

கொலுவீற்றிருந்த குடும்பைநகர்

வரலாற்றுப்பதிவு

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavan

குடும்பைநகர் ஐயாத்தரை ஜெகதீஸ்வரன்

கொலு வீற்றிருந்த
குரும்பை நகர்
வரலாற்றுத் தொகுப்பு

குரும்பசிட்டி ஐ. ஜெகதீஸ்வரன்

வெளியீடு
குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபை - கனடா
ரொறன்ரோ, ஒன்ராறியோ

கொலு வீற்றிருந்த குரும்பை நகர் (வரலாற்றுத் தொகுப்பு)

முதற் பதிப்பு: ஜூன் 2008

நூல் ஆசிரியர்: குரும்பசிட்டி ஐ. ஜெகதீஸ்வரன்

பதிப்புரிமை: மோகனா ஜெகதீஸ்வரன்

கணனிப் படிவம்: செல்வா கிராபிக்ஸ்

அச்சமைப்பு: விவேகா அச்சகம்

வெளியீடு: குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபை - கனடா
ரொறன்ரோ, ஒன்ராறியோ

இந்நூல்:-

எம் கிராமத்தில் நிகழ்ந்த அனர்த்தங்களால் 1981 ஜனவரி 07ல் வன்கொலைக்கு ஆளான என் தந்தையார் க. ஐயாத்துரை, என் உறவு க. புலேந்திரன் முதலாய் இன்றுவரை வன்பறிப்புகளுக்கு ஆளான அனைத்து ஊரவர்க்கும் ஆக்கிரமிப்பினால் அடக்கப்பட்டிருக்கும் குரும்பசிட்டி மண்ணுக்கும் காணிக்கையாகிறது.

இந்நூலில்

“குரும்பசிட்டியின் எச்சங்கள்” - 1987

“குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை

30வது ஆண்டு நிறைவு மலர்” - 1965

“பரமானந்தம் நூற்றாண்டு மலர்” - 2001

மனோ ஸ்ரீதரனின்

“குரும்பசிட்டியும் சட்டப் பாரம்பரியமும்” - 2003

“கும்பசிட்டியின் அழிவும் ஆக்கமும்” - 2007

குரும்பசிட்டி நலன்புரிசபை - கனடா

“பொன்வயல்” மலர்கள் - 1999 - 2007

ஆகியவற்றிலிருந்து கட்டுரைகள் முழுமையாகவும் பகுதியாகவும் படங்கள், தகவல்கள் என்பன இவர்களின் அனுமதியோடு பெறப்பட்டு இந்நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுக்கு அனுமதியளித்த நல்லுள்ளங்களுக்கு எனது நன்றி.

மாதகல் மயில்வாகனப் புலவனாரின் “யாழ்ப்பாண வைபவமாலை”, ஆசகவி க. வேலுப்பிள்ளையவர்களின் “யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி”, சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் “யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம்”, முதலியார் செ. இராசநாயகம் அவர்களின் “யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்”, ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்களின் “யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்” Rev. Baldaeus Philip’s Reports, J.E. Tennent’s Remarks “Eelam the memories of a nation”

Prof. Ambalavanar Sivarajah’s Remarks

ஆகிய நூல்களும் தகவற் குறிப்புகளும் இந் நூலுக்கான சால்புக் குறிப்புகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

(i) முன்றிலம்:

1. குரும்பசிட்டி கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத் தலைவர், 'அதிபர் நாயகம்', 'இலக்கியம்' ஆ.சி. நடராஜா B.A அவர்களின் வாழ்த்துரை 11
2. குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபைத் தலைவர், மக்கள் வங்கி முன்னாள் பிரதேச முகாமையாளர், சட்டத்தரணி திரு. க. சிவபாதம் B.A, AIB, LLB அவர்களின் வாழ்த்துரை 12-13
3. குரும்பசிட்டி நலிவுற்றோர் நலனோம்பு நிலையத் தலைவர், 'சமுதானி' திரு. வ. கிருஷ்ணசாமி B.A அவர்களின் வாழ்த்துரை 14
4. யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி தகைசார் பீடாதிபதி கலாநிதி திருநாவுக்கரசு கமலநாதன் அவர்களின் வாழ்த்துரை 15-16
6. நுண்புலம்
'மதுரகவி', 'இலக்கியவித்தகர்', 'கவிநாயகர்' வி. கந்தவனம் 17-19
7. முன்புலம்
'முத்தமிழ் வித்தகர்', நாடகக்கலை அரசு செ. இராசநாயகம் 20-26
8. நண்புலம்
'நாடகவித்தகர்' க. சிவதாசன் 27-28
9. கொண்புலம்
'பொதிகை', நிருபா தங்கவேற்பிள்ளை 29-30
10. என்புலம்
குரும்பசிட்டி ஐ. ஜெகதீஸ்வரன் 31-36
11. மாண்புலம்
கிராமத்தின் கீர்த்தி 37-42

(ii) முகிழ் நிலம்:

- கிராமத்தின் தொன்மை 44
- மயிலிட்டிக் கிராமம் 45

வலிகாமம் பற்று	48
குரும்பசிட்டி முகிழ்தல்	49
கிராமத்தின் திண்ணைப் பள்ளிகள்	53
மேரி பாடசாலை	54
வாழ்வியல் முறை	56
முத்துமாரியம்மன் ஆலயம்	58
சித்திவிநாயகர் ஆலயம்	59
பரமானந்தர் கல்விக்கூடம்	60

(iii) திகழ் நிலம்:

குரும்பசிட்டி	62
வளர்ச்சிப் படிகள்	63-70
அறிவாலயம்	71-79
நற்பணிமன்றங்கள்	80-85
சன்மார்க்க சபை	86-88
குரும்பசிட்டி கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்	89-91
குரும்பசிட்டி உதயதாரகை மன்றம்	92-94
சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றம்	95-96
வளர்மதி சனசமூக நிலையம்	97-98
உதயதாரகை சனசமூக நிலையம்	99-100
குரும்பசிட்டி பொதுசன நூலகம்	99-100
பொன் பரமானந்தர் நூற்றாண்டு கல்வி நிதியம்	100
குரும்பசிட்டி ஐக்கிய நாணய சங்கம்	101
அருள் ஆலயங்கள்	102-103
நாற்பதுகளின் முற்பகுதிகளில் நம் கிராமம்.....	104-110
திரு. ந. சின்னத்தம்பி (சின்னச்சட்டம்பியார்).....	111-112
திரு. எஸ். ஆர். முத்துக்குமாரு	113-118
திரு. பொன் பரமானந்தர்	119-124
'ஈழகேசரி' நா. பொன்னையா	125-128
'இரசிகமணி' கனக செந்திநாதன்	129-133
'கலைஞர்' கே.கே.வி. செல்லையா	134-141
'கலைப்பேரரசு' ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை.....	142-144
'கவிமணி' வி. கந்தவனம்	145-148
'மாமனிதர்' கலைஞானி அ. செல்வரத்தினம்.....	149-150

‘கலாகேசரி’ ஆ. தம்பித்துரை	151-159
‘வர்த்தகர்கோன்’ பி.எஸ். நடராசா	160-163
திரு. தா. இளையதம்பி	164
திரு. க. திருநாவுக்கரசு	165-167
திரு. மா. இளையதம்பி	168-170
‘ஆவணஞானி’ இரா. கனகரத்தினம்	171-174
திரு. நா. பத்மநாதன்	175-176
‘சமூகஞானி’ வ. கிருஷ்ணசாமி.....	177-179
‘சமூக ஜோதி’ பொ. சிவசுப்பிரமணியம்	180-184
‘கலைஞர்’ திரு. த. அரியரத்தினம்	185
‘சிறுகதைச் சித்தர்’. மு. திருநாவுக்கரசு	186-191
‘கலைஞர்’ ஏ.ரி. இராசரத்தினம்	192
‘புகைப்படக் கலைஞர்’ அ. குகதாசன்	193-194
திரு. அ. சிவதாசன்	195-197
சங்கீத சகோதரிகள் சாரதா, பாரதா	198-199
‘நாட்டியதாரகை’ ரேலங்கி செல்வராஜா	200-201
‘தேசாபிமானி’ க. சிவசுப்பிரமணியம்	202-205
‘எழுத்தாளர்’ வேல் அமுதன்	206-207
திரு. பொன் பாலகுமார்	208-211
‘அதிபர் நாயகம்’, ‘இலக்கியம்’ ஆ.சி. நடராஜா	212-219
திரு. சுப்பையா சிவபாதம்	220-225
‘கவிஞர்’ தம்பித்துரை ஐங்கரன்	226-227
திருமதி தயாநிதி மோகன்	228-229
‘போராசிரியர்’ அ. சிவராஜா	230-235
‘கலைஞர்’ ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா	236
மத்திய விளையாட்டு மைதானம்	237
வளம் பெருக்கிய வணிகச் செல்வர்கள்	238-239
களம்பல கண்ட விளையாட்டு வீரர்கள்	240-241
அதிபர் பெருந்தகைகள்	
திரு. சீ. கணபதிப்பிள்ளை	242-243
திரு. சீ. வைத்திலிங்கம்	244-245
திரு. சீ. தம்பிப்பிள்ளை	246-247
திரு. மு.க. சுப்பிரமணியம்	248-250
திரு. சி. கனகசுந்தரம்	251-252
திரு. க. சிவதாசன்	253

ஆசிரிய மணிகள்

(20 வருடங்களுக்குமேல் சேவையாற்றியவர்கள்)

திரு. நா. சிவசாமி ஐயர்	254-255
திரு. மு. இராமலிங்கம்	256-257
திரு. த. இராசரத்தினம்	258-259
திருமதி தனேஸ்வரி கணபதிப்பள்ளை....	260-261
திருமதி மங்களேஸ்வரி சின்னத்துரை.....	262
திருமதி செல்லம்மா கனகசுந்தரம்.....	263
திருமதி யோகேஸ்வரி நவரத்தினம்.....	264
குரும்பசிட்டி ஆசிரியர்கள்	265-266
(மறைந்த, சேவையிலிருந்து விலகிய, சேவையிலுள்ள ஆசிரியர்கள்)	
(2000 ஆண்டுவரை எடுக்கப்பட்ட விபரம்)	

குரும்பசிட்டியும் சட்டத்துறையும்	267-271
திரு. மனோ சிறீதரன்	272-273
திரு. க.வே. மகாதேவன்	274-275
திரு. கணபதிப்பிள்ளை சிவபாதம்.....	276-277
திருமதி நாகராஜேஸ்வரி சிவபாதம்.....	277-278
திரு. சுவர்ணராஜா நிலக்ஷன்.....	279-280
திரு. சுவர்ணராஜா நிஷாந்தன்.....	281
திருமதி உமாநந்தினி நிஷாந்தன்.....	282

கலைத்துறையில் எம்மவர்	283-296
குரும்பசிட்டி தந்த வைத்திய கலாநிதிகள்.....	297-303
விவசாயம், கைத்தொழில் முயற்சிகள்	304-310
சித்திர சிற்பக் கலைகள்	311-318
குரும்பசிட்டியும் அச்சுக் கலையும்	319-325

(iv) நெகிழ் நிலம்:

எண்பதுகளில் எம் கிராமம், அழிவுகள்	327-331
குரும்பசிட்டி பிரஜைகள் குழு	332-334
குரும்பசிட்டி இடம் பெயர்ந்தோர் கழகம்	335

நலிவுற்றோர் நலனோம்பு நிலையம்	335
குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபை - கனடா	336
புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் எம்மவர்கள்	
அவுஸ்திரேலியா	
திருமதி ராதிகா மகாதேவா	337-338
செல்வன் சேரன் ஸ்ரீபாலன்	339
செல்வன் கிறிஸ் பாலகிருஷ்ணன்	340
நியூசிலாந்து	
திரு. தம்பித்துரை பிரபாகரன்	341-342
இலங்கை	
செல்வி கிருத்திகா ஜெகநாதன்	343
இங்கிலாந்து	
திருமதி தாரணி (சுகுமார்) கணேசையா	343
செல்வி நிரஞ்சனா முத்துலிங்கம்	343
செல்வர்கள் லலிஷ், கஜீஷ் சந்திரமூர்த்தி	344
அயர்லாந்து	
திரு. புலந்திரன் மகேசன்	345-346
பிரான்ஸ்	
செல்வன் புருஷோத் சிவானந்தன்	347
திருமதி சுலக்ஷனா இராஜேஸ்வரன்	347
நோர்வே	
திருமதி கவிதா ரவிக்குமார்	348-350
திருமதி உஷா கனகரத்தினம்	351
திருமதி சுகந்தினி (சிவசுப்பிரமணியம் மகள்)	351
திருமதி திவ்வியா (சிவனேசன் மகள்)	352-353
சுவீடன்	
திரு. றூபன் சிவநேசன்	354
திரு. பொன். சிவராசா	355-356
ஜேர்மனி	
திரு. மு.க.சு. சிவகுமாரன்	357-360
திரு. சே. கதிர்ச்செல்வன்	361-363
திரு. த. புவனேந்திரன்	364-366
திருமதி சக்திதேவி சத்தியநாதன்	367
திரு. வ. ஸ்ரீதர்	368-369
செல்விகள்	
தமிழரசி, கலையரசி, ரஷ்மி	370
கருணாமூர்த்தி	370

செல்வி பபிதா பாலகுமாரன்	370
திரு. கந்தப்பு சிவபாலன்	370
திருமதி கௌசிகா சுகுமார்	371
திருமதி காயத்திரி பாரத்	371
திரு. வே. ரவீந்திரன்	372
சுவிற்சலாந்து	
செல்விகள்	
சுகன்யா, சுபாயனா இராஜேஸ்வரன்	373
செல்வர்கள் சிவறுபன், சிவசுதன் சிவராஜா.....	373
அமெரிக்கா	
செல்வன் சஹீலன் சிவகுமார்	373
கனடா	
திரு. க. கோபிநாத்	374
திரு. இ. இராசரத்தினம்	375-377
திரு. க. கந்தசாமி	378-379
திரு. க. சிவதாசன்	380-382
திருமதி அன்பரசி ஐங்கரன்	383-384
கலாநிதி புஷ்பா கனகரத்தினம்	385-386
திருமதி வாணி உருத்திரா	387
செல்விகள் சுரேக்கா, சுசீக்கா குகனேசன்.....	387
செல்வி ஹர்ஷிதா தவராசா	387
செல்வன் கிருஷ்ணா உருத்திரா	388
செல்வன் பிரணவன் குகமுர்த்தி	388
'அருணோதயம்' கீதா - சசி சகோதரிகள்.....	388
செல்வன் பிரசன்னா இரஞ்சன்	389
கலைஞர், சி. கிருஷ்ணகாந்தன்	390
இளம் தாரகை பிருந்தன் முரளிதரன்	391
அன்றைய நாட்களின் இன்றைய பதிவுகள்	392-393
வாழ்த்துச் செய்திகள்	
வெற்றிமணி /சிவத்தமிழ்	394
திருமதி எஸ். பாக்கியம்	395
நினைவழியா நிகழ்வுகளும்	
நினைவைத் தூண்டும் நிழற் படங்களும்	
(பின் இணைப்பு)	396...

குரும்பசிட்டி கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத் தலைவர்
'அதிபர் நாயகம்', 'இலக்கியம்'
ஆ.சி. நடராஜா அவர்களின் வாழ்த்துரை

எமது கிராமத்தைப் பற்றிய விரிவானதும் முழுமையானதுமான ஒரு நூலினை எனது பெருமதிப்புக்குரிய சகோதரர் எழுதி வெளியிடுகின்றமை கண்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். ஆயிரம் ஆயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் வாழ்ந்து வந்தாலும் தன் அன்னை மண்ணை இவரால் மறக்க முடியவில்லை. எமது மண்ணின் மாண்பே மாண்பு.

இந்நூலினை வெளியிடுவதற்கு இவர் தெரிவு செய்த காலம் குரும்பசிட்டிக் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் வைர விழாக் காலம் ஆகும். எம்மக்களது துயர்துடைப்பில் துடிப்புடன் செயற்பட்டுவரும் இந்நிறுவனத்துக்கு ஆன்ம திருப்தியை வழங்கும் செயலாக இது அமைகின்றது. கடந்த 18 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்து செயற்பட்டு வரும் எனக்கு இவரது பணி இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

வரலாறு தொலைந்த மண்ணாகிவிட்ட எமது கிராமத்தின் மைந்தர்கள் சிலர் கிராமத்தின் வரலாற்றைத் தொலைக்க விரும்பவில்லை. அதனை ஏற்கவும் முடியாது என்ற எண்ண அலைகளுடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அத்தகைய முதன்மையானவர்களுள் ஜெகதீஸ்வரனும் ஒருவர். இந்நூலினை ஊரின் உறவுகள் வரவேற்பார்கள். ஊரின் உயர்வுக்கு உழைத்திடும் உத்வேகம் பெறுவர் என்பது இந்நூலாசிரியரது பெருநோக்கமாகும் என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். இவரது இம் முயற்சியைப் பெருமிதத்தோடு நோக்குகின்றேன்.

எனது நல்லாசிகளையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிப்பதில் மனநிறைவு காண்கின்றேன்.

“ஊருக்குழைத்திடல் யோகம்
இந்த உண்மை உணர்ந்திடல் யாகம்”

குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபைத் தலைவர், மக்கள் வங்கி
முன்னாள் பிரதேச முகாமையாளர், சட்டத்தரணி
திரு. க. சிவபாதம் அவர்களின் வாழ்த்துரை

இலக்கியக் கலைப் பாரம்பரியம் குரும்பசிட்டி மண்ணின் இன்னோர் அடையாளம் என்றால் மிகையல்ல. மண்ணை இழந்தோம், மனிதர்களை இழந்தோம் எம்மூரின் மாண்பை இழக்காது இன்னும் பேர் சொல்லும் ஊராக உலகின் பல்வேறு இடங்களிலும் பேசப்படுகின்றதென்றால் எம்மூரின் இலக்கியக் கலைப்பாரம்பரியத்தின் விதைகள் இன்று பல்வேறு நாடுகளிலும் வேரூன்றி வளர்ந்து எம்மூரின் பெருமைகளை தம் தம் கலை சார்ந்து பேசிக் கொண்டேயிருப்பதனாலேயாகும்.

அந்த வகையில் புலம் பெயர்ந்து கனடாவில் வாழும் குரும்பையூர் மண்ணின் இலக்கியக் கலைப் பாரம்பரியத்தில் ஊறிய திரு ஐயாத்துரை ஜெகதீஸ்வரன் என்கின்ற விதை தன் தாய் மண்ணின்பாலுற்ற நன்றி உணர்வை பிரதிபலித்து நிற்கின்றது. குரும்பசிட்டி என்கின்ற அந்த செம்மண்ணில் எழுந்த பழமையான செழுமையான புதுமையான இளமையான மனிதவளங்களை ஒருநூலிலே தொகுத்து தன் மண்ணை வாழவைக்கும் முயற்சியிலும் தன் மண் சார்ந்த பெருமைகளுக்கு சான்று தேடும் முயற்சியிலும் திரு. ஜெகதீஸ்வரன் அவர்கள் கால் பதித்திருப்பது பாராட்டுக்குரியதே. இது ஒரு கடினமான முயற்சி ஆனால் கட்டாயம் மேற்கெள்ளப்பட வேண்டிய கைங்கரியம் அதை மிகக் கச்சிதமாய் அவர் மேற்கொண்டுள்ளார்.

ஒவ்வோர்காலத்திலும் எம்மண்சார்ந்து வெவ்வேறு துறைகளில் பல திறமைசாலிகள் உருவாகி வந்திருக்கின்றார்கள் உருவாகிவருகின்றார்கள் அவர்கள் வெவ்வேறு திசைகளில் வாழ்கின்ற போதும் அவர்கள் பற்றிய தகவல்களை தன்னால் முடிந்தளவிற்கு திரட்டி தொகுத்து ஒரு ஆவணமாக வழங்கியிருப்பது போற்றிப்பாராட்டுதற்குரியதாகும்.

இந்தத் தேடல் கடினமானது, பல விமர்சனங்களுக்கு உட்படும், பலர் தவறவிடப்படலாம், முழுமையான தரவுகளை சேகரிக்க முடியாது போகலாம். ஆனாலும் இந்த ஆரம்பம் ஆரோக்கியமானதே!. என்ற வகையில் நாம் அவரின் இந்த ஆக்கத்திற்கு ஆதரவும். பாராட்டும் வழங்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

இம் மலர் ஒவ்வோர் குரும்பசிட்டிவாழ் மனிதனையும் நிம்மதிப் படுத்தும், பழைய நினைவுகளைத் தூண்டும், நிமிர்ந்து நடக்க வைக்கும். எம் பரம்பரை பாராம்பரியங்கள் பேசும். என்பதில் ஐயமில்லை.

அந்த வகையில் திரு ஐயாத்துரை ஜெகதீஸ்வரன் அவர்களின் இவ் நூல் தொகுப்பு எம் ஊர் மனித வளங்களின் சான்றாய் புதியவர்கள் புகுந்து கொள்ளும் போது வழிகாட்டியாய் அமையும் என்ற நம்பிக்கையில் அவரின் முயற்சி வெற்றி பெற எல்லாம் வல்ல குரும்பையூர் அம்மனை வேண்டி வாழ்த்தி அமைகின்றேன்.

குரும்பசிட்டி நலிவுற்றோர் நலனோம்பு
நிலையத் தலைவர், சமூகஞானி
திரு. வி. கிருஷ்ணசாமி அவர்களின்
வாழ்த்துச் செய்தி

குரும்பசிட்டி முத்துமாரி அம்பாளின் கருணையினாலும் அறிவுடைப் பெரியோர்களின் அளப்பரும் சேவைகளாலும் பொலிவுற வீற்றிருந்த எங்கள் பொன்வயற் கிராமம் இன்று நிலைகுலைந்து மயான பூமியாய் முகவரியைத் தொலைத்துக் கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் எனது அன்புச் சகோதரர் ஜெகதீஸ்வரன் அவர்களின் இந்த அளப்பரிய செயற்பாடுகள் மென்மேலும் தொடரவும் அவர் உடல்உள ஆரோக்கியத்துடன் நீடுவாழவும் எல்லாம் வல்ல அம்பாள் அருள் வேண்டி இறைஞ்சுகிறேன்.

உங்கள் அப்பாவின் மரணம் முதுமையாலோ அல்லது நோய்வாய்ப்பட்டோ நிகழ்ந்ததல்ல. கிராமத்தில் கொள்ளை என்ற பொது விடயத்தைத் தடுக்க முயன்ற காரணத்தினால் ஏற்பட்ட ஒரு துரதிர்ஷ்ட சம்பவமாகும். “எமது கிராமத்து மக்கள் தொடர்பு, உறவு முறையிலன்றி உணர்வு ரீதியில் கட்டமைக்கப்பட்டதாகும்” என அம்பாள் அடியாரான உங்கள் தந்தையார் எனக்குக் கூறியது இன்றும் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது.

“கொலு வீற்றிருந்த குரும்பை நகர்” என்ற தங்களது வரலாற்று நூல் செவ்வனே வெளிவர மீண்டும் எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளை வேண்டி அமைகிறேன்.

நன்றி

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
தகைசார் பீடாதிபதி, கலாநிதி
திருநாவுக்கரசு கமலநாதன் அவர்களின்
வாழ்த்துரை

மொழிப்பற்று, சமூகப்பற்று, மண் பற்று என்பவை பெற்ற தாய்மேற் கொள்ளும் பற்றுப் போன்று புனிதமானவை.

இவை யாவும் உச்ச நிலையில் பேணப்பட்ட பிரதேசங்களில் குரும்பசிட்டியும் முதன்மையானது. குரும்பசிட்டி என்று கூறுகின்றபோது அங்கு சைவமும் தமிழும் ஒன்றாகத் தளிர் நடைபோட்டு வளர்ந்த பாங்கு மறந்துவிடக் கூடியதொன்றல்ல. குரும்பசிட்டியின் தொன்மையையும் சிறப்பையும் இன்றும் நினைவில் கொள்ளத்தக்க வகையில் சேவை புரிந்த குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபையும் இரசிகமணி கனக செந்தி நாதன் பெரியாரும் ஏனைய மாண்பாளர்களும் தமது கிராமத்துக்கு மட்டுமன்றி யாழ்ப்பாண மண்ணுக்கே பெருமை சேர்த்தவர்கள்.

குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தைப் பற்றியும் சன்மார்க் சபை பற்றியும் பேரறிஞர் “சொக்கன்” அவர்கள் குறிப்பிடும்போது மிக்க உணர்ச்சியுடன், “இவற்றை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்து கிராமங்கள் அனைத்தும் பண்புசார் வளர்ச்சியைக் காண வேண்டும்” என்பார். இந்த வகையில் உயர்வு பெற்ற குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தின் மண் வாசனை பற்றியும் சிறப்புப் பற்றியும் அம்மண் பற்றாளர் ஐயாத்துரை ஜெகதீஸ்வரன் அவர்கள் இத்தகைய நூல் ஒன்றைச் செய்திருப்பது உளமார்ந்த பாராட்டுக்குரியது.

நடைபெறுகின்ற யுத்தமும் அதன் காரணமான இடப் பெயர்வுகளும் யாழ்ப்பாணத்தின் ஆணிவேரையே உலுக்கி உருக்குலைய வைக்கும் இவ்வேளை குரும்பசிட்டி ஜெகதீஸ்வரனின் இப்பணிகண்டு பேருவகை கொள்கின்றோம். இது காலத்தின் தேவை. எமது அடையாளங்களை இருப்பை உறுதி செய்து கொள்ளும் ஆக்கச் செயற்பாடு.

இம் முன்மாதிரியினை யாழ்ப்பாணத்து ஒவ்வொரு கிராமத்தவரும் ஆற்ற வேண்டும். எமது இருப்பை நாமே உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அதை இத் தருணத்திலாவது நாம் செய்ய மறந்தால் அல்லது மறுத்தால் நாம் பிறந்த மண்ணுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையைச் செய்யாது கடமை தவறியவர்களாகி விடுவோம்.

“கொலு வீற்றிருந்த குரும்பை நகர்” என்ற இந்த நூலைக் காலமறிந்து வெளியிட்டு எம்மவர்களிடம் விழிப்புணர்வைத் தோற்றுவிக்க உதவும் கனடா - குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபையினருக்கு எமது மனமார்ந்த பாராட்டுக்கள்.

எம் நிலை மாறும், எம் மண் இழந்த மாண்பை பெறும், எம்மண்ணில் நாம் மீண்டும் வாழ்வோம் என்ற பிரார்த்தனையுடன் விடைபெறுகிறேன்.

நுண்புலம்

இந்த நூலுக்கு மதிப்புரை வழங்குவதில் மகிழ்ச்சிதான் என்றாலும் குரும்பசிட்டியைப்பற்றி நினைக்கின்ற பொழுதெல்லாம் எழுகின்ற கவலையும் கூடவே வருகின்றது. அந்தப் பொன்வயல் சீரோடும் சிறப்போடும் தேரோடும் திருப்பதியாக விளங்கிய பொற்காலம் கண்முன் காட்சிதரக் கண்கள் எந்தக் குரும்பசிட்டி வாசிக்கும் கசியவே செய்யும். அது கிராமமா நகரமா என்று கண்டார் மயங்கும் வசதிகளைக் கொண்டது; பல பதிகளுக்கும் உதாரணமாக விளங்கும் வளர்ச்சிகளைக் கண்டது; உழைப்பாலும் ஊக்கத்தாலும் செல்வத்தை ஈட்டியது; கல்வியாலும் கலைகளாலும் புகழை நாட்டியது.

குரும்பசிட்டி ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் வழியில் தமிழையும் சைவத்தையும் வளர்த்தது. அதன் சாதனைகள் அனைத்து இலங்கை மட்டத்திலும் பெயர் பெற்று விளங்கின; விளங்குகின்றன.

இத்தகைய பெருமை சான்ற ஊரை அரசபடை சூறையாடியது. 'பதியெழு அறியாப் பழங்குடி மக்கள்' பதியெழுப் பணிக்கப்பட்டனர். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் அரச படைகளாற் கைப்பற்றப்பட்ட முதற் கிராமம் குரும்பசிட்டி. வேலியே பயிரை மேய்ந்தபொழுது வேறுவழியின்றி மக்கள் வேதனையோடு அன்று வெளியேறினர். இன்று வேறு ஊர்களிலும் வெளிநாடுகளிலும் வேதனைகளைச் சமந்த வண்ணம் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

ஆற்ற முடியாத வேதனைகளை மாற்றும் முயற்சிகளும் ஆங்காங்கு நடைபெற்று வருகின்றன. அவற்றில் ஒன்றுதான் கனடாவில் 1993ல் தோற்றுவிக்கப்பட்ட குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபை. தாயகத்தில் வாழும் ஊர்மக்களுக்கும் அல்லற்படுமிற் பிற உறவுகளுக்கும் உதவுதல், குரும்பசிட்டியின் பெருமையை இங்குள்ள இளஞ் சந்ததிக்கும் பிற உலகுக்கும் எடுத்துக்

கூறுதல், கலைவிழாக்கள் மூலம் குரும்பசிட்டி வளர்த்த கலைகளை வளர்த்தல், கலைஞர்களைக் கௌரவித்தல், குடும்ப விழுமியங்களைக் குழந்தைகளும் விளங்க வைத்தல், ஒன்று கூடி உறவாடுதல் என்று அதன் செயற்பாடுகள் பன் முகப்பட்டவை. அவற்றினூடாக மலர்ந்ததுதான் பொன்வயல் என்ற ஆண்டுமலர்.

பொன்வயல் மலரின் தோற்றத்துக்குக் காரணமானவர் குரும்பசிட்டி திரு. ஐ. ஜெகதீஸ்வரன் அவர்கள். ஆண்டுதோறும் இந்த மலர் தாங்கி வந்த கட்டுரைகளிற் குரும்பசிட்டியின் வரலாற்றுக்கு அணியாக விளங்கும் கட்டுரைகளைத் தெரிந்து, அவற்றடன் மேலும் சில தகவல்களைச் சேர்த்து ஓர் வரலாற்று ஆவணமாக அவர் இதனை வெளியிட்டுள்ளார்.

அவர் குரும்பசிட்டியிற் சன்மார்க்க சபைப் பண்ணையில் வளர்ந்வர். பிறந்த பதியைப்பற்றிச் சிறந்த முறையில் அறிந்து வைத்திருப்பவர்களு அறிந்து வைத்திருப்பதை அழகாக எழுதவும் வல்லவர். அவரே நல்ல எழுத்தாளர்தான். சிறுகதை, கவிதை ஆகிய துறைகளில் தனது திறமையை மிகவே வெளிப்படுத்தியுள்ளார். 'இங்கேயும் மனிதர்கள்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதி இவரது படைப்பாற்றலைப் பரப்புரை செய்தவண்ணம் இருக்கின்றது. பேசவும் வல்லவர். கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லும் கண்ணியர். கனடா குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபைத் தலைவராகவும் இருந்து அதன் வளர்ச்சிக்கு உழைத்தவர். அவரது ஊர்ப்பற்றுக் கீரிமலை ஊற்றுப் பொன்றது. அதனை இந்த நூலே நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் இயங்கிவரும் தமிழீழத்தவரின் ஊர்சார்ந்த அமைப்புகள் சொந்த ஊர்களின் வரலாறுகளைப் பதிவு செய்யும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. காரணம் தாயகத்தில் வரலாறுகள் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றைப் பேணி வளர்த்துவந்த ஊர்மன்றங்கள், நூல்நிலையங்கள், பாடசாலைகள் என்பனவும்

பாதிக்கப்பட்டு வசதிகள் அற்ற நிலையில் உள்ளன. ஆறு ஓரிடத்தில் அரித்தெடுப்பதை இன்னோரிடத்திற் குவிப்பதைப் போல, தாயகத்தில் அழிக்கப்படுவது புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிற் பேணப்பட்டுவருகின்றது.

அத்தகைய முயற்சியில் குரும்பசிட்டி பின்னிற்கவில்லை என்பதனைக் காட்டுவதுபோல் திரு. ஐ. ஜெகதீஸ்வரனின் இத்தொகுப்பு வெளிவந்திருக்கிறது.

குரும்பசிட்டி பூத்துக் குலுங்கும் சோலையாக விளங்கிய காலத்தில் அதன் முயற்சிகளும் சாதனைகளும் ஆங்காங்கு பல நூல்களிலும் மலர்களிலும் பதிவாகியிருந்தன. அவற்றிற் சிலவற்றை அரிதின் முயன்று தேடிப்பெற்று அலசிப் படித்து "கொலு வீற்றிருந்த குரும்பை நகர்" என்ற தலைப்பில் திரு.ஜெ ஜெகதீஸ்வரன் எழுதியிருக்கும் சுருக்கமான வரலாறு சுட்டுப் பெற்ற திருநீற்றைப் போல எம்மவர்கள் பேணவெண்டிய பல தகவல்களைக் கொண்டுள்ளன.

மற்றும் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள ஊரை வளர்த்த கல்விமான்கள், எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், வர்த்தகப் பெருமக்கள், உழைப்பாளிகள் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் பயன் மிகுந்தவை. குரும்பசிட்டியின் வளர்ச்சிக்கு அதன் சங்கம் சபைகள் ஆற்றிய பங்களிப்புகளும் பாரபட்சமற்ற பார்வையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதில் இடம்பெற்றுள்ள படங்களும் பல கதைகள் பேசுகின்றன.

குரும்பசிட்டி திரு. ஐ. ஜெகதீஸ்வரன் அவர்களின் இந்த முயற்சி வேண்டத் தக்கதொன்று; நின்று நிலைக்க வல்லதொன்றுமாம். அதற்காக அவரை எவ்வளவு பாராட்டினாலுந் தகும்.

மதுரகவி, இலக்கியவித்தகர், கவிநாயகர்
வி. கந்தவனம்

முன்புலம்

இலக்கியப் படைப்பாளி, படைப்பு இரண்டினையும் வெளிப்படுத்துவதாக அமைவதுவே அறிமுகவுரை. தமிழ் நாட்டிலுள்ள நகர்களுள் என் நெஞ்சில் ஆழ இடம் பிடித்து இருப்பது வேளச்சேரி. தாயகத்தில் இளவாலை, குரும்ப சிட்டி ஊர்களுக்கு இடைப்பட்ட தூரம் ஐந்து மைல்களுக்கும் குறைவாகத்தான் இருக்குமென எண்ணுகின்றேன். இருந்தும் இளவாலை இராசநாயகத்தையும் குரும்பசிட்டி ஜெகதீஸ்வரனையும் இணைய வைத்த பெருமை தமிழ் நாட்டு வேளச்சேரியையே சாரும். 1990 - 1991 காலப் பகுதியில் நான் அங்கு தங்கியிருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அவ்வேளையில்தான் எமக்கு அயலில் தங்கியிருந்த தனது தாயார், உடன் பிறப்புகளைச் சந்திக்கும் நோக்கில் கனடாவிலிருந்து திரு.ஐ. ஜெகதீஸ்வரன் அங்கு வந்தார்.

புலம் பெயர்ந்து தமிழ் நாட்டில் தங்கியிருந்த வேளையிலும் தாய் நிலத்தில் எமது இன, மொழி, வாழிட விடுதலை பற்றிய வேட்கை அலைகளே உள்ளத்தில் எழுந்து மோதிக் கொண்டிருந்த காலம் அது. எனவே அவ்வுணர்வலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள ஒத்த துடிப்புத் தகுதியுள்ள ஒரு தாயக உறவை என் உள்ளம் தேடிக் கொண்டிருந்தது. திரு. ஜெகதீஸ்வரனின் வருகை அத் தேடலுக்கான பயன் என்பதை உணராத நிலையிலேயே நாம் தமிழ் நாட்டுக்கு வர நேர்ந்த காரணிகள், எம் குடும்பங்களின் பின்புல நிகழ்வுகள் பற்றிய உரையாடல்களாகத் தொடர்பு துவங்கியது. அவ்வுரையாடல்களோடு கூடிய சந்திப்புகள் பின் இரு வீட்டாரிடையேயும் நெருக்கத்தை உண்டு பண்ணியது. இவரது தாயாரின் நற்பண்புகளால் கவரப்பட்ட என் மனையாள் அவரோடு இன்றுவரை கொண்டிருக்கும் அன்பும் எம் இருவரிடையேயும் நெருக்கத்தை மிகுவித்தது.

தாயகத்தில் எழுந்த விடுதலை இயக்கங்களின் சூறாவளி எங்கள் இருவரதும் சொந்தக் குடும்பங்களில்

ஏற்படுத்திய அகால உயிரிழப்புக்களும் அவை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டியவைதானா? என்ற கேள்வியும் எம்முள் இரைந்து கொண்டிருந்தமையால் சந்திப்பும் உரையாடலும் மிகமிகத் தேவையாகி உறவை மேலும் இறுக்கமாக்கியது. கத்தோலிக்க மறைப் புனிதத் துறவி ஒருவர் இறைவனிடம் விண்ணப்பித்த வேண்டுகலை இங்கு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமானது.

“இறைவா! உலக சுகங்களை நுகர்ந்து மகிழ்ந்திருக்க நான் உம்மிடம் செல்வத்தைக் கேட்டேன்; ஆனால் நீரோ என்னை ஞானமுள்ளவனாக்க ஏழ்மையைத் தந்தீர்” உண்மைதான்! சொந்த வாழ்வில் வந்துவிழும் தாக்கங்கள் தாம் சிந்தனைக்குத் தூண்டுகோல்கள் ஆகின்றன. தன்னைத் தாக்கும் நிகழ்வுகளால் நிலைகுலைந்து அழுங்குண்டு தன் வாழ்வை வீணாக்கி மடிபவன் மனித மாண்பை உணராத சாதாரண மனிதன். அவற்றைக் காரணங்காட்டி சமூகத்தை வெறுத்தோ அல்லது பகைத்து மதிப்பளிக்காமலோ தன்னலப் போக்கில் காலத்தை ஓட்டுபவன் சமூகவிரோதி. தன்னைத் தாக்கிய நிகழ்வுகள், தான் வாழும் சமூகத்தின் ஏனைய மனித உடன் பிறப்புகளையும் தாக்கவிடாது எப்படித் தடுக்கலாம் என்று சிந்திப்பவனே மனிதநேயச் சிந்தனையாளன். அந்த மனித நேயக் கருவே பரிணாம வளர்ச்சியடைந்து சமுதாயம் முழுவதுக்கும் பொருத்தமான, உண்மையான இலக்கியச் செல்வக் குழந்தையாகப் பிறக்கின்றது.

முப்பது ஆண்டுகளாகக் கல்லூரிகளிலும் இன்று வரை வாழும் இடங்களிலும் நாடக இலக்கியப் படைப்புகளில் நான் கொண்டிருந்த “விடுதல் அறியா விருப்பு” பேச்சுவாக்கில் இவரிடம் என்னால் வெளிக்காட்டப்பட்டு இருக்கும் என்று நம்புகின்றேன். ஆனால் திரு. ஜெகதீஸ் வரன் தான் எழுத்துத் துறையில் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டை கொஞ்சமேனும் வெளிக்காட்டிக்கொள்ளவே இல்லை.

சமுதாயத்தில் தான் சந்திக்கும் மானிடரை நிகழும்

சம்பவங்களோடு தொடர்புறுத்தி அவர்களின் உண்மைத் தன்மையை உணர்ந்து கொள்ள முடியாதவனால் வெறும் கற்பனைப் பாத்திரங்களைப் படைக்க முடியுமே தவிர உண்மையான உயிர்த்துடிப்புள்ள இலட்சியப் பாத்திரங்கள் உலவும் படைப்புகளைப் படைக்க முடியாது.

நேருக்கு நேராக தொடர்ந்து நோக்காத நாகரிகத் தோடு கூடிய நுணுகிய ஆழமான ஊடுருவலோடும் கேள்வி கேட்கும் விழிகள், அகன்று பரந்த நெற்றி பலவேளைகளில் புன்சிரிப்புடனும் சிலவேளைகளில் உணர்வலைகளாலேயே திறனாய்வையும் சொல்லாமற் சொல்லும் உறுதியான உதடுகள் இன்னும் சிலவேளைகளில் குறும்புத்தனத்தோடு குத்தலாக வெளிவரும் அட்டகாசச் சிரிப்பு இவற்றிற்கு உரிமையாளனே திரு. ஜெகதீஸ்வரன்.

மேற்கூறிய இவரது தோற்றம் புதிதாகப் பழகு வோரின் உரையாடலை உள்வாங்கி அசைபோட்டு பின் தானாகவே முடிவெடுக்கும் தனித்துவம், சமுதாயப் பற்றோடு கூடிய திறனாய்வு என்பன இவ்விளைஞரிடமிருந்து ஏதேனும் ஒருவகை இலக்கிய வெளிப்பாட்டுக்கான குமுறலை எனக்கு உணர்த்தின.

காலம் இருவரையும் தூர இடங்களுக்கு விலக வைத்தது. மறைந்த ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்களோடு எனக்கு நாவலப்பிட்டியில் பதினொரு ஆண்டுகள் தொடர்பு இருந்தது. ஆசிரிய சங்கத் தலைவராக அவரும் செயலாளராக நானும் ஏழாண்டுகளாகப் பணியாற்றியதால் அத்தொடர்பு மிகப் பெறுமதி வாய்ந்தது. அன்னார் கனடாவில் இறைவனடி சேர்ந்ததன் இறுதி நிகழ்வில் இரங்கல் உரை ஆற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமை மீண்டும் ஜெகதீஸ்வரன் அவர்களை கனடாவில் சந்திக்க வைத்தது.

திரு. ஜெகதீஸ்வரன் கனடாவுக்குப் புலம்பெயரும் முன்னரே தாயகத்திலும் பின்னர் பிரான்சு நாட்டிலும்

எழுத்துத் துறையில் தன்னை ஈடுபடுத்திய செய்தியும் கிட்டியது. ஆதலால் இவரை அவ்வப்போது பாராட்டி ஊக்குவித்தேன். இவரது சிந்தனையிலிருந்து முதல் முதலாகச் சுரந்ததே 'கறுப்புப்பால்'. வெண்மைக்கும் சுவைக்கும் விளக்கமாகப் பொதுவாக எடுத்துக்காட்டப் படுவது பால். ஆனால் வழமைக்கு முரண்பட்டு குரும்ப சிட்டி சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றத்தின் காலாண்டுச் சஞ்சிகையில் பத்தொன்பது அகவையிலேயே 'கறுப்புப் பால்' கறந்து காட்டியவர்.

“நதியின் பிழையன்று நறும் புனல் இன்மை” என்று கவியரசர் கம்பர் பாடிய செய்யுள்வரி நினைவுக்கு வருகின்றது. பாலும் கறுப்பாகப் போனமை பாலின் பிழையால் அன்று. அதில் கலப்படம் செய்யப்பட்ட சமூக விரோதக் கொடிய நஞ்சினால்தான் என்ற கற்பனையைக் கருவாகக் கொண்டு இவரின் முதல் இலக்கியக் குழந்தையாகப் பிறந்ததுதான் கறுப்புப்பால்.

இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை குரும்பசிட்டி பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயத்திலும் நடுநிலைக் கல்வியை தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியிலும் க.பொ.த உயர்தரக் கல்வியை தெல்லிப்பழை மகாஜனாக் கல்லூரியிலும் பெற்றுத் தேறினார்.

கொழும்பு சென்றவர் முதலில் இலங்கை அரசின் சிறுகைத் தொழில் அமைச்சுப் பிரிவிலும் பின்னர் புடைவைக் கைத்தொழில் அமைச்சுப் பிரிவிலும் அரசுப் பணிகளில் இருந்துள்ளார். சமூகத் தூய்மைத் துடிப்புள்ள வர்களுக்கு சமுதாய அரங்கினில் போலியாக நடிப்பது ஒத்துவராததொன்று.

1981இல் இவர் குடும்பத்தில் நிகழ்ந்த அனர்த்தத் தைத் தொடர்ந்து பிரான்ஸ் நாட்டுக்குப் புலம் பெயர்ந்தார். 'மான்தலாயொலி' எனுமிடத்தில் பல தமிழ் இளைஞர்க ளோடு தங்கியிருந்த காலத்தில் அங்கு தஞ்சமடைந்த இளைஞர்களை ஒன்றிணைத்து அவர்களது நலம்பேண

“மான்தலாயொலி நலன்புரிச் சங்கம்” என்ற அமைப்பினை நிறுவினார். தாயகத்திலே இனவிடுதலை உணர்வில் பொங்கியெழுந்து பின்னர் பிளவுபட்ட இயக்கங்களின் ஈடுபாடுகளுடன் பிரான்சில் தஞ்சம் புகுந்த அவ்விளைஞர்களை ஒன்று சேரவைக்கும் நோக்கில் தியாகி சிவகுமநசன் பத்தாவது நினைவு நாளில் அவர்களை ஒருங்கே ஒரே மேடையில் பங்குகொள்ள வைத்தமை இளைஞர் ஜெகதீஸ்வரனிடம் இருந்த இனவுணர்வின் சிறந்த வெளிப்பாடு.

பிரான்சு நாட்டிலிருந்து மீண்டும் ஒரு புலப்பெயர்வில் கனடா சேர்ந்து மொன்றியலில் தங்கியிருந்தார். அங்கு வாழ்ந்த தமிழ் இன, மொழி ஆதரவாளர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ‘தமிழர் ஒளி’ அமைப்பில் தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டு பணியாற்றிக் கொண்டே Mc Gill பல்கலைக் கழகத்தில் கணக்கியல் பயின்றார். சமூகநீதிச் சிந்தனையாளனிடம் இருக்கும் ஆக்கசக்தி ‘ஏதாவது செய்’ என்று அவனுக்குத் தொந்தரவு கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கும். அத்தொந்தரவின் வெளிப்பாடகவே ‘செந்தாமரை’ வார இதழில், “ஒரு ஓணான் தலையாட்டுகின்றது”, ‘நான் ஒரு கோழை’, “புகையிலைக் காம்பு” எனும் தலைப்புகளோடு இவரது சிறுகதைகள் வெளிவந்தன.

ஓணான் - பச்சோந்தி. தனது தேவைகளுக்காக தான் வாழும் சூழலையே ஏமாற்றத் தன் நிறத்தை இடத்துக்கிடம் மாற்றிக்கொள்ளும் பிராணி. அவ்வாறு சமூகத்தையே ஏமாற்றி வாழும் மனிதப் பிறவிகளைக் குறிவைத்து எழுதப்பட்டது ஒன்று. தன்னெதிரிலேயே நிகழும் தீமையை எதிர்த்துத் தோற்கடிக்க முடியாமற் போன தனது ஆற்றாமையை தானே விமர்சித்து படைப்புப் பாத்திரம் ஒன்றில் ஏற்றி எழுதப்பட்டது இன்னொன்று. சமத்துவ நீதியை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று உண்மையான எழுத்தாளனுக்கு இருக்கவேண்டிய அதிகார ஆணையோடு எழுந்தது “கதவைத் திறவுங்கள்”. இவற்றோடு அன்றைய பொதிகை இதழிலும் இவரது சிறுகதைகள் வெளிவந்தன.

மொன்றியலிலிருந்து இவரது அடுத்த வாழிட இடப்பெயர்வு ரொறன்ரோவில் ஸ்காபரோ ஆகும். இங்கு “இங்கேயும் மனிதர்கள்” என்னும் மகுடப் பெயருடன் இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவந்தது. அதன் வெளியீட்டு விழாவில் தலைமை தாங்கும் வாய்ப்பினை தம்பி ஜெகதீஸ்வரன் எனக்கே தந்திருந்தார். சமூகத்தின் மேல் மட்டத்தில் இடம் பிடிப்பதையோ வாழ்வில் முக்கிய நோக்கமாகக் கொள்ளும் போலிகளமீது கட்டுக்கடங்கா வெறுப்பும் ஒடுக்கப்படுவோர் உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்ற உந்துதலும் ஏமாற்றுதலும் ஏமாறலும் இல்லாத சமூகம்; சிறப்பாக தமிழ்ச் சமூகம் உடனடியாகத் தோன்ற வேண்டும் எனும் அவசரமும் இவரது படைப்பு களின் முதன்மைக் கருத்துக்களாக எனக்குத் தோன்று கின்றன.

தொடர்பு கொள்ளக் கிடைத்த வேளைகளில் ஊக்குவித்து தொடர்ந்து அடுத்த நூல் வெளியீட்டையும் காணும் ஆவலோடு இருந்தேன். மண்வளம், மக்கள் வளம், இறையணர்வு வளம், இனவுணர்வு வளம், கல்வி, கலை, இலக்கிய வளம் எனப் பல வளங்களையும் உடைத்ததாய் பெருமையோடு விளங்கியது குரும்பசிட்டி ஊர் என்பது எனக்குத் தெரியும். பிறந்தபதியினிற் சிறந்த தொன்றில்லை என்ற வரிசையில் இவர் தனது ஊரைப் பற்றி எழுதிய ஆக்கம் ஒன்று கனடாவில் வெளிவந்த அன்றைய ‘சூரியன்’ தமிழ் வார இதழில் வாசித்துள்ளேன். இன்றோ அவ்வூர், தன் மக்களை வெகுதூரத்துக்குப் பறி கொடுத்து வளம் மங்கிப் பொலிவிழந்துள்ளது. இலங்கை இராணுவக் கனதியான காலணிகளினதும் கனரக இராணுவ ஊர்திகளினதும் அழுத்தத்தில் தன்மக்களைத் தேடி அழுதுகொண்டிருக்கிறது. அவ்வழுகைக்குரல் இவரது நெஞ்சில் மோதுவதன் எதிரொலியே இந்நூல். அவ்வழுகையை கனடாவிலிருந்து தேற்றுவதற்கான பாடலாகவும் இந்நூலைக் கொள்ளலாம்.

மயிலிட்டி எனும் பெருங்கிராமத்துள் அகப்பட்டிருந்த

குரும்பசிட்டியை விடுவித்து அதன் தனித்துவத்துக்குரிய தோற்றுவாயைக் காட்ட இவர் மேற்கொண்ட ஆய்வுப் பயணச் சிரமம் முகிழ் முகத்தில் அதிசயிக்க வைக்கின்றது.

தனது ஊரின் போற்றுதற்குரிய புகழ்ச்சவடுகள் கால ஓட்டத்தில் கரைந்து போகாவண்ணம் குரும்பசிட்டியின் நன்மக்கள் பேறுகள், ஊரை உயர்த்திய அவர்களின் பணிகள், பணிகளைத் தாங்கியுள்ள அடையாளங்கள் என்பன திகழ் முகத்துக்குப் பொலிவூட்டுகின்றன. உயர் பாதுகாப்பு வலயம் எனும் கொடும் சிறையினுள் அகப்பட்டு தன்னைப் பாதுகாக்க வேண்டிய மக்களையும் இழந்து நெகிழ் முகத்தில் தற்போது போரின் வடுக்களையே தாங்கிக் குமுறும் குரும்பசிட்டித் தாயின் துயர நெகிழ்ச்சியையும் அதனால் புலம் பெயர்ந்த அவள் மக்களின் நெஞ்சங்களில் எழும் ஆற்றாமை அழுகையையும் நெகிழ் முகம் காட்டுகின்றது.

திரு. ஜெகதீஸ்வரனதும் குரும்பசிட்டி மக்களதும் பொதுவாகத் தமிழர் தாயகத்தை விட்டுப் பிரிந்துள்ள அனைவரதும் தாயகத் தாகத்தை ஓரளவேனும் தீர்க்கும் தீர்த்தம் இந்நூல். தனிப்பட்ட உரையாடலோ பலர் கூடியுள்ள அவையோ எதிலும் தான் சரி என்று உணர்ந்ததை உறுதியோடும் தெளிவோடும் வெளிப் படுத்தும் பேச்சவன்மையும் ஆசிரியப் புதுவடிவில் கவிதை வீச்சும் இவரிடமுள்ள மற்றைய சிறப்பாற்றல்கள் ஆகும். என்றும் என் அன்புக்குரிய இளவல் திரு.ஜெகதீஸ்வரனின் ஆளுமையும் ஆற்றல்களும் தனித்துவமானவை. அவற்றின் பயனாக இந்நூலை ஒத்த எழுத்தாக்கங்கள் இன்னும் இவரால் வெளிக்கொணரப்பட வேண்டும் என்ற விருப்புடன் வாழ்த்தி இவரையும் “கொலு வீற்றிருந்த குரும்பை நகர்” என்ற இந்த நூலையும் அறிமுகம் செய்வதில் அக மகிழ்கின்றேன்.

“முத்தமிழ் வித்தகர்”, “நாடகக் கலை அரசு”

செ. இராசநாயகம்

08.05.2008

நண்புலம்

சமூகத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்து சமூக முன்னேற்றத் திற்காக சமூகப் பணியாற்றி வரும் எமது கிராமத்தவருள் சிறுபிராயந்தொட்டே சமூகசேவை செய்து வருபவர் குரும்பசிட்டி திரு.ஐ. ஜெகதீஸ்வரன் அவர்கள். சமூக சிந்தனையாளர்கள் நல்ல மனம் உள்ளவர்கள் என்பது எனது கருத்தாகும். இவர் பொதுநலம் கொண்ட சமூகத்தொண்டன் என்றபடியால்தான் தடைகளைக் கண்டு அஞ்சாமல், ஒதுங்காமல் தொடர்ந்தும் பணியாற்றி வருகிறார்.

இவர் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றம், வளர்மதி சனசமூக நிலையம் ஆகியற்றில் சிறுவயதிலேயே நிர்வாகியாக இருந்து எம்முடன் இணைந்து பணியாற்றியவர். அந்தப் பணி கனடா வந்த பின்பும் குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபையினூடாகத் தொடர்கிறது. சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றத்தால் கையெழுத்துப் பிரதியாக வெளியிடப்பட்டு வந்த 'சன்மார்க்க தீபம்' என்ற சஞ்சிகையை ஆண்டு மலராக அச்சிட்டு வெளியிடும் பொழுது 1969ஆம் ஆண்டு 'கறுப்புப் பால்' என்று இவர் எழுதிய முதல் சிறுகதையை என்னிடம் கையளித்தார். ஆண்டு மலரில் வெளியாகும் கதை, கட்டுரைகள் எல்லாவற்றையும் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் திருத்தம் செய்த பின்புதான் அச்சகத்திடம் கையளிப்போம். அதேபோல் 'கறுப்புப்பால்' என்ற சிறுகதையில் நேரடியாக சம்பந்தப்பட்டவர் உணரக் கூடிய பெயரை கவிஞர் அவர்கள் திருத்தியமைத்த படியால்தான் இன்னும் எம்முடன் இவர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

எனக்குப் பிடித்த எழுத்தாளர்களில் முதன்மையானவர் ஜெயகாந்தன், இரண்டாமவர் மு. திருநாவுக்கரசு,

முன்றாமவர், ஐ.ஜெகதீஸ்வரன் அவர்கள். ஏனென்றால் இம் மூவருமே சமூகத்தில் தாம் உணர்ந்து அனுபவித்த வற்றை சமூக சிந்தனைக்காக சிறுகதைகளாகத் தந்த உண்மையான இலக்கியவாதிகள். இவர்களுடைய எழுத்து, நடை, கதைகளை வாசிக்கும் பொழுது படம் போல எம்மனத்தினுள்ளே ஓடிக் கொண்டிருக்கும். திருநா வெளியீடு செய்த “இவர்களும் மனிதர்கள்” ஜெகா வெளியீடு செய்த “இங்கேயும் மனிதர்கள்” சிறுகதைத் தொகுதிகள் தலைப்பிலேயே ஒற்றுமை இருப்பதைக் காணலாம்.

நாம் எமது கிராமத்தை நேசித்திருக்கலாம். ஆனால் இவர் எமது கிராமப்பெண்ணை காதலித்து கைப்பிடிப்பதற்காக அவளைப்பற்றி அலசி ஆராய்ந்து பலரிடம் விசாரித்து அவளை பொன்வயல் என்கிறீர்களே அவளிடம் உள்ள தங்கமான குணம், வைரம் போன்ற உள்ளம், முத்துப்போன்ற பற்கள், கண்களில் ஒளிவீசும் இரத்தினக் கற்களை உங்களுக்குத் தெரியவில்லையா என்று அவளின் அழகை எழுத்தில் வடித்திருக்கிறார். ஆம் இவை அத்தையும் அடங்கிய பொக்கிசம்தான் “கொலு வீற்றிருந்த குரும்பை நகர்” என்ற இந்த நூல். இந்தப் பொக்கிசத்தை ஒவ்வொருவரும் வாங்கி உங்கள் வீட்டில் பாதுகாத்து வருங்காலத் தலைமுறைக்கு கொடுக்க வேண்டிய ஒரு பெரும் சொத்து.

வாழ்க இவர் பணி!
வளர்க இவர் தொண்டு!!

“நாடக வித்தகர்” க. சிவதாசன்

கொண்புலம்

கனடா - குரும்பசிட்டி நலன்புரிசபையின் நிகழ்கால தலைவி என்ற நிலையில் திரு. ஜெகதீஸ்வரன் ஐயாத்துரை அவர்களின் “கொலுவீற்றிருந்த குரும்பை நகர்” என்ற நூல் இன்று (07 ஜூன் 2008) வெளியிடப்படுவது தொடர்பாக இந்நூலுக்கான வெளியீட்டுரையை வழங்குவதில் பெருமிதம் அடைகின்றேன்.

குரும்பசிட்டி கிராமத்தின் புலம்பெயர்ந்த மக்களால் கனடாவில் 1993 இல் உருவாக்கப்பட்ட “கனடா குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபை” இன்றுவரை (கடந்த 15 வருடகாலமாக) தாயகத்தில் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் வாழ்ந்துவரும் தம் ஊரவர்களுக்கான பல நிவாரணப்பணிகளை ஆற்றி வருகின்றது. காலத்திற்குகாலம் நலன்புரி சபையின் பணிகள் வளர்ச்சியடைந்து பன்முகப் படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது.

ஏற்கனவே குரும்பசிட்டி கிராமத்தின் சுருக்கமான வரலாறு நூல் உருவில் “குரும்பசிட்டி கிராம அபிவிருத்தி சங்கத்” தலைவர் திரு. ஆ.சி. நடராஜா அவர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. கலைப்பேரரசு ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை இரசிகமணிகனக. செந்திநாதன் ஆகியோரால் எழுதப்பெற்ற கட்டுரைகள் தாயகத்தில் வெளியான “ஈழநாடு” பத்திரிகையில் வெளிவந்திருக்கின்றன. “குரும்பசிட்டி பொன் பரமானந்தர் மகாவித்தியாலய”த்தின் நூறாவது ஆண்டு மலரில் குரும்பசிட்டி கிராமத்தின் வரலாறும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. அரசியல் விஞ்ஞானதுறை பேராசிரியரான திரு. அம்பலவாணர் சிவராஜா அவர்களும் குரும்பசிட்டி கிராமத்தின் வரலாற்றை இவ்வாண்டு மலரில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அன்று யாழ்நகரில் முதன்முதலில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்கு உள்ளாகிய குரும்பசிட்டி கிராமம் இன்றுவரை தன்முகவரியை இழந்து கொண்டிருக்கின்றது. இந்த வகையில் குரும்பசிட்டி கிராமம் குறித்த வரலாற்றுத் தொகுப்பு நூல் ஒன்று புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வெளியிடப்படுவதன் அவசியம் குறித்து பல்வேறு காலகட்டங்களிலும் கலந்துரையாடப்பட்ட போதிலும் தற்போது தான் எழுத்துலகில் இடையறாது சுரந்துகொண்டிருக்கும் “குரும்பசிட்டி ஜெகதீஸ்வரனின்” செம்மண்ணின் சரித்திரத்தை பருகும் வாய்ப்புக் கிட்டியுள்ளது. புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் எம் விழுதுகளுக்கு “குரும்பை நகரை” அடையாளங்காட்ட இந்நூல் பெரிதும் உதவியாக இருக்குமென நம்புகின்றேன். இவ்வரலாற்று நூலில் இக்கிராமத்தில் பல்வேறு துறைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களினதும் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் அவ்வூரின் இளைய தலைமுறையினதும் அவ்வூரை புகுந்த மண்ணாகக் கொண்டவர்களின் விபரங்களையும் உள்ளடக்கி தம்முடைய அறிவுக்கருவூலத்தைச் செப்பமாகத் தெளிவாக நிறுவிவுள்ளார் நூல் ஆசிரியர் ஜெகதீஸ்வரன்.

“குரும்பசிட்டி கிராம அபிவிருத்தி சங்கத்தின்” மணிவிழா நிறைவில் “கொலுவீற்றிருந்த குரும்பை நகர்” நூல் வெளிவருவது மிகப்பொருத்தமாகும். இவ்வூரவருக்கு இது ஒரு நல்ல புதிய சுவையான தமிழ் விருந்து. புலம்பெயர்ந்த செம்மண்ணின் செழுங்கிளைகளும் நுகர்ந்து பயனடைய வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்துடன் “கனடா குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபை” இந்நூலை வெளியிடுவதில் அச்சங்கத்தின் தலைவி என்ற வகையில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இவர் செய்கின்ற கலைக் கொடைப் பணிகளெல்லாம் மண்ணின் உயிரமுதமாக பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என சங்கம் சார்பாக பாராட்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

நிருபா தங்கவேற்பிள்ளை

தலைவி, குரும்பசிட்டி நலன்புரிச் சபை - கனடா

என்புலம்

எம்மவர்கள் அனைவர்க்கும் என் மனமார்ந்த வணக்கம். “கொலு வீற்றிருந்த குரும்பை நகர்” என்ற இந்நூலை குரும்பசிட்டி கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் அறுபதாவது ஆண்டு நிறைவு நாளான 2008.06.08ஐ ஒட்டிய தினத்தில் எம்மவர் கரங்களில் தவழவிட எனக்குக் கிடைத்த இந்த வாய்ப்பினை எண்ணி மனமகிழ்வும் பெருநிறைவும் கொள்கிறேன்.

எம் கிராமத்தின் வரலாறு குறித்த நூலொன்றினை ஆக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் 1970 களிலே குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றத் தலைவராக இருந்த வேளையிலேயே என் மனதில் முதன் முதலாய்த் துளிர் விட்டது. இதற்குக் காரணமாய் அமைந்தது ‘கலைப்பேரரசு’ ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை அவர்கள் அன்றைய ஈழநாடு பத்திரிகையிலே எமது கிராமத்தைப் பற்றி எழுதியிருந்த ஓர் கட்டுரையே.

இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன் அவர்களும் எமது கிராமம் குறித்த ஒரு தொடரை அன்றைய ஈழநாடு பத்திரிகையில் எழுதியிருந்ததை நான் அறிவேன். அத்தோடு அன்னார் ‘என்கதை’ என்ற தலைப்பில் எழுதிய நூலில் குரும்பசிட்டிக் கிராமம் குறித்த மேலதிக தகவல்களை அறியும் வாய்ப்பும் கிட்டியது.

இந்நிலையில் கனடாவில் தற்போதைய ‘உதயன்’ பத்திரிகை ஆசிரியர் திரு. ஆர்.என். லோகேந்திரலிங்கம் அவர்களால் முன்னர் நடாத்தப்பட்டுவந்த ‘சூரியன்’ பத்திரிகை “பிறந்தபதியினும் சிறந்ததொன்றில்லை” என்ற தலைப்பில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கிராமங்களின் வரலாற்றினைத் தொடராக வெளியிட்டிருந்தது. அன்னாருடைய பெரு விருப்பினால் எமது கிராமம் குறித்த தொடரை நான்கு வாரங்களாகத் தொடர்ச்சியாக எழுதியிருந்தேன். சூரியன் பத்திரிகையின் இப்பணி இளவயதில் என் மனதில்

தோன்றிப் பின்னர் அடிமனதில் அமிழ்ந்து போயிருந்த அவாவை மீண்டும் மேலெழச் செய்தது.

மேலும் சூரியன் பத்திரிகையில் வெளிவந்த ஈழத்துத் தமிழ்க் கிராமங்களின் வரலாறு “தமிழன் வழிகாட்டி” செந்தி அவர்களால் “பிறந்த மண்ணில் பெற்ற சுகந்தம்” என்ற தலைப்பில் தொகுக்கப்பட்டு பகுதி 1 2001இல் வெளியிடப்பட்டது. இத்தொகுப்பிலும் எமது கிராமத்தின் வரலாறு சேர்க்கப்பட்டிருந்த போதிலும் கட்டுரையின் நீளம் கருதியோ என்னவோ அதிலிருந்த முக்கியமான பல பகுதிகள் தவிர்க்கப்பட்டிருந்தன.

1987.03.26இல் எமது கிராமம் முற்றுமுழுதாக இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரப்பட்ட காலப்பகுதியில் மண்ணுலக வாழ்வைத் துறந்த ஆசிரியர் கந்தப்பு கணேசநாதன் அவர்களின் நினைவையொட்டி வெளியிடப்பட்ட “குரும்பசிட்டியின் எச்சங்கள்” என்ற மலர் எம் கிராமத்தில் நிகழ்ந்த அனர்த்தங்களைப் புள்ளி விபரங்களோடு ஆவணப்படுத்தி இருந்தது.

எம் கிராமத்தின் வளர்ச்சியில் தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்த ‘அதிபர் நாயகம்’ சின்னத்துரை நடராசா அவர்களின் பெருமுயற்சியால் 2001.07.01இல் வெளிவந்த ‘பரமானந்தம்’ நூற்றாண்டு மலரும் 2007இல் வெளியிடப் பெற்ற “குரும்பசிட்டி அழிவும் ஆக்கமும்” என்ற மலரும் எம் கிராமத்தின் பல்வேறு விபரங்களையும் தந்திருக்கின்றன.

1999இல் கனடா - குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபைத் தலைவராகச் செயற்பட்டவேளையில் முதன் முதலாக ஒரு முத்தமிழ் நிகழ்வினை நடாத்தியபோது அதனையொட்டி ‘பொன்வயல்’ என்ற விழா மலரினையும் வெளியிட்டிருந்தோம். இவ்விழா மலரில் குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தின் சுருக்கமான வரலாறும் இம்மண்ணிலே வாழ்ந்து ஏறத்தாழ இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தாம் தேர்ந்த

துறையில் ஈடுபாடு கொண்டு உழைத்த பெரியோரது விபரங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. இம்மலருக்குப் பல் வேறு நாடுகளில் இருந்தும் பலதரப்பட்ட மக்களிடமிருந்தும் கிடைத்த வரவேற்பும் ஆதரவும் எம் கிராமம் குறித்த முழுமையானதோர் வரலாற்று நூலை வெளியிட வேண்டுமென்ற என் அவாவைப் பேரவா ஆக்கியது.

இதற்கு மேலும் வலுச்சேர்க்கும் வகையில் பூமிப் பந்தின் பல்வேறு கோணங்களிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் எம்கிராமத்து மக்கள் ஜேர்மனி நாட்டின் 'டோட்முண்ட்' நகரில் 2007இல் ஒன்றாய்க்கூடி 'ஊர்க்காற்றைச்' சுவாசித்த நிகழ்வு அமைந்தது. 'ஊர்க் காற்றின்' சுவாசிப்பு என் உள்ளத்திலும் பல கேள்விகளை எழுப்பியது.

எம் கிராமத்தின் வேர்களை மட்டும் தேடுவதை விடுத்து, எங்கள் விழுதுகளையும் அடையாளங்காட்ட வேண்டிய கடமை எனக்குண்டு என்பதை உணர்ந்தேன். "ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கும் மேவி வளர்ந்த கிராம" மென்றும், "ஈழத்தின் நான்மாடக்கூடல் எம்முரே" என்றும் இறுமாந்திருந்த நிலைமைபோய் 'பெரியவாத்தியார்' பொன்.பரமானந்தர் அவர்களின் அறிவாலயமும் 'ஈழகேசரி' நா.பொன்னையா அவர்களின் இதயநாதமான சன்மார்க்க சபையும் மாரி அம்மன், சித்தி விநாயகர் ஆகிய அருளால யங்களும் அழிந்து எம் கிராமத்து மக்களின் முழு வாழ்நாட் தேடல்கள், சொத்துக்கள் அனைத்தும் அழிக்கப்பட்டுக் கட்டாந்தரையாய், பற்றைக்காடாய் அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயத்துள் ஆக்கிரமித்து கையகப் படுத்தப்பட்டுள்ள எம் மண்ணை எம்பிள்ளைகளுக்கும் பேரப் பிள்ளைகளுக்கும் அடையாளங்காட்ட வேண்டிய தார்மீகப் பொறுப்பை நாம் தட்டிக்கழித்தால் எம் சந்ததி எம்மைச் சபிக்கும். எங்கள் பொறுப்பிலிருந்து நாங்கள் விலகிக் கொண்ட பழி எம்மைச் சூழும்.

புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலே மாற்றுக் கலாச்சாரச் சூழலிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் எங்கள் மழலைகள் தாமாக முன்வந்து முயன்று தங்கள் அடையாளத்தைத்

தேடிக் கொண்டிருக்கும்போது நாங்கள் அவர்களை அரவணைத்து, அடையாளங்காட்டி, ஆதரவு செலுத்தவேண்டிய கட்டாயக் கடமை எங்களுக்கு உண்டு. இது உறவு முறைகளையும் வேண்டியவர் வேண்டாதவர் என்ற விருப்பு வெறுப்புக்களையும் தாண்டிச் சுயாதீனமாக நின்று செய்யப்பட வேண்டியதாகும். என்னால் முடிந்தவரை இந்நிலையில் இருந்தே இவ்வரலாற்று நூலினை நான் தந்திருக்கிறேன் என உறுதி கூறுகிறேன்.

இந்நூலினை ஆக்குவதற்காக நான் அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து அமெரிக்காவரை இயன்றவரை அனைத்துத் தரப்பினருடனும் தொடர்புகொண்டு தகவல்களைப் பெற்றுள்ளேன். நான் தொலைபேசி மூலமோ, மின்னஞ்சல் மூலமோ தொடர்பு கொள்ளும் வேளைகளிலெல்லாம் என்னுடன் தங்கள் நேரத்தை ஒதுக்கி ஒத்துழைப்பு வழங்கிய அனைவரும் என் மனதில் என்றும் நிற்பார்கள்.

இந்நூலிலே தங்களது விபரங்களை இணைத்துக் கொள்ள அனுமதி தந்த அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் நன்றி. நான் பலபேருடனும் தொடர்பு கொண்டிருந்தாலும் எனக்குத் தகவல்களை அனுப்பியவர்களின் விபரங்களையும் ஏனைய நூல்களிலும் பிரசுரங்களிலும் ஏற்கெனவே வெளிவந்த தகவல்களையும் இந் நூலில் இணைத்து இருக்கிறேன்.

மேலும் சிறுகதை, கவிதை போன்ற இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருப்போரின் விபரங்களும் வயலின், வீணை, வாய்ப்பாட்டு, நடனம் போன்ற நுண்கலைகளில் ஈடுபட்டிருப்போரின் விபரங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. நுண்கலைகளில் ஈடுபாடுகொண்டிருப்போரில் அரங்கேற்றம் கண்டவர்களது விபரங்களே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. நாடகம், இலக்கியத்துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ளோரில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய ஐந்து வெவ்வேறு நாடகங்களிலாவது நடித்திருப்போரின் விபரங்களும் பத்துச் சிறுகதைகளையேனும் பத்திரிகைகளிலோ சஞ்சிகைகளிலோ

எழுதியுள்ளோரும் புதுக்கவிதையாயின் ஆகக் குறைந்தது நாற்பது கவிதைகளும் மரபுக் கவிதையாயின் ஆகக் குறைந்தது இருபத்தைந்து கவிதைகளும் எழுதியுள்ளோரும் அந்தத்தத் துறைகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர்.

இயன்றவரை நான் அனைத்துத் தரப்பினருடனும் தொடர்பு கொண்டிருந்தாலும் சிலரிடம் தொடர்பாடல் செய்யமுடியாதவிடத்து முன்றாவது ஆட்களுடாகவேனும் தகவல்களைத் தெரிவிக்க முயன்றிருக்கிறேன். இது ஏதேனும் மன உளைச்சல்களை யாருக்கேனும் ஏற்படுத்தியிருந்தால் இதற்காக நான் மனம் வருந்துகிறேன். இது மட்டுமன்றி நான் யாருடனேனும் தொடர்பு கொள்ள மறந்து அவர்களின் பெயர்கள் விடுபட்டிருந்தால் என்னை மன்னிக்குமாறும் வேண்டுகிறேன். மேலும் இவர்கள் என்னுடன் தொடர்பு கொண்டு தங்கள் விபரங்களைத் தந்துதவ்வார்களானால் இனிவரும் காலங்களில் இந்நூலை முழுமையாக்கி மீள்பதிப்பு செய்ய உதவியாக இருக்கும்.

“கொலு வீற்றிருந்த குரும்பை நகர்” என்ற இந்நூல் முகிழ் நிலம், திகழ் நிலம், நெகிழ் நிலம் என் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. “முகிழ் நிலம்” என்ற பகுதியில் குரும்பசிட்டிக் கிராமம் மயிலிட்டிக் கிராமத்தின் ஒரு பகுதியாய் நீண்ட நெடுங்காலமாய் இருந்து குரும்பசிட்டி என்ற பெயருடன் கருக்கொள்ள ஆரம்பித்த காலம்வரை ஆராயப்பட்டுள்ளது. “திகழ் நிலம்” என்ற பகுதியில் 1900ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1985ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதியின் நிகழ்வுகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. “நெகிழ் நிலம்” பகுதி இக்கிராமத்தில் 1986 இலிருந்து 1990 வரை நிகழ்ந்த அழிவுகளும் சேதங்களும் அதனோடு புலப்பெயர்வுக்குள்ளாகி உலகத்து நாடுகளில் எல்லாம் பரந்து வாழ்கின்ற எம் மண்ணின் விழுதுகள் பற்றியும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலை ஆக்குவதில் எனக்கு உதவியும் ஒத்துழைப்பும் ஆலோசனையும் வழங்கிய எம் கிராமத்து

உறவுகளுக்கும் என்னை நேசிக்கும் எம் மண்ணைச் சாராத நல்லுள்ளங்களுக்கும் இந் நூல் வெளியீட்டினை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றிருக்கின்ற கனடா குரும்பசிட்டி நலன்புரிச்சபையினருக்கும் ஜேர்மனி நாட்டிலே இந்நூலினை அறிமுக விழாவாக நடாத்தும் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டு ஆறுமாத காலமாக முயன்று உழைத்து ஒரு சர்வதேச விழாப்போல நிகழ்வினை ஆக்கத் துடிப்போடு செயற்படும் ஜேர்மனிவாழ் குரும்பசிட்டி உறவுகளுக்கும் குறிப்பாக 'டோட்முண்ட்' நகர என் அன்புள்ளங்களுக்கும் என் அன்பினையும் நன்றியையும் இதயத்தின் அடித்தளத்தில் இருந்தெழும் என் உணர்வினூடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

செம்மண்ணைத் தரிசியுங்கள்;
செழுங்கிளைகளுடன் உறவாடுங்கள்.
வணக்கம்

என்றும் எம்மவர்களோடு
ஐயாத்துரை ஜெகதீஸ்வரன்
8 Stepping Stone Trail
Scarborough, ON M1X 2B4
Canada.
Tel.: 416-754-0089

Email: jegaiyathurai@hotmail.com

மாண்புலம்

“செந்தமிழ்ப் பற்றும் சிவநெறிப் பற்றும் ஒரு சேரப் பெற்று மனிதநேய ஒருமைப்பாட்டைக் கடைப்பிடித்து வாழ்கின்ற மக்கள் பலரை ஈன்றெடுத்த பெருமை குரும்பசிட்டிக் கிராமத்திற்கு உண்டு. அருள் வளமும் பொருள் வளமும் மிகுந்த இக் கிராமத்தின் பெருமை ஈழத்தமிழ் மண்ணிலே என்றும் நின்று நிலவக் கூடியது. திருக்கோயில்களும் சிறந்த கல்வி நிறுவனங்களும் சன்மார்க்க சபையும் இவ்வூரை அணிசெய்து நிற்கின்றன. தமிழ் நாட்டு அறிஞர்களும் மேல் நாட்டு மேதைகளும் குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தைத் தரிசித்து வாழ்த்திச் சென்றனர்” என தெல்லிப்பளை ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் தலைவரும் இலங்கைத்தீவின் புகழ் பூத்த அறிஞர்களில் ஒருவருமான சிவத்தமிழ்ச் செல்வி, கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் தமது கட்டுரையொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

“குரும்பசிட்டிக் கிராமம் எங்கள் பண்பாடு, கலை, இலக்கியம், சமயம் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்குப் பல பெரியார்களைத் தந்து பெருந்தொண்டாற்றியுள்ளது” என பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்கள் பெரிதும் விதந்துரைத்துள்ளார்கள்.

“ஈழத்தில் அச்சுக்கலை வளர்ச்சியும் குரும்பசிட்டியும் என்பது வெறுமனே முகத்தோற்ற அளவில் ஒரு பணியாக மட்டுமன்றி எமது பண்பாட்டுக் கருவூலங்களையும் தனித்துவமான விழுமியங்களையும் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கான முன்னோடி நிலைக்களனாகவும் குரும்பசிட்டியே அமைந்துள்ளது” என்று திறந்த பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளராக இருந்த பொன். பூலோகசிங்கம் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

இவ்வாறு பலகாலும் பல்வேறு அறிஞர்களாலும் விதந்துரைக்கப்பட்ட குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தின் புகழ்

வாய்ந்த மைந்தர்களில் ஒருவரான முதலியார் எஸ்.ஆர். முத்துக்குமாரு அவர்களைப்பற்றி நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்கள் ஈழகேசரிப் பத்திரிகையிலே 1942 ஓகஸ்ட் 23ந் திகதிய இதழில் வரைந்த கட்டுரையின் ஒரு பகுதியில், “முதலியார் ஸ்ரீ எஸ்.ஆர். முத்துக்குமாரு அவர்கள் காலஞ்சென்றதனால் யாழ்ப்பாணத்துக் கற்ற மனுஷருடைய தொகுதிக்கு ஒரு பரிகரிக்கக் கூடாத நட்பம் நேர்ந்திருக்கிறது என்பதை அநேகர் அறியமாட்டார்கள்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அத்தோடு 1885 களில் யாழ். சென் பற்றிக்ஸ் கல்லூரியில் கல்விகற்ற எஸ். ஆர் முத்துக்குமாரு, அவர் சகோதரர் வீ.எம். முத்துக்குமாரு ஆகியோரின் பன்முகத் திறமைகளையும் மனம் திறந்து பாராட்டியதுடன் 23,000 (இருபத்து மூவாயிரம்) ஆங்கிலக் கலைச் சொற்களுக்குப் பொருத்தமான தமிழ்ப் பதங்களைத் தேடி, ஆய்ந்து, தொகுத்துக் கொடுத்தமை பற்றியும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

இக் கிராமத்தில் 1800 களில் வாழ்ந்து பெரும் புகழ் படைத்த முதலித் தம்பி நல்லையா என்ற வர்த்தகப் பெரு மகனின் புதல்வர்களான ஆர்.ஆர். நல்லையா, ரீ.ஆர். நல்லையா சகோதரர்களின் பெருமைகளை 1930ஆம் ஆண்டில் பிரசுரிக்கப்பட்ட யாழ் மத்திய கல்லூரியின் நூற்றாண்டு மலர் விளம்பி நிற்கிறது. ஆர்.ஆர். நல்லையா அவர்கள் யாழ். மத்திய கல்லூரி கிரிக்கெட் குழுவிற்குத் தலைமை தாங்கிப் பல வெற்றிகளை ஈட்டியதோடமையாது தலை சிறந்த வழக்கறிஞராக வெளியேறிப் பல சாதனைகளைப் படைத்தவர். யாழ்ப்பாண நகரசபையின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர். நகர சபையை மாநகர சபையாகத் தரமுயர்த்தப் பலவாறு முயன்று வெற்றி கண்டவர். மாநகரசபையின் அழகிய கட்டடத்தை தம்காலத்திலேயே நிர்மாணிக்கச் செய்தவர். யாழ் மாநகரசபை மண்டபத்திற்

கும் குரும்பசிட்டி மண்ணுக்குமுள்ள தொடர்பு எம்மை எல்லாம் இறும்புதெய்த வைக்கிறது.

இக் கிராமத்தில் கற்றோர்காமுறும் வண்ணமும் “செல்வர்க்கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்” என்பதற்கு ஏற்பவும் வாழ்ந்தவர் சோமநாத முதலியார் வழிவந்த சின்னத்தம்பி முதலியார். சின்னர்ச் சட்டம்பியார் (1861 - 1931) அவர்கள் செவ்வனே வாழ்ந்து மண்ணின் மாண்பினை மேலும் நிலை நிறுத்தினார்.

1900 களின் பின்னால் இக்கிராமம் பல்வேறு வகையிலும் சிறந்து துலங்குவதற்குப் பெரிதும் காரணராய் இருந்த உத்தமர் இருவர். “பெரிய வாத்தியார்” என அழைக்கப்படுபவரான பொன். பரமானந்தர் அவர்களும் “பத்திராதிபர்” எனப் போற்றப்படுபவரான ஈழகேசரி நா.பொன்னையா அவர்களுமாவர். இக்கிராமத்தின் வளர்ச்சியில் மிகத்தாராளமான பங்களிப்பு வழங்கிய இப்பெரியார்களின் தகவல்கள் விபரமாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளதைப் பின்னே பார்க்கலாம்.

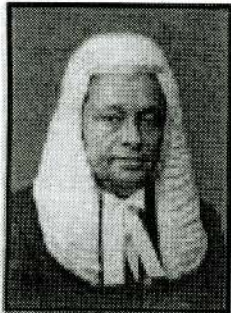
பண்டாரவளை நகரில் வர்த்தகத் துறையில் புகழ்பெற்று விளங்கிய முத்துக்குட்டி வல்லிபுரம் என்பவர்குரும்பசிட்டியில் பிறந்தவர். வல்லிபுரம் நாகம்மா தம்பதியரின் மூத்த புதல்வியே மங்கையர்க்கரசியாவார். அக் காலத்தே இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி இளைஞர் அணியின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக விளங்கியவரும் பண்ணாகம் அப்பாப்பிள்ளை - வள்ளியம்மை தம்பதியரின் மூத்த புதல்வரும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் செயலாளர் நாயகமாக விளங்கி இலங்கைத்தீவின் ஒரேயொரு தமிழ் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற பெருமையைப் பெற்றவருமான காலஞ்சென்ற அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் அவர்களே மங்கையர்க்கரசியைத் திருமணம் செய்தவராவர். 1950 களின் இறுதியிலும் 1960களிலும் ஈழத்தமிழர் அரசியற் போராட்டங்களில் தம்பதியராய்க் கலந்து கொண்டு சிறை சென்ற

பெருமைக்குரியவர்கள். திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் நீண்ட காலமாய் வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதியைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்திருந்தாராயினும் 1977இல் முதறிஞர் S.J.V. செல்வநாயகம்

அவர்கள் காலமானதையடுத்து குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தை உள்ளடக்கியிருந்த காங்கேசன்துறைத் தொகுதியைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தியிருந்தபோதே எதிர்க்கட்சித் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமை இம் மண்ணின் மைந்தர்களைப் பேருவகை கொள்ளச் செய்தது.

ஈழகேசரிப் பத்திரிகை ஆசிரியர் நாகமுத்து பொன்னையா - மீனாட்சி தம்பதியரின் புதல்வியாரான புனிதவதி என்பாரைத் திருமணம் செய்தவர் யாழ்ப்பாணத்தில் மிகவும் பிரபலமான டாக்டராக இருந்த V.T. பசுபதி கமலாம்பிகை தம்பதியினரின் புதல்வரான சிவா பசுபதி அவர்களாவார். கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்தில் சர்வதேச சட்டத்திற்கான பட்டப்பின் டிப்புளோமாவைப் பூர்த்தி செய்த இவர் 1975இல் சட்டமா அதிபராக (Attorney

General) பதவியுயர்வு பெற்று 1988வரை பதின்மூன்று ஆண்டுகளாக எதிரும் புதிருமான இருவேறுபட்ட அரசாங்கங்களின்கீழ்ப் பணியாற்றிப் பெரும் புகழீட்டியவராவார். குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தின் பெருமையை நிலை நாட்டிய சன் மார்க்க சபையின் போஷகராகவும் இருந்தார்.

சுருட்டுக் கைத்தொழிலில் மிகவும் பிரபலம் பெற்று விளங்கிய முதலாளி வயிரவப்பிள்ளை இராசையா அன்னப்பிள்ளை தம்பதிகளின் மகளான சிவமலர் என்பவரைத் திருமணம் செய்தவர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த சண்முகம் செல்வரத்தினம் என்பார். இவர் கொழும்பிலே நீண்டகாலமாக சுங்கவரித் திணைக்

களத்தில் பணியாற்றியவர். பிரதிக் கலெக்டராக (Deputy Collector) இவர் பணி செய்த காலத்தில் அப்போதைய ஜனாதிபதி, பிரதமர் ஆகியோரின் செல்வாக்கு நிறையப் பெற்றவராக இருந்தார். 1983இல் இலங்கைத்தீவு அதுவரை கண்டிராத இனக்கலவரம் வெடித்து ஆயிரக் கணக்கில் தமிழர்களின் உயிர்களும் உடைமைகளும் சூறையாடப்பட்ட வேளையிலே பிரபலமான தமிழ் அரசியல்வாதி ஒருவர் இந்தியா சென்று தமிழ் நாட்டிலும் புதுடில்லியிலும் உள்ள அரசியல்வாதிகளைச் சந்திக்க விரும்பியபோது அவரை மாறு வேடத்தில் பத்திரமாகச் சர்வதேச விமான நிலையத்தினூடாக விமானம்வரை கூட்டிச் சென்று அனுப்பி வைத்தவர். இக்கலவர நேரத்தில் கொழும்பிலிருந்து இந்தியா செல்ல விரும்பிய அனைத்துத் தமிழ் மக்களுக்கும் தன்னாலான உதவியைச் செய்த துணிச்சல்காரர். இதனாலேயே பல சோதனைகளைப் பின்னால் எதிர்கொண்டவர்.

1960களிலே தனிச் சிங்களப் பிரதேசமான கெக்கிராவ பட்டினசபைத் தேர்தலிலே அமோக வெற்றி பெற்று அச்சபையின் தலைவராகப் பதவி வகித்து பல்வேறு வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியவர் எம்மூரைச் சேர்ந்த கந்தவனம் தம்பிப்பிள்ளை என்ற நெஞ்சரம்மிக்க பெரியவர்.

இம்மண்ணிலேயே தங்கள் இறுதிக்காலம்வரை வாழ்ந்து மண்ணின் பெருமையை பலகாலும் துலங்க வைத்த பெரியார்கள் பலர். தொல்பொருள் சேகரிப்பில் ஈடுபட்டு 1991இல் 'மாமனிதர்' விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பெற்ற 'கலைஞானி' அரியகுட்டி செல்வரத் தினம் நாடகம், ஓவியம் போன்ற துறைகளில் முழுமூச்சாக உழைத்த கலைஞர் கே.கே.வி. செல்லையா, ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் காத்திரமான பங்களிப்புச் செய்த இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன், நற்பணிப் பண்டிதர் வ. நடராஜன், கலைப்பேரரசு ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை, கலாகேசரி ஆ. தம்பித்துரை, விளையாட்டுத்துறைக்கே

தம்மை அர்ப்பணித்த நாகலிங்கம் பத்மநாதன், நாடக, சிறுகதை எழுத்தாளரான சாஹித்திய மண்டல பரிசு பெற்ற திரு.மு. திருநாவுக்கரசு, வெற்றிமணி ஆசிரியர் மு.க. சுப்பிரமணியம், வர்த்தகர்கோன் பூ.சு. நடராஜா, திரு. கணபதிப்பிள்ளை சிவசுப்பிரமணியம், திரு. பொன்னுத்துரை சிவசுப்பிரமணியம் ஆகியோர் என்றும் நினைவுகூரப்பட வேண்டியவர்கள்.

தற்போதும் தமிழ் ஈழத்திலேயே வாழ்ந்து கொண்டு தம்வாழ்நாள் முழுவதையும் ஆவணச் சேகரிப்பிலேயே ஈடுபடுத்தி வரும் 'ஆவணஞானி' இரா. கனகரத்தினம் அவர்கள், தம்வாழ்வின் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட காலப்பகுதியை பொது வாழ்விற்காகவே தந்து இன்னமும் தொடர்ந்து பணிசெய்து கொண்டிருக்கும் "அதிபர் நாயகம்" 'இலக்கியம்' சின்னத்துரை நடராஜா அவர்கள், அடக்கமும் பணிவுமே அணிகலன்களாய்க்கொண்டு அனைத்து மக்களின் வேண்டுகளையும் முயன்று நிறைவேற்றும் உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளராகவிருந்த வடிவேலு கிருஷ்ணசாமி அவர்கள், கொழும்பில் வாழ்ந்துவரும் சாஹித்திய மண்டலப் பரிசுபெற்ற எழுத்தாளர் திரு. வேல் அமுதன் அவர்கள், புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழ்ந்து எம்மண்ணின் பெருமையை செழுமைப்படுத்தும் "இலக்கிய வித்தகர்" கலாநிதி வி. கந்தவனம் அவர்கள், "ஓவியக் கலைவேள்" கலாநிதி மு.க.சு. சிவகுமாரன் அவர்கள் ஆகியோரின் பணிகள் காலத்தால் அழியாதவை.

இச்செம்மண் கிராமத்தின் செழுங்கிளைகள் சேர்த்து வைத்திருக்கும் புகழின் மாட்சியால் பூகோளப் பந்தில் எல்லாத் திசைகளிலும் எப்போதும் பேசத்தகுந்த வகையில் கொலு வீற்றிருந்த குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தின் வரலாற்றினை இனி விரிவாகப்பார்ப்போம்.

முகிழ் நிலம்

நூற்றாண்டெனக் கொள்ளப்படலாமெனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதற்கு ஆதாரமாக காவிரியூர்ப்புரவலாதி தேவனின் மூத்த மகனாகிய நரசிங்க தேவனை சிங்கையாரிய மகாராசன் மயிலிட்டியில் குடியமர்த்தியமையைக் கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளார்.

மயிலிட்டிக் கிராமம்

குரும்பசிட்டிக் கிராமம் பல நூற்றாண்டுகளாக மயிலிட்டிக் கிராமத்திற்குள்ளேயே இருந்துள்ளது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய கருத்தே. இது சந்தேகத்திற்கிடமின்றி நிரூபிக்கப்பட்டும் இருக்கிறது. ஆயினும் மயிலிட்டிக் கிராமத்தின் தோற்றம் 13ம் நூற்றாண்டிற்கும் முற்பட்டது என்பதே என்னுடைய கருத்தாகும்.

நாகர் என்ற தொல்குடி மக்களும் அவர்களது தொன்மையான நாக வழிபாடும் ஆபிரிக்கா, ஜப்பான், கம்போடியா, கொரியா, இந்தியா, இலங்கை, எகிப்து, ரோமாபுரி ஆகிய நாடுகளிலெல்லாம் பரவியிருந்ததென்பது பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை. Dr. Ferguson, “இந்து சரித்திரம்” நூலாசிரியர் Mr. A.K. Muzumdar ஆகியோரின் குறிப்புக்களும் இதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. கி.பி 400ஆம் ஆண்டளவில் இலங்கைக்கு வந்த பாஹியன் எனும் சீனப் பிரயாணியின் குறிப்புக்களும் இதற்கு மேலும் வலுச் சேர்க்கின்றன.

பதினைந்தாம் நூற்றாண்டளவில் இலங்கைத்தீவில் நயினாதீவு மட்டுமே “நாகதீவு” என அழைக்கப்பட்டபோதிலும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாகவே நயினாதீவிற்கும் நாகர்-கோவிலுக்கும் இடைப்பட்ட குடாநாடு முழுவதும் ‘நாகதீவு’ எனும் பெயரையே கொண்டிருந்ததை மறுக்கமுடியாதென நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்கள் உறுதிபடத் தெரிவித்துள்ளார்.

கதிரைமலை என்றழைக்கப்பட்ட கந்தரோடை, கீரிமலை, காயாத்துறை என அழைக்கப்பட்ட காங்கேசன்துறை, பருத்தித்துறை, நாகர் கோவில், சிங்கை நகர் என அழைக்கப்

பட்ட வல்லிபுரம் ஆகிய பட்டினங்கள் அக்காலத்தே மிகவும் புகழ் பெற்றனவாகவும் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதிகளாகப் பலராலும் பேசப்பட்டும் வந்துள்ளன.

மேலும் கப்பல்கள் ஊராத்துறையிலிருந்து யாழ்ப்பாணத் துறைக்குப்போய் ஆனையிறவு ஊடாகச் சென்று வங்காளக்குடாக் கடலில் வெளிப்படுவதுண்டெனவும், பின் ஆனையிறவுக் கடல்வாய் மணலால் மூடப்பட்டு அடைபட்ட பின் ஊராத்துறைக்கு வரும் மரக்கலங்கள் காங்கேசன்துறை வழியாக வெளிவந்ததாகவும் (கி.பி. 851) சுலைமான், (கி.பி 916) அடிசாயித், (கி.பி. 956) மஸ்ஹடி, (கி.பி. 1275) எல் கஸ்வானி ஆகிய முஸ்லீம் பிரயாணிகள் யாழ்ப்பாணம் பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளனர். முதலியார் செ. இராசநாயகம் அவர்கள் “யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்” நூலிலும் இதுபற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப் பெருவணிகனான மாநாய்கள் தன் மகள் கண்ணகிக்குக் காற்சிலம்பு செய்வதற்காக இரத்தினம் கொண்டு வருமாறு கரிகாற்சோழன் அனுமதியோடு மீகாமன் என்பவனையும் படைவீரரையும் ஒரு மரக்கலத்தில் ஏற்றி அனுப்பிவைத்தான். மீகாமன் நெடுந்தீவை அடைந்த போது மார்த்தாண்ட சிங்கையாரியனால் நியமிக்கப்பட்ட கடற்படைக்கதிபதியான வெடியரசன் என்பான் தனது எல்லைக்குள் அனுமதியின்றி மீகாமன் நுழைந்ததையிட்டு கோபம் கொண்டு போர் செய்யலானான். இவ்வேளையில் திருவடிநிலையில் காவல் செய்து கொண்டிருந்த கடற்படையோடு வீரநாராயணனும் கீரிமலையிலிருந்த போர்வீரரோடு போர்வீரகண்டனும் மயிலம்பட்டி அல்லது மயிலைப்பட்டி என அழைக்கப்பட்ட தற்போதைய மயிலிட்டிக் கிராமம் முதலாய இடங்களிலிருந்த ஏரிலங்குவன் முதலிய துணைவரும் தம் மரக்கலப்படைகளோடு விரைந்து சென்று வெடியரசனுக்குத் துணையாகக் கொடிய யுத்தம் செய்தனர் என ஆ. முத்துத் தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் தமது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்தச் சம்பவம் குறித்த உண்மைத் தன்மை பற்றிய விசாரணையில் இறங்குவது எனது நோக்கமல்ல. இது நிகழ்ந்ததாகச் சொல்லப்படும் காலகட்டத்தில் (கி.பி. பத்தாம்

நூற்றாண்டளவில்) சுட்டப்பட்ட இடங்களின் கிராமப் பெயர்களை நினைவு படுத்துவதே என்னுடைய நோக்கமாகும்.

மேலும் “யாழ்ப்பாண வைபவமாலை”யிற் குறிப்பிடப் பட்டுள்ள பல விடயங்கள் சரித்திர ரீதியானவை என்பதற்கு எதுவித ஆதாரங்களோ, அடிப்படைகளோ இல்லையென்பதும் இதனை ஆக்கிய மயில்வாகனப் புலவரவர்கள் காலம் அண்ணளவாக கி.பி. 1730கள் என்பதுவும் இவர் செவிவழிச் செய்திகளையும் கர்ணபரம்பரைக் கதைகளையும் துணைக் கொண்டு பலவிடயங்களில் தகவல் தந்திருப்பதும் தகுந்த ஆதாரங்களைப் பெறுவதிலுள்ள சிரமங்களும் பல்வேறு சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்களால் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளன. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்கள், “இடப்பெயர் வரலாறு” ஆசிரியராகிய திரு. S.W குமாரசுவாமியவர்களும் வையாபாடலிலும் தக்ஷிண கைலாய புராணத்திலும் மலிந்து கிடக்கும் கதைகளில் ஒன்றே யாழ்ப்பாடியின் கதை எனவும், இது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதல்ல தெனவும் யாழ்ப்பாணம் எக்காலத்திலும் யாருக்கும் பரிசாகக் கொடுக்கப் படவுமில்லை எனவும் தர்க்க ரீதியாக ஆதாரங்களுடன் நிலைநாட்டியுள்ளனர்.

இது போன்றே பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் சிங்கையாரிய மகாராசன் குடியமர்த்தியதாகச் சொல்லப்படும் ஐந்து குடிமைகளின் கதையும் அமைந்துள்ளது. ஆக மயிலிட்டிக் கிராமத்தின் வரலாறு நரசிங்கதேவனோடுதான் ஆரம்பிக்கிறதென்ற வாதம் சந்தேகத்திற்கு உரியதாகிறது. மேலும் கி.பி.1348இல் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் தலைவராகிய போப் (Pope) அவர்கள் சீனதேசச் சக்கரவர்த்தியிடம் அனுப்பிய தூதர் (John de Marignolli) ஜோன் டி மாரிஞொல்லி போகும் வழியில் யாழ்ப்பாண நாட்டு அரசியைக் காணச் சென்றதாகவும் அங்குள்ள இப்போது கீரிமலை என்றழைக்கப்படும் இடங் குறித்தும் இம்மலையின் அடிவாரத்தில் நிலத்தினின்று ஊற்றெடுத்துக் கடலுட் பாயும் திவ்விய அருவி நீரைத் தான் பருகியதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது குறித்த மேலதிக தகவல்களைப்பெற விரும்புவோர் இராசநாயகமுதலியாரவர்கள் எழுதிய “யாழ்ப்பாணச்

சரித்திரம்” என்ற நூலில் பக்கம் 233 இலிருந்து 255 வரையுள்ள அனுபந்தம் என்ற பகுதியைப் பார்க்கவும்.

14ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வாழ்ந்தவரெனக் கருதப்படுபவரான அருணகிரிநாதர் தமது பாடலில் “யாழ்ப்பாணாயன் பட்டின மருவிய பெருமாளே” எனக் குறிப்பிட்டிருப்பது யாழ்ப்பாணத்தையே குறிக்கிறதெனவும் இது தமிழ்ப் பெயரே எனவும் ஆராய்ச்சியாளர் கொள்கின்றனர்.

வலிகாமம்பற்று

இதமட்டுமன்றி யாழ்ப்பாணநாடு நீண்ட நெடுகாலமாக வலிகாமம், வடமராட்சி, தென்மராட்சி, பச்சிலைப்பள்ளி எனும் நான்கு பிரிவுகளை உடையதாயிருந்தது. இவற்றோடு தீவுப்பற்றென ஒரு பிரிவும் தீவுப்பகுதிகளை உள்ளடக்கியிருந்தது. இதில் வலிகாமம் பிரிவிலேயே மயிலிட்டியும் அடங்கியிருக்கிறது. இவ் “வலிகாமம்” என்ற பெயர் “வலிகம” என்ற சிங்களப் பெயரினின்றி வந்ததென்றும் “வலிகம” என்ற சிங்களச் சொல் மணற்றிட்டியைக் குறிக்கிறதென்றும் சில வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றபோதிலும் வல் வெட்டித்துறை பட்டினம் குறித்து பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாக ஆய்வினை மேற்கொண்டுவரும் பொன். சிவகுமாரன் அவர்களின் கருத்தே வலுவுடையதும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதுமென நானும் ஆமோதிக்கிறேன்.

தொண்டமானாற்றின் கிழக்குப் புறமாக வடமராட்சிப்பிரிவும் மேற்குப் புறமாக வலிகாமம் பிரிவும் அமைந்துள்ளன. தொண்டமானாற்றில் மேற்குப் புறத்திருந்த பெரும் பகுதி நிலப்பரப்பு கிழங்குவகைகள் பயிரிடக்கூடிய வளமுள்ள பூமியாய் அமைந்திருப்பதும் நவுக்கிரி, ஈவினை, பலாலி ஈறாக வள்ளிக்கிழங்குகள் பயிரிடப்பட்டு வருவதும் இப்பகுதி இராசவள்ளி, மரவள்ளிக் கிழங்குகள் பெயர்பெற்றவை என்பதும் நாமறிந்ததே. மேலும் தொண்டமானாறு செல்வச் சந்திதி ஆலயக் கொடியேற்ற விழா, வள்ளிக்கொடி முகிழ் விடுவதைத் தொடர்ந்தே ஆரம்பிப்பதும் காலாதிகாலமாக

நடைபெற்றுவரும் நிகழ்ச்சிகள். இதனால் இது “வள்ளி கமம்” என்றழைக்கப்பட்டு வந்ததும் பின்னர் இடையே குடிபுகுந்த சிங்கள மக்களால் “வலிகம” என மாறி மீண்டும் வலிகாமம் என உருப்பெற்றிருக்கிறது என்பதுமே ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய கருத்தாக இருக்கிறது..

இது மட்டுமன்றி கி.பி.1600 களில் யாழ்ப்பாண நாட்டில் வலிகாமம் பற்றும் தெல்லிப்பளைப் பகுதியுமே சிறந்து விளங்கியது என்பார் “யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி”யை யாத்த ஆசகவி க. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள். தெல்லிப்பளையைச் சேர்ந்த “பேதுருப் புலவன்” என்பவர் 1647ல் இயற்றிய செய்யுளின் சில வரிகள்:-
 இலங்கா புரியிருக்கும் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில்
 துலங்கிடு மண்ணாய்ப் பதிக்கும் துங்கமுடி போலுயர்ந்த
 வல்லிக் கிராமமதில் வளர்ந்த திருநகராம்
 தெல்லிக் கிராமமெனும் சீர்சிறந்த பேரூரில்...
 எனத் தொடர்கிறது.

ஏற்கெனவே நான் குறிப்பிட்டிருந்ததுபோல் வலிகாமம் பிரிவில் 14 கோவிற்பற்றுக்கள் இருந்தன. போத்துக்கேயரே முதன் முதலில் காணிகளைப் பதிவு செய்யும் முறையை ஆரம்பித்திருந்தனர். காணிப் பதிவுகள் அந்தந்தக் கோவிற்பற்றிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டன. குரும்பசிட்டியில் உள்ள காணிகளின் உறுதிகள் மயிலிட்டிக் கோவிற்பற்றினைச் சார்ந்ததென்றே பதியப்பட்டுள்ளன.

குரும்பசிட்டி முகிழ்தல்

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்கள் “யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம்” என்ற நூலினை 1928இல் வெளியிட்ட போது அதில் “குரும்பசிட்டி” என்ற பெயர் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் வற்றாத நீர்ச்சனைகள் அல்லது பேய்க்கிணறு எனும் பேரூற்றுக் கூவல்கள் சண்டிலிப்பாய், நவாலி, ஊரெழு, குரும்பசிட்டி ஆகிய ஊர்களிலுள்ளன என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனினும் 1900ஆம் ஆண்டில்

ஆரம்பிக்கப்பெற்ற பரமானந்தர் பள்ளிக்கூடம், மயிலிட்டி தெற்கு சைவத்தமிழ் கலவன் பாடசாலையென்றே முதலில் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்ததும், 1934ல் நிறுவப்பட்ட சன்மார்க்கசபை தென்மயிலைச் சன்மார்க்கசபை என்றே அழைக்கப்பட்டதும், குரும்பசிட்டி என்ற பெயர் பேச்சு வழக்கில் இருந்தபோதும் சட்டபூர்வமாக இப்பெயர் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதையே உணர்த்துகிறது.

மயிலிட்டியைச் சார்ந்திருக்கும் வீரமாணிக்க தேவன்துறை, பெரியநாட்டுத் தேவன்துறை போன்ற இடப் பெயர்களும், இங்கு அமைந்துள்ள கண்ணகி கோவில், தொண்டமாள்குளம் மற்றும் புராதன நாணயங்கள் போன்றவையும் மயிலிட்டிக் கிராமத்தின் தொன்மைக்குச் சான்று பகர்கின்றன.

மயிலிட்டிக் கிராமம் கடற்கரையை அண்டியே இருக்கின்றது. காங்கேசன்துறை, மயிலிட்டி, பலாலி ஆகிய வங்கக் கடல் சார்ந்த கிராமங்கள் மிகுந்த மீன்வளமுடையவை எனினும் மயிலிட்டிக் கிராமத்தின் வடபகுதி சிறப்பான மீன்வளத்தையும், தென்பகுதி விவசாயத்திற்குகந்த செழிப்பு மிக்க செம்மண் வளத்தையும் கொண்டிருந்தது. இதனால் மயிலிட்டிக் கிராமம் இரு துறைகளிலும் சிறப்பாகச் செயற்பட்டு வந்தது.

யாழ்ப்பாண இராச்சியம் போத்துக்கேயரால் 1619இல் கைப்பற்றப்பட்டதும், பின்னர் ஒல்லாந்தர்கைக்கு 1658ல் மாறியதும் நாம் அனைவரும் அறிந்ததே. ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய காலத்திலே ஒல்லாந்துப்படை யுடன் கூடவே 'பல்டியஸ்' என்ற கிறிஸ்தவப் பாதிரியார் ஒருவரும் வந்து யாழ்ப்பாணத்தில் தங்கியிருந்து எட்டு ஆண்டு காலமாக மதமாற்றப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தார். இக்கால கட்டத்தில் மயிலிட்டியில் ஒரு தேவாலயத்தையும், ஒரு பாடசாலையையும் அமைத்திருந்தனர். பாதிரியர் பல்டியஸ் அவர்கள் ஒல்லாந்து திரும்பிய பின்னர் 1672இல் தனது அனுபவங்கள் குறித்து ஒரு நூலினை வெளியிட்டிருந்தார்.

இந்நூலில் மயிலிட்டியில் நிறுவப்பட்ட தேவாலயம், பாடசாலை என்பன பற்றி வரைபடங்களுடன் குறிப்பிட்டிருந்த தோடு, இப்பாடசாலையில் 750 மாணவர்கள் கல்வி கற்றதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இக்குறிப்புக்கள் மயிலிட்டிப் பகுதியில் அன்றிருந்த மக்கட் தொகையையும் கல்வி கற்ற, அறிவு சான்ற பெருமக்கள் 17ஆம் நூற்றாண்டிலேயே பெருமளவில் வாழ்ந்திருப்பதனையும் சிலாக்கிக் உதவுகிறது. இது குறித்த தகவல்கள் இளைப்பாறிய அதிபர் சின்னத்துரை நடராசா அவர்களால் எழுதப் பெற்ற குரும்பசிட்டியின் அழிவும் ஆக்கமும் என்ற நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இந்நாட்டினை ஆட்சிசெய்து கொண்டிருந்த போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆகியோர் யாழ்ப்பாண இராச்சிய காலத்திலிருந்த உள்ளூர் நிர்வாக முறைகளையே தொடர்ந்தும் பேண அனுமதித்ததனால் அன்று வழக்கிலிருந்த உடையார், முதலியார் போன்ற கிராமிய நிர்வாகப் பதவிகள் தொடர்ந்தும் பரம்பரை பரம்பரையாக கைமாற்றம் பெற்று வந்தன.

ஆயினும் 1796ல் இந்நாட்டின் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய ஆங்கிலேயர் 1833இல் கோல்புறாக் குழுவின் சிபார்சின்படி ஆங்கில மொழியை ஆட்சிமொழியாக்கினர். இதனால் தமது பதவிகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், சமூக அந்தஸ்தைத் தொடர்ந்து பேணவும் சமூகத்தின் மேல்மட்டத்தில் இருந்தவர்கள் ஆங்கில மொழியைக் கற்கத்தலைப்பட்டனர் அல்லது நிர்பந்திக்கப்பட்டனர்.

இந்தக் காலகட்டத்தில் (19ம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலப்பகுதியில்) குரும்பசிட்டிக் குறிச்சியில் வாழ்ந்து வந்த பிரக்கிராசி சின்னக்குட்டி, முதலித்தம்பி, சிறாப்பர் கனகசபாபதி, கச்சேரி லிகிதர் மேர்வின் முருகேசு என்பவர்கள் ஆங்கில அறிவு மிகவரப்பெற்றவர்களாகவும், பொது விடயங்களில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களாகவும் விளங்கி வந்துள்ளமை அறியக் கூடியதாயுள்ளது.

இவ்வாறு ஆங்கிலக் கல்வியை மேற்கொண்டு புதிய

வர்த்தக முயற்சிகளிலும், புதிய வேலைவாய்ப்புக்களிலும் நாட்டங்கொண்டவர்களாய் இருந்த (மேற்தட்டு வர்க்கத்தினரில்) ஒருசாரார் போக்குவரத்து வசதிகளற்ற, அரசபதவிகளுக்கான வாய்ப்புக்கள் குறைந்த பின்தங்கிய கிராமப்புற வாழ்க்கையைத் துறந்து பட்டின வாழ்க்கையில் நாட்டங்கொண்டவர்களாய் நகரத்தொடங்கியிருந்தனர். இன்னொரு சாரார் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி நிலவிய சிங்கப்பூர், மலேசியா ஆகிய நாடுகளுக்கும் சென்று தொழில் புரிந்தனர்.

இதே வேளையில், வசதிபடைத்த, கல்வியறிவு மிகப் பெற்ற மேற்தட்டு வர்க்கத்தினரின் மற்றொருசாரார் தமிழ் மொழி, சைவசமயம் போன்றவற்றின் மீதுகொண்ட பேரவாவினாலும், பண்பாட்டு மாற்றங்களிலோ, ஆங்கில மொழிமீதோ நாட்டமற்றவர்களாகவும் சுதேசிய விழுமியங்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பவர்களாகவும் இருந்து வந்துள்ளனர்.

போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆகியோர் இலங்கையை ஆட்சிசெய்த காலத்தில் சுதேசிய மதங்களையும், இம்மக்களின் பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் சிதைத்துச் சீர்குலைப்பதில் வெகு மும்மரமாக ஈடுபட்டிருந்தனர். எமக்கு இரண்டு தலைமுறை முந்தியவர்கள் திருநீறு அணிந்திருப்பின் வெளியே செல்லும்போது அதனை அழித்துவிட்டு செல்வதும், விரத காலங்களில் தாம் உணவருந்தப் பாவிக்கும் தட்டுக்கள் அல்லது வாழையிலை போன்றவற்றை வீட்டுக் கூரைகளிலோ, வேலிகளிலோ மறைத்து வைத்தே பாவித்து வந்தமையும் எமது பேரர், பேத்திமார் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். இப்பழக்க வழக்கங்கள் ஒல்லாந்தர் காலத்து எச்சசொச்சங்களாக அண்மைக் காலம்வரை 1930 -1940 வரை எம் மூதாதையர் மத்தியில் காணப்பட்டது.

இத்தகைய கடுமையான கெடுபிடிகள் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் சிறிது காலத்தில் குறையத் தொடங்கின. இக்காலத்தில் இலங்கையில் மத்திய தரவர்க்கத்தினர் எழுச்சிபெற்று பிரித்தானிய காலணித்துவ ஆட்சிமுறைக்கு எதிராகச் செயற்படத் தொடங்கியிருந்தனர். இலங்கையில்

சுதேசியச்சிந்தனைகள் வேகமாகப் பரவி தெற்கிலே பௌத்த புனருத்தாரண இயக்கம், கலால் இயக்கம் போன்றனவும் வடக்கில் ஆறுமுக நாவலரின் சைவசமய மறுமலர்ச்சி நடவடிக்கைகளும் தேசிய உணர்வையும் விடுதலை வேட்கையையும், தூண்டி வளர்த்ததோடு சுதேசிய மதங்களையும் மீண்டும் வலுவோடு எழவைத்தன.

கிராமத்தின் திண்ணைப் பள்ளிகள்

யாழ்ப்பாண அரசுக்காலத்தில் மிகவும் உன்னதமான நிலையில் விளங்கிய சைவத்தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியம் ஏறத்தாழ 450 ஆண்டுகாலமாக போத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக்காலத்தில் பல் வேறு நெருக்கடிகளைச்சந்தித்து வந்த போதிலும், அது முற்றிலும் அழிந்துவிடாது காப்பாற்றிய பெருமை திண்ணைப் பள்ளிக் கூடங்களுக்கே உரியது.

இத்தகைய திண்ணைப்பள்ளிக் கூடங்கள் குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தில் மிகச் சிறப்பாகச் செயற்பட்டு வந்துள்ளது. 1869 இல் இலங்கைத் தீவில் அரசகல்விமுறை அறிமுகம் செய்யப் படும்வரை திண்ணைப்பள்ளிகளிலேயே மாணவர்கள் தமிழ் மொழி, சைவசமயக்கல்விகளை பெற்றுவந்தனர். இத்திண்ணைப்பள்ளிகளில் வாசுதேவ முதலியாரின் புதல்வாரன பரமானந்தச் சட்டம்பியார் (பெரிய வாத்தியார் பரமானந்தர் அல்ல) சட்டம்பி பூதத்தம்பி என்போர் மாணாக்கர்களுக்குக் கல்வி புகட்டி வந்திருக்கிறார்கள். அன்றைய கால கட்டத்திலும் சிறுவர்கள் திண்ணைப்பள்ளிகளுக்கு ஒழுங்காகச் சென்றுவருவதை கிராமத்தலைவர்கள் உறுதிசெய்து வந்திருக்கிறார்கள்.

குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தின் கனிவளங்கள் நிறைந்த, நீரைப் பற்றிவைத்திருக்கக் கூடிய செழுமைமிகு செம்மண்ணும், தரைக்கீழ்ச் சுத்தமான குடிநீரும் இயற்கை அன்னை தந்த வளங்கள். இதனால் இங்கு விவசாயமே முக்கிய வருவாய் தரும் தொழிலாக இருந்து வந்தது. புகையிலை, வெங்காயம், மிளகாய், வாழை என்பன பயிரிடப்பட்டு வந்தன. பின்னர் சுருட்டுக் கைத்தொழில் போன்ற சிறுகைத்

தொழில் முயற்சிகளும் பெருமெடுப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தன.

மேலும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிகாலத்திலும் கிறிஸ்தவ மதத்தினைப் பரப்புவதற்காக பல்வேறு மதக்குழுக்கள் இலங்கைத் தீவிற்கு வந்திருந்தன. இவ்வாறான குழுக்கள் தமது மதக்கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்கு வசதியாகக் கல்விச்சாலைகளை நிறுவினர். இக்கல்வி நிறுவனங்களில் கல்வி கற்க வருகின்ற மாணவர்களைக் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறும்படி வற்புறுத்தினர்.

இவ்வாறான மதக்குழுக்களில் ஒன்றான அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்திருந்தனர். 1816இல் (Rev. Daniel Poore) வண. டானியல் பூர் என்பவரால் முதலாவது அமெரிக்கமிஷனரி ஆங்கிலப் பாடசாலை (Common Free School) 'பொது இலவசப் பாடசாலை' என்ற பெயரில் ஒல்லாந்தர்களால் கட்டப்பட்ட தேவாலய வளவினுள் தெல்லிப்பழையில் நிறுவப்பட்டது.

மேரி பாடசாலை

இதனைத் தொடர்ந்து குரும்பசிட்டிக் கிராமத்திலும் பாதிரியார் ஜோன் என்பவர் பேய்க் கிணறு என்ற வற்றாத நீர்ச்சுனை அமைந்துள்ள பகுதிக்கு அண்மையாக வட புறத்தில் இருந்த புளிய மரநிழலில் போதனை வகுப்புக்களை நடாத்தி வந்தார் எனவும் பின்னர் குரும்பசிட்டியிலிருந்து குப்பிளான் செல்லும் வீதியின் கிழக்குப் புறமாக அம்பாள் ஆலயத்தின் மேற்கே உள்ள (இடையன் புலம்) இடையாம்புலம் என்ற பகுதியில் இக் கிறிஸ்தவ பாடசாலை அமைக்கப்பட்ட தெனவும் அறியக்கிடக்கிறது. இங்கு ஏழாயைச் சேர்ந்த தேவராசன் மேரி தம்பதிகள் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றி உள்ளனர். இது 'மேரிபாடசாலை' என்றே அழைக்கப்பட்டு வந்தது. மதகுரு ஜோன் அவர்கள் போதித்த புளியடி சார்ந்த காணி உறுதியில் 'மேரி வளவு' என்றே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதும் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது. இம் மேரி பாடசாலையிலேயே ஈழகேசரி நா. பொன்னையா

அவர்கள் உட்பட எமது கிராமத்தவர்கள் சிலரும், அயற் கிராமத்தவர்களும் கல்வி கற்றிருக்கிறார்கள். இங்கு படித்த குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தவர்கள் ஓரிருவர் எண்பதுகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களோடு உரையாடும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

ஏலவே குறிப்பிட்டது போல, இலங்கைத்தீவின் வட-பகுதியில் ஆறுமுகநாவலரின் சைவ மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் தீவிரமான செயற்பாடுகளே மக்கள் தமது சொந்தப் பண்பாட்டையும், கலாச்சாரத்தையும் மேற்கத்தைய ஆதிக்க ஆட்சியாளர்களிடமிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ள மிக முக்கியமான காரணியாயமைந்தது.

பேர்சிவல் பாதிரியாருடன் இருந்த தொடர்பும், யாழ். வெஸ்லியன் மிஷன் பாடசாலையில் பெற்ற அனுபவமும் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களுக்கு, சைவசமயத்தைத் தமது மக்களிடையே பரப்புவதற்கான உத்திகளை வகுத்துக் கொள்ளப் பெரிதும் உதவியது. போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகிய மேற்கத்தைய ஆட்சியாளர்கள் கையாண்ட அதே வழிமுறைகளையே தானும் வெகு திறம்படச் செயற்படுத்தி சைவப் பாடசாலைகளை கிராமங்கள் தோறும் நிறுவச் செய்தார் என யாழ்பாணப் பல்கலைக்கழகத்து வாழ்நாட் பேராசிரியர் வ. ஆறுமுகம் அவர்கள் தமது கட்டுரை யொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலும் 19ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் 1840 களில் சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவுவதிலும் சமயப் பிரசங்கங்கள் மூலமாக பிரசாரத்திலும் நாவலர் ஈடுபட ஆரம்பித்தார். நாவலருடைய வழியைப் பின்பற்றி ஆங்காங்கே பலர் செயற்பட ஆரம்பித்தனர். இவர்களில் சேர். பொன். இராமனாதன், புத்தூர் மழவராயர் கந்தையா, கந்தரோடை கந்தையா உபாத்தியாயர், தெல்லிப்பளை பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை, குரும்பசிட்டி பொன். பரமானந்தர் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் என்றும் பேராசிரியர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி உள்ளார்.

வாழ்வியல் முறை

இத்தருணத்தில் அன்றைய குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தின் வாழ்வியல் முறைமையினையும் நோக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தின் மேற்குப் பகுதியில் கல்விகற்ற, பொருளாதாரத்தில் மேம்பட்ட மேல் தட்டு வர்க்கத்தினர் பலர் வாழ்ந்து வந்ததை அறியக்கூடிய வாறுள்ளது. பின்னே இரு அறைகளும் விறாந்தையும், முன்னே இரு அறைகளும் விறாந்தையும் அமைந்து நடுவிலே சீமேந்துத்தரையிலான முற்றமும் இவற்றை நனைசவர்கதவு இணைப்பதுமான முறையிலமைந்த பழையகல்வீடுகள் பல மேற்குப்பகுதியில் காணப்பட்டன. தனவந்தர்களுக்கே உரிய சீமேந்துத்திண்ணைகள், படிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ள முறைகள் என்பனவும் இவற்றையே உணர்த்துகின்றன.

கிராமத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் பெருமளவு மண்குடிசைகள் செறிந்து காணப்பட்டதோடு, கணிசமான அளவு நிலப்பகுதி விவசாயம் செய்வதற்காக ஒதுக்கப் பட்டிருந்தது. அத்தோடு உடலுழைப்பாளிகள், விவசாயிகள், கலைகளில் நாட்டமுடையோர் என்போர் ஆரம்பகாலத்தில் கிழக்குப் புறத்திலேயே அதிகமாக வசித்து வந்ததையும் சேகரித்த தகவல்களினூடான முடிவு உணர்த்துகிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகால கட்டத்தில் சித்திவிநாயகர் ஆலயத்திற்குத் தென்கிழக்குப் புறமாயமைந்த 'இலுப்பையடி' என்ற பகுதியில் ஒரு திறந்த வெளிக் கலையரங்கம் அமைந்திருந்தது. இங்கு வார இறுதி நாட்களில் தொடர்ச்சியாகப் பல வாரங்களுக்குப் பல்வேறு நாடகங்கள், கூத்துக்கள் இடம் பெறுவது வழக்கமாக இருந்திருக்கிறது. அதிபர் நடராஜா அவர்களின் தந்தையான சின்னத்துரை 1910 களில் பெண்வேடம் தாங்கி நடித்துள்ளார். பொற்கொடியாள் நாடகம் தொடர்ந்து 24 வாரங்கள் இங்கு நடைபெற்றிருக்கிறது. பல அயலூரவர்களும் இவற்றில் பங்கு கொண்டுள்ளனர்.

இன்னோரு விதத்தில் மயிலிட்டிக்கிராமத்தில் 17ம் நூற்றாண்டில் கல்விகற்ற, அறிவு மிகுந்த சமூகம் ஒன்று இருந்ததற்கான குறிப்புக்களோடு ஒத்துப்போகும் விதத்தில் வடக்கே கடலை எல்லையாகக் கொண்டிருந்த கிராமத்து மக்கள் தெற்கு நோக்கிய குடிப்பரம்பலை மேற்கொண்டிருக்கக் கூடியதான சாத்தியமும் இதனைமெய்ப்பிக்கிறது. ஆரம்பகாலத்துத் திண்ணப்பள்ளிகள் வற்றாத நீர்ச்சனையான பேய்க்கிணறு அமைந்துள்ள பகுதிக்கு அண்மையாகத் தெற்குப் புறத்திலேயே இருந்திருக்கிறது. இது கோபால்கடை அல்லது கந்தையா கூப்பன் கடைக்குச் செல்லும் ஒழுங்கையிலேயே அமைந்திருந்தது.

குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தில் அமைந்திருந்த சித்தி விநாயகர் ஆலயத்தின் தென் கிழக்கு மூலையிலமைந்த ஒரு நிலப்பரப்பிற்குரிய ஆதனத்திலேயே (குரும்பரிட்டி) குரும்பசிட்டி என்ற பெயர் முதன் முதலில் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ள போதிலும், கிராமத்தின் பிரதான சந்தியிலிருந்து ஈழகேசரி பொன்னையா வீதியில் கிழக்குப் புறமாக உள்ள தேவசூரி ஒழுங்கையும், பிரதான சந்தியிலிருந்து தெற்கு நோக்கியமைந்த குப்பினான் வீதியில் மாரியம்மன் ஆலயத்திற்கு செல்லும் ஒழுங்கையும் சேர்ந்து ஆக்கும் ஓர் செவ்வக வடிவிலான பெரும் நிலப்பரப்பு ஆரம்பத்தில் தனியார் ஒருவருக்கே சொந்தமாக இருந்ததும் பின்னர் இந்நிலப்பரப்பு மேற்தட்டு வர்க்கத்தினரிடையே (விறற்றல் வாங்கல்மூலமாக) பகிரப்பட்டதும் நாமறிந்ததே.

இப்பகுதியில் அமைந்த இருபெரும் ஆலயங்களும், பொன். பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயமும், இலுப்பையடி என்று அழைக்கப்பட்ட திறந்த வெளிக்கலையரங்கும் கிராமத்தின் முக்கியத்துவத்தையும், செல்வாக்கையும் மேலும், மேலும் அதிகரிக்கச்செய்ய இப்பகுதியின் பெயரே முழுக்கிராமத்தையும் சுட்டப்பயன்பட்டது என்ற முடிவுக்கே வரவேண்டியுள்ளது.

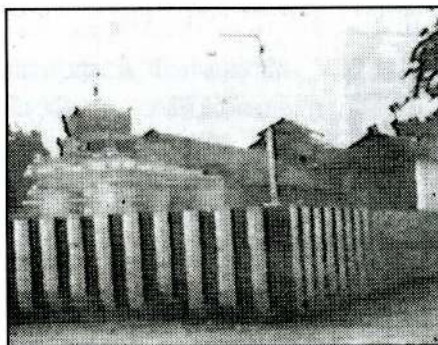
முத்து மாரியம்மன் ஆலயம்

19ம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியளவில் குரும்பசிட்டிக் குறிச்சியில் இராமலிங்க முதலியாரின் காணியில் மாரிஅம்மன் ஆலயம் ஒன்று தோற்றம் பெற்று பேராலயமாக உருவெடுத்தது. இவ்வாலயம் தோன்றிய விதம் மிகவும்

விந்தையானது. எமது அயலூரவரான குப்பிளாணைச் சேர்ந்த விவசாயப் பெருமக்கள் மன்னார் மாந்தைப் பகுதியில் நெல் அறுவடை செய்து நெற்கதிர்களை மாட்டு வண்டியில் ஏற்றி கொண்டு வரும்போதே இம்மூலவிக்கிரகமான “மாரி அம்மன்” சொருபமும் வந்து சேர்ந்தது.

இது அங்கு நிலத்தில் புதையுண்டிருந்ததாக ஒரு சாராரும், மாதோட்டத்தில் ஆலயங்கள் வேற்று மதத்தினரால் அழிக்கப்பட்டபோது ஆலய அர்ச்சகர்களால் மரப் பொந்துகளில் மறைத்து வைக்கப்பட்டு பின்னர் கைவிடப்பட்டிருந்த வேளையில் கண்டெடுக்கப் பட்டதாக இன்னோரு சாராரும் கருதுகின்றனர். மாரி அம்மன் ஆலயம் பொதுமக்கள் பலருடைய பங்களிப்போடு வெகுவாக வளர்ந்திருந்தது. முதலில் திருவாளர்கள் கதிரேசு, சரவணை, விதானையார் செல்லத்துரை ஆகியோர் முகாமையிலும் பின்னர் பொதுமக்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட நிர்வாகக்குழுவினாலும் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்தது. இவ்வாலய மூல விக்கிரகம் மாரியம்மன் சொருபமாகவே இருந்தபோதிலும் பின்னாளில் முத்துமாரி அம்பாள் ஆலயமென அழைக்கப்படலாயிற்று.

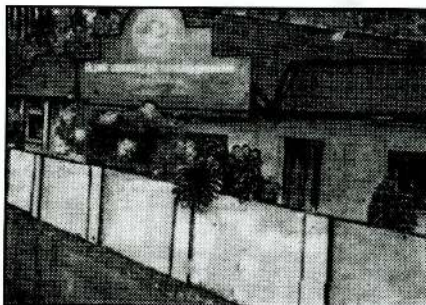
சித்தி விநாயகர் ஆலயம்

19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த நன் னி த் த ம் பி யி ன் புதல்வரும் சோமநாத முதலியாரின் வழியில் வந்தவருமான திரு. சின்னத்தம்பி முதலியார்

(சின்னச் சட்டம்பியார்) அவர்கள் தமிழ் கற்றுச் சிலகாலம் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி இருந்தார். இவர் 1861ல் பிறந்தவர். குரும்பசிட்டிக் குறிச்சியிலே அமைந்திருந்த சித்தி விநாயகர் ஆலயத்தைத் தனது சொந்தச் செலவிலேயே புனர் நிர்மானம் செய்து அதன் மூலவிக்கிரகமான சித்திவிநாயகர் சொருபத்தை இந்தியாவிலிருந்து வருவித்து பிரதிஷ்டை செய்வித்து கிராம மக்களுக்கு ஓர் வழிபாட்டுத் தலத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்.

ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள்மீது அளவுகடந்த பக்தி கொண்டிருந்தவரான பொன்னம்பல முதலியார் சின்னத்தம்பி முதலியாரின் உறவினருமாவர். பொன்னம்பல முதலியார் தனது மகனான பரமானந்தரை (முதலியார்) வீமன்காமம் கிராமத்தில் உடையார்கள் நடாத்தி வந்த சைவப் பாடசாலைக்கு அவரின் பதினோராவது வயதில் கல்வி கற்க அனுப்பிவைத்தார். இங்கு பொன்னம்பல முதலியாரின் மனத்திண்மையும், ஆழ்ந்த தூர நோக்கும் வியந்து போற்றத்தக்கது. குரும்பசிட்டிக் கிராமத்திலும் இதற்கு அண்மித்ததாகவும் கிறிஸ்தவ ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் இருந்தும் அவற்றை விடுத்து தாரத்தே வீமன்காமம் சென்று சைவப்பாடசாலையில் கல்வி கற்க வைத்த முயற்சியே பின்னாளில் சற்குருவான பரமானந்தர் உபாத்தியாயரை நாம் பெற ஏதுவாக அமைந்தது.

பரமானந்தர் கல்விக்கூடம்

வீமன்காமம் உடையார் பாடசாலையிலே கல்வி பயின்ற திரு. பரமானந்தர் அவர்கள் தனது விடா முயற்சி, பேரவா என்பவற்றால் அதி சிறந்த மாணவராகத் திகழ்ந்து சின்னத்தம்பி உடையாரவர்களின் சைவத் தமிழ் வித்தியாலயத்திலேயே சில காலம் கல்வி புகட்டி வந்தார். தனது இருபதாவது வயதிலேயே வீமன்காமம் சின்னத்தம்பி உடையாரின் உதவியோடும் தமது உறவினரான சின்னர்ச்சட்டம்பியாரின் ஆதரவோடும் ஓர் உயர்தரச் சைவத் தமிழ் வித்தியாலயத்தை குரும்பசிட்டியில் நிறுவினார்.

1900இல் மயிலிட்டி தெற்கு சைவத்தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை என்ற பெயருடன் பொன். பரமானந்தர் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வறிவாலயம் அவரது மாமனார் தருமசாதனம் செய்த காணியில் அமைக்கப் பெற்ற கட்டிடத்திலேயே இயங்கி வந்தது. சில காலத்தின் பின்னர் இது மகாதேவா வித்தியாசாலை எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

திரு. பொன். பரமானந்தர் அவர்களால் நிறுவப்பட்ட இக்கல்விக் கூடமே குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தின் வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல்லாக விளங்குகிறது. வசதி படைத்த மேற்தட்டு வர்க்கத்தினருக்கு மாத்திரமே கல்வி என்றிருந்த நிலை மாறி கல்வி கற்பதற்கான வசதியை தமது சொந்த சமயச்சூழலிலே எதுவித நிர்ப்பந்தங்களுக்கும் ஆளாகாமல் சகலரும் பெற்றுக்கொள்ள வழிசெய்த பெருமகன் இவரே. இவரது தீர்க்க தரிசனம் மிக்க இச்செயலால் இக்கிராமம் வெகுவேகமாக முன்னேறத் தொடங்கியது.

திகழ் நிலம்

குரும்பசிட்டி

குரும்பசிட்டிக் குறிச்சி மயிலிட்டிக் கிராமத்திலிருந்து தனியாக உருவெடுத்து குரும்பசிட்டிக் கிராமமாக மாறியது பற்றி இங்கே விரிவாகப் பார்ப்போம்.

அமைவிடம்

இலங்கையில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் வலிகாமம் வடக்கு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் அமைந்துள்ள இக்கிராமம் யாழ்நகரிலிருந்து 10 மைல் (16 கிலோமீற்றர்) தொலைவில் வடக்கே அமைந்துள்ளது. “குரும்பசிட்டியின் எச்சங்கள்” என்ற மலரின் கூற்றுப்படி 1987ல் இவ்வூர் 730 குடும்பங்களை (710 குடியிருப்புக்களில்) கொண்டிருந்தது. தலை சிறந்த கல்விமான்கள், கலைவல்லுனர்கள், கமத் தொழிற்செல்வர், கைத்தொழில் வித்தகர் எனப் பல திறத்தாரும் வாழ்ந்திருந்த இக்கிராமம் இவர்தம் கடின உழைப்பினால் உயர்ந்து சுயமாகவே ஒரு எழில் மிகு நகரமாக வளர்ந்திருந்தது.

ஏறத்தாழ 1-4 சதுரமைல் நிலப்பரப்புக் கொண்ட, செழிப்பான மண்வளத்தையும், சுத்தமான தரைக்கீழ் குடிநீரையும் கொண்ட இக்கிராமத்தின் பிரதான சந்தி நாற்புற எல்லைகளில் இருந்தும் ஏறத்தாழ சமதூரத்திலேயே உள்ளது. வடக்கே அச்சுவேலி - தெல்லிப்பளை வீதியில் இருந்தும், கிழக்கே யாழ்ப்பாணம் - பலாலி வீதியிலிருந்தும் தெற்கே குப்பிளான் சந்தியில் இருந்தும், மேற்கே மல்லாகம்-கட்டுவன் வீதியிலிருந்தும் ஏறக்குறைய ஒருமைல் தொலைவிலேயே உள்ளது.

இக்கிராமத்தின் வடஎல்லையில் பலாலி விமான நிலையமும், பலாலி இராணுவத்தளமும், கிழக்கே வயாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாலயமும் அமைந்துள்ளன. எமது கிராமத்தின் பிரதான வீதியான ஈழகேசரி பொன்னையா வீதி கிழக்கு மேற்காக ஊடறுத்துச் செல்கிறது. இது கிழக்குப் புறமாக யாழ்ப்பலாலி வீதியையும், மேற்கே மல்லாகம்-கட்டுவன்

வீதியையும் தொட்டு நிற்கிறது. பிரதானசந்தியிலிருந்து தெற்கு நோக்கிச் செல்லும் வீதி குப்பினான் சந்தியை இணைக்கிறது. ஈழகேசரி பொன்னையா வீதியிலிருந்து இருவீதிகள் வடக்குப் புறமாகச் சென்று, அச்சுவேலி-தெல்லிப்பளை வீதியை இணைக்கின்றன. ஒன்று வவுணத்தம்பை வீதி, மற்றையது மாயெழு வீதி. ஏனைய பல சிறு வீதிகளும் உள்ளன. இவற்றை இந்நூலில் இணைக்கப்பட்டுள்ள வரைபடத்தில் பார்க்கலாம்.

குரும்பசிட்டிக் கிராமம், அதன் எல்லைகள் வரையறை செய்யப்பட்டு 1962 இலேயே சட்டரீதியாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும், குரும்பசிட்டி என்ற பெயர் 1920 களிலேயே வழக்கிலிருந்து வந்ததை ஏலவே சுட்டிக்காட்டி உள்ளேன். மயிலிட்டிக்கிராமம் மயிலிட்டி வடக்கு, ஆதி மயிலிட்டி, மயிலிட்டிக்கரை, மயிலிட்டி தெற்கு என நான்கு கமநலசேவை வலயங்களாக 1970களில் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. பின்னாளில் மயிலிட்டி தெற்கு மூன்று கிராமசேவையாளர் பிரிவுகளாக ஆக்கப்பட்டன. 1980 களில் மயிலிட்டி தெற்கு, குரும்பசிட்டி மேற்கு, குரும்பசிட்டி கிழக்கு என மூன்று கிராம சேவகர் பிரிவுகள் இருந்தன.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பக் காலத்தில் பெரும் காணித்துண்டுகள் (நிலப்பரப்புக்கள்) பலவித பெயர்களில் சுட்டப்பட்டு வந்துள்ளது. வேளான் புலம், இடையன் புலம், பரட்டைப் புலம் அல்லது பரத்தைப்புலம், தனக்கடி, சைவக்கிணற்றடி, தேவகுரி, வள்ளுவன் காடு, மாயெழு, வவுணத்தம்பை, மயிலியாகலட்டி, உண்ணிகலட்டி, பலட்டன், கொக்கன் போன்றவையே அவை யாகும்.

வளர்ச்சிப்புகள்

திரு. பொன் பரமானந்தர் அவர்கள் மகாதேவ வித்தியாசாலையை ஆரம்பித்தது பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருந்தேன். மகாதேவ வித்தியாசாலை தோற்றம் பெற்ற பின்னால் மக்களின் சிந்தனைப் போக்கில் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருந்தன என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். எமது

கிராமத்தில் ஆசிரியத் தொழில் அபரிமிதமான வளர்ச்சி கண்டது. வர்த்தகத்திலும் பலர் ஈடுபடத் தொடங்கியிருந்தனர். சுருட்டுத் தொழிற்சாலைகளும் தோற்றம் பெற்று வளரத் தொடங்கின. கிராமத்து விவசாயப் பெருமக்கள் “கூட்டிறைப்பு” முறையில் தண்ணீர் பாய்ச்சி விவசாயம் செய்யத் தொடங்கினர். கள் இறக்கும் தொழிலாளர்களும் அதிகரித்தனர். பொருளாதார ரீதியாக உயர் நிலையில் இருந்தவர்களின் பிள்ளைகள் தங்கள் கல்வியை வெவ்வேறிடங்களில் தொடர்ந்த வண்ணம் இருந்தனர்.

குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தில் திரு. பொன். பரமானந்தர் அவர்கள் நிறுவிய இந்து வாலிபர் சங்கம் என்ற அமைப்பே முதன் முதலில் அமைக்கப்பெற்ற பொதுப்பணி மன்றமாகும். இச்சங்கம் மாதந்தோறும் சைவப் பிரசங்கங்கள் நிகழ்த்தி சமயத்துறையிலும் இளைஞர்களை ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்தது. பொருளாதார வசதி குன்றிய மக்களுக்கு சிறு கடன் உதவிகளை வழங்கி அவர்களை ஊக்குவிக்க 1932ல் ஐக்கிய நாணய சங்கம் என்ற அமைப்பை நிறுவி தலைமை தாங்கி நடாத்தி வந்தார்.

திரு. பொன். பரமானந்தர் தொடங்கி வந்த பணியை அவருக்குப் பின்னால் தொடர்வதற்காக இன்னொரு பெருமகளை இயற்கை அன்னை எங்கள் கிராமத்திற்கு தந்தாள். அப்பெரியவர் தான் ஈழகேசரி நா. பொன்னையா அவர்கள். இலங்கையின் மூத்த தமிழ்ப்பத்திரிகைகளில் ஒன்றான ஈழகேசரி ஆசிரியராகவிருந்து அதனைப் பதிப்பித்து வெளியீடு செய்த துணிச்சல்காரர். 1930இல் இப்பத்திரிகையை இப்பெருமகன் ஆரம்பித்தார். எமது கிராமத்திலும், முழு இலங்கையிலுமே பல தமிழ் எழுத்தாளர்களை உருவாக்கிய பெருமை இவருக்குரியது. மதிப்பிற்குரிய அ.ந.கந்தசாமி, மகாகவி, நாவுகுழியூர் நடராசன், சு.வே., கனக, செந்திநாதன், முருகையன், எஸ். பொன்னுத்துரை, டானியல், நீலா வாணன் போன்றோர் அவருடைய பத்திரிகையில் எழுதி வந்தனர்.

1920ஆம் ஆண்டுவரை மயிலிட்டி தெற்கு இந்து வாலிபர் சங்கம் செயற்பட்டு வந்தது. இச்சங்கத்தின் பின்னர் சைவ வாலிபர் சங்கம், நன்மை விருத்திச் சங்கம், சனோபகார சபை எனக் காலத்துக்குக் காலம் வெவ்வேறு சங்கங்கள் இயங்கி வந்திருக்கின்றன. 1934.10.07 அன்று சனோபகார சபை, சன்மார்க்க சபை எனப் புதிய பெயரிடப்பட்டு செயலாற்றத் தொடங்கியது. தென்மயிலைச் சன்மார்க்க சபை என்று ஆரம்பகாலத்தில் வழங்கப்பட்டு, பின்பு குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

எமது கிராமத்திற்கென ஒரு விளையாட்டு மைதானம் இல்லாத குறையினை நிவர்த்தி செய்யும் பொருட்டு மதிப்பிற்குரிய காசிப்பிள்ளை தம்பிஐயா அவர்களது உதவியோடு ஒரு விளையாட்டு மைதானம் அமைப்பதற்கான பணியில் சன்மார்க்கசபை ஈடுபட்டது. இம் மைதானம் பின்னாளில் பொது மைதானமாக நாற்பது பரப்புக் காணியில் மின்னொளி பொருத்தப்பட்டு பூரண பொலிவுடன் விளங்கியது.

எமது கிராமத்து மயானம், அதில் அமைந்திருக்கும் மண்டபம், கிணறு ஆகியவற்றை அமைத்துக் கொடுத்த வர்த்தகர் மதிப்பிற்குரிய வேலுப்பிள்ளை தம்பிநாதர் அவர்களையும் நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

1948.06.08இல் ஆரம்பிக்கப்பெற்ற கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் 1957இல் இருந்து தனியாகச் செயற்பட ஆரம்பித்தது.

1958இல் எங்கள் கிராமத்து இளைஞர்கள் பலரின் சிந்தனைப்போக்கில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. வெறுமனே மாற்றம் என்று சிறிய வார்த்தையில் சொல்லிவிட முடியாது. மிகுந்த நெஞ்சுரத்தோடும், திடமான நம்பிக்கையோடும் வெறும் 24 மணிநேர அவகாசத்தில் பனைகளும், பற்றைகளும், இலந்தை மரங்களும் நிறைந்த ஒரு நிலப்பரப்பை மொத்தமாய்க் கூட்டித் துடைத்து ஒரு விளையாட்டு மைதானமாக்கி அதிலே உதைபந்தாட்டம்

நிகழ்த்திச் சாதனை படைத்த அஞ்சாநெஞ்சங்கள் அன்றைய இளைஞர் கூட்டம். இந்த இளைஞர்களால் 1958.06.13இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே உதயதாரகை மன்றமாகும். இதனோ டிணைந்து உதயதாரகை சனசமூக நிலையம் இயங்கியது.

1967இல் இளைஞர்கள் மத்தியில் மீண்டும் புதியதோர் சிந்தனை எழுச்சி காணப்பட்டது. காலத்துக்குக் காலம் எமது கிராமத்து இளைஞர்கள் சுயமாகச் சிந்தித்து, சிந்தனையின் வெளிப்பாடுகளுக்கு செயலுருவம் கொடுத்து வந்தார்கள். சிந்திப்பது சுலபமானது. அந்தச் சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடுகள் ஆக்கரீதியாகச் செயலுருப் பெறும்போதுதான் அந்தச் சிந்தனையின் நோக்கம் நிறைவேறுகிறது. யாரையும் திருப்திப்படுத்துவதற்காக அன்றி பொதுநல நேயத்திற்கான சிந்தனைகள் செயலுருப்பெறுவதென்பது மிகமிகச் சிரமமானது. ஆனால் எமது கிராமத்தில் காலத்துக்குக் காலம் இளைஞர்கள் இதனை சாதித்து வந்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு தோன்றியதே சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றம், பின்னர் இதனோ டிணைந்து வளர்மதி சனசமூக நிலையமும் உருப்பெற்றது. இதே காலப் பகுதியிலோ அல்லது சிறிது பிந்திய காலப்பகுதியிலோ அண்ணமார் கோவிலுக்கு முன்பாக பாரதி சனசமூக நிலையமும், ஈழகேசரி பொன்னையா வீதியின் கிழக்குப்புறமாக கலைவாணி நாடக மன்றமும் அமைத்து நடாத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஏறத்தாழ 730 குடும்பங்களைக் கொண்ட கிராமத்திற்கு ஒரு காலகட்டத்தில் ஐந்து வாசிகசாலைகள் இருந்திருக்கின்றன.

எமது கிராமத்தில் வேம்படி என்று அழைக்கப்பட்ட இடத்தில் (கணபதிப்பிள்ளை ஆசிரியர் அல்லது அரியரத்தினம் ஆசிரியர் வீட்டிற்கு வடகிழக்கு மூலையாக) முன்னைய சந்தை இருந்திருக்கிறது. இது பின்னாளில் கைவிடப்பட்டு குப்பிளான் வீதியில் ஒன்றும் ஈழகேசரி பொன்னையா வீதியின் மேற்குப் புறத்தில் ஒன்றுமாக இரு சந்தைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

எமது கிராமத்தில் அமைந்துள்ள பேய்க்கிணறு என

அழைக்கப்படும் வற்றாத கிணறு ஓர் அதிசயக் கிணறு . இக்கிணற்றை நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தினர் ஆய்வு செய்தபோது (ஏறத்தாழ பன்னிரண்டு பாரிய நீரிறைக்கும் இயந்திரங்கள் வரை பாவித்து) 6 அங்குல நீர் மட்டமே பதிவதனையும் இந்நீர் மட்டப் பதிவு அருகிலுள்ள எல்லாத் தனியார் கிணறுகளிலும் ஏற்படுவதையும் கருத்திற்கெடுத்து ஆய்வை இடைநிறுத்தி விட்டனர். 6 அங்குலப்பதிவின் பின்னுள்ள நீரின் உவர்த்தன்மை, கடல் நீர்ப்படுக்கைகளுடன் இதற்குத் தொடர்பிருக்கலாமென நம்பப்பட்டாலும் உறுதியான முடிவுகளேதும் எடுக்கப்படவில்லை. இதற்குப் பல்வேறு அரசுகளும் முயற்சி செய்த போதிலும் உண்மையில் கிராமத்து மேற்கட்டு வர்க்கத்தினர் தனிப்பட்ட பாதிப்புகளுக்காகச் செய்த புகார்களினாலேயே இம்முயற்சி கைவிடப்பட்டதே ஒழிய அரசுகளின் அசிரத்தை காரணமல்ல. இம் முயற்சியில் ஈடுபட்டவன் என்ற முறையில் இதனை என்னால் உறுதியாகத் தெரிவிக்க முடியும்.

எமது கிராமத்தில் ஐக்கிய நாணய சங்கம், மாதர் சங்கம் போன்றவையும், எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்து வாலிபர் சங்கமும் செயல்பட்டு வந்தன. விவசாயப் பெருமக்களின் நலன்கருதி வெங்காயச் சங்கமும் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆரம்ப காலங்களில் வெங்காயம் போடுவதும் பெருமளவில் நடைபெற்று வந்த போதும், பின்னாளில் வெங்காயச் சங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் குறைந்ததினால் இக்கட்டிடம் குரும்பசிட்டி கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தினராற் பெறப்பட்டு, கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் செவ்வனே செயற்பட்டு வந்தது. இதில் பாலர் பாடசாலையும் பொது நூலகமும் பின்னர் இயங்கிவந்தன.

1950ற்குப் பின்னுள்ள காலப்பகுதியில் எமது கிராமத்தில் முன்னேற்றமான பல பணிகள் நிறைவேறின. குண்டும் குழியுமாக மக்கி வீதியாக இருந்த அப்போதைய பிரதான வீதி செப்பனிடப்பட்டு தார் வீதியாக்கப்பட்டு 'ஈழகேசரி பொன்னையா வீதி' ஆகியது.

திரு. பூ. சு. நடராஜா அவர்கள் மயிலிட்டி கிராம சபையின் தலைவராக சேவையாற்றிய காலப்பகுதியில் எமது கிராமம் மின்னொளி பெற்றது. திரு. கே. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் குரும்பசிட்டி கிராம முன்னேற்றச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த வேளையில் எமது கிராமத்திற்கான முதற் பேருந்துச் சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. திரு. தா. இளையதம்பி அவர்கள் கிராம முன்னேற்றச் சங்கத் தலைவராக இருந்த வேளையில் கைத்தறி நெசவு நிலையம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. தனிநபர் முயற்சியாக திரு. கதிரவேல் ஆசிரியர் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மின்தறி நிலையமும் குறிப்பிடத் தக்கதொன்று. இதற்கு முன்னதாக அம்மன் கோவிலின் வட மேற்கு மூலையில் காந்தியவாதியான திரு. முருகர் உல்லாசர் அவர்களால் ஒரு கைத்தறி நிலையம் நடாத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. திரு. வி. கிருஸ்ணசாமி அவர்கள் மயிலிட்டிக் கிராமசபைத் தலைவராக இருந்த வேளையில் பல சிறிய வீதிகள் புதிதாக அமைக்கப்பட்டும், ஏலவே இருந்த வீதிகள் செப்பனிடப்பட்டும் வந்தன. 1960களிலிருந்து எமது கிராமத்தில் வளர்ச்சியின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் சமூகசேவையாளரான அதிபர். திரு. சி. நடராஜா அவர்களின் பங்களிப்பு மிகவும் காத்திரமானது. இக்காலப்பகுதியில் அம்பாள் ஆலயத்தில் சித்திரத்தேர் ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. வடபகுதி ஆலயங்களில் மிகவும் அரிதான சித்திரத் தேர்களில் இது பெயர் பெற்றிருந்தது.

இவை மட்டுமன்றி எமது அம்பாள் ஆலயத்தில் நவராத்திரி இறுதி நாளன்று நிகழும் சூரசம்ஹாரத்தில், பயன்படுத்தப்படும் சூரன், வடபகுதியிலே தானாக தலை, கைகள் அசைக்கக்கூடிய விதத்தில் முதன்முறையாக உருவமைக்கப்பட்டது இதுவே. மதிப்பிற்குரிய திரு. பொன்னம்பலம் என்ற கலைஞரால் உருவமைக்கப்பட்ட சூரன் நாற்புறமும் சுழலக்கூடிய முறையில் செய்யப்பட்டிருந்தது.

1965 - 1975 காலப்பகுதியில் அண்ணாமார் கோயில், ஆறாத்தை வைரவர் கோவில் ஆகியவற்றில் வேள்விகள் நடைபெற்று வந்தன. இந்தக் காலங்களில் கள் இறக்கும்

தொழிலாளர்கள் மிகப் பெரிய அளவில் வளர்த்த கடாய் (ஆடுகளை) மாலைகள் அணிவித்து வீதிவழியாக ஊர்வலமாக மேள, தாளங்களுடன் அழைத்துச் செல்வதை நான் சிறுவனாய் இருந்த வேளைகளில் பார்த்திருக்கிறேன். பின்னாளில் இவை கைவிடப்பட்டு, இவ்வாலயங்களில் பொங்கல்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன. ஏனைய ஆலயங்களான காளிகோவில், வைரவர், முருகன் போரியன் வைரவர், மாயெழு வைரவர் உட்பட எல்லா ஆலயங்களிலும் பொங்கல் பூசைகள் நடைபெறும். எமது கிராமத்தில் எண்பதுகளில் கிட்டத்தட்ட 27 வர்த்தக நிலையங்களும் அதேயளவு சிறியதும் பெரிய-தமான ஆலயங்களும் அமைந்திருந்தன.

கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் முன்றலில் அமைக்கப்பட்டிருந்த சிறுவர் பூங்கா மிகவும் சிறப்பானது. 1980 களில் அமைக்கப்பட்டிருந்த இப்பூங்காவில் Mary-go-round உட்பட சிறுவர்களுக்கான விளையாட்டுக் கருவிகள் பொருத்தப்பட்டிருந்தன. இங்கு ஓர் நினைவுத் தூபியும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இது முற்றுப்பெற முன்னால் இந்திய இராணுவத்தினரின் தாக்குதல்கள் ஆரம்பித்து விட்டன. இது இயக்கங்களினதும், இராணுவத்தினதும், அராஜகங்களுக்குப் பலியாகியவர்களை நினைவு கூரும் முகமாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கக் கிளை இரு மாடிகளைக் கொண்ட கட்டிடமாக எழுந்திருந்தது.

1986இல் எமது கிராமம் 730 குடும்பங்களையும், 710 வீடுகளையும் கொண்டிருந்தது. எமது மண்ணில் இந்திய இராணுவம் புகுவதற்கு முன்னால் எழுந்து நின்ற தொழிலகங்களும் பொது நிறுவனங்களினதும் விபரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

- 1) பாடசாலை (01)
- 2) பொதுச்சேவை நிறுவனங்கள் (10)
- 3) பொதுச்சந்தை (01)
- 4) பொதுமயானம் (01)
- 5) பொதுமைதானம் (01)

- 6) உப தபாற்கந்தோர் (01)
- 7) பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்ககிளைகள் (02)
- 8) மின்தறி நிலையம் (01)
- 9) கல் உடைக்கும் ஆலைகள் (04)
- 10) அச்சகம் (01)
- 11) வெல்டிங் தொழிலகம் (01)
- 12) பேக்கறி (01)
- 13) தனியார் மருத்துவநிலையம் (01)
- 14) அரிசி ஆலை (01)
- 15) அரைக்கும் ஆலை (01)
- 16) சுருட்டுத் தொழிற்சாலை (07)
- 17) நீரிறக்கும் இயந்திர பம் வார்க்கும் ஆலை (01)
- 18) கடைச்சல் ஆலை (01)
- 19) சிற்பத்தொழில் கூடம் (02)
- 20) மரம் அரிவு, கடைச்சல் ஆலைகள் (02)
- 21) இரும்புத் தொழிலகம் (01)
- 22) புத்தகம் கட்டும் நிலையம் (01)
- 23) சிறு கைத்தொழில் நிலையங்கள் (04)
- 24) தனியார் வர்த்தக நிலையங்கள் (10)
- 25) சிகையலங்கரிப்பு நிலையங்கள் (02)
- 26) சலவைத் தொழிலகம் (01)
- 27) விவசாய கால்நடை வளர்ப்பு நிலையம் (01)
- 28) சைக்கிள் திருத்தும் நிலையங்கள் (03)
- 29) தனியார் கல்வி நிலையங்கள் (02)
- 30) விவசாய பயிர்ச் செய்கை நிலையங்கள் (120 ஏக்கர்)
- 31) ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் (01)
- 32) ஆலயங்கள் (10)
- 33) அரும்பொருட் காட்சிக் களஞ்சியங்கள் (02)
- 34) கைத்தறி நிலையம் (01)
- 35) பொதுவைத்திய நிலையம் (01)
- 36) சோதிட நிலையம் (01)

எம் கிராமம் புகழ் பெற்றுத் துலங்கிய இக்காலப் பகுதியில் அதன் செழுமைக்கும் சிறப்புக்கும் காரணராய், ஆதார சுருதியாய் விளங்கிய பல பெரியார்களின் விபரங்களை இனிப்பார்ப்போம்.

அறிவாலயம்

பொன். பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயம்

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திலே அரசர்களின் ஆதரவிலே சிறந்த முறையில் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்ட சைவத் தமிழ்க் கல்வி முறைமைகள் அடுத்தடுத்து போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் எனக் கைமாறிய ஆட்சியதிகாரங்களுக்குள் சிக்குண்டு பல்வேறு தாக்கங்களுக்கு உள்ளானது.

‘பெரிய வாத்தியார்’ பரமானந்தர் அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலே இலங்கைத்தீவில் பிரித்தானிய கொலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிரான தேசிய இயக்கங்கள் முனைப்போடு செயற்படத் தொடங்கியிருந்தன. ஆசிய நாடுகளில் பரவலாகக் காணப்பட்ட கிறிஸ்தவ மிஷனரி நடவடிக்கைகளுக்கு எதிரான இயக்கங்கள் இலங்கையிலும் தோன்றியமை வியப்பன்று. தெற்கில் பௌத்த புனருத்தாரண இயக்கம், கலால் இயக்கம் போன்றனவும் வடக்கில் ஆறுமுக நாவலரின் இந்து சமய மறுமலர்ச்சி நடவடிக்கைகளுமே தேசிய உணர்வையும் விடுதலை வேட்கையையும் மக்களிடத்தில் கிளர்ந்தெழச் செய்தன.

ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் இந்து சமய மறுமலர்ச்சி நடவடிக்கைகளாற் பெரிதும் ஈர்க்கப்பட்ட பொன்னம்பல முதலியாரின் திண்ணிய செயற்பாடுகளால் அவரது புதல்வரான பரமானந்தர் அவர்கள் குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தை உய்விக்க வந்த இன்னுமோர் தேவதூதன் ஆனார். மேற்தட்டு வர்க்கத்தினருக்கு மட்டுமே உரித்தாய் இருந்த கல்வியை வசதி குறைந்த மாணவர்கள் உட்பட சமூகத்தின் சகல தரப்பினரும் எதுவித நிர்ப்பந்தங்களுக்கும் ஆளாகாமல் பெறுவதற்கு வழி செய்து கொடுத்தவர். இதற்காக இவர்பட்ட துன்பம் சொல்லுந்தரமன்று. இவரது இந்நன்முயற்சியே இன்றும் இக்கிராமத்தின் புகழையும் பெருமையையும் பூதலத்தில் நின்று நிலைபெறச் செய்துள்ளது.

கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார்கள் மக்களை மதம் மாற்றப் பலம் மிக்க ஆயுதமாகப் பாடசாலைகளை அமைத்துச் செயற்பட்டமையைக் கண்ட ஆறுமுகநாவலர் சைவப்

பாடசாலைகளை நிறுவுவதே இவ்வச்சுறுத்தலை எதிர் கொள்ள வழி என்று தீர்மானித்தார். 1848இல் யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை ஆரம்பித்தார். கிராமங்கள் தோறும் சைவப் பாடசாலைகளை ஆரம்பிக்கும்படி பிரசாரம் செய்தார். இதனால் சைவப் பாடசாலைகள் குடாநாட்டின் பல பகுதிகளிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனது பாட்டனார் சின்னத்தம்பி உடையாரால் வீமன்காமம், டச்சு வீதியில் 1891ஆம் ஆண்டில் “சுப்பிரமணிய வரோதய வித்தியாசாலை” (தற்போதைய வீமன்காமம் மகாவித்தியாலயம்) ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதுவே குரும்பசிட்டிக்கு அண்மையாக அமைந்த முதற் சைவப் பாடசாலையாகும்.

எமது பாடசாலையின் ஆரம்பம்:

பொன். பரமானந்தர் இவ்வீமன்காமப் பாடசாலைக்குச் சென்று கல்வி கற்று முதன்மை மாணவராக விளங்கினார். அங்கு சில்காலம் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றியிருக்கின்றார். உடையார் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பொன்னம்பலம் என்பவர் குரும்பசிட்டியிலும் ஒரு சைவப் பாடசாலையை அமைக்கப் பரமானந்தருக்கு உதவினார். தமது மாமனார் தருமசாதனம் செய்த காணியில் ஒரு கட்டடத்தை அமைத்துப் பரமானந்தர் இப்பாடசாலையை ஆரம்பித்தார். இது மயிலிட்டி தெற்குச் சைவத்தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை என அழைக்கப்பட்டது.

பெயர் மாற்றம்:

சைவத் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை என்ற பெயர் சில காலத்தின்பின் “மகாதேவா வித்தியாசாலை” என்று பெயர் மாற்றம் பெற்றது. பரமானந்தரது மகனின் பெயர் மகாதேவன் என்பதும் அவர் 1919இல் பிறந்தார் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. 1975இல் மகாதேவா வித்தியாசாலை என்ற பெயர் கைவிடப்பட்டு பொன். பரமானந்தர் வித்தியாலயம் என அழைக்கப்படலாயிற்று. இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சி நிலையை அவதானித்த கல்வித்

திணைக்களம் 1982இல் வழங்கிய தர உயர்வின் பேறாகப் “பொன். பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயம்” என்ற இன்றைய பெயர் ஏற்படலாயிற்று.

தரமாற்றங்கள்:

1900ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்பாடசாலை 1902இல் உதவி நன்கொடைபெறும் பாடசாலையாக மாறியது. தரம் 8 வரை இருந்த இப்பாடசாலையில் 1920ஆம் ஆண்டளவில் ஆசிரிய தராதரப் பத்திர வகுப்புக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. முதலாம் வருடம், இரண்டாம் வருடம், முன்றாம் வருடம் என விளங்கிய அவ்வகுப்புக்கள் காலகதியில் நீக்கப்பட்டு 9ஆம், 10ஆம், 11ஆம் தரங்களென மாற்றியமைக்கப்பட்டன.

1946ஆம் ஆண்டு வயாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலயம் ஆரம்பமாகியது. அதனால் ஆரம்ப வகுப்புக்கள் மட்டும் பரமானந்தர் பாடசாலையில் நடத்த அனுமதிக்கப்பட்டு ஏனைய மேல் வகுப்புக்கள் வயா விளான் மத்திய மகா வித்தியாலயத்துடன் இணைக்கப்பட்டன. இதனால் மாணவர், ஆசிரியர் தொகையில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. 1928இல் 296 மாணவர்களும் 9 ஆசிரியர்களும் காணப்பட்டனர். 1946இல் 164 மாணவர்களும் 5 ஆசிரியர்களும் காணப்பட்டனர். 1960ஆம் ஆண்டில் அரசாங்கம் தனியார் பாடசாலைகளை அரசுடமையாக்க முற்பட்டது. இதனால் 01.02.1962 இல் இப்பாடசாலையும் அரசு பாடசாலை ஆகியது. புதிய கல்விக் கொள்கைப்படி இப்பாடசாலையில் மீண்டும் மேல்வகுப்புக்களை ஆரம்பிக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டது. 1969இல் தரம் ஆறு ஆரம்பிக்கப்பட்டுப் படிப்படியாக ஏனைய வகுப்புக்கள் உருவாகி 1977இல் 10ஆம் வகுப்பும் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

முகாமையாளர்கள்:

1900ஆம் ஆண்டு முதல் 1962இல் அரசாங்கம் பொறுப்பேற்கும்வரை இப்பாடசாலையில் 7பேர் முகாமையாளர்களாகக் கடமையாற்றியுள்ளனர். அவர்கள் முறையே திரு. பொன்னம்பலம் உடையார், திரு. சின்னத்தம்பி

(சின்னச்சட்டம்பியார்), திரு. T.R. நல்லையா, திரு. பொன். பரமானந்தர் (ஓய்வுபெற்றபின்), திரு. R.R நல்லையா, திரு. ப. மகாதேவா, திரு. P.S. நடராசா ஆகியோராவார்.

அரும்பணியாற்றிய அதிபர்கள்:

கடந்த நூற்றாண்டுக் காலத்தில் 12 அதிபர்கள் இங்கு கடமையாற்றியுள்ளனர்.

பெயர்	முதல் - வரை	வரு. மா
1. திரு. பொன். பரமானந்தர் குரும்பசிட்டி	05.1900 - 08.12.39	40 - 07
2. திரு. சீ. கணபதிப்பிள்ளை குரும்பசிட்டி	01.01.40 - 25.10.60	20 - 09
3. திரு. சீ. வைத்திலிங்கம் குரும்பசிட்டி	26.10.60 - 31.01.62	01 - 03
4. திரு. த. கனகசபை மட்டுவில்	01.02.62 - 31.01.66	04 - 00
5. திரு. சீ. தம்பிப்பிள்ளை குரும்பசிட்டி	01.02.66 - 07.01.68	01 - 11
6. திரு. மு.க. சுப்பிரமணியம் குரும்பசிட்டி	19.01.68 - 26.03.77	09 - 02
7. திரு. சி. தாமோதரம்பிள்ளை புன்னாலைக்கட்டுவன்	28.03.77 - 26.07.77	00 - 03
8. திரு. வை. பொன்னையா பன்னாலை	27.07.77 - 19.09.78	01 - 01
9. திரு. சி. கனகசுந்தரம் குரும்பசிட்டி	20.09.78 - 18.02.86	07 - 04
10. திரு. த. சிவராசா கட்டுவன்	01.03.86 - 01.01.90	03 - 10
11. திரு. சு. தளையசிங்கம் கட்டுவன்	02.01.90 - 14.04.00	10 - 03
12. திரு. க. சிவதாசன் குரும்பசிட்டி	14.04.2000 - ஓய்வுபெறும்	வரை

வள அபிவிருத்தி:

பரமானந்தர் அவர்கள் பொன்னம்பலம் உடையாரி னதும் (சின்னச்சட்டம்பியார்) சின்னத்தம்பியினதும் உதவி களைப் பெற்றுப் பாடசாலையை ஆரம்பித்தார். ஆரம்ப காலத்தில் அவர் அமைத்த பாடசாலை மண்டபம் சுமார் 80' X 40' கொண்டது. கண்ட கற்களால் சுண்ணாம்புச் சேர்வையில் அது கட்டப்பட்டது. 20' X 20' மதிக்கத்தக்க ஒரு மேடை அதனுள் அமைந்திருந்தது. சுமார் 2' X 2' சதுர நெடுந் தூண்களில் அமைந்த இம் மண்டபம் முப்புறம் அரைச்சுவர் உடையது. கிடுகினால் வேயப்பட்டிருந்தது. தென்புறத்து மேடைக்கப்பால் அமைந்த சுவரினை அடுத்து அலுவலக அறை இருந்தது. இம்மண்டபத்தின் மேற்குப் புறமாக கிழக்கு மேற்காக ஒரு கொட்டில் அமைந்திருந்தது.

1960இல் திரு. கணபதிப்பிள்ளை அதிபர் காலத்தில் இப்பழைய மண்டபம் அகற்றப்பட்டு 90' X 35' கொண்ட மேடையுடன் கூடிய நாலு மூலைகளிலும் அறைகளை உடைய இன்றைய மண்டபம் அமைக்கப்பட்டது. ஊர் மக்களது நிதிக்கொடையினாலேயே இது உருவாக்கப் பட்டது.

1966இல் அதிபராகிய திரு. சீ. தம்பிப்பிள்ளை ஓட்டினால் வேயப்பட்டிருந்த இப்பிரதான மண்டபத்துக்குரிய கதவு, யன்னல்களைப் பொருத்துவித்து எஞ்சிய பூச்சு வேலைகளையும் அரசு நிதியில் நிறைவு செய்வித்தார்.

1968ல் அதிபராகிய திரு. மு.க.சுப்பிரமணியம் மேற்குப் புறத்தமைந்த தற்காலிகக் கட்டடத்தை அகற்றி 60' X 20' கொண்ட 3 அறைகளுடனான நிரந்தர கட்டடத் தைப் பொது மக்களது நிதியுதவியில் அமைப்பித்தார். இக்கட்டடத்துக்குச் சமாந்தரமாக 60' X 20' கொண்ட கட்டடமொன்றை 1971இல் அரசாங்க நிதிமூலம் பிரதான மண்டபத்தின் கிழக்குப் புறத்திற் கட்டுவித்தார். 1976 - 1977

இல் 70'X25' அளவுடைய மாடிக்கட்டடம் ஒன்றையும் அரசு செலவில் அமைப்பித்தார். ஆறு வகுப்பறைகள் கொண்ட இக்கட்டடம் கிழக்கு மேற்காகப் பிரதான மண்டபத்தின் கிழக்குப் பக்கத்தில் அமைந்தது. கொழும்பிற் செயற்பட்ட குரும்பசிட்டி நலன்புரிச் சங்கத்தின் மூலம் பாடசாலைக்கு மின் இணைப்பு இவர் காலத்தில் செய்விக்கப்பட்டது.

1977இல் திரு. வை.பொன்னையா அதிபராக விளங்கியபோது நீர் விநியோகத்துக்கு இன்றியமையாத தண்ணீர்த்தாங்கி ஒன்றை உரிய முறையில் பொது மக்களிடம் நிதி சேகரித்து அமைப்பித்தார்.

அதிபர் திரு. சி. கனகசுந்தரம் பாடசாலையின் அபிவிருத்திக்குப் பெருந்தடையாக இருந்த காணிப் பற்றாக்குறையை நீக்க நடவடிக்கை எடுத்து தென் எல்லையிலிருந்த காணியைச் சுவீகரிப்புச் செய்வித்தார்.

அதிபர் த. சிவராசா அவர்கள் சுவீகரிக்கப்பட்ட மேற்படி காணியின் தென்புறத்தில் கிழக்கு மேற்காக 50' X 25' கொண்ட மாடிக்கட்டடம் ஒன்றை அரசு நிதியில் அமைப்பித்தார். பிரதான மண்டபத்தின் தென்புறத்தமைந்த கட்டடத்தின் எஞ்சிய வேலைகளையும் நிறைவு செய்தார்.

முதல் இடப்பெயர்வு:

1986 ஜூன் மாதம் உள்நாட்டு யுத்தக் கொடுமையால் குரும்பசிட்டி மக்கள் முற்றாகவே இடம் பெயர்ந்தனர். அதனால் முதலில் ஏழாலை மகாவித்தியாலயத்திலும் பின்பு குப்பினான் விக்கினேஸ்வர வித்தியாலயத்திலும் இப்பாடசாலை இயங்கியது. இப்போர்ச் சூழலில் பாடசாலையின் கூரை ஓடுகள் அனைத்தும் முற்றாகவே அகற்றப்பட்டுக் கட்டடத்துக்கும் பெருஞ் சேதங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன.

பிரஜைகள் குழு உதவி:

இந்திய அமைதிப்படை நிலைகொண்டபோது மக்கள் மீண்டும் கிராமத்துக்குத் திரும்ப முடிந்தது. ஆனால் பாடசாலை இயங்காமையால் தமது சிறார்களது கல்வி வசதியைக் கருத்திற்கொண்ட மக்கள் மீளக் குடியேறுவதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. பாடசாலைப் புனரமைப்புக்குக் கல்வித் திணைக்களம் உடன் உதவி வழங்க முடியாத நிலையிலிருந்தது. இந்நிலையில் குரும்பசிட்டிப் பிரஜைகள் குழு பொதுமக்களிடம் கடன் பெற்று ரூபா 75,000 செலவில் ஓடுகளினால் அனைத்தையும் செய்வித்துத் திருத்த வேலைகள் பலவற்றையும் சிரமதானமாக மேற்கொண்டது. இதனால் 1987 விஜயதசமியன்று மீண்டும் பாடசாலை குரும்பசிட்டியில் இயங்க ஆரம்பித்தது.

இரண்டாவது இடப்பெயர்வு:

1990 யூன் மாதத்தில் ஏற்பட்ட போர்ச் சூழலால் குரும்பசிட்டி மக்கள் இரண்டாவது முறையாக முற்றாக வெளியேறிவிட்டனர். இன்றுவரை தமது சொந்த மண்ணுக்கு ஒருவராவது திரும்ப முடியாத நிலை காணப்படுகிறது. 1998இல் கிராம அபிவிருத்திச் சங்க உறுப்பினர் ஐவர் உரிய அனுமதியுடன் ஊருக்குச் சென்ற போது பாடசாலைக் கட்டடங்களது சுவர்கள் மட்டும் இருப்பதனை அவதானித்துள்ளனர்.

1990இல் ஏற்பட்ட இவ்விரண்டாவது இடப்பெயர்வின் பின் பாடசாலை மயிலணி மகாவித்தியாலயம், மல்லாகம் விசாலாட்சி வித்தியாலயம் என்பவற்றில் மாறிமாறி இயக்கப்பட்டு மருதனார்மடம் இராமநாதன் கல்லூரி வளாகத்திற்குச் செயற்பட்ட தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியுடன் சேர்ந்து இயங்கி வந்தது. தற்போது முன்னைய இடத்தில் தொடர்ந்து இயங்கும் யூனியன் கல்லூரியில் பொன் பரமானந்தர் வித்தியாலயம் தற்போது யூனியன் கல்லூரியின்

வகுப்புக்களுடன் இணைக்கப்பட்டமையால் ஆசிரியர்களைக் கல்வித் திணைக்களம் வேறு பாடசாலைகளுக்கு இடம்மாற்றிவிட்டது. 2000.04.14இல் அதிபர் திரு. சு. தளையசிங்கம் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இவர் பரமானந்தர் பாடசாலையின் பழைய மாணவர்; 1982முதல் இங்கு ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர். இவருடன் மேலும் ஒரு ஆசிரியரே கடமையாற்றுகின்றார். தெல்லிப்பழையூனியன் கல்லூரிக் கல்விச் சமூகம் காட்டும் அரவணைப்பில் இன்று எமது பாடசாலை இயங்குகின்றது.

முடிவுரை:

தமது இருபதாவது வயதில் இப்பாடசாலையை ஆரம்பித்த பொன். பரமானந்தர் குடும்பசிட்டியின் தலைமகன்; தவப்புதல்வர். பாமரர்களாக விளங்கிய எமது ஊர் மக்கள் பண்பட்ட கல்வியாளர்களாக எழுச்சிபெற வித்திட்டவர். தமது வாழ்நாளை ஊருக்காகவே அர்ப்பணித்த மாமனிதர். வீடுவீடாகச் சென்று மாணவர்களை வரவழைத்துத் தமது பாடசாலையை வளர்த்தவர். இரவிற்கூட மாணவர்களைப் பாடசாலையிற் தங்கவைத்துப் போதித்தவர்.

ஆரம்ப காலத்தில் இப்பாடசாலையை அரசாங்கம் அங்கீகரிப்பதைக் கிறீஸ்தவர்கள் தடுத்து வந்தனர். எனவே முதல் ஈராண்டுகள் எவ்வித வருமானமும் இன்றிப் பாடசாலையை நடாத்தினார். 1902இல் அரசாங்க அங்கீகாரம் கிடைக்கப் பெற்றாலும் ஆண்டுக்கு ஒரு முறையே அரசு நன்கொடை கிடைக்கலாயிற்று. அதனைக் கொண்டு ஆசிரியருக்குச் சம்பளம் வழங்கல், தளபாடங்கள் செய்தல், கட்டடத் திருத்தம், வேலிகளை அடைத்தல் முதலான சகல பணிகளையும் வருடம் முழுவதும் செய்ய வேண்டி இருந்தது.

கல்வித்தரம் உயர உயர வகுப்புக்களின் தரங்கள் அதிகரிக்க அதிகரிக்கப் பல கிராமங்களிலிருந்தும்

மாணவர்கள் இங்கு வந்து சைவச் சூழலில் கல்வி பயிலராயினர். குப்பினான், கட்டுவன், வயாவிளான், பலாலி, காங்கேசன்துறை மற்றும் நாவற்குழி, சாவகச்சேரி, பூநகரி, அச்சுவேலி போன்ற இடங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் இங்கு வந்து கற்றதாக அறியமுடிகிறது. உதாரணமாக பண்டிதர் வ. நடராஜா ஆசிரியர், திரு. மு. இராமலிங்கம் ஆகியோர் நாவற்குழியிலிருந்து வந்து இங்கு கற்றுப் பின்பு குரும்பசிட்டி வாசிகளாயினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பாடசாலையின் பங்களிப்பினால் 1970களில் ஐந்து வீட்டுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற நிலை குரும்பசிட்டியில் காணப்பட்டுள்ளது.

கடந்த நூற்றாண்டு காலத்தில் குரும்பசிட்டி மண்ணிற் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் பொன். பரமானந்தர் பாடசாலையில் கல்வி கற்றவர்களாவர். சிறப்பாக இங்கு ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்காதவர்கள் எவருமில்லை என்றே சொல்லலாம். அதன்பின் வேறு பாடசாலைகளில் சென்று கற்று உயர்ந்தோர் அனைவரினதும் உயர்ச்சிக்கான அடித்தளத்தை அமைத்தது இவ்வறிவாலயமே. எனவே தான் கிராமத்திலுள்ள அருளாலயங்களைப் போல இவ்வறிவாலயத்தையும் எமது மக்கள் மதித்து வந்தனர்; மதித்து வருகின்றனர்.

குரும்பசிட்டி மக்களிடம் பல தனித்துவமான திறமைகள், பண்புகள், உயர் விழுமியங்கள் காணப்படுகின்றது என்றால் அதற்குக் காரணம் இவ்வறிவாலயமே யாகும் எனக் கூறுதல் பொருந்தும். கலை, இலக்கியத்துறைகளில் இந்நாட்டில் குரும்பசிட்டிக்குத் தகுதியான ஓர் இடமுண்டு. நாடறிந்த பல எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் இங்கு உருவாக வழிவகுத்தது இவ்வறிவாலயமே ஆகும்.*

நற்பணி மன்றங்கள்

குரும்பசிட்டிக் கிராமம் சமூக மேம்பாடு, பண்பாட்டு விழுமியங்களில் ஏதாவது சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டிருக்குமானால் அதற்குக் காரணமாக அமைந்தவை பொன். பரமானந்த வித்தியாலயமும் பொதுப்பணி மன்றங்களுமேயாகும். பொதுப்பணிகளில் மக்கள் ஈடுபடுவதற்குத் திரு. பரமானந்தர் உதாரண புருஷராய் முன்னோடியாய் விளங்கியுள்ளமையைக் காண்கின்றோம். மாணவர்களைச் சமூக நாட்டமுடையவர்களாக உருவாக்கியது மட்டுமன்றி ஊரவர்களை உறுப்பினராகக் கொண்டு “இந்து வாலிபர் சங்கம்” என்ற அமைப்பை உருவாக்கித் தானே அதன் தலைவராகவும் விளங்கிய பரமானந்தர் அவர்கள் மாதந்தோறும் பூரணை நாளில் பிரபலமான சமயப் பெரியார்களை வரவழைத்துச் சொற்பொழிவுகளையும் ஆற்றச் செய்தார். குரும்பசிட்டிப் பொதுப்பணி மன்றங்களின் வரலாற்றில் முதல் தோன்றிய அமைப்பாக இதனைக் கருதலாம்.

சிலகாலம் ஐந்து பேர் கொண்ட ஒரு ஊர்ப் பஞ்சாயத்தினைப் பாடசாலையில் இயக்கினார். சிறுசிறு எல்லைப் பிரச்சினைகள், மனஸ்தாபங்களை அது தீர்த்து வைத்தது. ஏழைகளுக்கு எளிதில் கடனுதவி கிடைக்கச் செய்ய 1932ஆம் ஆண்டளவில் ஐக்கிய நாணய சங்கத்தினை நிறுவித் தன் ஆயுட்காலம் வரை அதன் தலைவராக விளங்கினார். கோவில்களில் புராணப்படிப்பு, சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினார். அவரது நன்மாணாக் கர் அனைவரும் அவரது மேற்கண்ட செயற்பாடுகளில் தம்மை இணைத்துக் கொண்டமை காண்கின்றோம். 1920 வரையில் இந்து வாலிபர் சங்கச் செயற்பாடுகள் வலுவழக்கச் சைவ வாலிபர் சங்கம், நன்மை விருத்திச் சங்கம், சனோபகாரசபை முதலான சங்கங்கள் உருவாகின. 1929இல் திரு.ச. சுந்தரமூர்த்தி (பிற்கால

ஆசிரியர்) தான் எட்டாம் வகுப்புக் கற்கும்போதே கிராமத்திலுள்ள சங்கங்கள் இளைஞர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் இயங்கவில்லை என்பதால் தனது நண்பர்களை ஒன்று சேர்த்து “இளைஞர் சங்கம்” ஒன்றை நிறுவினார்.

1934இல் சன்மார்க்கசபை உருவாக்கப்பட்டது. ஈழகேசரி பொன்னையா அவர்கள் சுமார் 15 ஆண்டுகள் அதன் தலைவராக விளங்கினார். முற்போக்கு எண்ணங் கொண்ட ஓர் தேசியவாதியான அவரது ஒப்பற்ற தலைமையில் இயங்கிய இச்சபையின் செயற்பாடுகளால் ஈர்க்கப்பட்டு ஏனைய பொது அமைப்புக்களும் இதனுடன் இணைந்தன. தனித்துவமாகச் செயற்பட்டுவந்த கைப் பந்தாட்டக் கழகம் முதலில் இணைந்து கொண்டது. 1947ல் கலைமகள் நூல் நிலையம் என்ற அமைப்பும் இணைந்து கொண்டது. இதனால் சமூகப் பணிகளை ஆற்றும் ஏக நிறுவனமாகச் செயற்படுவதில் சன்மார்க்க சபை பெருமை கண்டது. சன்மார்க்க சபையின் பணிகள் அதிகரிக்க அதிகரிக்கப் பல துணை நிறுவனங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அவையாவன:

மணிவாசகர் நூல் நிலையம்
 சன்மார்க்க கைப் பந்தாட்டக் கழகம்
 சன்மார்க்க கிராம முன்னேற்றச் சங்கம்
 சன்மார்க்க ஐக்கிய நாணய சங்கம்
 சன்மார்க்க சனசமூக நிலையம்
 சன்மார்க்க இளைஞர் சங்கம்
 சன்மார்க்க நடாக மன்றம்
 சன்மார்க்க மாதர் சபை
 சன்மார்க்க மாதர் ஐக்கிய நாணய சங்கம்
 இந்து வாலிபர் சங்கம்

என்பனவாகும்.

1956இல் சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வந்தது. அதன் விளைவாகத் தமிழ்ப் பிரதேசம்

எங்கும் அரகியல் சமூக சிந்தனை மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அவற்றின் பிரதிபலிப்புக்கள் குரும்பசிட்டியிலும் எதிரொலித்தன. இங்கு பொதுப்பணிகளில் ஏற்பட்டு வந்த கருத்து மோதல்களுக்கு இச்சூழல் அழுத்தம் கொடுத்தது. இதனால் சுமார் 20 ஆண்டுகளாக ஒரே நிறுவனத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த சமூகப்பணிகள் பலமுனைப்பட்டன.

24.09.2007இல் சன்மார்க்க கிராம முன்னேற்றச் சங்கம் அரசாங்கத் தொடர்பை நீக்கியது. அதனால் ஊர்மக்கள் வேறொர் இடத்தில் அவ்வமைப்பை ஏற்படுத்தி அச்சங்கத்துக்குரிய பணிகளை மேற்கொள்ளலாயினர். 1958இல் இளைஞர்கள் ஒன்று சேர்ந்து “உதய தாரகை மன்றம்” என்ற அமைப்பை உருவாக்கி விளையாட்டுத் துறையை முன்னெடுத்தனர். கலை, கலாச்சாரப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டனர். 1960களில் உதயதாரகை சனசமூக நிலையம் உருவாக்கப்பட்டது. இவ்விரண்டு சங்கங்களும் கிராம முன்னேற்றச் சங்க மண்டபத்திற் செயற்பட்டுவந்தன. 1965களில் சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றம் என்ற அமைப்பு உருவாகியது. பிள்ளையார் கோவில் மேற்கு வீதிக்கப்பால் உள்ள காணியில் தனியான ஒரு மண்டபத்தை அமைத்துச் செயற்படத் தொடங்கியது. வளர்மதி சனசமூக நிலையமும் உருவாக்கப்பட்டு அம்மண்டபத்திற் செயற்பட்டது. கிழக்கே அண்ணமார் கோவிற் சூழலில் கலைவாணி மன்றம் என்ற அமைப்புச் செயற்பட்டது.

1980களின் ஆரம்பத்தில் கிராம முன்னேற்றச் சங்கம் தனது செயற்பாடுகளை விரிவுபடுத்தும் நோக்கோடு கிராமத்தின் மத்தியாக அமைந்த பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்துக்குச் சொந்தமான கட்டிடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது. 1981இல் இந்த மண்டபத்தில் “குரும்பசிட்டி பொதுசன நூல் நிலையம்”

என்ற அமைப்பு ஒரு தனியார் குழுவால் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

1956 - 1986 ஆண்டுகளுக்குட்பட்ட 30 ஆண்டு காலம் குடும்பசிட்டியின் சமூகப்பணிகள் உன்னத நிலையை அடைந்த காலமாகும். காரணம் மேற்கண்ட வாறு தோன்றிய சமூக நிறுவனங்கள் சமூகப்பணிகளில் ஆரோக்கியமான போட்டி மனப்பாங்குடன் செயற்பட்டமையாகும். ஒரு அமைப்புச் செய்ததைவிட மேலான பணியைச் சாதிக்க வேண்டும் என்று மறு அமைப்புச் செயற்படும். அழிவுப் போட்டிகளாக இல்லாது ஆக்கபூர்வமான சாதனைகளை அவாவும் போட்டிகளாக அவை அமைந்தன. இதனால் ஏனைய கிராமத்தவர்கள் பிரமிப்புடனும் வியப்புடனும் நோக்கும் வகையில் கலை, கலாச்சார விளையாட்டு விழாக்கள், சிரமதானப் பணிகள், பொதுத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் பணிகள் இங்கு நிகழ்ந்து வந்தன.

வீட்டை மறந்து, குடும்ப உறவுகளைத் துறந்து, மக்கள் தத்தம் நிறுவனங்களுக்காகத் தமது மேலதிக நேரத்தைச் செலவிட்ட காலம் இதுவாகும். இந்நிலைமையால் எமது மக்கள் பேசுவதெல்லாம் சமூகம் பற்றியதாகவே இருக்கும். சமூக மனப்பாங்குடைய சமூக சிந்தனையுடைய பொதுச் சேவையில் நாட்டமுடைய ஒரு மக்கள் கூட்டமாகக் குடும்பசிட்டி மக்களை ஏனைய கிராமத்தவர் இனங்காண வைத்தவை இச் சிந்தனையின் பாற்பட்ட செயற்பாடுகளே ஆகும்.

நாட்டில் அரசியற் கட்சிகள் இயங்கும் பாங்கில் சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்ட எமது பொதுப்பணி மன்றங்கள் கருத்துக் கணிப்புக்கு நடைபெறும் தேர்தல்கள் போலக் கிராமச் சங்கத் தேர்தல்களைக் கொள்ளலாயின. நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடைபெற்ற கிராமசபைத்

தேர்தலில் எந்த அமைப்பின் பக்கம் ஊர் மக்கள் நிற்கிறார்கள் என்று பரீட்சிக்கப்பட்டு வந்தது.

1960 களில் கொழும்பில் வாழ்ந்த குரும்பசிட்டி மக்கள் “குரும்பசிட்டி நலன்புரிச்சபை” என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தினர். கிராமத்தின் சமூக உணர்வின் வெளிப்பாடே அதுவாகும். ஆனால் கிராமத்து அரசியல் அதனைச் செயலிழக்க வைத்துவிட்டது.

1985ஆம் ஆண்டளவில் போர்ச் சூழலில் கிராமத்தில் கொள்ளைகள், களவுகள் அதிகரித்தன. எனவே அனைத்து மக்களும் ஒன்று சேர்ந்து ‘விழிப்புக்குழு’ என்ற அமைப்பினை உருவாக்கி இராக்காவலில் ஈடுபட்டனர். அதனைத் தொடர்ந்து 1986இல் மக்கள் ஊரை விட்டு முழுமையாகவே வெளியேறியபோது ‘பிரஜைகள் குழு’ என்ற அமைப்பின்கீழ் ஒன்றுபட்டுப் புனர்வாழ்வுப் பணிகளில் ஈடுபட்டனர். மீளக் குடியமர்வுப் பணிகள் இவ்வமைப்பால் முன்னெடுக்கப்பட்டன.

1990இல் இரண்டாவது இடப்பெயர்வு நிகழ்ந்தது இன்று பொதுப்பணி மன்றங்கள் செயலிழந்துள்ளன. எனினும் தமது கட்டமைப்பைக் காப்பாற்றும் வகையில் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம், சன்மார்க்க சபை, வளர்மதி சனசமூக நிலையம் என்பன சில பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. சன்மார்க்க சபை இணுவிலில் நிலை கொண்டுள்ளது. கிராம அபிவிருத்திச் சங்கமும் வளர்மதி சனசமூக நிலையமும் உரும்பிராயில் இயங்கும் வயாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தைத் தளமாகக் கொண்டு இயங்குகின்றன.

தற்போதைய இடப் பெயர்வால் துன்புறும் முதியவர்கள், வலுவழிந்தவர்களுக்கு உதவும் வகையில்

குரும்பசிட்டி நலிவுற்றோர் நலனோம்பு நிலையம் என்ற அமைப்பு 1995இல் உருவாக்கப்பட்டுச் செயற்பட்டு வருகிறது.

பொதுப்பணி மன்றங்களால் வளர்க்கப்பட்ட சமூக உணர்வு காரணமாக, கிராம அபிமானம் காரணமாக ஒவ்வொரு மகனும் எமது கிராமத்தை நேசிப்பவனாகக் காணப்படுகின்றான். இன்றும் உலகின் எந்த மூலையில் வாழ்ந்தாலும் ஊரின் செய்திகளை, பொதுப்பணி மன்றங்களின் செயற்பாடுகளை ஊர் உடன்பிறப்புகளின் நிலைமைகளை அறியும் அவாவில் இருக்கின்றான். தான் கெட்டாலும் தன் ஊர் சிறக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்றான். பொதுப்பணி மன்றங்கள் ஊர்மீது ஏற்படுத்திய பற்றினதும் பாசத்தினதும் விளைவு இதுவன்றோ! இதன் வெளிப்பாடுகள் பலவாகும். 1999இல் கொழும்புவாழ் குரும்பசிட்டி மக்கள் “குரும்பசிட்டி இடம் பெயர்ந்தோர் நலன் காக்கும் கழகம்” என்ற அமைப்பை உருவாக்கிச் செயற்பட்டு வருகின்றனர். கனடாவாழ் குரும்பசிட்டி மக்கள் “குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபை, கனடா” என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி ஊர் பற்றிய நலன்களில் அக்கறை காட்டுகின்றனர்.

கலைஞானி அ. செல்வரத்தினம் அவர்கள் ஊரிலே கலை கலாச்சார மண்டபம் ஒன்றைத் தகுந்த முறையில் நிறுவ வேண்டும் எனும் நோக்கோடு “மாமனிதர் கலைஞானி கலாலயம்” என்ற அமைப்பின் பெயரில் தனக்குச் சொந்தமான குரும்பசிட்டிக் காணி மூன்றரைப் பரப்பினை 15.05.2000அன்று அன்பளிப்புச் செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. திருவாளர்கள் ஆ.சி. நடராஜா, வ.கிருஷ்ணசாமி, பொ.பாலசுப்பிரமணியம், அ.யோக நாதன், க. பரிபூரணானந்தன் ஆகியோர் கொண்ட தர்ம கர்த்தா சபையிடம் இது வழங்கப்பட்டுள்ளது.

சன்மார்க்க சபை

1934ஆம் ஆண்டில் சன்மார்க்க சபை உதய மாகியமை குரும்பசிட்டியின் பொது வாழ்வில் ஒரு முக்கிய மைற்கல் ஆகியது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அதன் பன்முகப்பட்ட பணிகள் கிராமத்தின் கல்வி, கலை, கலாச்சார எழுச்சிக்கும் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கும் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கி வருகின்றன. குரும்ப சிட்டியின் முன்னேற்றத்தைத் தலையாய இலக்காகக் கொண்டெழுந்த இச்சபை மக்கள் மனங்களிலே சன்மார்க்க, சமயம், கல்வி, கலை, கலாச்சார விழுமியங்களை வளர்த்தல், தாய்மொழிப்பற்று, தேசப்பற்றுக்களை ஊட்டுதல், கிராமத்தின் அடிப்படைத் தேவைகளை, பொதுத் தேவைகளை நிறைவு செய்தல் முதலான பணிகளைச் செய்து வருகின்றது.

காந்தீய, பாரதிய நெறிகளில் பற்றுறுதி கொண்ட, தேசிய மனப்பாங்கும் சமூக உணர்வும் மிக்க, பொருளாதார வளமும் பரோபகார சிந்தையுமுடைய ஈழகேசரி நா. பொன்னையா அவர்கள் இச்சபையின் ஆரம்பகாலத் தலைவராக 15 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து விளங்கியமை இச்சபையின் முக்கிய பலமாகியது. அத்தோடு மகாதேவா வித்தியாசாலையிலிருந்து புதிய பிரவாகமாக மேலெழுந்த ஆசிரியர்கள் பலரும் இதனுடன் இணைந்து பெரும் பங்களிப்புகளைச் செய்ய முன்வந்தனர். முதலாவது வருடச் செயற்குழு உறுப்பினர் 11 பேரில் 8 பேர் ஆசிரியர்கள் என்பது கவனிக்கத் தக்கது. சுமார் 12 ஆண்டுகள் தனியாரின் சிறிய அறைகளிலும் தற்காலிக கொட்டில்களிலும் செயற்பட்டுவந்த சன்மார்க்க சபைக்குப் பொது மக்களிடம் பெற்ற நிதிமூலம் வாங்கப்பட்ட காணியில் 1946இல் பொன்னையா அவர்கள் தனது சொந்தச் செலவில் வசதியான ஒரு மண்டபத்தை அமைத்துக் கொடுத்தார்.

தேசம் விடுதலையை வேண்டி நின்ற அன்றைய காலகட்டத்தில் எமது கிராமம் அச்சூழலால் போஷிக்கப் பட்டு கிராமிய அபிவிருத்தியை அவாவி நின்றது. சன்மார்க்க சபை அந்தக் காலத்தின் தேவையை நிறைவு செய்யும் வல்லமையுடன் விளங்கிப் பன்முகப்பட்ட பணிகளையும் இவற்றுக்காக மேற்கொண்டது. தேசிய உணர்வை உண்டாக்கிய வகையில் காந்தி ஜனன விழா, பாரதி விழா போன்றவற்றை நடத்தியது. சிறந்த ஒரு வாசிகசாலையையும் நூல் நிலையத்தையும் செயற்படுத்தியது. கிராமத்தின் பொதுத்தேவைகளையும் சிறப்பாக அடிப்படைத் தேவைகளையும் நிறைவு செய்ய முயன்றுழைத்தது.

சன்மார்க்க சபை ஓர் ஒடுங்கிய கல்லொழுங்கையாகக் காணப்பட்ட பிரதான வீதியை (ஈழகேசரி பொன்னையா வீதி) விசாலித்து உதவி நவீனப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்ததுடன் ஏனைய வீதிகளையும் செப்பணிட்டு இன்றைய நிலையை அடையச் செய்தது. தபாற்கந்தோர் தந்தி தொலைபேசிச் சேவை, பிரசவ வைத்தியசாலை, ஆரம்ப சுகாதார நிலையம், ஐக்கிய பண்டகசாலை, ஐக்கிய நாணய சங்கம், விளையாட்டு மைதானம் முதலானவற்றை ஏற்படுத்தி முயன்றுழைத்து வெற்றி கண்டது. குரும்பசிட்டியின் ஒவ்வொரு பௌதிக வள அபிவிருத்தியிலும் இச்சபையின் பங்களிப்பு இருந்து வந்தது.

இவற்றைவிடக் குரும்பசிட்டிப் பகுதி தேசிய அடிப்படையில் பெருமை சேர்க்கும் வகையில் சன்மார்க்க சபை மேற்கொண்டு வந்த கல்வி, கலை, இலக்கிய சமயப் பணிகளே முதன்மையானதாகும். பாடநூல்கள், இலக்கிய நூல்களை வெளியிடுதல், கலை இலக்கிய விழாக்கள், மகாநாடுகளை நடாத்துதல், தமிழ் கூறும் நல்லுலகின்

புலமைசால் அறிஞர்களை வரவழைத்து அறிவுரைகளைப் பெறுதல், ஆய்வரங்குகள், பயிற்சிப் பட்டறைகளை நடாத்துதல், இலங்கை ரீதியில் பேச்சுப் போட்டிகள், நாடகப் போட்டிகளை நடாத்துதல் போன்ற பணிகளை 1990வரை சிறப்பாகச் சபை மேற்கொண்டு வந்தது. இவற்றின்மூலம் நாடு போற்றும் பல எழுத்தாளர்களை, கலைஞர்களை, பேச்சாளர்களை, சமூக சிந்தனையாளர்களை உருவாக்கிப் பெருமை கண்டது. பொது மனப் பாங்குடையவர்களாக, பொதுப்பணிகளில் நாட்டமுடையவர்களாக உருவாக்கி வந்தது.

சன்மார்க்க சபையின் சமயப் பணிகளும் குறிப்பிடற் பாலதாகும். சமய நூல்களை வெளியிடுதல் சிவதீட்சைகள் பெறச் செய்தல், தல யாத்திரைகளை ஒழுங்கு செய்தல், சமயச் சொற்பொழிவுகள், விழாக்களை நடத்துதல் போன்ற பல பணிகளைக் காலத்துக்குக் காலம் சபை மேற்கொண்டு வந்தது. சிறப்பாக மார்கழி மாதம் திருவெம்பாவை உற்சவ காலங்களில் அம்பாள் ஆலயத்தில் சமயப் பெரியார்களை வரவழைத்துச் சொற்பொழிவுகளை வருடந் தவறாது நடாத்தி வந்தது. சமய அறிவுப் போட்டிகளையும் நடத்தியது. சபையின் பணிக்கும் தனித்தனியான கிளைகள் நிறுவப்பட்டுச் செயற்படுத்தப்பட்டு வந்தது. 1990இல் ஏற்பட்ட கிராமப் புலப் பெயர்வினால் சபையின் செயற்பாடுகள் பின்னடைந்தன. எனினும் இணுவில், தெல்லிப்பழை ஆகிய இடங்களில் தன்னாலான பணிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. புத்தக வெளியீடுகள், ஆய்வரங்குகள், பாராட்டு வைபவங்களை நடத்துவதுடன் கல்வி ஊக்குவிப்பு நடவடிக்கைகளையும் செய்து வருகிறது.

குரும்பசிட்டி கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்

1948ஆம் ஆண்டு கிராமங்கள் தோறும் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்களை நிறுவி அவற்றின் மூலம் கிராமிய மட்டத்தில் அபிவிருத்திகளை மேற்கொள்ள அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது. அதற்கிணங்கக் குரும்பசிட்டியிலும் இச்சங்கம் அதே ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு சன்மார்க்க சபையின் உபபிரிவாகச் செயற்பட்டு வந்தது. ஆரம்பகாலங்களில் ஈழகேசரி பொன்னையா அவர்களே இதன் தலைவராக விளங்கினார்.

1957இல் சன்மார்க்க சபை கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் அரசாங்கத் தொடர்புகளை நீக்கியது. எனவே கிராம அபிவிருத்தியில் நாட்டமுள்ள பொதுமக்கள் இச்சங்கத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த முற்பட்டனர். குரும்பசிட்டி மேற்கில் ஒரு நிரந்தர கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டுச் சங்கம் செயற்பட்டு வரலாயிற்று. திரு.பூ.சு. நடராஜா அவர்கள் இதற்கான காணியை ஒழுங்கு செய்து கொடுத்தார். பண்டிதர் வ. நடராஜா ஆசிரியர்களான சீ. வைத்திலிங்கம், வ. கந்தையா, சி. கனகசுந்தரம் மற்றும் மா. இளையதம்பி, கு. செல்லத்துரை முதலானோர் ஊக்கமுடன் உழைத்தனர். திரு. க. திருநாவுக்கரசு (ஓய்வு பெற்ற புகையிரத நிலைய அதிபர்) சுமார் 6 ஆண்டுகள் தலைவராக விளங்கி வந்தார். திரு.தா. இளையதம்பி ஜே.பி (ஓய்வு பெற்ற தபால் திணைக்களச் சிரேட்ட அதிகாரி) சுமார் பத்து ஆண்டுகள் தலைவராக இருந்தார். கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் மூலம் முன்னெடுக்கக் கூடிய சகல செயற்பாடுகளையும் சங்கம் மேற்கொண்டு வந்ததால் அனைத்து மக்களினதும் ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் பெற்றுக் கொண்டது. கைத்தறி நெசவுசாலை ஒன்றை நிறுவிச் சிறப்பாகச் சங்கம் நடாத்தி வந்தது.

1980ஆம் ஆண்டளவில் தனது செயற்பாடுகளை

அதிகரிக்கும் நோக்கோடு குரும்பசிட்டியின் மத்தியான இடத்தில் அமைந்த பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க மண்டபத்தைச் சங்கம் பெற்றுக் கொண்டது. பெரும் பணச் செலவில் அக்கட்டிடத்தைப் புனரமைப்புச் செய்து பாலர் பாடசாலை ஒன்று கிராமத்தில் முதன் முறையாக உரிய முறையில் அங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சிறுவர் விளையாட்டு முற்றம் ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டது. பொது சன நூலக அமைப்பின் மூலம் வாசிகசாலை ஒன்றும் அதிற் செயற்படுத்தப்பட்டது. சுகாதார மருத்துவ அதிகாரிகள் கர்ப்பிணிப் பெண்களைப் பரிசோதிக்க இடமளிக்கப்பட்டது. கட்சி சார்பற்ற அரசியற் கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பட்டன. போர்ச் சூழலில் விழிப்புக்குழு, பிரைஜகள் குழு, இணக்க சபை என்பன செயற்படும் இடமாக விளங்கியது. இந்திய அமைதிப்படைக் காலத்தில் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் இம்மண்டபத்திலேயே செயற்பட வேண்டியதாகியது.

1990இல் கிராம மக்கள் முற்றாகவே இடம் பெயர்ந்தனர். ஏதிலிகளாகப் பல துன்பங்களையும் அனுபவித்தனர். எனவே கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் பணிகள் அதிகரித்தன. மக்களை ஒன்றுகூட்டிப் பிரச்சனைகளை அணுக வேண்டியதாகியது. உரும்பிராயில் இயங்கும் வயாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாலத்தைத் தளமாகக் கொண்டு சங்கம் இன்றுவரை செயற்பட்டு வருகின்றது. கடந்த பத்து ஆண்டுகளாகச் சங்கத்தின் தலைவராக விளங்கிவரும் திரு. ஆ.சி. நடராஜா இப்பாடசாலையின் அதிபராக இருப்பதால் சங்கச் செயற்பாடுகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய முடிகிறது. ஆண்டு தவறாது வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. தொடர்ந்து பத்து ஆண்டுகளாக இச்சங்கத்தின் செயலாளராக விளங்கி வரும் திரு. து. கலியுகவரதன் (ஜே.பி) அவர்களின் சிறப்பான செயற்பாடு சங்க நடவடிக்கைகளுக்குப்

பேருதவியாக உள்ளது. மாதந் தவறாது முதல் வார ஞாயிறு தினத்தில் செயற்குழுக் கூட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. இடம் பெயர்ந்த நிலையிலும் சங்கம் சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருவதை பிரதேச அதிகாரிகள் பாராட்டியுள்ளனர்.

குரும்பசிட்டி மாதர் சங்கம் என்ற அமைப்பையும் உருவாக்கிப் பதிவு செய்து உதவியுள்ளது. மாதர் சங்கக் கூட்டங்களும் வயாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் நடைபெற்று வருகின்றன. சங்கம் கல்வியைத் தொடர முடியாத ஏதிலி மாணவர்களுக்கு உதவுதல், பொதுப் பரீட்சைகளில் சிறப்பாகச் சித்தியடையும் மாணவர்களுக்குப் பரிசில்கள் வழங்கிக் கௌரவித்தல், கிராமப் பெரியோர்களைக் கௌரவித்தல், அமரத்துவம் எய்தும் பெரியோர்களை நினைவுகூருதல் முதலான பணிகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகின்றது. கிராம மக்கள் தமது சொந்த இடத்திற்குப் போகும் அவா உடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். சங்கம் சந்தர்ப்பம் கிடைத்த போதெல்லாம் இதற்காக உரிய இடங்களில் குரல் கொடுத்து வருகின்றது. 1998 இலும் 2000ஆம் ஆண்டிலும் இராணுவத்தினரின் அனுசரணையுடன் கிராமத்துக்குச் சென்று நிலைமைகளைச் சங்கக் குழுவினர் பார்வையிட்டனர். தற்போது விநாயகர் ஆலய தரிசனத்துக்கு ஊர் மக்களை அனுமதிக்கும்படி கோரி அதற்கான முயற்சிகளைச் சங்கம் மேற்கொண்டு வருகிறது.

குரும்பசிட்டி உதயதாரகை மன்றம்

13.06.1958இல் இளைஞர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட “குரும்பசிட்டி ஐக்கிய விளையாட்டுக் கழகம்” என்ற அமைப்பு சில மாதங்கள் சன்மார்க்கசபை மண்டபத்தில் செயற்பட்டுப் பின் மாயெழுச் சந்தி அருகிலிருந்த திரு.க. அருளம்பலம் அவர்களின் ஒரு சிறிய கட்டிடத்தில் இயங்கியது. சில மாதங்களின் பின் “உதயதாரகை மன்றம்” எனப் பெயர் மாற்றம் செய்து கொண்டது. மன்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பொழுது அதன் தலைவர் திரு.நா. பத்மநாதன் தவிர்ந்த ஏனைய அனைவரும் 20 வயதுக்குட்பட்ட பாடசாலை மாணவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மன்றம் ஒழுங்கு செய்த கழகங்களுக்கு இடையிலான முதலாவது உதைபந்தாட்டச் சுற்றுப்போட்டி நடைபெற விருந்த சன்மார்க்க சபை தம்பிஐயா ஞாபகார்த்த விளையாட்டு மைதானம் இறுதி நேரத்தில் கிடைக்கப் பெறாமையால் இளைஞர்கள் ஒரே இரவில் ஒரு மைதானத்தைப் புதிதாக அமைத்து மாபெரும் சாதனையைச் செய்தனர். இந்தப் புரட்சிகரச் செயற்பாடு இளைஞர்களிடம் ஒற்றுமை, நட்புறவு, விடாமுயற்சி, எதனையும் சாதிக்க முடியும் என்ற திடசித்தம் துணிவுகளை அளித்தது. இதனால் விளையாட்டுத் துறையில் கல்வி, கலை, கலாச்சாரத் துறைகளிலே சமூக சேவையிலே பல சாதனைகளை இவ்விளைஞர் கூட்டத்தினாற் சாதிக்க முடிந்தது. வெற்றிகரமாக எதனையும் பெரிதாகவே சிந்தித்து, நிறைவேற்றி வரலாயினர். ஒவ்வொரு செயற்பாட்டிலும் கிராமத்தின் முழு இளைஞர்களுமே அணி திரண்டனர்.

1958இல் புதிய விளையாட்டு மைதானத்தில் உதை பந்தாட்டச் சுற்றுப்போட்டி ஆரம்பிக்கப்பட்டு யாழ். மாவட்டத்திலுள்ள பல்வேறு கழகங்களும் பங்குபற்றின. ஆண்டு தோறும் மார்கழி மாதம் குரும்பசிட்டி பல்லாயிரம் மக்களால் நிரம்பி வழியும்.

வலிகாமம், வடமராட்சி, யாழ்ப்பாணக் கோஷ்டிகள் எல்லாம் விருப்புடன் வந்து பங்குபற்றின. ஐந்து ஆண்டுகளின்பின் இந்த மைதானமும் இழக்கப்பட பலாலி அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலை, யூனியன் கல்லூரி, மகாஜனக் கல்லூரி, கட்டுவன் முதலான இடங்களில் சுமார் 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக உதைபந்தாட்டச் சுற்றுப் போட்டி நடைபெற்றது. யாழ். மாவட்டத்தில் வேறு எங்காவது நிகழாத ஒரு சாதனையாக இது நிகழ்ந்து வந்தது. மாவட்டத்தின் தலை சிறந்த வீரர்கள் ஏதோ ஒரு அணிமூலம் தவறாது இங்கு பங்குபற்றுவர். ஏன் கொழும்பிலிருந்துகூட விமான மார்க்கமாகச் சில வீரர்கள் வந்து கலந்தனர் என்றால் நம்பமுடியுமா?

மெய்வன்மைப் போட்டியை மன்ற உறுப்பினர்களிடையே நடாத்தியதோடு கழகங்களிடையேயும் நடத்தப் பட்டது. வல்வெட்டித்துறை, சுண்டுக்குளி, கட்டுவன், காங்கேசன்துறை, குப்பிளான் பகுதிகளிலிருந்து அணிகள் வந்து பங்குபற்றின. மென்பந்துச் சுற்றுப் போட்டிகளையும் மன்றம் நடத்தி வந்தது. அனேக கழகங்கள் கலந்து கொண்டன. அதேபோல் கரப்பந்தாட்டச் சுற்றுப் போட்டிகளும் நடாத்தப்பட்டன. 1964இல் சாவகச்சேரி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. நவரத்தினம் தலைமையில் வந்த குழு சாம்பியனாகியது ஞாபகத்திலிருக்கின்றது. உள்ளக விளையாட்டுக்களான சதுரங்கம், கரம் முதலானவற்றையும் மன்றம் ஊக்குவித்தது.

சுற்றுப் போட்டிகளின் இறுதி நிகழ்வுகளுக்கு உயர் பதவிகளில் உள்ளோர் வரவழைக்கப்பட்டனர். பொலிஸ் அத்தியட்சகர்கள், அரசாங்க அதிபர்கள், அப்போதைய அமைச்சர் கே.பி இரத்தநாயக்கா போன்றோர் வந்து சென்றனர்.

சுற்றுப் போட்டிகளின் தாக்கத்தால் குரும்பசிட்டி மாணவர்கள் பலர் சிறந்த வீரர்களாகி பாடசாலைகளில் முன்னணி வீரர்களாகத் திகழ்ந்து வந்தனர். தேசியப்

பத்திரிகைகளில் உதயதாரகை மன்ற விளையாட்டு செய்திகள் தொடர்ந்து முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுப் பிரசுரிக்கப்பட்டு வந்தன.

விளையாட்டுத்துறையை மட்டுமல்ல கலை கலாச்சாரத்துறைகளையும் உதயதாரகை முன்னெடுத்தது. வருடந்தவறாது கலை விழாக்கள், ஆண்டு விழாக்கள் பிரமாண்டமாக நடத்த வேண்டும் என்பதில் ஆர்வம். எனவே நிகழ்வுகள் தேர்த் திருவிழாக்கள் போலிருக்கும். அயற்கிராமத்தவர்களும் வந்து கூடுவர். சிரமதானப் பணிகள், வறிய மாணவர்களுக்கு இலவசக் கல்விச் சேவை போன்றவற்றையும் மன்றம் செய்து வந்தது.

உதயதாரகை மன்றம் ஜனநாயக ரீதியில் இளைஞர்களால் செயற்படுத்தப்பட்டு வந்தது. வருடந்தவறாது ஆண்டு விழாக்கள் நடைபெறும். பொதுக் கூட்டங்களில் எல்லாம் காரசாரமான விவாதங்கள், கருத்து மோதல்கள் ஏற்படும். இந்தச் சூழல்களால் ஒவ்வொரு வரும் நல்ல நாவன்மை மிக்கவர்களாக தலைமைத்துவம் உடையவர்களாக வளர்ச்சிகண்டு வந்தனர். எனவே தாம் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் தனித்துவம் மிக்கவர்களாக மிளிர்ந்தனர்; இன்றும் மிளிர்கின்றனர்.

உதயதாரகை இளைஞர்கள் (மாணவர்கள்) சுமார் 25 வருட காலம் விளையாட்டில் கூடிய கவனம் எடுத்தனர். படிக்கும் காலம் குறைவு. ஆனால் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் உயர்வு. எனவே பெற்றோர்களின் நச்சரிப்பு இல்லை. இவ்வாறு வளர்ந்த ஒரு இளைஞர் சமுதாயம் தனது செயற்பாட்டில் பின்னடைவு காண இரு முக்கிய காரணிகள் வழிவகுத்தன. ஒன்று ஊரிலே மைதானம் ஒன்று இல்லாது இழக்கப்பட்டமையும் அதனை வேறு கிராமங்களிற் சென்று பெறுவதில் ஏற்பட்ட தடைகளும் மற்றையது நாட்டில் ஏற்பட்டு வந்த போர்ச்சூழல். போரினால் எமது இளைஞர்கள் இன்று உலகெலாம் சிதறிவிட்டனர்.

சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றம்

குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தின் செழுமைக்கு மேலும் வளம் சேர்த்த பெருமை இங்கு காலத்துக்குக் காலம் புதுப்புதுச் சிந்தனைப் போக்குகளோடு தோற்றம் பெற்ற நற்பணி மன்றங்களையே சாரும். கிராமத்தின் பல்வேறு காலகட்டங்களில் புதிது புதிதாய் தோன்றிச் செயற்பட்டு வந்த பல அமைப்புக்கள் 'ஈழகேசரி' நா. பொன்னையா அவர்களின் முயற்சியால் 'சன்மார்க்க சபை' என்ற ஒரே அமைப்பாகச் சேர்ந்தியங்க முற்பட்டன. எனினும் திரு. பொன்னையா அவர்களது மறைவினைத் தொடர்ந்து மீண்டும் இப்பெரு நிறுவனத்திலிருந்து காலத்துக்குக் காலம் இளைஞர்கள் பிரிந்து சென்று தனியே இயங்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறு 1954இல் வெளியேறியோர்

“குரும்பசிட்டி மறுமலர்ச்சிக் கழகத்தையும்”

1958இல் வெளியேறியோர்

“குரும்பசிட்டி உதயதாரகை மன்றத்தையும்”

1967இல் வெளியேறியோர்

“குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றத்தையும்”

தோற்றுவித்தனர்

1967இல் தனியே இயங்கத் தீர்மானித்த இளைஞர் குழாமில் திரு. கந்தப்பு சிவதாசன், திரு. மனோ ஸ்ரீதரன், திரு.க.வே. மகாதேவன், திரு. கந்தப்பு கணேசநாதன், திரு.ந. யோகராஜா ஆகியோர் முன்னணியில் திகழ்ந்தனர். குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தில் அப்போது காணப்பட்ட இளைஞர்களின் எழுச்சி மிகவும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தி இருந்தது. காளி கோயிலுக்கு அருகாமையில் அரச மரத்து நிழலில் அப்போது நிகழ்ந்த கூட்டம் இப்போதும் என் மனத்தில் பசுமரத்தாணியாய் பதிந்திருக்கிறது.

குரும்பசிட்டி சித்தி விநாயகர் ஆலயத்தின் மேற்குப் புறமாய் அமைந்த நிலப்பரப்பில் இளைஞர்களாகிய நாமே பனை மரங்களைத் தறித்து, அத்திவாரம் வெட்டி, சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றக் கட்டிடத்தைச் சிரமதான முறையில் அமைத்திருந்தோம். துடிப்பும் உறுதியும் மிக்க இளைஞர்கள் கையில் சாந்தகப்பையுடன் தம் வியர்வையால் கட்டியெழுப்பிய அந்தக் கட்டிடம் ஊர் மக்களின் நெஞ்சங்களைத் தொட்டு நின்றது. இந்தக் கட்டிடத்தில் தான் சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றத்தின் இலட்சியங்கள், கொள்கைகள், திட்டங்கள் என்பன தோற்றம் பெற்றன.

சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றத்தின் சிரமதானப் பணிகளும் புத்தகங்கள் இரவல் கொடுக்கும் பகுதியும் மிகவும் பிரபலமானவை. இளைஞர் மன்றத்தினரால் சித்தி விநாயகர் ஆலய வருடாந்த உற்சவ காலத்தின்போது சைவப் பிரசங்கங்கள் ஆண்டு தோறும் நிகழ்த்தப்பட்டன.

மேலும் சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றம் தன்னோடிணைந்து இயங்கிய வளர்மதி சனசமூக நிலையத்துடன் இணைந்து பல்வேறு பணிகளை முன்னெடுத்துச் சென்றது.

1986இலும் 1990இலும் ஏற்பட்ட புலப்பெயர்வுகள் நற்பணி மன்றங்களைப் பெரிதும் பாதித்துள்ள போதிலும் இம்மன்றங்களோடு தொடர்புகளைப் பேணிவரும் புலம்பெயர்ந்தோர் காலத்துக்குக் காலம் தம்மாலான உதவிகளை வழங்கி வருகிறார்களென்பது சற்று ஆறுதல் தரும் விடயமாகும்.

வளர்மதி சனசமூக நிலையம்

குரும்பசிட்டியின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக நின்ற பொது அமைப்புக்களின் பங்கு முதன்மையானதும் பெருமைப்படத் தக்கதுமாகும். போட்டா போட்டிகளின் மத்தியில் வளர்ந்த இந்த அமைப்புக்களின் தொண்டுகளும் சேவைகளும் குரும்பசிட்டிக் கிராமத்திற்குப் பெருமை சேர்த்த விதம் தனித்துவமானதாகும். இந்த வகையில் குரும்பசிட்டி வளர்மதி சனசமூக நிலையம் 1967.10.12இல் இருந்து தன் அளப்பரிய பணிகளால் கிராம மண்ணில் மணம் பரப்பி நின்றது. நாடகப் போட்டி, ஆண்டு விழாக்கள், சிரமதான சேவைகள், திருவெம்பாவை, உற்சவகால நிகழ்வுகள், கல்வி ஊக்குவிப்புத் திட்டங்கள் எனப் பல்வேறு வகையான நடவடிக்கைகள் மூலம் மக்களின் மனதைத் தொட்டு நின்றது.

சமயப் பணிகளை விஸ்தரிக்கும் நோக்கில் 10.07.1990 அன்று இந்து கலாச்சார அமைச்சின்கீழ் “வளர்மதி சனசமூக நிலைய சைவ சமய அபிவிருத்திக்குழு” என்ற ஒரு பதிவு செய்த அமைப்பையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டது. இந்த நிலையத்தின் செயற்பாடுகள் 1986, 1990 காலப்பகுதிகளில் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வு நிகழ்வுகளால் சிறிது மந்தமான நிலையை எதிர்நோக்கினாலும் கூட 1992 காலப்பகுதியிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து வாழ்ந்த சூழ்நிலையிலும் உரும்பிராயை மத்திய இடமாகக் கொண்டு புதிய வேகத்துடன் நிர்வாகம் செயற்படத் தொடங்கியது.

இக்கால கட்டத்தில் வெளிநாடுகளில் வதியும் நிலையத்தின் முன்னைநாள் அங்கத்தவர்களாலும் அபிமானிகளாலும் மனமுவந்தளிக்கப்பட்ட நிதியைக் கொண்டு

நிலையத்திற்கென ஓர் கட்டிடத்தை நிர்மாணிக்கும் நோக்குடன் எமது பகுதியில் இரண்டரைப் பரப்பு விஸ்தீரணமுள்ள காணி ஒன்றினைக் கொள்வனவு செய்த போதிலும் இடப்பெயர்வு, மீளக்குடியமர முடியாத நிலை காரணமாக நிர்மாண வேலைகள் தடைப்பட்ட நிலையில் உள்ளமை கவலைக்குரிய ஓர் விடயமாகும்.

1995இல் ஏற்பட்ட ஒட்டுமொத்த வலிகாமப் பிரதேச இடம் பெயர்வினால் தென்மராட்சியை மையமாகக் கொண்டு நிலையத்தின் செயற்பாடுகள் அமைந்தன. எமது கிராம வெளிநாட்டு அன்பர்களின் நிதி உதவியைக் கொண்டு ஒருலட்சம் ரூபா தொகையை 750 குடும்பங் களுக்கு பகிர்ந்தளித்தோம் என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். மேற்படி காலப்பகுதியில் சுகாதாரக் கருத்தரங்குகள், போசாக்கு உணவுத்திட்டம், குரும்பசிட்டி கிராம ஆலயங்கள் சார்பான வழிபாடுகள் போன்ற நடவடிக்கைகள் மக்கள் மத்தியில் நடாத்தி வரப்பட்டன. பாதுகாப்பு வலயத்தினுள் அடங்கும் குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தில் மீள் குடியேற்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளக்கோரிக் குரல் கொடுத்துவரும் இந்நிலையம் மீளக்குடியேறும் சந்தர்ப்பத்தில் அங்கே ஓர் கட்டிடத்தை அமைப்பதற்கு வேண்டிய நிதியை உருவாக்கத் திட்டமிட்டுள்ளது. 1999ம் ஆண்டிலிருந்து நிலையத்திடம் உள்ள சிறு தொகை நிதியை மையமாக வைத்துச் சுயதொழில் ஊக்குவிப்புத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்தி வருகிறது. சனசமூக நிலையங்களின் வளர்ச்சிக்காக எந்நாளும் குரலெழுப்பிவரும் நிலையங்களில் “வளர்மதி சனசமூக நிலையமும்” ஒன்றாகும்.

உதயதாரகை சனசமூக நிலையம்

சனசமூக நிலையத்தை அமைப்பதன் மூலம் கிராமத்துக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நன்மைகளைப் பெறும் நோக்கோடு 1960களில் இது அமைக்கப்பட்டது. கிராம அபிவிருத்திச் சங்க மண்டபத்தில் உதயதாரகை மன்றத் துடன் செயற்பட்டுவந்தது. வாசிகசாலையையும் நூல் நிலையத்தையும் சிறப்பாக நடாத்தி வந்தது.

உதயதாரகை சனசமூக நிலையம் காலத்துக்குக் காலம் கலை, இலக்கிய விழாக்களையும் நடாத்தி வந்தது. சிறப்பாக ஸ்தானிகராலயங்களோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்திப் பலபோதும் அவற்றிடமிருந்து புறொயெக்டர்களை வருவித்து அந்நாடுகள் பற்றிய செய்திப்படங்களை மக்களுக்குக் காண்பித்தது. அந்த ஸ்தானிகராலயங்களின் பிரதிநிதிகளும் நேரடியாக வந்து சென்றனர்.

கிராம அபிவிருத்திச் சங்க முன்றலில் திறந்தவெளிக் கலையரங்கம் ஒன்றினை நிறுவிக் கலை, கலாச்சார விழாக்களை நடத்த உதயதாரகை சனசமூக நிலையம் வழி செய்தது.

குரும்பசிட்டி பொதுசன நூலகம்

1981இல் இந் நூலகம் கிராம அபிவிருத்திச்சங்க மண்டபத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. திரு.ஆ.சி. நடராஜா அவர்கள் இதன் பொறுப்பாளராக இருந்தார். கிராமத்தில் நல்லதொரு நூல்நிலையம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். கணிசமான வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தி அதனை ஒரு பொது அமைப்பிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்பது நோக்கமாக இருந்தது.

இம்முயற்சிக்கு ஊர்மக்கள் 27 பேர் ரூபா 22,000 ஆரம்பத்தில் அன்பளிப்புச் செய்திருந்தனர். அந்நிதி மூலம் கிடைத்த வருமானத்தில் தினசரிப் பத்திரிகைகள் வழங்கப்பட்டன. திரு.நா. கிருஷ்ணானந்தன் தன்

சேகரிப்பில் இருந்த சுமார் 200 நூல்களை அன்பளிப்புச் செய்ய அதனைப் பேணுவதற்கான அலுவலரிடம் திரு.வ.கிருஷ்ணசாமி வழங்கியிருந்தார். போரினால் இவை இழக்கப்பட்டன. தற்போது திரு. ஆ.சி. நடராஜா தன் பொறுப்பிலிருந்து இந்நூலகத்துக்கான நிதி ரூபா ஒரு லட்சத்தை அதே நோக்கத்துக்காக எதிர்காலத்தில் உபயோகிக்கும்படி குரும்பசிட்டி கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்திடம் ஒப்படைத்துள்ளார்.

அந்நிதி சுன்னாகம் தேசிய சேமிப்பு வங்கியில் மீளப்பெற முடியாதவாறு நிரந்தர வைப்பிலிடப்பட்டுள்ளது. (F.D.இல -CA660017) இதற்குரிய வட்டி சேமிப்புக் கணக்கு இல 1247இல் பதிவு செய்யப்பட்டுக் குறித்த நோக்கத்துக் காகச் செலவிட ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பொன் பரமானந்தர் நூற்றாண்டுக் கல்வி நிதியம்

திரு. பொன். பரமானந்தர் அவர்களது நூற்றாண்டு நிறைவை முன்னிட்டு இந்நிதியம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 15.08.1980இல் நிறுவப்பட்ட இந்நிதியத்திற்கு திரு.வ. இராசரத்தினம் அவர்கள் ரூபா 7500 ஏனையோர் ரூபா 501 ஆக 8001 ரூபா தொடக்க நிதியாக வழங்கியிருந்தனர். இந்நிதியத்துக்குத் திரு. ஆ.சி. நடராஜா பொறுப்பாளராக இருந்தார். திரு.பொ. சிவசுப்பிரமணியம், திரு.க. பத்மநாதன், திரு.வே. வன்னியசிங்கம் ஆகியோர் நம்பிக்கைச் சபையினராக நிதியை நிர்வகித்தனர். திரு. பத்மநாதன் அமரத்துவமடையத் திரு.க.சிவதாசன் அவரது இடத்துக்கு நியமிக்கப்பட்டார். பின் வன்னியசிங்கம் அவர்களும் அமரத்துவமானார்.

திரு.க.சிவதாசன் வெளிநாட்டிலிருந்து வந்து மீளவும் செல்லவிருந்தபோது திரு.பொ. சிவசுப்பிரமணியம் உடல் நலக் குறைவுற்றார். எனவே இருவரும் சேர்ந்து மேற்படி நிதியைத் திரு.ஆ.சி. நடராஜாவிடம் கையளித்தனர். போர்ச் சூழலில் இந்நிதியத்தைப் பேணுதலிலுள்ள சிரமம் காரணமாகத் திரு. நடராஜா அவர்கள் குரும்பசிட்டி கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்திடம் இந்நிதியத்தைக்

கையளித்துள்ளார்.

மேற்படி நிதி ரூபா 82,000த்துடன் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் வழங்கிய நிதி ரூபா 18,000த்தையும் சேர்த்து மேற்படி சங்கக் கணக்கில் ரூபா ஒரு லட்சம் இதற்கென நிரந்தர வைப்பிலிடப்பட்டுள்ளது. சுன்னாகம் தேசிய சேமிப்பு வங்கி FD இல CA660016இல் உள்ள மீளப்பெற முடியாத இந்நிதியத்தின் வட்டி இதே வங்கிச் சேமிப்புக் கணக்கு 1215இல் சேர்க்கப்படும். அவ்வட்டிப் பணத்தை வரையறுக்கப்பட்ட நோக்கத்துக்காகச் சங்கம் பயன்படுத்தும்.

குரும்பசிட்டி ஐக்கிய நாணய சங்கம்

1932ஆம் ஆண்டளவில் பொன். பரமானந்தரது முயற்சியினால் இச்சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. அவரே ஆரம்பக்காலத் தலைவராக விளங்கினார். ஏழை விவசாயிகள் மற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு இலகுவாகக் கடன் உதவி கிடைக்கச் செய்வதே இதன் நோக்கமாக இருந்தது. திரு. பரமானந்தர் அவர்களின் பின்பும் அவரது பாடசாலையிலேயே இச்சங்கம் இயங்கி வந்தது. திரு. மு. இராமலிங்கம் அவர்கள் இதனைப் பெருவிருப்போடு சிறப்பாக நடத்தி வந்தார். தனது சற்குருவான பரமானந்தருக்குச் செய்யும் ஒரு நன்றிக் கடனாக அவர் இச்சேவையைக் கருதினார். 1980கள் வரை அவர் முக்கிய பதவிகளை ஏற்று வழங்கிய சேவை மகத்தானதாகும்.

பிற்பட்ட காலத்தில் வங்கிக்கடன் இன்றியே தனது மூலதனத்தைக் கொண்டு இயங்கக்கூடிய வகையில் இச்சங்கம் வளர்ச்சி கண்டது. கிராமத்தில் சிறுவர் பெரியவர் மத்தியில் சேமிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவித்தது. கூட்டுறவின் உயர்வை உணர்த்தி வந்தது. 1990இல் ஏற்பட்ட போர்ச் சூழலால் மக்கள் முழுமையாக இடம் பெயர்ந்ததன் விளைவாகச் சங்கம் செயலிழந்ததுடன் அதன் ஆவணங்களும் இழக்கப்பட்டு விட்டன.

அருள் ஆலயங்கள்

குரும்பசிட்டி தனிச் சைவக் கிராமமாக விளங்கி வந்தது. இங்கு சித்தி விநாயகர் ஆலயம், முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் ஆகிய இரு பேராலயங்களும் இருபத் தைந்துக்கு மேற்பட்ட சிறிய ஆலயங்களும் இருந்து வந்தன. சிறிய ஆலயங்களில் ஒன்றிரண்டு தவிர ஏனையவை வைரவர் ஆலயங்கள். பேராலயங்கள் இரண்டும் ஒரு வட்டகையில் அமைந்ததுடன் காளியம்மன் இரு வைரவர் ஆலயங்கள் என்பனவும் சேர்ந்து அமைந்து ஓர் ஆலயச் சூழலாக விளங்கின.

பொன். பரமானந்தர் அவர்கள் அந்த ஆலயச் சூழலிற் பாடசாலையை நடத்தி வந்தார். மேற்படி ஆலயச் சூழலில் பாடசாலையை அவர் அமைத்துக் கொண்டமை கவனிக்கத்தக்கது. ஆலயங்களின் புராணப்படிப்புக்களையும் அவர் மேற்கொண்டு வந்தார். மாணவர்கள் பலரைத் தூய சமய நெறியில் வளர்த்துவந்தார். அவர்களும் புராணப்படிப்பு, சமயச் சொற்பொழிவு, கதாப்பிரசங்கங்களை ஆலயங்களில் நிகழ்த்தி வந்தனர். திருவாளர்கள் சீ. கணபதிப்பிள்ளை, மு. இராமலிங்கம், கனக. செந்திநாதன் போன்றோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். காலத்துக்குக் காலம் ஆலயங்களில் மட்டு மல்ல இங்குள்ள பொது நிறுவனங்களிலும் உள்நாட்டு வெளி நாட்டுச் சமயப் பெரியார்கள் வரவழைக்கப்பட்டு சமயச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தப்பட்டு வந்தன.

அம்பாள் ஆலயத்தில் மார்கழி மகோற்சவ காலத்தில் பத்து நாட்களும் தொடர்ச்சியாகச் சமயச் சொற்பொழிவுகளை ஏற்பாடு செய்து சன்மார்க்கசபை சிறப்பாக நடாத்தி வந்தது. சமயப் பிரசுரங்களையும் இச்சபையினரும் தனிப்பட்டோரும் வெளியிட்டு வழங்கினர். இரு பேராலயங்களிலும் பூசகர்கள் பக்தி சிரத்தையோடு அதிகாலை முதற் செயற்பட்டு வந்தனர். இவ்வாலயங்களின் அதிகாலை மணியோசைகள் ஊர் முழுவதும் வியாபித்து மக்களைத் துயிலெழுப்பும். கண் விழிக்கும்போதே கடவுள் நினைவோடெழுந்து தத்தம் கடமைகளைத் தொடங்குவது நாளாந்த நிகழ்வாகும். அயர்ந்து தூங்கியோர் விரைந்து எழுந்ததும் “அம்பாள்

ஆலயமணி கேட்டதா?" என்றே முதலில் வினவுவர். தினமும் நிகழும் மூன்று நேரப் பூசைகளுக்கும் செல்லும் பக்தர்கள் பலர் இருந்தனர்.

வருடாந்த மகோற்சவ காலங்களில் ஊரே திரண்டு விடும். வைகாசி விசாகத் திருநாளில் பிள்ளையார் ஆலயத்திலும் மார்கழித் திருவாதிரை நாளில் அம்பாள் ஆலயத்திலும் மகோற்சவம் நிறைவெய்தும். அம்பாள் ஆலய மகோற்சவ காலத்தில் நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் எமது மக்கள் தவறாது வந்து கூடுவர். எமது மக்களைவிட இன்னும் அதிகமாக அயற்கிராம மக்களும் வந்து கூடுவர். சித்திரத் தேரில் அம்பாள் பவனிவரும் திருக்கோலக் காட்சியைக் கண்டுகளிக்கும் திருநாளில் பலநூறு மக்கள் தமது நேர்த்திக் கடன்களை நிறைவேற்றும் காட்சி பக்தி பூர்வமாக இருக்கும். சித்திரா பௌர்ணமி, வைகாசி விசாகப் பொங்கல், ஆனி உத்தரம், ஆடிப்பூரம், ஆவணித் திங்கள், நவராத்திரி கொலு விருத்தல், விஜயதசமியன்று அம்பாள் ஊர்வலம் வருதல், ஐப்பசி வெள்ளி போன்ற திருவிழாக்கள் ஊர் மக்கள் மனங்களில் மாறா நினைவுகளாய் இன்றும் உள்ளன.

கடந்த நூற்றாண்டு ஆரம்பத்தின் முன் பின்னாக சின்னச் சட்டம்பியார் என ஊர் மக்களால் அழைக்கப்பட்ட திரு. ந. சின்னத்தம்பி அவர்கள் சித்தி விநாயகர் ஆலயத்தை இன்றுள்ளவாறு புதுப்பித்தார். இந்திய சிற்பிகளை அழைத்து அதனைச் செய்ததுடன் மூலவிக்கிரகத்தையும் இந்தியாவில் இருந்தே பெற்றிருந்தார். அம்பாள் ஆலயத்தின் தோற்றம் சுமார் 150 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது எனப்படுகின்றது. அது தோன்றியமை பற்றிய ஐதீகக் கதை ஒன்று உண்டு. மன்னார் மாந்தைப் பகுதிக்குச் சென்று நெற்செய்கையில் ஈடுபட்ட குப்பிளான் மக்களால் மூலவிக்கிரகம் அங்கிருந்து கொண்டு வரப்பட்டது. மன்னாரின் விக்கிரகம் நிலத்தில் புதைத்திருந்த தென்றும் அப்படியல்ல ஒரு மரப்பொந்தில் வேற்று மதத்தினருக்கு அஞ்சி மறைத்து வைக்கப்பட்ட நிலையில் பெறப்பட்டு இங்கு கொண்டு வரப்பட்டதென்றும் கூறப்படுகின்றது.*

நாற்பதின் முற்பகுதிகளில் நம் கிராமம்

- திரு. வேல் அமுதன்

பல்வேறு நெருக்கடிகளுக்கு இலங்கை முகங் கொடுத்த காலகட்டம் ஆயிரத்து தொளாயிரத்து நாற்பதின் முற்பகுதி. இலங்கையில் கிராமங்கள் மிகமோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தன. கிராமங்களுக்குள் குரும்பசிட்டிக்கு மேலதிக அச்சுறுத்தல் இருந்தது.

ஆயிரத்து தொளாயிரத்து நாற்பதின் முற்பகுதியில் இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம் உக்கிர நிலையை அடைந்திருந்தது. இலங்கையைக் கட்டியாண்ட ஆங்கிலேயன் தன்னையும் இலங்கையையும் எதிரியின் தாங்குதலில் இருந்து காப்பாற்றப் படாதபாடுபட்டுக் கொண்டிருந்தான். பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்தப் பலாலியிலும் விமான ஓடுபாதை தயாரித்து முகாமிட்டிருந்தான்.

ஒருநாள் முன்னிரவு என்று ஞாபகம். மறக்க முடியாத ஒரு பயங்கரச் சம்பவம் நிகழ்ந்தது. வான முகட்டில் பயங்கரச் சத்தத்துடன் எரிந்து வெடிக்கும் சத்தம் கேட்டது. அந்நேரம் இரவுச் சாப்பாட்டை நானும் எனது ஆச்சியும் (அந்நாளில் நாம் அன்னையை ஆச்சி என்று அழைப்பது வழக்கம்) சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த நேரம் சாப்பிட்டதும் சாப்பிடாததுமாக ஓடினோம். வீட்டிலிருந்து ஒன்றையும் கையோடு எடுக்கவில்லை. வீட்டைப் பூட்டவு மில்லை. உயிர் தப்பினால் போதும் என்ற எண்ணத்தோடு ஓடினோம். எரிந்து வெடித்த விமானம் எனது வீட்டிற்கு இருநூறு யார் தூரத்தில் விழுந்தது. விழுமுன் நாம் அரை மைலைத் தாண்டிவிட்டோம். இவ்வளவு வேகமாகத் தலைதெறிக்க ஓடியதன் காரணம் விமானம் குண்டுகளைச் சுமந்து வந்தது என்ற புரளி. விமான நிலையம் குரும்ப சிட்டியின் வடக்கெல்லை பலாலியில் இருந்தமையால் இப்படியான உயிர் ஆபத்து எப்பவும் எம் ஊரவருக்கு

வரலாம் என அஞ்சிப் பல முன் ஆயத்தங்கள் எடுக்கப் பட்டிருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று அபாய அறிவித்தல் கேட்டதும் பதுங்கு குழியில் சென்று பதுங்கும் பயிற்சி.

அக்காலத்தில் நான் பெரிய வாத்தியாரின் மகாதேவா வித்தியாசாலையில் ஆரம்பக்கல்வி பயின்று கொண்டிருந்த காலம். எங்களுக்குப் பதுங்குகுழிப் பயிற்சி மகாதேவா வித்தியாசாலையில் தரப்பட்டது. அப்பயிற்சிக்குப் பொறுப்பாசிரியராக வைத்திலிங்கம் வாத்தியார் இருந்தார். அவர் அபாய முரசு கொட்டுவதும் மாணவர் உடன் பறந்துகட்டி ஓடிப் பதுங்கு குழிக்குள் பதுங்குவது மாகப் பயிற்சி தரப்பட்டது.

மகாதேவா வித்தியாசாலையை ஸ்தாபித்தவர் பெருமகனார் திரு. பொன். பரமானந்தர் அவர்கள். மகாதேவா வித்தியாசாலையின் குரும்பசிட்டியின் ஒரே சைவத் தமிழ் பாடசாலை. உயர்திரு பொன். பரமானந்தர் அவர்களே பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியராக நீண்டகாலம் கடமையாற்றியவர். குரும்பசிட்டியின் கல்வி, கலைப் பாரம்பரியங்களுக்கு வித்திட்டு முழுமைபெற்ற குரும்பசிட்டி தோற்றம் பெற அயராது உழைத்த காரணத்தால் பொது மக்கள் திரு. பொன். பரமானந்தரை ஆசையோடு 'பெரிய வாத்தியார்' என்று அழைத்தனர்.

நான் பிறந்தது 1938இல். நான் பிறந்து சில மாதங்களில் 'பெரிய வாத்தியார்' சிவபதமடைந்து விட்டதால் அவரைக் காணும் பாக்கியம் எனக்கில்லை. ஆனால் அவரது Life Size புகைப்படத்தைக் காணும் வசதி இருந்தது. மகாதேவா வித்தியாசாலையின் பெரிய மண்டபத்தின் மத்தியின் நடுப்பகுதியில் இப்படம் தொங்க விடப்பட்டு இருந்தது. புகைப்படத்தைத் தினசரி பார்த்த தினால், "பெரிய வாத்தியார் நெடிய அழகிய நிமிர்ந்த உயரம். சுமார் 5' 10" வரை உயரம் என நினைக்கிறேன். அருள் சுரக்கும் அகன்ற கண்கள், நெற்றியில் விபூதி,

நெற்றி மத்தியில் சந்தனப்பொட்டு, அரையில் வேட்டி, முழு நீள சுதேசிய மேலணி, சால்வை. யாராவது பார்த்தால் தாமாகவே பணிந்து போகும் ஆளுமை மிக்க தோற்றம்” என்ற படம் என் மனத்திரையில் வீழ்ந்துள்ளது.

எம் பிராந்தியத்திலேயே ஆசிரியர் தராதரப் பத்திரப் பயிற்சி வகுப்புவரை கல்வி கற்பித்த ஒரேயொரு பாடசாலை மகாதேவா வித்தியாசாலை குரும்பசிட்டியில் இருந்தமையாலும் செயற்கரிய கருமங்கள் செய்த தேசபக்தன் சின்னச்சட்டம்பியார் அதாவது திரு. ந. சின்னத்தம்பி அவர்கள் குரும்பசிட்டி மேற்கைச் சேர்ந்தவர் என்பதாலும் ஈழத்தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகிலேயே “ஈழகேசரி” என்றொரு மிக உயர்தரப் பத்திரிகையை தந்த பத்திராதிபர் குரும்பசிட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட வராக இருந்ததாலும் குரும்பசிட்டி பெருமைபெற்ற ஊராகவே என்றும் இருந்தது.

ஆனால் பொதுப்படையாகக் குரும்பசிட்டியை நாற்பதின் முற்பகுதிகளில் அவதானித்தால் பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கிய கிராமம்தான். அன்றைய குரும்ப சிட்டியில் போக்குவரத்து அதாவது பிரயாணத்திற்கு பஸ் வசதி இல்லை. முழுமைபெற்ற வைத்தியசாலை இல்லை. தபாற்கந்தோர் இல்லை. அழுத்தம் திருத்தமான தார் போடப்பட்ட வீதிகள் இல்லை. வீதி என்ற பெயரில் வெள்ள வாய்க்கால்கள் இருந்தன. எண்பதுகளில் ‘ஈழகேசரி பொன்னையா வீதி’ எனப் பெருமையோடு பெயரிடப்பட்ட அகன்ற அழகிய வீதியும் நாற்பதுகளில் மக்கி றோட்டே. திடலும் குழியும் மிதந்த சுண்ணாம்புக் கற்களுமான இந்த மக்கி றோட்டால்தான் நான் மகாதேவா வித்தியாசாலைக்குப் போய்வந்தேன். போய்வருவது பொடி நடைதான்!

பாடசாலைக்குப் போகும்வேளை அருளம்பலம் வீட்டுச் சந்தியில் சங்கக் கடையையும் நாமகள்

வாசிகசாலையையும் நவீன குரும்பசிட்டியின் சந்தியில் சன்மார்க்க சபையையும் வாய்ப்பனுக்கும் கோப்பிக்கும் பிரபலமான வையாபுரி கடையையும் ஆ வர்க்கத்தை ஆறுதல் படுத்தும் ஆவுரோஞ்சு கல்லையும் பிரபலமான உப்பு வியாபாரி வைத்திலிங்கம் அவர்களின் வீட்டு வாசலில் றோட்டோரம் அமைக்கப்பட்டிருந்த நீரருந்தவும் தங்கிச் செல்லவும் வசதியுடைய தங்கு மடத்தையும் குரும்பசிட்டி கிழக்கு கோயில் சதுக்கத்தையும் தாண்டியே பாடசாலை சென்றேன்.

வழியில் கடகம், பெட்டிகள் தலையில் சுமந்த அனேகமாக மேற்சட்டை அற்ற புடவையின் தலைப்பால் மார்பகங்களை மூடி மறைத்த பெண்களையும் வேட்டி சால்வை தரித்த குடுமியுடன் கூடிய ஆண்களையும் சந்தித்தேன். றோட்டால் பயணம் திருக்கல் வண்டிகளிலும் இரட்டை மாட்டு வண்டிகளிலும் இருக்கும். சுமைகளையும் பொதிகளையும் வடக்கன் சோடி மாட்டு வண்டிகள் சுமந்து சென்றன. இப்படியான மக்கி றோட் வழியாக மகாதேவா வித்தியாசாலையை வந்தடையும் எங்களை ஒரு வித்தியாசமான புதுவுலகு வரவேற்புத்தந்தது.

பாடசாலையின் கிழக்குப் பக்கம் பனம் தோப்பு, மேற்குப் பக்கம் ஆலயச் சதுக்கம், சித்தி விநாயகர், வைரவர், காளி, முத்துமாரி அம்மன் ஆகிய அருள் சுரக்கும் ஆலயங்கள், தெற்குப் பக்கம் ஆலய சிவாச்சாரிகளின் இல்லங்கள், வடக்குப் பக்கம் பசமையும் குளிர்மையும் தழுவிய தோட்டங்கள்.

பாடசாலையுள் நுழையும் வழியோரம் அழகிய பூமர வளைவுகள், பாடசாலை முன்புறத்தில் செவ் வரத்தை, முல்லை, மணிவாழை, நந்தியாவட்டை முதலிய தேன் சிந்தும் நறுமணம் கமழும் பூஞ்சோலை. பின் புறத்தில் பனை, தென்னை, பலா, மா போன்ற பெரும் மரங்கள். பாடசாலையுள் நுழைந்த எங்களது உடன்

தேவைகளைச் சிரமமின்றிக் கவனிக்க அனைத்து வசதிகளும் இருந்தன. நீர் அருந்தக் கிணறு. கால் கழுவத் தொட்டியும் சீமெந்தால் கட்டப்பட்ட பள்ளமும் மலசல கூடங்களும் இருந்தன. இருந்து படிக்க வசதியான வாங்கு, மேசைகள் தரப்பட்டு இருந்தன. வகுப்பறைகள் இருந்தன. ஆரம்பக் கல்வியை மணலிற் கைவிரலால் எழுதியே படித்தோம்.

அன்றைய ஆசிரியர்களை ஆசிரியர்கள் என்று வெறுமனேயே குறிப்பிடாது 'நடமாடும் தெய்வங்கள்' என்றே குறிப்பிட ஆசைப்படுகின்றேன். என்னைப் பொறுத்தவரை எழுத்தறிவித்த அந்த இறைவன்களை மனக்கோவில் கருவறைகளில் இருத்திப் பூசிக்கின்றேன். நான் இன்றும் தொழுதெழும் அந்த ஆசிரிய தெய்வங்கள்:- திரு. சீ. கணபதிப்பிள்ளை (இவர்தான் எனது காலத்தலைமை ஆசிரியர்), திரு. மு. இராமலிங்கம், திரு. சீ. வைத்திலிங்கம், திரு. நா. சிவசாமிஐயர், திருமதி க. தனேஸ்வரி, திருமதி சி. மங்களேஸ்வரி, திரு.த. இராசரத்தினம், திரு. ச அருமைநாயகம் முதலியோர் ஆவர்.

ஆசிரியர்கள் ஊதியத்தை நோக்காது கல்வி வளர்ச்சியையே மனதில் இருத்திக் கடுமையாக உழைத்தவர்கள் என்பதால் எம்மேல் அதிகப்படியான கரிசனை செலுத்தினர். அவர்கள் எதிர்பார்ப்பதை நிறைவேற்றாத மாணவருக்கு கடுமையான தண்டனை கொடுத்தனர். நாம் அடிவாங்கிப் படித்தவர்கள்தான். எமது நன்மைக் காகவே அடிபோட்டதால் இன்றும் அவர்கள்மேற் பயபக்தி உண்டு. அனேகமான விடயங்களை மனப்பாடம் செய்ய வைத்ததினால் செய்யுள்கள், பாடல்கள் மனத்தை விட்டகலாதவையாக இன்றும் இருக்கின்றன. அன்றைய கால அரச மொழி ஆங்கிலம். ஆங்கிலமும் மகாதேவா வித்தியாசாலையில் எனது நினைவின்படி அருமைநாயகம் ஆசிரியரால் கற்பிக்கப்பட்டது.

சுவர் இருந்தாற்றான் சித்திரம் வரையலாம். ஆரோக்கியம் இருந்தாற்றான் பெறும் கல்வியை வாழ்க்கை மேம்பாட்டுக்குப் பயன்படுத்தலாம். மகாதேவ வித்தியாசாலை மாணவருக்கு ஆரோக்கியத்தை நன்கு பேணி ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. பாடசாலை வளவுள் சிறிய விளையாட்டு மைதானம் இருந்தது. ஓடி விளையாடுவதற்கு சித்தி விநாயகர் வெளிச்சுற்று வீதியைப் பயன்படுத்தினோம்.

மகாதேவாவில் மாணவரின் உணர்ச்சி, வாழ்க்கை வளம் (Emotional Living) முக்கியத்துவம் கொடுத்துக் கவனிக்கப்பட்டன. ஆடல், பாடல், கூத்து, நாடகம் ஆகிய கலைகள் முக்கிய வைபவக் காலங்களில் பழக்கி மேடையேற்றப்பட்டன. பெரிய வாத்தியாரின் கண்டு பிடிப்பான வலைப்பின்னல் கோலாட்டத்தில் அழகாகப் பாவாடை சட்டை அணிந்த இளம் பெண்கள் கயிற்றில் தொங்கும் பல வர்ணப் புடவைத் தலைப்புக்களைப் பிடித்த வண்ணம் வட்ட வடிவாக சுழன்று சுழன்று ஆடிவர புடவைகள் கயிறாகத் திரிபு பெறுவதும் மீள மறு பக்கமாக சுழன்றாடத் திரும்ப புடவைகள் ஆவதுமான அற்புத அழகுக் கோலாட்டம் அது. ஒரு பாடசாலை நாடகம். நல்ல ஞாபகம் உண்டு. இன்றைய வைத்தியர் அன்றைய செல்வி க. பராசக்தி சரஸ்வதியாக நடித்தார். இவர் முகட்டிலிருந்து கயிற்றுஞ்சலில் இறக்கப்பட்ட ஓர் அற்புதமான காட்சி இன்னும் என் நினைவில் உண்டு. நான் மார்க்கண்டேயர் வேடம் போட்டுக் கூத்தாடி இருக்கிறேன். 'தோடுடைய செவியன்' அட்சரச் சுத்தியோடு பாடியதும் இயம தர்மராசனை எதிர்த்து நின்றதும் நினைவுண்டு.

ஆதியில் "ஒன்றே குலம்; ஒருவனே தேவன்" என ஒன்றுபட்டு வளமாக வாழ்ந்த தமிழினம் பாதியில் வந்த பாதக வர்ணாச்சிரம வகுப்பு முறையால் பாழ்பட்டது. ஏற்றத்தாழ்வுபேசி பல சாதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

சமூகத்தின் ஒவ்வொரு துறையையும் சாதி அரக்கன் அழித்தான். ஆலயங்களும் கலாசாலைகளும் விதிவிலக்காக வில்லை. மகாதேவா வித்தியாசாலையும் வேளாள வகுப்பினருக்கும் பூசகர் வகுப்பினருக்கும் மட்டுமே திறந்துவிடப்பட்டது. முற்போக்கு இயக்கத்தின் அயராது போராட்டங்களாலும் நற்போக்கு சிந்தனையாளரின் செயற்பாட்டாலும் நாற்பதின் முற்பகுதிகளில் பாடசாலைக்கதவுகள் அகலத்திறந்தன. பல பாடசாலைகள் தயங்கியும் தாமதித்தும் இருந்தவேளை விருப்பத்தோடு அனைத்துச் சாதிப்பிரிவினருக்கும் மகாதேவா வித்தியாசாலை சொந்தம் என சமந்தி வழியில் நாற்பதின் முற்பகுதியிலேயே செயற்படத் தொடங்கியது.

இன்று குரும்பசிட்டி மக்கள் குரும்பசிட்டியில் இல்லை. குரும்பசிட்டி இராணுவ சுவீகரிப்புக்கு ஆளாக்கப்பட்டு அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு விட்டது. குரும்பசிட்டி மக்கள் பல்வேறு நாடுகளிலும் இலங்கையின் பல்வேறு இடங்களிலும் பிரிந்து அல்லல்களின் மத்தியில் வாழ்கிறார்கள். சொந்த மண்ணை இழந்து அன்னிய மண்ணில் குரும்பசிட்டி மக்கள் வாழ்ந்தாலும் மாற்றமான புதுச் சூழல்களுக்கும் மேலதிக வாழ்க்கைச் சவால்களுக்கும் அவர்கள் முகம் கொடுத்துச் சமாளிக்கிறார்கள் என்றால் அது பெரிய வாத்தியாரின் மகாதேவா வித்தியாசாலை கொடுத்த முற்பயிற்சியே என்பது மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாத உண்மை.*

நன்றி: 'பரமானந்தம்' நூற்றாண்டு மலர்

திரு. ந. சின்னத்தம்பி (சின்னர்ச் சட்டம்பியார்)

- திரு ஈழகேசரி பொன்னையா (1931 ஐப்பசி மாதப் பிரசுரத்தில்)

நீர்வள நிலவளங்களாற் சிறந்ததும், தேவாலய மடாலயங்களாற் பொலிந்ததும், அரசுகேசரி, ஆறுமுக நாவலர், சபாபதி நாவலர், குமாரசுவாமிப் புலவர் முதலிய புலவர் பெருமக்களின் உறைவிடமாயதுமான யாழ்ப்பாணத்தின் வடபாங்கர், திருவுங் கல்வியு முருமெனத் திகழ்தருஉம் செந்தமிழ் வாணரும், பைந்தமிழ்க் கழகமும், பன்மரக்காவும், தண்மலர்ச்சோலையும் பாங்குடனமைந்து, பார்ப்போர் மனது பரவசங் கொள்ளும் பரமனாலயமுதற் பல்லாலயங்களும் சீர்பெறவமைந்து திகழ்வதூஉம், சீரானமைந்த ஏராளுவோரும், சிற்பர், ஓவியர் கைவினையாளர், கவின்பெறு வணிகர், அற்பகநிறைந்த அருந்தனவான்கள் பொற்புறவமைந்த நற்பெரும் பதியெனத்திகழ்வதூஉம், நன்னயம்படைத்த மின்னனையார்கள் சொன்னயம்பயிலும் மன்னியசிறப்பின் தென்மயிலைப்பதி தொன்னெறிவழாது மன்னுகவென்றே, பன்னருந்தவத்தான் சோமநாத முதலியார் வழிவருஉ நன்னித்தம்பியும் தெய்வானையம்மையும் பன்னிய தவத்தால் துன்மதி ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் உத்தரட்டாதியில் மன்னிய சிறப்பின் சின்னத்தம்பியார் மாண்புறவுதித்தனர்.

இவர் மாப்பாணர், கனகர், தாமோதரம், சீனிக்குட்டியார் என்னும் நால்வரையும் சகோதரர்களாகவும், ஆசைப்பிள்ளை என்பவரைச் சகோதரியாகவும் பெற்றுள்ளார். தக்க வயதிலே கல்வி பயின்றப்பெற்று பிறதேச சஞ்சாரியாய்ப் பலதுறைகளிலு மனுபவம் பெற்று, இயற்கையறிவிற் சிறந்தவராய்ச் சிறிதுபாரம் ஓர் தமிழாசிரியராய் விளங்கினர்.

ஆண்டு இருபத்தைந்தாயதும், இவரது குலத்திற்கும் நலத்திற்கும் ஒப்பவாய்ந்த நாவற்குழி சங்கரப்பிள்ளை யென்பவரின் திருமகளார் தெய்வானைப்பிள்ளை யென்பவரை மணந்து, இல்லறம் நடாத்துவான் தமது சொந்த ஊராகும்

மயிலிட்டி தெற்கிலமர்ந்து வியாபாரத்துறையிற் புகுந்து பெரும் பொருள் திரட்டலாயினர்.

இவர் சமய பக்தி, தேசபக்தி முதலியவற்றிற் சிறந்து அறநெறிவழாது ஒழுகியமையாற், கிராமவாசிகளாலும் ஏனையோராலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவராய்க் கிராமவாசிகளுக்கு வேண்டிய காலங்களிற் பெரும் பொருள் கொடுத்து வாங்கியும், மக்களிடையே உண்டாகும் பிணக்கு முதலிய வற்றை நீதிவழுவாது நடுவுரைத்தும் கிராமத் தலைவராய் விளங்கினதுமன்றி, கிராமசங்கந்தோன்றிய காலம் முதல் சங்க அங்கத்தவராயும் விளங்கினர்.

இவர் சமயபக்தி மேலீட்டினாலே தலயாத்திரை செய்வான் விரும்பி, தமது வாழ்க்கைத்துணைவியாரையு முடன்கொண்டு, சேது முதற் காசி யீறாகவுள்ள பல தலங்களையும் தரிசித்த பின், இந்தியாவிலே சிறந்த தலமாகிய வேதாரணியமென்னும் திருமறைக் காட்டிலே ஓர் சத்திரமமைத்து அன்னதானம் முதலியவற்றிற்காக மூலதனமும் உதவியுள்ளார். வேதவன ஆதீனத்திலிருந்து ஓர் சைவாசாரியரை வருவித்துத் தமது கிராமத்திலே சகல வரிசைகளுடன் பரம்பரையாக இன்றளவும் நிலைபெறச்செய்தனர்.

மாவையம்பதியிலே கோயில் கொண்டெழுந்தருளி இருக்கும் கலியுகவரதனாம் கந்தக் கடவுளினாலயத் திருமுடியைப் பசும்பொன்னலாக்கி அளித்து அற்றைத்தினப் பூசைக்கும் மூலதனமீந்துள்ளார். குரும்பசிட்டியில் புராதனமாயமைந்து சீரற்று வளங்கிய விநாயகராலயத்தைத் தமது சொந்தப் பொருள் கொண்டு நவமாயியற்றுவித்துப் பதினையாயிரம் ரூபாய்கள் பெறக்கூடிய தமது ஆஸ்திகளையும் நித்திய நைமித்திகத்தின் பொருட்டு விநாயகப் பெருமானுக்கு அரும்பணஞ் செய்துள்ளார். வருங்காலத்தில் ஆலயம் நடைபெறுவதற்காக ஓர் பஞ்சாயத்தையும் நியமித்து வேண்டிய ஒழுங்குகளும் முன்னரே செய்துவைத்துள்ளார்.

திரு. எஸ். ஆர். முத்துக்குமாரு

- நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் 1942.08.23ந் திகதிய
“ஈழகேசரி” இதழில் எழுதியது

முதலியார் ஸ்ரீ எஸ்.ஆர். முத்துக்குமாரு அவர்கள் காலஞ்சென்றதனால் யாழ்ப்பாணத்துக் கற்ற மனுஷருடைய தொகுதிக்கு ஒரு பரிகரிக்கக் கூடாத நட்டம் நேர்ந்திருக்கிறது என்றதை அநேகர் அறிய மாட்டார்கள். அவருடைய கல்வியோ பல திறப்பட்டது. சென்னைச் சர்வகலாசாலையார் வெளிப்படுத்திய பெரிய தமிழ் அகராதி ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு துணையாளாய் இருந்தார் என்றபடியால் அவரது தமிழ்க் கல்வியைப்பற்றிப் பலரும் கேள்விப்பட்டிருப்பார்கள். தமிழ்ப் பாஷை ஒன்றில் அல்ல, இந்திய இலங்கைச் சரித்திரம், வான சாத்திரம், கணிதம், சங்கீதம் முதலிய வேறு பல துறைகளிலும் அவருக்கிருந்த அறிவு எவ்வளவு ஆழமானது என்பது அவரேடு ஊடாடிப் பழகியவர்கள் மட்டுமே அறிவார்கள். இதுபோலவே பகிரங்கத்தில் வரவிரும்பாமல் என்றும் அடக்கமாய் வாழ்ந்துவந்த அவரது நற்குண நற்செய்கைகளும் இட்டமித்திரரான ஒரு சிலருக்கே நன்றாய்த் தெரிந்திருக்கும்.

ஸ்ரீ முத்துக்குமாருவோடு நான் அறிமுகமாகி இன்றைக்கு ஐம்பத்தைந்து வருஷத்துக்கு மேலிருக்கும். அவரும் அவர் தம்பியார் ஸ்ரீ வீ. எம். முத்துக்குமாருவும் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் நான்காம் வகுப்பிற் படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது நான் மாணிப்பாய் பேச்சுச் சட்டம்பியாருடைய பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வந்த அந்த வகுப்பிலேயே சேர்ந்தேன். அக்காலம் எனக்குக் கணக்கு நன்றாய்ப் போகுமானாலும் தமிழை முந்திப் படித்திருந்தமையால் இங்கிலிஷ் அதிகம் ஓடாது. உச்சரிப்பிலே என்னை நாட்டுப் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வந்த ஒரு பையன் என்று வெளிப்படையாய்க் காட்டிக்கொண்டேன். முத்துக்குமாரு சகோதரர் இருவருமோ இங்கிலீசில் மட்டுமல்ல இலத்தினிலும் வெகு திறம். இருவரும் பிந்தி வந்த என்னைவிட்டு இரண்டொரு மாதத்துக்குள் மேல் வகுப்புக்குப் போய் விட்டார்கள். ஆயினும் அவர்கள் அடுத்த ஊரான ஆனைக்கோட்டையிலிருந்து வருகிறவர்கள் என்றதினால்

மானிப்பாயிலிருந்து போன எனக்கும் அவர்களுக்கும் நட்புண்டாகி நெடுநாள் நிலைத்து வந்தது. சகோதரர் இருவரும் படிப்பிலே காட்டிய முன்மாதிரியான ஊக்கம் இன்றைக்கும் என் மனதில் அழியாமற் பதிந்திருக்கிறது. பிறகிட்டு இருவரும் உட்பள்ளிக்கூடத்திலே சேர்ந்து அந்தந்த வகுப்பிலே முதலிடங்களில் நின்று அநேகம் பரிசில்களையும் வாங்குவார்கள். ஒரு பரிசளிப்பன்றோ வேறோர பெருங் கூட்டத்திலோ இருவரும் எனக்கு அக்காலம் வினோதமாய்த் தோன்றிய இரண்டு வாத்தியக்கருவிகளை வாசித்து தமிழ்க் கீர்த்தனங்களைப் பாடியது ஐரோப்பிய குருமாருக்கு ஆனந்தத்தை விளைவித்தமை என் ஞாபகத்திலிருக்கிறது. பின்னொரு காலம் ஐரோப்பிய பத்திராசிரியர் கத்தோலிக்க பாதுகாவலன் இங்கிலிஷ் பதிப்பிலே தமிழ் சங்கீதத்தில் ஏதோ குறைபிடித்து எழுதியபோது அந்நாளில் பள்ளிக்கூடம் விட்டு உத்தியோகத்தில் அமர்ந்திருந்த எஸ்.ஆர்.முத்துக்குமாரு அதற்கு எதிராய் நல்ல ஒரு மறுப்பெழுத அதைக்கண்ட மேற்படி பத்திராசிரியர் இவருடைய நியாயத்தை ஒத்துக் கொண்டு “முத்துக்குமாரு சொல்வதென்றால் மறுக்க முடியாது, அவருக்கு காரியம் நன்றாய் விளங்கும்” என்று நான் கேட்கச் சொல்லுகிறவரானார்.

ஸ்ரீ முத்துக்குமாரு உத்தியோகத்தில் அமர்ந்து பிறவிடங்களுக்குப் போனபின் அவரோடு உறவாட எனக்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படாமற் போய்விட்டது. இன்றைக்கு ஒரு பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்தான் “இந்துசாதன” இங்கிலீஷ் பத்திரிகையிலே தமிழ் மக்களுடைய பழஞ் சரித்திரத்துறை ஒன்றைப்பற்றி வரையப்பட்ட ஒரு விஷயத்தின் பேரிற் குறிப்பு எழுதும்படி அந்தப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் என்னைக் கேட்டவிடத்தில் நான் எழுதிய ஒரு ஆட்சேபத்தைக் கொண்டு என்னுடைய பழைய நண்பரைப் புதிதாய் அறி-முகப்படுத்திக்கொள்ளக் கிடைத்தது. அந்த ஆட்சேபத்துக்குச் சமாதானம் சொல்லுகையில் எனது குறிப்புரைக்கு இலக்கான விஷயத்தை எழுதியவர் ஸ்ரீ முத்துக்குமாருவே என்று வெளிப்பட்டது. அன்று தொட்டு எங்களுக்கிடையில் கடிதப்

போக்கு வரவும் இடையிடையே நேரிற் கண்டு கல்வி விஷயங்களைப் பற்றிக்கலந்து பேசும் பாக்கியமும் ஏற்பட்டன.

நம்முள் அநேகருடைய தமிழ் அபிமானம் “உறவென்றாலும் பறியிலே கை போடாதே” என்ற படியிருக்கும். “தமிழ் வளர்ச்சி”, “தமிழ் வளர்ச்சி” என்று உரக்கப்பேசுவோர் பலர். அதற்காக ஒரு துளி வெயர்வை தானும் சிந்தார்கள். ஒரு வெள்ளைச் சல்லிதானும் எடுத்துச் செலவழியார்கள். ஸ்ரீ முத்துக்குமாரு இந்த மனப்பாங்குக்கு வெகு தூரப்பட்டவர் என்றதை அவர் தமிழர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக ஓயாமல் உழைத்ததோடு தமது நடுத்தரமான வருவாயிலிருந்து பெருந்தொகைக்கு நூல்களை வாங்கி ஆராய்ந்து கொண்டு வந்ததினாலும் காணலாம். தம்முடைய ஆராய்ச்சிக்காகவும் பொருள் செலவிடப்பின்னிடார்.

ஒருமுறை நான் உரும்பிராயில் ஒருசிறு கொட்டிலிற்தங்கி இருந்து எனது சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதியை எழுத ஆரம்பித்துக் கொண்டிருக்க என்னைக் காண அங்கு வந்தவர் நான் எழுதி முடித்திருந்த சில ஒற்றைகளைப் பார்த்தவுடனே “இந்த ஆராய்ச்சி தமிழுக்கு அவசியம் வேண்டும். உங்களருடைய கிளார்க்குக் கொடுக்கவும். சன்னியாசியான உங்களிடம் பொருள் இராது. எனது அற்ப பென்சன் காசிலிருந்து மாதம் மாதம் ஐந்து ரூபா அனுப்புகிறேன்” என்று சொல்லி அன்று முதல் நாலு வருடம் கொடுத்த வாக்கின்படியே செய்து கொண்டு வந்தார். பின்பு அவருடைய உள்ள நிலைபரத்தை நான் அறியவந்து அப்பால் அனுப்ப வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். இதற்கிடையில் ஒருநாள் நான் அவரைக் காணும்படி குரும்பசிட்டிக்குப் போனபோது என்னுடைய கொட்டிலுக்கு இணையான ஒரு சிறு அறையிலேயே என் நண்பர் வசிக்கக் கண்டேன். பின்புற வீடு விசாலமாய் இருந்தாலும் அவர் வேலைசெய்து கொண்டும் உறங்கியும் வந்த முன்அறை சன்னியாசிகளுக்குரிய கொட்டில் போலவே இருந்தது.

ஒறுப்பான சீவியமும் பிறர் நன்மைக்காகப் பண்ணும் உழைப்பும் என்றதே அவருடைய குறிக்கோளாயிருந்தது என்று சொல்லலாம். தம்முடைய சின்ன மகனை வண்ணார் பண்ணையிற் படிக்கும்படி நீராவிடியிலும் பின் கலாநிலையத்துக்கு அணித்தாயும் சில காலம் வந்திருந்தார். அந்நாட்களில் நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் பலமுறை கண்டுகொள்ளச் சமயம் வாய்த்தது. முந்தியவிடத்தில் இருக்கையில் ஒருநாள் நான் அவரைக் காணப்போனபோது தாம் தேடி வைத்திருந்த ஒரு விலையேறப்பெற்ற பொருளை எனக்கு ஒப்படைத்தார்.

அதாவது “கடதாசி நோட்டுக்கள்” கட்டி வைத்தது போல சொற்றுண்டுள்ள கட்டிக்கட்டி அடுக்கியிருந்த ஒரு பெட்டி. என் நண்பர் பல வருஷங்களாய் முயன்று எத்தனையோ நூல்களை ஆராய்ந்து தற்காலச் சாஸ்திரங்கள் எல்லாவற்றிலும் வருகின்ற இங்கிலிஷ் பரிபாஷைச் சொற்களை இருபத்து மூவாயிரத்திற்கு ஏற்ற தமிழ்ச் சொற்களைப் பொறுக்கியெடுத்து ஒவ்வொரு துண்டில் எழுதிச்சேர்த்து மாணாக்கர், உவாத்திமார், குருமார், பிரசங்கிமார், நீதமன்றத்தவர்கள், தத்துவசாஸ்திரிகள், வேதசாஸ்திரிகள், விஞ்ஞான நூலாசிரியர்கள் சகலருக்கும் பயன்படுத்தத்தக்க ஒரு பெரிய ஆங்கில தமிழ் அகராதி செய்து விஞ்ஞானம் முதலிய எல்லாச் சாத்திரங்களையும் தமிழிலே கற்பிப்பதற்கும் ஆங்கிலத்தில் உள்ள பற்பல துறை நூல்களைப் போல் தமிழிலும் எழுதுவதற்கும் தமிழுலகிற்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்றது அவரது கருத்து. தமக்கு சுகத்தாழ்வாயிருப்பதினாலும் நானே அந்த வேலையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று அவர் கேட்டுக்கொள்ள நானும் சம்மதித்து இன்றைக்கு இரண்டு வாரமாய் அந்த வேலை என் கண்காணிப்பில் நடந்து வருகிறது.

தன்நயங்கருதாமல் பிறர்க்கென வாழுகிற தன்மைக்கு ஸ்ரீ முத்துக்குமாரு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. அவருக்கும் எத்தனையோ அருமையான கைச்சரவை நூல்களைப் பிறருக்குக்காட்டாமற்கூட வைத்திருந்து தாங்கள் இறந்தபின்

செல்லுக்கிரையாகி மண்ணாய்ப் போக விட்டுவிடுகிற
பிறருக்கும் எவ்வளவு அசக சாந்தர தூரம்!

ஹீ முத்துக்குமாருவை நான் கடைசியாய்க்
காணக்கிடைத்தது இவ்வருஷப் பிறப்பிற்கு முன் அவர்
எனக்கு எழுதி எங்கள் வருஷப்பிறப்பிலே நாங்கள்
எங்களுக்கு அருமையானவர்களைக் காணப்போவது வழக்கம்.
ஆனபடியால் இன்ன நாளைக்கு உங்களிடம் வருகிறோம்
என்று அறிவித்துக்கொண்டு சொல்லிய நாளிலே தமது
பிந்திய மனைவி பிள்ளைகளையும் கூட்டிக்கொண்டு
திண்ணை வேலிக்கு வந்தார். அந்நாட்களில் அவர் கேட்ட
காரியத்தை நான் அவருக்குச் செய்து கொடாமற்
போனதுக்கம். அதாவது பூர்வகால ஐரோப்பாவில் தமிழரே
குடியேறி இருந்தார்கள் என்றதற்கு அத்தாட்சியாக அங்கே
அநேக ஆற்றுப்பெயர்கள், மலைப்பெயர்கள், ஊர்ப்பெயர்கள்
இன்றைக்கும் தமிழ்ச் சொற்களாகவே இருக்கின்றன என்று
நான் பல காலம் சொல்லியதை அவர் கேட்டிருந்து
அவ்விஷயமாய் ஏதோ எழுத விரும்பி அப்படிப்பட்ட பெயர்க-
ளில் ஒரு முப்பது எடுத்து அனுப்பும்படி கேட்டு
எழுதியிருந்தார்.

எனது தலை தெரியாத அலுவல்களின் நடுவே
அதற்கு வசதி வாய்க்கும் வாய்க்கும் என்றிருந்து அந்தச் சிறு
உபகாரத்தைச் செய்யமுடியாமற் போய் விட்டது. ஒரு
சனிக்கிழமை மாலை இரண்டு வாலிபர்கள் எனக்கு இழவு
சொல்ல வந்தபோது திடுக்கிட்டு விட்டேன். மின்னாமல்
முழங்காமல் வெள்ளிடி விழுந்தது போலிருந்தது. ஞாயிற்றுக்
கிழமை என் அரிய நண்பருடைய சாவீட்டுக்குப்போக
ஆயத்தம் செய்தும் முடியாமற் போனமையால் அவர்
குடும்பத்துக்கு ஒரு அனுதாபத்தந்தி அனுப்புவதோடு அமைய
வேண்டியதாயிற்று. இறைவன் அவரது பர அன்புமிக்க
ஆன்மாவுக்கு அருள் பாலிப்பாராக!

பலமுற்று விளங்கும் மகாதேவ வித்தியாசாலைக் காரிய கருத்தாவாகவும், சைவவாலிபசங்கத்தின் போஷகராகவும் பல்லாண்டுகளாகத் தொண்டாற்றி, ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும், பெற்றோரும், மற்றோரும் களிக்குமாறு செய்தனர். இவரது சமய பக்தியும், தேசபக்தியும், சீவகாருண்ணியமும், பரோபகாரமும் எத்துணையென்பது நாம் கூறாதே போதரும். இவர் புத்திரப்பேறில்லாதிருந்தும், சுற்றத்திற்கழகு சூழவிருத்தல் என்னும் முதுரைக்கிணங்கத் தமது சகோதரர்களின் புதல்வர்களையும், உடன் வைத்துப் போஷித்தும், கல்வியூட்டியும், ஏற்றகாலத்தில் மணவினை முதலியன ஆற்றுவித்தும், தமது செல்வத்தின் பெரும்பாகத்தை, செல்வர்க்கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல் என்னும் முன்னோர் மொழிப்படி, இன்னாரின்னார்க்கே உரிய-தாகுக வெனச் சாதனஞ் செய்தும் உள்ளார்.

இவ்வாறாய் செயற்கருஞ் செயல்களினால் தேசமக்களின் உள்ளத்திற் பிணிப்புண்டு, எல்லோராலும் நன்கு பாராட்டப்பெற்ற திருவாளர் சின்னத்தம்பி, தமது எழுபதாம்வயதில்பிரசோற்பத்தி ஆண்டு கன்னித்திங்கள் இருபானொன்பதிற் குருவாரத்திற் சதுர்த்தசித் திதியும் அனுஷ நட்சத்திரமும் கூடிய சுபவேளையில், உற்றார், உறவினர், உறுதுணையாளர் உளமிகந்துருகப் பற்றொன்றில்லாப் பரம்பொருளினையடி பெற்றனனினிதே! பெற்றனனினிதே.

“பெரிய வாத்தியார்” திரு. பொன். பரமானந்தர் - ‘அதிபர் நாயகம்’ ஆ.சி. நடராசா

பெரிய உபாத்தியாயர் பொன். பரமானந்தர் அவர்கள் குரும்பசிட்டி ஊருக்கு ஆற்றிய பணிகள் காலத்தால் அழியாதவை; அழிக்க முடியாதவை. அவர் வாழ்ந்த காலம் இலங்கையில் ஒரு மத்தியதர வர்க்கம் எழுச்சியடைந்து பிரித்தானிய காலனியாட்சிக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்த ஒரு காலப் பகுதியாகும். இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் அரசியற் சீர்திரத்தங்கோரிப் பல இயக்கங்களும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலமாகும்.

ஆசியாவின் மற்றைய பகுதிகளைப் போலவே இலங்கையிலும் நவீன தேசியவாதத்தின் தோற்றப் பாட்டினை மிசனறி நடவடிக்கைகளுக்கெதிரான மதப் புனருத்தாரண நடவடிக்கையிலேயே காணக்கூடியதாக இருந்தது. தெற்கிலே பௌத்த புனருத்தாரண இயக்கமும் கலால் இயக்கமுமே இலங்கையர் தேசியவாதத்தின் முன்னோடி இயக்கங்களாக இருந்தன. வடக்கில் ஆறுமுக நாவலரதும் அவரது இந்து சமய மறுமலர்ச்சி நடவடிக்கைகளுமே இத்தகைய தேசிய உணர்வினையும் விடுதலை வேட்கையினையும் ஊட்டின. ஆறுமுகநாவலர் ஆரம்பித்த சைவ மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் பிரதிநிதியாக குரும்பசிட்டியிற் செயற்பட்டவர் திரு. பொன். பரமானந்தர் ஆவார். இவர் குரும்பசிட்டிக்கு ஆற்றிய பணிகளுள் மிகவும் முக்கியமானது இவ்வூரில் ஒரு கல்வி கற்ற (சமயச் சூழல் பிறமாத) பரம்பரையினை உருவாக்கியமையேயாகும்.

பிரித்தானிய ஆட்சிக்காலத்தில் சமய கலாச்சார மாற்றங்கள் திணிக்கப்பட்டிருந்த கால கட்டத்தில் (1900ஆம்

ஆண்டில்) ஒரு சைவப் பாடசாலையைக் கட்டி சைவமதச் சூழ்நிலையிற் கல்வி புகட்டியமை இவ்வூரில் தேசிய உணர்வும் விடுதலை வேட்கையும் கொண்ட விழிப் புணர்ச்சிமிக்க ஒரு படித்த தலைமுறை எழ வழி வகுத்தது. இவரின் பணிகளை இவரது மாணாக்கருள் ஒருவரான இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன் அவர்கள் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்.

சைவமெனும் பயிர் தழைக்கத் தமிழ்ப்
 பள்ளிக்கூடம் தானேயாக்கி
 செவ்வியதாய் மாணவரைத் திறம்படவே
 பயிற்றிநன்கு சிறக்கச்செய்தோன்
 பவ்வியநற் பெயர்கொள் பரமானந்தர்
 எனும் பெரியார் பாதம் தன்னில்
 நல்லிதயத் தாமரையாம் நறுமலரால்
 அர்ச்சித்து நாம் உய்வோம்!

நாவலர் என்ற சொல் எப்படி ஆறுமுக நாவலரைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் முழுவதிலும் குறிக்கிறதோ அப்படியே 'உபாத்தியாயர்' என்ற சொல் எம்முரிலும் சுற்றுப்புறக் கிராமங்களிலும் ஆசிரியர் பரமானந்தரையே குறிப்பதாயிற்று. உண்மையில் அவர் ஒரு உதாரணங் காட்டக் கூடிய உபாத்தியாயர்; ஆசிரியத் தொழிலுக் காகவே பிறந்த ஆசிரியர். இவர் திரு. பொன்னம்பலம் அவர்களும் அவர் பத்தினியாரும் செய்த தவப்பயனால் 09.12.1879இல் பிறந்தவர்.

நூறு வருடங்களுக்கு முன் சைவம், தமிழ் என்று கிராமங்களிற் பேச முடியாது. எங்கும் கிறிஸ்தவ மயம்; ஆங்கில மோகம். நாவலர் அவர்களால் தொடங்கப்பட்ட சைவப்பாடசாலைகள் கட்டும் பணியை - ஆசிரியர்மாரைச் சைவச்சூழலில் ஆக்கும் பணியை - ஒரு 'வெடிகுண்டு' வைத்துக் கிறிஸ்தவர்கள் தகர்த்துவிட்டார்கள். 'சேட்டி விக்கற்' தராதரப்பத்திரம் உள்ள ஆசிரியர் இருந்தாற்றான் பாடசாலைக்கு உதவி நன்கொடை கிடைக்குமென்ற விதியை ஏற்படுத்தச் செய்துவிட்டு ஆசிரிய கலாசாலை-

களைத் தங்கள்வசம் வைத்துக்கொண்டார்கள். ஒரு சைவன் கிறிஸ்தவன் ஆகாமல் உபாத்தியாயர் ஆக முடியாது. நாவலர் பாடசாலையிலேயே தலைமை ஆசிரியர் ஒரு கிறிஸ்தவர் என்பதை நாம் கவனத்தில் வைக்க வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே 1900ஆம் ஆண்டு எங்கள் ஊருக்கு ஒரு சைவப் பாடசாலையைக் கட்டிச் சைவ முறைப்படி நடத்த ஆசிரியர் பொ. பரமானந்தர் முன்வந்தாரென்றால் அவர் துணிவும் சைவப்பற்றும் எப்படி இருந்திருக்க வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்தில் கிறிஸ்தவ ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைகள் அக்காலத்தில் இருந்தன. அவை கிறிஸ்தவச் சூழ்நிலையில் இருந்தமை யால் சமய மாற்றத்தை விரும்பாத பொ. பரமானந்தர் அவர்கள் கொழும்புக்குப் போய் ஆசிரிய பயிற்சி பெற்றார்கள். பின்னர் தாம் உண்டாக்கிய மகாதேவ வித்தியாசாலையிலேயே தலைமை ஆசிரியராக இருந்தார். அவர் அந்த வழியைப் பின்பற்றியதாற்றான் இன்றுவரை எங்கள் ஊரில் ஒரு மாணவனாவது கிறிஸ்தவனாகி ஆசிரியராகப் பிரியப்படவில்லை. வெறும் உடலை ஒம்புவதற்காகத் தான்மெய்யென நம்பும் சமயத்தை விட்டுப் பிறசமயம் சேர நினைக்கவில்லை. ஒரு கிறிஸ்தவ கோவிலோ ஒரு கிறிஸ்தவ மனிதன் கூட இல்லாத சுத்தச் சைவக் கிராமமாகக் குரும்பசிட்டி மிளர்கிறது என்றால் அப்பெருமையில் பெரும்பங்கு திரு. பொ. பரமானந்தரவர்களையே சாரும்.

மகாதேவ வித்தியாசாலை அக்காலத்திலே மிகப் பிரசித்தமாயிருந்தது. கட்டுவன், குப்பினான், வயாவிளான், பலாலி முதலிய ஊர்களிலிருந்தெல்லாம் மாணவர்கள் வந்து பயின்றார்கள். அரிவரி வகுப்புத் தொடக்கம் ஆசிரிய மாணவர் வகுப்பு வரைக்கும் வகுப்புக்கள் இருந்தன. அது ஓர் உயர்தரக் கலாசாலை போன்று விளங்கியது. அதன் நடுநாயகமாகச் சகல பொறுப்பும் அவருடையதாக பொ.ப. அவர்கள் விளங்கினார்கள்.

அவருடைய உருவம் தமிழாசிரியர் வர்க்கத்துக்கே ஓர் எடுத்துக் காட்டு. எப்போதும் நெற்றியில் திரிபுண்டரம்; நடுவிலே சந்தனப்பொட்டு; எடுப்பான தோற்றம்; அதிகாரத் தைப் பிரதிபலிக்கும் குரல். ஆசிரியர் தெருவில் வருகிறா ரென்றால் பாடசாலை எங்கும் நிசப்தம். குண்டுசி விழுந்தாற்சூடச் சப்தம் கேட்கும். அக்கால வழக்கப்படி சிறு பிழைக்கும் தகுந்த தண்டனை. ஆசிரியர். பொ. பரமானந்தர் இக்கால ஆசிரியர்களைப் போலத் தராதரப் பத்திரம் பெற்ற அன்றே புத்தகங்களை மூட்டைகட்டி வைத்தவர் அல்லர். உப தொழிலாகக் கமத்தையோ வேறு தொழில்களையோ செய்தவரும் அல்லர். சதா படித்துக் கொண்டும் மாறிவரும் கால மாற்றத்திற் கேற்பத் தானும் வளர வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தோடு புதிய விடயங்களைக் கற்றுக் கொண்டிருந்தார். பாடசாலையை வளர்த்தார். இதுதான் அவரின் பெருஞ் சிறப்பு. அட்சர, கேத்திர கணிதங்களா? அவர் தானே படித்துப் படிப்பித்தார். நாட்டுச் சீவன சாஸ்திரமா? அவர் தானே படிப்பிக்கத் தயாரானார். தானே ஆங்கிலம் கற்று ஓரளவு எழுத, வாசிக்கக் கற்றுக்கொண்டார்.

அவர் பாடசாலையிலே பாடங்களை மட்டும் படிப்பிக்கவில்லை. எதிலும் ஒரு சுத்தம், ஒழுங்கு இருக்க வேண்டும் என வற்புறுத்தினார். எழுத்து, வரைதல், இலக்கணம் என்ற பாடங்கள் எப்போதுமே உயர்தரமாய் இருக்கப் பார்த்துக்கொண்டார். இன்றுவரை குரும்ப சிட்டி யிற் படித்த மாணவர்களது எழுத்து அருமையாகவே இருக்கிறது. அநேகர் சித்திரப் பாடத்தில் தராதரம் உடையோராய் இருக்கின்றனர். செய்கின்ற வேலை சிறியதாக இருந்தாலும் சுத்தமும் ஒழுங்கும் காணப்படுகின்றன.

இப்போது சில பாடசாலைகளிற் கோலாட்டம் அடிக்கப்படுவதை நாம் காண்கிறோம். அதைப் பெண்பிள்ளைகள் (டான்ஸ்) ஆடுவதுபோல அடிக்கிறார்கள். திரு. பரமானந்தர் அதை ஒரு கலையாகப் பழக்குவித்தார். அண்ணாவி கந்தப்பிள்ளை என்ற பிரபல அண்ணாவி யாரின் துணையோடு ஆண்பிள்ளைகள் அதை அடித்தார்

கள். அதற்கேற்ற பாடல்களையும் ஆசிரியர் அவர்களே இயற்றினார். கயிற்றுக் கோலாட்டம் என்ற புதுமையான கலை ஒன்றைப் பரமானந்தர் அவர்களே கண்டுபிடித்துப் பழக்கினார்கள். அது மிக நுட்பமும் கடினமுமான கோலாட்டம். கயிற்றிலே உறி, கூடை, சங்கிலி, அரை ஞாண் கயிறு என்பவற்றைக் கோலாட்ட மூலம் பின்னுவது அது. பன்னிரண்டு மாணவரில் ஒருவர் தவறு செய்தாலும் கயிறுகளெல்லாம் குழம்பிச் சின்னாபின்னப்படும். ஆசிரிய ரவர்கள் மகாத்மா காந்தி யாழ்ப்பாணம் வந்தபோதும் வேறு பிரபல நிகழ்ச்சிகளிலும் எத்தனையோ வருடமாக அதை அடிப்பித்தார். ஒரு இடத்திலாவது பிழை நேர்ந்ததில்லை. பன்னிரண்டு மாணவரையும் அவதானித்தபடி பிரம்பும் கையுமாக அவர் நிற்குங்காட்சி ஓர் அற்புதக் காட்சியாகும். அந்தக் கலையை நாம் இன்று மறந்துவிட்டோம். பரமானந்த ஆசிரியரின் நினைவாக அதைப் புதுப்பிக்க வேண்டியது குரும்பசிட்டி மக்களின் கடமையாகும்.

புராண படனமே யாழ்ப்பாணத்தை உய்வித்த தென்று அறிஞர் கூறுவர். குரும்பசிட்டி அம்பாள் ஆலயத்தில் ஆசிரியர் பொன். பரமானந்தர் அவர்கள் வருடா வருடம் திருவாதவூரடிகள் புராணத்துக்குப் பயன் சொன்னார். தான் சொல்லியது மாத்திரமல்லாமல் தமது மாணவர்களுக்குப் பழக்கியும் வைத்தார். அவரது மாணவர்களாகிய திரு. த.கந்தையா உபாத்தியாயர், திரு. சீ. கணபதிப்பிள்ளை உபாத்தியாயர் என்போர் அதனை முறைப்படி செய்து வந்தனர். பின் ஆசிரியர் மு. இராம லிங்கம் அவர்கள் அதனைச் செய்து வந்தார். இப்போ திருக்கும் இளம் தலைமுறையினரும் அதை முறைப்படி பழகினால்தான் திரு. பொ. பரமானந்தரது கனவு நின்று நிலைக்கும். குரும்பசிட்டியில் இந்து வாலிபர் சங்கம் ஒன்றைச் சன்மார்க்க சபை தோன்றமுன் நிறுவிப் பல வருடங்களாகத் தாமே தலைமைதாங்கி நடாத்தினார். மாதந்தோறும் வரும் பூரணை நாட்களிற் சங்கரசுப்பையர் போன்ற பெரியார்களை அழைத்துச் சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்வித்துச் சைவ ஆசாரம் வளர்ப்பாடுபட்டார்.

கவிதை இயற்றும் ஆற்றல் வாய்ந்த திரு. பொ.ப. அவர்கள் அக்கால வழக்கப்படி பல சரமகவிகளைப் பாடியுள்ளார். கதிர்காம வேலவர்மீது ஒரு பதிகமும் பாடியுள்ளார். மகாதேவ வித்தியாசாலையில் வருடா வருடம் மாணவர் சங்க வருடாந்த விழாவை ஒழுங்காக நடாத்தினார். அந்த வருடாந்தக் கூட்டங்களில் அவர் தருமிக்குப் பொற்கிளி அளித்தமை, குமணன், பிரகலாதன் முதலிய புராண இலக்கிய நாடகங்களை மேடையேற்றினார். அதோடு மட்டும் அவர் விடவில்லை. இப்போது கல்லூரிகளில் சிரமதானம் எனப் பெருமையாகப் பேசப்படுகிறதே. அது பரமானந்த ஆசிரியரால் சாதாரணமாக நடைமுறையில் நடாத்தப்பட்டது. வேலியடைத்தல், வெள்ளையடித்தல், பாடசாலைத் தோட்டமமைத்தல், கழுவல் முதலிய எல்லா வேலைகளையும் மாணவரே செய்தனர்; பழக்கப்படுத்தப்பட்டனர். பாடசாலைப் படிப்பு முடிந்து வெளியேறும் எந்த மாணவனும் எந்தத் தொழிலையும் செய்ய முன்வரல் வேண்டும் என்பது அவர் எண்ணம்.

ஆசிரியத் தொழிலோடு நின்று விடாமல் பொது மக்கள் நலனையும் நாடி அவர் செய்த தொண்டுகள் பல. மக்கள் இலகுவாகக் கடன் பெறவும் சேமிக்கவும் கூடிய ஐக்கிய நாணய சங்கமொன்றை நிறுவித் தானே தலைவராய் இருந்து நடாத்தினார். மயிலிட்டிக் கிராம சங்க அங்கத்தவராய்ப் பல வருடம் இருந்து தொண்டு செய்தார்.

சைவத்தையும் தமிழ்க் கல்வியையும் பரப்பிய பேராசிரியருக்கு ஞாபகச் சின்னமாக மகாதேவ வித்தியாசாலையில் உள்ள பரமானந்தர் மண்டபம் திகழுகின்றது. மயிலிட்டிக் கிராம சங்கத்தார் ஒரு வீதிக்கு அவர் பெயரை வைத்திருக்கிறார்கள். குரும்பசிட்டியிலும் சுற்றுப்புறக் கிராமங்களிலும் உள்ள பன்னூற்றுக்கதிகமான தமிழாசிரியர்கள் உண்ணும் உணவு அவர் தந்த பிச்சை; வாழும் வாழ்க்கை அவர் தந்த செல்வம்.*

நன்றி: பரமானந்தம் நூற்றாண்டு மலர்

‘பத்திராதிபர்’ ஈழகேசரி நா. பொன்னையா

- பேராசிரியர் அம்பலவாணர் சிவராஜா

குரும்பசிட்டி பெற்றெடுத்த தவப்புதல்வர்களுள் ஒருவரான திரு. நா. பொன்னையா அவர்கள் தமிழுக்கும் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் ஆற்றிய பணிகளை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்து நோக்கலாம். (1) ஈழகேசரி என்ற பத்திரிகையினை ஆரம்பித்து நடத்தியமை (2) நூல் வெளியீட்டுப் பணி (3) குரும்பசிட்டியில் சன்மார்க்க சபையினை அமைத்தமை.

திரு. நா பொன்னையா அவர்கள் ஆரம்பித்த ஈழகேசரியின் 28 வருடகாலச் சேவையினை ஆராய்வது ஒரு வகையில் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் ஒரு பகுதியையும் குரும்பசிட்டி இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் ஒரு பிரதான கூறையும் ஆராய்வதாக அமையும். அதனைப் பற்றி ஏற்கனவே பலர் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளமையால் (உ-ம்: கனக. செந்திநாதனின் ‘ஈழம் தந்த கேசரி’) நான் இங்கு மிகவும் சுருக்கமாக நோக்கலாம் எனக் கருதுகிறேன். 1930இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஈழகேசரிப் பத்திரிகையினை திரு. நா. பொன்னையா அவர்களே ஆசிரியராய் அமர்ந்து 1938 வரை கொண்டு நடத்தினார். இவ் வெட்டு வருடங்களிலும் ஓரளவு பழமையைத் தழுவியதும், ஆராய்ச்சித் தன்மை கொண்டதுமான சமய இலக்கியக் கட்டுரைகளோடு அரசியலுக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. 1931இல் இலங்கையருக்குச் சர்வசனவாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக இலங்கையரிடம் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி வளர்ச்சியடைந்தது. அதனைச் சரியாக வழிப்படுத்துவதில் ஈழகேசரிக்கு ஒரு பங்கிருந்தது. 1938இல் திரு. சோ. சிவபாதசுந்தரம் இதன் ஆசிரியராகியதோடு இலக்கியம், கலை என்பவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டது. இக் காலகட்டத்தில் ஈழத்தின் முன்னணி எழுத்தாளர்கள் பலர் இப்

பத்திரிகையில் எழுத ஆரம்பித்தனர். 1944இல் திரு. இராஜ. அரியரத்தினம் ஆசிரியராகியதோடு புதிய பல எழுத்தாளர்கள் உருவாக இப்பத்திரிகை உதவியது. இதனால் ஈழத்திலும் குரும்பசிட்டியிலும் தரமான எழுத்தாளர் கூட்டமொன்றினை உருவாக்கியபெருமை ஈழகேசரியையே சாரும். உதாரணமாக அ. ந. கந்தசாமி, மஹாகவி, நாவற்குழியூர் நடராசன், சு. வே., கனக. செந்திநாதன், முருகையன், எஸ். பொன்னுத்துரை, டானியல், நீலாவணன் போன்றோர் இப்பத்திரிகையில் எழுதி வந்தனர்.

திரு. பொன்னையா அவர்களின் பணிகளுள் மிகவும் வியந்து போற்றத் தக்கது அவரது நூல் வெளியீட்டுப் பணியேயாகும். 1926இல் தனலக்குமி புத்தகசாலையையும் 1929இல் திருமுகள் அழுத்தகத்தையும் ஆரம்பித்த திரு. பொன்னையா அவர்கள் ஆத்திசூடியில் தொடங்கி தொல் காப்பியம் எழுத்து, சொல், பொருள் (கணேசையர்) உரைக் குறிப்புக்கள் வரை பாடப் புத்தகங்கள், சமய நூல்கள் என்று நூறு புத்தகங்களுக்கு மேலாக வெளியீட்டுப் பணி புரிந்தார். இவற்றுள் தொல்காப்பியத்தினைப் பதிப்பித்தமையே பலரும் பாராட்டினர். இதனைப் பாராட்டிப் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

“திரு. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் எடுத்து ஏந்திய தொல்காப்பியம் மறைகிற சமயத்திலே அதனை நன்றி மறவாமல் எடுத்துத் தாங்கிப் பயன்படுமுறையில் உபகரித்த திரு. நா. பொன்னையா அவர்கள் உத்தர வராகம் ஆயினார்கள்.”

இவ்வாறு தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய நூல்களைப் பிழையின்றி வெளியிடும் பாரம்பரியத்தை திரு. நா. பொன்னையா அவர்கள் முன்னெடுத்துச்சென்றுள்ளமை தெரிகிறது.

திரு. நா. பொன்னையா அவர்களின் அடுத்த முக்கியமான பணி 1934இல் குரும்பசிட்டியில் அவர் ஆரம்பித்த சன்மார்க்க சபையாகும். இதன் பணிகளைப்பற்றிச் சன்மார்க்கசபை வெளியிட்டுள்ள 30ஆவது ஆண்டு மலர்

விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. இச்சபையின் இலக்கியப் பணிகளுள் நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடுவதும் வெளியீட்டு விழாக்களை நடாத்துவதும் சிறப்பானதாக அமைந்துள்ளன. திருவாளர்கள் இ. நாகராசன், கனக. செந்திநாதன், சு. வே., குறமகள், எஸ். பொ. என்போர் எழுதிய 'மத்தாப்பு' என்னும் குறுநாவல் முதலாக கவிஞர். வி. கந்தவனம் அவர்களின் 'இலக்கிய உலகம்' வரையில் பல நூல்களது வெளியீட்டு விழாக்களை நடத்தி அவற்றின் குறை நிறைகளை விமர்சிக்க வைத்ததின் மூலம் சன்மார்க்கசபை இலக்கியப் பரிமாறல்களை நடத்தும் ஒரு களமாகவும், பல நாடகங்களை மேடையேற்றும் தளமாகவும் சேவை செய்து வந்துள்ளது. மேற்சொன்ன மூன்று பணிகளையும் செய்த திரு. நா. பொன்னையா அவர்களைச் சரியாகப் படம் பிடித்துக் கவிஞர் சோ. தியாகராசன் அவர்கள் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார் :

பாலர்க்கு வேண்டும் பழமொழிப்பாட்டு
 பக்குவ மான தமிழிற் கவிதை
 சாலச் சிறந்தவர் கட்டுரைக் கோவை
 தமிழில் மலர்ந்த சிறுகதைச் செல்வம்
 கூலிக்கு மாரடிக் காத முயற்சி
 குணம் பல கொண்டு மலர்ந்த அரும்பு
 போலிச் சரக்கல்ல: ஆண்மையில் வாழ்ந்த
 பொன்னைய வள்ளல் அளித்து மறைந்தான்.

ஆகவே, திரு. பொன்னையா அவர்கள் தேசிய விழிப்புணர்ச்சியை ஊட்டவும் இலக்கிய முயற்சிக்கு ஊக்க மளிக்கவும் ஈழகேசிப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்து நடத்திய தோடு, ஈழநாட்டில் தரமான எழுத்தாளர் எழவும் உதவினார். திரு. கு. அம்பலவாணபிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல,

பிரிட்டிஷ் அரசினரின் எல்லையற்ற வன்மைக்கும் தண்டனைக்கும் பயந்து அடங்கி ஒதுங்கியிருந்த காலம். . . இத்தறுவாயில் ஒருவர் தனித்து நின்று சுதந்திர முழக்கங் செய்து உரிமைகளை வலிந்து கோருவதென்றால்

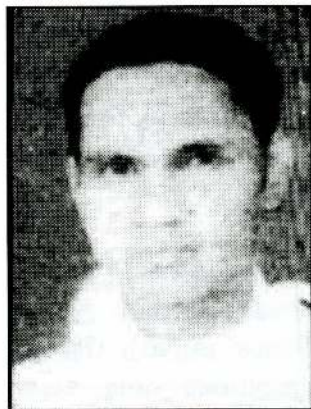
அவரின் அஞ்சாமை எப்படியாக வேண்டும்?

சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம், மலையாளப் புகையிலைக் கூட்டுறவுச் சங்கம், மயிலிட்டிக் கிராம சங்கம், பண்டகசாலை யூனியன், சன்மார்க்க சபை, குரும்பசிட்டி ஐக்கியநாணய சங்கம், ஐக்கிய பண்டகசாலை, திருமகள் அழுத்தகம், தனலக்குமி புத்தகசாலை, வட இலங்கைத் தமிழ் நூற் பதிப்பகம் என்ற பத்து ஸ்தாபனங்களுக்குமேல் அவர் முக்கிய பதவிகளை வகித்துத் தொண்டுபுரிந்துள்ளார்.

சுருக்கமாகக் கூறின் ஆசிரியர். பொன். பரமானந்தர் அவர்கள் குரும்பசிட்டியில் ஓர் இலக்கியப் பரம்பரை உருவா குவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிட அத்தகைய ஒரு பரம்பரையினை நடைமுறையில் உண்மையாக உருவாக்கி விட்டவர் திரு. நா. பொன்னையா அவர்களே. அதனால்தான் அவரைக் குரும்பசிட்டியின் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் நாயகன் எனவும் சமூக முன்னேற்றத்தின் பிதா எனவும் கொள்ள வேண்டியவர்களாக உள்ளோம்.

‘இரசிகமணி’ கனக. செந்திநாதன்

- கவிநாயகர் வி. கந்தவனம்

ஈழத்து இலக்கிய வானில் இணையற்ற பிரகாசத்துடன் விளங்கிக்கொண்டிருந்த ஒரு நட்சத்திர எழுத்தாளர் கனக. செந்திநாதன். ஈழநாடு, ஈழத்து எழுத்தாளர்கள், ஈழத்துப் படைப்புக்கள் என்று சிந்தித்துச் செயற்பட்டவர் அவர்.

ஈழகேசரிப் பொன்னையா அவர்கள் பிறந்த குரும்பசிட்டியிலே 5-11-1916ல் பிறந்தவர் செந்திநாதன். தந்தையார் கனகசபை, தாயார் பொன்னம்மா, உடன் பிறந்தவர் ஒருவர். பெயர் மீனாட்சி. செந்திநாதனுக்கு 3 வயது மூத்தவர்.

செந்திநாதனுக்கு தந்தையார் வைத்த பெயர் திருச்செவ்வேல் என்பது. திருச்செவ்வேல் தனது எழுத்துலகப் பெயரை கனக செந்திநாதன் என்று வைத்துக்கொண்டார். திருச்செவ்வேல் பிறந்து ஆறு மாதத்திலேயே தகப்பனை இழந்தார். அதனால் ‘இன்னா இளமை வறுமை’ என்பதை முழுக்க அனுபவிக்க நேர்ந்துவிட்டது. ஆனால் தாயின் தளராத முயற்சி மகனின் கல்வியை வளர்த்தது. குறைந்தது தனது மகனை ஒரு தமிழ் ஆசிரியனாகவாவது ஆக்க வேண்டும் என்பது தாயாரின் பெரு விருப்பாக இருந்தது. ஊரில் உள்ள மகாதேவ வித்தியாசாலையிலும் திருநெல்வேலி முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலையிலும் செந்திநாதன் கல்வி கற்றார். 1934ம் ஆண்டு S.S.L.C. யில் சித்தியெய்தினார். 1936ல் ஆசிரிய தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையில் சித்திபெற்று 1937, 38ம் ஆண்டுகளில் திருநெல்வேலி சைவ ஆசிரிய கலாசாலையில் பயின்று பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக வெளியேறினார். 1939ம் ஆண்டு தை மாதம் ஆசிரிய உத்தியோகத்திற் சேர்ந்த செந்திநாதன்

32 ஆண்டுகளாகப் 10 பாடசாலைகளில் ஆசிரியப் பணி புரிந்தார்.

1940ம் ஆண்டு ஆனியில் செந்திநாதனுக்குத் திருமணம் நடந்தது. அவருக்கு மனைவியாகப் பேறு பெற்றவர் அவ்வூரைச் சேர்ந்த நாகம்மா என்பவர். இருவருக்கும் நான்கு பெண்களும் ஒரு மகனும் பிறந்தார்கள்.

இது செந்திநாதனின் குடும்ப வாழ்க்கை. அவரது இலக்கிய வாழ்க்கையை நன்கு விளங்கிக்கொள்ள இந்தப் பின்னணிக் குறிப்பு அவசியமானது. கிராமச் சூழலிற் பிறந்து, இளமையில் தந்தையை இழந்து, வறுமையில் வாடி கடின உழைப்பால் ஆசிரியராக வந்த ஒருவர் தானுண்டு தன் குடும்பம் உண்டு என்று இருப்பாரா அல்லது எவ்வித ஊதியமும் இல்லாத எழுத்துத் துறைக்கு வருவாரா? இந்த இடத்திலேதான் இரசிகமணியை வாசகர்கள் இனம் கண்டுகொள்ள வேண்டும்.

ஆசிரிய கலாசாலையில் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் இரசிக மாணவனாக இருந்து, 'சிந்தனைச் செல்வர்' பொ. கைலாசபதி அவர்களிடம் பத்திரிகைத் துறைக்குத் தேவையானவற்றை ஓரளவு படித்து வெளியேறிய இரசிகமணி திரு. சோ. சிவபாதசுந்தரத்தின் வழிகாட்டலோடு எழுத்துத் துறையில் புகுந்தார். எழுத்துலகில் சில காரியங்களைத் தமிழை மட்டும் படித்த தன்னாலும் சாதிக்கமுடியும் என்று துணிந்தார். அதற்காக அவர் தனது சிறிய ஊதியத்தின் பெரும் பங்கை புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள், விசேடமலர்கள் என்பவற்றை வாங்குவதில் செலவு செய்தார். பல துறைகளிலும் ஏறத்தாழ 2000 நூல்களை வாங்கிச் சேர்த்தார்.

இரசிகமணி எழுதினார். எழுதுவதில் மட்டும் அவர் இன்பம் காணவில்லை. எழுத்தாளர்களைச் சந்தித்துப் பேசுவதிலும் அவர்களை ஊக்குவிப்பதிலும் மேலும் இன்பம் கண்டார். எழுத்தாளர் சங்கங்கள், புத்தக வெளியீடுகள்,

இலக்கிய விரிவுரைகள் எல்லாவற்றுக்கும் சென்றார். பல எழுத்தாள நண்பர்களது இன்பதுன்பங்களிற் கலந்து கொண்டார்.

எழுத்தாளர்கள் இரசிகமணியின் உறவினர்கள். ஆம். அவர் உதட்டளவில் இலக்கியம் பேசி உல்லாசபுரியில் வாழவில்லை. இலக்கியத்தை அவர் உள்ளத்தால் நேசித்தார். எழுத்தாளர்களுடன் உள்ளன்புடன் பழகினார்.

இரசிகமணியின் இலக்கியப்படைப்புக்கள் அனைத்தையும் அவரது அறுபதாண்டு நிறைவு விழாவையொட்டி 'பூச்சரம்' என்ற மகுடத்தில் தொகுத்துள்ளேன். யாழ். இலக்கிய வட்டம் வெளியிட்டிருக்கும் இத் தொகுப்பிலிருந்து இரசிகமணியின் பன்முகப்பட்ட எழுத்தாற்றலை அறிந்துகொள்ளலாம்.

'பண்டிதமணி' சி. கணபதிப்பிள்ளை, ஈழகேசரி நா. பொன்னையா, கலாகேசரி ஆ. தம்பித்துரை, சிற்பக்கலைஞர் ஆறுமுகம் என்போரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அவர் எழுதியிருக்கின்றார். சோமசுந்தரப்புலவர், அல்வாயூர்க் கவிஞர், அம்பி ஆகியோரின் கவிதைகள் பற்றி விமர்சன நூல்கள் எழுதி வெளியிட்டிருக்கின்றார். பள்ளு, பரணி, கலம்பகம் என்பவை பற்றிய அவரது வானொலிப் பேச்சுக்கள் நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளன. மாணவர்களுக்கான நல்ல இலக்கிய இரசனைக் கட்டுரைகளைக் 'கடுக்கனும் மோதிரமும்' என்ற தொகுப்புக் கொண்டுள்ளது.

இவை யாவற்றுக்கும் மேலாக 'ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி' என்ற நூலை 1964ல் வெளியிட்டு எமது நாட்டின் இலக்கிய வளத்தைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகு முழுவதும் அறியும்படி செய்தார். ஈழத்துக் கவி மலர்கள், ஈழத்துப் பேனா மன்னர்கள், தற்காலக் கவிஞர் பற்றிய 'முற்றத்து முல்லை'க் கட்டுரைகள், ஈழத்துக் குழந்தைப் பாடல்கள் பற்றிய இரசனைக் கட்டுரைகள் போன்றவை மூலம் எங்கள் நாட்டின் எழுத்துக்கு மதிப்பும் மாண்பும் வரத் தொண்டாற்றினார். இவற்றைவிட அவரது ஆக்கப் படைப்புகளாக 'வெண்சங்கு'

என்ற சிறுகதைத் தொகுதியும் 'ஒரு பிடி சோறு' என்ற நாடகமும் வெளிவந்துள்ளன. 'விதியின் கை', 'மத்தாப்பு' என்ற இரு நாவல்களும், 'நீதிக்கரங்கள்' என்ற கவிதைத்தொகுதியும் நூல்களாக்கப்பட்டுள்ளன. 'செம்மண்' என்ற இவரது சிறுகதை 'ஒப்சேவர்' பத்திரிகையில் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடப்பட்டது. 'ஒரு பிடி சோறு' என்ற மற்றொரு சிறுகதை ருஷ்சிய மொழியில் வெளிவந்த இலங்கைச் சிறுகதைத் தொகுதியிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. இவர் இருபத்தைந்து சிறுகதைகளையும், நான்கு நாவல்களையும், பன்னிரண்டு நாடகங்களையும் எமக்கு வழங்கியுள்ளார்.

இவரது இலக்கிய சேவையாலும், பொதுச்சேவையாலும் வடிவம்பெற்ற பல சங்கங்களைக் குறிப்பிடல் வேண்டும். மறுமலர்ச்சிச் சங்கம், முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் - யாழ்.கிளை, அகில இலங்கை எழுத்தாளர் சங்கம், யாழ். இலக்கிய வட்டம் என்பவற்றின் வளர்ச்சிக்கு அயராது உழைத்தவர் இரசிகமணி. சொந்த ஊராகிய குரும்பசிட்டியில் ஈழகேசரி நா. பொன்னையா அவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சன்மார்க்க சபையின் வளர்ச்சியிலும் அவர் ஒன்றிக் கலந்திருக்கின்றார்.

இரசிகமணியின் இலக்கிய சேவையைப் பாராட்ட முன் வந்த சங்கங்கள் பல:

1964ம் ஆண்டு கிழக்கு இலங்கை எழுத்தாளர் சங்கம் 'இரசிகமணி' என்ற பட்டத்தைச் சூட்டிப் பாராட்டியது.

1967ம் ஆண்டு யாழ். இலக்கிய வட்டம் அவரது 50ம் ஆண்டு நிறைவை ஓர் இலக்கியப் பெரு விழாவாகக் கொண்டாடியது.

1969ம் ஆண்டு அம்பனைக் கலைப் பெருமன்றம் 'இலக்கியச் செல்வர்' என்ற பட்டத்தையளித்துக் கௌரவித்தது.

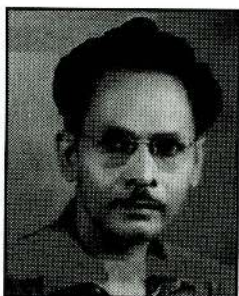
1976ம் ஆண்டு யாழ். இலக்கிய வட்டம் அவருக்கு 'மணிவிழா' எடுத்தது.

ஈழத்து இலக்கியத் துறையிலும், தமிழ் நாட்டு நவீன இலக்கியப் பரப்பிலும் ஆழ்ந்த புலமை மிகுந்த ஒரு பேராசிரியர் இரசிகமணி அவர்கள். எழுத்தாளர், படிப்பாளர், படைப்பாளர், திறனாய்வாளர், பேச்சாளர், இரசனையாளர், அன்பாளர், பண்பாளர், தொழிலாளர் என்போரின் சங்கமந்தான் இரசிகமணி எனப்படும் கனக செந்திநாதன்.

அவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கையிலும் 'எப்படிச் சுகம்?' என்று யாராவது பார்க்கப் போனால் 'எப்படி இந்த நாவல்?' என்றுதான் பேச்சைக் கொடுப்பார். அவருக்கு நோயைப் பற்றிக் கவலையில்லை. ஓர் எழுத்தாளனைக் கண்டுவிட்டால் அல்லது ஒரு புதிய நூலைக் கண்டுவிட்டால் அவரது நோய் அகன்றுவிடும். ஆம் இலக்கியமே அவரது உயிரும் உடலும் பேச்சும் மூச்சும் கனவும் நினைவும். இவ்விதம் ஈழத்து இலக்கிய வாணில் இணையில்லாவகை பிரகாசித்த இரசிகமணி அவர்கள் 1977.11.16ல் மறைந்தும் மறையாத மாமனிதர் ஆகிவிட்டார்.

கலைஞர் கே. கே. வி. செல்லையா

- கலைப்பேரரசு ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை

“கலையை வாழ்வில் பொழுது போக்காகக் கொண்டவர்கள் மத்தியில், வாழ்வையே கலையாக எண்ணி, கலாபூர்வமான வாழ்வாக வாழ்ந்த கலைஞன், வியத்தகு ஓவியக் கலைஞனாக நாடகக் கலைஞனாக -கலைகளின் பிரதி விம்பமாக வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கச்செய்த கலைஞன், காலத்தைக் கலைத்துவமாக்கிய கலைஞன்தான் கே. கே. வி. செல்லையா அவர்கள்”. இப்படிப் புகழாரம் சூட்டினார் ‘சிரித்திரன்’ ஆசிரியர். “கே. கே. வி. யின் ‘வாக்குறுதி’ என்ற நாடகம் பார்த்துத் திருப்தியடைந்தேன். நாட்டியக் கலையின் மேம்பாட்டை அடியொற்றிக், கலை வாழ்வை மையமாகக் கொண்ட இந்த நாடகத்தின் தரம் உயர்வானது” எனத் தேவன் - யாழ்ப்பாணம் அவர்களும் விதந்துரைத்துள்ளனர்.

இத்துணை பெருமைக்குரிய கே. கே. வி செல்லையா அவர்கள் கிராமியப் பண்புகள் பெரிதும் செறிந்த தெல்லிப்பளைப் பிரதேசத்துக்குரிய குரும்பசிட்டியையே பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். காவடி, கரகம், கோலாட்டம், கூத்து முதலிய கோயிற் கலைகளாய் மிளிர்ந்த, கிராமியக் கலைகளைப் பேணி வளர்த்த கிராமம். திருவிழாக்கள் இவற்றை உந்தி நின்றன. அண்ணாவிமார் பலர் ஊக்கி நின்றனர். இவற்றில் பங்குபற்றும் நாட்டம் மக்களிடம் வளர்ந்தது. 1900 இல் அந்தக் கிராமத்தை வழிநடத்திய ‘பெரிய வாத்தியார்’ என அழைக்கப்பட்ட பொன் பரமானந்தர் ஒரு கலைஞர். வருடாவருடம் கதாப்பிரசங்கம், நாடகம் என்பன பாடசாலையில் நடாத்துவித்தார். கலை வளர்ச்சிக் குரிய சூழலை உருவாக்கினார். அதில் தோய்ந்த பலர் கல்வியுடன் கலையிலும் பெரு விருப்புக் காட்டினர். இச்சூழல் கே. கே. வி. யையும் பாதித்தது உண்மை. குரும்பசிட்டி மகாதேவ வித்தியாசாலையிலும் (பொன். பரமானந்தர் மகா வித்தியாலயம்) பின்னர் தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியி

லும் தொடர்ந்து சென்னை சென்று சித்திரத்துறையிலும் கல்விபயின்றார்.

இயற்கையிலேயே நாடக உணர்வும் துடிப்பும் விஞ்சி நின்றதால், தமிழ் நாட்டு வல்லுநரின் நாடகங்கள் பார்த்தும், அவ்விட நண்பர்களுடன் நடித்தும், நாடகம் பற்றிய பல அம்சங்களை அறிந்தும் 1940 அளவில் ஊர் திரும்பினார். கிராமச் சூழலும், ஆங்கிலப் படிப்பும், சென்னை நகர வாழ்வும் இவரது நாடக ஈடுபாட்டை மேலெடுத்தன.

இவரது நாடகத் தொழிற்பாடு 1941 இல் குரும்பசிட்டி மகாதேவா வித்தியாசாலையில் ஆரம்பித்தது. படு பழமையான முறையில் பவனி வந்த இசை நாடகத்துறையில் புதுமைகளும் புகுத்த வேண்டிய காலமாக, இடைநிலை மாற்றக் காலமாக இவரது காலமிருந்தது. மிகப் பழமையான நாடகத்துறையைப் புரிந்து கொண்ட இவர் பழைய பாணியில் புதிய உத்திகள், போக்குக்களையும் கையாண்டு நாடகத் துறையை முன்னெடுத்துள்ளார்.

முதலில் மாணவர்களுள் சிலரை நடிக்காளாகத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது அழகு, கம்பீரம், குரல்வளம் உள்ளவர்களை, பாட வல்லவர்களை, வசனங்களை அட்சர சுத்தியுடன் உச்சரிப்பதில் வல்லவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அழகுக்கு ஒரு அளவான முக்கியத்துவமே கொடுத்தார். அன்றைய நாடகங்களில் நடிக்காளே தாமாகப் பாடி நடிக்க வேண்டும். இன்று போல் பின்னணிப் பாட்டுக்கு நடித்தல், கோரஸ் பாட்டுக்கு நடித்தல், மைக்கின் துணைகொண்டு நடித்தல் என்பன அன்று நாடக உலகில் தலைகாட்டவில்லை. காதல் கட்டங்களில், சம்வாதத்தில், வீரம், சோகம்பீறும் வேளைகளில், இறைவனைப் பக்தியில் தோய்ந்து வேண்டி வணங்கும் கட்டங்களில் எல்லாம் வர முறையான விருத்தம், பல்லவி, அநுபல்லவி, சரணம் என்ற துறையில் பொருத்தமான ராகத்துடன் பாடி, நடிக்க வேண்டும்.

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி “இசை நாடகத்தில்

தொகையறா, மிக முக்கியமானது” என்பார். “ரசிகர்களை ஈர்ப்பது இது” எனப் பல கருத்தரங்குகளில் குறிப்பிடுவார். ஆக பாடவல்ல குரல் வளம் உள்ளவர்கள்தான் இசை நாடகத்தில் பங்கு பற்ற வேண்டிய நிலை. கே. கே. வி. இதனைப் பெரிதும் முக்கியத்துவம் படுத்தி நடிகர் தேர்வு செய்தார் ஆயினும் ‘ஸ்பெஷல்’ நாடகம் போலன்றி அளவாகவே பாடல்களைப் புகுத்தினார். ‘இசையில் துறை போகியவனல்ல’ என்பதை உணர்ந்த கே. கே. வி திரு. க. பொன்னம்பலம் ஆசாரியாரை இசைப் பயிற்சிக்கு அமர்த்திக்கொண்டார். ‘அண்ணாவி’ கந்தப்பிள்ளை பழக்கி 1924 இல் குரும்பசிட்டி அம்பாள் ஆலய வீதியில் மேடையிட்ட ‘பொற்கொடியாள்’ நாடகத்தில் மேனகையாக ஆடிப் பாடிய பொன்னம்பலம் மேடைக்கெனப் பிறந்தவர் எனலாம். ஹார்மோனியம் வாசிக்க வல்லவர். இவர் துணையுடன் ‘அல்லியருச்சனா’ நாடகத்தைப் புதுமை புகுத்தி நெறியாள்வு செய்த கே. கே. வி. ‘நாடகம் கூட்டு முயற்சி’ என்பதைப் படித்தாரோ என்னவோ, நடைமுறைப்படுத்தி வெற்றி கண்டதில், நாடகத் தயாரிப்பு பற்றிய இவர் நுண்ணறிவை அறிய முடிகிறது. சீன்களைத் தவிர்த்தும் இலகு உத்தியில் களங்களைக் காட்டியும், இசையாளர்கள் மேடையில் இருந்தாலும் சீரிய முறைகளைக் கையாண்டார். துரித நாடக நகர்த்தலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். சென்னையில் கற்ற ஒப்பனைக் கலை, புதிய முறைகள் சிலவற்றைப் புகுத்த - துணை நின்றது. இந்த நாடகத்தில் மாணவனாகப் பங்கு கொண்ட நிலையில் இவரை முதற் குருவாகப் பெற்றேன்.

அடுத்து 1942 ஆம் ஆண்டு ‘லவகுச’ என்ற இசை நாடகத்தை சிங்கப்பூர் பென்சனர், கலைஞர் கட்டுவனார் சி. கந்தையா என்பவரின் வேண்டுகோலில் நெறியாள்கை செய்து மேடையிட்டார். சுத்தமான நல்ல தயாரிப்பாக அது அமைந்தது. கர்நாடக சங்கீதம் ஓரளவு பாடவல்ல கட்டுவன், குரும்பசிட்டி, வறுத்தலைவிளான் இளைஞர்கள் இதில் பங்குகொண்டனர். ‘அல்லியருச்சனா’ வில் புகுத்திய புதிய அம்சங்களை இந்த நாடகத்திலும் இணைத்துக் கொண்டார். இருப்பினும் பழம்பெரும் நடிகர்கள் நடித்த ‘ஸ்பெஷல்’

நாடகங்களில் அவர்கள் பாணியிலும் நடித்தார். பழமையைப் புறக்கணிக்கவில்லை. 'பவளக் கொடி' என்ற ஸ்பெஷல் நாடகம் குப்பிளான் சந்தியடியில் 1943 இல் நடந்த போது கரையூர் ஜெயராசன், இணுவில் ஏ.சுப்பையா போன்ற பிரபல நடிகர்களுடன் இவரும் 'அன்னப்பிடாரன்' என்ற சிறு பாத்திரத்தில் அற்புதமாக நடித்தார். தான் இயற்றிய பாடலைப் பாடித் தானே தனக்குப் புதிய முறை கலந்த ஒப்பனை செய்து பார்வைக்குக் கவர்ச்சியாகப் பொருத்தமான தோற்றத்தில் நடித்தார். பழைய நடிகர்கள் அவரது பாணியை மெச்சுமளவுக்கு நடித்துப் புதுமை புகுத்தலை வரவேற்றல் நற்பயன் தருமெனக் காட்டினார்.

இசை நாடகங்களில் நடித்துச் சிலவற்றை நெறியாள்கை செய்து அவ்வகை நாடகத்தனம் இருந்ததாலும், 1944 க்குப் பின் வசன நாடகத் தயாரிப்புக்களில் கால் பதித்துச் சாதனை புரிந்தார். இசை நாடகங்கள் நடக்கின்ற வேளைகளில் சிறு சமூக நகைச்சுவை நாடகங்களையும் முக்கிய நாடகத்துக்கு முன் நடிக்கும் வழக்கம் அன்று இருந்தது. அவை செப்பனிடப்படாத, ஆபாசப் போக்குடைய, பாலியல் சம்பந்தப்பட்டதாக அமைந்திருந்தன. மாதிரிக்கு 'கள்ளப் புருஷன்' சிறு நாடகத்தைக் குறிப்பிடலாம். இப்படியான பிற்போக்குத் தனத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் வகையில், 'நாட்டாண்மை நாகமணி' என்ற புரட்சிக் கருத்தடங்கிய சமூக நாடகத்தை யதார்த்த அமைப்பில் தயாரித்தார். இன்றைய நவீன நாடகத் தன்மைகள் பல அந்த நாடகத்தில் இழையோடின.

இசை நாடக காலத்தில் (60 ஆண்டுகளுக்கு முன்) யதார்த்த சமூக நாடகங்களை முறையாகப் பயிற்றி மேடையிட்ட சில கலைஞர்களில் கே. கே. வி. யும் குறிப்பிடத் தக்கவர். பாடல் லயிப்புள்ள இரசிகர்களைத் திசை திருப்பிச், சமூக நாடக நுகர்வுக்குக் கொண்டு வருவதென்பது அன்று ஒரு பாரிய முயற்சியே. முழு நீள சமூக நாடக அரங்கேற்றத்தில் இவரது பங்களிப்புப் புறக்கணிக்க முடியாதது.

கிராமப் புறங்களில் நாடகத் தரத்தை உயர்த்த நடிகராக, இயக்குநராக, ஒப்பனையாளராகப் பணிபுரிந்து வந்த கே. கே. வி. க்கு வலி வடக்குப் பிரதேசத்தில் தனி வரவேற்பு இருந்தது. தலைமை ஆசிரியர்கள், கல்லூரி அதிபர்கள் ஐ. பி. துரைரட்ணம், ரி. ஜெயரட்ணம் போன்றோர் இவரது சேவைக்கு மதிப்புக் கொடுத்து வரவேற்றனர். குட்டி மன்னாக நாடகத் துறையில் சுடர்விட்ட கே. கே. வி. நகர்ப்புற நாடகக் களத்தை நாடினார். யாழ். நாடக உலகில் கலையரசு. கே. சொர்ணலிங்கமும், கே. சரவணமுத்துவும் புகழ்பூத்து நின்ற நடிகர்கள். கூனி வேடத்தில் கே. சொர்ணலிங்கம் பெயர்பெற, கைகேயியாக நடத்த கே. சரவணமுத்துவும் முக்கிய காரணமென்பர் அன்றைய இரசிகர்கள்.

இத்தகைய பெருமைக்குரிய சரவணமுத்து 'சாந்தி நாடக சபா' என்ற நாடகக் குழுவை உருவாக்கியிருந்தார். சாந்தி நாடக மன்றம் புதிய வார்ப்பாக 'ஜெயக்கொடி' என்ற நாடகத்தைத் தயாரித்து பல மேடைகளில் அரங்கேற்றியது. 1944 முதல் நடிக்கப்பட்ட இக்கலைப் படைப்பு யாழ். சமூக நாடகத்துறையில் தனி முத்திரை பதித்தது. கே. கே. வி. யின் கைவண்ணம் சுவறி இருந்தது.

சித்திரக்காரனாக, அதேவேளை கைப்பணி நுட்பமும் மிக்கவராக மிளிர்ந்தமையால், திரை விலகியதும் மேடை முழுவதும் பரந்து விரிந்து காட்சியளித்த மலைக்குகை அதிசயிக்க வைத்தது. அதிர்ச்சியுடன் நாடக ஆரம்பம் இருப்பது நல்ல உத்தி என்பர் இன்றைய நவீன நாடகக்காரர். அன்று இந்த உத்தியைக் கையாண்டமை இவரது விவேகத்தின் ஒரு அம்சமே.

நாடக அநுபூதிமான் சரவணமுத்துவும் கே. கே. வி. யை ஊக்கியிருக்கிறார். இசை நாடகக் கலை முடிவில், வசன நாடகத்துக்கு மவுசு ஏற்பட்ட கால கட்டத்தில், காலத்தோடு ஒட்டிப் புதுமை புகுத்தி செப்பனிடப்பட்ட நாடக அமைப்பைக் காட்ட முயன்றிருக்கிறார்.

அநுபவம் முதிர்ந்த நிலையில், ஈழத்துச் சிறந்த எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை மேடையிடல் நற்பயன் நல்கும் பணியெனக் கொண்டார். அக்காலத்தில் புகழீட்டிய எழுத்தாளன் நாடகக் கலைஞன் தேவன் யாழ்ப்பாணம் அவர்களது 'தென்னவன் பிரமராயன்' நாடகத்தை (வசன அமைப்பில் அமைந்தது) மேடையிட்டார். மேற்படி நாடகப் பிரதி, இலங்கைக் கலைக் கழகம் நாடாத்திய நாடக எழுத்துப் போட்டியில் பரிசு பெற்றதாகும். தேவன் நல்ல நாடக இயக்குனர் ஆகையால் அவருடனும் சிந்தித்து, நெறியாழ்கை செய்து வெற்றி கண்டார். தான் மட்டும் புகழீட்ட வேண்டும் என்ற சுயம் தலைகாட்ட விடாது நாடகம் நாடகமாய் அமைய வேண்டும் என்ற இலட்சியத்தில் தொழிற்பட்டார். இப்படியான போக்கு அன்று பல வல்லுநரிடம் விஞ்சி நிற்கவில்லை. தொடர்ந்து 'சிங்கப்பூர் சிங்காரம்' போன்ற பல நகைச்சுவை நாடகங்களையும் தயாரித்தார். ஓய்ந்திருக்கவில்லை.

அன்று எழுத்துலகில் தனியிடம் பெற்றுத் திகழ்ந்த இரசிகமணி. கனக. செந்திநாதனைக் கொண்டு 'ஒரு பிடி அரிசி' என்ற நாடகத்தை எழுதுவித்தார். அப்போது இலங்கை வானொலி நிலையம், மன்ற நாடகங்கள் என்ற தொடர் நிகழ்வை நடாத்த முன்வந்தது. மன்றங்களே வானொலி நாடகங்களைத் தயாரித்து ஒலி பரப்புச் செய்யலாம் என்ற இந்தத் திட்டத்தை நமுவ விடாது, 'ஒருபிடி அரிசி' நாடகத்தைத் தயாரித்து அளித்தார். வானொலி நாடகத் தயாரிப்பாளர் எஸ். சண்முகநாதன் (சானா) ஆலோசனை வழங்கியிருக்கலாம். வானொலி நாடக நுட்பங்களையும் கற்றுத் திருப்தியாகத் தொழிற்பட்டார்.

'ஒரு பிடி அரிசி' வானொலி நாடகமாக வெற்றியீட்டிய நிலையில், அதனை மேடை நாடகமாக்கினார். கே. கே. வி. ஒரு புதுமைப் பிரியனாகவும் வாழ்ந்ததால் நாடக அரங்கேற்றத்தில் ஈடுபட்ட இவர் இறுதிப் படைப்பாக 'வாக்குறுதி' என்ற கலைப்படைப்பைச் சுவைஞர்கள் முன் சமர்ப்பித்தார்.

இந்த நாடகத்தின் முக்கிய பாத்திரம் ஒரு நர்த்தகி. நடனம் பயின்று தரமாக ஆடவல்ல தனது புதல்வி ரேலங்கியை (பின்னாளில் வானொலி, தொலைக் காட்சி நிலையங்களில் அறிவிப்பாளராய்க் கடமை புரிந்தவர்) கலை நோக்குக் காரணமாய்ப் பங்கு பற்ற வைத்தார். பருவமடைந்த புதல்வியை நடிக்க விடலாமா? என்ற கேள்விக்கே இடமளியாது, நாடகக் கலையில் உள்ள உண்மை வெறி காரணமாய் ரேலங்கியை நடிக்க வைத்தார். “பின் தங்கியிருக்கும் தமிழ் நாடக உலகு முன்னேற மகளிர் இத்துறையில் ஈடுபட வேண்டும்” எனப் பல கலைஞர்கள், பெருமக்கள் மேடையில் முழங்குவர். நடைமுறைப்படுத்தப் பின்னடிக்கும் பிற்போக்குக்காரர்! “சமூகத்தில் பிள்ளை நடமாடுவதில்லையா? கெட்டபெயரை அநாவசியமாகச் சம்பாதிக்க வேண்டுமா?” என்று கூறிப் பின்னடித்தவர்கள் ஏராளம். தனித்துவப் போக்குடைய - நல்லது செய்யும் நோக்குடைய - கே. கே. வி. மகளை நடிக்க வைத்தார். இவரை விட உண்மைக் கலைஞன், துணிவான கலைஞன் வேறு யார்?

நர்த்தகி பல்லக்கில் இருந்து வரும் காட்சி நாடகத்தில் வருகிறது. சித்திர அமைப்பில் அமைந்த பல்லக்குத் தூக்கப்படுதல், உலாவாக எடுத்து வரப்படுதல் கட்டங்கள் காட்சி இன்பம் தந்து இரசிகர்களை ஈர்த்த இடங்கள். நாடகம் கண்ணுக்குரியதா? செவிக்குரியதா? இரண்டிற்கும் உரியது என்பது போல இந்த நாடக நிகழ்வு அமைந்திருந்தது. அறுபதுகளில் இப்படியான கூடிய அக்கறையுடன் தயாரிக்கப்பட்ட நாடகங்கள் மிகச்சிலவே. தான் ஒரு போலிச்சரக்கல்ல என்பதைக் கே. கே. வி. இந்த நாடக மூலம் இனங்காட்டியுள்ளார்.

அடுத்துப் பிரபல நாடகக் கலைஞர் ஏ. இரகுநாதன் ‘ஒரு சலங்கை சதுராடுகிறது’ என்ற சினிமாப் படத் தயாரிப்பை முன்னிட்டு, பெண் பாத்திரத்துக்குப் பொருத்தமான ஆள் தேடி அலைந்திருக்கிறார். “ஐயோ நடிப்பா வேண்டாம், எனக்கு விருப்பம். ஆனால் அப்பா அம்மாவுக்கு... என்று பல பேர் பின்வாங்குகிறார்கள்” என இரகுநாதன் எழுதியுள்ளார்.

கே. கே. வி. யிடம் நாடிய போது “ரகு நீ படம் எடுப்பதாயின் நான் தருகிறேன் நர்த்தகியை”, என்று அனுமதித்தாராம் ரேலங்கியை. கலைக்கு மதிப்பளித்த உண்மைக் கலைஞன் கே.கே.வி.!

கலைஞர்கள் மதிப்பாகத் தனி மிடுக்குடன் மக்கள் மன்றில் உலாவ வேண்டும், ஏதோ நசிந்து இரண்டாம் பட்சப் பேர்வழிபோல் வாழக்கூடாது, குறுக்கு நோக்கில், தன் காரியம் பார்ப்பதற்காக உயர் பதவியில் இருப்பவர்கள், உத்தியோகஸ்தர்கள், பெரியவர் போல் சமூகத்தில் நடிப்பவர்களுக்குப் பின்னால் பல்லிளித்து நெளியக் கூடாது: வால் பிடிக்கும் போக்கு ஆகாது, என்ற கோட்பாடுகளை நடைமுறையில் காட்டிய கலைஞன் கே. கே. வி. கலைஞனுக்குக் கௌரவம் வேண்டும் என்பது இவரது கட்சி.

கலைப்பேரரசு ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை

எமது கிராமம் பெற்றெடுத்த மற்றொரு பெருமகன் கலாபூஷணம் ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை அவர்கள். இவர் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துப் பட்டதாரி. ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் நீண்ட காலக் கல்விச் சேவை புரிந்த பொன்னுத்துரை அவர்களின் பேச்சும் மூச்சும் நாடகம்...நாடகம்...நாடகம் அன்றி வேறொன்று இல்லை.

சிறுவயதிலிருந்தே இவருக்கு நாடகத்தில் அதிக ஈடுபாடு. அந்தக் காலத்தில் குரும்பசிட்டியில் கோயில் திருவிழாக்களில் ஆட்டக் கூத்துக்களும் நாடகங்களும் மேடையேற்றப் படுவது வழக்கம். குரும்பசிட்டியைச் சேர்ந்த பிரபல ஓவியரும் நாடகக் கலைஞருமாகிய திரு. கே. கே. வி. செல்லையா அவர்கள் தயாரித்த 'நாட்டாமை நாடகம்' என்ற சமூக நாடகத்தில் நடிக்கும் வாய்ப்பை இவர் முதன்முதலாகப் பெற்றார். அதனைத் தொடர்ந்து லவகுச, அல்லி அருச்சுனா முதலிய இசை நாடகங்களிலும் சிறு பாத்திரங்களில் நடித்துள்ளார்.

எனினும் இவரது முறையான நாடகத்துறைப் பிரவேசம் - நாடக அரங்கேற்றம் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியிலே இடம் பெற்றது. 1950ஆம் ஆண்டு பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் பிரெஞ்சு நாடக ஆசிரியர் மோலியரின் 'உலோபியின் காதல்' என்ற நாடகத்தில் உலோபியாகப் பிராதான பாத்திரத்தை ஏற்று நடித்து ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள் என எல்லோரதும் ஏகோபித்த பாராட்டுதல்களைப் பெற்றார்.

சென்னைக் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியிலும் இவர் நாடகத்துறையில் தமது முத்திரையைப் பதித்துள்ளார். அங்கு முதலாளி தொழிலாளி, குவேனி, ராகி மை டியர் போன்ற நாடகங்களை இயக்கித் தயாரித்ததோடு அவற்றில் நடித்தும்

புகழ் பெற்றார்.

இதுவரை 25 நாடகங்களைத் தயாரித்து மேடையேற்றி யிருப்பினும் பொன்னுத்துரை அவர்களுக்கு அதிக புகழைக் கொடுத்த நாடகம் 'தாளக் காவடி' ஆகும். இலங்கை வானொலி நடத்திய நாடகப் போட்டியில் முதலாம் பரிசு பெற்ற இந் நாடகம் 1973 நவம்பரில் வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்டு இவருக்குப் பெரும் புகழை ஈட்டிக் கொடுத்தது. திரு. கே. எம். வாசகர் தயாரித்தளித்த இந் நாடகத்தில் கணேசபிள்ளை, சந்திரப்பிரபா மாதவன், ராஜ கோபால், வித்துவான் சோதிநாதன் போன்ற பிரபல நடிகர்கள் நடித்தனர். தாளக்கட்டுக்களை பொன்னுத்துரை இசைக்க பின்னணிப் பாடல்களை நடிகமணி வைரமுத்து பாடினார்.

பின்னர் 'தாளக் காவடி'யை மாவை ஆதினகர்த்தா சிவஹீ சு. து. சண்முகநாதக் குருக்கள் மேடை நாடகமாக்கிப் பல தடைவைகள் மேடையேற்றினார். தாளக் காவடி முருகப் பெருமானுக்குரிய தலையாய வழிபாட்டு முறையாதலாலும் பக்தியை வளர்க்கும் நாடகம் ஆதலாலும் குருக்கள் ஐயா அவர்கள் இந் நாடகத்தில் அதிக அக்கறை காட்டினார். அதுமட்டுமின்றி இயல்பாகவே கலையார்வம் மிகுந்த குருக்கள் அவர்கள் திரு. பொன்னுத்துரையின் முயற்சி களுக்குப் புரவலராகவும் விளங்கினார். தாளக் காவடி நாடகத்தில் காவடி பழக்கும் முறை, விதம் விதமான தாளக் கட்டுக்கள், காவடி ஆட்ட நுணுக்கங்கள் எனத் தாளக் காவடியின் பலவகையான சிறப்புக்களைத் திரட்டி இளைய தலை முறையினருக்கு வழங்கும் ஒரு சாதனமாகவும் விளங்கியதால் மக்கள் மத்தியில் பெரும் பாராட்டுதலையும் பெற்று பொன்னுத்துரை அவர்களுக்கு அதிக புகழைக் கொடுத்தது.

இவரின் 'வருஷம் பிறந்த முன்னம் முன்னம்', 'நிறை குடம்', 'இறுதிப் பரிசு' போன்ற நாடகங்களும் அதிக அளவில் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன. மரபுவழி நாடக முறைகளில் ஈடுபட்டிருந்த போதும் திரு. பொன்னுத்துரை அவர்கள் பிற்காலத்தில் நவீன நாடக உத்திகளிலும் அதிக நாட்டம் காட்டினார். 1978ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நாடக அரங்கக்

கல்லூரியில் சேர்ந்து நவீன நாடகம் பற்றியும் இவர் பயின்றிருக்கின்றார். தாசீசியஸ், குழந்தை சண்முகலிங்கம், மௌனகுரு ஆகியோரின் நெறியாள்கையில் பல நவீன நாடகங்களில் நடித்தும் இருக்கின்றார். சிறுவர் நாடகங்கள் சிலவற்றை குறியீட்டு முறையில் தயாரித்து மேடையேற்றியுமுள்ளார்.

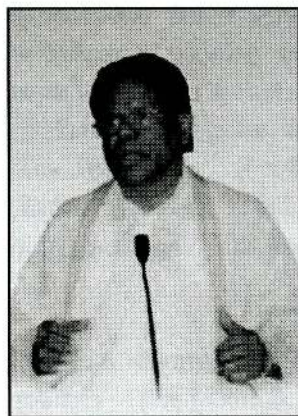
நாடக எழுத்தாளர், இயக்குநர், தயாரிப்பாளர், நடிகர் என நாடகம் சார்ந்த பல கூறுகளிலும் தன்னை இனம் காட்டிக்கொண்ட திரு. பொன்னுத்துரை அவர்கள் நாடகம்பற்றிப் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவற்றுள் 'பாடசாலை நாடகம்', 'ஓரங்க நாடகம்', 'நகர்ப்புற நாடகங்கள்' போன்ற கட்டுரைகள் நாடகம் பற்றிய இவரது பரந்த அறிவை எடுத்துக் காட்டுவனவாக உள்ளன.

தமிழ் நாடகம் பற்றி ஆழமான ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் திரு. ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை பற்றிக் குறிப்பிடும் போது "ஈழத்து நவீன தமிழ் நாடக வரலாற்றின் அண்மைக்கால நெறிப்பாடுகளையும், வளர்ச்சியையும் அறிய முனையும் எவரும் ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை என்ற பெயர் பல சான்றாதாரங்களில் நின்று ஒளிர்வதைக்காண்பர். நாடக ஆசிரியனாய், நடிகனாய், நெறியாளனாய் திரு. பொன்னுத்துரை அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்க தொண்டாற்றியுள்ளார்" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை, யாழ். இலக்கிய வட்டம் போன்ற அமைப்புகளின் வளர்ச்சிக்கும் இவர் அயராது உழைத்தவர். நாடகத் துறையில் இவரது 25 ஆண்டு காலப் பணியைப் பாராட்டி 1974ஆம் ஆண்டு கலை இலக்கிய நண்பர்கள் இவருக்கு வெள்ளி விழா எடுத்தனர். இவ்விழாவில் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் இவருக்கு 'கலைப்பேரரசு' என்னும் பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தார்.

கவிமணி வி. கந்தவனம் அவர்கள்

“நாவலர்போல் சைவத்தின் நவையகற்றி நயமுரைத்து
நசைகொள்ளும் நன்னீரால் நற்சமயக் குளமாகி
ஆவலுடன் பாய்ந்து வந்த ஆறதுவே ஆறுதல்போல்
ஆகமாஞ் சைவத்தின் அருப்பொருளைத் தேக்கிவைத்து
பாவலனாய் அடியார்க்குப் பாட்டாலும் இசையாலும்
பரப்பியபின் வழியெடுத்துப் பாய்ந்து வயல் செழிப்பாக்கும்
காவலனை மும்மலமும் கடிவதுபோல் கழிவகற்றிக்
கமுனியென மனச்செழுமை கதிரறுக்கும் காவியமே.”

இலக்கியத்தை இதயத்திலே சுமந்து, கவிதைதனை வாழ்வின் முகவரி யாகக் கொண்டு, இலக்கிய நண்பர்களை உயிரென நேசித்து, மனித மனோபாவங்களை உணர்ந்து, சிறப்பு மிக்க தமிழ்த்தொண்டராய் வாழும் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களை நினைவு கூர்ந்தால் அமுதம் பொழியும் அவரது கவிதைகளே நம் எண்ணத்திற்கு வரும். பலதுறை ஆற்றல் நிரம்பப் பெற்ற பேரறிஞரான இவர் ‘நமக்குத் தொழில் கவிதை’ என்பதற்கே மிகவும் உரித்துடையவர்.

கவிஞர் அவர்கள் சாவகச்சேரி, நுணாவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஆரம்பக் கல்வியை நுணாவில் மேற்கு கணேசவித்தியசாலையில் கற்று பின்னர் சாவகச்சேரி றிபேக் கல்லூரியில் இடைநிலைக்கல்வியைக் கற்றார். 1946 இலிருந்து 1952 வரை இங்கு கல்விகற்ற கவிஞர் அவர்களின் இலக்கியத்துறைப் பிரவேசம் 1948இல் ஈழகேசரி பத்திரிகையில் வெளியான முதற்கட்டுரையுடன் ஆரம்பமானது. றிபேக் கல்லூரித் தமிழ் இலக்கிய மன்றக் கையெழுத்துப் பத்திரிகையின் துணை ஆசிரியராகவும் செயலாற்றிய கவிஞர் அவர்கள் “The Adventures of Sam” என்ற ஆங்கில நாவலையும்

ஆங்கில இலக்கிய மன்றத்தின் கையெழுத்துப் பத்திரிகைக் காக எழுதியிருந்தார்.

1954இல் கவிஞர் அவர்களது முதலாவது நூல் 'ஒன்றரை ரூபாய்' என்ற குறுநாவல் வெளிவந்தது. தனது பெயரில் முதலெழுத்தோடு தந்தையின் பெயரையும் சேர்த்து 'கவிநாயகன்' என்ற புனைபெயரில் எழுதியிருந்தார். பொலிஸ் காரர்கள் இலஞ்சம் வாங்குவதை மையக்கருத்தாகக் கொண்டிருந்தது இவரது குறுநாவல்.

1954 ஜூனில் இந்தியா சென்ற கவிஞர் அவர்கள் சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் தனது உயர் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். கிறிஸ்தவக் கல்லூரியின் தமிழ்ப் பேரவையில் துணைச் செயலாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, கோவை கலைக் கல்லூரியில் பயின்ற கவிஞர் அவர்கள் பீ. ஏ. பட்டப்படிப்போடு தனது தேடலை நிறுத்திக்கொள்ளாது இலங்கை திரும்பிய பின்னர் கல்வி, நாடகம் கற்பித்தல், உயர்தர ஆங்கிலம் ஆகியவற்றில் 'டிப்பளோமா' பட்டம் பெற்றார்.

கவிஞர் அவர்கள் மாத்தளை சென்தோமஸ் கல்லூரியில் தனது ஆசிரியப் பணியினை ஆரம்பித்தார். பின்னர் அருணோதயாக் கல்லூரியில் அதிபராகக் கடமையாற்றினார். கொழும்புத்துறை ஆசிரியர் கல்லூரியில் பகுதிநேர விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றியிருக்கின்றார். நாடகத்தை ஒரு பாடமாக முதன்முதலில் ஈழத்தில் கற்பிக்க ஆரம்பித்தவர். புவியியல் பாடநூல்களை முதன் முதலில் வர்ணப் படங்களோடு தயாரித்து வெளியிட்டவர்.

கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், ஆய்வுக்கட்டுரைகள், சமயஞ்சொற்பொழிவுகள், கவியரங்கங்கள், விவாத அரங்குகள் என ஒவ்வொன்றிலும் தனிமுத்திரை பதித்த கவிஞர் அவர்கள் எண்ணிறந்த கவிதைகளையும், கவியரங்குகளையும் தந்திருக்கின்றார். கவிஞர் அவர்கள் இதுவரை 42 நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

கவிஞர் அவர்கள் யாழ். இலக்கிய வட்டத்தின் தலை-
வராகப் பணியாற்றிய காலம் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில்
பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய காலப்பகுதி
யாகும். பல இலக்கிய ஆர்வலர்களது ஆக்கங்கள் அச்ச
வாகனமேறியுள்ளது.

கவிஞர் அவர்கள் குடும்பசிட்டியில் தனது மனையாள்
தவமணியைத் தேர்ந்தெடுத்ததும், ஈழத்து இலக்கியத்துக்குக்
காத்திரமான பங்கினை வழங்கிய இரசிகமணி கனக. செந்தி
நாதன், கலைப்பேரரசு ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை, வெற்றிமணி
ஆசிரியர் மு. க. சுப்பிரமணியம் ஆகியோருடன் இருந்த
நட்பும், ஈழகேசரி பத்திரிகையுடன் இருந்த தொடர்பும் கவிஞர்
அவர்களின் பங்களிப்பை விசாலப்படுத்தியது.

கவிஞர் அவர்களை முதன்முதலாக கௌரவித்த
தாபனம் சென்னை ஐஸ்வரிய ஆச்சிரமம். அளவெட்டியில்
'கவிமணி' என்ற பட்டம் அருட்கவி விநாசித்தம்பி அவர்களால்
சூட்டப்பட்டது. கனடாவில் 1993ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் நடந்த
மணிவிழாவில் 'கவிநாயகர்' என்ற பட்டமும், மொன்றியாலில்
'மதுரகவி' என்ற பட்டமும் வழங்கப்பட்டது. ஏறத்தாழ
ஐம்பதாண்டு காலமாக தொடர்ந்து தமிழில் கவிதை, சிறு-
கதை எழுதிய இவர் ஆங்கிலத்திலும் கவிதை, சிறுகதை-
களை எழுதியுள்ளார். பத்துறை வித்தகரான கவிஞர்
அவர்களுக்கு குடும்பசிட்டி நலன்புரி சபை - கனடா
"இலக்கிய வித்தகர்" என்ற பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தது.

செந்தமிழ்க் கவிஞர், கல்விச்சிந்தனையாளர், தமிழ்
ஆங்கிலப் புலமையாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர், சொற்பொழி
வாளர், நடிகர், தமிழ்ப்பணியாளர் என்ற பல்வேறு துறைக-
ளிலும் தனது முழுமையான ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்திய
கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களது கவிதைகள் அனைத்தும்
தமிழ் மொழியின் செழுமையையும், வலிமையையும் கூட்டும்
திறன் கொண்டவை.

கவிநாயர் வி. கந்தவனம் அவர்கள் இயற்றிய நூல்கள்

1. ஒன்றரை ரூபாய்
2. இலக்கிய உலகம்
3. ஏன் இந்தப் பெருமூச்சு?
4. கூனியின் சாதனை
5. கீரிமலையினிலே
6. நுணாவிலூர்
7. நல்லூர் நாற்பது
8. பாடுமனமே
9. உய்யும் வழி
10. பரீட்சையில் சித்தி அடைவது எப்படி?
11. கவியரங்கில் கந்தவனம்
12. இலங்கையில் ஆசிரியத் தொழில்
13. Hail, The Tamil Tigers
14. விநாயப்பா
15. ஒன்றுபட்டால்
16. மணிக்கவிகள்
17. இயற்கைத் தமிழ்
18. எழுத்தாளன்
19. முத்தான தொண்டர்
20. புதிய சைவ வினாவிடை
21. தங்கம்மா நான்மணி மாலை
22. பத்துப்பாட்டு
23. ஆறுமுகம்
24. 12 Short Stories
25. Lasting Light
26. சிவபுராண தத்தவம்
27. கனடாவிற் சைவ சமயம்
28. அது வேறுவிதமான காதல்
29. சிவவழிபாடு
30. புதிய சைவ வினாவிடை
30. கந்தன் கதை
31. ஓ கனடா!
32. வரிக்கவிகள்
33. குரு வழிபாடு
34. விநாயகப் பெருமானும் அகத்தியரும்
35. முருகப் பெருமானும் அவ்வையாரும்
36. விநாயக வெண்பா
37. விநாயக வீருத்தம்
38. பொங்கு தமிழ்
39. கவிதை மரபு
40. ஆன்மீகக் கவிதைகள்
41. தென்னத்தில் என்னகத்தார்
42. பாவாரம்

“மாமனிதர்” கலைஞானி அ. செல்வரத்தினம்

திரு. அ. செல்வரத்தினம் அவர்கள் 23. 07. 1933ல் குரும்பசிட்டியில் பிறந்தவர். குரும்பசிட்டி திரு. பொன் பரமானந்தர் பாடசாலையில் ஆரம்ப கல்வியையும் தெல்லிப்பளை யூனியன் கல்லூரியில் இடைநிலைக் கல்வியையும் கற்றவர்.

1947ல் யூனியன் கல்லூரியில் நடந்த களியாட்ட (Carnival) விழாவுக்கு இவரால் வரையப் பெற்ற தாஜ்மகால் தோற்றத்தை ஒத்த படம் வாயிலில் முகப்புத் தோற்றமாக வைக்கப்பட்டது. அதே விழாவில் இவர் தமது வீட்டுக் கிணற்றடியில் தற்செயலாகக் கண்டெடுத்த பழைய காசுகள் மூன்றும் ஒரு சங்கும் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டன. அதன் பொருட்டு இவருக்கு வெள்ளிப் பதக்கம் பரிசளிக்கப்பட்டது.

இப் பரிசளிப்பு திரு. செல்வரத்தினம் அவர்களுக்கு தொல்பொருட்கள்மீது நாட்டத்தை ஏற்படுத்தியது. அதனால் அகழ்வாராய்ச்சியில் அவர் ஈடுபட்டார். இதுவரை பல கிராமங்களிலும் காட்டுப் பகுதிகளிலும் 92 அகழ்வுகளை மேற்கொண்டு பலவகையான தொல்பொருட்களைச் சேகரித்தார். அவற்றைப் பல கண்காட்சிகளில் வைத்துப் பலரதும் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றார்.

கண்காட்சிகளில் 1974ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் ஓர் அம்சமாகச் சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரியில் நடத்தப்பெற்ற கண்காட்சி முக்கியமானதொன்றாகும். அதில் திரு. செல்வரத்தினம் சேகரித்த தொல்பொருட்களும் இடம்பெற்றன. அவற்றைப் பார்வையிட்ட சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துப் பேராசிரியர் கொடுமுடி சண்முகன் ‘தனிப்பட்டவர்களின் சேமிப்புக்கள் என்றவகையில் இந்தியாவில்கூட இவ்வாறான சேமிப்பை

மேற்கொண்டவர்களைக் காணவில்லை' என்று திரு. செல்வரத்தினத்தைப் பாராட்டினார்.

1975ஆம் ஆண்டு குரும்பசிட்டி பொன். பரமானந்த வித்தியாலய 75ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவின்போதும் இவரது தொல்பொருள், புகைப்பட ஓவியக் கண்காட்சி இடம்பெற்றது. மற்றும் 1990ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்திலும் 1992ல் நாவலர் கலாச்சார மண்டபத்திலும் 1993ல் மங்கையர்க்கரசி வித்தியாலயத்திலும் 1994ல் சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியிலும் நடைபெற்ற கண்காட்சிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

ஈழத் தமிழர் வரலாறு பலவழிகளிலும் திரித்து எழுதப்பட்டுள்ளது என்பது இவரது கருத்து. இவர் கண்டெடுத்த பல தொல்பொருட்கள் தமிழர்கள் வரலாற்று ரீதியாக இலங்கையில் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. உதாரணமாக, ஆதித் திராவிடர் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்தமையை வலுப்படுத்தும் ஆதித் திராவிடர் இலச்சினையை இவர் கண்டெடுத்திருக்கின்றார். இதற்கு ஆதாரமாக ஆனைக்கோட்டையிலும் சில புதை பொருட்கள் எடுத்துள்ளார். கந்தரோடையில் இவர் கண்டெடுத்த மட்பாண்டம் ஒன்றில் பொறிக்கப்பட்டிருந்த வடிவங்கள் பிராமி எழுத்துக்களே என பென்சில்வேனியப் பல்கலைக்கழகத்து அறிஞர்கள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர்.

இவ்விதம் திரு. செல்வரத்தினம் அவர்கள் தனியாளாகத் தானே முயன்று அரிதிற் பெற்ற தொல்பொருட் செல்வங்களிற் பெரும் பகுதி போர்ச்சூழல் காரணமாகச் சிதைவு பெற்றதோடு பல பெறுமதி வாய்ந்த பொருட்கள் காணாமலும் போய்விட்டன. எஞ்சியுள்ளவற்றை மீண்டும் ஒன்று சேர்த்துப் பாதுகாத்து வருகின்றார்.

தொல்பொருள் துறையன்றி, புகைப்படக் கலை, ஓவியக் கலை என்பவற்றிலும் தனது கைவண்ணத்தைக் காட்டி தமிழ் இனத்துக்குச் கேவை செய்த இப்பெருமகனுக்கு 1991ஆம் ஆண்டு முத்தமிழ் விழாவில் 'மாமனிதர்' என்ற விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பெற்றார்.

‘கலாகேசரி’ ஆ. தம்பித்துரை

பெருமதிப்பிற்குரிய ‘கலாகேசரி’ ஆ. தம்பித்துரை அவர்கள் திருநெல் வேலியைப் பிறப்பிடமாகவும் குரும்ப சிட்டியை வாழ்விடமாகவும் கொண்ட தலைசிறந்த சிற்ப சித்திர ஓவியக் கலைஞரும் ஆசிரியரும் ஆவார். இலக்கியம் என்பது கவிதை, சிறுகதை, நாடகம் என்ற வரம்பினை அகல்வித்து சித்திரக்கலையையும் உள்ளடங்கச் செய்த தகைமையாளர்.

கலாகேசரி அவர்கள் ஒரு கட்டுரையில் “செய்ய முடிந்தவன் சாதிக்கிறான்; செய்ய முடியாதவன் போதிக்கிறான்” என்ற பேரறிஞர் பேர்னாட்ஷாவின் வரிகளைக் கோடிட்டுக் காட்டியிருந்தார்கள். சாதித்தலையும் போதித்தலையும் சமகாலத்திலேயே நிகழ்த்திக் காட்டிய கலாகேசரி அவர்களது போதிக்கும் ஆற்றலை (கற்பித்தல்) ‘வெற்றிமணி’ ஆசிரியர் மு.க.ச.சிவகுமாரன், ‘கலை இலக்கிய களம்’ கோகிலா மகேந்திரன் ஆகியோர் மிகவும் வியந்து பாராட்டியுள்ளனர்.

‘கலை இலக்கியக் களம்’ கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் கலாகேசரி அவர்களின் ஓவியங்களைப் பற்றிக் கூறுவதைக் கேளுங்கள். “17.01.1987ல் எமது களத்தின் சார்பில் ஒரு சித்திரக் கண்காட்சி யூனியன் கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. அந்தக் கண்காட்சியில் கலாகேசரி சேர்த்து வைத்த விதம் விதமான ஓவியங்கள் ஒவ்வொன்றும் எம்முடன் நடாத்திய உரையாடல்கள்! மறந்து விடக்கூடியனவா? கலை அன்னை எங்கள் கலாகேசரிக்கு தன் பரிபூரண கிருபையை வருஷித்திருக்கிறாள். அவருடைய ஓவியங்களையும் சிற்பங்களையும் பார்க்கிறபோது ஒரு பரவச உணர்வுக்கு உள்ளாகாதவன் ஒரு மனிதனல்ல; மரக்கட்டை”

‘வெற்றிமணி’

ஆசிரியரும்

சித்திர

ஓவியக்

கலைஞருமான மு.க.சு. சிவகுமாரன் அவர்கள் “ஓவியக் கலைக்கும் சிற்பக் கலைக்கும் அரும்பெரும் பணியாற்றியவர்கலாகேசரி தம்பித்துரை அவர்கள். என் தந்தையோடு நான் வாழ்ந்த காலத்தைவிட இவரது ஓவியங்களுடனும் சிற்பங்களுடனும் வாழ்ந்த காலம் அதிகம்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கலாகேசரி அவர்களது தேர்ச்சிற்பக்கலை பற்றிய ஆற்றலை இந்து நாகரிகத்துறையில் சிறப்பு ஆய்வுகளை மேற்கொள்பவரான திரு. வே. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் மதிப்பிட்டுள்ளார். தேர்ச் சிற்பக்கலை பற்றிய அறிவு மிக அருகி வருதலாலும் இவரது தேர்ச்சிற்பக்கலை பற்றிய ஆய்வு இனி வருங்காலங்களில் இக்கலையை மேற்கொள்ளும் ஆர்வலர்களுக்கு உதவியாய் இருக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பினாலும் திரு. வே. அம்பிகைபாகன் அவர்களது ஆய்வு முழுமையாகவே இங்கு தரப்பட்டுள்ளது.

தமிழகத்தைச் சேர்ந்த திருவிடைமருதூர் சி. சுப்பிரமணியம், சென்னை எஸ். குமாரசுவாமி, இரா. கோவிந்தராஜ், மாயவரம் ச. ஏகாம்பரம் போன்ற ஸ்தபதிகள் யாழ்ப்பாணத்திற் பணி புரிந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஐம்பது, அறுபதுகளில் உருவாகிய யாழ்ப்பாணத்துத் தேர்க்கலைஞர்களிற் பலரும் அவர்களின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டோராக விளங்கினர். ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து முப்பதாம் ஆண்டளவில் தமிழகம்சென்று சிற்பக்கலையிற் பயிற்சி பெற்று வந்து, வண்ணை வீரமாகாளி அம்மனுக்குத் தேர் அமைத்து ஓர் புதிய எழுச்சியை ஏற்படுத்தியவர் மட்டுவில் வி. ஆறுமுகம் ஆச்சாரியர். முழுவதும் தமிழக மயமாகியிருந்த அறுபதுகளின் மத்தியில் ‘கலாகேசரி’ என்ற ஐந்தெழுத்துச் சுட்டும் ஆற்றல்மிக்க ஆறுமுகம் தம்பித்துரை ஈழத்துத் தேர்க்கலை உலகிற் பிரவேசிக்கிறார். இவர் மேற்குறித்த ஆறுமுகத்தின் தலைமகனும் பிரதம மாணவனுமாவர்.

கலாகேசரியின் உருவாக்கம் பன்முகம் கொண்டது.

தேர்க்கலையைப் பொறுத்தளவில் இவர் தன் குருவாகத் தந்தையாரையே குறிப்பிடுகிறார். இருப்பினும் அவரிடமிருந்து பெற்றது மிகவும் குறைந்தளவிலான செய்முறையறிவே. சிற்ப வடிவமைப்பிற்குத் தேவையான ஓவிய வரைதலை நெறிப்படுத்திய பரமேஸ்வராக் கல்லூரி ஓவிய ஆசிரியர் செ. சண்முகநாதனும் “வின்சர் ஆர்ட்கிளப்” நிறுவக நெறியாளர் எஸ். ஆர். கனகசபையும் பரந்ததும் உயிர்த் துடிப்புள்ளது மான கற்பனையுலகிற் கலாகேசரியை உலாவ வைத்தோராவர்.

சிற்பக் கல்விக்கு இன்றியமையாத வட மொழியை சீதாராம சாஸ்திரியிடம் கற்ற கலாகேசரி தமிழகத்திலிருந்து வருகை தந்து மாவிட்டபுரத்திற் கருங்கற்பணி யாற்றிய சிற்பி பெரியசாமியிடம் ‘மானசார சிற்ப சாஸ்திரம்’ பயின்றார். இவர் பெற்ற பெரும்பேறு என்று இதனைக் குறிப்பிடலாம். சிற்ப நூல்களிற் சிறந்த மானசாரத்தின் சில பகுதிகளை நுட்ப திட்டமாக அறிந்து கொண்ட கலாகேசரி, யாழ்ப்பாணத்துக் கலைஞர்களில் மிகவும் தகைமை உடையவராகத் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டவர். தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியில் சித்திர ஆசிரியராக நியமனம் பெற்ற இவர், 1956இல் ‘கலை இந்தியா’ சுற்றுலாமூலம் இந்தியா முழுவதும் ஒரு மாத காலக் கல்வி, கலாசார சுற்றுப்பயணம் செய்து புராதன கலைச்சிறப்பை அறிந்து கொண்டார். 1968 ஆம் ஆண்டு வடமாநிலச் சித்திரக் கல்வி அதிகாரியாகப் பதவி உயர்வு பெற்றார் கலாகேசரி.

ஆகம, சிற்ப நூலறிவும், பல கலையறிவும், மூலப் பொருட்களில் சிற்பம் அமைக்கும் ஆற்றலும் உடையவனே ஸ்தபதி என்று இந்து ஆகம மரபு கூறும். கடந்த மூன்று தசாப்தகாலமாக ஈழத்துத் தேர்க் கலையுலகில் பணிபுரிந்த, ‘ஆகம மரபு’ அங்கிகாரம் பெற்ற ஒரேயொரு ஸ்தபதியாக விளங்கியவர் கலாகேசரி ஆறுமுகம் தம்பித்துரை அவர்களே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தந்தையார் ஆறுமுகத்தின் மேற்பார்வையிற் குரும்ப

சிட்டி அம்மன் தேரை வடிவமைத்த கலாகேசரி தந்தையார் காலமாகியபின் அவர் இயக்கி வந்த சிற்பாலயத்தை நிறுவன மயப்படுத்தினார். தன் இளவல் ஜீவரத்தினத்தை இணை ஸ்தபதியாகக் கொண்டு கொக்குவில் நந்தாவில் மனோன்மணி அம்பாள் தேரை (1966) வடிவமைத்தார். இந்நிகழ்வின் போது தான் அவருக்கே உரிய ஆளுமையைக் குறியீடாகக் காட்டும் 'கலாகேசரி' என்னும் கௌரவப் பட்டம் உயர்திரு ம. ஸ்ரீ காந்தா அவர்களால் வழங்கப் பெற்றது. நந்தாவிலிலே தோற்றம்பெறும் கலாகேசரியின் தேர்ப்பணி, யாழ் பாணியில் தன்னை இனங்காட்டும் வளர்ச்சிப் போக்கில் உயர்வதை வண்ணை காமாட்சி அம்பாள் தேரில் அவதானிக்க முடியும். எண்கோண வடிவமுடைய இத்தேர் நான்கு சில்லுகள் உடையது. உபபீட அமைப்பில் ஒரு பெருமாற்றம் தோன்றுகின்றது. சதுரவமைப்பிலிருந்து முன்னைய மரபு மாறிச்சித்தூர் மட்டமும், எண்கோண வடிவுமெடுப்பது ஓர் புதுமைமிகு அம்சமாகும்.

கலாகேசரி அவர்கள் நீண்டகால வதிவிடமாகிய குரும்பசிட்டியில் தன் பெயராற் 'கலாகேசரி கலாலயம்' என்னும் புதிய சிற்பாலயத்தைத் நிறுவினார், ஈழத்துத் தேர்க்கலை வரலாற்றையே மாற்றியமைத்தும், புதியதோர் அத்தியாயத்தை வகுத்தும், தேர் நெறியை ஆளும் புதிய பிரம்மாவாக மேற்கிளம்பினார் கலாகேசரி.

கலாகேசரி, தன் புதிய சிற்பாலயம் சார்பில் வடிவமைத்த சுதுமலை புவனேஸ்வரி அம்பாள் தேர் 02-06-1974 இல் வெள்ளோட்டங் கண்டது, யாழ் பாணித் தேர்க்கலை உருவமைப்பிலுஞ்சரி, கட்டமைப்பிலுஞ்சரி தன்னிறைவை முறையாகப் பிரதி பலிப்பது சுதுமலை யிற்றான் என்று குறிப்பிடுவதில் எதுவித சந்தேகமும் இல்லை. தனி யாழ் பாணியில் 'சிற்பத்தேர்' எனச் சூட்டத்தகும் முதல் தேராகிய இது சித்தூர் மட்டம், பேரூர் மட்டம் என்னும் முதலாம் இரண்டாம் தளங்களில் 30, 32 ஆக 62 சிற்பங்கள் கொண்டது. உபபீட கீழ்த் தளமாகிய கபோதகத்து சிறு கோட்டங்களில் துவாரபாலகிகள் இடம் பெறுகின்றனர். இங்கு

சுட்டத்தகும் பிறிதேர் முக்கிய அம்சம் ஆதாரசக்தி அமைப்புமுறை ஆகும். ஆதாரத்தில் தேராதார சக்திகளாகிய ஆதிசூர்மம், பூமாதேவி, ஆதிராகம் என்பன தேரைத்தாங்கும் பாவனையில் அமைகின்றன. தலைப்பாகம் முன்புறமும் காற்பாகம் பின்புறமுமாக பொது வழக்கிலமைய, இடம் - வலம் என்னுமிரு புறங்களிலும் சூர்மத்தின் முன்னங்கால்கள் முன்பக்கமும் பின்னங்கால்கள் பின்பக்கமும் அமைவது வேறிடங்களிற் கண்டு கொள்ள முடியாத சிறப்பம்சமாகும். இது தேர் அமைப்பியல் நிறைவினைப் பிரதிபலிக்கும் ஓர்மசமாகும்.

மணிமண்டபத்தில் சிற்பச் செழுமை மிக்க அம்சங்கள் புதிதாகத் தோற்றம் பெறுகின்றன. விமானத்தைத் தாங்கும் பெரிய யாளிகளின் கீழே முன் - கீழ்ப்பார்வையுடன் இடம் பெறும் பெரிய பாயும் சிங்கங்கள், யாளித்தூணின் பாதமாக புதிய வடிவெடுக்கின்றன. பல்லவ கட்டடச் சிற்பப்பாணி இங்கு தேர் அமைப்பிலிடம் பெறுதல் ஒப்புநொக்குதற்குரியது. இவ்வம்சம் பிற்காலத்து யாழ்பாணியிற் செல்வாக்குச் செலுத்துவதைத் தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவி ஆலயம் (1978), மாத்தளை முத்துமாரி அம்பாள் ஆலயம் (1977) என்னுமிடங்களிற் கண்டு கொள்ளலாம்.

குப்பிளான் கற்பகப்பிள்ளையார் தேர் (1975) ஈழம் அதுகாறும் கண்டிராத வேசரமரபில் அமைந்தது. அது வட்ட வடிவுடையது. கலாகேசரியின் தற்றிறனை வெளிப்படுத்தும் பெருமுயற்சி இதுவாகும். உப்பீடம் பூசாந்தரமாகவும் அமைகிறது. முறையாக 'வட்டவடிவம்' எல்லாத் தளங்களிலும் பேணப்படுதல் நடைமுறையிற் சாத்தியமற்றது என்பதையுணர்ந்த கலாகேசரி, வட்டத்துடன் எண் கோணத்தையும் தக்கவாறு இணைத்தார். அதிஸ்டானம் வட்டமாகவும் பேரூர்மட்டம் எழுதகவடிவில் எண்கோணமாகவும் அமைய, நராசனத்திலிருந்து மிகுதி அடிப்படை வடிவம் முழுவதும் வட்டமாகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. விமானமும் எண்கோணக் கலப்புடையதே.

குப்பிளானில் வளர்ச்சியாகக் கலாகேசரியின் புலோலி

புற்றளை விநாயகர் தேர் (1980) அமைகிறது. வடிவநிலையில் எண்கோண அம்சக் குறைகள் நீங்கிய 'வேசரவடிவ முழுமை' யை இங்கு இவர் தோற்றுவித்தமை சிறப்பம்சமாகும்.

தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி தேர் (1978), திராவிட மரபு நிலைப்பட்ட ஈழத்துத் தேர்க்கலை மரபில் மேலும் ஓர் நுட்பத்தைச் சேர்க்கின்றது. கட்டட அணி அமைப்பில் 'முகபத்திர மடக்கை மீட்பு' ஒன்று. முந்திய தேர்கள் உத்தரமட்ட நிலையில் அமைதியாக இருக்கத், திராவிட எண்கோணத் தேரில் முதன் முறையாக முகபத்திர அமைப்பை இங்கே கையாள்கிறார் கலாகேசரி. இம் முயற்சிக்குத் தமிழகக் கலைஞர் திருவிடைமருதூர் இரா. கோவிந்தராஜுவின் நீர்வேலி வாய்க்காற்றறைவப் பிள்ளையார் தேர் (1963) வடிவமைப்பு, ஓர் முன்மாதிரியும் உந்துசக்தியு மாகும். பிரதம வடிவம் முழுவதும் முகபத்திர மடக்கை மீட்கப்பட்ட போதிலும் தாமரை வடிவப் பண்டிகையில் இது, குதிரைகளால் உயர்த்திச் செல்லப்படும் குறியீடாக மட்டுமே அமைகிறது. நீர்வேலியில் இவ்வம்சம் தளத்தைப் பொறுத் தளவில் முழுமையாக இருப்பது ஒப்பு நோக்குதற்குரியது.

உபபீட கபோதகத்தில் துவாரபாலகர்கள் அல்லது மூல தெய்வத்தின் முக்கிய வடிவங்கள் இடம்பெறும் முந்திய மரபுமாறி 'அட்டதிக்குப் பெண் காவற்றெய்வங்கள்' இடம் பெறுகின்றனர். இதனை மாத்தளை முத்துமாரி அம்பாள் தேரில் ஏற்கனவே கலாகேசரி அறிமுகப் படுத்தியிருந்தார். திசைக் காவலர் அம்சம் தேவாசனத்தில் அமைய வேண்டும் என்பது, தேர்க்கலை மரபு.

புதிய மரபை அறிமுகப்படுத்தியும் திராவிட எண்கோண மரபைச் செழுமைப்படுத்தியும் வளமுட்டிய கலாகேசரி, 'அந்திரம்' என்று சிற்ப இலக்கணம் கூறும் அறுகோண வடிவைக் கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய தேரில் அறிமுகப்படுத்துகின்றார். கலாகேசரியின் தற்றிறன் அதிகூடிய விவேகத்துடன் வெளிப்பட்டது இங்கேயென்றுதான் சொல்லுதல் வேண்டும். இருதள சிற்பமுடைய இத்தேர்

ஆறுசில்லுகளும் திரிதள விமானமும் உடையது. முகபத்தி-மடகையைப் பிரதமகோணம் முழுவதும் கொண்டமையும் சிறப்புடையது. அறுகோணத்திலும் தேரா? அப்படியென்றால் சுவாமியை எந்தப் பக்கத்தாலை ஏத்துவது? என்று கேள்வி எழுப்பி, 'பின்பக்கத்தாலை தூக்கி வைக்கட்டும்' என்று தாமே பதில் சொல்லித்திருப்தியடைந்த ஸ்தபதிகளும் உளர். எண்கோணமாயின் ஆறு பவளக்கால்கள் ஒரே சுற்று வட்டமைப்பில் வருமெனச் சிலர் தமது மூளைக்குள்ளேயே புதிய தேர் இலக்கணம் வகுத்திருந்தனர். இவர்கள் எல்லோரும் வெறும் கிளிப்பிள்ளையாகச் செய்முறைப் பயிற்சி மட்டும் பெற்றிருந்தனரே தவிரச், சிற்ப அரிச்சுவடியையேனும் 'நூன்மரபாக' அறிந்திருக்கவில்லை.

முகபத்திர பங்குமானத்தளவு கொண்டு பிரதம வாசல்கள் ஆறாகவும், ஒவ்வோர் கோண இடம் - வலம் என்னும் பகுதிகளை ஒரே தொடர்பில் இணைத்து உபவாசல்கள் ஆறாகவும், வகுத்த கலாகேசரி பலருக்கும் 'நடுநின்ற' பவளக்காலிடத்தே சுவாமி ஏறும் வாசலையே தோற்றுவித்தார். வெறும் செய்முறைப்பயிற்சி பெற்ற ஸ்தபதிகள் சிலருக்கு இவ்வடிவமைப்பு இற்றைவரையிலும் விளங்கவேயில்லை என்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அவ்வளவிற்கு அதியுயர் திறமை கொண்டு இவ்வமைப்பை உருவாக்கியவர் கலாகேசரி.

ஈழத்துத் தேர்க்கலை வரலாற்றிற் சகல அம்சங்களாலும் ஓர் உயரிய எல்லையைத் தொட்டு நின்ற மாத்தளை முத்துமாரி அம்பாள் தேர் (1977), 1983 ஐத் தொடர்ந்த நெருக்கடியின்போது தீக்கிரையாக்கப்பெற்றமை துரதிஷ்டவசமானது. நாகரம் - திராவிடம் - வேசரம் என்னும் மூன்று மரபுகளையும் பொருத்தமுற இணைத்தும் சக்தி தத்துவத்தை மணி மண்டப மேல்விதானத்தில் புகுத்தியும் ஒரு புதிய மாதிரியை இங்கே கலாகேசரி உருவாக்கியிருந்தார்.

அமைப்பு முறைகளில் மிகவும் முன்னேறிய கோணமாக 'நாகரம்' விளங்குகிறது. கோண்டாவில் அன்னங்கை சிவபூதவராயர் தேரும் (1988) சுன்னாகம் கதிரமலைச்சிவன்

தேரும் நாகர வடிவிலமைவன. ஐந்து தள விமானமும் நான்கு சில்லுகளும் உடைய இவை முறையே இரண்டு, மூன்று தள சிற்பங்கள் உடையன. இருப்பினும் பின்னது மூன்றாவது தளம் பூர்த்தியாகவில்லை, 'இரட்டைப் பஞ்சாங்கம்' எனப்படும் அணியமைப்பு, சுன்னாகத்திற் திறமுறப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. சித்தூர் மட்டச் சிற்ப வரிசை செங்குத்தான முன்னைய மரபிலிருந்து மாறிச் சிறிது சாய்ந்திருப்பது ஓர் சிறப்பம்சமாகும். வட இந்தியத் தேர்களின் உருவினை இது பிரதிபலிப்பதும் குறித்துரைக்கத்தக்கதே. விமானத்தைத் தாங்கும் யாளிகள் உயிரோட்டம் நிறைந்தன. வீறும் வனப்பும் மிக்க நான்கு குதிரைகளும் இத்தேரின் கவர்திறனை மேலும் அதிகரித்து நிற்கின்றன. ஈழத்துத் தேர்களிற் சமகால வட இந்திய நாகர மரபை அறிமுகப்படுத்தி நிற்கும் தலைசிறந்த தேர் இது எனலாம். கலாகேசரி கடும் சுகவீனமுற்ற நிலையிலும் வடிவமைத்துப் பூர்த்தி செய்த இறுதி அமைப்பு, இணுவில் செகராசசேகரப் பிள்ளையார் தேர். அது திராவிட முகபத்திர அமைப்புடையது.

கலாகேசரியின் தேர்களிற் சில பொதுப் பண்புகளை அவதானிக்கலாம். சிற்ப அணிகளாகிய அன்னம், சரபம், மகரம், யாளி, குதிரைகள் என்பன உயிரோட்டம் நிறைந்தன. விக்கிரகங்கள் அபிநயச் சிறப்புடையன. அதே வேளையில் 'செய் நேர்த்தி' சிறிது குறைந்திருக்கும். சுதுமலை, கொக்குவில் தவிர்ந்த ஏனைய இடங்களிலுள்ள ஆலயங்களிற் செய்யப்பட்ட தேர்கள் நான்கு சில்லுகள் உடையன. தேர்த்திருவிழா விற்கு ஓடும் தேர்களுக்கு ஆறு சில்லுகள் என்ற ஆகம சிற்ப மரபின் அடிப்படையில் நோக்கும் போது இது குறைபாடு உடையதே.

இன்று ஈழத்திற் பணியாற்றும் தேர்க் கலைஞர்களிற் பலரும் கலாகேசரியின் மாணவர்களாவர். திருநெல்வேலி ஆறுமுகம் சிற்பாலய அதிபர் ஆறுமுகம் ஜீவரத்தினம், கலாகேசரியின் பிரதம மாணவனும் இளவலும் ஆவார். தேர்க்கலையைப் பொறுத்தளவில் துறை சார்ந்த அறிவு 'கலாகேசரியின்' மாணவர்களிடம் காணப்படவில்லை. இக்

குறைபாடு, இவர்களுக்கு மாத்திரமன்றி மரபுநிலைப் பட்ட குருகுல முறையில் செய்முறைப்பயிற்சி பெற்று உருவாகும் அனைத்து மாணவர்களுக்கும் பொதுவானதோர் அம்சமே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொகுத்து நோக்கும்போது தேர் வடிவமைப்பிலும் தேர்ச்சிற் ப வடிவமைப்பிலும் மாத்திரமன்றிச் சிற்ப இலக்கணங் கற்றுத் 'துறை சார்ந்த அறிஞர்' என்று உயரிய நிலையிற் செயற்பட்டவர் கலாகேசரி என்பது தெளிவாகின்றது. ஈழத்திற்கு வருகை தந்த இந்தியக் கலைஞருடன் இணை நிற்கும் ஆற்றல் பெற்ற கலாகேசரி யாழ்ப்பாணத்துத் தேர்க்கலையுலகில் 'ஆகம மரபு அங்கீகரித்த ஒரேயொரு தேர் ஸ்தபதி' என்பது விதந்து போற்றுதற்குரியது.

- நன்றி: பொன்வயல்

வர்த்தகர்கோன், திரு. பி.எஸ். நடராசா

“பிறந்ததும் இந்த மண் - நான் வளர்ந்ததும் இந்தமண் இறுதியிலென் உயிருடைலைப் பிரிவதும் தாய்த்திரு மண்ணே” என்ற உங்கள் வைராக்கிய வரிகளை மெய்யாக்கி விட்டீர்கள்! நீங்கள் மரணிக்கவில்லை; எச்சங்களாய் நீங்கள் விட்டுச் சென்ற பிள்ளைகளிலும் பேரப் பிள்ளைகளிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்!

- இது நிலக்ஷன் சுவர்ணராஜா (பேரப்பிள்ளை) அவர்களது ஆழ்மனது வார்த்தைகள்

இலங்கைத்தீவின் மூலை முடுக்கெங்கும் பேசப்படு மளவிற்கு வர்த்தகத் துறையிலே கோலோச்சிய ஒரு சமூகச் சிந்தனையாளரை, குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தினை எந்தெந்த வகையிலே ஒளிபெறச் செய்யலாம் என எண்ணித் துணிந்த செயல் வீரரைப் பற்றிய ஒரு பார்வையாகவே அமரர் பி.எஸ். நடராசா அவர்களின் நினைவலைகளை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குரும்பசிட்டி கலை மலிந்த பூமியென்றும் இது வெறும் நிலப்பரப்பல்ல; ஓர் கலைப்பரப்பென்றும் ஆய கலைகள் அறுபத்து மூன்றும் கூடிவளர்ந்து கோலோச்சிய குக்கிராமமென்றும் போற்றப்படுவது யாவரும் அறிந்த ஒன்றே.

மேன்மைகொள் சமயப் பண்புகள் நிறைந்து விளங்கிய இக் கிராமத்தில் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த பெற்றியால் போற்றப்படுகின்ற அமரர் பூதப்பிள்ளை சுப்பிரமணியம் - செல்லமுத்து தம்பதிகளுக்குச் செல்வப் புதல்வராய் வாய்த்தவர் அமரர் நடராசா அவர்கள். ஒரே ஆண் பிள்ளையான அமரரின் ஒரே சகோதரி இராசம்மா ஆவர்.

அமரர் நடராசா அவர்களது தகவல்களைப் பெறுவதற்காக அவருடைய துணைவியார் நாகேஸ்வரி அவர்களைச் சந்தித்தபோது அவர் கூறினார் “அப்பு நெடுகச் சொல்லுவார், பிள்ளை ‘செல்வர்க்கு அழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்’. நாங்கள் எங்கடை இன சனங்களுக்கு எங்களாலை இயன்றளவு உதவி செய்து கைதூக்கிவிட வேண்டுமென்று”

இங்கே ஒன்றல்ல; இரு விடயங்களை வாசகர்கள் கவனிக்க வேண்டும். முதலாவது திருமதி நாகேஸ்வரி அவர்கள் ‘அப்பு’ என்று குறிப்பிடுவது தனது தந்தையாரை அல்ல. அமரர் நடராசா அவர்களது தந்தையாரான மாமனார் சுப்பிரமணியம் அவர்களையே. இரண்டாவது அமரர் சுப்பிரமணியம் அவர்களது உற்றார், சுற்றம், ஊர், உறவுகளைப் பேணும் மனோபாவம். இன்னும் இன்னும் அதிகமாக அமரர் நடராசா அவர்களிடம் சேர்ந்து கொள்ளக் காரணமாயமைந்த குடும்பப் பிணைப்பு.

1919 பெப்ரவரி 17ல் பிறந்த அமரர் நடராசா அவர்கள் தமது ஆரம்பக் கல்வியை பொன். பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயம் என அழைக்கப்படும் அன்றைய மகாதேவா வித்தியாசாலையிலும் உயர் கல்வியை தெல்லிப்பளை யூனியன் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி, தெஹிவளை சென். தோமஸ் கல்லூரிகளிலும் பெற்று இலண்டன் மெற்றிக்குலேஷன் பரீட்சையில் தேர்வு பெற்றார். எனினும் பொறியியல் துறையில் கற்கும் அவரது ஆசை கைநழுவினதால் தந்தையாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட “பூ. சுப்பிரமணியம் பிறதர்ஸ்” என்னும் வர்த்தக நிறுவனத்தில் பங்காளராக இணைந்து செயற்பட ஆரம்பித்தார். கெக்கிராவையில் இயங்கிய இவ் வர்த்தக நிறுவனம் முழு இலங்கையிலுமே வியந்து பேசப்படும் அளவிற்கு செல்வாக்குச் செலுத்தியிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

எமது கிராமத்துப் பாடசாலை 1962ல் அரசாங்கம் பொறுப்பேற்கும் வரை ஏழு பெரியவர்களால் காலத்துக்குக் காலம் முகாமைத்துவம் செய்யப்பட்டு வந்தது. அமரர்

பி.எஸ். நடராசா அவர்களும் இந்த ஏழு பெரியவர்களில் ஒருவராக இருந்து செயற்பட்டார். இவர் முகாமையாளராக இருந்த வேளையிலேயே அறுபதாண்டு பழைமை வாய்ந்த பிரதான மண்டபமான சுண்ணாம்புக் கட்டடம் அகற்றப்பட்டு புதியதோர் மண்டபம் அமைக்கப்பட்டது. காலத்துக்குக் காலம் கிடுகினால் வேயப்பட்டு வந்த பழைய மண்டபத்தில் மழைக்காலத்தில் மாணவ மாணவிகள் பட்ட சிரமங்களை நானும் நன்கு அறிவேன். அப்போதைய அதிபர் மதிப்பிற்குரிய சீ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் அமரர் நடராசா அவர்களும் பொதுமக்களிடம் இருந்து பெற்ற நிதியுதவிகளோடு ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்புடன் 90X35 அடி பரப்பளவுள்ள பிரதான மண்டபத்தை நிர்மாணித்தனர். “காலத்தாற் செய்த இக்கருமம்” எஞ்ஞான்றும் போற்றுதற்குரிய தொன்றாகும்.

1945 இலே அரியகுட்டி தங்கமுத்து தம்பதிகளின் இளைய மகளான நாகேஸ்வரி அவர்களைத் தனது வாழ்க்கைத் துணைவியாக்கிக் கொண்ட அமரர் நடராசா அவர்கள் “இல்வாழ்க்கை என்பது இயல்புடை மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை” யாக விளங்கி வந்தார். இல்லற வாழ்வின் பயனாய் சுவர்ணராஜா, ரஜந்தினி, ராஹினி, சுவர்ணஹரன் ஆகிய மக்கட் செல்வங்களைப் பெற்று மட்டில்லா மகிழ்வுற்றிருந்தார்.

“மண் தந்தீர், பொன் தந்தீர், மகிழ்வோடு நாம் வாழ வேண்டியதெல்லாம் நாம் விரும்பிய வேளைகளில் தந்தீர்” என்ற அமரரின் பிள்ளைகளின் வாக்கு மூலமே பெற்ற வராய்த் தமது கடமைகளை எத்துணைச் சிறப்பாய் ஆற்றியிருக்கிறார் என்பதை அழுந்தக் காட்டி நிற்கிறது. “தந்தை மகற்காற்றும் உதவி அவையத்து முந்தியிருப்பச் செயல்” என்பது பொய்யா மொழியே.

வர்த்தகத் துறைமூலம் வளம் சேர்த்த எம் கிராமத்து வணிகப் பெருமக்களிலே அதிகளவிலே எமது கிராமத்து வளர்ச்சியில் அக்கறையோடு செயற்பட்ட பெரியவர் அமரர் நடராசா அவர்கள் என்பதே என்னுடைய ஆணித்தரமான கருத்து.

குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தின் மிகப்பெரிய ஆலயமான அருள்மிகு அன்னை முத்துமாரி அம்பாள் சித்திரத்தேரை உருவாக்குவதில் முனைப்புடன் ஈடுபட்டிருந்தவர். ஆண்டு தோறும் ஆலயத் தேர்த் திருவிழாவை நேர்த்தியாகச் செய்து வந்தவர். 1987ல் அம்பாள் ஆலயமும் சித்திரத்தேரும் அரசு படைகளால் அழித்தொழிக்கப்பட்டு வெறுங்கற்குவியலாக்கப்பட்ட போது மனமொடிந்து கண் கலங்கியவர். 1977 கலவரத்தில் தமது வர்த்தக நிறுவனங்களும் பெருவாரியான சொத்துக்களும் நாசமாக்கப்பட்ட நிலையிலும் ஆலயப் புனர் நிர்மாணத்திற்கென அமைக்கப்பட்ட குழுவில் இணைந்து செயற்பட்டவர்.

அமரர் நடராசா அவர்கள் மயிலிட்டிக் கிராமசபைத் தலைவராக விளங்கிய காலத்திலேயே எமது கிராமத்திற்கு முதன்முதலாக மின்னணைப்புக் கிடைத்ததும் பிரதான வீதி வெளிச்சம் பெற்றதும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கது. இதை இவர் தனது சொந்தச் செலவிலேயே செய்வித்தவர்.

1970 களிலே நாடு முழுவதும் பெரும் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருந்த வேளையிலே தமது கிராம மக்களுக்காக அவர்கள் உண்ண உணவின்றி வருத்தப்பட நேரிடும் என எண்ணி அமரர் நடராசா அவர்கள் தமது வர்த்தக நிறுவனத்தின் உதவியோடு அரிசியை எடுத்து வந்து எல்லா மக்களுக்கும் இலவசமாக வழங்கி ஞாலத்தின் மாணப் பெரிதான காலத்தாற் செய்த உதவிக்குரிய பரோபகாரி.

எமது கிராமத்தின் அறிவாலயமான பொன். பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சியிலும் அருளாலயமான முத்துமாரி அம்பாள் ஆலயத்தின் நிர்மாணப் பணிகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த அமரர் நடராசா அவர்கள் எம்மவர்களால் என்றும் நினைவு கூரப்பட வேண்டிய பெரியவர். இவர் 1995.11.15இல் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து இறைவன் தாளிணைந்தார்.

நன்றி: பொன்வயல்

திரு. தா. இளையதம்பி J.P

வெள்ளை வேட்டி, வெள்ளை நஷனல், திருநீற்றுக் குறியிட்ட நெற்றி, தங்க நிறப்பட்டியுடன் கூடிய கைக் கடிகாரம் தளர்வில்லாத நடை. குறித்த நேரத்திற்கு குறித்த இடத்தில் எடுத்த பணியைச் செவ்வனே முடிக்கும் பண்பு. இவற்றிற்கு உதாரணமாக விளங்கியவர் எமதூரில் J.P என அழைக்கப்பட்டு வந்த பெரியவர் தா. இளைய தம்பி அவர்கள்.

இலங்கைத் தபால் திணைக்களத்தில் பணியாற்றிய இவர் குரும்பசிட்டி கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தில் இணைந்து ஒன்பது ஆண்டுகளாக தலைமைப் பதவி ஏற்று நற்பணி ஆற்றியவர். ஏற்கெனவே நான் குறிப்பிட்டுள்ள வாறு இவருடைய காலத்திலேயே வவுணத்தம்பை வீதியிலிருந்து மேற்கு நோக்கிச் செல்லும் கிளை வீதி அருகாமையில் ஒரு கைத்தறி நெசவு நிலையம் அமைக்கப்பட்டு பல பெண்கள் அங்கு வேலை செய்து தங்களது வருவாயை ஈட்டிக் கொள்ள வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது.

நெறிமுறை தவறாத பழமைபேணும் தன்மையரான இவர் சிவதீட்சை பெற்றவர். கிராமத்தின் செல்வந்தர்களில் ஒருவராக விளங்கிய போதிலும் எளிமையாக வாழ்ந்தவர். இரண்டு மூன்று மைல் தொலைவிலுள்ள இடங்களுக்குக் கூட கால் நடையாகவே செல்பவர். எனினும் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு ஐந்து நிமிடம் முன்பாகவே தான் சமூகமளிக்க வேண்டிய இடத்தில் இருப்பார். இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியினர் ஆரம்ப காலத்தில் தமிழ் ஈழப்பகுதிகளில் சொந்த தபால் சேவையை நடாத்தி ஒத்துழையாமை இயக்கம் நடாத்தியபோது அதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டு உழைத்தவர். இவர் திருமணப்பதிவு அதிகாரியாகவும் செயற்பட்டார். இவருடைய முன்மாதிரியான நடவடிக்கைகளை நாமும் பின்பற்றுவதே அமரராகிவிட்ட இவருக்கு நாம் செப்பும் நன்றிக்கடனாகும்.

திரு. க. திருநாவுக்கரசு

தமிழ் இயல், இசை, நாடகம், அரசியல், கைத்தொழில், கமத்தொழில் என எல்லா வகையிலும் துறையிலும் சிறப்போடு செயற்பட்டு வந்த குரும்பசிட்டிக்கிராமத்தின் வளர்ச்சியில் உயர்ச்சியில் அக்கறை காட்டிய, அர்ப்பணிப்போடு செயற்பட்ட பல பெரியார்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் குறிப்பிட்டுப் பேசத்தக்க கனவான் க. திருநாவுக்கரசு அவர்களின் நினைவினை மீட்டுப்பார்ப்பதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இலங்கைத்தீவிலே அரசாங்க கல்விச் சேவைகள் ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் (1869) எமது கிராமங்களில் திண்ணைப் பள்ளிகளிலேயே மாணவர்கள் கல்விகற்று வந்திருக்கிறார்கள். இக்காலப்பகுதியில் வாசுதேவ முதலியாரின் புதல்வரான பரமானந்தச்சட்டம்பியார் (பெரியவாத்தியார் பரமானந்தர் வேறு) திண்ணைப்பள்ளிகளில் மாணாக்கர்களுக்குக் கல்வி போதித்து வந்துள்ளார். இவரது புதல்வரான கதிரிப்பிள்ளை, தமது துணைவியார் சின்னத்தங்கம் என்பவரோடு சேர்ந்தாற்றிய இல்லறத்தின் பயனாக வாய்த்த மூத்த புதல்வரே திரு. திருநாவுக்கரசு ஆவார்கள். இவருக்குப் பின்னால் சுந்தரமூர்த்தி, அருணாசலம் என இரு சகோதரர்கள்.

1904ல் பிறந்த திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் வயடைழச ள ஊழட்டநபந இல் தனது ஆரம்பக்கல்வியைப் பெற்றார். தூரமொச ஊயஅடிசனைபந வரை கல்விப்பயின்ற இவர் எமது கிராமத்திலிருந்து முதன்முதலாக புகையிரத நிலைய அதிபர் பதவிக்கு நியமனம் பெற்ற மூவருள் ஒருவராவார். திரு. க. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் கந்தையா மகள் சிவபாக்கியம் என்பவரை 1926ல் திருமணம் செய்து இல்லறபந்தத்தில் நுழைந்தார். திருநாவுக்கரசு சிவபாக்கியம் தம்பதிகளின் இனிய இல்லறத்தில் சத்தியபாமா, சத்தியதேவி, ஆகிய புதல்விகளும் சிவராசா (பாபு) எனும் புதல்வரும் வாய்த்தனர்.

திருநாவுக்கரசு அவர்களின் தந்தையாரான கதிர்ப்பிள்ளையின் சகோதரர் நாகமுத்துவின் மைந்தரே ஈழகேசரி பொன்னையா ஆவார். ஆக 1892ல் பிறந்த பொன்னையா அவர்களும் 1904ல் பிறந்த திருநாவுக்கரசு அவர்களும் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்களாவர்.

சன்மார்க்க சபையை ஈழகேசரி பொன்னையா அவர்கள், 1934ல் விஜய தசமி தினத்தில் அங்குராப்பணம் செய்து அவரே ஏறத்தாழ 15 ஆண்டுகளாகத் தலைமைதாங்கி திறம்படச் செயலாற்ற வழிவகுத்தார்.

1948ல் கிராமிய மட்டத்தில் அபிவிருத்தித்திட்டங்களை முன்னெடுத்துச் செல்லும் நோக்கில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்ததைத் தொடர்ந்து, கிராமங்கள் தோறும் கிராம அபிவிருத்திச்சங்கங்கள் செயற்பட ஆரம்பித்தன. எமது கிராமத்திலும் இதே ஆண்டிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்ட கிராம அபிவிருத்திச்சங்கம் சன்மார்க்க சபையின் உப பிரிவாகச் செயற்பட்டுவந்தது.

1951ல் ஈழகேசரி பொன்னையா அவர்கள் காலமாகியதைத் தொடர்ந்து 1957ல் கிராம அபிவிருத்திச்சங்கம் தனித்து இயங்கும் தீர்மானத்தை மேற்கொண்டதை அடுத்து, மேற்படி சங்கம் எமது கிராமத்தின் மேற்குப்புறத்தில் அமைக்கப்பட்ட கட்டிடத்தில் செயற்பட ஆரம்பித்தது. இந்த நேரத்தில் திரு. க. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் கிராம முன்னேற்றச் சங்கத்தோடு இணைந்து செயற்பட்டார். அதன் முதலாவது தலைவராகவும் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். இவரது ஆற்றலும் ஆளுமையும் நிர்வாகத்திறனும் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் தொடர்ச்சியாகப் பல பயனுள்ள வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுத்துச் செல்ல வழிகோலியது.

திரு. க. திருநாவுக்கரசு அவர்களின் தலைமைக் காலத்திலேயே அன்னாரின் அயராத முயற்சியால் எமது கிராமத்திற்கான 770ம் இலக்க பேருந்துச் சேவை ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணம் பேருந்து நிலையத்திலிருந்து

முதலாவது பேருந்து எமது கிராமத்திற்கு வந்த போது அன்னாரும் அதே பேருந்தில் பிரயாணித்துவந்து எமது கிராமத்தில் இறங்கியது மிகவும் மனதைத்தொட்ட விடயமாகப் பலராலும் பேசப்பட்டது. விவசாயிகள், சிறுவிற்பனையாளர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்கு, அவர்களது பொருட்களை சுலபமாகச் சந்தைப்படுத்துவதற்கும், கொள்வனவு செய்வதற்கும் அன்னாரின் முயற்சி பெரிதும் கைகொடுத்துதவியது.

திரு. க. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் 1966இல் இவ்வுலக வாழ்வை விடுத்து இறையடி சேர்ந்த போதும், 770ம் இலக்கப்பேருந்து, குரும்பசிட்டி கிராமமுன்னேற்றச் சங்கக் கட்டடம் போன்றன அன்னாரை என்றும் நினைவூட்டிக் கொண்டேயிருக்கும்.

திரு. மா. இளையதம்பி

திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு எனும் முது மொழிக்கு அமைய திக்கெல்லாம் பரந்துவாழும் எமது வாழ்க்கை இன்று நேற்று ஆரம்பித்தது அல்ல. அவ்வழியில் மலேசிய நாட்டில் குடிபெயர்ந்து அந்நாட்டின் புகையிரத இலாகாவில் பணிபுரிந்த பின் தாய்நாடு திரும்பியவர்களில் மாப்பாணர் இளையதம்பி அவர்கள் குரும்பசிப்டி மக்களால் என்றும் மதிக்கப்பட்டவர்.

மலேசியா நாட்டில் வசித்த போது இரண்டாம் உலகமாக யுத்தத்தை நேரடியாக அனுபவித்தவர். அதன் வடுக்களைச் சமந்தவாறே ஊர் திரும்பியபின் தாய்மண்ணிலும் யுத்தம் வெடித்து குண்டு மழை பொழிந்தபோது, அயலவருக்கு அடைக்கலமாகத் தான் வசித்த வீட்டின் சீமெந்துக் கூரை அறைகளை அபயமாக அளித்து, பயத்தால் பதுங்கி இருந்த பிஞ்சுகளுடன் தான் கண்ட யுத்தத்தின் கொடுமைமைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டவர்.

எங்கள் கிராம மக்களுக்கு இவர் புகையிரத இலாகாவிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர் என்பதிலும் பார்க்க, வினைதீர்க்கும் குரும்பைநகர்ச் சித்தி விநாயகர் தேவஸ்தானத்தின் தர்மகர்த்தாவாகவே தெரிந்தார். தன் வாழ்க்கையின் அரைப்பங்கிற்கும் மேலாக இவர் ஆற்றிய சேவை சித்திவிநாயகரின் அறங்காக்கும் பணி என்றால் மிகையாகாது.

இருமுறை விநாயகரின் குடமுழுக்கு இவர் காலத்தில் நடந்தது என்றால் அதற்கு இவர் தன் பிறப்பில் செய்த பூர்வ புண்ணியம் தான் காரணம் எனக் கூறலாம். தள்ளாத வயதிலும் இருமுறையும் அப் பெருவிழாவைத் திறம்பட நடாத்தி முடித்த பெருமையை 1984ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 31ல் பெற்றிருந்தார்.

எவர் தன் பணியை “பரிபூரணமாகச்” செய்வார்கள் என அறிந்து, அவர்களிடமே அப் பணியை ஒப்படைத்து, அது முடியும்வரை எந்தத் தலையீடும் காட்டாதவர். அடுத்தவர் மீது கொண்ட நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடே அதுவாகும். அறங்காவற் பணிக்கு இவருடன் வாழ்நாள் முழுவதும் வலது

கரமாகக் கூட இருந்தவர் எங்கள் ஊரின் இளைப்பாறிய அதிபர் திரு. கனகசந்தரம் அவர்கள். கிழமையில் ஒரு முறையாவது மாலைவேளையில் அதிபருடன் கதைக்காது அவர் இரவு உணவை அருந்தியதே இல்லை.

கொடுத்த வாக்கை எக்காரணம் கொண்டும் அவர் மாற்றியதே இல்லை. ஊர் மக்களால் மதிக்கப்பட்ட இந்த உன்னத மனிதர், கற்றவருக்குத் தலைவணங்கும் நற்பண்பை, தன் தலைமுறைக்கும் ஊட்டி வைத்தவர். பெரும் கவிஞர் கலாநிதி வி. கந்தவனம் அவர்களில் மிகுந்த மதிப்பு உடையவராக இருந்தவர். இவரின் வேண்டுகாலிலேயே புதிய பொன்னாஞ்சல் பாவையை விநாயகருக்கு விருந்தாகப்படைத்தார் கவிஞர். கணபதிக்குப் பணிசெய்ய கணேசரை நியமித்து ஆகம விதிப்படி ஆலயப் பணிகளை சிறப்புற நடாத்தியவர்.

இவர் தன் தேவைக்காக வாழ்வில் தேடியதெல்லாம் இரண்டு இரத்தினங்கள். தனக்குத் துணையாக ஓர் இரத்தினத்தையும், கணநாதன் பாதத்தில் மலர்தூவ இன்னுமோர் இரத்தின சாமியையும் தேர்ந்தெடுத்தார். இவர்கள் இருவரும் தான் எவ்விடர் வரினும் தம் பணியை இறுதிவரை தொடர்வார்கள் என்பதை என்றோ அறிந்து வைத்திருந்த தீர்க்கதரிசி ஆவார். அவரது கணக்குத் தப்பவே இல்லை. துணையானவர் அவரை வழியனுப்பும் வரை கூடவே இருந்தார், மற்றவரோ தனக்குக் கிடைத்த விநாயகரின் பணியைத்தொடர வழிமேல் விழி வைத்து இன்னும் காத்திருக்கின்றார்.

தனிப்பட்ட வாழ்வில் எளிமையுடன் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடித்தவர். இறைவனையே ஆடவைக்கும் தவில் மழைக்கும் இவர் கொடுத்த மதிப்பு, அக்கலையின் வல்லுநர்களை இன்று கேட்டாலும் தெரியும். இலங்கையின் புகழ்பூத்த நாதஸ்வர மேதை அளவையூர் சிதம்பரநாதன், இவர் அழைப்புக்கு எங்கு நின்றாலும் வந்து இசையால் குரல் கொடுத்தவர். ஒரு முறை எங்கள் பப்பா அவர்களிடம் பணிசெய்தவர்கள், மறுமுறை தம்மை அழைக்கமாட்டாரா என எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பார்கள்.

சொல்லில் நேர்மையும், தொழிலில் திறமையும் இருக்க

வேண்டும் என்பது தான் இவரின் தாரக மந்திரம். எக்காரியத்தை எடுத்தாலும் அதைத் திறமையாக நடாத்தி முடிக்க வேண்டும் எனத் தன் நேரம் முழுவதையும் செலவிடும் இவர், நேரத்தைப் பொன்னாகவே மதித்தவர். தன் நாளாந்தக் கருமங்கள் என்றாலும், ஆலய நிகழ்வுகள் என்றாலும் நேரம் தவறாது நடக்க வேண்டும் என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாகவே இருந்துவந்தார். கடிகாரத்தை ஒரு நாளும் கையில் அணியாதவர், நேரத்தை மதித்ததுதான் இவரிடம் இருந்த திறமை. ஒருவரை ஒரு நேரத்துக்கு அழைத்தால், அவர் வரவை எதிர்பார்த்துப் பல மணி நேரமாகக் காத்திருப்பார். முன் அறிவிப்பு இன்றி அடுத்த வீட்டிற்குக் கூடச் செல்லாதவர். மற்றவருக்கு இடையூறு இன்றி இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையுடன் வாழ்ந்தவர். ஆங்கில மொழியில் திறமை பெற்று விளங்கிய இவர், ஆங்கிலேயரிடம் கற்க வேண்டிய நல்ல பண்புகளைக் கற்றிருந்தார் என்பதற்கு இவை எல்லாம் எடுத்துக்காட்டுகள் மட்டுமல்லாமல், பலர் பின் பற்ற வேண்டிய பாடங்களாகவே அமைந்தது.

ஆரம்பகாலங்களில் குரும்பசிட்டி உதயதாரகை மன்றத்தின் வளர்ச்சிப் பணிகளில் தன்பங்காற்றியவர், மயிலிட்டி கிராம சபையின் உறுப்பினராகத் தெரிவாகி எம் கிராமத்திற்குப் பணிகள் பல செய்தவர். ஓய்வு பெற்ற பின்பும் மலாயன் ஓய்வூதியர் சங்கம் நடாத்தும் கூட்டங்களிற்குச் சென்று அவர் களுக்கெல்லாம் தன் ஆதரவை வழங்கியவர். ஆலோசனை என யார்வரினும் தன் மனங்கோணாது உதவிபுரிந்தவர்.

நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என, இவர் வாழ்வில் எந்த நோயும் இவரை அணுகியதே இல்லை. சுகயினம் என வைத்தியாசாலையின் வாசலுக்கே செல்லாதவர். அகவு எண்பத்தினான்கு ஆகியும், சித்திவிநாயகருக்குக் குடமுழுக்கு நடாத்த துடிப்புடன் நின்றவர். ஆலய நிர்வாகம் தன் பின்பும் குறையின்றித் தொடர ஆவன செய்து அந்தணர் வாழ்வுக்கு வழி அமைத்தவர். தான் மட்டும், கரம் பிடித்தவரே கடைசி-வரை என வாழ்ந்து எவருக்கும் தெரியாமல் தன் வாழ்வை நிறைவு செய்துவிட்டார்.

“ஆவணஞானி” இரா கனகரத்தினம்

ஈழத்தமிழர் வரலாறு - சரித்திரக் குறிப்புகளைப் பார்க்கின்றபோது உலகில் எந்த ஒரு தமிழனும் - தமிழ்த் தலைவனும் செய்து வைத்திருக்க முடியாத அற்புதப் பொக்கிஷம் என்று கூறத் தோன்றுகிறது. “நான் பெற்ற செல்வங்களுள் மூத்த பெரும் செல்வம் இது” என்று பேணி வருகிறார் என்றால் பாருங்களேன். ஆண்டுகள் ஓடி மறைகின்றன. மீண்டும் ஒருநாள் வழக்கமாக “கனகு” வைச் சந்திக்கிறேன். “என்ன வந்தாலும் வரட்டும் நான் ஆரம்பிக்கத்தான் போகிறேன்” என்று ஒற்றைக்காலில் நின்றார்.

இவரது பரந்த முயற்சிகள், இதனால் ஏற்படப்போகும் தனிப்பட்ட நஷ்டங்கள், கஷ்டங்கள் பற்றி எனக்கு உள்ளூர்ப் பயமாக இருந்தாலும், “இறங்க வேண்டியதுதான் பாராட்டுதல்கள் உங்கள் முயற்சி நிச்சயம் வெல்லும்” எனக்கூறி வைத்தேன். இதன்பின்தான் உலகத் தமிழர் பாதுகாப்புக் கழகம், உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் தோன்றின.

“உலகத் தமிழர் குரல்” மாத ஏடு உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழர்களின் ஐக்கியத்துக்காகவும் அவர்களின் மொழி, கலை, கலாச்சார மறுமலர்ச்சிக்காகவும் வெளியிடப்பட்டது. இந்த ஏடு கனகுவால் தட்டச்சுப்பொறி மூலம் வெளியிடப்பெற்று பின்னர் அச்சு வாகனம் ஏறியது. ஈழத்தில் தமிழர்களை ஒற்றுமைப் படுத்த முடியவில்லையே... இந்நிலையில் உலகத்தமிழர்களை... என்று மூக்கால் அழுபவர்களைப் பார்த்து கனகு சொல்வது இதுதான். இலங்கையில் இனத்துக்கும் மொழிக்கும் வரும் துயர்கண்டு குரல் எழுப்பத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்றைய நாடுகளில் தமிழினம் அழிந்து கரைந்து கொண்டு போகிறது. அங்கு வாழும் நம் தமிழர்களின் பெயர் மட்டும் தமிழாக இருக்கிறதே தவிர அந்தப் பெயரைத் தாங்கியவர்களோ வேறு மொழிபேசி, வேறு கலை கலாச்சாரங்களால் மூழ்கடிக்கப்பட்டு வருகின்றார்கள். இப்படி உலகெங்கும் சிறுபான்மையாகப் பரந்து வாழும் தமிழர்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் அவசியம் தேவை. இந்த அமைப்பின்

கொள்கைகளைப் பரப்ப “உலகத் தமிழர் குரல்” என்று விளக்கம் அளிக்கிறார். நண்பர் இரா கனகரத்தினம் தமிழ் என்றால் சாவார். உலகத் தமிழர் பாதுகாப்பு இயக்கத்தை ஆரம்பித்துப் பின்னர் பண்பாட்டு இயக்கமாகப் பெயர் மாற்றி இதற்காக யாழ் நகரில் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாட்டுக்கு வருகை தந்த கடல் கடந்த தமிழ் பிரதிநிதிகளை விரட்டிப்பிடித்து டாக்டர் சாலை இளந்திரையனைத் தலைவராக இருக்கும்படி வற்புறுத்தி வெற்றியும் கண்ட கனகுவின் சரித்திரம் இலட்சிய வெறி பிடித்தது. இவ்வாறு ஆவணஞானி இரா கனகரத்தினம் அவர்களைப் பற்றி திரு.K.G மகாதேவா அவர்கள் 25.05.1975 சுதந்திரன் வார இதழில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இத்தகைய இலட்சியவாதியான இரா கனகரத்தினம் அவர்கள் குரும்பசிட்டி இராமசாமி தம்பதியினரின் செல்வப் புதல்வனாவார். இவர் மிகமுற்போக்கான சிந்தனையாளர் சிறந்த எழுத்தாற்றல் உடையவர் ஒரு இலட்சியவாதி இவர் தனது பெயருடன் எப்பொழுதும் குரும்பசிட்டி என்ற கிராமப் பெயரையும் சேர்த்தே எழுதுபவர். உலகளாவிய ரீதியில் எமது கிராமத்தின் பெயரை மூலை முடுக்கெல்லாம் கேட்க வைத்தவர்.

தமிழர் மொழி, கலை, கலாச்சார வரலாற்றுத் தகவல்களை ஆவணப்படுத்தும் இவரது முயற்சி முதறிஞர் தந்தை செல்வா, அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் கருணாநிதி, அமரர் எம்.ஜி.ஆர், வண. பிதா தனிநாயகம் அடிகளார் பேராசிரியர்கள் சு. வித்தியானந்தன் ஆ. துரைராஜா, எஸ். பத்மநாதன், சாலை இளந்திரையன் போன்ற தகைசார்ந்த பெரியோர்களால் மிக உவந்து பாராட்டப்பட்டிருக்கிறது.

சமயச்சூழலும் தொன்று தொட்டு வழக்கங்களையே பின்பற்றி வரும் மனோபாவமும் நிறைந்த கிராம மக்களிடையே தனது திருமணத்தை சீர்திருத்த முறையில் நிகழ்த்திக்காட்டியவர். கல்விமான்கள் பலர் நிறைந்த எமது கிராமத்தில் துணிந்து மாற்றுக் கருத்துக்களை முன்வைத்தவர். முதறிஞர் தந்தை செல்வாவை முதன் முதலில் எமது கிராமத்துக்கு அறிமுகப்

படுத்தியவர். அப்பெரியவர் முன்னிலையிலேயே எமது திருமணத்தையும் நடத்தியவர்.

1956 ஜூன் 5இல் கொழும்பு பாராளுமன்றத்திற்கு முன்பாக சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் நடத்திய தமிழ்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை சிங்களக் காடையர்கள் தாக்கி அவர்களது உடைகளைக் கழித்தெறிந்து அவமானப் படுத்திய செய்திகளைப் பார்த்து அச்செய்திகளைச் சேகரிக்கத் தொடங்கியவர் இவர். “தமிழர்களுக்குத் தொடர்ச்சியான வரலாறு எதுவும் இல்லை” என்று இவரது சரித்திர ஆசிரியர் அடிக்கடி கூறும் கருத்தும் வலிவு சேர்க்கவே இத்தகவல் சேகரிப்பில் தம்மை மும்மரமாக ஈடுபடுத்திக்கொண்டார்.

இவர் தொழில் நிமித்தம் கண்டி நகருக்கு வந்து சேர்ந்ததால் கண்டியில் உள்ள பழைய பத்திரிகைகள், போத்தல்கள் விற்கும் நாடார் கடைகளில் இருந்து பழைய பத்திரிகைகளைப் பெற்று செய்திகளைச் சேகரிக்க ஆரம்பித்தார். 1900ம் ஆண்டிலிருந்து 1930 வரை வெளிவந்த இந்து சாதனம் என்ற ஏட்டின் தமிழ், ஆங்கிலப் பிரதிகள் அனைத்தும் 1930 இலிருந்து 1956 வரை வெளிவந்த ஈழகேசரி ஏடு அனைத்தும் சுதந்திரம் பத்திரிகையின் 1956 வரையான சகல வெளியீடுகளும் சேகரித்து வைக்கப்பட்டன. இச் சேகரிப்புப் பணியில் இவரது துணைவியார் பவளராணியின் பங்களிப்பு மிகவும் காத்திரமானது எனப் பெருமையுடன் குறிப்பிடுவார்.

இலங்கைத் தமிழர் சுதந்திரப் போராட்ட வரலாறு என்ற பெயரில் உள்ள பாரிய ஒட்டுப் புத்தகங்களோடு இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் இருந்து வெளியாகும் தமிழ் பத்திரிகைகளில் உள்ள பல்துறைக் கட்டுரைகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் என 6000 கட்டுரைகள் ஒட்டுப் புத்தகங்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. மொழிசியஸ், நெய்யுணியன், மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்றபோது திரட்டப்பட்ட ஆவணங்கள் பிஜி தீவில் இருந்து தட்டச்சுப்பிரதிகளாக வெளியான மித்திரன் இதழின் பெரும் பகுதி அந்தமான் தீவில் இருந்து வெளியான “அந்தமான் முரசு” மியன்மார் (பர்மா), இந்தோனேசியா நாடுகளில் இருந்து

வெளியான ஏடுகள் என்பனவும் இவரது ஆவணக் காப்பகத்தில் உள்ளன.

இவர் உலகத் தமிழர் ஆவணக் காப்பகத்தை நிறுவுவதற்கு முன்னால் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தினை 1974 ஜனவரியில் நிறுவியதோடு உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் கொள்கைகளைப் பரப்பும் நோக்கோடு உலகத் தமிழர் குரல் என்ற மாத ஏட்டினையும் நடாத்தி வந்தார். மேலும் “சீசரின் தியாகம்”, “அன்னபூரணி” என்ற இரு தரமான சிறுகதைகளையும் 9 நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

1. 25 லட்சம் மக்கள் தலைவர் (1960)
2. தமிழரசுத் தந்தை (1960)
3. அமரர் கு. வன்னியசிங்கம் நினைவு மலர் (1960)
4. அலைகடலுக்கப்பால் (1973)
5. உலகத் தமிழர் ஐக்கியத்தை நோக்கி (1974)
6. செல்வாவின் சிந்தனைகள் (1977)
7. நெய்யுனியன் தீவில் எங்கள் தமிழர் (1980)
8. மொறிசியஸ் தீவில் எங்கள் தமிழர் (1980)
9. உலகத் தமிழர் ஒருமைப்பாடு (1981)

உலகத் தமிழ்க் குடும்பத்தின்மீது மிகுந்த அக்கறை செலுத்தி வரும் இவர் தம்மிடம் உள்ள ஆவணங்களின் ஒரு பகுதியை 1996இல் கனடாவிற்கு வருகை தந்தபோது தம்முடன் எடுத்து வந்திருந்தார்.

1996.11.01, 02ஆம் திகதிகளில் குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபை கனடா இவரது ஆவணக் கண்காட்சியைச் சிறப்பாக நடத்தியதோடு 1996.11.02இல் ஒரு பாராட்டு விழாவினையும் நிகழ்த்தி “ஆவணஞானி” என்ற பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தது. ஏறத்தாழ 55 ஆண்டுகளாக ஆவணங்களைச் சேகரிக்கும் முயற்சியில் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டுவரும் இவரையும் இவரது துணைவியார் திருமதி பவளராணி அவர்களையும் குரும்பசிட்டி மக்கள் என்றும் நன்றியுடன் நினைவு கூருவர்.

திரு. நா. பத்மநாதன்

குரும்பசிட்டி நாகலிங்கம் செல்லம்மா தம்பதிகளின் புத்திரரான இவர் 1935இல் பிறந்தவர். ஆரம்பக் கல்வியை மகாதேவா வித்தியாசாலையிலும் இடைநிலைக் கல்வியை மகாஜனாக் கல்லூரியிலும் பெற்றவர். எமது கிராமத்தில் விளையாட்டுத் துறையில் சரித்திரம் படைத்தவர். வாழ்நாள் முழுவதையும் விளையாட்டுத் துறைக்கே அர்ப்பணித்தவர். ஒரு விளையாட்டு வீரனுக்குரிய உயர் பண்புகள் அனைத்தையுமே பெற்ற, அனைவராலும் விரும்பப் பெற்ற ஒரு மனித நேயனாக விளங்கினார்.

மகாஜனக் கல்லூரியில் கற்றபோது உதைபந்தாட்ட அணியில் பல்லாண்டுகளாக முதன்மையான வீரர்களில் ஒருவராக விளங்கினார். கிராமத்தில் அனைத்து விளையாட்டுக்களையும் முன்னெடுத்துப் பல இளம் வீரர்களை உருவாக்கினார். 1958ஆம் ஆண்டு உதய தாரகை மன்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அதன் தலைவராக விளங்கினார். சுமார் 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் குடாநாட்டில் வேறு எந்தக் கழகங்களும் விளையாட்டுத் துறையில் ஏற்படுத்தாத சாதனைகளை உதய தாரகை மன்றம் செய்ததென்றால் அதற்கு ஆதார சக்தியாக இருந்து வழியமைத்தவர் பத்மநாதன் எனலாம்.

தென் இந்தியா சென்று வை.எம்.சி.ஏ நிறுவனத்தில் உடற்கல்விப் போதனாசிரியர் தகைமையைப் பெற்று வந்து

பதுளை சரஸ்வதி வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியர் நியமனம் பெற்றார். பதுளையில் மட்டுமல்ல மலையகம் முழுவதுமே ஒரு விளையாட்டுத் துறைத் தாரகையாக விளங்கினார். மலையகத்தில் எங்கு கேட்டாலும் பத்மநாதனைத் தெரியாத விளையாட்டுத் துறையினர் இல்லை என்றே கூறலாம். உதய தாரகை மன்றத்தில் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் அங்கு அவருக்குப் பேருதவி புரிந்தன. உதை பந்தாட்டம், கரபந்தாட்டம், கிறிகட், மெய்வல்லுநர் சுற்றுப் போட்டிகளை வருடந்தவறாது அங்கு நடத்திக்காட்டினார். பாடசாலைகளில் மட்டுமன்றி மலையகத்தில் கழகங்களை உருவாகச் செய்து அவற்றை வழி நடத்தினார். கரபந்தாட்டக் குழுவை அங்கிருந்து யாழ்ப்பாணம் கூட்டிவந்து வெற்றிகளைப் பெற்றதுடன் அவ் விளையாட்டில் யாழ்ப்பாணம் முன்னேற வேண்டிய அவசியத்தையும் உணர்த்தினார்.

அனைத்து விளையாட்டுகளிலும் திறமை பெற்றிருந்த பத்மநாதனின் தன்னலமற்ற சேவைகளைக் கண்ட கல்வித் திணைக்களம் அவரை முதலில் பண்டாரவளை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையிலும் பின் தலவாக்கொல்லை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையிலும் விளையாட்டுத்துறைப் போதனாசிரியராக்கியது. சுமார் 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மலையகத்தின் விளையாட்டுத் துறையுடன் பத்மநாதன் இரண்டறக் கலந்திருந்தார். இத்துறைக்கு அங்கு உழைத்து வந்தவர்களுள் முதன்மை யானவராகக் கருதப்பட்டார்.*

“சமூக ஞானி” வ. கிருஷ்ணசாமி

“நல்லதும் கெட்டதும் கலந்த கலவையே மனிதன். படைத்த பரிபூரணனைத் தவிர படைக்கப்பட்ட அண்ட சராசரத்திலுள்ள அனைத்திற்கும் இது பொருந்தும். ஒருவனுடைய ஆளுமை, ஆற்றல், நடத்தைகள் என்பன அவன் கருவுற்ற காலத்திலிருந்து ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட பருவத்தில் பெருமளவுக்கு உருவாக்கம் பெறுகின்றன. இதில் தாய் பிரதான பாத்திரம் வகிக்கின்றாள். கூட்டாளிகளும் தொடர்புறும் ஏனையோரும் மிகுதிப் பங்களிப்பினைச் செய்கின்றனர்” என ஆரம்பித்தார் உள்ளூர்ட்சி உதவி ஆணையாளராக இருந்து ஓய்வு பெற்ற எனது பெருமதிப்பிற்குரிய சகோதரர் திரு.வ. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள்.

கள்ளங்கபடமற்ற உள்ளம். அதனை அச்சொட்டா கப் பிரதிபலிக்கும் முகம். அமைதியான சிந்தனையாளர். ஆரவாரமற்ற செயல்வீரர். தன்னை விடவும் தான் வாழும் சமூகத்தைப் பற்றியே சிந்திப்பவர்; செயற்படுபவர். இவரைப் பற்றிய கட்டுரையை வரைவதற்காக இவருடன் நான் தொடர்பு கொண்டபோதே மேற்குறிப்பிட்டபடி ஆரம்பித்தவர். மேலும் தொடர்ந்தார்.

மிகக் குறைந்த குடும்ப வருமானத்தைப் தேடிக் கொண்டிருந்த ஒரு ஏழைத் தாயாருக்கு நான் மகனாகப் பிறந்தேன். என்னுடைய தாயார் தனக்கெதிரான அநீதிகள், ஆக்கிரமிப்புக்கள், வன்செயல்கள், கொடுமைகள் ஆகியவற்றை மௌனத்தோடு சகித்துக் கெண்டார். தனது எலும்பையும் தசையையும் இரத்தத்தையும் பிழிந்தார். பிறரிடம் கையேந்துவதைத் தவிர்த்து சிக்கனத்துடனும் எளிமையுடனும் கௌரவமாக வாழ்ந்தார். இல்லாமை யிலும் இயன்றளவு பிறருக்கு உதவினார். இதன்

வினையனாக வறுமையிலும் செம்மைநெறி என்ற இலக்கினை ஓரளவிற்கு நான் அடைந்திருந்தேன். எனினும் இப்புறச் சூழல்கள் என்னுள் ஏற்படுத்திய தாழ்வுச் சிக்கலையும் தன்னம்பிக்கைக் குறைவையும் நான் எதிர்த்துப் போராட வேண்டியவனானேன் என்றார்.

திரு.வ. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் தமது ஆரம்பக் கல்வியை பொன். பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயத்திலும் வயாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலயத்திலும் பெற்றார். வயாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலயத்திலிருந்து முதன் முதலாக பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அனுமதி பெற்ற திறமைமிக்க மாணவர்.

தமது ஆரம்ப காலத்தில் லங்கா சமசமாஜக் கட்சி ஆதரவாளராக இருந்து பின்னர் புரட்சிவாத சமசமாஜக் கட்சியுடன் தம்மை இணைத்துக் கொண்டு சமூகத்தில் பின்தங்கிய ஏழை எளியவர்களுக்காகக் குரல்கொடுத்தவர். எழுபதுகளில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இணைந்து செயற்பட்டார்.

சமூக உணர்வு நிரம்பப் பெற்ற இவர் 1967ஆம் ஆண்டு வளர்மதி சனசமூக நிலைய ஆரம்ப கர்த்தாக்களில் ஒருவராக இருந்து அதன் நிர்வாக சபையில் தலைவர், செயலாளராக இருந்து சமயம், கல்வி, கலை, கலாச்சாரப் பணிகளில் ஈடுபட்டவர். இவருடைய காலப் பகுதியில்தான் சிரமதானப் பணிமூலம் கிராம ஒழுங்கமைகள் திருத்தி அமைக்கப்பட்டன.

கிராம முன்னேற்றச் சங்க நிர்வாகசபையில் இருந்தும் சமூகப்பணிகளில் ஈடுபட்டவர். சிறந்த பேச்சாளர். எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் திரு சின்னத்துரை நடராசாவும்

இவரும் கலந்து கொண்ட பட்டிமன்றங்கள் பலரின் பாராட்டைப் பெற்றிருந்தன.

1968ஆம் ஆண்டு மயிலிட்டி கிராமசபையின் 5ஆம் வட்டார அங்கத்தவராகப் போட்டியின்றி ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதுடன் கிராமசபைத் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர். அப்பொழுது உள்ளூராட்சி அமைச்சராக இருந்த பிரேமதாசா அவர்களை எமது கிராமத்தற்கு அழைத்து வந்து கிராம ஒழுங்கைகளை நேரடியாகப் பார்வையிடச் செய்து அவைகளைத் திருத்துவதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்வித்தவர்.

சனசமூக நிலைய உத்தியோகத்தராகப் பதவி வகித்த காலத்தில் யாழ் மாவட்ட சனசமூக நிலையங்களின் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டவர். தற்சமயம் உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளராகக் கடமையாற்றும் இவர் எமது கிராமத்தில் உடல் நலிவுற்றோர் நலனோம்பு நிலையத்தினை ஆரம்பித்து வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் எமது கிராமத்தவரிடம் இருந்து நிதி உதவி பெற்று வசதி குறைந்தோருக்கு உதவிகள் செய்து வருகின்றார்.

திரு. வ. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் முப்பது ஆண்டு காலமாக ஆற்றிவரும் தொடர்ச்சியான சமூகப்பணிகளால் என்றும் எம் நெஞ்சங்களில் நிறைந்து இருக்கிறார். அவரின் பணி தொடர இறைவன் துணை நிற்பாராக.

“சமூக ஜோதி” பொ. சிவசுப்பிரமணியம்

- நாடகக் கலைஞன் இ. இராசரத்தினம்

ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து அறுபதுகளின் ஆரம்பம். கொழும்பில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த குரும்பசிட்டியூர் மக்கள் தங்களுக்கென்று ஒரு சங்கம் அமைத்து அதன் மூலம் எமது ஊருக்குத் தங்களாலான உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற உந்துதலால் ஆரம்பிக்கப்பட்டதுதான் குரும்பசிட்டி நலன்புரிச்சபை - கொழும்பு. இதன் ஆரம்பப் பொதுக் கூட்டம் திரு. பொ. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் வசித்த கிராண்பாஸ் வீட்டில்தான் நடைபெற்றது. அப்போது தான் அவர் எனக்கு அறிமுகமானார். அன்றிலிருந்து ஏறக்குறைய நாற்பது ஆண்டுகள் அவர் என்னுடைய உற்ற நண்பனாயிருந்து அண்மையில் இறைவனடி எய்திவிட்டார். அவரது இழப்பு எனக்கும் எனது குடும்பத்தினருக்கும் எமது ஊர் மக்களுக்கும் ஓர் பெரிய இழப்பாகும். இந்த நாற்பது வருடங்களும் அவர் எமது ஊருக்கு ஆற்றிய பணி மிகச் சிறப்பானது.

குரும்பசிட்டி நலன்புரிச் சபையின் ஆரம்பகாலம் மிகவும் மந்த கதியில்தான் சென்று கொண்டிருந்தது. எமது ஊர் மக்கள் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் தொழில், வியாபாரம், கலாசாலைப் படிப்புக்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர். கொழும்பில் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையினர் மாத்திரம் இருந்தனர். எல்லோரையும் எமது சபையில் உறுப்பினர்களாக இணைப்பதற்காக நீர்கொழும்பு, களுத்துறை, தலவாக்கொல்லை, வட்டகொடை, பூண்டுலோயா, கெக்கிராவ போன்ற நகரங்களுக்கு நேரடியாகப் போய் எமது ஊர் மக்களை உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்த காலம் இப்போதும் பசுமையாய் மனதில் பதிந்திருக்கின்றது. எந்தப் பிரயாணமாயினும் முன்னுக்கு நிற்பவர் சிவா அண்ணைதான். சபையின் ஆரம்ப காலத்தில்தான்

எமக்கு உறுதுணையாக இருந்தவர்களில் அமரர்கள் சுந்தரமூர்த்தி, கைலாயபிள்ளை, சிவதாசன், செல்லமுத்தர் ஆகியோரும் திருவாளர்கள் குணநாயகம், பழனிவேல், வேல் அமுதன், பியூட்டி ஹவுஸ் செல்லத்துரை, விஸ்வநாதன், சண்முகநாதன் ஆகியோரும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியவர்கள்.

குரும்பசிட்டி நலன்புரிச் சபை தனது கன்னிப் படைப்பாக 'வாடகை வீடு' என்ற நாடகத்தைக் குரும்ப சிட்டி மகாதேவ வித்தியாசாலையில் 1968ஆம் ஆண்டள வில் மேடையேற்றியது. மேடை நிர்வாகப் பொறுப்பையும் மலர் வெளியீட்டு வேலையையும் சிவா அண்ணை ஏற்றுக் கொண்டார். எந்த வேலையையும் பொறுப்போடு செய்யும் அவர் அந்த வேலை முடியும் மட்டும் "கண்துஞ்சார், பசி நோக்கார், கருமமே கண்ணாயினார்" என்பதற் கிணங்க பொறுப்புடன் செயற்படுவார்.

நாடக விழா மலர் வெளியீட்டு ஆயத்தங்களைச் சில வேளைகளில் பின்னிரவு மூன்று, நான்கு மணிவரை நித்திரை விழித்திருந்து செய்வோம். மலருக்குரிய ஆயத் தங்களை இலக்கணச் சுத்தமாகச் செய்வதில் கைதேர்ந்தவர் சிவா. நாடக ஒத்திகைகளை அந்தக் காலத்தில் அவரு டைய நண்பர் மதிப்பிற்குரிய மெய்கண்டான் இரத்தின சபாபதி அவர்களின் கொட்டாஞ்சேனை மாடி வீட்டில்தான் நடத்துவோம். ஒத்திகைகள் நடக்கும்போது வீட்டு வேலை கள் எவ்வளவு இருந்தாலும் அங்கு வரத் தவறமாட்டார்.

இருவேறு கால கட்டங்களில் நான் நடத்த இரு நாடகங்கள் இறுதி நேரத்தில் மேடையேறாமல் போனமை துரதிர்ஷ்டமானது. அதனால் நாடகக் கலைக்கும் எனக்கும் வெகுதூரம் என்றிருந்த என்னை நாடக உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய பெருமை திரு. அ. சிவதாசன், திரு.

பொ. சிவசுப்பிரமணியம் ஆகிய இருவரையுமே சாரும். அவர்கள் இருவரினதும் பிரிவு என்னை மிகவும் சோர்வடைய வைக்கிறது.

‘வாடகை வீடு’ நாடகம் பல இடங்களில் மேடையேற்றப்பட்டுப் பல பாராட்டுக்களைப் பெற்றுக்கொண்டது. குரும்பசிட்டியில் மேடையேற்றப்பட்ட பின்னர் நீர்கொழும்பில் திருவாளர்கள் செல்லத்துரை, விஸ்வநாதன், சண்முகநாதன் ஆகியோரின் உதவியுடன் ஒரு நிதி சேகரிப்புக் காட்சியாக மேடையேற்றி அக்காட்சியில் வசூலாக்கிய நிதியைக் கொண்டு எமது மகாதேவ வித்தியாசாலைக்கு மின்னிணைப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தோம். இத்தகைய வேலைகளுக்குத் தனது உடல் உழைப்பையும் பொருளையும் கொடுத்தவர் சிவா அண்ணை என்றால் அவருக்கு நாடகக் கலையில் இருந்த ஆர்வத்தைப் பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை.

எமது இரண்டாவது படைப்பு ‘ஞான ஒளி’ என்ற நாடகம். இந்த நாடகம் ‘மெழுகுவர்த்தி’ என்ற பெயரில் தொடர் நாடகமாகக் கல்கியில் பிரசுரிக்கப்பட்டது. அதை எமது யாழ்ப்பாணச் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு சில மாற்றங்களைச் செய்து ‘ஞான ஒளி’ என்று பெயர் சூட்டி குரும்பசிட்டி கமலாலயம் கலைக் கழகம் என்ற அமைப்பின்கீழ் மேடையேற்றினோம். திரு. அ. சிவதாசன் அவர்களின் எண்ணத்தில் உருவானதுதான் ‘கமலாலயம்’ என்ற பெயர். பல நாட்கள் ஒத்திகை பார்த்து முதலில் பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் மேடையேற்றினோம். பிற்காலத்தில் எண்பது தொண்ணூறுகளில் நாடக உலகில் மிகவும் பிரபல்யமாக இருந்த நடிகர்களான வரணியூரான் கணேசபிள்ளை, கே.எஸ். பாலச்சந்திரன், க. சிவதாசன், கருணாநிதி, மணிமேகலை போன்றோர் இந்த நாடகத்தில் பங்கேற்று நடிக்ந்தார்கள்.

இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் இறுதி ஒத்திகைகளைப் பார்க்க வந்திருந்த திரு. சண்முகநாதன் சானர் (இலண்டன் கந்தையா) அவர்கள் நாடகத்தின் தரத்தை மெச்சியதோடு தன்னையும் அந்த நாடகத்தில் நடிப்பதற்கு அனுமதிக்குமாறு கேட்டு அவருக்காக இறுதிக் காட்சியில் ஒரு சிறிய பாகம் கொடுத்து நடிக்க வைத்ததில் கமலாலயம் கலைக்கழகம் பெருமையடைந்தது. பல இடங்களிலும் மேடையேற்றப்பட்டு பலராலும் பாராட்டப் பட்ட நாடகம் இது. அத்தனைக்கும் உறுதுணையாக இருந்தவர் சிவா அண்ணை. இந்த நாடகம் மேடையேற்றப் பட்டுப் பல வருடங்களின் பின்னர்தான் 'ஞான ஒளி' என்ற திரைப்படம் வெளிவந்தது.

எழுபத்து மூன்றாம் ஆண்டில் நான் கொழும்பில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு மாற்றலாகிப் போய்விட்டேன். அதன்பின் சிவா அண்ணை படப்பிடிப்பு துறையில் இறங்கி விட்டார். திரு.சிவதாசன் - உஷா தம்பதிகளால் தயாரிக்கப் பட்ட கமலாலயத்தின் 'வாடைக் காற்று' என்ற படத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பை சிவா ஏற்றுக் கொண்டார். அடிக்கடி படப்பிடிப்புக்காக வெளியிடங்களுக்குச் சென்று வந்ததால் தன்னுடைய வேலையைக்கூட இழக்கக்கூடிய சூழ்நிலை அவருக்கு ஏற்பட்டதாக அறிந்தேன். இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட படங்களுள் 'வாடைக்காற்று' தரமான படம். பெரிய செலவில் இப்படி ஒரு படத்தைத் தயாரித்து வெளியிட்ட பெருமை சிவதாசன் - உஷா தம்பதியருக்கும் அதன் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்திய சிவா அண்ணைக்குமே சேரும்.

சிவா அண்ணை அத்தோடு நின்றுவிடவில்லை. தனது மகள் சுகந்தினிக்குப் பரதநாட்டியம் பயிற்றுவித்து பம்பலப்பிட்டி கதிரேசன் மண்டபத்தில் அரங்கேற்றம் செய்வித்தார். அவ் அரங்கேற்றம் சிறப்புற அமைந்தது

சுகந்தினியின் பரதம் பலராலும் பாராட்டப் பெற்றது. மேலும் அவருடைய மகன் சிவாஜி தன்னுடைய பல்கலைக் கழகப் படிப்பை முடித்த பின்னர் 'புல்லாங்குழல்' வாத்தியக் கலையைப் பயின்றார். அவருக்கு மிருதங்கம் வாசிப்பதிலும் திறமையுண்டு. இப்போது அவர் சுவீற்சலாந்து நாட்டில் பல மேடைகளில் தோன்றித் தன்னுடைய கலை விருந்தை அளிக்கின்றார் என்றால் அது சிவா அண்ணையின் கலை ஆர்வத்துக்குக் கிடைத்த வெகுமதி என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

1. குரும்பசிட்டி நலன்புரிச் சபை - கொழும்பு
2. இலங்கை அறிவு இயக்கம்
3. கமலாலயம் கலைக் கழகம்
4. குரும்பசிட்டி பிரஜைகள் குழு
6. குரும்பசிட்டி இடம் பெயர்ந்தோர் நலன்காப்புக் கழகம்
7. வலி வடக்கு இடம் பெயர்ந்தோர் நலன்காப்புக் கழகம்
8. தெஹிவளை தேசிய வீடமைப்புத் திட்ட குடியிருப்பாளர் நலன்புரிச் சங்கம்

என்பன அமரர் சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களின் வழிகாட்டலில் வளம் பெற வளர்ந்த பொதுப்பணி அமைப்புக்களாகும்.

கலைஞர், திரு. த. அரியரத்தினம்

மானிப்பாயைப் பிறப்பிடமாகவும் குரும்பசிட்டியை வதிவிடமாகவும் கொண்ட திரு. அரியரத்தினம் ஆசிரியர் அவர்கள் எமது கிராமத்து நாடகக் கலைஞர்களில் ஒரு சிறந்த நடிகராகத் திகழ்ந்தார். இவர் ஒரு கலைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் என்பதற்கு ஆதாரமாக இவரது சகோதரர்கள் இலங்கையில் கலைத்துறையில் கொடிக்கட்டிப் பறந்த திரு. அப்புக்குட்டி ராஜகோபால் பரிஸ் மாநகரத்தில் வாழ்ந்து கொண்டு TTN, TV மூலம் நடப்பாற்றலால் உலகப் புகழ் பெற்ற திரு. தயாநிதி அவர்களும் சான்று பகர்கின்றனர்.

இவரை இனம் கண்ட திரு.க. சிவதாசன் அவர்கள் திரு.மு. திருநாவுக்கரசு கதை, வசனம் எழுதிய “சத்திய சோதனை” என்ற நாடகத்தில் நடிக் வைத்து இவரது திறமையை வெளிப்படுத்தினார். இந்நாடகத்தின் மூலம் அறிமுகமாகிய இவர் குரும்பசிட்டி அமெச்சூர் நாடக வட்டம் யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களிலும் மேடையேற்றிய “அசட்டு மாப்பிள்ளை”, “போராட்டம்”, “காதலும் மோதலும்”, “அடிபட்ட புலிகள்” போன்ற நாடகங்களிலும் கலைப்பேரரசு திரு. A.T. பொன்னுத்துரை அவர்கள் கதை, வசனம் எழுதி நெறிப்படுத்திய “தாளக் காவுடி” என்ற நாடகத்திலும் வசாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் உப அதிபராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் தயாரித்து மேடையேற்றிய பாடசாலை நகைச்சுவை நாடகங்களிலும் நடிக் புகழ் பெற்ற சிறந்த ஒரு நடிகனாகத் திகழ்ந்தார்.

“சிறுகதைச் சித்தர்” மு. திருநாவுக்கரசு

இந்த மண் தந்த கலையுற்றுக்களில் ஒருவர்தான் அமரராகிவிட்ட மு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள். அவரது வரலாறு அம்மண்ணின் வரலாறு. குரும்பை நகர் மண்ணின் பெயரிலும் பெருமையிலும் பங்கெடுத்த பெரியோர்களின் வரிசையில் இன்று அமரர் மு. திருநாவுக்கரசு அவர்களும் நினைவு கூரப்படும் ஒருவராகி விட்டார். குரும்பை நகரில் சாதாரண ஒரு குடும்பத்தில் காலஞ் சென்றவர்களான முத்துச்சாமி சின்னம்மா தம்பதிகளுக்கு இரண்டாவது புதல்வராக இவர் 24.12.1943இல் பிறந்தார். இவரது உடன் பிறந்த மூத்த சகோதரி காலஞ்சென்ற திருமதி மங்கையற்கரசி வன்னியசிங்கம் அவர்கள். உடன் பிறவாச் சகோதரர்கள் அம்மண்ணின் மைந்தர்கள் யாவருமே.

மு. திருநாவுக்கரசு அவர்களின் ஆரம்பக்கல்வி அக் காலத்தில் தன் கல்வி வளத்தால் அயற் கிராமத்தவரை-எல்லாம் கவர்ந்திழுத்த குரும்பசிட்டி பொன் பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயத்தில் ஆரம்பமாகியது. அப்போதைய நிலையில் கிராமத்தின் கல்வி வளர்ச்சியில் அக்கறையும் ஆர்வமும் கொண்ட நல்லாசான்களை இவர் பெற்றமை ஒரு பாக்கியம்தான். ஆரம்பக்கல்வியைத் தொடர்ந்து மகாஜனாக் கல்லூரியிலும் காங்கேசன்துறை நடேஸ்வராக் கல்லூரியிலும் தன் உயர்தரக் கல்வியைப் பெற்றுக் கொண்டா. கல்வி கற்கும் காலத்திலேயே இவரின் உள்ளம் கிராமத்தின் எழிலிலும் வளம் கொழிக்கும் விளை நிலங்களிலும் பூரித்து நின்றது. மக்கள் தம் உள்ளங்களில் நிலவிய மேடு பள்ளங்களையும் வறிய ஒடுக்கப்பட்ட பகுதியினரின் வெறிச்சோடிய வாழ்க்கையினையும் கண்டு அவரது உள்ளம் குமுறியது. இந்தப் பூரிப்புக்களும் உள்ளக் குமுறல்களும் அவரின் உள்ளத்தின் ஊற்றுக்களாய் கலைவடிவு பெற்றன. சிறுகதை, நாடகங்கள் மூலம் அவர் அளித்த படைப்புக்களின் கருக்கள் யாவுமே சமூகச் சீர்கேட்டை உடைத்தெறியும் தீப்பிழம்பாக உருவெடுத்தன.

பாடசாலைக் கல்வியை முடித்துக் கொண்டதும் தனது மைத்துனரின் நகை அடைவுக் கடையொன்றில் இணைந்து தொழிலை மேற்கொண்டார். அது அவரது உள்ப்போக்குக்கு ஒத்துவராத தொழிலாகவும் பலவித மக்களின் வாழ்க்கை நிலைகளையும் உணர்த்தி நின்ற தொழிலாகவும் அமைந்தமை அவரது கலைப் படைப்புக் களுக்கு மேலும் களம் அமைக்கும் ஒன்றாக மாறியது. சமூக சேவைக்கும் கலைப்பணிக்கும் தன்னை அர்ப்பணிக்கும் ஒரு மன வைராக்கியம் அப்போதிருந்தே அவருக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. தன் கொள்கைகளுக்கு ஒத்து வரக்கூடிய அமைப்புக்களிலும் நண்பர்களிடமும் அவர் தன் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்தார். இதன் விளைவுதான் தனக்கென ஒரு குடும்பம், தனக்கென ஒரு எதிர்காலம் இதில் எதிலுமே அக்கறை கொள்ளாத ஒரு தனி மனிதரானார். கிராமத்துப் பிள்ளைகளுக்கு வீட்டில் வைத்துக் கல்வி போதிப்பதும் தனது நேரத்தில் பெரும் பகுதியை சிறுகதை, நாடகத்துறைகளில் செலவிடுவதுமே அவரது வாழ்க்கையாக மாறி இருந்தது.

எனினும் மு.தி என்ற கலையூற்று குரும்பை நகரில் சீவரத்தினம் மாணிக்கம் தம்பதிகளுக்கு மூன்றாவது மகளாகப் பிறந்த கெங்காதேவியுடன் சங்கமித்தது அவர் பெற்ற இன்னொரு பாக்கியம்தான். கலைப்பணிக்கும் சமூக சேவைக்கும் களங்கமில்லாத தொண்டாற்ற கை கொடுக்கக்கூடிய உள்ளத்தானை இல்லத்தாளாக்கியமை அவரது உள்ளத்தில் ஒருவித பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. இல்லறத்தின் நற்பலனாய் நான்கு புதல்வர்களைப் பெற்று மகிழ்ந்தார். “அடுத்தவன் பிள்ளையைத் தட்டி வளர்த்தால் தன்பிள்ளை தானே வளரும்” என்ற உணர்வு அவர் தம் சமூகசேவை, கலைப்பணிகளுக்கு இன்னும் வலுக் கொடுப்பதாக அமைந்தது.

கிராமத்தில் ஆண்டு தோறும் இடம்பெறும் ஆண்டு விழாக்கள், கலை விழாக்கள், நாடகங்கள், நாட்டியங்கள், நாட்டுக்கூத்துக்கள், கவியரங்குகள், பட்டிமன்றங்கள்,

ஆசிரியர் கருத்தரங்குகள் இவை யாவற்றிலும் பின்னணியில் பின்னிப்பிணைந்து நின்ற ஒருவர் மு.தி. எனலாம். பயன்கருதா தன்னலமற்ற பணியில் உயர்ந்து நின்ற அவரது உழைப்புக்கு கிடைத்த சமாதான நீதவான் பதவிகூட உண்மையில் அவரின் புனிதப் பணியினால் பெருமை பெற்றதென்றே சொல்ல வேண்டும்.

இவர் படைத்தளித்த இலட்சியப் பற்றுமிக்க நாடகங்கள் கிராமத்து மேடைகளில் மட்டுமன்றி பிற கிராமத்து அரங்குகளிலும் பல தடவைகள் மேடையேறி மணம்வீசி கிராமத்துக்கும் அவருக்கும் பெருமை தேடிக்கொடுத்தன. இதய ஒலி, இலட்சிய வேட்கை, குடும்பம் ஒரு கோயில், காதலும் மோதலும், சமுதாயம் மாறட்டும், கௌரவம், நெஞ்சு பொறுக்குதில்லை, மெழுகுவர்த்தி, அன்பின் எல்லை, என்னதான் முடிவு, ஆகிய நாடகங்கள் இவர் நெறியாள்கையில் மிகப்பிரபல்யம் பெற்ற நாடகங்களாகும். இலட்சிய வேட்கை என்ற நாடகம் பல தடவைகள் நாடகப் போட்டிகளில் தங்கப்பதக்கம் பெற்ற சிறந்த நாடகமாக விளங்கியது. அவரது ஆக்கத்தில் உருவான கரு ஆழம் மிக்க சிறுகதைகள் ஏராளம். “இவர்களும் மனிதர்கள்” என்ற சிறுகதைத் தொகுதி சாகித்திய மண்டலப்பரிசு பெற்று கிராமத்துக்குப் பெருமை தேடிக்கொடுத்தது. இந்த வகையில் இவரது முயற்சிக்கு ஊக்கம் கொடுத்தும் இவரது முயற்சியில் ஊக்கம் பெற்றும் விளங்கிய உதயதாரகை மன்றம், குரும்பசிட்டி கிராம அபிவிருத்திச்சங்கம், வளர்மதி சனசமூக நிலையம், குரும்பசிட்டி அமெச்சூர் நாடக வட்டம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

மு. திருநாவுக்கரசு அவர்களின் சிறுகதைப் படைப்புக்கள் தமிழகத்தில் கி.வா. ஜகந்நாதனின் எழுத்தாழ்கையை ஒத்ததாகவும் அவரது சொல், மொழியாற்றல், கலைப்படைப்புகள் யாவுமே தமிழகத்தில் முதறிஞர் அண்ணாவை ஞாபகப்படுத்துவது போன்றதாகவும் விளங்கியது. உண்மையில் அவர் ஏழையின் சிரிப்பில்

இறைவனைக் கண்டார்.

1980களில் ஏற்பட்ட தவிர்க்க முடியாத யுத்த சூழல்களினால் குரும்பசிட்டி கிராமத்துக்கு ஏற்பட்ட துர்ப்பாக்கிய நிலை அது இன்றும் ஜீரணிக்க முடியாதவை. மு.தி. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் கலையுணர்வினாலும் சமூக சேவையினாலும் கிராம மக்களின் மனங்களிலும் மண்ணிலும் நன்கு வேர்விட்டுப் பிணைந்து நின்றமை அது அவருக்குப் பெரும்பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்தன.

1986ல் முதல் தடவையாக எமது கிராமத்தைவிட்டு இடம்பெயர்ந்து மீண்டும் அங்கு சென்று பார்த்தபோது எமது கிராமம் குற்றுயிராய் கிடந்தது. எம்மண்குண்டுகளாலும் செல்களாலும் துளைக்கப்பட்டிருந்தன. துப்பாகி ரவைகளும் மிதிவெடிகளும் எம்மண்ணில் விதைக்கப்பட்டிருந்தன. சிதைவடைந்த இல்லங்களும் தரைமட்டமாகிய இல்லங்களும் எம்மிதயங்களை நியாயம் கேட்டன. வானுயர்ந்து கோபுரத்தைக் காண நின்ற ஆலயம் மண்ணோடு மண்ணாக சாய்ந்து கிடந்தது. கலை வளர்த்த சங்கங்கள் நிலைகுலைந்து கிடந்தன. இவற்றை மீளக்கட்டியெழுப்பும் பணியில் மக்கள் மனந்தளரவில்லை. அவர்களிடம் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கை. அந்த நம்பிக்கையொளி ஏற்றியவர்களில் மு.தி. அவர்களின் அரும்பணியை ஒருவராலும் மறக்க முடியாது. தனது சமாதான நீதிவான் பதவியின் புனிதத் தன்மையை அவர் அங்குதான் வெளிப்படுத்தினார். இழப்புகளுக்கான தகவல்களை மக்களுக்கு இலவசமாகவே தயாரித்துக் கொடுப்பதில் அவரது கைவிரல்கள் தட்டச்சு இயந்திரத்திலேயே பதிந்து கிடந்தது. அவரது உள்ளம் மக்களின் மனவேதனைகளையும் விம்மல்களையும் சுமந்து கனத்துக் கொண்டது. அவரின் இப்பயன கருதாச் சேவையினை கிராமத்தில் அனைவருமே அடைந்திருப்பர் என்று துணிந்து கூறலாம்.

மீண்டும் 1990இல் இருந்து இன்று வரை இடம் பெறும் இடம் பெயர்வுகளும் அனர்த்தங்களும் மு.தி. அவர்களின் வாழ்விலும் பெரும் ஒரு சோதனைக் காலமாகவே ஆகியிருந்தது. என்றாலும் அவரது கலைப் பணிக்கும் சமூக சேவைக்கும் இவை எவையுமே தடை போடவில்லை. இது அவருக்கே உரிய ஒரு தனிச்சிறப்பு. “குரும்பசிடிபூரான்” என்ற பெயரில் அவரின் சிறுகதைப் படைப்புக்கள் உதயன், தினகரன் பத்திரிகைகளின் ஊடாக மக்கள் மனங்களை தட்டி எழுப்பின. இடம் பெயர்ந்து பல்வேறு தூர இடங்களில் இருந்தும் அவரின் உதவி நாடி வருபவர்களை “நேரமில்லை” என்று கூறாது நலம் விசாரித்து உதவி செய்துவரும் பண்பு அதற்கீடாக கிராமத்தில் இன்னொருவரை நினைத்துப்பார்க்க முடியாது.

இக் காலகட்டத்தில் எமது கிராமத்தின் பொது அமைப்புக்களை வலுவாக்கி கிராம மக்களிடையே உறவுப்பாலத்தைக் கட்டி எழுப்ப வேண்டும் என்ற உணர்வில் குரும்பசிடி கிராம அபிவிருத்தித் சங்கம், குரும்பசிடி வளர்மதி சனசமூக நிலையம், குரும்பசிடி நலிவுற்றோர் நலனோம்பு நிலையம் என்பவற்றின் நிர்வாகங்களில் இடம்பெற்று தன்னாலியன்ற பங்களிப்பினை நல்கிய ஒரு சிறந்த சமூகத் தொண்டனாக விளங்கினார்.

கிராமத்தில் பிற்பட்ட சமூகத்தவர்களின் நலன்களில் அவர் காட்டிய அக்கறை தனித்துவமானது. தன் கால்கள் வலுக்குன்றியிருந்த போதிலும் கூட உரும்பிராயில் இருந்து மட்டுவில் கிராமத்துக்குத் தானே சைக்கிள் ஓடிச்சென்று இதர தொண்டர்களுடன் பிற்பட்ட சமூகத்தவருடன் கலந்துரையாடி அவர்களது வேதனைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டார். ‘கலைமகள் சனசமூக நிலையத்தினை’ அவர்களுக்காகவே புனரமைப்பு செய்து கொடுத்து ஜாதி மத பேதத்துக்கு அப்பாற்பட்ட தனது சேவையை ஊரறியச் செய்தார்.

போர்க்கால சூழலில் தன் குடும்பம் எதிர்நோக்கிய

இடப்பெயர்வு, அவலங்கள், இன்னல்கள், தன்புத்திரர் களின் பிரிவுகள் இவற்றால் அவர் மிகவும் பலவீனப்பட்ட நிலையை அடைந்தது மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாதவை. இவை மட்டுமன்றி கிராமத்தைப்பற்றி அவர் கொண்டிருந்த கவலை மேலும் அவரை வாட்டி வதைத்துக் கொண்டிருந்தது. கிராமத்தில் இருக்கும்போது பிரச்சனைகள் மனவேதனைகள் ஏற்பட்டால் உடனே சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு அண்ணமார் கோவிலடியில் இருந்து கிராமத்தின் வளத்தைப் பார்த்து மகிழ்ந்தால் கவலைகளே பறந்து விடும் என்று அவர் அடிக்கடி கூறிக்கொள்வார். குரும்பசிட்டியை களமாக வைத்து கிராமத்தின் ஒவ்வொரு முக்கிய இடங்களையும் அடையாளம் காட்டக்கூடிய வகையில் சிறந்ததொரு நாவலை எழுத வேண்டும என்ற அவா அவரது உள்ளத்தில் குடிக்கொண்டிருந்தது.

என்ன செய்வது விதி அவரை எம்மிடம் இருந்து பிரித்து விட்டது. அவரது வாழ்வும் பணியும் இலட்சியங்களும் பிரிவுத்துயரும் இத்தாள்களுக்குள் எழுதி அடக்கக் கூடியவை அல்ல. எமது உள்ளத்து உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தக் கூடிய ஆற்றல் இந்த எழுத்துக்களுக்கு இல்லை. அவரது கண், காது, வாய், உள்ளம் இவையாவும் கிராம மக்களின் வறிய மக்களின் பிற்பட்ட சமூகத்தவரின் நலன்களுக்காக இயங்கிக்கொண்டிருந்தன. இந்த வகையில் மு.தி. அவர்கள் ஒரு தனி மனிதனல்ல; அவன் ஒரு கிராமம்; அதுதான் குரும்பசிட்டி. அந்த எழில் கொஞ்சிய கிராமத்தை இன்று வரைபடத்தில் மட்டும் பார்க்கக்கூடிய ஒரு பரிதாபநிலை. மு. தி. அவர்களும் வரை படமாய், சித்திரமாய் எமது உள்ளங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

கலைஞர் A.T. இராசரத்தினம்

குரும்பசிட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு. A.T. இராசரத்தினம் அவர்கள் அச்சகக் கலையைத் தன் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தாலும் இவர் ஒரு சிறந்த ஒப்பனைக் கலைஞனும் நடிகருமாவர். கலைப்பேரரசு திரு. A.T. பொன்னுத்துரை அவர்களும் திரு.க. சிவதாசன் அவர்களும் தயாரித்து மேடையேற்றிய நாடகங்களுக்கு இவர் ஒப்பனை செய்தபடியால் அந்நாடகங்கள் மெரு கூட்டப்பட்டன. அதுமாத்திரமல்லாமல் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டின் பல பாடசாலை விழாக்களில் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்களுக்கு ஒப்பனை செய்வதற்காக அதிபர்கள் இவரையே அழைத்தார்கள்.

இவர் ஒரு சிறந்த நகைச்சுவை நடிகனாக மிளிர்ந்த மையை குரும்பசிட்டி நாடக வட்டம் மேடையேற்றிய இலட்சிய வேட்கை, அசட்டு மாப்பிள்ளை, போராட்டம், ஞான ஒளி, கௌரவம் ஆகிய நாடகங்களிலும் வசாவிளான் கலைவாணர் நாடகமன்றம் மேடையேற்றிய 'ஊர் சிரிக்கிறது' நாடகத்திலும் நாம் பார்த்து வயிறு குலுங்கச் சிரித்து இருக்கிறோம். இந் நாடகத்தில் அப்பாவி வைத்தி என்ற பாத்திரத்தில் நடித்து எல்லோர் மனதிலும் நீங்காத இடத்தைப் பிடித்ததினால் இவரை 'வைத்தி' என்றே பின்னர் அழைத்தனர். இவர் வயது வித்தியாசம் பாராமல் எல்லோருடனும் நகைச்சுவையாகப் பேசி நட்புடன் உறவாடிய ஒரு பண்பான கலைஞன் என்றால் மிகையாகாது.

புகைப்படக் கலைஞர் அ. குகதாசன்

திரு. அருளம்பலம் குகதாசன் அவர்கள் எங்கள் கிராமத்தில் பிறந்து பல்வேறுபட்ட கோணங்களில் தன் பார்வையைச் செலுத்தி புதிய துறைகளில் காலான்றிச் சாதனை படைத்த பெருமகன். இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயத்திலும் உயர்நிலைக் கல்வியை மகாஜனக் கல்லூரியிலும் பூர்த்தி செய்தார்.

பிரபல சுருட்டுத் தொழில் முதலாளியான அருளம்பலம் தம்பதிகளின் மகனான இவரின் சகோதரர்களும் வெவ்வேறு தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வெற்றிகண்டோராவார். இவர் ஆரம்ப காலத்தில் கலைப்பேரரசு ஏ.ரி. பொன்னுத்தரை அவர்களின் நாடகங்களில் (இருமனம், தாகம்) நடித்துப் பெரும் பாராட்டைப் பெற்றவர். பின் உதயதாரகை மன்ற நாடகங்களிலும் நடித்திருக்கின்றார். 'பெட்டிசம் போட்டு மடக்குவேன்' நாடகம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியது.

யாழ் நகரில் கொழும்பு ஸ்ரூடியோவை நிறுவித் தலை சிறந்த புகைப்படக் கலைஞராக விளங்கிய இவர் வடபகுதியில் முதன் முதலாக அச்சத் தொழிலுக்குத் தேவையான (Block) புளொக் செய்வதில் ஈடுபட்டு வெற்றிகண்ட திறமைசாலி. இவற்றோடமையாது (Rotay Club) யாழ்ப்பாண ரோட்டரி கிளப் அங்கத்தவராக இருந்து பல பொதுப்பணிகளில் ஈடுபட்டவர். யாழ்ப்பாணத்தில் அக்காலத்தில் நிகழ்ந்த தினகரன் விளையாட்டுப் போட்டியைத் திறம்பட நடாத்துவதில் தன் பங்களிப்பைச் செய்திருந்தார். இவர் ஜால வித்தைகள் காட்டும் திறனும் படைத்தவர். இவரது Magic Show பொன். பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயத்திலும் நடைபெற்றிருக்கிறது.

தான் கல்வி கற்ற மகாஜனக் கல்லூரியில் மாணவர் தலைவராகவும் இல்லங்களுக்கிடையிலான நாடகப் போட்டிகளை ஒழுங்கமைத்தும் தானும் அவற்றில் பங்கு

பற்றி நடித்தும் பலவகையில் தனது திறனை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவரது இன்னொரு சகோதரரான அருள்தாசனும் சிறந்த புகைப்படக் கலைஞரும் ஹாஷ்ய பாத்திரங்களில் திறம்பட நடிக்கக்கூடிய ஆற்றல் வாய்ந்தவருமாவார். இவரது சகோதரரான சிவதாசனின் ஆற்றல்கள் யாவரும் அறிந்ததே. இவர் பற்றித் தனியாக இந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவரது மற்றொரு சகோதரர் மணிதாசன் எமதூரில் உணவகம் ஒன்றை நடத்தி வந்தார். சிற்றுண்டி வகைகள் செய்வதில் மிகவும் திறன் படைத்த இவரது நாவுக்கு ருசியான பலவகைச் சிற்றுண்டிகளை நாடி கட்டுவன், வர்த்தலைவிளான், தெல்லிப்பளை, வசாவிளான் போன்ற இடங்களிலிருந்தும் இளைஞர்கள் வருவதைக் கண்டிருக்கிறேன். எமது கிராமத்திலிருந்து ஈழத்துச் சிதம்பரம் என அழைக்கப்படும் காரைநகர் சிவன் கோவிலுக்குப் பறவைக்காவடி எடுத்த இந்துதாசனும் இவர் சகோதரரே. இவர் கொழும்பு ஆடிவேல் விழாவினும் தமிழ் நாட்டினும் கூடப் பறவைக் காவடி எடுத்திருக்கிறார்.

திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்

அ. சிவதாசன்

- பொ. சிவசுப்பிரமணியம்

அமரர் அ. சிவதாசன் யாழ் குரும்பசிட்டியில் பிறந்தவர். குரும்பசிட்டி மண்ணை, மக்களை நன்கு நேசித்தவர். அதனால் அவரது சமூக சேவை குரும்பசிட்டியை அடித்தளமாகக் கொண்டு ஆரம்பித்தது. அவ்வூர் இளைஞர்களுக்கு கலை, கலாசார, விளையாட்டு துறைகளில் ஆர்வத்தை உண்டுபண்ணும் நோக்கில் 'குரும்பசிட்டி உதயதாரகை மன்றம்' ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதில் இவரது பங்களிப்பு முக்கியமாக இருந்தது.

சிவதாசனை நான் 1959ஆம் ஆண்டு முதல் அறிவேன். எனினும் அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு 1965இல் ஏற்பட்டது. அப்பொழுது அவர் கொழும்பில் நில அளவைத் திணைக்களத்தில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கத்துடன் குரும்பசிட்டிக்கு வெளியே வாழும் குரும்பசிட்டி மக்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட குரும்பசிட்டி நலன்புரிச் சபை கொழும்பில் அந்த ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது. அச்சபையின் ஆரம்ப உறுப்பினராகவும் பின்னர் பல ஆண்டுகள் அதன் செயலாளராகவும் கடமை புரிந்தார். அக்காலத்தில் சபையால் ஆற்றப்பட்ட பணிகள் சிலவற்றையாவது நினைவுசூர்தல் அவருக்கு நன்றிக் கடன் செலுத்துவதாக அமையும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

யாழ் குரும்பசிட்டி பஸ் சேவையை மேம்படுத்தியமை குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தில் உள்ள "பேய்க்கிணறு" என அழைக்கப்படும் வற்றாத நீர் ஊற்றை அக்கிராம மக்களின் விவசாயத் தேவைக்குப் பயன்படுத்த இயலுமா? என்பதுபற்றி அறிய ஒரு பரிசோதனையை நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தைக் கொண்டு நடத்தியமை, கிராமத்தில் உள்ள பாடசாலை மாணவர்களுக்கு புலமைப் பரிசில் வழங்கியமை குரும்பசிட்டி பொன். பரமானந்தர் வித்தியா

லயத்துக்கு (அப்போது மகாதேவா வித்தியாசாலை) மின்சார இணைப்பு வழங்கியமை, கிராமப் பாடசாலையில் வருடாந்தப் பரிசளிப்பு விழாக்களை ஒழுங்கு செய்தமை முதலிய பணிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்த எல்லாப் பணிகளுக்கும் அவருடைய பங்களிப்பு முக்கியமாக இருந்தது. குரும்பசிட்டியில் இயங்கிய அம்பிகா அச்சகத்தின் பங்காளராக இருந்ததால் அவருக்கு அச்சகத்துறையில் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. இந்த ஆர்வம் அவரது வாழ்வில் அச்சகத்துறையில் சாதனைகள் பல புரிய முன்னோடியாக இருந்தது.

கமலாலயம் கலைக் கழகத்தை நிறுவி அதன் மூலம் கலைச் சேவையில் ஈடுபட்டார். அக்கழகத்தின் ஆதரவில் பல தரமான மேடை நாடகங்கள் இலங்கையின் பல பகுதிகளிலும் மேடையேற்றப்பட்டன. வர்த்தக விளம்பரங்களுக்காக பல வானொலி நாடகங்களும் தயாரிக்கப்பட்டன. அத்துடன் அறிஞர்களைப் பாராட்டி கௌரவிக்கும் விழாக்களும் நடாத்தப்பட்டன.

நாடகத் துறையில் அவருக்கு ஏற்பட்ட அறிவும் அனுபவமும் சினிமாத் துறையிலும் அவரைக் காலடி எடுத்து வைக்கத் தூண்டின. கமலாலயம் மூவியில் என்ற நிறுவனம் தோற்றுவிக்கப்பட்டு 'வாடைக்காற்று' திரைப்படம் தயாரிக்கப்பட்டது. இம்முயற்சிக்கு கலை ஆர்வம்மிக்க சில வர்த்தகப் பெருமக்களும் ஆதரவு நல்கினர். இத்திரைப்படம் வர்த்தக ரீதியாக வெற்றியை ஈட்டாத போதும் சிறந்த தமிழ்த் திரைப்படம் என்ற ஜனாதிபதியின் பாராட்டையும் பணப் பரிசையும் பெற்றது என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

சிவதாசன் இறந்துவிட்டார் என்ற அதிர்ச்சியான துயரச் செய்தி என் காதுக்கு எட்டியதும் எனக்கு ஒரு ஞாபகம் வந்தது. மலர் இன்றோ நாளையோ வாட வேண்டியதுதான். ஆனால் வாடும் வரையும் மணம் வீசினால் அது போதுமானதே. இது ஒரு பிரபல தமிழ் நாவலாசிரியரின் சிந்தனை. சிவதாசன் இன்னும்பல

ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருக்கலாம். ஆனால் குறுகிய காலத்தில் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார். ஆயினும் அவர் ஈட்டிய சாதனைகளை நினைத்து நாம் திருப்திப்படலாம்.

அமரர் அ சிவதாசனின் செயல்வீரத்திற்கு ஒரு சம்பவத்தை நினைவூட்டுகிறேன். இற்றைக்கு 40 வருடங்களுக்கு முன்னர் ஒரு உதைபந்தாட்டச் சுற்றுப்போட்டியினை நடாத்த அமரர் ந. பத்மநாதன் அவர்களுடன் இணைந்து முனைந்தார்.

ஆனால் இறுதி நேரத்தில் இவர்களுக்கு கொடுக்கப் படுவதாக இருந்த விளையாட்டு மைதானம் மறுக்கப் பட்டது. சுற்றுப்போட்டி தொடங்க இன்னும் 48 மணித்தியாலங்களே இருந்தன. ஒரு பிரபல வணிகரிடம் நிலமையை விளக்கி அந்த வணிகருக்கு சொந்தமான பெரிய பனையும் வடலியும் நிறைந்த மையக் காணியினை இரவோடு இரவாக வெட்டி வீழ்த்தி விளையாட்டு மைதானமாக்கினர். அந்த நேரத்தில் புல்டோசர்கள் அன்று இளைஞர்களாக இருந்த அ. சிவதாசன், ந. பத்மநாதன் இன்னும் அவர்கள் போன்ற பல இளைஞர்கள்தான்.

கோபமும் ஆவேசமும் உள்ள இடத்தில் நிதானம் தவறிவிடும் என்பார்கள். ஆனால் அமரர் சிவதாசனைப் பொறுத்தளவில் அந்த நேரங்களில்தான் நிதானமும் விவேகமும் அதிகரித்து தொழில் பட்டதை காணமுடிந்தது.

அந்த நெருக்கடியான நேரத்தில்கூட சிறுவர்களை குஷிப்படுத்தி வேலை வாங்க என்ன செய்தார் தெரியுமா? வெட்டி வீழ்த்திய பனை மரங்களின் குருத்தை நறுக்கி உண்ணக் கொடுத்தார்.

இவர் 'கொழும்பு ஸ்ரூடியோ' உரிமையாளரும் அன்று புகழ்பெற்ற நகைச்சுவை நாடகமாகத் திகழ்ந்த 'பெட்டிசன் போட்டு மடக்குவேன்' நாடகத்தில் இயக்குநர், நடிகர், சிறந்த புகைப்படக் கலைஞர் திரு. அ. குகதாசனின் தம்பியும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்கீத சகோதரிகள் திருமதி சாரதா - பாரதா

இசையின் ஆதார சுருதியின் உயிரான ஸட்ஜம் - பஞ்சமம் (ஸ-ப) சாரதா - பாரதா சகோதரிகள் குரும்ப சிட்டிக் கிராமத்தின் இசைக்கலைப் பாரம்பரியத்தின் முத்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கலையை நிலைகொள்ள வைக்க விரும்பிய கலைஞர் சின்னையாமனோறஞ்சிதன் அவர்களால் வளத்த இசைக்கலை குரும்பசிட்டி மட்டுமல்ல இசை உலகமே பாராட்ட சாரதா, பாரதாவை நிலைக்களமாக வைத்து விளங்கியதை இசைக் கலைஞர்கள் நன்கறிவர்.

ஐம்பதாம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் முதன் முதல் திரு. தொம்மைக்குட்டி ஆசிரியரை எமது கிராமத்திற்கு அழைத்து சங்கீதம் கற்றனர். அதன்பின்பு வட இலங்கை சங்கீத சபையினரால் நடாத்தப்பட்ட ஆசிரிய தராதரப் பரீட்சையில் தேர்ச்சி அடைந்தனர். இலங்கையில் இசையைப் பயின்றும் அதைப் பாரதம் பக்குவப்படுத்த வேண்டும் என்பதால் இந்தியா சென்று மிகவும் புகழ்பெற்ற இசைக் கலைஞர்களான சுவாமிநாதபிள்ளை (சீர்காழி கோவிந்தராஜனின் குரு), T.K. கோவிந்தராவ், முசுரி சுப்பிரமணிய ஐயர் ஆகியோரிடம் கற்கின்ற சந்தர்ப்பம் இவர்களிற்குக் கிடைத்தது. கச்சேரிகளில் இவர்கள் பாடும் பொழுது தமது குருவின் பாணியிலேயே பாடுவது அவதானிக்கத் தக்கது. இசைச் சகோதரிகள் அடையாறு மியூசிக் அக்கடமியில் 3 ஆண்டுகள் கற்று சங்கீத வித்துவான் பட்டம் பெற்றனர். வாய்ப்பாட்டு மட்டுமல்ல வயலின் வாத்திய இசையிலும் திறமை பெற்றவர்கள். ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியில் நாடு திரும்பிய சகோதரிகளின் இசைக்கச்சேரி இல்லாத கலை விழாக்கள், இசை விழாக்கள், ஆலய விழாக்கள் வடக்கு கிழக்கில் மட்டுமல்ல தெற்கிலும் இல்லை எனலாம். நயினாதீவு நாகபூசணி அம்பாள், புத்தூர் சிவன் கோயில், திருக்கேதீஸ்வரம், முன்னேஸ்வரம், நீர்கொழும்பு இந்து

ஆலயம், மட்டக்களப்பில் வருடந்தோறும் நடைபெறும் சாகித்திய விழா என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை ஆகும். விழாக்களில் கூட்டம் கலையாமல் இருப்பதற்கு இசைச் சகோதரிகளின் இசைக் கச்சேரியை இறுதி நிகழ்ச்சியாக அமைப்பதே அமைப்பாளர்களின் பணியாக இருந்தது. குரும்பசிட்டி முத்துமாரி அம்பாள் ஆலயத்தில் வருடந்தோறும் நடைபெறும் சிவராத்திரி விழாவை இசைவிழா ஆக்கியவர்களும் இவர்களே.

தந்தை மனோறஞ்சிதன் காலத்திற்கேற்ற அரசியல் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தத் தயங்கவில்லை. தந்தையார் இயற்றி இசையமைத்த பல பாடல்களை சகோதரிகள் பல அரசியல் மேடைகளில் அழகாக இசைத்த மக்களின் மனதில் பதித்தவர்கள். “எங்களினத்திற்கு இணை என்றும் இல்லை...” என்ற பாடல் வரிகள் இன்னும் ரீங்காரமாக ஒலிக்கின்றது.

சாரதா, பாரதா சகோதரிகள் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் சங்கீத ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்து பல மாணவர்களை மேடையேற்றி பாடசாலைக்கும் சமூகத்திற்கும் பெருமை சேர்த்து இளைப்பாறினர். சோடிக் குயிலில் ஒரு குயில் ஓய்ந்துவிட்டது. எனினும் இசைக் குயில்களின் இசை மழையினால் முளைத்த இளம் வித்துக்கள் உலகெங்கும் ஸஸரிரி ககமம பபதத நிநிஸ்ஸ் பரப்ப வேண்டும் என்பது எமது கனவு. வாழ்க ஸ்டீஐம் - பஞ்சமம்!

“நாட்டியதாரகை” திருமதி ரேலங்கி செல்வராஜா

எம் கிராமத்தின் அதி மூத்த நாடக, ஓவியக் கலைஞரான அமரர் கே.கே.வி செல்லையா அவர்களின் மகளான ரேலங்கி அவர்கள் முதல் நடன தாரகை என்ற பெருமைக்குரியவர். புகழ்பூத்த நடன ஆசான்களான கொக்குவில் கலாபவனம் ஏரம்பு சுப்பையா அவர்களிடத்தும் கலைஞர் வேல் ஆனந்தன் அவர்களிடத்தும் நடனம் பயின்றவர். மேலும் தனது புலமையை வளர்த்துக் கொள்ளத் தமிழகம் சென்று அடையாறு கலாஷேத்திராவில் சிலகாலம் நடனம் பயின்றார்.

தந்தையார் கே.கே.வி. செல்லையா அவர்கள் தயாரித்த “வாக்குறுதி” என்னும் நாடகத்தில் தனது 13வது வயதில் நடனமாடி நடடித்த திறமையை வியந்து கலை அரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் “நாட்டியதாரகை” என்னும் பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தது குறிப்பிடத் தக்கது. வேம்படி மகளிர் கல்லூரியிற் கல்வி கற்றபோது இவரது நடனப் பயில்கை மேற்கிளர்ந்து இவரை நடன ஆசிரியை ஆக்கியது. நடன ஆசிரியருக்கான 4 வருடப் பயிற்சி பெற்று டிப்ளோமா பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

ரேலங்கி அவர்கள் கொக்குவிலில் அமர கலாநாட்டியாலயம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கியதுடன் அதன் கிளைகளை குரும்பசிட்டி, மாவிட்டபுரம், காரைநகர், சாவகச்சேரி, மீசாலை ஆகிய இடங்களில் அமைத்து பலரை நாட்டிய மணிகளாக உருவாக்கினார். கொக்குவில் நாமகள் வித்தியாசாலை இராமகிருஷ்ண சாரதா மகளிர் கல்லூரி, வல்வை மகளிர் கல்லூரி ஆகியவற்றில் நடன ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தபோது மாவட்ட மட்டத்திலும் தேசிய மட்டத்திலும் பல பிள்ளைகளைப் பங்குபெறச் செய்து பலமுறைகள் பரிசில்களும் பெறச்செய்தார்.

1972இல் கொழும்பில் அணிசேரா நாடுகளின் உச்சி மாநாடு நடைபெற்றபோது அப்போதைய இலங்கைப் பிரதமராக

இருந்த திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா உட்பட பன்னாட்டுத் தலைவர்கள் முன்னிலையில் நடனம் ஆடிப் பெரும் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றுக்கொண்டார். “தெய்வம் தந்த வீடு” என்னும் திரைப்படத்தில் கதாநாயகியாக நடித்த பெருமையும் இவருக்குரியது.

நாட்டியப் பேரொளியாகத் துலங்கிய ரேலங்கி செல்வராஜா அவர்கள் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திலும் ரூபவாகினி தொலைக்காட்சிச் சேவையிலும் தலைசிறந்த அறிவிப்பாளராக விளங்கிய இவர் அண்மையில் மரணத்தைத் தழுவிக்கொண்டது மிகவும் வேதனைக்குரிய சம்பவமாகும்.

‘தேசாபிமானி’ க. சிவசுப்பிரமணியம்

மற்றவர்களை அரசர்களாக உருவாக்குவதில் அகமகிழ்ந்து தான் ஆண்டியாக வாழ்வதில் பெருமை கண்டவர் பத்தமேனி கணபதிப்பிள்ளை சிவசுப்பிரமணியம். எமது ஊர் இளைஞர் படையின் வீரம் செறிந்த முன்னணித் தளபதியாக விளங்கியவர். காங்கேசன்துறைத் தொகுதி மக்களினால் இடதுசாரி அரசியல் இயக்கத்தின் தானைத் தளபதியாகப் பிரபல்யம் பெற்றவர். அவர் எங்கெல்லாம் கால்பதித்தாரோ அது பல்கலைக் கழகமாக இருக்கலாம்; மட்டக்களப்பாக இருக்கலாம்; கொழும்பாக இருக்கலாம் அங்கெல்லாமுள்ள ஏழை ஏளிய மக்கள் தொடக்கம் உயரதிகாரிகள் மற்றும் சோசலிச நாடுகளின் தூதுவர்கள் மட்டம் வரை மிகச்சிறந்த தொண்டனாகவும் தலைவனாகவும் அறியப்பட்டவர்; மதிக்கப்பட்டவர். சிறந்த தொண்டனாக இருப்பவனே மிகச் சிறந்த தலைவனாக இருக்க முடியும் என்பதற்கு உதாரண புருஷனாக இருந்தவர். “பெருமை களுட் பெரியது புவனம் அல்ல; தொண்டர்” என்பதனை நிரூபித்தவர். அவரது மனம், மொழி, சொல் திரிகரணமும் சுத்தமானது. போலித்தனமற்றது. தீரம் மிக்கது. காட்சிக் கெளியவனாய் கடுஞ்சொல் அற்றவனாய் எண்ணிய கருமத்தினை எண்ணியபடி எய்தும்வரை ஓயாது, அயராது, பசி நோக்காது, கண் தூங்காது உழைக்கும் ஓநாயாக வாழ்ந்தவர். இவரது தொண்டின் தூய்மை கண்டு இவரை நேசித்தவர்கள் பலர். இவரைச் சிம்ம சொப்பனமாகக் கருதிய மாற்று சக்தியினரும் பலர். இவரை உண்மையாக நேசித்து நெருக்கமாக உறவு கொண்ட தோழன் என்ற வகையில் சில சம்பவங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

மாற்றுக் கருத்துக்களைக் கொண்ட மேற்தட்டு வர்க்க உணர்வுடைய ஒரு ஆசிரியரின் இடமாற்றம் தொடர்பாக ‘குட்டான்’ குட்டான் என அழைக்கப்படும் பரராஜசிங்கத்தின் ஊடாக இவரை அணுகி அவ்விடயம் நிறைவேற்றப்பட்ட போது கடகங்கள் செய்த வேலையை குட்டான்கள் செய்கின்ற காலம் வந்துவிட்டது என்று மனம் நொந்து கடகங்கள் தலைக்கனம் கொண்டவை. குட்டான்கள் இலகுவானவை என்று இவர் சொன்னது ஞாபகம் இருக்கிறது.

அக்காலகட்டத்தில் வெளி மாநிலங்களில் கடமையாற்றிய ஆசிரியர் பலர் இடமாற்றம் பெற்று ஊர் வர உதவினார். ஒருவரை ஆசிரியராக நியமிக்க வாய்ப்புக் கிட்டியபோது தானாக முடிவு எடுக்காமல் தன்னைச் சார்ந்தவர்களை அழைத்து சகலரது சம்மதத்துடனும் பொருத்தமான ஒருவருக்கு நியமனம் கிடைக்க வழி செய்தார். தோழர் வ. பொன்னம்பலத்தின் தேர்ச்சாரதியானார்.

உதயதாரகை மன்றத்தின் வெள்ளி விழாவையொட்டி தெல்லிப்பளை யூனியன் கல்லூரியில் 05 நாட்களைக் கொண்ட கண்காட்சி ஒன்றை ஏற்பாடு செய்தார். இலகுவான வேலை தோழர்க்கும் கடுமையான வேலை தனக்கு என்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் கடுமையானவேலை தனக்கு என்று இவர் கொடியேற்றும் கம்பங்கள் நடுவதற்கான கிடங்கு கிண்டும் வேலையை செய்துகொண்டிருந்தார். உதவி அரசாங்க அதிபரிடம் தேசியக் கொடி வாங்கி வருமாறு என்னைப் பணித்தார். அங்கு சென்று அவரைக் காண்பதற்காக வாயிலில் அரை மணித்தியாலம் சகித்துக்கொண்டு நின்றதன்பின் உட் சென்று கொடி கேட்டபோது 'இல்லை' என்று அரச அதிபர் சொன்ன பதிலை இவரிடம் வந்து சொன்னேன். உடனே கோபத்துடன் (மேலங்கி இல்லை, அழுக்கடைந்த சாரம், கைகாலில் செம்மண்) அங்கு போனவுடன் AGA "வாரும் சிவசுப்பிர மணியம் - என்ன தேவை" என்று கேட்டார். தேசியக்கொடி ஒன்று தேவைசேர் என்று பதில் இவரிடமிருந்து வந்தது. ஒரு நிமிடத்தில் கொடி அவர் கைக்கு வந்தது. ஆள்பாதி ஆடைபாதி என்பது பொய்த்து விட்டதையும் தூய்மையான தொண்டற்குரிய பரிவு என்ன என்பதையும் புரிந்து கொண்டேன்.

ஒருதடவை கொழும்பிற்கு சென்றபோது சோவியத் தூதுவராலயத்திற்கு என்னையும் அழைத்துச் சென்றார். தயங்கித் தயங்கிக் கூடச் சென்றேன். அலுவலக வாயிலர் களின் செயற்பாடுகளும் உள்ளே சென்றதும் இவர் வரவேற் கப்பட்டு உபசரிக்கப்பட்ட விதமும் ஆச்சரியத்தை எனக்கு ஏற்படுத்தியது. ஓர் உயரதிகாரியின் ஒப்பமிட்டு வழங்கப்பட்ட

சான்றிதழ் தொடர்பான முறைப்பாட்டு விசாரணையில் இடப்பட்டிருப்பது இவருடைய ஓப்பம் என்பதை அறிந்த உயரதிகாரி நன்மைக்காகச் செய்யப்பட்ட தவறு (செயல் சரி, வழி பிழை) என உணர்ந்து தான் வழங்கிய சான்றிதழ் எனக்கூறி விசாரணையை முடித்துக் கொண்டார். தன்னலங் கருதாதவர் என்பதற்கு உதாரணம் இவர்தான். சேவைக்காக சொத்துக்களை அழித்தார். கடிவாளம் இல்லாத குதிரையாகப் போனது இவருடைய வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாயிற்று.

என்னைக் கிராமசபைத் தலைவராக்குவதற்கு இவர் காட்டிய அர்ப்பணிப்பு, ஆர்வம், ஆற்றல், தியாகம், தந்திரோபாயங்கள் போன்றவை என்னை மெய்சிலிர்க்க வைத்தன. ஏழைக்கு வாழ்வளிப்பதற்காகவே திருமணஞ் செய்து கொண்டவர். பல்கலைக் கழகத்திலிருந்தவேளை 'சமூக மஞ்சரி' என்ற கல்விசார் சஞ்சிகையை தன்முயற்சியால் வெளியிட்டார். மட்டக்களப்பில் இருந்து நூல்கள் பல இயற்றினார். எமது ஊர் சமூக நிறுவனங்களிலும் வேறு பல நிறுவனங்களிலும் இணைந்து தொண்டாற்றினார்.

சோவியத் இலங்கை நட்புறவுச்சங்க யாழ் கிளையின் பொறுப்பாளராகவும் இந்த நிறுவனத்தினால் வெளியிடப்பட்ட குறும் படத்தின் தொழில் நுட்ப உத்தியோகத்தராகவும் கடமையாற்றினார். தோழர் வி. பொன்னம்பலம் காங்கேசன் துறை தொகுதியில் கொம்பூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் போட்டி யிட்டபோது முக்கிய பொறுப்பாளராக கடமையாற்றியதுடன் வாசுதேவ நாணயக்கார உடனும் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தார்.

பல்வேறுதுறை சார்ந்த அறிவும் பழகுவதற்கு இனியவருமான திரு. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் 1970களில் 'தேசாபிமானி' என்ற கொம்பூனிஸ்ட் கட்சிப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் சிறிது காலம் செயற்பட்டார். இவரது எழுத்துக்களில் உறுதியும் உத்வேகமும் தெரியும் அதேநேரம் கேலியும் கிண்டலும் இழைந்தோடும். எங்கள் கிராமம் பழமையைப் பேணும் பாரம்பரிய ஒழுங்கு முறைகளையே பின்பற்றும் நெறிமுறை தவறாத செயற்பாடுகளோடு வளர்ந்து

கொண்டிருந்த காலத்திலே ஏறத்தாழ ஒரே காலகட்டத்தில் ஒரே விதமான கொள்கைப் பிடிப்போடு மூன்று பல்கலைக் கழகப்பட்டதாரிகள் கால் வைத்திருந்தது மரணப் படுக்கையில் இருந்த நோயாளிக்கு குளுக்கோஸ் ஏற்றியது போன்ற ஒருணர்வினை ஏற்படுத்தியிருந்தது. ஆம்! திருவாளர்கள் கணபதிப்பிள்ளை சிவசுப்பிரமணியம், சின்னத்துரை நடராசா, வடிவேலு கிருஷ்ணசாமி ஆகியோரே அம்முவுருமாவர்.

திரு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் “இன்றைய சிறுவர் நாளைய உலகம்” என்ற தனது நூலில் விடியலை நோக்கி என்ற தலைப்பில் 1997 ஆகஸ்டில் குறிப்பிட்டிருப்பதை அப்படியே இங்கு தருகிறேன். “சிறுவர்களின் தேவைகளை மிகக் குறைந்த செலவில் பூர்த்தி செய்வதற்கான வசதிகளும் அதற்கான ஆற்றலும் எம்முன் உள்ள நிலையில் நாம் தோல்வியுறுவோமானால் மனுக்குலம் என்றுமே விடிவைக் காண முடியாது.

சிறுவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதானது சமூக சேவைகளில் மட்டும் சார்ந்ததன்றி அவர்களது பெற்றோருக்கு தொழில்களும் வருமானமும் கிடைக்கச் செய்வதிலும் தங்கியுள்ளது. காணிச் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்ளுதல், சிறிய உற்பத்தியாளர்கள்மீது முதிலிடு தல், பெருந்தொகையான வேலைவாய்ப்புக்களை உருவாக்குதல் போன்ற பெருமுயற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்கு ஆண்டிற்கு 30,000 மில்லியன் டொலர்கள் அதிக பணம் தேவைப்படுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதை இரட்டித்தாலும் கூட வரும் தொகை உலகில் வைன் மதுபானத்திற்கு செலவிடப்படும் தொகையை மும்மடங்காக்கிப் பார்த்தால் உலகம் சிகரெட்டிற்குச் செலவிடப்படும் பணத்திலும் குறைந்ததே”

சமூகத்தின் மீதுள்ள இவரது பற்றும் உறுதியும் ஆளுமையும் எழுத்தில் வடிக்க முடியாதவை. இந்தப் பெருமகனின் சேவை எமது கிராமத்திற்கு முழுமையாகக் கிடைக்காது போனது துரதிர்ஷ்டமே. இப்புண்ணிய ஆத்மாவின் புகழும் பெருமையும் என்றும் நின்று நிலைபெற வேண்டும்.

எழுத்தாளர் வேல். அமுதன் அவர்கள்

குரும்பசிட்டி பெற்றெடுத்த மற்றொரு எழுத்தாளர் திரு. வேல். அமுதன் அவர்கள். இளமைக் காலத்தில் தெல்லிப்பழை மஹாஜனாக் கல்லூரியின் 'வெண்ணிலா' கையெழுத்துப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும், சன்மார்க்க சபை வெளியிட்ட 'சன்மார்க்க தீபம்' பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் இருந்தவர்.

சிறுகதை, கட்டுரை, நாடகம், விமர்சனம், வானொலி உரைகள் என இவரது எழுத்துப் பன்முகப்பட்டது. தான் எழுதுவதுமட்டுமின்றி ஏனைய எழுதாளர்களையும் ஊக்கிவிக்கும் நல்ல மனம் படைத்தவர். 'தமிழ்க் கலைஞர் வட்டம்' என்ற கலைஞர் சங்கம் ஒன்றை அமைத்து அதன்மூலம் எழுத்தாளர் சந்திப்புக்களை ஏற்படுத்தினார். கருத்தரங்குகள், விமர்சனங்கள் என்பவற்றை நடத்தினார். இலங்கையில் வெளிவரும் சிறுகதைளை தரப்படுத்தி மூன்று மாதத்திற்கொருதரம் அவற்றுள் சிறந்த சிறுகதைகளுக்கு பரிசு வழங்கும் பணியையும் செய்துவந்தார்.

'தகவம்' அமைப்பைத் தொடர்ந்து இலங்கை அறிவு இயக்கம், வள்ளுவர் மாமன்றம், போன்ற அமைப்புக்களை ஆரம்பித்து இலக்கிய சேவையாற்றியுள்ளார். வள்ளுவர் கருத்துக்களை சமூக மாற்றத்திற்கான சாதனங்களாகப் பயன்படுத்தும் நோக்கம் அமுதனின் நிறுவனங்களின் அடிநாதம்.

'அறுவடை', 'வாழும் வழி' என்பன இவரது நாடகத் தொகுதிகள். 'வைகறை', 'மாரீசம்' என்பன சிறுகதைத் தொகுதிகள். 'மாரீசம்' சிறுகதைத் தொகுதிக்கு 1978ஆம் ஆண்டு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தது. 'வைகறை' நூலின் வெளியீட்டு விழாவில் ஆசியுரை வழங்கிய கி. லஷ்மணன் அவர்கள் "இவர் ஈழநாடு செய்த தவப்பயன்" என்று வாழ்த்தியிருக்கின்றார். இவரது படைப்புகள் பற்றிய மதிப்பீட்டு நூல் ஒன்றும் 'அமுதனின் எழுத்துக்கள் - ஓர் கண்ணோட்டம்' என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணம் வந்தபின் மதி அக்கடமி என்னும் தனியார்

கல்வி நிறுவனம் ஒன்றை ஆரம்பித்து மாணவ சமுதாயத்தின் கல்வி மேம்பாட்டிற்காகவும் உழைத்தார். வருடம் ஒரு கலைஞரைக் கௌரவித்தல் என்ற வரிசையில் முதன் முதலாக நூல் கட்டமைப்புக் கலையில் பொன்விழாக் கண்ட திரு. ஆறுமுகம் முத்தையா அவர்கள் 1985ஆம் ஆண்டில் கௌரவிக்கப்பட்டார். அதன் பின் குடும்பக் கலையில் வழிகாட்டியான மகாதேவன் பவானி அவர்கள், ஒப்பனைக் கலைக்கு சாமுவேல் பெஞ்சமின் ஆகியோர் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

நாட்டின் பல்வேறு துறைசார்ந்த அறிஞர்களுடனும் அந்நி-யோன்னிய தொடர்பினைக் கொண்ட இவர், அவர்களை-யெல்லாம் தமது சந்திப்பு அரங்கங்களுக்கு அழைத்து, கல்வி நிலைய பிள்ளைகளுக்கு அறிமுகம் செய்வதில் வல்லவர். ஏறத்தாழ இருபத்தியெட்டு சந்திப்பு அரங்கங்களை நடத்தியுள்ளார்.

'மகவம்' (மதி கலைஞர் வட்டம்) என்னும் அமைப்பின்மூலம் தனது பணிகளை கொழும்பில் ஆற்றிவந்த இவர் தற்போது திருமண ஆற்றுப்படுத்துனராகச் செயற்பட்டு வருகிறார். இவரது திருமண ஆலோசனைத் தொழிலைக் கண்டு தான் அசந்து போனதாக மானிடவியல் விரிவுரையாளரான மௌ-னகுரு சித்தார்த்தனே வியந்து கூறியுள்ளார். எழுத்தாளர் வேல் அமுதன் அவர்கள் 2007ல் "திருமண ஆற்றுப்படுத்துனர் அனுபவங்கள்" என்ற நூல் ஒன்றையும் எழுதியுள்ளார்.

திரு. பொன். பாலகுமார்

குரும்பசிட்டி என்னும் எமது சிறிய கிராமத்தின் பெயரை பிரசித்தி பெறச்செய்து தனது இறுதி மூச்சுவரை நாடகமே வாழ்க்கை எனக் கருதி வாழ்ந்த கலாபூசனம், கலைப்பேரரசு A.T பொன்னுத்துரை அவர்களின் மகனே பொன் பாலகுமார் அவர்கள். அவர்களது ஆரம்பக்கல்வியை பென்பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயத்தில் பயின்று பின்பு உயர்கல்வியை தெல்லிப்பளை மகாஜனக் கல்லூரியில் பயின்றார். அதன் பின்பு குண்டகசாலை விவசாயக் கல்லூரிக்குச் சென்று விவசாயபாடத்தில் ஓர் (Diploma) பட்டத்தினைப் பெற்று இலங்கை வங்கியில் இணைநிலை அதிகாரியாக பதவியேற்று பல (Diploma) பரீட்சைகளில் சித்தியெய்தி இன்று அவரது அயராத முயற்சியால் வவுனியா இலங்கை வங்கியில் இணை முகாமையாளராக கடமையாற்றுகின்றார்.

தந்தை எவ்வழி மைந்தன் அவ்வழி என்ற முது மொழிக்கிணங்க திரு. பொன் பாலகுமார் அவர்கள் தமிழ் மொழியில் சிறந்த ஆற்றல் மிக்கவராகவும் இளமைக்காலத்திலேயே சிறந்த நாடக நடிகராகவும் திகழ்ந்தார். பல நாடகங்களில் சிறந்த பாத்திரங்களை ஏற்று ரசிகர்களின் மனதைக் கவர்ந்த பெருமையைத் தட்டிக்கொண்டவர். குரும்பசிட்டி சன்மார்க்கசபையின் முன்னாள் செயலாளர் அமரர் த. இராசரத்தினம் அவர்களின் மறைவினைத் தொடர்ந்து சன்மார்க்க சபையின் செயலாளர் பதவியினை ஏற்றுக்கொண்டதன் பிற்பாடு அவரது ஆற்றல் குரும்பசிட்டி மக்களின் மனதில் ஓர் நிரந்தர இடத்தினைப் பெற்றுக் கொண்டது. எத்தகைய வேலைப்பாடுகள், தனிப்பட்ட பிரச்சினைகள் இருப்பினும் தன்னிடம் நாடிவந்தவர்களை இன்முகத்துடன் வரவேற்று அவர்களுக்குத் தன்னாலான உதவிகளைப் புரிவதில் என்றும் அவர் பின்னிற்பதில்லை.

இவர் எவருடனும் முட்டி மோதிக் கொள்ளாது மிகவும் புன்சிரிப்புடனும் அவதானத்துடனும் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபையை செயற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் ஒருவராவார். இவர் ஒரு சிறந்த செயலாளர் (sacra lorry) இது குரும்பசிட்டி சன்மார்க்கசபைக்குக் கிடைத்த பெரும் பேறாகும்.

இவர் நிகழ்ச்சியினை ஒழுங்குபடுத்துவதிலும் திட்டமிடுவதிலும் வல்லவர். (organizing & planning) இவரது இத்திறமைகள் சன்மார்க்கசபை எந்த நிகழ்ச்சியை ஒழுங்குபடுத்தினாலும் அது வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டதாகவும் நினைத்த இலக்கை அடைந்ததாகவும் அமைந்திருக்கும் இதனால்தான் குரும்பசிட்டி மக்கள் இடம்பெயர்ந்த சந்தர்ப்பங்களிலும் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்கசபை தனது கலை இலக்கியப் பணிகளைக் காட்டிலும் சமூகப்பணிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து பல நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்தமைக்கும் அந் நிகழ்ச்சிகள் சிறப்பாக அமைந்தமைக்கும் முக்கிய காரணமாகும்

நான் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்கசபையின் உபதலைவராக இருந்தகாலத்திலும் சரி தற்போது தலைவராக இருக்கும் போதும் எனக்கு ஓர் ஆசிரியர்போன்று பயிற்சி அளித்தும் அத்துடன் நானும் அவரிடம் கற்றுக்கொண்ட பல விடயங்களும் உள்ளன.

1990ம் ஆண்டு குரும்பசிட்டி மக்கள் இடம் பெயர்ந்த காலத்தில் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக்கல்லூரியின் உடுவிலில் அமைந்த விவசாயப்பிரிவு மண்டபத்தினை பல நிழ்வுகளுக்கு காரணகர்த்தாவாக இருந்தவர். திரு. பொன் பாலகுமார் அவர்கள் இடம்பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் எமது ஊரவர்களின் நிதியுதவியுடன் பாடசாலைச் சிறார்களுக்கு சீருடைகளையும் அப்பியாசப் புத்தகங்களையும் வழங்கியமை நடக்க முடியாமல் இருந்த ஒருவருக்கு

முச்சக்கர வண்டியை வழங்கியமை செவிப்புலனற்றோர்க்கு காதுகேட்பதற்கான கருவிகளை (Hearing Aid) அன்பளிப்புச் செய்தமை (அது ஜேர்மனியில் வசிக்கும் திரு. த. புவனேந்திரன் அவர்களினால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டது) போன்றவற்றையும் செய்தார். அத்துடன் மக்கள்வங்கி கூட்டுறவுத்திணைக்களம் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்கசபையின் அனுசரணையுடன் கூட்டுறவுகிராமிய வங்கி ஊழியர்களுக்கான (2) நாட்கருத்தரங்கினை ஒழுங்கு செய்தபோதும் இராமநாதன் கல்லூரியில் சிறப்புற நடைபெற்ற இந்துசமய விழாவினை ஒழுங்கு செய்த போதும் யாழ்பல்கலைக் கழகத்தின் நுன்கலைப்பீடத்தில் மாதந்தோறும் நடத்திய சித்திர சிற்பக் கருத்தரங்கிற்கும் இரசிகமணி கனக செந்திநாதனின் நினைவு தினங்களை சிறப்புற ஒழுங்கு செய்தபோதும், சித்திரம், சிற்பம் ஆகிய பாடங்களை யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் நுன்கலைப் பீடத்தில் ஒரு பாடமாக சேர்த்துக்கொள்வதற்கு என்னுடனும் சன்மார்க்க சபையின் நெறியாளர் குழுவுடனும் முன்னின்று உழைத்த பெருமை திரு. பொன் பாலகுமாருக்கு உரியதாகும்

இவரது தனிப்பட்ட ஆளுமையும், திறமையும் இவர் வெகு குறுகிய காலத்தினுள் இலங்கை வங்கியின் ஓர்கிளை முகாமையாளர் தரத்திற்கு உயர்ச்சி பெறவைத்துள்ளது. மிகவும் செல்வச்செழிப்பு மிக்க மிகவும் சிறிய எமது கிராமத்தில் எமதுகாலத்தில் சிறந்த வங்கியாளர்களாக திரு. சிறீரங்கநாதன், அமரர் பண்டிதர் வ நடராசா அவர்களின் மகன் சண்முகதாசன், திரு. ஞானசேகர முதலியார், சொர்ணராசசிங்கம், செல்லமுத்தர்-விநாயகமூர்த்தி, திரு. சாந்தராசா. சுப்பையா சிவபாதம் ஆகியோர் வங்கித்துறையில் இருந்து ஓய்வு பெற்றுள்ளனர் இவர்கள் அனைவரும் வங்கி முகாமையாளர் தரத்திலும் அதற்கு மேற்பட்டபதவிகளிலும் கடமையாற்றி ஓய்வுபெற்றவர்கள் ஆவார்கள். இந்த வரிசையில் திரு. பொன் பாலகுமார் அவர்களும் எமது ஊர்மக்கள் பெருமைப்படக் கூடிய பதவியினை வகிக்கின்றார்.

இளம் வங்கியாளர் குழாம் ஒன்றும் வங்கித்துறையில் கடமையாற்றுகின்றனர் என்பதை முன்னாள் வங்கியாளன் என்பதில் கூறிக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன் திரு. சொண்ணராஜா நிசாந்தன் அவர்கள் செலான்வங்கியின் சட்டத்துறை அதிகாரியாகவும் திரு மகாதேவன் ஜனார்த்தனன், திரு மகாதேவன் ஜனந்தன், திருநாவுக்கரசு பாலகாந்தன், செல்வி விநாயகமூர்த்தி, செல்வி ஈஸ்வரபாலன் மயூரி, திரு. தம்பித்தரை ஐங்கரன் ஆகியோரைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம் இவர்களுக்கு திரு பொன் பாலகுமார் அவர்களின் அயராத உழைப்பும் திறமையும் மேன்மையும் ஓர்சிறந்த உதாரணமாக அமைந்து வங்கித்துறையில் பல உயர் பதவிகளை வகிக்க வாழ்த்துகிறேன். (வங்கித்துறையில் சிறிதுகாலம் கடமையாற்றிய பின்பு செல்வி திருநாவுக்கரசு ஜெயபாரதி, செல்வி பாலசுப்பிரமணியம் வித்தியாசினி, செல்வன் சிவபாதம் செந்தூரன், திருமதி. நிலக்சன் சஞ்சதா ஆகியோர் தமது பதவிகளை இராஜினாமா செய்துள்ளனர். குரும்பசிட்டியில் ஓர் சிறந்த புகழ்பூத்த எமது ஊருக்கு பெருமையைத் தேடிக்கொடுத்த ஒருவராகத் திகழ்கின்றார் இவர் மேலும் பல பதவி உயர்வுகளைப்பெற்று சுகதேகியாக வாழ்வதுடன் தனது சமூகப்பணியை தொடர இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

அதிபர் நாயகம், 'இலக்கியம்' ஆ.சி. நடராஜா

“பிறர்க்கென வாழ்பவனே வாழ்கிறான், மற்றவர் இருந்தும் இறந்தவரே” என்பது சுவாமி விவேகானந்தரின் அருள்வாக்கு. திரு நடராஜா அவர்கள் தன்னலமற்ற சேவையாளர். மாணவர் நலனுக்காக, வளர்ச்சிக்காக மிகவும் பாடுபட்டவர். 1998 ம் ஆண்டு நாம் யாழ்ப்பாணம் சென்றிருந்த வேளையில் உரும்பராயில் தற்போது இயங்கிவரும் வயாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலயத்திற்கு விஜயம்செய்து திரு. நடராஜா அவர்கள் எவ்வளவு சிரத்தையுடனும், அர்ப்பணிப்புடனும் அப்பள்ளியை நடாத்தி வந்தார் என்பதை நேரடியாகக் கண்டோம் என்கிறார் இராமகிருஷ்ண மடாலயத் தலைமைக்குருவான சுவாமி ஆத்மகணானந்தா அவர்கள்.

ஒரு பாடசாலையின் உயர்வும் தாழ்வும் அதன் அதிபரின் ஆளுமையுடன்கூடிய நிர்வாகச் செயற்றிறனிலும், தியாகத்திலுமே முழுமையாகத் தங்கியுள்ளது. கடந்த காலத்தில் 250 பரப்புக்காணியில் வயாவிளான் கிராமத்தில் அமைந்திருந்த பாடசாலையை, தற்போதைய வசதியீனங்கள் மத்தியிலும் 12 பரப்புக்காணியில் தற்காலிகக் கொட்டில்களில் நடாத்தி, பல மாணவர்கள் பல்கலைக்கழக அனுமதி பெற்றுச்செல்லும் அளவிற்கு உயர்த்திய அதிபரின் ஆளுமை நிறைந்த அர்ப்பணிப்பையும், தியாக மனப்பான்மையையும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாதென்கிறார் புனித மிக்கேல் ஆலய பங்குத்தந்தை வண. அன்ரனி பாலா அவர்கள்.

“அதிபர் சேவைக்கு இலக்கணம் வகுத்தாற்போல் தனது சேவையில் உயர்ந்து விளங்கிய ஆதிபர் நடராஜா அவர்கள், தன் சேவைக்காலத்தில் பொறியியலாளர்கள், வைத்தியர்கள், பட்டதாரிகள் எனப் பல்வேறு கல்விமான்களை உருவாக்கி எமது சமுதாயத்திற்கு உரமுட்டியுள்ளார்” என்கிறார் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராகவிருந்த பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்.

நல்ல இலக்கிய நெஞ்சமும், கலை உள்ளமும், சமூக-பொருளாதார-வரலாற்று உணர்வுமுடைய திரு. நடராஜா அவர்கள், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவராகவிருந்து அரிய பல பணிகளை ஆற்றினார் என்கிறார் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்கள்.

இவ்வாறு பல்வேறு அறிஞர் பெருமக்களாலும் பாராட்டப்படும் அதிபர் சி. நடராஜா அவர்கள் அமானுஷ்ய சக்தி படைத்த ஒரு அற்புத ஆத்மா. தன்னம்பிக்கையின் அடையாளச் சின்னமாய் ஆஜானுபாகுவான உடல்தோற்றத்தோடு காட்சியளிப்பவர். புகழ்மிக்க அதிபர்களாகத் திகழ்ந்த யூனியன் கல்லூரி ஐ. பி. துரைரத்தினம் அவர்கள், மகாஜனக்கல்லூரி ரி.ரி. ஜெயரத்தினம் அவர்கள், பொ. கனக சபாபதி அவர்களைப்போல அதிபர் நடராஜா அவர்களும் புருஷலட்சணம் என்று சொல்லப்படும் நிமிர்ந்த நடையும், நேர்கொண்ட பார்வையும்மிக்க பேராளர். ஏங்கள் கிராமத்தில் நான் கண்ட, கேள்விப்பட்ட மனிதர்களிலே தலைசிறந்த சமூகசேவையாளராக விளங்கியவர்.

திரு. சின்னத்துரை நடராஜா அவர்கள் தனது ஆரம்ப, இடைநிலை, உயர்தரக்கல்வியை முறையே பொன். பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயம், தெல்லிப்பளை மகாஜனக கல்லூரி, கந்தரோடை ஸ்கந்தவரோதயாக்கல்லூரி ஆகிய வற்றிற் பயின்று பேராதனை இலங்கைப்பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்பை முடித்து வெளியேறினார்.

“சமூகக் கல்வித் துறையை” தனது சிறப்புக் கல்வித் தளமாகக்கொண்ட இவர், சமூகத்துடன் ஒன்றியிருந்து சமூக விருத்திக்கு வேண்டிய பன்முகப்பட்ட பணிகளை முன்னின்று செய்துவருகின்றார். குரும்பசிட்டி உதயதாரகை மன்றம், கிராம அபிவிருத்திச்சங்கம், விழிப்புக்குழு, பிரசைசுள் குழு, இணக்கசபை, குரும்பசிட்டி நலிவுற்றோர் நலனோம்பு நிலையம் முதலான சமூகசேவை மன்றங்கள் அனைத்திலும் முக்கியமான பதவிகளில் அமர்ந்து, இடப்பெயர்வும் இடர்ப்பாடுகளும் நிறைந்த காலகட்டத்தில் இன்னல்

உற்றோருக்குக் கைகொடுத்து உதவிவரும் இவரது சேவைகள் அளப்பரியது. தான் ஒரு சிறந்த சமூக சேவையாளராக விளங்குவது மட்டுமின்றிப் பல சமூக சேவையாளர்களை உருவாக்கும் ஆளுமைமிக்க முன்னோடியாகவும் விளங்குகிறார்.

தான் கற்பித்த பாடசாலைகளில் எல்லாம் கல்விப்பணியுடன் கலைப்பணியும் செய்தமை இவரது தனித்துவப் பண்பாகும். சிறந்த ஆக்க இலக்கியகர்த்தா, தலைசிறந்த பேச்சாளர், நாடக ஆசிரியர், சிறந்த நடிகர், இயக்குநர், தயாரிப்பாளர் முதலான கலைப்பண்புகள் நிறைந்த இவரது கலைப்பணி மகத்தானது. “மேலும் கீழும்” என்ற இவரது தாளைய நாடகம் ஈழத்தில் 50 தடவைகளுக்கு மேல் மேடையேற்றப்பட்டது. இதில் இவர் பிரதான நடிகராகவும், நாடகத்தயாரிப்பாளராகவும் விளங்குவது ஒன்றே இவரது பெருமைக்குப் போதுமானதாகும்.

“1973 முதல் 1999 வரை தெல்லிப்பளை பலநோக்குக் கூட்டுறவுச்சங்கத்து உறுப்பினராகவிருந்து கூட்டுறவுத் துறைக்குச் செய்த மகத்தான சேவை போற்றுதற்குரியது.” என்று உளம்நெகிழ்ந்துரைக்கிறார் தெல்லிப்பளை ப.நோ.கூ. சங்கத்தலைவரான ச.தனபாலசிங்கம் அவர்கள்.

கடந்த 22 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் புலம்பெயர்ந்து தனது வீடு, சொத்துக்கள் அனைத்தையும் இழந்து வாழ்ந்தாலும் தனது துன்பங்களைப்பற்றி அலட்டிக்கொள்ளாது சமூக, கல்வி, கலை வளர்ச்சிக்காக உழைத்தவர் திரு. ஆ. சி. நடராசா அவர்கள். ஆறு இடப்பெயர்வுகளைச் சந்தித்து உடமைகளை இழந்து பூச்சிய நிலைக்குச் சென்ற பாடசாலைக்கு இவரது துணியும், விடாமுயற்சியும், கடின உழைப்புமே உயிர் கொடுத்தன ஏன்பதை யாவரும் அறிவர்.

போர்காலச் சூழலில் சிறு உதவிகளைக்கூட வழங்கமுடியாத நிலையிலிருந்து வந்த கல்வித்திணைக்களம் பாடசாலையை

முடும்படி கூறி, ஆசிரியர்களையும் மாணவர்களையும் வேறு பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பப் பலபோதும் முயன்றது. அதிபரையும் வேறு பாடசாலைக்கு மாற்றிவிட முயற்சித்தது. ஆனால் இப் பாடசாலையை நடத்தவேண்டியது ஓர் அத்தியாவசிய போர்க்கால சேவை எனக்கொண்ட இவர்திணைக்கள ஆணைகளை, ஆலோசனைகளைப் புறந்தள்ளி, தந்துணிவோடு செயற்பட்டு அப்பிரதேச ஏழைச் சிறார்களது கல்வி மேம்பாட்டுக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்தார்.

ஒவ்வொரு இடப்பெயர்வின்போதும் ஒவ்வொரு உத்திகளைக் கையாண்டு, நிதிவளஞ் சேர்த்து அதிபர் அதிசயிக்க வைத்தார். எடுத்த கருமம் நிறைவேறும்வரை அடுத்த காரியம் செய்யமாட்டார். எதையும் பாரிய பிரச்சனையாகக் கொள்ள மாட்டார். சமூகத்தில் அவருக்குள்ள மதிப்பே பாடசாலைக்கு உயிர் கொடுத்தது. பண்பட்ட சமூகத் தொண்டராக விருப்பதால் எந்த உதவிகளையும் எளிதிற் பெற்றுவிடுவார்.

1986 முதலாவது பெயர்வின்போது சுன்னாகம், தெல்லிப்பளை ப.நோ.கூ. சங்கங்களின் உதவியை அன்றைய அதிபருக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தார்.

1988 இல் அதிபராகியதும் யாரும் எதிர்பார்க்காதவகையில் பாடசாலையைப் பழைய இடத்துக்குக் கொண்டுசெல்லத் தானே முடிவெடுத்தார். பதவியேற்ற 50 நாட்களுக்குள் இதனை நிறைவேற்றினார். இவரது பலத்தையும், ஆளுமையையும் பாடசாலைச் சமூகமும் கல்வித்திணைக்களமும் கண்டு வியந்தன. போர்க்காலச் சூழலில் குரும்பசிட்டி பிரஜைகள் குழுவின் செயலாளராகவிருந்து இவர் செய்த தொண்டுகளைக் கண்ட அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் இவர்கேட்ட உதவிகள் அனைத்தையும் அங்கு செய்து கொடுத்தன. அவ்வாறான உதவிகளை பாடசாலைப் பக்கம் திருப்பிவிட்டார்.

அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகம்-

20 வகுப்பறைகளுக்கான கீற்றுக் கொட்டில்கள்.

ஐக்கிய இராச்சிய சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம்-
மலசல கூடங்கள், கரும்பலகைகள்.

சர்வோதயம் - குழாய்க்கிணறு, நீர்தாங்கி, மின் மோட்டார்.

றெட்பாணா - தளபாடங்கள்.

குரும்பசிட்டி கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்-

ரூபா 30000 கடனுதவி.

இவற்றைப் பெற்றுத்தந்ததுமன்றித் தனது தனியார் கல்வி நிலையத்தினை மூடி 32 சோடி வாங்கு மேசைகளையும் அதிபர் அன்பளிப்புச் செய்தார்.

1990 இல் மூன்றாவது முறையாக இடம் பெயர்ந்து உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரிக்கு வெறுங்கையோடு வந்து சேர்ந்தார்கள். அதிபர் பின்வாங்கத் தயாரில்லை. பெற்றோர், நலன் விரும்பிகளிடம் சென்று பணை மரங்களைப் பெற்றார். கிடுகுகளுக்கு ஆசிரியர்களிடம் நிதி திரட்டினார். போராளிகளிடம் தளபாடங்களைப் பெற்றார். 58 மாணவர்களுடன் ஆரம்பித்து உயிருக்கு ஊசலாடிய பாடசாலை, அதிபரின் செயற்பாட்டால் ஈராண்டுகளுக்குள் 700 மாணவர்களுக்கு மேல் நிறைந்து காணப்பட்டது. பற்றாக்குறைகளை நிறைவு செய்ய, தான் நாடகம் நடத்து நிதி திரட்டப்போவதாகக் கூறிப் பரபரப்பினை ஏற்படுத்தினார். தான் பிரதம பாத்திரமேற்று ஆசிரியர்களை நடிகர்களாக்கித் தயாரித்த “மேலும் கீழும்” நாடகத்தை சைவத் தமிழ் வித்தியாலயத்திலும், இராமநாதன் கல்லூரி, மகாஜனக் கல்லூரிகளிலும் மேடையேற்றினார். இதனால் போதிய அளவு நிதி கிடைக்கப்பெற்றது.

1993 இல் மாணவர் தொகை மேலும் அதிகரித்தது. இடந்தந்த இந்துக்கல்லூரிக்கு இடைஞ்சல் விளைவிக்கக்கூடாது என்று தீர்மானித்த அதிபர், தனியார் வளவுக்குப் பாடசாலையை மாற்றத் திட்டம் தீட்டினார். இதற்கு ரூபா 5 லட்சம் வேண்டுமென்று அவர் மதிப்பீடு செய்தார். ஆசிரியர்கள் அசந்துவிட்டனர். அதிபர் நம்பிக்கையுடன் செயற்பட்டார். 103 கோட்டப் பாடசாலைகளுக்கான பரீட்சை நடத்தும் பொறுப்பைத் தானே தனியே ஏற்று ஆசிரியர்களை ஈடுபடுத்தி

ரூபா 126,000 லாபமீட்டினார். “மேலும் கீழும் பகுதி 2” நாடகத்தைத் தயாரித்துத் தானே பிரதம பாத்திரம் ஏற்று நடடித்து, மேடையேற்றி, அதன்மூலம் மூன்றரை லட்சம் சேர்த்தார். கடின உழைப்பால் நாடக தினத்தின் மறுநாள் பாரிசுவாத நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு மருத்துவமனையில் கால் கை வழங்காத நிலையில் அநுமதிக்கப்பட்டார். அங்கு விரைந்த கல்விப் பணிப்பாளர் கட்டிடச் செலவுப் பழுவே நோய்க்குக் காரணம் எனக் கருதி ரூபா இரண்டரை லட்சம் வழங்க நடவடிக்கை எடுத்தார். அதிபர் ஏலவே தனது வெளிநாட்டுப் பழைய மாணவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். அவர்களும் சுமார் 8 லட்சம் ரூபா வரை அனுப்பிவைத்தனர்.

1995 இல் தென்மராட்சிக்கு இடம்பெயர்ந்தபோது தற்காலிக அலுவலகம் ஒன்றை அங்கு திறந்து, போராளிகளிடம் தளபாடங்களைப் பெற்றுப் புளியமர நிழல்களில் வகுப்புகளை நடாத்தினார்.

1996 இல் ஆறாவது இடப்பெயர்வாகத் தென்மராட்சியிலிருந்து மீண்டனர். அதிபர் வன்னிக்குச் சென்றுவிட்டதனாலும் பாடசாலைக் கொட்டில்கள் அழிந்திருந்ததினாலும் சோர்வடைந்தனர். பாடசாலையைப் புனரமைக்க நிதியில்லை. அவ்வேளை அதிபர், போராளிகள் மூலம் போதிய அளவு நிதியை வன்னியிலிருந்து இங்குள்ளவர்களுக்கு அனுப்பி எல்லோரையும் அதிசயிக்கவைத்தார். இதனால் திணைக்களம் தடுத்தாலும் அதிபர் வழியில் பாடசாலையை மீளமைப்புச் செய்தார்கள்.

2000 ஆம் ஆண்டில் தென்மராட்சி மக்கள் புலப் பெயர்வினால் கொட்டில்களை வேயக் கிடுகு பெறமுடியாது போயிற்று. வகுப்புகளை நடத்தமுடியாத நிலை. அதிபர் தமது மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் ஊர்கள் தோறும் வீடு வீடாகச் சென்று தென்னோலைகளைச் சேகரித்து இங்கிருந்த கைதடி அகதிகளுக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்கும்வகையிற் பின்னுவித்துக் கூரைகளை வேய்வித்தார். இதனால்

வேய்தலுக்குத் திணைக்களம் வழங்கிய நிதியில் ரூபா 65000 வரை மீதப்படுத்தப்பட்டு உயர்தர வகுப்புகளுக்கேற்ற இருக்கைகள் செய்யப்பட்டன.

ஒவ்வொரு இடப்பெயர்வின்போதும் ஒவ்வொரு உத்திகளைக் கையாண்டு நிதி வளங்களைப் பெருக்கி, பாடசாலையின் உயிர் வாழ்வுக்கு ஆதார சக்தியாக அதிபர் நடராஜா அவர்கள் விளங்கினார். அன்னாரது தன்னலமற்ற சேவையை அவர்தம் மணிவிழா நாளில், கல்விச் சமூகம் சார்பாக, “பூச்சியத்துக்குள் இராச்சியம் அமைத்த எங்கள் அதிபர்” எனப் பாராட்டிய புன்னாலைக்கட்டுவன் அ.த.க. பாடசாலை அதிபர் திரு. சி. மணியம் அவர்கள், எமக்களித்திருந்த புள்ளி விபரங்களுக்கு நன்றி.

தனது இளமைக்காலத்தில் திரு.நடராஜா மாஷ்டர் அவர்கள் ஏனைய இளைஞர்களுடன் சேர்ந்து ‘உதயதாரகை மன்றம்’ என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி, பல்வேறு சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்டார். நாவலப்பிட்டியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய போது, கதிசேசன் கல்லூரியை நிறுவிப் புகழ்பெற்ற இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் செயலாளராகவிருந்து 1969 இல் அதன் பொன்விழாவைச் சிறப்புடன் நடாத்தினார். 1970 இல் மீண்டும் குரும்பசிட்டி வந்துசேர்ந்ததும், கிராம அபிவிருத்திசி சங்கத்தில் இணைந்து தீவிர ஈடுபாட்டுடன் உழைத்தார். 1984 இல் யுத்த மேகங்கள் சூழ்ந்தபோது கிராமத்தில் ஏற்பட்ட சமூகப் பாதுகாப்பின்மையைக் கருத்திற்கொண்டு தாமே முன்னின்று ‘விழிப்புக்குழு’ என்ற அமைப்பை உருவாக்கி அதன் செயலாளராகவிருந்து சேவையாற்றினார். இக் குழுவின் செயற்பாட்டினாற் கவரப்பெற்ற போராளிகள், இவரை அழைத்துச்சென்று பல்வேறு கிராமங்களிலும் இத்தகைய குழுக்களை அமைக்க ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தனர்.

1990 இல் போர்ச்சூழலால் குரும்பசிட்டி மக்கள் முற்றாக ஊரைவிட்டு வெளியேற நேர்ந்தபோது, உரும்பிராயிற் தனது

பாடசாலையைத் தளமாகக்கொண்டு, தானே தலைவராய் அமர்ந்து கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தின்மூலம் தமது மக்களுக்கு இயன்ற உதவிகள் கிட்ட வழிசெய்தார். அகதிகளாய் இடம்பெயர்ந்து வந்த மக்களுக்கு ஆசிரியர், மாணவர்களோடு தானும் சேர்ந்து உணவு சமைத்து வழங்கியவர். ஏல்லாவற்றையும் இழந்துவந்த அகதிகளுக்கு உணவுப் பொருட்களும், உடைகளும் சேகரித்துக் கொடுத்தவர்.

1987 இல் இந்திய அமைதிப்படையின் அட்டூழியங்களிலிருந்து ஊர்மக்களைப் பாதுகாப்பதில் பெரும் பங்காற்றினார். ஊருக்குத் திரும்பிய ஏழை மக்களுக்கு அகதிகள் புனர்வாழ்வுக்கழக உதவி பெற்று 160 குடிசைகளை அமைத்துக் குடியமர்த்திய பெருமை இவருக்குரியதே.

1988 இல் குரும்பசிட்டியின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடிவிற்காக 'உதயநகர்த்திட்டம்' என ஒரு திட்டத்தைத் தானே உருவாக்கி, நவீனமான ஒரு குறுங்கிராமத்தை அமைத்துக்கொடுக்க முயன்றுழைத்தார். 1987 இல் முதலாவது இடப்பெயர்வின் பின் மக்கள் ஊர் திரும்பியபோது, அழிவடைந்திருந்த பொன். பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயத்தைப் புனரமைக்க முடியாதநிலையில், கல்வித் திணைக்களமும் கையை விரித்துவிட்ட நிலையில், தனியார் பலரிடம் பெருந்தொகைப் பணத்தைக் கடனாகப்பெற்று பாடசாலையைப் புனரமைத்துக் கொடுத்த பெருந்தகையாளர். குரும்பசிட்டிக் கிராமத்துக்கென ஒரு பொதுவிளையாட்டு மைதானமும் பொது நூலகமும் அமைக்கவேண்டுமென்ற இலட்சிய நோக்கோடு செயற்பட்டு வெற்றிகண்டவர்.

1998 இல் வடமாகாண அதிபர் சங்கத்தில் ஈடுபாடுகொண்டு முதலில் தலைவராகவும், பின் செயலாளராகவும் தான் ஓய்வுபெறும்வரை கடமையாற்றியவர். "ஏழை மக்களை வாழவைப்பதே என் வாழ்வின் பொன்னான இலட்சியம்" என்று இவர் பாடும் பாட்டு என்றும் ஒலிக்கட்டும்.

திரு சுப்பையா சிவபாதம்

- கவிஞர் த. ஐங்கரன்

திரு சுப்பையா சிவபாதம் அவர்கள் (சாந்தமான பழக இனிமையான கண்ணாடி அணிந்த நன்கு நகைச்சுவை உணர்வுமிக்க அந்த முகம் நினைவில் நிச்சயம் வந்திருக்கும்) ஆம் குரும்பசிட்டியில் ஓர் சாதாரண விவசாயக் குடும்பத்தில் திரு.சண்முகம் சுப்பையா அவர்கட்கும் திருமதி பொன்னம்மா சுப்பையா அவர்கட்கும் மூத்த புதல்வராக 1946 ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 2ம் திகதி இவர் பிறந்தார். தனது ஆரம்பக் கல்வியை பொன் பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயத்தில் பயின்று 5ம் வகுப்பில் மிகவும் திறமையாக சித்தியெய்தினார்.

அவர் தனது ஆரம்பக்கல்வியை சிறப்புற அமைத்த ஆசிரியர்களாக காலஞ்சென்ற திரு கணபதிப்பிள்ளை ஆசிரியர், காலஞ் சென்ற திரு த. இராசரத்தினம் ஆசிரியர், தற்போது இந்தியாவில் வசித்துவரும் திரு.மு. இராமலிங்கம் ஆசிரியர் போன்றோர்களை நன்றியுடன் நினைத்துக் குறிப்பிடுவார். ஆண்டு மூன்றாம் வகுப்புவரை மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்த தன்னை மிகவும் திறமையான ஒரு மாணவன் ஆக்கிய பெருமை இவர்களையே சாரும் எனக்குறிப்பிடும் பாங்கு அவரின் கல்வி வளர்ச்சியில் இவர்களுடைய பங்கு எத்தகையது என்பதை புலப்படுத்தும். அதற்கு ஒரு சிறந்த உதாரணத்தையும் உதவிக்கெடுத்துக் கொண்டார்.

“பல்வேறுபட்ட மரக்குற்றிகள் ஒரு சிற்பியிடம் கையளிக்கப் படுகிறது அவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு தன்மையை கொண்டதாக இருக்கின்றது. அவற்றைத் தெரிந்து, குணாதிசயங்களை சிறந்த முறையில் அறிந்து அம்மரக்குற்றிகளை சிறந்த சிற்பங்களாகத் தனது கைவண்ணத்தால் செதுக்கி சமூகத்தின் வருங்கால நன்மைக்காக நற்பிரசைகளாக உருவாக்குபவனே ஆசிரியன் என்றார்” அந்த சிற்பிகளுக்கு

தம் ஆசான்களை ஒப்பிட்டார். அதனை ஆற்றிவந்த சிற்பிகளின் கூடமே குரும்பசிட்டி பொன்பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயம் எனக் குறிப்பிட்டார்.

ஆரம்பக்கல்வியை குரும்பசிட்டி பொன்பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயத்தில் பயின்ற திரு சுப்பையா சிவபாதம் அவர்கள் அவரது குடும்பநிலை காரணமாக மேற்படிப்பினை தொடர்வதற்கு அன்றைய சிறந்த பாடசாலைகளாக திகழ்ந்தவற்றிற்கு செல்லமுடியாத சூழ்நிலையில் தனது மேற்படிப்பினை வசாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் பயின்றார். (பின்னைய காலங்களில் சோதனைகளில் சாதனை படைத்த பாடசாலையாக வசாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாலயம் அமைந்தது என்பது அனுபவ உண்மை) G C E O/L (க. பொ த. சாதாரணப்பரீட்சை) பரீட்சையில் மிகச்சிறந்த பெறு பேறுகளைப் பெற்ற இவர். க. பொ. த. உயர்தர வகுப்பையும் அங்கேயே பயின்றார். எமது ஊரின் சிறந்த சமூக சேவையாளரும் பழகுவதற்கு இனியவரும் முன்னாள் உள்ளூராட்சி உதவியாணையாளருமாகிய திரு.வ. கிருஸ்ணசாமிக்கு பிற்பாடு வசாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் இருந்து பல்கலைக்கழகத்திற்கு செல்வதற்கான தகுதியை திரு சு. சிவபாதம் அவர்கள் பெற்றார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஒரு கலைப்பட்டதாரியாக 1969ம் ஆண்டு வெளியேறிய திரு சு. சிவபாதம் அவர்கள் சிறிது காலம் கூட்டுறவுத்துறையில் கூட்டுறவுப் பரிசோதகராக கடமையாற்றினார். இக்குறுகிய காலத்தில் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கல்லூரிகளான யாழ்ப்பாணத்திலும், பொல்கொல்லையிலும் கூட்டுறவுப் பயிற்சியினை கற்று சிறந்த பெறுபேறுகளைப்பெற்றார்.

படிப்படியான உயர்வை விரும்பி 1972ம் ஆண்டு இப்பதவியை இராஜினாமா செய்து மக்கள் வங்கியில் உதவி முகாமையாளராக இணைந்து கொண்டார். இவர் தனது

கடமையை முதலில் திருகோணமலையிலும் பின்பு சுண்ணாகம், சாவகச்சேரி, யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரான்லி வீதி, முல்லைத்தீவு ஆகிய கிளைகளிலும் ஆற்றி 1990 ம் ஆண்டு முதல் 1995 ஆம் ஆண்டு வரை சுண்ணாகம் மக்கள் வங்கிக்கிளையில் முகாமையாளராக கடமை புரிந்தார். கடமை புரியும் காலங்களில் எமது ஊர்மக்களுக்கு மட்டுமன்றி அனைத்து மக்களுக்கும் தன்னாலான உதவிகளைப் புரிவதில் என்றும் பின் நின்றதில்லை. எமது கிராமத்து மக்கள் இடம்பெயர்ந்து பல இன்னல்கட்கு உட்பட்டு இருந்த இக்காலப்பகுதியில் திரு.சு. சிவபாதம் அவர்கள் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபையின் உபதலைவராக இருந்து சன்மார்க்க சபையின் இயக்குனர் சபையுடனும் செயலாளர் திரு பொன் பாலகுமார் அவர்களுடனும் இணைந்து சிறப்பாக செயற்பட்டார். அக்கால சூழ்நிலைக்கேற்ப குரும்பசிட்டி சன்மார்க்கசபையும், தமது வழமையான கலை, இலக்கிய, சமயம் சார்ந்த பணிகளில் இருந்து தேவைக்கேற்ப மாறுபட்டு சமூகநலப் பணிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து தனது பணிகளை மாற்றிக் கொண்டது. இடம்பெயர்ந்த பள்ளிமாணவர்களுக்கான சீருடைகள் வழங்குதல், அப்பியாசப் புத்தகங்கள் வழங்குதல், கல்விக்கருத்தரங்குகள் நடாத்துதல் போன்றன வற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது. இக்காலத்தில் திரு.சு. சிவபாதம் அவர்கள் இந் நிகழ்வுகளை முன்னின்று நடாத்திய பெருமைக்குரியவர்.

அது மட்டுமன்றி மக்கள் வங்கி, கூட்டுறவுத்திணைக்களம், குரும்பசிட்டி சன்மார்க்கசபை இரண்டையும் இணைத்து குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபையின் அனுசரணையுடன் யாழ் மாவட்டத்திலுள்ள சகல ப. நோ. கூட்டுறவுச்சங்க கிராமிய வங்கி ஊழியர்களுக்கமான 2 நாட் கருத்தரங்கை ஒழுங்கு செய்து மிகவும் சிறப்புற நடாத்திய பெருமையும் இவருக்குரியதே. இதேநேரம் இந்துமாமன்ற விழா ஒன்றையும் பல்கலைக்

கழக விரிவுரையாளர்களின் சொற்பொழிவுடன் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் ஆசியுரையுடன் மிகவும் சிறப்பாக நடத்தியமை நினைவுகூரத் தக்கது. அதேகாலத்தில் தான் திரு.சு. சிவபாதம் அவர்களினால் கலாகேசரி ஆதம்பித்துரை அவர்களின் அனுசரணையுடன் மாதாமாதம் சிற்பசித்திர கருத்தரங்குகளும் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக இராமநாதன் நுண்கலைக் கல்லூரியில் பல பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களின் துணையுடன் நடாத்தப்பட்டது.

இக்காலப்பகுதியில் கா.பொ.த. சாதாரண வகுப்பில் 7 திறமைச்சித்திகளுடன் பரீட்சையில் சித்தியடையும் மாணவர்கள் 8வது பாடமாக நுண்கலைப்பாடங்களில் ஒன்றைக் கருத வேண்டிய தேவைப்பாடு இருந்தது. (அது நடனம், சங்கீதம், சித்திரம் அல்லது ஆங்கில இலக்கியம்.) பல மாணவர்கள் நடனம், சங்கீதம், ஆங்கில இலக்கிங்களை கற்கமுடியாது இருந்தனர். சித்திரத்தினை கற்பதற்கு சிறந்த பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் தமிழ் மொழியில் இல்லாது இருந்ததுடன் தமிழ்மூல ஆசிரியர்களுக்கோ பல்கலைக்கழக பட்டதாரிகளுக்கோ சித்திரத்தையும் சிற்பங்களையும் பயிற்றுவிக்க ஆசிரியர் கலாசாலையோ பல்கலைக்கழகமோ அமைக்கவில்லை. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைப்பீடத்தில் சித்திரத்தையும் சிற்பத்தினையும் ஒரு பாடமாக மாணவர்களுக்கு கற்பித்தால் அதன்மூலம் மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினையை வருங்காலத்திலாவது ஓரளவு தீர்க்கப்படலாம் என்பதை சன்மார்க்க சபையினர் உணர்ந்து அதனை ஒரு மனுவாக உயர் கல்வி அமைச்சுக்கும் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் சமர்ப்பித்து அதனைப் பல்கலைக்கழக மட்டத்தின் அன்றைய உபவேந்தர் பொன் பாலசுந்தரம்பிள்ளை, பேராசிரியர் சிற்றம்பலம், பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா ஆகியோருடன் தொடர்பு கொண்டு இப் பாடநெறியை ஒரு பாடமாக உட்புகுத்திய பெருமை குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபைக்கும்

திரு.சு. சிவபாதம் அவர்களுக்கும் உரியதாகும்.

இதனை அன்றைய பல்கலைக்கழக உபவேந்தர் பொன் பாலசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் சன்மாக்கசபையின் நிகழ்ச்சி ஒன்றில் ஆணித்தரமாக குறிப்பிட்டார். இதில் குறிப்பிடக்கூடிய பங்கினை திரு. சு. சிவபாதம் அவர்கள் வகித்துள்ளார் எனக் கூறின் மிகையாகாது. இது எமது சமூகம் சார்ந்த ஒரு அளப்பரிய பணியாகும். இவை தவிர இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் போன்றோரின் பல நினைவு விழாக்களினையும் இக் காலத்தில் ஒழுங்கு செய்வதில் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.

1995ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண இடம் பெயர்வின்போது சாவகச்சேரியில் மக்கள் வங்கி இடம்பெயர்ந்த போது மிகவும் இக்கட்டான நிலையில் மக்கள் பணப்பிழக்கமின்றி கஸ்ரப்பட்டபோது தன்னால் இயன்றவரை பணத்தினை சேகரித்து மக்களுக்கு வழங்கி வாடிக்கையாளரின் நன்மதிப்பினைப் பெற்றுக் கொண்டார். 1966ம் ஆண்டு இவர் சிரேஸ்ட முகாமையாளராக பதவி உயர்வு பெற்று சிறிது காலம் யாழ்ப்பாண மாவட்ட மக்கள் வங்கி காரியாலயத்தில் உதவிப் பிரதேச முகாமையாளராக கடைமையாற்றி பின்பு வவுனியா மக்கள் வங்கியின் சிரேஸ்ட முகாமையாளராக பதவியேற்றார். 1996 - 2000ம் ஆண்டு வரை அங்கு கடமையாற்றிய காலத்தில் அவரின் சேவையை வவுனியா மக்களும், வர்த்தகர்களும் போற்றிப் புகழ்ந்தனர்.

சாதி, மத, பேதமின்றி தன்னாலான சேவையை எல்லா மக்களுக்கும் ஆற்றினார். மக்கள் வங்கியின் பெயரை வவுனியா பிரதேசம் முழுவதும் மக்களினால் உச்சரிக்கச் செய்த துடன் வங்கிக் கிளையினையும் சிறந்த இலாபத்திற்கு இட்டுச்சென்றார். இக்காலத்தில் மக்கள் வங்கி, கல்வித்

திணைக்களத்துடன் குரும்பச்சிட்டி சன்மார்க்க சபையின் அனுசரணையுடனும் (2) நாட்கள் G.C.E A/L மாணவர்களுக்கான வங்கியியல் சம்மந்தமான கருத்தரங்கினை மிகவும் சிறப்பாக நடாத்தி முடித்தார். இது க.பொ.த உயர்தர வகுப்பில் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது.

இக் காலப் பகுதியில் இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் அவர்களின் நினைவு விழாவினையும், ஜேர்மனியில் வசிக்கும் குரும்பச்சிட்டி சன்மார்க்க சபையின் மூத்த உறுப்பினர் திரு. தெ. புவேந்திரன் அவர்களினால் அன்பளிப்பாக கொடுக்கப்பட்ட செவிப்புலனற்றோருக்கான கருவியையும் வழங்கி பல நிகழ்ச்சிகளையும் நடாத்தினார். திரு.சு. சிவபாதம் அவர்கள் 2000ம் ஆண்டு பதில் பிரதேச முகாமையாளராக பதவி உயர்வு பெற்றுச் சென்று 2001ம் ஆண்டு பிரதேச முகாமையாளராக உயர்வு பெற்று மீண்டும் வன்னிப் பிராந்திய முகாமையாளராக (2) வருடங்கள் கடைமையாற்றி 2003 ல் பதவியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றார். இன்று சன்மார்க்க சபையின் தலைவர் பொறுப்பை ஏற்கும் இவர் தனது தனிப்பட்ட முயற்சியினால் தான் செய்த தொழில் ஒரு உயர் பதவியை வகித்தது மட்டுமன்றி படிப்படியாக தனது விடாமுயற்சியின் மூலம் வங்கித் துறையில் “A I B” பட்டங்களையும், சட்டத்துறையில் “L L B” பட்டத்தையும் பெற்றதுடன் ஒரு சட்டத்தரணியாகவும் சத்தியப்பிரமாணம் செய்து கொண்டார். குரும்பச்சிட்டியின் மூத்த சட்டத்தரணிகளான திரு. K.V மகாதேவன், திரு. மனோ ஸ்ரீதரன், திரு. சுவர்ணராசா நிசாந்தன், திரு. சுவர்ணராசா நிலக்சன், திரு. கணபதிப்பிள்ளை சிவபாதம் ஆகியோருடன் தனது பெயரையும் இணைத்துக் கொண்டு எம் ஊர் மக்களுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் தம்மாலான சேவையை ஆற்றிவருகிறார்.

கவிஞர் தம்பித்துரை ஐங்கரன்

ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் ஒரு இலக்கியம் இருக்கின்றது. ஆனால் அவை ஓர் இலக்கணத்துக்குள் அமைய வேண்டும் என்கிற போதுதான் சில வேளைகளில் அவைகள் வெளி-வராமல் அவர்களுக்குள்ளேயே அடங்கிவிடுகின்றன. அவ்வாறு தான் என் இலக்கிய உணர்வும் சிறு பிள்ளைப் பருவத்தில் இருந்தே உந்தத் தொடங்கியது. ஆனால் என் இலக்கிய உணர்வோட்டத்துக்கு படிப்படியாக பல பாதைகள் கதவு திறந்ததால் என்னால் வெளிவர முடிந்தது என்கிறார் கவிஞர் தம்பித்துரை ஐங்கரன் அவர்கள்.

“என் சொந்தக் கிராமமான குரும்பசிட்டி குறிப்பிடத்தக்க கலை, இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை கொண்டமைந்த ஊர். பல காத்திரமான கனவான்களை வளர்த்து வாழ்ந்த மண். ஆகவே அம் மண்ணுக்குரிய இலக்கிய ஆர்வம் எனக்குள்ளும் சுடர்விட்டது அங்கேயுள்ள பல மேடைகள் எனக்கு களம் அமைத்து தந்தன. கைப்பிடித்து கூட்டிச் சென்றன. அதனால் தான் என் பேருக்கு முன்னால் ஊரைப்போட்டு நான் பெருமையடைகின்றேன்”.

“இன்னும் எனது பாடசாலைக் காலங்கள் என் கவித்துவத்துக்கு கீரிடம் சூட்டின. எந்தப் பாடசாலை நிகழ்வுகளிலும் என் இலக்கியப் பங்கு ஏதோ ஒரு வடிவில் பரிணமித்தது. கவிதையாக, நாடகமாக, வில்லிசையாக, கூத்தாக, பட்டிமன்றமாக எனக்கு கிடைத்த வாய்ப்புக்களை சரியான முறையில் பயன்படுத்தி இலக்கியப் பாடசாலை யாகவும் பயன்பெற்றேன். அதற்கு அவ்வேளையில் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்த அதிபர், ஆசிரியர்கள் என்றும் என் இதயத்தில் இருப்பவர்கள்”

“எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக என் அன்பிற்கும் மதிப்பிற்கும் உரிய ஆசான் பண்டிதர் சா.வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்கள், இலக்கியமாகவே வாழ்கின்ற ஒருவர். அவரிடம் கற்ற காலங்களே கவிதைகள்தான். பிரத்தியேகமாக அவரிடம் தமிழ் கற்கின்ற பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. இரவு நேர வகுப்புக்களுக்கே சென்றேன். அந்த “ஜாம்” போத்தல் விளக்குகளில் தமிழ், இலக்கியம், கவிதை என்று பல

விடயங்களிற்கு விளக்கங்கள் கிடைத்தன. நாகரீக வளர்ச்சியில் நாம் பெற்றதை விட அந்த நலிந்த சூழலில் பெற்றவைகள் வித்தியாசமானவை, விலைமதிப்பற்றவை.” என நன்றியுண்வுடன் ஒரே மூச்சில் கூறிச் சற்று நிறுத்தினார்

மேலும் தொடர்ந்தவர் “இந்த வேளையில் இன்னுமொன்று சொல்லியாக வேண்டும். வன்னிமண் வளமான ஒரு கள நிலையை என் கவித்துவத்துக்கு வழங்கியது என்றால் மிகையல்ல. கவிஞனாக என்னை அடையாளங்காட்டிய மேடைகள் இங்கே கணக்கில்லை. அத்தோடு இங்கு நடைபெறுகின்ற கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள், மூதறிஞர்களின் சந்திப்புக்கள், நான் பணிபுரிகின்ற சைவப்பிரகாச மகளிர் கல்லூரியில் கலை, இலக்கியம் சார்ந்தவையாக எனக்கு வழங்கப்படுகின்ற வாய்ப்புக்கள் அனைத்தும் என்னை ஏதோ ஒரு வகையில் வளப்படுத்தின.”

“என் உணர்வுகள் உதாசீனப்படுத்தப்படவில்லை. கவிதை என்கின்ற ஊடகத்தில் அவை பயணிக்கத் தொடங்கிவிட்டன. நுகர்வோரின் உளத்தில் இவை ஏதோ ஒரு தாக்கத்தை உண்டு பண்ணும் என்பது உண்மை. அவைகளின் பிரதிபலிப்புக்கள் தான் ஒரு படைப்பாளியின் ஊக்கத்திற்கும் உந்து சத்தியாக அமைகிறது.” என்று உறுதியோடும் மகிழ்ச்சியோடும் உரையாடும் ஐங்கரன் அவர்கள் “இந்தப் பூக்களும் மலரும்” என்ற கவிதைத் தொகுதியை 2005 நொவம்பரில் வெளியிட்டு பலரது பாராட்டையும் பெற்றவர். மக்கள் வங்கியில் தற்போது பணியாற்றும் திரு. ஐங்கரன் அவர்கள் வங்கி தொடர்பாகவும் கவிதைகள் ஆக்கி பாங்குவேய் ஒபேய் எனப்படுகின்ற மக்கள் வங்கி மலருக்குப் பங்களிப்புச் செய்து வருகிறார்.

பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி சேவா நிலையத்தின் கணினி விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றும் இவர் அங்கு நடைபெறுகின்ற அரங்க விழாக்களில் சொற்பொழிவு, கவிதை நிகழ்வுகளில் பங்கு பற்றிவருகின்றார். குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபையுடன் சிறுவயதில் இருந்தே ஈடுபாடு கொண்டிருந்த இவர் திரு. திருமதி தம்பித்துரை மங்களேஸ்வரி தம்பதிகளின் மகனாவார். தொடரட்டும் இவரது கலைப்பணி.

திருமதி தயாநிதி மோகன்

இன்று தாயகத்தில் வாழ்ந்து கலை ஒளி பரப்பும் ஆசிரியர்களில் திருமதி தயாநிதி மோகன் அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

யாழ். மண்ணில் இருந்து இடம் பெயர்ந்து கொழும்பு வந்த போதும் தன் பரதக்கலையை இலவசமாகவே மாணவர்களுக்கு போதித்தார். இரத்மலாணை இந்துக்கல்லூரியில் ஆசிரியையாக கடமையாற்றும் இவர் குரும்பசிட்டி பொன் பரமானந்தர் வித்தியாலயத்தின் பெருமைமிக்க அதிபர் அமரர் மு.க. சுப்பிரமணியம் இளைப்பாறிய ஆசிரியை திருமதி செ. சுப்பிரமணியம் இவர்களது புதல்வியாவார். இளவயதிலேயே பண்ணிசைமாமணி தேர்வில் சித்திபெற்றார்.

ஆசிரியர் மு.க.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தமது முயற்சியினால் அவரது செல்வப்புதல்வி தயாநிதி அவர்களை இந்தியா அனுப்பி பரதக்கலையை மேன்மையுறக் கற்றிட வழிசமைத்தது எமது கிராமத்திற்கே பெருமை தரும் செயல் என்கிறார் மதிப்புக்குரிய ஆசிரியர் திரு.மு. இராமலிங்கம் ஆசிரியர் அவர்கள்.

இவரது குருவான கலையரசி செல்வி. பத்மினி. சின்னத்துரை அவர்களிடம் சிறுவயதில் இருந்தே பரதம் பயின்றார். பரதக்கலையின் பல நுணுக்கங்களை விரிவாகக் கற்றுக் கொள்ள தமிழ்நாடு சென்று முதுபெரும் நடன ஆசான் பத்மசிறி வழுவுர் இராமையாபிள்ளை அவர்களிடமும் அவர் மகன் சாம்ராட் வழுவுர் இராமையாபிள்ளை அவர்களிடமும் கற்று (Dip.) பயிற்சிபெற்று நாட்டியகலாசிகாமணி பட்டம் பெற்றார்.

இவர் நடனத்துடன் நடனத்திற்கு மிகவும் வேண்டிய சங்கீதத்தையும் சமகாலத்தில் பயின்றார். நாடக சங்கீத ஆசிரியர் திரு.ய. தொம்மைக்குட்டி அவர்களிடம் சங்கீதம் பயின்றவர். பின்னர் இவர் சென்னையில் இருந்த பொழுது

மயிலாப்பூர் சங்கீதமணி எம்.ஏ. கிருஷ்ணன் அவர்களிடம் பயின்று சங்கீதரத்தினம் என்ற பட்டத்தினையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

09.12.1978 சனிக்கிழமை வீரசிங்க மண்டபத்தில் கலாநிதி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் தலைமையில், எதிர்க்கட்சித் தலைவராயிருந்த திரு.அ. அமிர்தலிங்கம் ஆகியோர் முன்னிலையில் தயாநிதி அவர்களின் அரங்கேற்றம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் சிறப்பாக அரங்கேறியது. அன்று அரங்கேற்றங்களில் பெரும்பாலும் தெலுங்குக் கீர்த்தனைகளே இடம் பெற்றுவந்தது வழமை. இதற்குப் புறம்பாக முழுக்க முழுக்க தமிழ் பாடல்களை அரங்கேற்றத்தில் அரங்கேற்றியமை ஒரு திருப்புமுனையைக் கொடுத்தது. அன்று அரங்கேற்றத்தில் பாடி மக்களின் பெரும் பாராட்டைப் பெற்றவர் யார் தெரியுமா? அவர்தான் இன்று கனடாவில் பொதுவாக எல்லா மேடைகளிலும் இசை முழுக்கம் செய்யும் விஜயலட்சுமி சீனிவாசன் அவர்கள்.

யாழ் பல்கலைக்க் கழகப் பட்டதாரி ஆசிரியையான இவர் தனது ஆத்ம சந்தோசத்திற்காக பரதக்லையை பண்புடன் பயிற்றுவித்து வருகின்றார். இவர் சிறந்த ஆசிரியருக்கான ஜனாதிபதி விருதினைப் பெற்றவர். தாய் மண்ணில் இருந்து கலைப்பணி புரிவது மகாத்தான சேவை. அதற்கு ஒப்புயர்வு கிடையாது.

திருமதி தயாநிதி மோகன் அரங்கேற்றத்துடன் அரங்கைவிட்டு குடும்பம் வேலை என்று முடங்கிக் கொள்ளாமல் இன்று வரை பணியாற்றி வருகின்றார்.

இவரது மாணவிகள் பலர் இன்று வெளிநாடுகளிலும் தம் திறமைகளைக் காட்டி வருகின்றனர்.

பேராசிரியர் அம்பலவாணர் சிவராஜா

பேராசிரியர் அ. சிவராஜாவின் கல்வி வாழ்க்கை இப்போது நாவுக்குழி மகாவித்தியாலயம் என அழைக்கப்படும் அப்போதைய தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் 1949இல்தான் ஆரம்பமாகியது. “விழையும் பயிரை முளையிலே தெரியும்” என்ற முதுமொழிக்கேற்ப ஆண்டு ஒன்றிலிருந்து ஐந்து வரையும் அங்கு கற்றபோது கல்வி, விளையாட்டு, நாடகம் போன்றவற்றில் மிகவும் ஈடுபாடு காட்டி வந்தார். கல்விப் பெறுபேறுகளில் நான்கு முதல் மாணவர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார்.

மதிநுட்பம் மிகுந்த இவரது தாயார் தனது மகனுக்கு ஆங்கிலத்தில் கல்வி புகட்ட விரும்பி அப்போதும் இப்போதும் ஆங்கிலக் கல்விக்குப் புகழ் பெற்ற யாழ்ப்பாணம் சுண்டுக்குழியில் இருக்கும் பரியோவான் கல்லூரியில் ஆண்டு ஆறில் சிறுவன் சிவராஜாவைச் சேர்ப்பதில் வெற்றி பெற்றார். 1954இல் ஆறாம் ஆண்டில் யாழ். பரியோவான் கல்லூரியில் சேர்ந்த சிவராஜா பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்துக்குத் தெரிவாகும்வரை தனது இரண்டாம்தரக் கல்வியினை எவ்வித தங்கு தடையுமின்றி க.பொ.த.ப சாதாரணதரத்திலும் குறிப்பாக க.பொ.த.ப உயர்தரப் பரீட்சையிலும் மிகச் சிறப்பான பெறுபேறுகளைப் பெற்றார். பரியோவான் கல்லூரியில் பயின்றபோது ஒவ்வொரு ஆண்டும் சிறப்பு பெறுபேறுக்காக சான்றிதழ்கள் பெற்றதோடு கல்லூரி வெளியிடும் சஞ்சிகையிலும் கட்டுரை எழுதி வந்தார். விசேடமாக பேச்சுப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்று வந்தார். இதன் உச்சக் கட்டம் 1964ஆம் ஆண்டு நடந்த ‘சாம் சபாபதி’ தங்கப் பதக்கத்துக்கான போட்டியில் முதலிடம் பெற்றமையாகும்.

“இலக்கியமும் வாழ்வும்” என்ற விடயத்தில் முன்

ஆயத்தமின்றி மூன்று மணி நேரத்தில் எழுதிப் போட்டியில் வெற்றி பெற்றமை பற்றியும் அவ்வாண்டு நடந்த பரிசளிப்பு விழாவில் இவர் ஆற்றிய உரை பற்றியும் இன்று வரையும் பேசப்படும் அளவுக்குப் பிரபல்யம் பெற்றது. பரியோவான் கல்லூரியின் தமிழ் விவாதக் குழுவின் தலைவராகவும் இருந்து பாடசாலைகளுக்கிடையிலான பல போட்டிகளில் தனது கல்லூரியினை வெற்றி பெறச் செய்தார். இக்குழுவில் பொப் இசைச் சக்கரவர்த்தி எனப் புகழப்பட்ட ஏ.ஈ. மனோகரன், பா. சிவகடாட்சம், கை. திருச்செல்வம் என்போர் இடம் பெற்றிருந்தனர். 1964 க.பொ.த.ப உயர்தரப் பரீட்சையில் இவர் அரசாங்கம் என்ற பாடத்தில் அதி விசேடமும் மற்றைய மூன்று பாடங்களில் சிறப்பு சித்தியும் பெற்று பல்கலைக் கழகத்துக்குத் தெரிவானார். இச் சிறப்பான பெறுபேறுகளுக்கு ஆர்.பானுதேவன் ஆசிரியரும் இளையதம்பி ஆசிரியருமே காரணம் என்று நன்றியோடு சொல்லி வருகிறார்.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1965ல் பொதுக் கலைத் தகுதித் தேர்வில் பொருளியலில் மிக அதிகமான புள்ளிகளைப் பெற்றமையால் பொருளியலைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்கத் தெரிவு செய்யப்பட்ட எட்டு மாணவர்களுள் இவரும் ஒருவர். அப்போது அரசியல் விஞ்ஞானம் பொருளியலின் ஒரு பகுதியாகவே கற்பிக்கப் பட்டு வந்தது. 1969ஆம் ஆண்டு இறுதித் தேர்வில் இரண்டாம் வகுப்பில் சித்தியெய்தி 1970ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 11ஆம் திகதி பொருளியல் துறை உதவி விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்றார். அதற்கு முன்னர் சுமார் ஆறு மாதங்கள் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் பட்டதாரிகள் பிரிவில் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கையில் 1970ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் இவருக்குப் பேராதனைப் பல்கலைக் கழக

பொருளியற் துறையில் தற்காலிக விரிவுரையாளர் பதவி கிடைத்தது. 1973ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 25ஆம் திகதி நிரந்தர விரிவுரையாளர் ஆக்கப்பட்டார். இவரது விரிவுரைகள் அப்போதைய மாணவ பரம்பரையினரை மிகவும் கவர்ந்திருந்தது. இக்கட்டத்தில் 1976இல் இவருக்கு கனடாவிலுள்ள நியூ பிறவுண்ஸ்விக் பல்கலைக்கழகத்தில் புலமைப் பரிசில் கிடைத்தது. கனடா பயணமானார்.

இவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நியமனம் பெற்ற இந்தக் காலத்துள் பேராசிரியர் வில்சன் தனது பதவியை இராஜினாமாச் செய்து கனடாவுக்குப் பதவி பெற்று சென்றுவிட்டார். இவருக்கு அடுத்த சிலேஷ்ட விரிவுரையாளரான எம்.எல்.ஏ. காதர் அவர்கள் தனது முதுமாணிப் பட்டப் படிப்புக்காக அவுஸ்திரேலியா சென்று விட்டார். இந்நிலையில் பேராசிரியர் சிவராஜா அவர்களே தமிழ்மொழி மூல விரிவுரைகள் முழுவதையும் பொறுப் பேற்று சிறப்பாக பணியாற்றியிருந்தார். இல்லாவிட்டால் தமிழ் மொழியில் அரசியல் விஞ்ஞான கற்கை நெறி இடை நிறுத்தப்படக் கூடிய நிலை இருந்தது. கனடாவில் “இலங்கை அரசியலில் சமஷ்டிக் கட்சியின் பங்கு” என்பது பற்றி பேராசிரியர் வில்சனின் மேற்பார்வையில் ஆய்வுக் கட்டுரை சமர்ப்பித்து முதுமாணிப்பட்டம் பெற்று நாடு திரும்பினார். 1978இல் இவரது முதலாவது நூலான “அரசியலில் யாப்பு வளர்ச்சியும் மாற்றங்களும்” என்ற நூல் வெளியாகி மாணவர்களின் பாராட்டைப் பெற்றது. அக்கட்டத்தில் பல்வேறு சஞ்சிகைகளிலும் புதினத்தாள் களிலும் கட்டுரைகள் எழுதி வந்தார். 1984இல் இவர் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகப் பதவி உயர்வு பெற்றார். 1978இல் இருந்து இவர் ஆங்கிலத்திலும் விரிவுரைகள் நடத்தத் தொடங்கினார். 1983இல் புதுடெல்லியிலுள்ள ஐவகர்லால்நேரு பல்கலைக் கழகத்துக்கு அனுமதிபெற்று

தனது கலாநிதியப் பட்டத்துக்கான ஆய்னை உலக அளவில் புகழ்பெற்ற திருமதி ஊர்மிளா பட்னீசின் மேற்பார்வையில் “இலங்கையில் தமிழ் தேசியவாதத்தின் அரசியல்” என்ற விடயத்தில் நிறைவு செய்து அதனைப் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சமர்ப்பித்து 1988இல் கலாநிதிப் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

1992இல் “முரண்பாட்டுத் தீர்வும் நம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்புதலும்” என்ற செயற்திட்டத்துக்காக சர்வதேச விருந்தினராக அமெரிக்காவுக்கு அழைக்கப்பட்டார். 1993இல் ஃபுல்பிறையிற் சிரேஷ்ட ஆய்வாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு ஒரு வருட காலம் “1977இல் இருந்து அமெரிக்க இலங்கை உறவுகள்” என்ற விடயத்தில் ஆய்வு செய்து பாராட்டுப் பெற்றார். இவ்வாய்வு இப்போது நூலாக வெளிவந்துள்ளது. இவர் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பிரசுரித்த ஆய்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு 1995இல் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம் இவருக்கு இணைப் பேராசிரியர் பதவியை வழங்கியது. 1999ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்திலிருந்து மார்ச் மாதம் வரையும் இவர் பாண்டிச்சேரிப் பல்கலைக் கழகத்தில் வருகைதரு பேராசிரியராகக் கடமையாற்றினார். 2000ஆம் ஆண்டில் இவர் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அரசியல் விஞ்ஞானத் துறையில் தலைவராக அப்போதைய துணை வேந்தரினால் நியமிக்கப்பட்டார். 2002இல் இவர் அமெரிக்க ரெக்சால் பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள கரி நன்சம்மானிட வியல் ஆய்வு நிலையத்தின் வருகைதரு ஆய்வாளராகக் கடமையாற்றினார்.

அத்தோடு 1995இல் இருந்து இன்றுவரையும் வந்தாறு முலையிலுள்ள கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தின் மதியுரையாளராகவும் கடமையாற்றுகிறார். 1998இல்

இருந்து அட்டாளைச் சேனையிலுள்ள தென் கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தின் மதியுரையாளராகவும் கடமை யாற்றி வருகிறார். இவரின் ஆய்வுகள், பிரசுரங்கள், பல்கலைக்கழகத்துக்கு ஆற்றிய சேவைகள் என்பவற்றைக் கவனத்தில் கொண்டு பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம் 1999இல் இவருக்குப் பேராசிரியர் பதவியை வழங்கியது.

கல்வித் துறையில் இவரது பங்களிப்புகளுள் முக்கியமானது இலங்கையிலுள்ள பல்கலைக் கழகங் களில் பல விரிவுரையாளர்களின் முதுமாணி, முதுகலை மாணி ஆய்வுக் கட்டுரைகளை மேற்பார்வை செய்து அவர்களுக்கு முதுமாணி பட்டங்கள் பெற உதவியதோடு அவர்கள் பதவி உயர்வுபெறச் சேவை செய்தமையாகும்.

சுருக்கமாக பேராசிரியர் அம்பலவாணர் சிவராஜாவின் கல்வி வாழ்க்கை மற்றையோருக்கு ஒரு உதாரணமாக அமைந்துள்ளது. பல்கலைக் கழக மாணவர்களுக்கு மாத்திரமல்லாது பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளர் களுக்கும் ஓர் உதாரண புருஷராக விளங்கிவரும் பேராசிரி யர் அரசியல் விஞ்ஞானத்துக்கப்பாலும் தமிழ் இலக்கியம், தமிழர் அரசியல் பண்பாடு, கலாசாரம் என்பவற்றிலும் ஈடுபாடுகொண்டு அவற்றுக்கும் பங்காற்றி உள்ளார்.

இவர் 1995ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதல் யூன் மாதம் வரை சுவீடனிலுள்ள உப்சாலா பல்கலைக் கழகத்தின் சமாதானமும் முரண்பாடும் பற்றிய ஆய்வுக்கான துறையில் உயர்தர சர்வதேச செயற் திட்டத்தினால் நடத்தப்பட்ட டிப்ளோமாவினை பூர்த்தி செய்தவராவார். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக 2003ஆம் ஆண்டு ஊவா மாகாண இந்து கலாசார அமைச்சு கார்த்திகை மாதத்தில் நடத்திய தமிழ் சாகித்திய விழாவில்

இவருக்கு கல்விக்கு வழங்கிய பங்களிப்புக்காக குறிப்பாக மலையக மாணவர்களது கல்விக்கு ஆற்றிய பணிகளுக்காக 'வித்தியாயோதி' என்ற பட்டத்தினை வழங்கியதோடு நினைவுச் சின்னம், பொன்னாடை என்பவற்றையும் வழங்கியது. இவ்வாறு பேராசிரியர் சிவராஜா அரசியல் விஞ்ஞானத்துக்கு அப்பாலும் தமிழ் இலக்கியம், தமிழர் பண்பாடு என்பவற்றுக்குப் பங்காற்றியுள்ளார். அறுபது அகவையை 2005ஆம் வருடம் நிறைவு செய்துள்ள அவர் நீண்டகாலம் வாழ்ந்து கல்விக்குத் தொண்டாற்ற வேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன். இவர் கல்விக்கு ஆற்றிய தொண்டுகளுக்கு மகுடம் வைத்தாற்போல் 2004ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் முதலாம் திகதியிலிருந்து தேசிய கல்வி நிறுவனத்தின் மதியுரை சபையின் அங்கத்தவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு பணியாற்றி வருகிறார்.

இவர் தமிழில் எழுதிய 106க்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகள், 15க்கு மேற்பட்ட தமிழ் நூல்கள், 25க்கு மேற்பட்ட ஆங்கிலக் கட்டுரைகள், மூன்று ஆங்கில நூல்கள் என்பன அனைவராலும் வரவேற்கப்பெற்ற சிறந்த படைப்புக்களாகும்.

வே. சிவயோகலிங்கம், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்

கலைஞர் ச. சிறீஸ்கந்தராசா (போட்டோ சிறீ)

புகைப்பட, ஒளிப்படக் கலைஞர் திரு.ச. சிறீஸ்கந்தராசா அவர்கள் எமது கிராமத்தில் மாத்திரமன்றி யாழ்ப்பாணத்தில் பல கிராமங்களிலும் புகழ் பெற்ற ஒரு சிறந்த கலைஞர். இவர் அமெச்சூர் நாடக வட்டம் தயாரித்த 'நெஞ்சு பொறுக்குதில்லை' என்ற நாடகத்தில் பெண் வேடமேற்று முதல் முறையாக மேடையேறினார். பின்பு அசட்டு மாப்பிளை, அடிபட்ட புலி என்ற நாடகங்களில் கதாநாயகனாகவும் ஞான ஒளி, காதலும் மோதலும் ஆகிய நாடகங்களில் முக்கிய பாத்திரங்களிலும் நடித்து பலரினதும் பாராட்டைப் பெற்று மக்களின் மனங்களில் நீங்காத இடத்தைப் பெற்றார். நாடக அரங்க கல்லூரியின் தயாரிப்பில் திரு.வீ.எம். குகராஜா அவர்கள் நெறிப்படுத்தி யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேற்றிய நாடகத்திலும் முக்கிய வேடத்தில் நடித்தார்.

மத்திய விளையாட்டு மைதானம்

கடந்த நூற்றாண்டுக்கு முன்பிருந்தே விளையாட்டுத் துறையில் ஆர்வலர்கள், சிறந்த வீரர்கள் பலர் எமது ஊரில் இருந்த போதிலும் நிலையான ஒரு பொது விளையாட்டு மைதானம் இருக்கவில்லை. 1953ல் சன்மார்க்கசபை கிராமத்தின் வடபுறத்தில் 15பரப்புக் காணியைக் கொள்வனவு செய்து “சன்மார்க்கசபை தம்பிஐயா ஞாபகார்த்த விளையாட்டு மைதானம்” எனப் பெயரிட்டது. 1958இல் உதயதாரகை மன்றம் முதன் முறையாகக் கழகங்களுக்கிடையிலான உதைபந்தாட்டச் சுற்றுப் போட்டியை இம்மைதானத்தில் நடத்த இருந்தபோது எதிர்பாராத விதமாக அது கைகூட வில்லை. எனவே கிராமத்தின் மேற்கெல்லையில் ஒரு தற் காலிக மைதானத்தை அமைத்துச் சுமார் ஐந்து ஆண்டுகள் பயன்படுத்தியபின் வேறு கிராமங்களின் மைதானங்களுக்குச் சென்று விளையாட நேர்ந்தது.

மைதானம் இல்லாத குறையை நீக்க முற்பட்ட கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் 1973 - 74இல் தம்பிஐயா ஞாபகார்த்த மைதானத்தை அப்போதைய மயிலிட்டிக் கிராமசபையின் பெயரிற் சுவீகரிக்கச் செய்தது. கிராமசபை முன்பே கொள்வனவு செய்திருந்த இம்மைதானத்தின் வட எல்லையில் உள்ள 15 பரப்புக் காணியுடன் இவற்றின் மேற்கெல்லையில் இருந்த மேலும் 15 பரப்புக் காணியைக் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் கொள்வனவு செய்து வழங்கியது. இந்நடவடிக்கைகளால் 45 பரப்புடைய ஒரு பொது விளையாட்டு மைதானம் உருப்பெற்றது.

ஒரு நவீன விளையாட்டரங்கம் அமைப்பதற்குப் போதுமான காணி கிடைத்து விட்டதால் அதனை நிறைவேற்ற ஆரம்ப நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சுமார் அரைப்பங்கு பிரதேசத்துக்கு எல்லை மதில் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. 1983இல் ஆரம்பமாகிய யுத்தச் சூழலால் இப்பணி தடைப்பட்டதுடன் கட்டப்பட்ட மதிலும் தகர்க்கப்பட்டு விட்டது. எதிர்காலத்தில் இம்மைதானம் ஒரு நவீன விளையாட்டு மைதானமாக அமைக்கப்படுவது கிராமத்துக்குச் சிறப்புத்தரும்.

வளம் பெருக்கிய வணிகச் செல்வர்கள்

எமது கிராமம் விவசாய வளம் மிக்க செம்மண் பூமியே ஆயினும் கடந்த நூற்றாண்டை ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கின்ற பொழுது வணிகக் குழுமத்தினரின் வருவாயே கிராமத்தின் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கினை வகித்தது என்று தெரிகிறது. கடந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலங்களிலிருந்தே குடாநாட்டைவிட்டு வெளியே சென்று நாட்டின் பல்வேறு இடங்களிலும் எமது மக்கள் வர்த்தக நிலையங்களை ஏற்படுத்தினர்.

1912இல் கெக்கிராவையில் திரு. பூ. சுப்பிரமணியம், சகோதரர் பூ. நாகமுத்து அவர்களுடன் நிறுவிய 'சுப்பிரமணிய மஹால்' பின்பு திருவாளர்கள் பூ.சு. நடராசா, நா. சிவப்பிரகாசம், பூ.வே. கந்தையா ஆகியோரால் நடாத்தப்பட்டு வந்தது. அதே நகரில் திரு. ஆ. சோமசுந்தரம் ஆரம்பித்த சோமசுந்தரம் அன் கொம்பனி பின்பு திருவாளர்கள் மு. குணரத்தினம், மு. சிங்கராசா, ஆ. இளையதம்பி, நா. சின்னத்தம்பி, இ. சிவமூர்த்தி ஆகியோரால் நடத்தப்பட்டது. வவுனியாவிலும் இக் கம்பனியின் கிளை செயற்பட்டது. கெக்கிராவையில் திரு. ச. செல்லத்துரை - செல்வம் ஸ்ரோர்ஸ், திரு. எஸ். இராசரத்தினம் - இராசா ஸ்ரோர்ஸ் என்னும் நிறுவனங்களை முறையே சில காலம் நடத்தி வந்தனர். களுத்துறையில் திரு. த. வைத்திலிங்கம் பின்பு அவரது மகன் திரு. வை. கதிர்காமத்தம்பி, திருவாளர்கள் ஆ. சுப்பிரமணியம், செ. செல்லையா, நா. பொன்னையா என்போரும் வட்டக்கொடையில் திருவாளர்கள் க. அருணாசலம், அ. வைரமுத்து, க. இளையதம்பி, தா. கந்தையா என்போரும் தலவாக்கொல்லையில் திரு. இ. குணரத்தினமும் வர்த்தக நிலையங்களை வைத்திருந்தனர்.

பூண்டிலோயாவில் திருவாளர்கள் பொ. வைத்திலிங்கம், பூ. துரையப்பா, வ. சிவப்பிரகாசம், ச. குமாரசாமி, ச. சச்சிதானந்தம் என்போர் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டனர். நீர்கொழும்பில் திருவாளர்கள் க. சண்முகநாதன், க.

விசுவநாதன், த. செல்லத்துரை, இ. இராசரத்தினம் ஆகியோரும் கொழும்பில் திரு. அ. அம்பலவாணர் அவர்களும் வவுனியாவில் திரு. தா. இராசேந்திரம், ம. கதாகரன் என்போரும் பள்ளப்பளையில் திரு. வ. பாலசுந்தரமும் ஏறாவூரில் திரு. செ. மனோகரனும் பிரபல வர்த்தகர்களாக விளங்கினர். தாம் சென்றடைந்த இடங்களைச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளாது கிராம அபிமானத்துடன் செயற்பட்ட இவ் வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் ஊரின் பொது வாழ்விலும் அக்கறை செலுத்தி வந்தனர். சுமார் 50, 60 ஆண்டு காலம் குரும்பசிட்டியின் பொருளாதாரம் மேலோங்க இந்த வர்த்தகர்கள் பெரிதும் காரணமாயினர். கிராமத்தைச் சேர்ந்த பலருக்கும் தமது நிலையங்களில் வேலை வாய்ப்பும் வழங்கினர். 1958, 1977, 1980, 1983ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட இனக் கலவரங்களின்போது இவ்வர்த்தக நிலையங்கள் பேரழிவுக்கு உட்பட்டன. எரியூட்டப்பட்டும் சூறையாடப் பட்டும் முற்றாகவே அழிவடைந்தன. இதனால் ஓர் இரு நிறுவனங்கள் தவிர ஏனையவை முற்றாகவே கைவிடப் பட்டுவிட்டன. இந்த வகையில் 1975இன்பின் கிராமம் பாரிய பொருளாதாரப் பின்னடைவைச் சந்தித்தது.

இன்று குடாநாட்டுக்கு வெளியே வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளோர்

கொழும்பு:

திரு. த. ஜெயசுப்பிரமணியம் - கருமாரி ஸ்ரோர்ஸ் / திரு. வ. சிவப்பிரகாசம்

வவுனியா:

திரு.சி. கௌரிபாலன் / திரு.பா. பகீரதன் K.T.R.M Computer Centre / திரு.செ. விஜயகுமார் - சுகந்தனஸ் ஸ்ரோர்ஸ் / திரு. கி. விமலராஜா

தர்மபுரம்:

திரு.கி. சத்தியநாதன் - நியூ அன்னை ஸ்ரோர்ஸ்

திரு.அ. ஈஸ்வரபாலன் - செல்வம் களஞ்சியம்

திரு.து. இராசரத்தினம் - தேவி ஸ்ரோர்ஸ்

களம் பல கண்ட விளையாட்டு வீரர்கள்

1898ஆம் ஆண்டிலிருந்து எமது கிராம விளையாட்டு வீரர்கள் பற்றிய செய்திகள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன. யாழ். மத்திய கல்லூரியில் எம் ஊர் நல்லையா சகோதரர்கள் கிரிகட், மெய்வல்லுநர் போட்டிகளில் ஏற்படுத்திய சாதனைகள் பற்றிய குறிப்புகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

1930களில் ஆசிரியர். வ. பொன்னுக்குமாரன் சிறந்த கரப்பந்தாட்ட வீரராகத் திகழ்ந்து திருநெல்வேலி சைவாசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையின் கரப்பந்தாட்ட அணிக்குத் தலைமை தாங்கினார். குரும்பசிட்டியில் கரப்பந்தாட்ட அணியொன்றினை உருவாக்கிச் சிறந்த பல வீரர்களை உருவாக்கினார். திரு.மு.க. சுப்பிரமணியம், திரு.த. சின்னத்துரை, திரு. த. இராசரத்தினம், திரு.மு. சுவாமிநாதன் போன்றோர் சிறந்த வீரர்களாக விளங்கினர். 1930களில் பிரபலமான ஒரு கைப்பந்தாட்டக் கழகம் இங்கு அமைந்தது 1935இல் அது சன்மார்க்க சபையுடன் இணைந்து சன்மார்க்க கைப்பந்தாட்டக் கழகம் ஆகியது.

உதைபந்தாட்டத்துறையில் ஆசிரியர் சீ. வைத்திலிங்கம், திரு. க. அருளம்பலம், திரு. நா. அருளம்பலம், திரு.தா. இராசரத்தினம், திரு.மு. சுவாமிநாதன் போன்றோர் சிறந்த வீரர்களாக விளங்கினர். ஏனைய கிராமங்களோடு பல போட்டிகளில் பங்குபற்றினர். டாக்டர் த. இரத்தினவேல் யூனியன் கல்லூரியில் மாணவராக இருந்தபோது சிறந்த உதைபந்தாட்ட வீரராக விளங்கியுள்ளார்.

1951இல் சன்மார்க்க இளைஞர் சங்கம் நிறுவப்பட்டு அதன் மூலம் பல விளையாட்டுகளும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. 1958இல் உதயதாரகை மன்றம் உதயமாகியமை குரும்பசிட்டியில் விளையாட்டுத்துறை என்றுமில்லாத அளவுக்கு எழுச்சிகொள்ள வழிவகுத்தது. இதனாற்பாடசாலைகளில் எமது ஊர் மாணவர்கள் பிரபல்யம் அடைந்தனர். மகாஜனாக் கல்லூரி, யூனியன் கல்லூரி,

நடேஸ்வராக்கல்லூரி, ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி, வயாவிளான் ம.ம.வி போன்றவற்றில் உதைபந்தாட்டம், மெய்வல்லுனர், கிரிகட் அணிகளை எமது வீரர்கள் அணி செய்தனர். திருவாளர்கள் நா.பத்மநாதன், வே.மகேந்திரன், க. சத்தியமூர்த்தி, க. பஞ்சலிங்கம், க. குமாரமூர்த்தி, க. சிவதாசன், செ. லோகதாசன், இ. சத்தியமூர்த்தி, இ. விக்னேஸ்வரமூர்த்தி, அ. யோகநாதன், த. நமசிவாயம், த. சிவநேந்திரன், க. குப்பிரகாசம், ந. சக்திதாசன், ந. காளிதாசன், த. வேலாயுதம். க. குகப்பிரகாசம், சி. நடராஜா, நா. மகாலிங்கம் போன்றோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

கிரிக்கட் விளையாட்டில் திருவாளர்கள் க. பஞ்சலிங்கம், க. சத்தியமூர்த்தி ஆகிய இருவரும் இந்தியாவுக்குச் சென்று யாழ் மாவட்டப் பாடசாலைகளின் அணியில் பங்குபற்றிச் சாதனை படைத்தமை கிராமத்துக்குப் பெருமை தேடித்தந்தது. கொழும்பில் இலங்கை தடதள விளையாட்டுக் கழகம் நடத்திய மெய்வல்லுநர் போட்டியில் பங்குபற்றிய திரு.சி. நடராஜா இரு நிகழ்வுகளில் பரிசில்கள் பெற்றிருந்தார். யாழ். மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற சதுரங்கப் போட்டிகளில் திரு.ந. காளிதாசன், திரு. சி. நடராஜா ஆகியோர் பங்குபற்றி வெற்றி ஈட்டியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அதிபர் பெருந்தகைகள்

திரு. சீ. கணபதிப்பிள்ளை

திரு. பொன். பரமானந்த ஆசிரியருக்குப்பின் 01.01.1940இல் தலைமை ஆசிரியர் பதவியை ஏற்று இவ்வித்தியாலயத்தைச் சுமார் 20 வருட காலம் திறம்பட நடாத்தியவர் திரு. சீ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களாவார். இவர் 1900 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 20ஆம் திகதி பிறந்தார். அதிகாலையிற் சத்தியா வந்தனம் முடித்து அம்பாள் ஆலயத்திற் பூசை தரிசனம் செய்த பின்பே பாடசாலைக்குச் சென்று தமது கடமையைச் செய்வது அவரது வழக்கம். பாடசாலைச் சேவையை ஒரு தெய்வப் பணியாகவே கொண்டு தமது சக்தி முழுவதையும் அப்பணிக்கே அர்ப்பணித்தார்.

இனிய குரல்வளம் பெற்றவர் இவர். சங்கீதம், சித்திரம், நாடகம் ஆகிய துறைகளில் வல்லவர். மாணவருக்குக் கல்வியில் ஆர்வத்தை ஊட்டுவதற்கும் உயர்ந்த குணங்களை அவர்களிடம் பதிய வைப்பதற்கு மாக மேலோர் வாழ்க்கையையும் அடியார் சரித்திரங்களையும் நாடகங்களாக்கி அவற்றை மாணவருக்குப் பழக்கி மேடையேற்றுவது அவரது மிக விருப்பமான செயலாக இருந்தது. அதற்கு வேண்டிய காட்சித் திரைகளையும் தமது சித்திரத் திறமையால் தாமே ஆக்கிக் கொள்ளுவார். இச்செய்கையினால் மாணவரை மட்டுமன்றிப் பெற்றோரையும் நல்லவராக்க அவரால் முடிந்தது.

மாலை நேரத்திற் தவறாது ஆலய வழிபாடு செய்வார். அப்பொழுது பக்தி வசப்பட்டு நின்று அவர்

ஓதும் அருட்பாடல்கள் ஆலய தரிசனத்துக்கு வரும் அனைவரையும் பரவசப்படுத்தின. மக்களிடையே தெய்வ பக்தியை வளர்க்க வேண்டும் என்ற பெரு விருப்பத்தினால் பக்தர்களின் சரித்திரங்களை இனிய பாட்டுக்களாக்கி, கதாப்பிரசங்கம் செய்வதும் இவருக்குச் சிறப்பான இயல்பாக இருந்தது. இப்பிரசங்கங்களை இவ்வூரில் மட்டுமன்றி பிற ஊர்களிலுள்ள ஆலயங்களிலும் நிகழ்த்தினார்.

பண விஷயத்தில் மிகமிகச் சிக்கனமாக வாழ்ந்தார். ஒவ்வொரு சதத்திற்கும் அவரிடம் கணக்கு இருக்கும். எந்தப் பொருளையும் வீணாக்கக் கூடாது, கவனமாக உபயோகிக்க வேண்டுமென்பதை மாணவருக்கு அடிக்கடி கூறுவார். இவர் போதிக்கும் ஆசிரியராக மாத்திரமல்லாது போதனைப்படி முன்மாதிரியாக வாழ்ந்து மாணவரை நல்வழிப்படுத்திய சற்குருவாகவே விளங்கினார்.

இவரது பெருமுயற்சியினாலேயே இப்போதுள்ள பெரிய மண்டபம் மேடையும் அறைகளும் கொண்ட புதிய பாடசாலைக் கட்டடம் அமைக்கப்பட்டது. இவர் முப்பத் தெட்டு ஆண்டு ஆசிரிய சேவையின்பின் 1960ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் இருபதாந்திகதி சேவையிலிருந்து இளைப்பாறினார்.*

திரு. சீ. வைத்திலிங்கம்

குரும்பசிட்டி கிராமம் பெற்ற மதிப்புக்குரிய ஆசிரியர்களில் திரு. சீ. வைத்திலிங்கம் அவர்களும் ஒருவர். இவர் 01.02.1924இல் குரும்பசிட்டி மகாதேவ வித்தியாசாலையில் (பொன். பரமானந்தர் வித்தியாலயம்) ஆசிரியராகப் பணிபுரிய ஆரம்பித்துப் பல துறைகளிலும் தமது ஆற்றலைப் புலப்படுத்தினார். இவர் புவியியல், உடல்நலக் கல்வி இரண்டையும் சிறப்பாகக் கற்பித்தார். தேசப்படங்களை வரைந்தும் பூமி உருண்டைகளைச் செய்தும் உபகரணங்களாக உபயோகித்து மாணவர்களின் புவியியல் அறிவை மென்மேலும் வளர்த்தார்.

இவர் திருநெல்வேலி ஆசிரிய கலாசாலையில் பகுதிநேர உடற்பயிற்சிப் போதனாசிரியராகக் கடமையாற்றினார். பல உதைபந்தாட்டப் போட்டிகளிற் பங்கு பற்றிக் குரும்பசிட்டி உதைபந்தாட்டக் கோஷ்டிக்கு வெற்றிகளை ஈட்டிக்கொடுத்தார். நேரத்தை வீணாக்காது ஏதாவது பிரயோசனமான வேலைகளில் எப்போதும் ஈடுபட்டிருப்பார். தமக்கு வேண்டிய உடுப்புகளைத் தானே தைக்கவும் தளபாடங்களைச் செப்பணிட்டு உபயோகிக்கவும் அறிந்திருந்தார். இவை மாத்திரமன்றி விவசாயத்திலும் ஈடுபட்டிருந்தார். துவிச்சக்கர வண்டியிற் பூநகரிக்குச் சென்று அங்குள்ள வயலைப் பார்வையிட்டு வந்தாரெனின் அவருடைய உடல் உறுதிதான் என்னே!

இவர் குரும்பசிட்டியில் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கு அயராது உழைத்தார்; வெற்றியும்

கண்டார். மேற்படி சங்கத்தின் காரியதரிசியாகப் பல வருடங்கள் சேவையாற்றிச் சங்கத்தை வளர்த்தார். அதனால் குரும்பசிட்டி மக்கள் இன்றும் பயனடைகின்றனர். இரண்டாவது உலக மகா யுத்த காலத்தில் 05.04.1942இல் கொழும்பில் யப்பானியரால் குண்டு வீசப்பட்டது. இதனால் இலங்கை முழுவதிலும் ஆகாயத் தற்பாதுகாப்புப் பயிற்சி கொடுப்பதற்காக இயக்கங்கள் தோன்றின. பொதுமக்கள் அபாயத்தினின்றும் தப்புவது எப்படியெனப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. கிராமங்கள் பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப் பட்டு பாதுகாப்பாளர்கள் (Warden) நியமிக்கப்பட்டனர். குரும்பசிட்டிக் கிராமப்பகுதிக்கு திரு. சீ. வைத்திலிங்கம் ஆசிரியர் அவர்களே பாதுகாப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் கிராமத்தவர்களுக்குப் பலவகைப் பயிற்சிகளையும் அளித்தார். குண்டு வீசப்பட்டால் எப்படி நடந்து கொள்வது, அபாயச் சங்கு ஊதினால் என்ன செய்ய வேண்டும், தீக்காயப்பட்டவர்களுக்கு எப்படிச் சிகிச்சை அளிப்பது என்பன போன்ற பயிற்சிகளை அளித்தார். இவர் செய்த சேவையை எவராலும் மறக்க முடியாது.

தலைமை ஆசிரியர் திரு. சீ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் மறைவின்பின் அரசாங்கம் இப்பாடசாலையை பொறுப்பேற்கும்வரை பதில் தலைமையாசிரியராகக் கடமையாற்றினார். பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு ஆசிரியர் அவர்கள் அயராது உழைத்தமையை நாம் என்றும் மறக்க முடியாது.*

திரு. சீ. தம்பிப்பிள்ளை

திரு. சீ. தம்பிப்பிள்ளை ஆசிரியர் அவர்கள் ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து எட்டாம் ஆண்டு தை மாதம் எட்டாந் திகதி பிறந்தவர். 01.05.1914 இல் இவ்வித்தியாலயத்தில் படிப்பை ஆரம்பித்தார். பின்னர் தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியிலும் யாழ்ப்பாணம் பரியோவான் கல்லூரியிலும் பயின்று கேம்பிறிஜ் சீனியர் பரீட்சையிற் சித்தியடைந்தார். ஆரம்ப வகுப்புக்களில் ஆங்கிலக் கல்வியைப் படிப்பிப்பதில் சிறந்த ஆசிரியர் எனப் பெயர் பெற்றவர். 1932 தொடக்கம் 1934 வரை திருநெல்வேலி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றார். அக்காலத்தில் படிப்பித்தலில் அங்கு எவரும் பெறாத புள்ளிகளைப் பெற்றுத் திறமையான ஆசிரியர் எனப் புகழப்பட்டார். பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் பாராட்டைப் பெற்ற மாணவர்களில் இவரும் ஒருவர்.

சங்கானை கிழக்கு சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலையில் 01.10.1931ல் ஆசிரிய சேவையை ஆரம்பித்த இவர் அனலைதீவு சதாசிவ வித்தியாசாலை, திருநெல்வேலி முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலை, காரைதீவு மெய்கண்டான் வித்தியாசாலை, ஏழாலை வடக்கு விக்னேஸ்வரா வித்தியாசாலை ஆகியவற்றில் உதவி ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். சங்கரத்தை சின்னம்மா வித்தியாசாலை, ஏழாலை வடக்கு விக்னேஸ்வரா வித்தியாசாலை, மயிலிட்டி தெற்கு ஞானோதய வித்தியாசாலை ஆகிய

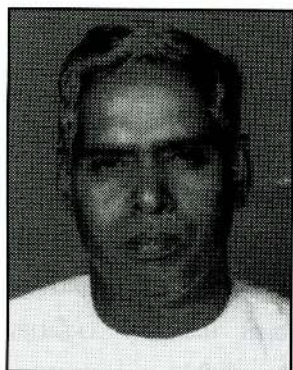
வற்றில் தலைமை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி 1.03.1966ல் இவ்வித்தியாலயத்துக்குத் தலைமை ஆசிரியராக மாற்றம் செய்யப்பட்டார்.

ஆசிரியர் அவர்கள் திருநெல்வேலி முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலையில் படிப்பித்த பொழுது ஆசிரிய தராதரப் பத்திர வகுப்புகளுக்கு வரலாறு, நாட்டுச் சீவன சாஸ்திரம் ஆகியவற்றைத் திறம்படப் படிப்பித்துப் பெரும் புகழ் பெற்றார். கால நிகழ்ச்சிகளைத் திகதிகள் பிழையாது சரியாக ஞாபகத்திலிருத்தி மாணவர்கள் மனதில் பதியக் கூடியதாக இவரைப்போல எவரும் படிப்பிக்க முடியாது. ஆடம்பரமற்ற வாழ்க்கை நடத்துபவர். மாமனார் திரு.எஸ். ஆர். முத்துக்குமாரு அவர்களின் அரவணைப்பில் வழி காட்டப்பட்ட இவர் பண்பாடுமிக்க ஆசான். இவருடைய காலத்தில் இவ்வித்தியாலய மாணவர்களின் கல்வித்தரம் சிறப்படைந்திருந்தது. இவர் 07.01.1968இல் சேவையில் இருந்து இளைப்பாறினார்.

எவ்வித பாராட்டுதலையும் பெற விரும்பாத இவர் சமயபக்தி மிக்கவர். இவர் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபைக் காரியதரிசியாக இருந்து அரியசேவை செய்தவர். மயிலிட்டி கிராம சபையில் ஈழகேசரிப் பொன்னையா அவர்களின் பின்பு சில வருடங்களாக அங்கத்துவம் வகித்து கிராமத்துக்கு வேண்டிய பணிகள் செய்தவர்.*

திரு. மு.க. சுப்பிரமணியம்

- இரசிகமணி கனக செந்திநாதன்

அதிபர் திரு. மு.க. சுப்பிரமணியம் அவர்களை இளமையிலேயே எனக்கு நன்கு தெரியும். இந்த ஊரில் மிகப்பிரபல ஆசிரியராக விருந்த திரு. வ. பொன்னுக்குமாரு அவர்களிடம் கரப்பந்தாட்டம் பயின்று திறமையான கரப்பந்தாட்ட வீரராக விளங்கினார். அப்போது இவரிடம் தலைமைக்கு வேண்டிய பணிவு, கூட்டுறவு உணர்ச்சி, கட்டுப்பாடு, சுத்தம் என்பவை இருப்பதைக் கண்டேன்.

இவரிடம் நான் உதவியாசிரியராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் இளமையிலே அவர் பயின்று கொண்ட விடா முயற்சியும் பலரை அணைத்துச் செல்லும் திறமையும் எதிலும் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் கட்டுப்பாடாக மாணவர் ஒழுக வேண்டும் என்ற வற்புறுத்தலும் விளங்கியதைக் கண்டேன். 1946ஆம் ஆண்டில் வயாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாலயம் தொடங்கியதும் இப்பாடசாலை ஆரம்ப பாடசாலையாக மாறியது. ஐந்து ஆசிரியர்களே சேவை செய்யக் கூடியதாக இருந்தது. இந்த நிலை இந்த அதிபர் வித்தியாலயப் பொறுப்பேற்றதும் மாறத் தொடங்கியது. நான் இவ்வித்தியாலயத்துக்கு மாற்றலாகி வரும்போது இவரின் முயற்சியால் 6ஆம் 7ஆம் வகுப்புகள் வைக்கப்பட்டு 263 மாணவர்களையும் 9 ஆசிரியர்களையும் கொண்டதாக இவ் வித்தியாலயம் வளரத் தொடங்கியது.

நான் கண்ட தலைமை ஆசிரியர்களிற் சிலர் நன்றாகக் கல்வி கற்பிக்கக்கூடியவர்கள். சிலர் இருப்பதை வைத்துக்கொண்டே நல்ல நிர்வாகமாக நடைபெறவேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள். இன்னும் சிலர் அரசாங்கம்

அனுப்பும் சுற்று நிருபங்களை, அறிவித்தல்களைக் கூட அலட்சியப்படுத்துபவர்கள். சிலர் ஒழுங்காக எதையும் வைத்திருப்பதில் திறமையற்றவர்கள். எல்லா அம்சங்களும் பொருந்திய தலைமை ஆசிரியர்கள் மிகமிகக் குறைவு. இந்த அதிபர் வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சியை அவதானித்து, “இந்த ஊரின் பிறந்த நான் எனது சேவையின் இறுதிக் காலத்திலே இந்தக் கிராமத்துக்கு இவ் வித்தியாலயம் மூலம் ஏதாவது நன்மை செய்ய வேண்டும்” என்ற துடிப்போடு சேவை செய்தார் என்பது உண்மை. அதனால் பின்னர் எட்டாம், ஒன்பதாம் வகுப்புகள் வைக்கப்பட்டு பின்னாளில் மாணவர் தொகை 400 ஆகவும் ஆசிரியர் தொகை 17 ஆகவும் உயர்ந்திருப்பதை நாம் கண்ணாரக் காண்கின்றோம்.

சிலர் சனப்பெருக்கத்தினால் இயற்கையாகவே மாணவர் தொகை கூடுவதும் ஆசிரியர் தொகை அதிகமாவதும் உண்டென்று நினைக்கலாம். ஆனால் இவ் வித்தியாலயத்தின் கல்வித் தேர்ச்சி, ஒழுங்கு, ஆசிரியர்களின் முயற்சி, சமய ஆர்வம், நிர்வாகம் இவற்றை அவதானித்து அயல் கிராமங்களிலிருந்தும் மாணவர்களைப் பெற்றோர் இவ் வித்தியாலயத்திற்கு அனுப்பிய தாற்றான் இவ் வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. இவ் வித்தியாலயத்தில் படிக்கும் மாணவர்கள் இவற்றை அவதானித்துப் பிற பாடசாலைகளிற் சேர்வதைவிட்டு இவ்வித்தியாலயத்தில் தொடர்ந்து படித்து வருவதும் ஒரு காரணமாகும்.

இவ்வதிபரின் முயற்சி இவ்வளவோடு நிற்கவில்லை. மாணவர்களின் தொகைக் கேற்ப பாடசாலைக் கட்டடங்களையும் கட்டி முடிக்க வேண்டும் என்று செயல்படத் தொடங்கினார். கனிஷ்ட வித்தியாலயமாக இருந்தாலும் மகாவித்தியாலயங்களில் மாணவர்களுக்குரிய வசதிகள் போல சாரணர்குழு, குருளைச் சாரணர்குழு, முதலுதவி வகுப்புகள், பாடசாலைக் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆகியவற்றை ஆரம்பித்து மாணவர்களுக்குச் சேவை மனப்பான்மையையும் கூட்டுறவு உணர்ச்சியையும்

உண்டாக்கினார். வட்டாரத்தில் நடைபெறும் விளையாட்டுப் போட்டி, பேச்சுப் போட்டி, சங்கீதப் போட்டி எதுவாக இருந்தாலும் இவ்வித்தியாலய மாணவர்களைப் பங்கு பற்றச் செய்து பாராட்டுக்களைப் பெற்றார். புத்தகப் படிப்புடன் நில்லாது மாணவர்களை நேரிற்கண்டு அறிவைப் பெறவேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கம் கொண்டு சுற்றுலாக்களை ஒழுங்கு செய்து அறிவை வளர்க்க வழி வகுத்தார்.

இவரது நிர்வாகத் திறமையை 1974ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 14, 15, 16ஆம் திகதிகளில் வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்ற சிறந்த பொருட்காட்சியின் போது யாவரும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. கல்வி அதிகாரிகளும் பொறுப்புணர்ச்சிமிக்க சிறந்த நிர்வாகி என்பதை அறிந்து வட்டார மெய்வல்லுநர் போட்டி அமைப்பாளராகவும் வட்டாரப் பரீட்சைக் காரியதரிசியாகவும் நியமித்தனர். ஒன்றைச் செய்யவேண்டுமென எண்ணி விட்டால் எந்தக் கஷ்டத்தின் மத்தியிலும் அதைச் செய்து முடிக்கும் ஆற்றல் இவருக்குண்டு.

தன்னுடைய வீடு, குடும்பம் முதலியவற்றைப் பற்றி அதிகம் அக்கறை செலுத்தாது வித்தியாலயத்தைப் பற்றியும் பிறருக்கு உதவி செய்வதைப் பற்றியும் சிந்திக்கும் இந்த ஆசிரியருக்கு அவரது குடும்பப் பொறுப்புகளைத் தாங்கக்கூடிய மனைவியாகவும் திறமையான ஆசிரியராகவும் விளங்கும் திருமதி செல்வரத்தினம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மனைவியாக வந்தமை இவரது நற்பேறேயாகும். அவரின் முயற்சியை வாழ்த்துகின்ற யாவரும் அவரது பாரியாரையும் வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டவர்கள்.*

திரு. சி. கனகசுந்தரம்

- ஓவியமணி செ. வரதராஜன்

கடலிலிருந்து ஓயாது எழுந்து வரும் அலைகள் போல, ஓய்ந்து ஓய்ந்து வீசுகின்ற காற்றுப்போல எனது நெஞ்சத்திலே முட்டிமோதும் நினைவலைகள் என்னை நெருடி வருகின்றன. அந்த நினைவுகளில் ஒரு பகுதி அதிபர் கனகசுந்தரம் பற்றியதாக உள்ளது. இடமாற்றம் பெற்ற முதல் நாள் இப்பாடசாலைக்குச் சென்று அதிபரைக் காண அவரது அலுவலகத்துள் நுழைந்தேன். ஆசிரிய இலட்சணத்துக்குரிய கோல உடை, நரைத்த வெண்மை யான தலைமயிர், கறுப்புக் கண்ணாடியணிந்த கள்ளங் கபடமற்ற முகப் பொலிவுடன் ஒரு மனிதரைக் கண்டேன். அவரது மனிதம்தான் என்னைப் பொன். பரமானந்தர் வித்தியாலயத்தில் மகிழ்ச்சியோடு கடமையைச் செய்ய வழிவகுத்தது.

ஒரு பாடசாலையில் நல்ல முறையில் ஆசிரியப் பணியை மேற்கொள்வதற்கு வீட்டைப்பற்றிய சிந்தனைகள் இல்லாத வகையில் அங்கு நல்ல சூழல் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு சூழலை ஏற்படுத்துவதற்கு அதிபரின் ஆளுமையும் ஆற்றலும் முக்கிய பங்களிப்புச் செய்யும். திரு. கனகசுந்தரம் அவர்கள் அவ்வாறான ஒரு சூழலை உருவாக்குவதில் வெற்றி கண்டிருந்தார். ஒரு புதுமையான அனுபவம்:- நான் கடமையேற்ற ஓரிரு நாட்களில் அங்கு கற்பித்துக் கொண்டிருந்த வகுப்பறையின் அயல் வகுப்பில் ஆசிரியர் இருக்கவில்லை. மாணவர்கள் ஒரே சத்தம். வேமாக அதிபர் வந்து அங்கு நுழைவதைக் கண்டேன். பூரண அமைதி; ஒரு மாணவனின் பெரும் அழகைச் சத்தம் கேட்டது. எனக்கு ஒரு மாதிரியாகப் போய்விட்டது. இடைவேளையின்போது ஓர் ஆசிரியரிடம் நடந்ததைக் கூறினேன்.

அவர் “இந்தாள் தன்னை அர்ப்பணித்து இங்கே வேலை செய்யுது. சொந்த வீடு மாதிரி நினைக்குது. அயற் கிராமப் பிள்ளைகளைக்கூடத் தனது சொந்தப் பிள்ளைகளாக மதிக்குது. ஆசிரியர்களை வீண் பொழுது போக்க விடாது. கெட்டித்தனமாக வேலை வாங்குது. நீங்கள் நினைப்பதுபோல வில்லங்கமான ஆள் அல்ல. சற்றுத்தான் பொறுத்திருந்து பாருங்கள்” என்றா. “நாளைக்கு வேலை வெட்டியில்லாமல் படிப்பறிவும் இல்லாமல் பெடியள் கையைப் பிசைந்து கொண்டு றோட்டிலை நிண்டால் அந்தப் பழி எங்களைச் சும்மா விடுமோ என்று சொல்லும். இந்தாள் ஒரு இடத்திலை குந்தியிராமல் அதாலையும் இதாலையும் ஓடித்திரியுது” என்று அதிபரைப்பற்றி மேலும் சொன்னார். நாளடைவில் அந்த ஆசிரியர் சொன்னது அத்தனையும் உண்மை என்பதைக் கண்டேன்.

இரக்க சிந்தனையுள்ள ஒரு நல்ல அதிபர் கனகசுந்தரம் அவர்கள் ஏழ்மையான மாணவர்களுக்கு புத்தகங்கள், கொப்பிகள் மட்டுமல்ல உணவும் வாங்கிக் கொடுப்பார். பின்தங்கிய மாணவர்களுக்குப் பரிகாரக் கற்பித்தல் மாலை நேரங்களிலும் விடுமுறை நாட்களிலும் நடத்துவித்தவர். இவரது உயர் பண்புகளைக் கண்ட ஆசிரியர்கள் இவ்வாறு பலவழிகளிலும் ஒத்துழைப்பு வழங்கினர். நான் அன்னாரது குடும்ப நண்பனாகவே மாறி விட்டேன். எனது மூத்த சகோதரனாக அவரை மதித்தேன். எனது பற்றும் பாசமும் இன்றுவரை தொடர்கிறது. கனகசுந்தரம் அவர்கள் மென்மையான உள்ளம் படைத்தவர்; நல்லவர்களைச் சகோதரர்களாகப் பார்ப்பவர்; ஆளுமையுள்ள அதிபர்; சிறந்த நிர்வாகி; சமூக சேவையாளர்; ஆசிரிய விழுமியங்கள் உடையவர்; ஊர்ப்பற்று மிக்கவர்; எதிராளர்களையும் அனுசரித்துப் போபவர்; சமய சீலர்; அயலிலிருந்த பிள்ளையார்மீது நீங்காத பற்றுடையவர்; எங்கிருந்தோ வந்த என்னை எளிதில் வசப்படுத்தி நல்ல பணிகளைச் செய்யவைத்து எனக்குப் புகழைத் தேடித்தந்தவர்.*

அதிபர் திரு. க. சிவதாசன்

திரு. சிவதாசன் அவர்கள் 1982இலிருந்து பொன் பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி வந்தார். 14.04.2000இல் திரு.சு. தளையசிங்கம் அவர்கள் அதிபர் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறப் புதிய அதிபராகத் திரு.க. சிவதாசன் அவர்கள் பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயப் பொறுப்பை ஏற்றுத் தாம் ஓய்வுபெறும் வரை பல்வேறு இன்னல்களுக்கிடையிலும் செவ்வனே நடாத்தி வந்தார். 1990இல் ஏற்பட்ட போர்ச்சூழலால் பாடசாலை இரண்டாவது முறையாக இடம் பெயர்ந்த பின்னால் பாடசாலை பெரும் அவல நிலையை எதிர்கொண்டபோது திரு. சிவதாசன் அவர்கள் அப்போதைய அதிபராக இருந்த திரு. தளையசிங்கம் அவர்களோடு சேர்ந்து தோள் கொடுத்த பெருந்தகையாளர்.

1995இல் தென்மராட்சி இடப்பெயர்வின்போது மீசாலை வீரசிங்கம் மகாவித்தியாலயத்தில் யூனியன் கல்லூரியுடன் இணைந்தே எமது பாடசாலையும் இயங்கியது. 2000ம் ஆண்டில் நான் பொறுப்பேற்கும்போது 27 மாணவர்களும் தன்னுடன் ஒரேயொரு ஆசிரியருமே கடமையாற்றியதாகத் தெரிவிக்கும் அதிபர் சிவதாசன் அவர்கள் ஒரு தலைசிறந்த கால்பந்து விளையாட்டு வீரர். தெல்லிப்பளை யூனியன் கல்லூரி உதைபந்தாட்டச் சுற்றுப்போட்டியில் சாம்பியன் கிண்ணத்தை வென்ற காலத்தில் (1960களின் இறுதிப் பகுதி என நினைக்கிறேன்) அந்த அணியில் இடம் பெற்றிருந்த முக்கிய வீரராவார். இவர் உதயதாரகை விளையாட்டுக் கழகம் நடாத்திய உதைபந்தாட்டப் போட்டிகளில் முக்கிய கால்பந்து வீரராகப் பங்குபற்றியதுடன் இக்கழகம் நடாத்திய விளையாட்டுப் போட்டி அமைப்பாளராகவும் கடமையாற்றிய ஒரு செயல் வீரர். இருபது ஆண்டுகளாக இப்பாடசாலையில் கடமையாற்றியதை இப்பொழுதும் பெருமையுடன் நினைவுகூரும் இவர் யூனியன் கல்லூரியின் அரவணைப்பில் தற்போது பாடசாலை இயங்கி வருவதையும் நன்றியுடன் நினைவு கூர்ந்தார்.

ஆசிரிய மணிகள்

திரு. நா. சிவசாமி ஐயர்

திரு.நா. சிவசாமி ஐயர் அவர்கள் குரும்பசிட்டியில் 16.09.1914 இல் பிறந்தார். இவர் 01.03.1934 தொடக்கம் ஆசிரியராகக் குரும்பசிட்டி பொன். பரமானந்தர் வித்தியாலயத்தில் 25வருடங்களுக்குமேல் ஆசிரிய சேவை செய்து வெள்ளிவிழாக் கண்டு களித்தவர். அவர் உயர்ந்த மனிதர். உயர் நோக்கங்களைக் கொண்டு வாழ்ந்தவர். அவர் ஆசிரியர்களுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்தவர். நீதி, நேர்மை, தர்மம், தொண்டு முதலானவை அவரிடம் சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்தன.

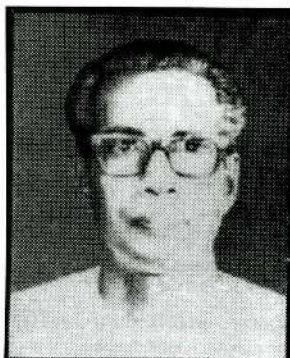
இவ்வுத்தமர் சிவபூசை எழுந்தருளப்பெற்ற சைவ நன்மகன். நாவலர் பெருமானின் எண்ணக் கருத்துக்கள் உருவெடுத்தாற்போன்று வாழ்ந்து காட்டிய நல்லாசிரியர். அவருடைய வாழ்க்கை நன்மாணாக்கர்களுக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்காக இருந்தது. ஆசிரியர் சிவசாமி ஐயர் நம் மனதை விட்டு விலகாதிருப்பது இக்காரணங்களால் மட்டுமல்ல. அவர் நமது பாடசாலையில் ஒழுக்கத்தோடு சேர்ந்த கல்விக்கு வித்தாக இருந்து உழைத்து வந்தார். பொதுமக்களுக்கு நல்வாழ்வளிக்க ஒரு உத்தம கூட்டுற வாளராகப் பயன்கருதாது உழைத்தார். குரும்பசிட்டியில் உள்ள கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் தோன்றவும் அவை நற்சேவை செய்யவும் அயராது உழைத்து வந்தார். மற்றவர்கள் பொறுப்பேற்கப் பின்னின்றபோது பொறுப்பான பதவிகளை ஏற்றுத் திறம்பட அரசாங்க உத்தியோகத்தர்

களாலும் பாராட்டப்படக்கூடிய வகையிற் பணிபுரிந்து காட்டினார். இப்போது குரும்பசிட்டியில் உள்ள பலநோக்கு விளை பொருள் சேமிப்பு மண்டபம் அவரது உழைப்பின் சின்னமாகும்.

அவர் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபையின் தலைமையை வகித்து சிவதீட்சை வைப்பித்தல், நால்வர் குருபூசைகள் ஒழுங்காக நடாத்துதல், சைவசித்தாந்த வகுப்பு நடாத்துதல் (இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக), சைவப் பிரசங்கங்களை நடாத்துதல் என்பவற்றோடு பெரிய தெரு, தபாற்கந்தோர், மத்திய கல்லூரி, சன்மார்க்க சபை தம்பிஐயா ஞாபக விளையாட்டு மைதானம், மத்திய வைத்தியசாலை, மயிலிட்டி தெற்கு புது எல்லை வகுப்புப் போன்ற ஒவ்வொன்றும் நிறைவேற்றப்படுதலில் ஈடுபட்டு உழைத்துக் குதூகலித்தார்.

அவர் மகாவித்துவான் கணேசையாவிடம் முறையாகத் தமிழ் கற்று ஆசிரியப் பணிக்கு அணிசெய்தார். தலைமை ஆசிரியர் பதவி உயர்ச்சி பெற்று தேவாரப் பாடல் பெற்ற புனித சிவத்தலமாகிய திருக்கேதீஸ்வர நாதனின் திருவடிகளைப் பற்றிநின்று வழிபாடியற்றிய காரணம் போலும் அவரது பூவுலக வாழ்வை திருக்கேதீஸ்வரநாதன் ஆலய சூழலிலே நீக்கி அமரரானார்.*

திரு. மு. இராமலிங்கம்

ஆசிரியர் இராமலிங்கம் அவர்கள் 25.06.1972இல் எங்கள் வித்தியாலயத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர். இவர் நாவற்குழியூரைத் தனது பிறப்பிடமாகக் கொண்டாலும் ஆரம்பக் கல்வியில் இருந்து இவ் வித்தியாலயத்திற் பயின்றவர். 26.05.1917இல் பிறந்த இவர் 01.09.1934இல் ஆசிரியர் பதவி பெற்றுத் தமது ஓய்வு காலம் வரை

இவ் வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சிக்காக அயராது உழைத்தவர். இன்றைய குரும்பசிட்டிமாணவர்கள் பலரும் பெற்றோரிற் பலரும் இவரின் மாணவர்களே. “எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்” என்னும் முதுமொழியை நிலை நிறுத்தியவர் ஆசிரியர் இராமலிங்கம் அவர்கள். இவரிடம் கல்வி கற்றவர்களின் கையெழுத்தே இதை நிரூபித்துக் காட்டும்.

இவர் படிப்பித்தற்கென்றே பிறந்தவர். ஒரு நேரமும் சும்மா இருக்கமாட்டார். மாணவர்களையும் சும்மா இருக்க விடமாட்டார். ஒரே நேரத்தில் மூன்று நான்கு வகுப்பு களுக்குப் பாடம் நடக்கும். ஒரு வகுப்பில் கணிதம், இன்னொரு வகுப்பில் வாசிப்பு. மற்றொரு வகுப்பில் எழுத்துப்பாடம். ஓர் புறத்தில் வாய்ப்பாடு மனனம். காலை வகுப்பு, மாலை வகுப்பு மாணவர்களும் ஆர்வத்துடன் கல்வி கற்பர். தமது உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் கற்பிப்பதற்கென்றே அர்ப்பணித்தவர். சமய வாழ்வை மாணவரிடையே புகுத்தவேண்டுமென விரும்பி மாணவரோடு தாம் ஒரு மாணவர்போலவே நின்று தோத்திரப் பாடல்கள் பாடிக் காலை மாலை ஆராதனைகள் நடாத்தும் காட்சியே கண்கொள்ளாக் காட்சி. ஆசிரியர் அவர்களின் தோற்றமே அவரின் சைவ வாழ்விற்கும் தமிழ்த் தொண்டிற்கும் எடுத்துக்காட்டு.

காலையில் எழுந்து சந்தியாவந்தனம் முடித்துத் தூய வெள்ளையாடை அணிந்து நெற்றியில் நீறு துலங்கப் பாடசாலை செல்லுங் காட்சியே தனியழகு. “நீறில்லா நெற்றி பாழ்” என்பர் ஆன்றோர். ஆசிரியர் அவர்களின் நீறில்லா நெற்றியை நாம் காணவே முடியாது.

பொன். பரமானந்தர் ஞாபக மண்டபம், பாலர் வகுப்பறை என்பன ஆசிரியர் அவர்களின் அயரா முயற்சியின் பெறுபேறே. ஆசிரியர் அவர்களிடம் கல்வி கற்றவர்களிற் பலர் இன்று இலங்கையின் நாலா பக்கங்களிலும் பல்வேறு சேவைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். பாடசாலை முன்னேற்றத்திற்கு மாத்திரமன்றி கிராம மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் பாடுபடுவார். ஏழைக் கமக்காரரின் முன்னேற்றத்துக்காகக் காலஞ்சென்ற பொன். பரமானந்தர் ஆசிரியர் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஐக்கிய நாணய சங்கத்தை 38 வருட காலமாகக் கட்டியெழுப்பிய பெருமையும் இவரையே சாரும். மார்கழித் திருவெம்பாவைக் காலத்தில் அம்பாள் ஆலயத்தில் கற்றோரும் மற்றோரும் விளங்கும் வண்ணம் புராண படனஞ் செய்யும் அரிய தொண்டைப் பலகாலமாக ஆற்றிவந்தார். எதிர்காலச் சந்ததியினரின் வாழ்வு சிறந்த சமய வாழ்வாக அமையவேண்டுமென்னும் பெருநோக்கத் தோடு தமது இல்லத்திலேயே திருமுறைப் பண்ணிசை வகுப்புக்களை நடாத்தி வந்தார். சங்கீத ஆசிரியர் ஒருவரை ஒழுங்கு செய்து பலவருடங்களாக மாணவர் களுக்குத் தனது இல்லத்தில் சங்கீத வகுப்பை நடாத்தி வந்தார்.

“தொண்டர் தம் பெருமை சொல்லவும் அரிதே”
இத்தகைய பண்புகள் நிறைந்த ஆசிரியர் அவர்களும் குடும்பமும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருளால் இனிதே வாழ்க என வாழ்த்துவோமாக.*

திரு. த. இராசரத்தினம்

ஆசிரியர் திரு. த. இராசரத்தினம் அவர்கள் 25.12.1923இல் குரும்பசிட்டியில் பிறந்தார். இவ்வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்றார். பரமேஸ்வரா ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் 1943-44ம் ஆண்டுகளில் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றார். 01.06.1948 முதல் இவ்வித்தியாலயத்தில் ஆசிரிய சேவையை ஆரம்பித்தார். சிறு வயதிலேயே திரு. சீ. தம்பிப்பிள்ளை ஆசிரியர் அவர்களாலும் ஈழகேசரி நா. பொன்னையா அவர்களாலும் வழி நடத்தப்பட்டவர். அழகாக ஒழுங்காக எதையும் செய்யக் கூடிய திறமையுடையவர். இதனால் கல்வியதிகாரிகள் வட்டார நிகழ்ச்சிகளுக்கு இவரைப் பொறுப்பாளராக நியமித்துக் கொள்வது வழக்கம். விளையாட்டுப் போட்டி, தமிழ்த் தினவிழா, பொருட்காட்சி ஆகியவற்றைப் பொறுப் பேற்றுத் திறம்பட நடாத்தும் திறமைசாலி.

இவ்வித்தியாலயத்தில் இருபது வருடங்கள்வரை சேவை செய்து வித்தியாலய வளர்ச்சிக்குப் பெருந்துணை புரிந்தவர். வித்தியாலய பரமானந்தர் ஞாபக மண்டபத்தைக் கட்டி முடிப்பதற்கு நிதி சேகரிக்கப் பல இடங்களுக்கும் சென்றவர்களில் இவரும் ஒருவர். 01.01.1968இல் தலைமை ஆசிரியராகப் பதவி உயர்வு பெற்றுக் கேகாலைப் பகுதியிலுள்ள புலத்கோப்பிற்றிய அரசினர் பாடசாலைக்குச் சென்றார். பின்பு தெல்லிப்பழை கிழக்குச் சைவப்பாடசாலையில் அதிபராகக் கடமையாற்றினார்.

இவர் சிறந்த தொழிற்சங்கவாதி, ஆசிரிய சங்கங்களில் முக்கிய பதவி வகித்து சேவை செய்தவர். குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தில் சிரமதான வேலைகளை மேற்கொண்டு குறிப்பாக ஈழகேசரிப் பொன்னையா வீதியை அமைக்க உதவி கிராமத்துத் தொண்டாற்றியவர். சன்மார்க்க சபையின் பொதுக்காரியதரிசியாக நெடுங்காலம் இருந்து அதன் வளர்ச்சிக்காக உழைத்தவர். குரும்பசிட்டி அம்பாள் ஆலயத்தில் திருவெம்பாவைக் காலத்தில் நடைபெறும் சமயச் சொற்பொழிவுகளை ஒழுங்கு செய்தவர். அம்பாள் ஆலய அழகிய சித்திரத்தேர் திருப்பணிக்காக முன்னின்று உழைத்தவர்.*

திருமதி தனேஸ்வரி கணபதிப்பிள்ளை

திருமதி தனேஸ்வரி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பொன். பரமானந்தர் வித்தியாலயத்தில் (1936 - 1969) சுமார் 33 வருடங்கள் வரை ஆசிரியராகச் சேவை செய்துள்ளார். இவர் வீமன்காமத்தைப் பிறப்பிடமாகவும் குரும்பசிட்டியைப் புகலிடமாகவும் கொண்டவர். வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் முதல்

முதலாக ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர். இப்படசாலை ஆசிரியர் திரு. சீ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களை விவாகம் செய்த காரணத்தால் இவர் இப்பாடசாலைக்கு உதவி ஆசிரியரானார்.

இவர் இப்பாடசாலைக்கு வருவதற்கு முன் பெண்கள் யாரும் மேற்கல்வி கற்காத காரணத்தினால் கல்வியில் நல்ல தகைமையுடைய ஆசிரியைகள் எவரும் இப்பாடசாலையில் இருக்கவில்லை. தையற்பாடம் படிப்பிப்பதற்கும் தராதரப் பத்திரமற்ற பெண்களே நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். இவரே தராதரப்பத்திரம் பெற்று நியமிக்கப்பட்ட முதற்பெண் ஆசிரியராவார். இக்காரணத்தால் “தையல் வாத்தியார்” என்ற காரணப் பெயரையும் இவர் பெற்று விட்டார். இவருடைய அரிய சேவையே இப்பாடசாலையில் பல பெண் பிள்ளைகள் தையல், மனையியல், சுகாதார பாடங்களில் S.S.C வகுப்புப் பரீட்சையிற் சித்தி பெறவும் ஆசிரியர்களாக வெளியேறவும் காரணமாக இருந்தது எனலாம்.

“எண்ணுமெழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்” என்பதை

மந்திரமாக எண்ணி தமது மாணவருக்கு எண் பாடத்தையும் எழுத்துப்பாடத்தையும் அதிகம் முக்கியப்படுத்திக் கற்பித்து எண்ணற்ற மாணவர்களை இப்பாடங்களில் திறமையடைய செய்ததாற்றான் பல மாணவர் பல்கலைக்கழகம் வரை செல்ல உதவியாயிருந்தது எனலாம்.

இவரது குடும்பக் கலை இசைக் கலையாகும். இவர் பாட்டுக்களை இனிமையாகப் பாடும் ஆற்றல் படைத்தவர். இவரது இனிய பாடல்களைக் கேட்கவும் இவரைப் பின்பற்றிப் பாடவும் மாணவர் மிக ஆவலாக இருப்பர். இவருடைய படிப்பித்தல் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ற வாறு துடிப்பாகவும் அமைந்துவிடும். பல சிறு கதைகளை மாணவரைக் கொண்டு நடிப்பித்து உற்சாகம் ஊட்டுவது இவரது வழக்கம்.

பாடசாலைகட்கிடையே நடைபெறும் போட்டிகளுக்குத் தாமே பாட்டுக்களை இயற்றி மாணவரைக் கொண்டு பாடுவித்து பரிசில்கள் பெற்று இப்பாடசாலைக்குப் பெரும் புகழீட்டித் தந்துள்ளார். பாடசாலை அலுவல்களுடன் மாத்திரம் நின்றுவிடாது மாதர் கிராம முன்னேற்றச் சங்கம், மாதர் ஐக்கிய சங்கம் இவற்றை ஆரம்பித்து நடாத்தி இக்கிராமத்தின் சிறப்புக்கும் பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கும் வழி காட்டியாக இருந்தவர்.*

திருமதி மங்களேஸ்வரி சின்னத்துரை

1928 ஆம் ஆண்டு குரும்ப சிட்டியின் புகழ்பூத்த ஆசிரியர்களில் ஒருவரான மா. சின்னப்பு அவர்களது சிரேட்ட புத்திரியாகப் பிறந்தவர் மங்களேஸ்வரி அவர்கள். தமது ஆரம்பக் கல்வியை மகாதேவா வித்தியாசாலையிற் பெற்றுத் தந்தையார் கற்பித்த தெல்லிப்பழையூனியன் கல்லூரியில் இடைநிலைக் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். அங்கு எட்டாம் வகுப்பு வரை கற்றபின் சுன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரியில் பயின்றார்.

1949இல் குரும்பசிட்டி மகாதேவா வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராகி 1950, 51இல் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றுத் திரும்பினார். தன் ஆசிரியப் பணியை 1985இல் முடித்துக் கொள்ளும்வரை இப்பாடசாலையிலேயே பணிபுரிந்தார். பிற்காலத்தில் உப அதிபராகவும் சிலகாலம் கடமையாற்றினார்.

இப்பாடசாலையில் 37 ஆண்டுகள் கடமையாற்றிய மங்களேஸ்வரி அவர்கள் விசேடமாக ஆங்கில பாடத்தைப் போதித்து வந்தார். இக்கால கட்டத்திற் கற்ற மாணவர்கள் அனைவரும் அவரிடம் ஆங்கில போதனையைப் பெறத் தவறவில்லை என்றே கூறலாம். தந்தையாரிடம் கற்றுக் கொண்ட கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, இனிய சுபாவம், கிராமப்பற்று என்பன குரும்பசிட்டி கல்விச் சமூகத்தில் ஒரு தனியான இடத்தையும் மதிப்பையும் இவருக்குத் தேடித்தந்தன. கல்விசார் நிறுவனங்கள் நடத்திவந்த ஆங்கிலப் போட்டிகளுக்கு மாணவர்களைத் தயார்ப்படுத்திப் பல வெற்றிகளையும் பெறச்செய்து பாடசாலைக்குப் பெரும் புகழை இவர் பெற்றுத் தந்தார்.*

திருமதி செல்லம்மா கனகசுந்தரம்

திரு. பொன். பரமானந்தரது பாடசாலையிலேயே ஆரம்பக்கல்வி கற்றுப் பின் வயாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் கற்றுயர்ந்தவர் திருமதி செல்லம்மா அவர்கள். 1.1.1970 முதல் 31.12.1990 வரை சரியாக 21 ஆண்டுகள் பொன். பரமானந்தர் மகாவித்தியாலயத்திலே ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர்.

இங்கு அவர் கடமையேற்ற காலத்திலிருந்து பாடசாலை நிர்வாகத்திற்கு மிகுந்த உறுதுணையாக இருந்து வந்தார். நேரகூசி, நிதிச் செயற்பாடுகள், கடிதத் தொடர்புகள், ஆவணங்களைப் பேணுதல் முதலான சகல விடயங்களையும் பொறுப்பேற்றுச் செய்தவர். தமிழ், சமூகக் கல்வி, கணிதம் முதலான பாடங்களைத் திறம்படக் கற்பிப்பார். ஆதலால் மாணவர் மத்தியில் நன்மதிப்புடைய வராகக் காணப்பட்டார். பாடசாலையின் இணைப்பாட விதானச் செயற்பாடுகளுக்கான செயற்குழுக்களில் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டிய ஒருவர்.*

திருமதி யோகேஸ்வரி நவரத்தினம்

திருமதி யோகேஸ்வரி நவரத்தினம் அவர்கள் 1935இல் எமதுாரிற் பிறந்தார். இவ்வித்தியாலயத்திலே ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்றுப் பின் வயாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் இடைநிலைக் கல்வியைப் பெற்றார். 1958, 59இல் கோப்பாய் மகளிர் அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலையில் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றார்.

முதலில் நாவலப்பிட்டியிலும் பின் கொழும்பிலும் சுமார் எட்டு ஆண்டுகள் கடமையாற்றி 01.01.1972இல் இங்கு மாற்றலாகி வந்தார். ஓய்வுபெறும் காலம்வரை இங்கேயே கடமையாற்றிய இவர் 30.03.1990 முதல் பிரதி அதிபராகவும் விளங்கினார்.

பாடசாலையின் புறவேலைகளில் உற்சாகமாகக் கலந்து கொள்வார். பரிசளிப்பு விழாக்குழு, விளையாட்டுக் குழுக்களில் முக்கிய உறுப்பினராகி அவற்றைச் சிறப்பாக நிறைவேற்றி வந்தார்.

கற்பித்தற் திறனும் கடமை உணர்வும் மிக்க இவர் தன்னை உருவாக்கியது இப்பாடசாலையே என்ற உணர்வோடு நன்றிக் கடனாகப் பாடசாலை பலவித அல்லல்களை எதிர்கொண்ட போதெல்லாம் தனது பங்களிப்பைச் செய்து வந்தார். இரண்டாவது முறையாக இடப்பெயர்வைச் சந்தித்த இப்பாடசாலையின் உயிரோட்டத்திற்குத் தனது நலன்களை மறந்து தன்னாலான கடமைகளைச் செய்து வந்தார். 24 ஆண்டுகள் இங்கு சேவை செய்துள்ளார்.*

குரும்பசிட்டி ஆசிரியர்கள்

மறைந்த ஆசிரியர்கள்

திரு.பொ. பரமானந்தர்
 திரு.கோ. நமசிவாயம்
 திரு.வ. பொன்னுக்குமாரு
 திரு.க. சுந்தரமூர்த்தி
 திரு.சி. இராஜசிங்கம்
 திரு.நா. சிவசாமி யையர்
 திரு.வ. நடராசா
 திரு.தி. சின்னத்தம்பி
 திரு.பொ.கந்தப்பு
 திரு.வ. கந்தையா
 திரு.நா. சிவசுப்பிரமணியம்
 திரு.த.கதிரவேலு
 திரு.க.கணேசநாதன்
 செல்வி அ. சின்னம்மா
 திரு.சி. கந்தையா
 திரு.ப. கந்தையா
 திரு.செ. தம்பிப்பிள்ளை
 திரு.வ. கனகரத்தினம்
 திரு.நா. சண்முகம்
 திரு.க. நாகலிங்கம்
 திரு.க. அருணாசலம்
 திரு.தி. சுப்பிரமணியம்
 திரு.வ. இளையதம்பி
 திரு.தா. இளையதம்பி
 திரு.சி. இரத்தினம்

திரு.து. தில்லைநடேசன்
 திரு.த. அரியரத்தினம்
 திருமதி க. ஆச்சிமுத்து
 திரு.வ. இராமலிங்கம்
 திரு.ப. வைத்தியலிங்கம்
 திரு.சீ. கணபதிப்பிள்ளை
 திரு.வை. துரையப்பா
 திரு.மா. சின்னப்பு
 திரு.சீ. தம்பிப்பிள்ளை
 திரு.கனக. செந்திநாதன்
 திரு.சி. கதிரவேலு
 திரு.த.க. செல்லையா
 திரு.இ. குமாரதேவன்
 திரு.மு.க. சுப்பிரமணியம்
 திரு.நா. பத்மநாதன்
 திரு.நா. கிருஷ்ணானந்தன்
 திருமதி ப. தம்பிப்பிள்ளை
 செல்வி நா. ஞானேஸ்வரி
 திருமதி ப. சாந்தராசா
 திருமதி ச.மார்க்கண்டு
 திருமதி ச. சுப்பிரமணியம்
 திருமதி சா. நடராசா
 திருமதி தி. சிவராசா
 திருமதி ப. சுப்பிரமணியம்
 திரு. இ. அருமைநாயகம்

சேவையிலிருந்து விலகிய ஆசிரியர்கள்

திரு.மு. இராமலிங்கம்
 திருமதி செ. கனகசுந்தரம்
 திரு.வி. புவனேந்திரன்
 திருமதி யோ. நவரத்தினம்
 திருமதி ம. மகாதேவி
 திரு.சி. இரத்தினம்
 செல்வி ச. நடராசா
 திரு.க. சோமசுந்தரம்
 திருமதி ம. குணரத்தினம்
 திரு.A.T. பொன்னுத்துரை
 திருமதி விமலேஸ்வரி
 திருமதி சா. சிதம்பரநாதன்
 திருமதி வி. சுப்பிரமணியம்
 திருமதி த. கணபதிப்பிள்ளை
 திரு.தி. சிவராசா
 திருமதி ச. சுப்பிரமணியம்
 திரு.அ. பஞ்சலிங்கம்
 திரு.பா. சிவகுரு
 திரு.ச. சுப்பிரமணியம்
 திரு.வி. கந்தவனம்
 திருமதி சு. பத்மநாதன்
 திரு.செ. சின்னத்தம்பி
 திருமதி ந. இராமலிங்கம்
 செல்வி ப. தில்லையம்பலம்
 திருமதி பா. சொர்ணராசசிங்கம்
 திருமதி ச. ஆறுமுகசாமி
 திருமதி ம. சின்னத்துரை
 திரு.க. கோபிநாத்
 திருமதி செ. சுப்பிரமணியம்
 திரு.சா. நடராசா
 செல்வி த. வேலுப்பிள்ளை
 திரு.இ. நவரத்தினம்
 திரு.சி. சிவானந்தம்
 திருமதி வி. சின்னத்துரை
 திருமதி ர. ஈஸ்வரகுமார்
 திருமதி ம. மகாதேவன்

திரு.ந. யோகராசா
 திருமதி க. சதாசிவசங்கரி
 திருமதி இ. கோபிநாத்

சேவையிலுள்ள ஆசிரியர்கள்

திரு.ஆ.சி. நடராஜா
 திரு.க. சுவதாசன்
 செல்வி வ. குமாரசாமி
 திரு.எஸ். யோகராசா
 திருமதி தயாநிதி மோகன்
 திருமதி வ. பத்மநாதன்
 திருமதி சி.சிவசுப்பிரமணியம்
 திரு. அ. உதயகுமார்
 செல்வி யோ இராசேந்திரம்
 திரு. க. பரிபூரணானந்தன்
 திரு. அ.ஜெயதாசன்
 செல்வி ம. விசுவலிங்கம்
 திருமதி அ. யோகராசா
 திரு. ஆ. மகாதேவன்
 திருமதி ம. உதயகுமார்
 செல்வி ம. விசுவலிங்கம்
 திருமதி ஜெ. தேவராசா
 திரு.B. உதயகுமார்
 திரு. ந. காளிதாசன்
 திருமதி த. காளிதாசன்
 திரு. பொ. இரவிச்சந்திரன்
 திரு. கு. இராசநாயகம்
 திருமதி. த. தர்மரத்தினம்
 செல்வி கி. கந்தையா
 திருமதி பு. இராசநாயகம்
 திருமதி சு. செல்வநேசன்
 திருமதி ம. உதயகுமார்

தொகுப்பு:

திரு.க. இராமநாதன்

குரும்பசிட்டியும் சட்டத்துறையும்

- சட்டத்தரணி கணபதிப்பிள்ளை சிவபாதம்

எமது கிராமம் சிறியதாக இருந்தபொழுதிலும் அது கலை கலாசாரப்பண்பாடுகளில் தனக்கென ஓரிடத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டு அதிஉன்னத நிலைமையில் இருந்தமையை யாராலும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது. இன்று எமது கிராமம் சிங்கள இனவாத அரசால் அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயம் என்ற போர்வையில் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பூமியாக மாறி உள்ளது. சொத்துக்கள் அழிக்கப்பட்டும் உறவுகள் பறிக்கப்பட்டும் அவர்களது சமூக வாழ் குழல் யாவும் அவர்களது பாரம்பரிய பூமியிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டும் சீர்குலைக்கப்பட்டதால் இன்று அந்நிய பிரதேசங்களில் அவர்கள் சிதறடிக்கப்பட்ட சமூகமாக மாற்றப்பட்டுள்ளனர்.

அமைதியாக கண்ணியமாக வாழ்ந்த மக்கள் கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாகத் தமது சொந்த மண்ணில் இருந்து இடம்பெயர்ந்து சொந்த நாட்டிலேயே அகதிகளாக்கப்பட்டும் அந்நிய பிரதேசங்களில் பிடிப்பற்ற வாழ்க்கையை விரும்பியோ விரும்பாமலோ தொடர வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளனர். எங்கள் புனிதமான பூமி இன்று இரத்தக்கறை படிந்த பூமியாக மாற்றமடைந்துள்ளது. நில புலன்களெல்லாம் எல்லைகளற்று உரிமை கோரமுடியாத அளவுக்குத் தரிசு நிலமாக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு மேலாக பயிர்கள் விதைக்கப்பட்டபூமி இன்று கண்ணி வெடிகள் விதைக்கப்பட்ட பூமியாகக் காட்சியளிக்கின்றது.

இந்நேரத்தில் எங்கள் மண்ணின் பெருமையை நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் திரு.ஜெகதீஸ்வரன் அவர்கள் எங்கள் கிராமத்தின் வரலாற்றுச் சிறப்புக்களையும் கலை கலாசார மேம்பாடுகளையும் அவை வளருவதற்கு அர்ப்பணிப்புடன் பங்களிப்புச் செய்தவர்களையும் நினைவு கூருவதோடு அவற்றை ஆவணப்படுத்தி அடுத்த சந்ததியினருக்குக் கையளிக்க எடுத்த முயற்சியை நாம் உண்மையிலேயே மனப்பூர்வமாகப் பாராட்ட வேண்டும்.

இன்று வரலாற்றை மறைத்தும் திரிபுபடுத்தியும் மிகைப்படுத்தியும் கூறும் காலமாகவுள்ளது. வரலாற்று நிகழ்வுகள் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது எவ்வளவுக்கு முக்கியமோ அதேயளவு முக்கிய நிகழ்வுகள் மறைக்கப்படாமலும் திரிபுபடுத்தப்படாமலும் மிகைப்படுத்தப்படாமலும் கூறப்பட வேண்டும் என்பதாகும். நான் சட்டத்தரணி என்ற வகையில் சில விடயங்களை எம் மண்ணுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கலாம் என்று நினைக்கின்றேன். உண்மையிலேயே எமது கிராமத்தில் கலை கலாசார பாரம்பரியங்கள் வளர்ச்சியடைந்து காணப்பட்ட அளவுக்குச் சட்டத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி காணப்படவில்லை என்று தான் கூற முடியும்.

எமது கிராமத்துக்கும் சட்ட முறைமைக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பார்க்கும் போது எங்கள் கிராமம் தேசவழமைச் சட்டத்தால் ஆளப்பட்ட ஓர் பிரதேசம். எங்கள் மக்கள் சட்ட திட்டங்கள் இருப்பதை அறியாமலேயே அதற்கு மேலாகக் கண்ணியமாக வாழ்ந்தார்கள் என்று தான் கூறவேண்டும். அமைதியான கிராமம். பண்பான மக்கள். அப்படியாக இருக்கும் போது சட்ட திட்டங்கள் அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டதாக இருக்கவில்லை. நான் அறிந்த மட்டில் பாரதூரமான கொடூரமான சம்பவங்ககள் நிகழ்ந்ததாகக் கேள்விப்படவில்லை. மாறாகச் சிறுசிறு பிரச்சனைகள் ஏற்படும் பொழுதெல்லாம் ஊரவரே தலையிட்டு அதற்கு முடிவு கட்டும் நிலமைதான் காணப்பட்டது. சட்ட திட்டங்களோ நீதிமன்றங்களோ தேவைப்படாமலேயே காரணம் எம் மக்கள் வக்கிரகுணம் கொண்டவர்களாக இல்லாது பண்பானவர்களாக இருந்தமையே என்று கூறலாம்.

குடியியல் குற்றவியல் வழக்குகளைப் பொறுத்தமட்டில் பொதுவாக ஆதனக் கைமாற்றம் மரணசாதன விடயங்கள் போன்றவற்றிற்குச் சட்டமுறைமைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தனவே அன்றி நீதிமன்றங்களில் கட்சிக்காரர்களாகத் தோன்றி எதிரும் புதிருமாக நின்று வழக்காடிய சம்பவங்கள் அறியப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இப்படி இருந்த பொழுதிலும் எங்கள் கிராமத்தில் இருந்து பலர் சட்டக்கல்வி

கற்கவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் இலங்கைச் சட்டக் கல்லூரி பல்கலைக்கழகம் வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் போன்றவற்றில் சென்று சட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டு சட்டப் பட்டதாரிகளாகவும் சட்டத்தரணிகளாகவும் நீதித்துறை சார் உத்தியோகத்தர்களாகவும் வந்து சட்டத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்குத் தங்கள் கடமைகளைச் செய்வதில் பணியாற்றத் தவறவில்லை.

இலங்கை வரலாற்றை ஆராய்வோமேயானால் 19ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இருந்து இலங்கை அரசியலிலே சட்டத்தரணிகளின் செல்வாக்கு மேலோங்கி இருந்தமையை அவதானிக்க முடியும். இதற்குக் காரணம் சட்டத்தரணிகளுக்கும் மக்களுக்கும் இடையே நெருங்கிய உறவு பேணப்பட்டு வந்தமையே காரணம் ஆகும். இதன் அடிப்படையில் பார்ப்போமேயானால் எங்கள் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு. ஆர்.ஆர். நல்லையா அவர்களின் குடும்பத்தினர் சட்டத்துறையில் ஆற்றிய பங்களிப்புப் பற்றியும் அவர்களுக்கும் அரசியலுக்கும் இருந்த தொடர்புகள் பற்றியும் மேலதிக நீதவான் மனோ சிறிதரன் அவர்கள் குரும்பசித்தியும் சட்டப் பாரம்பரியமும்” என்னும் நூலில் விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

என்னைப் பொறுத்த மட்டில் குரும்பசித்தியில் சட்டத்தரணிகளாக வாழ்ந்து தம் தொழிலைச் சமூகத்துக்கு அளித்தவர்களாகச் சட்டத்தரணி வேலுப்பிள்ளை மகாதேவன் அவர்களையும் திரு. மனோ சிறிதரன் அவர்களையும் குறிப்பிடலாம் என நினைக்கின்றேன். இவர்கள் இருவருமே கிராமம் இருக்கும் பொழுது எம் மண்ணில் மக்களுடன் வாழ்ந்து கொண்டு தங்கள் சட்டத் தொழிலைச் சரிவரச் செய்தவர்களாவர். இவர்கள் இருவருமே தனியே சட்டத்துறையுடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை பல்துறைசார் வல்லங்களாக தங்களை அடையாளப்படுத்தியவர்களாவர்.

எம்மண் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு மக்கள் அகதிகளாக்கப்பட்டு வேறு இடங்களில் இவர்கள் இருந்த பொழுதும் இருவரிடமுமே மண்பிடிப்பு நிறையவே இருப்பதை அவதானிக்க முடியும்.

இருவருமே ஊரார் தொடர்பில் நெருங்கிய உறவுகளை வைத்திருக்கின்றார்கள் ஊரவர்கள் சந்திக்கும் போதெல்லாம் எமது கிராமத்தை நினைவூட்டுவார்கள் பழையனவற்றை இரைமீட்பார்கள். உண்மையிலே பெருமைப்படவேண்டிய விடயம். அதற்கு மேலாகக் குரும்பசிட்டி மக்களோடு மட்டுமல்லாது மற்றவர் தொடர்பிலும் ஓர் உயரிய சமூகப்பார்வை உள்ளதைப் பார்க்கின்றேன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சட்டத்தரணிகளில் பெரும்பாலானோர் தங்களை ஒரு படிமேலாக நினைத்து வாழும் சமூகத்தில் இவர்கள் எளிமையானவர்களாகவும் எம்மண்ணுக்குரிய பண்பாட்டுடன் யாருடனும் பழகும் தன்மையுடையவர்களாகவும் உள்ளனர். எவரும் பெற்ற மகனிடமோ, சகோதரனிடமோ சென்று சட்ட ஆலோசனை கேட்பது போல உரிமையுடன் அணுகவும் ஆலோசனை பெறக்கூடியவர்களாகவும் வாழ்கின்றனர்.

திரு மனோ சிறிதரன் அவர்கள் தொழில் நியாயசபைத் தலைவராகவும் மேலதிக நீதவான் ஆகவும் தொழில் புரிந்து அண்மையில் ஓய்வுபெற்றுள்ளார். அப்படியாகக் கௌரவத்திற்குரிய தொழிலைப் புரிந்தாலும் தொழிலில் கண்ணியத்தைப் பேணி நடப்பதோடு சொந்த வாழ்க்கையில் மிக எளிமையான வாழ்க்கையைக் கடைப்பிடித்து மக்களுடன் மக்களாக வாழ்கின்றார். இவரது உறவுகள் வர்க்க வேறுபாடின்றி மனிதநேயத்துடன் நடப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவரது குரும்பசிட்டியும் சட்டப்பாரம்பரியமும் என்ற நூலில் திரு வேலமுதன் அவர்கள் இவரைப்பற்றி மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மற்றும் குரும்பசிட்டியில் பிறந்து சட்டத்தரணிகளாக சத்தியப்பிரமாணம் செய்து பிறந்த மண்ணிலேயே சட்டத்தரணிகளாகக் கால் பதிக்க முடியாது சட்டத்தொழிலை ஆற்றி வருபவர்களாக நான் உட்பட (கணபதிப்பிள்ளை சிவபாதம்) சுவர்ணராஜா நிலச்சன் சுவர்ணராஜா நிசாந்தன் சுப்பையா சிவபாதம் அவர்களையும் குறிப்பிடலாம்.

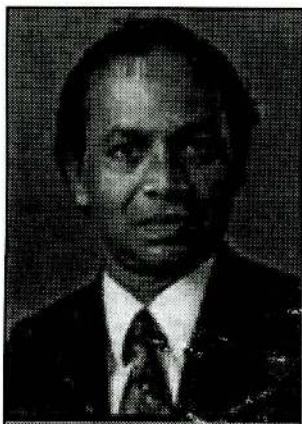
இங்கு மேலதிக நீதவான் மனோ சிறிதரன் அவர்கள் "குரும்பசிட்டியும் சட்டப் பாரம்பரியமும்" என்னும் நூலில்

விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ள விடயங்களை உங்களுக்குத் தருவது பொருத்தமானதென எண்ணுகிறேன்.

சட்டத்தரணி சுப்பையா சிவபாதம் அவர்கள் குரும்பசிட்டி பொன் பரமானந்த வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பக் கல்வியைத் தொடங்கிப் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கலைப் பட்டதாரியாகப் பட்டம் பெற்றுப் பின் வங்கித் தொழிலில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். இவரது கடும் முயற்சியால் வங்கித் தொழிலிலே பல உயர் பதவிகள் பெற்றுப் பின் மக்கள் வங்கியின் உதவிப் பிரதேச முகாமையாளராகக் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றார். இவர் சட்டக் கல்வி மீத கொண்ட ஆர்வத்தினால் சட்டக் கல்லூரி சென்று சித்திய டைந்து இன்று சட்டத்தரணியாகத் தனது தொழிலை ஆரம்பித் துள்ளார். இவர் கல்வி கற்பதற்கு வயது ஒரு பிரச்சனையில்லை என்பதற்கு ஓர் உதாரண புருசராகத் திகழ்கின்றார்

இப்படியாக எங்கள் சிறிய கிராமத்தில் எத்தனையோ சட்டத்தரணிகள் இருந்தும் இன்று சட்டத்திற்கு முரணாக எம்மண் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் அதைத் தடுக்கவோ நீதிமன்றம் சென்று நியாயம் பெறவோ முடியாதவர்களாக வாழ்கின்றோம். ஏல்லாவற்றுக்கும் மேலாக எம் மக்கள் அடிப்படை உரிமையை இழந்தவர்களாகவும் மனித உரிமை மறுக்கப்பட்டவர்களாகவும் வாழ வேண்டிய நிலமையை அரசு தோற்றுவித்துள்ளது.

உச்ச நீதி மன்றம் மீளக் குடியேறலாம் எனத் தீர்ப்பளித்த போதிலும் நடைமுறைச் சாத்தியம் அற்ற நிலைமையே காணப்படுகின்றது. இவற்றிலிருந்து சட்டத்துறை சட்டத்தரணிகள் மக்கள் ஆகிய உறவுகளுக்கிடையே பெரிய இடைவெளி ஏற்பட்டுள்ளதைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக எம் மக்கள் நியாயம் வெல்லும். அன்று நாம் திரும்பவும் எம் மண்ணில் வாழ்வோம் என்ற மன ஏக்கத்துடனேயே அந்நிய மண்ணில் தங்கள் வாழ்க்கையைத் தொடருகின்றார்கள். அவர்களின் விருப்பம் நிறைவேற வேண்டும் என்பதே எனது அவா.

திரு. மனோ சிறீதரன்

- வேல் அமுதன்

மனோ சிறீதரன் அவர்கள் மனோரஞ்சிதன் - மனோன்மணி தம்பதிகளின் புதல்வனாவார். இவர் ஆரம்பக் கல்வியை குரும்பசிட்டி மகாதேவா வித்தியாசாலையிலும் இடை நிலைக் கல்வியை தெல்லிப் பழை மகாஜனாக் கல்லூரியிலும் ஹாட்லிக் கல்லூரியிலும் பயின்ற இவர் பேராதனை பல்கலைக் கழகத்தில் கலைப் பட்டத்தினைப் (B.A) பெற்றுக்கொண்டார். பல்கலைக்கழக காலத்தில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாணவப் பேரவையின் உறுப்பினராகத் தேர்தல் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்டதுடன் மாணவப் பேரவையின் நடவடிக்கைகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார்.

மனோ சிறீதரன் அவர்கள் இன்முகம் கனிந்த பேச்சு, இனிய சுவாவம் கொண்ட வசீகரன். நேர்மை, அஞ்சாமை, துணிவு உடைய குணாளன். மனித நேயம், சமூக நலனில் அக்கறை மிக்க மானிடன். கடும் உழைப்பு, விடா முயற்சி, சோர்வின்மை மிக்க முயற்சியாளன். இவர் சிறந்த ஒரு பேச்சாளரும் எழுத்தாளரும் ஆவார். அண்மையில் வெளிவந்த 'பரமானந்தம்' நூற்றாண்டு நிறைவு மலரில் அவர் எழுதிய 'கலை மலிந்த பூமி' என்ற அருமையான ஆய்வுக் கட்டுரை அவரின் எழுத்தாற்றலுக்கும் கிராம பக்திக்கும் ஒரு நல்ல சான்று.

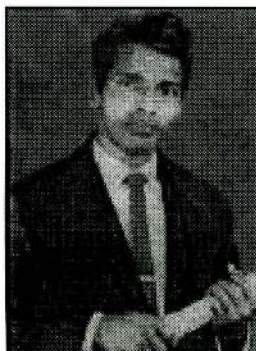
ஆயிரத்து தொழாயிரத்து எண்பதுகளில் மனோ சிறீதரன் சட்டத்தரணியாக மிளிர்ந்த காலத்தில் அவரின் அலுவலகம் குரும்பசிட்டியில் இருந்தது. அவர் மல்லாகம்,

யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை ஆகிய நீதிமன்றங்களில் குடியியல், குற்றவியல் சட்டத்தரணியாகப் பிரகாசித்தார்.

இவரின் அறிவு, ஆற்றல், அர்ப்பணம் ஆகிய வற்றின் அங்கீகாரமாக 1988ம் ஆண்டு தொழில் மன்ற நீதிபதியாகவும் அதனைத் தொடர்ந்து 1998ம் ஆண்டு மேலதிக நீதிவானாகவும் நியமனங்கள் வழங்கப்பட்டன. தொழிலுண்டு, தானுண்டு, தன் குடும்பம் உண்டென வெறுமையாக ஒரு நீதித்துறை நிர்வாகியாக மாத்திரம் தன் செயற்பாட்டை மட்டுப்படுத்தாது சமூகப் பிரக்ஞையின் உந்தலால் சர்வதேச தொழில் ஸ்தாபனம் (ILO) மனித உரிமைகளுக்கான நிலையம் ஆகியவற்றுக்குக் கணிசமான பங்களிப்பு செய்து வந்தார்.

மனோ சிறீதரன் “Labour Tribunal Journal” சஞ்சிகைக்குக் கனகாத்திரமான ஆக்கங்களையும் வழங்கி அளப்பரிய சேவையாற்றினார்.

குரும்பசிட்டி மண்ணுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் பல்துறை இளைஞர்கள் குறிப்பாக கலை, இலக்கிய அறிஞர்கள் எம்மிடையே பலர் இன்றும் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் நீதித்துறை சார்ந்த அறிஞர் இந்நாள்வரை திரு. மனோ சிறீதரன் மாத்திரமே. இவர் அண்மைக் காலத்தில் ஓய்வுபெற்றுக் கொழும்பில் வாழ்ந்து வருகிறார்.

சட்டத்தரணி திரு. க.வே. மகாதேவன்

குரும்பசிட்டி சட்டத்துறை வல்லுனர் களில் தற்பொழுது இலங்கையில் வசிக்கும் மிக மூத்த உறுப்பினர் சட்டத்தரணி திரு.க.வே. மகாதேவன் அவர்கள் ஆவார். குரும்பசிட்டி திரு.க. வேலுப்பிள்ளை - சுந்தரம் தம்பதியினரின் மகனான திரு.க.வே. மகாதேவன் அவர்கள் ஆரம்பக் கல்வியை குரும்பசிட்டி மகாதேவா வித்தியாசாலையிலும் பின்னர் தெல்லிப்பழை மகாஜனாக் கல்லூரியிலும் பெற்றார். க.பொ.த. உயர்தர வகுப்பில் உயிரியல் விஞ்ஞானத் துறையில் கல்வி பயின்றார்.

இளமைக் காலத்திலேயே அரசியலில் இவர் காட்டிய ஈடுபாடும் சட்டத்துறையின்பால் கொண்ட ஈர்ப்பும் இவரை சட்டக் கல்லூரியில் சட்டப்படிப்பை மேற்கொள்ளத் தூண்டியது. சட்டக் கல்லூரியில் பல நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்றியதுடன் சட்டக்கல்லூரி இந்துமாமன்றத்தின் தலைவராகவும் தமிழ் மன்ற உப தலைவராகவும் பணியாற்றினார். தமிழ் மன்ற விவாதக் குழுவின் உறுப்பினராகத் தொடர்ச்சியாக நான்கு ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். இறுதி ஆண்டில் குழுவின் தலைவராகப் பணியாற்றிய இவர் பல்வேறு விவாத அணிகளுடன் விவாத மேடைகளில் சட்டக் கல்லூரியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார். திரு. மகாதேவன் அவர்கள் ஓர் சித்திரக் கலைஞர் என்றும் கூறலாம். சில பிரமுகர்களின் உருவை அவ்வாறே வரையும் ஆற்றல் கொண்டிருந்தார்.

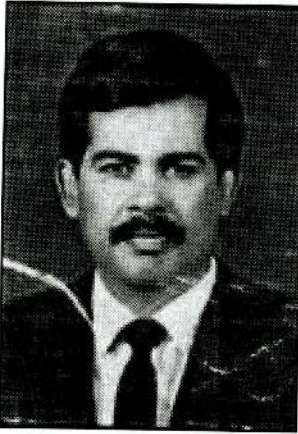
இளமைக் காலத்திலே நடிப்புத் துறையில் ஈடுபாடு காட்டாத போதிலும் சட்டக்கல்லூரி மாணவனாக இருந்த போது நாடகத்துறையிலும் ஈடுபட்டிருந்தார். இவர் முக்கிய பாத்திரமேற்று சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களுடன் இணைந்து நடித்த “கோட்டிற்குப் போகாதே” எனும் நகைச்சுவை நாடகம் குரும்பசிட்டியிலும் மேடையேறியது. கிராமப்புற மாணவனாக இருந்தபொழுதிலும் ஆங்கிலக் கல்வியின் முக்கியத்துவத் தினை உணர்ந்த திரு. மகாதேவன் அவர்கள் மகாஜனாக் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற காலத்தில் இருந்தே மாணவர்

களுக்கு ஆங்கிலம் கற்பித்தலில் ஈடுபட்டிருந்தார். இன்றும் கூட இவர் இப்பணியில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்.

அரசியலில் இவர் காட்டிய அதிதீவிர ஈடுபாடு தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர்களின் நெருங்கிய தொடர்பினை ஏற்படுத்தியது. இவர் 1970ஆம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலில் வடகிழக்கு மாகாணம் முழுவதும் கட்சிக்கான தீவிர பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டார். 1971ஆம் ஆண்டு வழக்கறிஞராகச் சத்தியப் பிரமாணம் செய்துகொண்ட திரு. மகாதேவன் அவர்கள் தன் சொந்த மண் குரும்பசிட்டியிலேயே தன் சட்டத் தொழிலை மேற்கொள்ள விரும்பிச் செயலாற்றினார். சட்டத் தொழிலின் கண்ணியத் தன்மையை அல்லது அது கனவான்களின் உயர் தொழில் என்பதனை அறியாத சிலரின் நடத்தையால் கண்பார்வையை இழக்க நேரிட்டது. இருப்பினும் நெஞ்சறுதியும் அர்ப்பணிப்பும் விடாமுயற்சியும் சேவை மனப்பாங்கும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இவருக்கு வாய்த்த மனையாளின் திறமையும் இவரை இற்றைவரை சட்டத்துறையில் உற்சாகமாக செயல்பட வைக்கின்றன. மகாஜனாக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்க கொழும்புக் கிளையின் உப தலைவர்களில் ஒருவராகவும் திரு. மகாதேவன் அவர்கள் பணிபுரிந்து கல்லூரியின் கல்வி வளர்ச்சிக் குத் தம்மாலான பங்களிப்பினைச் செய்து வருகின்றார்.

காலத்தின் சூழ்நிலையால் இடம் பெயர்ந்து கொழும்பில் வாழ்ந்தாலும் தன் உதவி நாடி வருவோர்க்குத் தன்னால் இயன்றவரை சேவை செய்து வருகின்றார். இவரது பணிக்கு முகம் கோணாது உதவி வருபவர் திருமதி பவானி மகாதேவன் அவர்கள் ஆவார். திருமதி பவானி மகாதேவன் அவர்களது சேவையின் அங்கீகாரமாக அரசு இவருக்கு சமாதான நீதவான் பட்டத்தினையும் வழங்கியுள்ளது. திரு. மகாதேவன் அவர்கள் 2001ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் கொழும்பு மாவட்டத்தில் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பின் அபேட்சகராகப் போட்டியிட்டு கணிசமான அளவு வாக்குகளைப் பெற்றிருந்தார். இவர் குரும்பசிட்டி சட்ட பாரம்பரியத்தில் நீண்டகால இடைவெளிக்குப் பின் வந்த மூத்த உறுப்பினராவர். இவரால் குரும்பசிட்டி சட்ட பாரம்பரியம் பெருமையடைகின்றது.

சட்டத்தரணி கணபதிப்பிள்ளை சிவபாதம்

குரும்பசிட்டி, சட்டத்துறையில் தந்த இளைய பரம்பரையினர் வரிசையிலே திரு. கணபதிப்பிள்ளை சிவபாதம் அவர்கள் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர். திரு. சிவபாதம் அவர்களுடைய குடும்பம் சமூகசேவையில் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்ட குடும்பமாகும். சமூகத்தில் மிகவும் நலிவடைந்த வகுப்பாரின் மேம்பாட்டில் அக்கறை

கொண்டு அதற்குரிய பங்களிப்பினை நல்கியவர்கள்தான் திரு. சிவபாதம் அவர்களுடைய குடும்ப அங்கத்தவர்கள். இவருடைய மூத்த சகோதரராகிய திரு. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தீவிர சமதர்மக் கொள்கையைப் பின்பற்றி அரசியலில் ஈடுபாடு கொண்டவராகக் காணப்பட்டார். திரு.க. சிவபாதம் அவர்களும் அவருடைய கொள்கைகளின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்தார் என்றே சொல்லலாம்.

இவர் ஆரம்பக் கல்வியை குரும்பசிட்டி பொன் பரமானந்தர் வித்தியாசாலையிலும் பின்னர் வசாவிளான் மத்திய கல்லூரியிலும் க.பொ.த. உயர்தர வகுப்பினை தெல்லிப்பழை மகாஜனாக் கல்லூரியிலும் கற்று பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தெரிவானார். பல்கலைக் கழகக் கல்விக்கு சட்டத்துறை பட்டப் படிப்பினைத் (LL.B) தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டார். இவருடைய பரந்த விரிந்த சமூகநோக்கு, தமிழ் இனத்தின் விடிவென்பால் கொண்ட ஈர்ப்பு பல்கலைக்கழக கல்வியைக் கூடச் சிறிது காலம் தாமதிக்கச் செய்தது. ஆயினும் காலதாமதத்தின்

பின்னரும் வெற்றிகரமாக (LL.B) பட்டம்பெற்ற திரு. சிவபாதம் அவர்கள் 1991ஆம் ஆண்டு சட்டத்தரணியாக சத்தியப் பிரமாணம் செய்து கொண்டார். கல்வியின்பால் மட்டுமன்றி ஓர் சிறந்த விளையாட்டு வீரராகவும் திகழ்ந்த இவர் 1980ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கை ரீதியாக நடாத்தப்பெற்ற கராட்டிப் போட்டியில் தங்கப்பதக்கத் தினை வென்று குரும்பசிட்டிக் கிராமத்துக்குப் பெருமை சேர்த்தார். இதுவரை நாளும் கொழும்பில் குடியியல், குற்ற வியல், கம்பனி ஆகிய துறைகளில் தொழில் புரிந்து வந்த திரு. சிவபாதம் அவர்கள் தற்போது நோர்வே நாட்டில் வாழ்ந்து வருகிறார்.

திருமதி நாகராஜேஸ்வரி சிவபாதம்

சட்டத்தரணி திரு.க. சிவபாதம் அவர்களின் துணைவியார் நாகராஜேஸ்வரி அவர்களும் கொழும்பில் தொழில் புரியும் மிகவும் சுறுசுறுப்பான சட்டத்தரணியாவார். வட்டுக்கோட்டை அராலியைச் சேர்ந்த துரைரத்தினம் செல்வரத்தினம் தம்பதிகளின் மகளாகிய நாகராஜேஸ்வரி அவர்கள் கொழும்பு பல்கலைக்கழக சட்டத்துறைப்

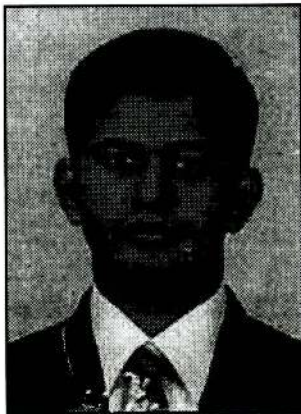
பட்டதாரி (LL.B) ஆவார்.

திரு.க. சிவபாதம் அவர்களைக் கரம்பற்றியதன் காரணமாக குரும்பசிட்டி மண்ணின் மருமகளாகியதுடன் குரும்பசிட்டி சட்டபாரம்பரியத்தின் அங்கத்தவராகிவிட்டார். ஆரம்பக்கல்வியை வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக்

கல்லூரியிலும் பின்னர் கொழும்பு சென்கிளையர் பெண்கள் பாடசாலையிலும் பயின்றார். பின்னர் கொழும்பு பல்கலைக் கழக சட்டமணிப் பட்டத்தினையும் பெற்று 1988ல் சட்டத்தரணி யாக சத்தியப் பிரமாணம் செய்து கொண்டார். பல்கலைக் கழக காலத்தில் அறங்கூறும் அவையத்தோர் போட்டியில் முறையே 1982ம், 1983ம் ஆண்டுகளில் வெள்ளிப்பதக்கம், தங்கப்பதங்கங்களைச் சுவீகரித்துக் கொண்டவர். பாடசாலைக் கல்வியோடு மட்டும் நின்றுவிடாது நாடகம், நடனம், சங்கீதம், விளையாட்டு போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்ட இவர் நல்லை ஆதீன “பண்ணிசை மாமணி” பட்டப்படிப்பினை இரு ஆண்டுகளில் பூர்த்தி செய்ததுடன் வட இலங்கை சங்கீத சபையின் ஆசிரிய தரத்திற்கான சான்றிதழையும் பெற்றவர்.

சட்டத்துறையில் புகழ்பெற்ற காலஞ் சென்ற ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி திரு. மோதிலால் நேரு அவர்களின் கனிஷ்ட சட்டத்தரணியாகவும் பணிபுரிந்தவர். அண்மைக் காலம்வரை கணவனுடன் இணைந்து பல்வேறு வகைசார்ந்த சட்டத்துறைகளிலும் தொழில் செய்த இவர் தன் பிள்ளைகளுக்கு ஓர் சிறந்த தாயாக, குடும்பத்திற்கு சிறந்த தலைவியாக, சமூக முன்னேற்றத் திற்கு வழிகாட்டியாக, குடும்பசிட்டி மண்ணிற்குப் பெருமை சேர்க்கும் மருமகளாகத் திகழ்கின்றார். இவருடைய பங்களிப்பு குடும்பசிட்டி கிராமத்தின் மக்களினது கௌரவத் திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஓர் சிறந்த முன் உதாரணமாகும்.

சட்டத்தரணி சுவர்ணராஜா நிலக்ஷன்

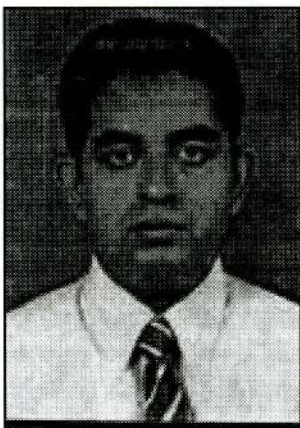
குரும்பசிட்டியைச் சேர்ந்த திரு. சுவர்ணராஜா - ரேணுகா ஆகியோரின் இரண்டாவது மகனான திரு. நிலக்ஷன் அவர்கள் இளமைக் கல்வியைக் குரும்பசிட்டி பொன். பரமானந்தர் வித்தியாலயத்தில் கற்றார். சிறுவயது முதலே கலை, பண்பாட்டு நிகழ்வுகளில் பங்குபற்றி வந்ததுடன் பேச்சு, இலக்கியப் போட்டிகளிலும் கலந்து பல பரிசில்களைப் பெற்று வந்தார். யாழ்ப்பாணம் பரியோவான் கல்லூரியில் 1986ம் ஆண்டு இணைந்து அங்கும் கல்விசார் மற்றும் புறக்கிருத்திய நடவடிக்கைகளில் சிறப்பான பெறுபேறுகளைப் பெற்றார். ஆரம்பப் பிரிவு மற்றும் இடைநிலைப் பிரிவு மாணவர் தலைவராகவும் பணியாற்றியதுடன் பல்வேறு சங்கங்களிலும் இணைந்து செயலாற்றினார். 1992ம் ஆண்டு கொழும்பு நோயல் கல்லூரியில் இணைந்த நிலக்ஷன் குறுகிய காலத்தினுள் கல்லூரியின் பல்துறை நடவடிக்கைகளிலும் ஊக்கத்துடன் ஈடுபட்டு ஆசிரியர்களாலும் மாணவர்களாலும் பாராட்டப்பட்டார். நோயல் கல்லூரி தமிழ் விவாத அணிக்குத் தலைமை தாங்கிப் பல்வேறு கேடயங்களையும் வெற்றிக் கிண்ணங்களையும் கல்லூரி வென்றெடுக்கக் காரணமாய் இருந்ததுடன் சிறந்த விவாதிக்கான பரிசில்களையும் பலதடவைகள் பெற்றார். நோயல் கல்லூரி தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் தலைமைப் பதவியையும் அலங்கரித்த இவர் கல்லூரியின் சிரேஷ்ட மாணவர் தலைவர்களில் ஒருவராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக விவசாய பீடத்திற்குத் தெரிவான இவர் சட்டக் கல்வியில் கொண்ட ஈடுபாடு காரணமாக பல்கலைக் கழகக் கல்வியை இடையில் நிறுத்திக் கொண்டு கொழும்பு சட்டக் கல்லூரியில் தனது சட்டக் கல்வியை 1997ம் ஆண்டில்

ஆரம்பித்து சட்டக் கல்லூரியின் அனைத்துப் பரீட்சைகளிலும் திறமைச் சித்தியைப் பெற்றதுடன் பொது நடவடிக்கைகளிலும் சிறப்பான பங்கை ஆற்றினார். சட்டக் கல்லூரி தமிழ் விவாத அணிக்கு அடுத்தடுத்து இரண்டாண்டுகள் தலைவராக விளங்கியதுடன் அதற்கான அல்ஹாஜ் பாக்கீர் மாக்கார் நினைவுத் தங்கப் பதக்கத்தையும் வென்றிருந்தார். எழுந்தமானப் பேச்சுப் போட்டிக்கான சுவாமிநாதன் நினைவுத் தங்கப் பதக்கம், குமாரசுவாமி விநோதன் ஞாபகார்த்த தங்கப் பதக்கம், அறங்கூறும் அவையத்துக்கு உரைத்தற் போட்டிக்கான இராமநாதன் ஞாபகார்த்த தங்கப் பதக்கம் என்பவற்றுடன் மேலும் பல பதக்கங்களையும் வெற்றிக் கேடயங்களையும் தனதாக்கிக் கொண்ட இவரின் பல்துறை செயற்பாட்டின் பயனாக சட்டக் கல்லூரியில் சகல துறைகளிலும் சிறப்பாகப் பணியாற்றியமைக்காக வழங்கப்படும் 'மன்றம் 90' விருதைத் தொடர்ச்சியாக இரு தடவைகள் வென்ற பெருமையைப் பெற்றார்.

2000ம் ஆண்டு மார்கழி 14ம் திகதி சட்டத்தரணியாகச் சத்தியப் பிரமாணம் செய்து கொண்ட திரு. நிலக்ஷன் பிரித்தானிய உயர்ஸ்தானிகராலயத்தில் அரசியல் மற்றும் பொது அலுவல்கள் அதிகாரியாகப் பணியாற்றி வருகின்றார். பத்திரிகைகளில் இலங்கை அரசியல் மற்றும் சமூக கலை இலக்கிய விடயங்கள் பற்றி பல்வேறு கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ள இவர் 'எழு குரல்கள்' என்னும் செவ்வித் தொகுப்பு நூல் ஒன்றையும் வெளியிட்டுள்ளார். கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தின் ஊடகவியல் டிப்ளோமா சான்றிதழையும் பெற்றிருக்கும் இவர் கொழும்பு பல்கலைக்கழக பட்டப் படிப்புகள் பீடத்தில் வணிக முகாமைத்துவத்துக்கான முதுமானிப் பட்டப்படிப்பையும் மேற்கொண்டார். துடிப்புள்ள இளைஞரான இவர் வளர்ந்து வரும் சட்டத் தரணிகளில் முதன்மையானவராகக் கருதப்படுகிறார்.

திரு. சுவர்ணராஜா நிஷாந்தன்

இவர் ஆரம்பக் கல்வியை குரும்பசிட்டி பொன் பரமானந்தர் வித்தியாலயத்திலும் பின்னர் தெல்லிப்பழை தந்தை செல்வா தொடக்க நிலைப் பள்ளியிலும் பின்னர் யாழ். பரியோவான் கல்லூரியிலும் கற்று உயர்தர பரீட்சையில் சிறப்புச் சித்தி பெற்று பல்கலைக் கழக சட்டபீட மாணவராகத் தெரிவானார். சட்ட மாணிப்பட்டத்தின் (LL.B) பின் சட்டக்கல்லூரியின் இறுதியாண்டுப் பரீட்சையில் முதலாம் வகுப்பில் சித்தியெய்தினார். சட்டத்தரணியாகத் தொழிலை ஆரம்பித்த இவர் சமூக அபிவிருத்தி, சமூக சேவையின்பால் கொண்ட ஈடுபாடு காரணமாக மனித உரிமை நிறுவனத்துடன் தன் செயல்பாடுகளை இணைத்துக் கொண்டார். மனித உரிமைகள் தொடர்பான பல பணிகளில் ஈடுபட்டு மனித உரிமைகள் கற்கை நெறியை வவுனியா, மட்டக்களப்பு, திருமலை போன்ற மாவட்டங்களில் ஏற்படுத்தினார். அத்தோடு வவுனியா மேல் நீதிமன்றத்தில் பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தின் கீழான வழக்குச் சந்தேக நபர்களுக்காக ஆஜராகினார்.

2002ம் ஆண்டு பாங்கொக் நகரில் நடைபெற்ற மனித உரிமைகள் சம்பந்தமான கருத்தரங்கிலும் பங்கு பற்றினார். தற்பொழுது சேலான் வங்கி நிறுவனத்தில் சட்ட அலுவலராக கடமையாற்றும் திரு. நிஷாந்தன் அவர்கள் குரும்பசிட்டி கிராமத்தின்பால் மிகுந்த பற்றுக் கொண்டவர். திரு. நிஷாந்தன் அவர்கள் சட்டத்தொழிலை ஆரம்பித்து மிகவும் குறுகிய காலம் ஆயினும் தன்னுடன் தொழில் புரியும் சக சட்டத்தரணிகளிடத்தில் மிகுந்த நன்மதிப்பைப் பெற்றவர். வணிக, வங்கி, தொழிற் சட்டங்களில் புலமை பெறல் நோக்கமாகக் கொண்ட இவர் பழகுவதற்கு இனிய அமைதியான குணம் கொண்டவர்.

திருமதி உமாநந்தினி நிஷாந்தன்

இவர் கோப்பாயைத் தன் பிறப்பிடமாகக் கொண்டிருந்தாலும் திரு. சுவர்ணராஜா நிஷாந்தன் அவர்களைக் கரம்பற்றியதன் காரணமாக குரும்பசிட்டியின் மருமகளானார். இதனால் திருமதி உமாநந்தினி நிஷாந்தன் அவர்களும் குரும்பசிட்டி சட்ட பாரம்பரியத்தின் அசைக்க முடியாத ஓர் அங்கமாகி விட்டார். சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரியில் கல்வி பயின்று கொழும்பு பல்கலைக் கழக

சட்டப்பீடத்திற்குத் தெரிவான இவர் சட்டமானிப் பட்டத்தில் (LL.B) 2ம் தர மேல் நிலை (Upper Second) தரத்தில் சித்தியெய்தினார். 2001ம் ஆண்டு சட்டத்தரணி பரீட்சையிலும் சித்தியெய்தி சட்டத்தரணியாகச் சத்தியப் பிரமாணம் செய்து கொண்டார்.

கொழும்பு பல்கலைக் கழக சட்ட பீடத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றும் திருமதி. உமாநந்தினி நிஷாந்தன் அவர்கள் தம் கணவர் போன்றே மனித உரிமைகள் விடயத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவராவார். மனித உரிமைகள் இல்லத்தின் செயல்பாடுகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டு வவுனியா, திருமலை ஆகிய மாவட்டங்களில் நடாத்தப்பெற்ற கற்கை நெறிகளில் விரிவுரைகள் நிகழ்த்தியுள்ளார். 2002ம் ஆண்டு மார்கழித் திங்கள் ஜேர்மனியில் நடைபெற்ற மனித உரிமைகள் தொடர்பான கருத்தரங்கிலும் பங்குபற்றினார். சட்டத் துறையிலும் சட்டக் கல்வி சம்பந்தமான மேம்பாட்டிலும் ஆதீத அக்கறையும் ஈடுபாடும் காட்டிவரும் திருமதி உமாநந்தினி நிஷாந்தன் அவர்களின் சட்டத்துறைசார் கல்விக்கான பங்களிப்பு குரும்பசிட்டி சட்ட பாரம்பரிய வளர்ச்சிக்கு ஓர் உந்து சக்தியாகும்.

கலைத் துறையில் எம்மவர்

ம. ஸ்ரீதரன் B.A. (Cey.) தொழில் நீதிமன்ற நீதிபதி,
மேலதிக நீதவான் (கொழும்பு)

மயிலிட்டி தெற்கு என அக்காலத்தில் வழங்கப் பெற்றுப் பின் குரும்பசிட்டி எனப் பெயர் பெற்றிருந்த கிராமம் அது. இலங்கையின் வடபகுதியிலே அமைந்திருந்த ஓர் மாதிரிக் கிராமம் என்றுகூடச் சொல்லலாம். மாதிரிக் கிராமம் என்னும் எண்ணக்கரு மிகவும் அண்மைக் காலத்தில் தோன்றியதொன்றாகும். செயற்கையாகச் சில வளங்களை ஒருங்கமைத்து அரசியல்வாதிகள் அல்லது சமூகவியலாளர்கள் சூட்டும் நாமம்தான் தற்கால மாதிரிக் கிராமங்கள். இவற்றின் அம்சங்களாக ஆலயம், பாடசாலை, பொது நூல் நிலையம், விளையாட்டு மைதானம், பொருளாதாரத்தை வளம்படுத்தும் அல்லது சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் விவசாய நிலம், போக்குவரத்து வசதிகள், பாதைகள், பண்பான நாகரிகம் மிக்க கலாச்சார மேம்பாடுகொண்ட மக்கட்தொகை, மதக்கட்டுப்பாடு, மதக்கட்டுக்கோப்பு ஆகியவையே நவீன மாதிரிக் கிராமங்களின் அம்சங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. மேற்கூறிய சிறப்பம்சங்கள் அனைத்துமே குரும்பசிட்டி எனப் பெயர் பெற்றிருந்த கிராமத்தில் அமைந்திருந்தன.

கலை வளர்ச்சி:

கலை என்றதும் எம் கண்முன்னே நிற்பவை நாட்டியம், நாடகம், சங்கீதம் போன்றவையே. இவற்றினை விட ஏனைய கிராம மக்களுடன் ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து பஸ்துறைக் கலைஞர்கள் சிறப்புற்று இருந்தமையைக் காணலாம். இவர்களின் மூல ஊற்று திரு. பொன். பரமானந்தர் அவர்கள் எனலாம். அந்த வகையிலே துறைபோன கலைஞர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதும் வரலாற்றுத் தேவையும் ஆகும் என்று கருதுகிறேன். சனத்தொகை குறைந்த கிராமமாக இருந்த போதிலும் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும்

ஏதாவது ஒரு கலை பொதிந்திருந்ததை ஆழமாக நோக்குவோர் அவதானிக்க முடியும்.

அச்சுக்கலை: (பத்திரிகை, பதிப்பு)

அச்சுத் தொழில் ஓர் கலையாகவே மதிக்கப் படுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் 1930 முதல் வெளிவந்த பத்திரிகை ஈழகேசரி ஆகும். இதன் ஸ்தாபகர் திரு. நா. பொன்னையா அவர்கள் குரும்பசிட்டி மண்ணின் மைந்தர் ஆவார். இவரது ஸ்தாபனம் தனலக்குமி புத்தகசாலை என்றும் வட இலங்கைத் தமிழ் நூற் பதிப்பகம் என்றும் திருமுகள் அழுத்தகம் என்றும் பெயர் பெற்றிருந்ததுடன் பல வெளியீடுகளையும் பாட நூல்களையும் வெளியீடு செய்தனர். இந்த ஸ்தாபனத்தின் ஐம்பதாம் அறுபதாம் ஆண்டுக்காலப் பகுதி வெளியீடுகள் கூடத் தற்கால நவீன அச்சுயந்திர யுகத்திற்கு ஈடுகொடுக்கக் கூடியவையாக அமைந்ததை அவதானிக்கலாம். இத்தாபனத்தின் வெளியீடுகள் பாடசாலை மாணவர்களின் பாடவிதானங்களிற் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. இத்தாபனத்தில் பணிபுரிந்தோரை ஊழியர்கள் என்பதிலும் பார்க்க கலைஞர்கள் என்பதே பொருத்தமாகும். இவர்களிற் பெரும்பாலோர் குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தோரே. இவர்களிற் குறிப்பிடக் கூடியோர் ஸ்தாபனத்தை திறம்பட நடாத்தி வந்த திரு.கோ. அப்பாக்குட்டி, திரு.மு. சபாரத்தினம் ஆகியோரும் அச்சுக்கோர்த்தல், பதிப்பு ஆகியவற்றில் திறம்படச் செயலாற்றிய திரு. பொ. இராசரத்தினம், புத்தகம் கட்டுதல் சிறப்புத் தேர்ச்சிபெற்ற திரு. ஆ. முத்தையா ஆகியோர் குறிப்பிடக் கூடியவர்கள். இதே போன்று அறுபதுகளில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த திரு.மு.க. சுப்பிரமணியம் 'வெற்றிமணி' என்னும் மாத சஞ்சிகையைத் தொடங்கி வெற்றிகரமாக நடாத்தி வந்ததோடு தொல்லிப்பழை குகன் அச்சுக்கத்தை பொறுப்பேற்று திறம்பட நடாத்தி வந்தார். இவரது ஸ்தாபனத்தில் அச்சுத் தொழில் சார்ந்த சிறந்த தேர்ச்சி பெற்ற திரு.செ. சச்சிதானந்தசிவம், திரு.த. இராசரத்தினம், திரு.க.வே. மகேந்திரன் போன்றோர் கடமை

ஆற்றினார். பின்னாளில் திரு.க.வே. மகேந்திரன் அவர்கள் சாவகச்சேரியில் பிரசித்தி பெற்ற அச்சகமொன்றின் உரிமையாளராக இருந்தார். ஆரம்பத்தில் வெற்றிமணியின் பதிப்பாசிரியராகவும் இவரே கடமையாற்றினார்

இவர்களைவிட நில அளவையாளராகக் கடமையாற்றிய காலஞ்சென்ற அ. சிவதாசன் அவர்கள் அச்சகக் கலையின்பாற் கொண்ட ஈர்ப்பின் காரணமாக சென். செபஸ்தியன் அச்சகம் என்னும் பெயரில் மட்டக்களப்பில் பெரும் அச்சகமொன்றை நடாத்தி வந்ததுடன் பல நூல் வெளியீடுகளையும் செய்தார். அத்தோடு அச்சத் தொழில் சார்ந்த சர்வதேச மாநாடுகளிலும் பங்கேற்றார். எண்பதுகளில் திரு.பொ. பாலசுப்பிரமணியம், திரு.வ. ஸ்ரீதரன், திரு.சி. நடராஜா, திரு.வ. கிருஷ்ணசாமி, திரு.பொ. சிவசுப்பிரமணியம் ஆகியோரின் முயற்சியால் குரும்ப சிட்டியில் அம்பிகா அச்சகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இடப்பெயர்வு காரணமாக இம்முயற்சி பாதிக்கப்பட்டது. திரு.மு.க. சுப்பிரமணியம் ஆசிரியர் அவர்களின் மறைவை அடுத்து தடைப்பட்டிருந்த வெற்றிமணி சஞ்சிகை தற்பொழுது புலம் பெயர்ந்து வாழும் அவரது மகன் திரு.சு. சிவகுமாரன் அவர்களால் ஜேர்மனியில் வெளியீடு செய்யப்படுகின்றது. அத்தோடு புலம்பெயர்ந்து வாழும் இக் கிராமத்து இளைய தலைமுறையினர் பல வெளியீடுகளை செய்து வருகின்றனர்.

எழுத்தாளரும் சமூக சிந்தனையாளருமாகிய திரு.வேல் அமுதன் அவர்கள் குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தில் தகவம், மகவம் எனும் அமைப்புக்கள் மூலம் கலைஞர்களை ஊக்குவிக்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை வகுத்து நடைமுறைப்படுத்தியதோடு பல வெளியீடுகளையும் செய்துவந்தார். இன்று இடம் பெயர்ந்து கொழும்பில் வாழ்ந்த போதும் தன் முய்சியில் தளராது பல நூல் வெளியீடுகளை மேற்படி அமைப்புக்கள் மூலம் செய்து வருகின்றார். பதிப்புக்கள் என்று குறிப்பிடும்போது முக்கியமாகக் குரும்பசிட்டியின் பெருமைமிக்க மைந்தனைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும். அவர்தான் குரும்ப சிட்டி இரா. கனகரட்ணம் அவர்கள். வெளியீடுகள்,

சஞ்சிகைகள், ஆவணங்கள்தான் ஒருகாலத்தின் கண்ணாடியாக விளங்குகின்றன. உலகத் தமிழர் வரலாற்றினை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியில் ஓர் தனிமனித ஸ்தாபனமாகச் செயற்பட்டு தமிழ் மக்களின் வரலாற்றினை விளக்குகின்ற ஆவணங்களின் காப்பகத்தினை வெற்றிகரமாக நடாத்தி வருவதோடு நாடுகள் பலவற்றிலே பல கண்காட்சிகளையும் மகாநாடுகளையும் நடாத்தி வருகின்றார். உலகெங்கும் வாழுகின்ற தமிழ்ச் சமூகத்தின் நன்றிக்கும் பாராட்டிற்கும் உரியவர். குரும்பசிட்டிக் கிராமம் இவரது சேவையால் பெருமை அடைகிறது.

நிழற்பட, சித்திர, ஓவியக் கலைகள்:

நிழற்படக் கலையிலே பல சிறந்த கலைஞர்கள் குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தில் தோன்றியிருக்கின்றார்கள். அச்சுக்கலையோடு தொடர்புபட்டதே சித்திரம், நிழற்படம் ஆகியவை. அச்சுக்கலை சிறந்து விளங்கிய கிராமத்தில் சித்திர, ஓவிய, நிழற்படக் கலைஞர்களும் தோன்றினர். அந்த வகையில் முதன்மையானவராகத் திரு.கே.கே. வி. செல்லையா அவர்களைக் குறிப்பிடலாம். இவர் ஓர் சிறந்த நிழற்படக் கலைஞர் மட்டுமன்றிச் சிறந்த ஓவியருமாவார். தமிழ் பாடவிதானத்திற்கு உரிய இவர் வரைந்த ஓவியங்கள் வட இலங்கை தமிழ்நூற் பதிப்பக வெளியீடான பால போதினி நூல்களில் (KKV) என்னும் பெயருடன் வெளிவந்தமை அன்றைய மாணவர்கள் இன்றும் மறந்திருக்கமாட்டார்கள். இவரைப் பின்பற்றிப் பல கலைஞர்கள் தோன்றினர். திரு.அ. குகதாசன் அவர்கள் மிக முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர். புதுமைகள் படைக்க வேண்டுமென்று ஆர்வமுடைய இவர் அறுபதுகளின் முற்பகுதியில் யாழ் நகரில் கொழும்பு ஸ்ரூடியோ எனும் ஸ்தாபனத்தைத் திறம்பட நடாத்தியதும் வடபகுதியின் முதன் முதலாக அச்சுத் தொழிலிற்குத் தேவையான 'புளொக்' (Block) செய்து வெற்றியுங்கண்டார். இவரிடத்தில் நிழற்படக் கலை பயின்ற பலர் பின்னாளில் சிறந்த நிழற்படக் கலைஞர் ஆயினர். திரு.இ.அ. அருள்தாசன், திரு.ந. சிதம்பரநாதன் (இருவரும்

தாசன் ஸ்ரூடியோ உரிமையாளர்கள்), செ. திருலோகச் சந்திரன், திரு.ச.சிறிஸ்கந்தராஜா (போட்டோ ஸ்ரீ) திரு.க. சிவராசா ஐயா, திரு.த. நமசிவாயம் ஆகியோர் குறிப்பிடக் கூடியவர்கள் ஆவர். இவர்கள் அனைவருமே சித்திரக் கலைஞர்களாவர். நிழற்படக் கலைஞர்களுள் கலைஞானி திரு. அ. செல்வரத்தினம் அவர்கள் தற்காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மிகமூத்த சமூக சிந்தனை கொண்ட ஓர் கலைஞர் ஆவார். தமிழ் இனத்தினுடைய கலாச்சாரத்திலும் வரலாற்று ஆய்வுகளிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட இவர் அகழ்வாராய்சியிலும் புராதன சின்னங்களைத் தேடி ஆய்வு செய்வதிலும் முன்னோடியாகத் திகழ்கின்றார். இவருடைய ஆய்வுகள் இவரின் கலையகத்தில் இருக்கும் புராதன சின்னங்களை எண்ணும்போது ஓர் நூதனசாலை என்று சொல்லும் அளவிற்கு அரும் பொருட்களைத் தேடி வைத்துள்ளார். எதிர்கால வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கு இவரது அரும் பொருட்கள் பெரிதும் பயனாக அமையும்.

சித்திரக்கலை பற்றி எண்ணும்போது கலாகேசரி திரு. ஆ. தம்பித்துரை அவர்கள் நினைவு கூரப்பட வேண்டியவர் ஆவார். சித்திர ஆசிரியராகத் தொழிலை ஆரம்பித்துச் சித்திரக்கல்வி அதிகாரியாகக் கடமையாற்றிய போதிலும் அவர் தனது அரசாங்க உத்தியோகத் துடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. அவரது சித்திரங்கள் தத்துவபமானவை. பல ஆலயங்களிலே இருக்கின்ற சிலைகள், தேரிலே இருக்கின்ற சிற்பங்கள், ஆலய வாகனங்கள் ஆகியவற்றில் காணப்படும் வர்ணங்களில் அனேகமானவை அன்னாரின் கை வண்ணத்தில் உருவாகிய கலைப்பொக்கிஷங்களாகும். இது இவர்களது குடும்பத்தாரிற்கு இருந்து வந்த இயற்கையான கலையாகும். இவரது முதாதையர், உறவினர் அனைவருமே சிறந்த நுட்பமிகு ஆசிரியர்களாக விளங்கினர். இவர்களில் திரு. பொன்னம்பலம், திரு. ஆறுமுகம், திரு. கணபதிப் பிள்ளை, திரு. முத்துக்குமாரு ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களில் திரு. பொன்னம்பலம் அவர்கள் எந்த உருவையும் தத்துவபமாக வடிக்கும் திறமை மிக்கவர்.

குரும்பசிட்டி அம்பாள் ஆலயத்தில் அமையப்பெற்ற சூரன் என்னும் வாகனம் இவரது கைவண்ணத்தில் உருவானதே. இவர்களது வழித்தோன்றல்களே இன்று இலங்கையின் பலபாகங்களிலுமுள்ள ஆலயங்களில் இந்திய கலைஞர்களுக்கு ஈடாகச் சித்திரத் தேர்களை உருவாக்கி உள்ளனர். திரு.கே.எஸ். சிவகுமாரன் கொழும்பு ஸ்ரீலங்கா பல்கலைக் கழகத்திற் சித்திரப் பட்டதாரியாகி இன்று வெளிநாட்டில் அத்துறையில் புகழீட்டி வருகிறார்.

கிராமியக் கலைகள்:

திரு. பொன் பரமானந்தர் அவர்கள் கல்வியின்பால் மட்டுமன்றிக் கிராமியக் கலைகளின் வளர்ச்சியிலும் அதிகம் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். தாமே மாணவர்களுக்குக் கோலாட்டம், கும்மி, வசந்தன் போன்ற கலைகளை திரு. ஆ. சின்னத்துரை அவர்கள் பயிற்றுவித்தமையைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. கிராமியக் கலைகள் எனும் போது கரகம், காவடியாட்டம், பொம்மலாட்டம் போன்ற வற்றை குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. திருவெம்பாவை, நவராத்திரி கால உற்சவங்களின்போது அம்பாள் ஆலயத்தில் மேற்குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறத் தவறுவதில்லை. திரு. வையாபுரி அவர்களும் திரு. குலத்துங்கர் அவர்களும் பெண்வேடம் பூண்டு உடுக்குப் போன்ற வாத்தியங்களுடன் கரகம் ஆடும் நிகழ்ச்சிகள் மக்கள் மனங்களைவிட்டு நீங்காத நினைவுகள் ஆகும். இவர்கள் பாமர மக்களாக இருந்தபோதும் இவர்களின் நிகழ்ச்சிகளில் கலையம்சம் ஆழமாகப் பொதிந்திருந்ததை அவதானிக்க முடியும்

ஆலய உற்சவங்களின்போது பிரதானமாக இடம் பெறும் நிகழ்ச்சி காவடி ஆகும். அது வெறுமனே நேர்த்திக் கடனாக மட்டுமன்றி கலையம்சம் பொருந்திய நிகழ்ச்சியாகவும் அமைந்துவிடும். மார்கழித் திருவெம்பாவைத் தேர்திருவிழா நாள் குரும்பசிட்டி மக்கள் காவடி கலையின்பால் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டை வெளிப்படுத்தும் நாளாகும். காவடிக்கலையோடு தொடர்புடையோர் வரிசிசையிலே திரு. ம. தம்பிமுத்து அவர்களை முதன்மையான-

வராகக் குறிப்பிடலாம். இளைஞர்களதும் நடுத்தர வயதுடையோரதும் காவடிகள் புடைசூழ மிகவும் பெரிய தோர் காவடியுடன் பட்டுவேட்டி அணிந்து முதுகினில் குத்தப்பட்ட செடில்களைப் பின்னால் ஒருவர் பிடித்திழுக்க முள்ளு மிதியடிமீது அன்னார் நாதஸ்வரம், தவில் முதலிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்க வரும் காட்சி மெய்சிலிர்க்க வைத்து விடும். போரியன் வைரவர் ஆலயத்தில் ஆரம்பித்து அம்பாள் ஆலயத்தில் முடிவுறும். சிறிய தூரமாக இருந்த போதிலும் குறைந்தது இந்நிகழ்ச்சி மூன்று மணித்தியாலங் களாவது நடைபெறும். ஒவ்வொரு சந்தியிலும் இக் குழாத்தின் காவடியாட்டம் இடம்பெறும். அவரைத் தொடர்ந்து திரு. சீ. கந்தசாமி அவர்களும் பங்கேற்றுக் கொள்வார். தனித்தனியேயும் குழுவாகவும் நடைபெறும் காவடியாட்டம் மனதுக்கு மகிழ்ச்சி தரும் சிறந்த கலையம்சம் பொருந்திய நிகழ்ச்சியாகும்.

வடபகுதியில் முதன் முதலில் பறவைக் காவடி அல்லது தூக்குக்காவடி என்று சொல்லப்படும் காவடியை எடுத்தவர் திரு. மு. தம்பிராஜா அவர்கள். இவரைத் தொடர்ந்து அ. இந்துதாசன் அவர்கள் பல தடவைகள் பறவைக்காவடி எடுத்ததுடன் நல்லூர், செல்வச்சந்தி மற்றும் தலைநகர் கொழும்பிலும் இந்நிகழ்வினை நிறைவேற்றினார். குரும்பசிட்டியின் கிழக்கே யாழ் பலாலி வீதிக்கு அண்மித்து வாழ்ந்த திரு. முருகன் என்பவர் திருவெம்பாவை காலம் தொடங்குவதற்கு ஒரு மாதங்கள் முன்னரே தனது பிள்ளைகளுக்குக் காவடியாட்டம் கற்பிக்கத் தொடங்கிவிடுவார். அண்ணாவியார் போன்று பாட்டைத் தானே பாடும் ஓசையை அவ்வழியே சென்ற மக்கள் அவதானித்திருப்பர். மேற்குறிப்பிட்ட அனைவருமே முறையாகக் கலை பயிலாதவர்களாக இருந்தபோதிலும் தவில், நாதஸ்வரம் போன்ற வாத்தியங்களுடன் ஆடுகின்ற போது முறையாகக் கலை பயின்றவர்களையும் விஞ்சி நின்றதைக் காணலாம். கலை ஆர்வம்மிக்க கலைப் பேரரசு திரு. ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை அவர்கள் அக்காவடிக் கலையின்பால் கொண்ட பற்றின் காரணமாக முறையாகக் காவடி பயின்று மேடையில் தாளக்காவடி என்னும்

நிகழ்ச்சியைத் திறமையாக நடாத்தினார். இவர் இளமைக் காலத்தில் திரு. ஆ. சின்னத்துரை அவர்களிடம் காவடி பயின்றார்.

இன்று அருகிவரும் கலைகளில் ஒன்று பொம்ம லாட்டம் ஆகும். சில கிராமங்களில் மக்கள் இக்கலையை அறிந்திருக்கவேயில்லை. குரும்பசிட்டி அம்பாள் ஆலய நவராத்திரி இறுதி நாள் நிகழ்ச்சியில் அம்பாள் சூரசங்கார நிமித்தம் புளியடி வைரவர் ஆலயத்திற்கு எழுந்தருளும் போது ஐம்பதுகளிலும் அறுபதுகளிலும் இடம்பெற்ற முக்கிய நிகழ்ச்சி பொம்மலாட்டம் ஆகும். இதில் திரு. சி. இரத்தினம் ஆசிரியர், திரு.ம. சபாரத்தினம் போன்றோர் பங்கேற்பதுண்டு. அத்துடன் இன்று கண்டிப் பெரஹரா நிகழ்ச்சியில் இடம்பெறும் முக்கிய நிகழ்ச்சி கோல்மேல் நடத்தலாகும். அதாவது பத்தடி உயரமான கோலின்மீது நடந்து செல்லுதலாகும். இதனை திரு. பாலச்சந்திரன் ஐயா அவர்கள் திறம்பட நிறைவேற்றுவார். இவர் ஓர் வயலின், புல்லாங்குழல் வாத்தியக் கலைஞரும் ஆவார்.

நாடகம்:

நாடக்கலை குரும்பசிட்டி மக்களின் குருதியுடன் இரண்டறக் கலந்துவிட்ட ஓர் கலை என்றுதான் கூறுதல் வேண்டும். நாடகம் என்றதும் எம் கண்முன் வரும் கலைஞர் கலைப்பேரரசு ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை அவர் களே. நாடகத்துறையிலே அவர் பதித்த முத்திரைகள் பற்றிப் பல வெளியீடுகள், பத்திரிகை விமர்சனங்கள், பல நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்று விட்டன. அவரிடம் கலை பயின்ற மாணவர்கள் பலர். கடந்த அரை நூற்றாண்டு கால ஈழத்து தமிழ் நாடக வரலாற்றினையும் வளர்ச்சியையும் பற்றி ஆய்வு செய்வோர் இத்துறையில் குரும்பசிட்டியின் பங்களிப்பைப் புறக்கணித்து விடமுடியாது. பல நாடக ஆசிரியர்கள் சிறந்த நடிகர்கள், நாடகக் கலையோடு சம்பந்தப்பட்ட சிறந்த கலைஞர்களை உருவாக்கிய கிராமம் குரும்பசிட்டி ஆகும். முப்பது, நாற்பது, ஐம்பது களில் 'பவளக்கொடி', 'அல்லிராணி', 'பொற்கொடியாள்' போன்ற சிறந்த நுட்பமான கலையம்சங்களைக் கொண்ட

நாடகங்கள் மேடையேறின. பவளக்கொடி நாடகத்தில் ஆகாயத்தில் இருந்துவரும் ஓர் தாமரை மலரின் இதழ்களிடையே ஓர் பெண் வெளிவரும் காட்சியை ஆசாரியார் திரு. பொன்னம்பலம் அவர்கள் வியக்கும் வண்ணம் அமைத்திருந்தார். மேற்குறிப்பிட்ட நாடகங்களில் திரு.கே.கே.வி. செல்லையா, திரு. பொன்னம்பலம், திரு.சி. மனோரஞ்சிதன், திரு.வே.செல்லத்துரை, திரு. ஆ. சின்னத்துரை போன்றவர்கள் முக்கிய பாத்திரமேற்று நடித்திருந்தனர். குப்பினான் திரு. வேலையா (பாடகர்), நடிகமணி வி.வி. வைரமுத்து போன்றவர்களுடைய தொடர்புகளும் பங்களிப்பும் இருந்தது. திரு.சி. மனோ ரஞ்சிதன் அவர்கள் நாடகத்தில் பங்குபற்றிய வாத்தியக் கலைஞர்களுடன் ஆர்மோனியம் வாசிப்பதில் புலமை பெற்றிருந்தார். இவர்களின் பின்னர் பல நாடக நடிகர்கள் இம்மண்ணில் தோன்றினர். அவர்களில் குறிப்பிடக் கூடியவர்கள் திருவாளர்கள் அ.குகதாசன், அ. சிவதாசன், க. கோபிநாத், க. சிவதாசன், இ. இராசரத்தினம், த. புவனேந்திரன், க. கணேசநாதன், அ. அருள் தாசன், ஆ.சி. நடராசா (அதிபர்) போன்றோர் ஆவர். திரு.ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை, திரு.குகதாசன் இருவரும் முக்கிய பாத்திரங்களேற்று குரும்பசிட்டியில் நிதி சேகரிப்பிற்காக மேடையேற்றிய 'இருமனம்' என்னும் நாடகம் மக்கள் மனங்களில் இன்றும் நிலைத்திருக்கும் நிகழ்ச்சி என்பதில் சந்தேகமில்லை. இதேபோன்றே திரு.க.கோபிநாத், திரு.க. சிவதாசன் ஆகியோர் நடித்த பல நாடகங்கள் போட்டி களில் வெற்றி பெற்றன. நகைச்சுவை பாத்திரங்களா யினும் திரு.த. புவனேந்திரன், திரு.க.கணேசநாதன், திரு.அ. அருள்தாசன் ஆகியோரின் முறையே ஏற்ற வீரப்பலி, வாள்வெட்டி, பண்டா போன்ற பாத்திரங்கள் என்றும் நிலைத்து நிற்கும் பாத்திரங்களாகும். இதே வரிசையிலே திரு.சி. நடராஜா அவர்களுடைய 'மேலும் கீழும்' இசை நாடகம் மக்களின் அமோக பாராட்டைப் பெற்றது. அது இன்றுவரை 50 தடவைகள் மேடையேறி உள்ளது. சிறந்த நாடக ஆசிரியர்களாக திரு.மு. திருநாவுக்கரசு அவர்களின் பல மேடை, வானொலி

நாடகங்கள் போட்டிகளிற் பல பரிசில்களை வென்றன. சிறுவர்களை வைத்துத் தயாரித்த 'இலட்சிய வேட்கை' என்னும் நாடகம் வல்வெட்டித்துறையில் யாழ் மாவட்ட மட்டத்தில் நடைபெற்ற நாடகப் போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றது. இதில் பங்கு பற்றிய அனைவரும் குரும்பசிட்டி இளைஞர்கள் ஆவர். இளைஞர்கள் நடத்த மற்றுமோர் நாடகம் திரு.ஆ. சின்னத்துரை அவர்கள் நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றிய 'கற்பரசி நளாயினி' என்னும் நாடகம் ஆகும். இதில் பங்கேற்றவர்களும் பதின்னான்கு வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்களே ஆவர். திரு.பொ. தங்கராசா, திரு.செ. விக்னேஸ்வரன் ஆகியோர் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்தனர். நளாயினி ஆக நடித்த திரு. செ. விக்னேஸ்வரன் அவர்கள் தன் கணவனைக் கூடையில் ஏந்திவந்த காட்சி இன்றும் என் மனக் கண்முன் நிற்கின்றது. இவர்களோடு திரு.ஏ.ரி. அரியரட்ணம், கவிஞர் திரு. வி. கந்தவனம், திரு. ஆ. மகாதேவன் ஆகியோரும் சிறந்த நடிகர்களாக விளங்கினர். கலைக்கழகம் நடத்திய அகில இலங்கை நாடகப் போட்டியில் மகாஜனாக் கல்லூரி மூன்றுமுறை முதலிடங்களைப் பெற்றது. அவற்றில் கதாநாயகனாக நடித்த திரு.க. கந்தசாமி எமது ஊரவராவார்.

நாடகங்களின் வெற்றிக்குத் தனியே நடிகர்கள் மட்டுமன்றி ஏனையோரின் பங்களிப்பும் முக்கியமாக அமைந்தது. அந்த வகையில் ஒப்பனைக் கலைஞர்களின் பங்கு குறிப்பிடக்கூடிய தொன்றாகும். குறிப்பிட்ட ஓர் பாத்திரத்தினை அப்படியே ஒப்பனை செய்யும் கலை திரு.த. இராசரத்தினத்திற்கே (கண்ணாடி) உரியதாகும். அச்சகத்திலே தொழில் பார்த்தபோதும் ஒப்பனை இவருக்கு இயற்கையாக வந்த கலையாகும். யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களிலும் மேடையேறிய நாடகங்களின் ஒப்பனைக் கலைஞர் திரு.த. இராசரத்தினம் அவர்களே. இவரைப் போன்றே கலைஞானி அ. செல்வரத்தினம் அவர்களும் ஒப்பனைக் கலையில் சிறந்து விளங்கினார்.

திரைப்படம்:

நான் முன்பு குறிப்பிட்டது போன்று கிராமியக்கலை, நாடகம் போன்ற பாரம்பரிய கலைகளில் மக்கள் சிறந்து விளங்கியபோதும் நவீன சினிமாத்துறையிலும் ஆர்வமும் ஈடுபாடும் காட்ட எம்மவர்கள் தவறவில்லை. ஈழத்திலே தயாரான தமிழ்ப்படங்கள் விரல்விட்டு எண்ணக் கூடியவையே. இவற்றில் குறிப்பிடக்கூடிய பங்களிப்பு குரும்பசிட்டி கிராமத்தவர்களுக்கு உண்டு. எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் வெளியான 'வாடைக்காற்று' தமிழ்த் திரைப்படத்தினைத் தயாரித்தவர்கள் குரும்பசிட்டி திரு. அ. சிவதாசன், திரு. பொ. சிவசுப்பிரமணியம் ஆகியோர் ஆவர். இவர்களது துணிவான முயற்சி ஈழத்துத் தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றில் ஓர் மைல் கல்லாகும். வாடைக்காற்று திரைப்படம் சாகித்திய மண்டலப் பரிசினையும் பெற்றுக் கொண்டது. இதனைத் தொடர்ந்து வெளிவந்த 'தெய்வம் தந்த வீடு' திரைப்படத்தில் தான் நோய்வாய்ப்பட்டு படுக்கையில் இருந்தபோதும் மிகவும் துணிச்சலுடன் கலைஞர் கே.கே.வி செல்லையா அவர்கள் தனது மகள் ரேலங்கியை முக்கிய பாகமேற்று நடிக்க வைத்தார். பரத நாட்டியத்திற் சிறந்த பயிற்சி பெற்றிருந்த திருமதி ரேலங்கி செல்வராசா அவர்கள் பரத நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியதுடன் நாட்டிய நாடகங்களிலும் நடித்துள்ளார். இவரின் 'சிவதாண்டவம்' நடன ஆசிரியர் திரு. வேல் ஆனந்தனுடன் சேர்ந்து மேடையேற்றிய நாட்டிய நாடகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. குரும்பசிட்டியிலும் கொக்குவிலிலும் நடன வகுப்புகளை நடாத்தி மாணவர்களைப் பயிற்று வித்தார். இன்று இவர் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனம், ரூபவாஹினி கூட்டுத்தாபனம் ஆகியவற்றின் சிறந்த அறிவிப்பாளராக இருப்பதுடன் பல கலை நிகழ்ச்சிகளையும் நடாத்தி வருகின்றார்.

சங்கீதம்:

சங்கீதம் குரும்பசிட்டி மக்களிடையே இயற்கையாகவே வளர்ந்தது. முறையாகச் சங்கீதத்தைக் கற்காதபோதிலும் கேள்வி, இயற்கை ஞானத்தினால் சங்கீத அறிவினைப்

பெற்றிருந்த பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளுக்குச் சங்கீதம் கற்பிக்க ஆர்வம் கொண்டனர். திரு. பொன் பரமானந்தர் அவர்களின் புதல்வி இரத்தினம் அவர்களும் அவர்களுடைய குடும்பத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்த திரு. மு. சின்னையா அவர்களின் புதல்வி மகேஸ்வரி அவர்களும் ஆரம்பத்தில் சங்கீதம் கற்றனர். மகேஸ்வரி வயலின் வாசிக்கும் ஆற்றலும் மிக்கவர். மலேசியாவில் பணிபுரிந்த கந்தையா, சரஸ்வதி ஆகியோரின் இரு புதல்வர்களான வைத்திய கலாநிதி மகேஸ்வரன், திரு. பரராஜசிங்கம் ஆகியோர் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் சங்கீதம் பயின்றதோடு சங்கீதக் கச்சேரிகளையும் செய்தனர். பின்னர் திரு.எஸ்.கே. பரராஜசிங்கம் அவர்கள் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபன சிறந்த பாடகராகவும் சிறந்த அறிவிப்பாளராகவும் திகழ்ந்தார். வைத்திய கலாநிதி திரு. மகேஸ்வரன் அவர்கள் தனது தம்பியின் ஞாபகார்த்தமாகக் கொழும்பில் தனது இல்லத்தில் மாதாந்த இசை நிகழ்ச்சியை நடாத்தி வருகின்றார். இவர்களின் தாயாரான திருமதி சரஸ்வதி அவர்கள் குரும்பசிட்டியைச் சேர்ந்தவராவார். சங்கீதத்தின்பால் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த எனது தந்தையார் திரு. மனோரஞ்சிதன் அவர்கள் என் மூத்த இரு சகோதரிகளான சாரதாதேவி, பாரதாதேவி ஆகியோருக்குச் சங்கீதம் பயிற்றுவித்தார். இரசிகமணி திரு. கனக. செந்திநாதன் அவர்கள் குறிப்பிடுகையில், "அவருக்குத் தமக்கையார் ஒருவர் இருந்தார். தையல், சங்கீதம், வைத்தியத் துறையில் திறமை பெற்றிருந்த அவர் விவாக வயதில் சடுதியில் இறைவனடி சேர்ந்தார். சங்கீதம், நாடக் கலையில் நாட்டம் கொண்ட திரு. மனோரஞ்சிதன் அவர்கள் தென் இந்தியா சென்று பயின்றார். ஆர்மோனிய மும் வாசித்தார். அவர் தமது மூத்த குழந்தைக்கு இளமை தொட்டே சங்கீதம் கற்பித்தார். குரும்பசிட்டியில் தம் பிள்ளைகள் சங்கீதத்துறையில் புகழீட்ட வேண்டுமென்று விரும்பி இந்தியா அனுப்பி அவர்களை சங்கீதத்தில் வல்லவராக்கினார். அதுமட்டுமல்ல; அவர்களை மேடைகளில் இசை பரப்பவும் செய்தார்".

(மனோரஞ்சித மலர் 05.12.1971)

இம் முயற்சியின் பயனாகச் சங்கீத ஆசிரியர் திரு.ய. தொம்மைக்குட்டி அவர்கள் குரும்பசிட்டியுடன் நாற்பதுகளின் பிற்பகுதியில் தொடர்புபட்டார். அவரிடமும் திருமதி. செல்வலஷ்மி இராசரத்தினம், திரு.கனக. செந்திநாதன் அவர்களின் முத்த மகள் பராசக்தி, சாரதா, பாரதா சகோதரிகள் ஆகியோர் ஆரம்பத்தில் சங்கீதம் பயின்றனர். அவர்களின்பின் இவர் சிறந்த பல சங்கீத நடன மாணவ மாணவிகளை உருவாக்கினார். இவரிடத்தில் நடனம் பயின்ற திருமதி தயாநிதி மோகன், திருமதி சிவாஜினி, திருமதி ரஜனி, திருமதி சாந்தினி, செல்வி நிறஞ்சனி முத்துலிங்கம், செல்வி ராதிகா சிவபாதம், திருமதி அஞ்சலா பிரபாகரன், திருமதி பாரதி, திருமதி ஜெயநிதி ஜெயந்தன், செல்வி சி. சோபிதா வயலின் பயின்ற திருமதி உமா கிருபாகரன், திருமதி தயாபரி தர்மரத்தினம் போன்றவர்கள் குறிப்பிடக்கூடியவர்களாவர். இன்று தொலைக்காட்சி, வானொலி ஆகியவற்றில் சிறந்த முறையில் பாடும் இளம் கலைஞர்களான திரு.வி. ஜெகதீஸ்வரன், திருமதி துளசி பிரபாகரன் ஆகியோரும் குரும்பசிட்டியைச் சேர்ந்தவர்களே. வைத்தியத்துறையில் தொழில் புரிந்தாலும் திரு. சின்னத்துரை பிரபாகரன் அவர்கள் மிருதங்கம் வாசிப்பதில் பயிற்சிபெற்று பல கச்சேரிகளில் திறமையாக வாசித்துள்ளார். அதேபோன்றே வைத்தியத்துறை மாணவனாக இருந்தபோதிலும் ஆரம்பத்தில் திரு.ய. தொம்மைக்குட்டி ஆசிரியர் அவர்களிடம் வயலின் பயிற்சி பெற்றுத் தற்பொழுது புகழ் பெற்ற இந்தியக் கலைஞர் லால்குடி ஜெயராமனிடம் பயிற்சி பெறும் திரு. நடராஜா, திருமதி சாரதாதேவி ஆகியோரின் மகன் மனோரமணன் குரும்பசிட்டி மண்ணில் தவழ்ந்தவராவார்.

கல்வி, இலக்கியம்:

இலக்கியத்துறையிற் துறைபோன இலக்கிய விற்பன்னர்கள், எழுத்தாளர்கள் தோன்றி வாழ்ந்த கிராமம் குரும்பசிட்டி ஆகும். இரசிகமணி கனக செந்திநாதன், பண்டிதர் வ. நடராசா, திரு.ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை, திரு.மு.

திருநாவுக்கரசு, கவிஞர் வி. கந்தவனம், திரு.வி.எஸ். சுப்பிரமணியம், திரு. இளையதம்பி ஆசிரியர் (இதம்) இன்னும் பலர் இலக்கியத்துறை வளர்ச்சிக்குத் தம் பங்களிப்பைச் செலுத்தியுள்ளனர். சிறந்த வைத்தியர்கள், பொறியியலாளர்கள், சட்டத்தரணிகள், சிறந்த நிர்வாகிகள், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள், கடமையுணர்வு கொண்ட ஆசிரியர்கள், அரசு உத்தியோகத்தர் எனப் பல்வேறு துறைசார்ந்த கல்விமான்களையும் அம் மண் உருவாக்கியுள்ளது.

முடிவுரை:

மேற்குறிப்பிட்ட பல்வேறுதுறை வளர்ச்சிக்கும் அவை சார்ந்த மக்களின் வளர்ச்சிக்கும் ஆரம்பத்தில் அடியெடுத்துக் கொடுத்தது குரும்பசிட்டியின் கல்விக் கூடமான பொன். பரமானந்தர் வித்தியாலயம் ஆகும். அதன் பின்னர் இம் மக்களின் ஆளுமை வளர்ச்சிக்குக் குரும்பசிட்டியில் நிலைபெற்றிருந்த பல்வேறு அமைப்புக்களும் வழிகாட்டின. குறிப்பாகச் சன்மார்க்க சபை, கிராம முன்னேற்றச் சங்கம், உதயதாரகை மன்றம், வளர்மதி சனசமூக நிலையம், சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றம் ஆகியவை குறிப்பிடக்கூடியவையாகும். ஒரு நூற்றாண்டு கால வரலாற்றைக் கொண்டிருக்கும் பொன். பரமானந்தர் வித்தியாலயம் இன்று அதன் நூற்றாண்டு விழாவைத் தன் சொந்த மண்ணிலே தன் சொந்த மைந்தர்களுடன் கொண்டாட முடியாத அவல நிலைக்கு ஆளாகியிருப்பது வேதனைதரும் விடயமாகும். இருப்பினும் இம்மண்ணிலே விளைந்த முத்துக்கள் மீண்டும் இத்தாபனம் தன் சொந்த மண்ணில் நிலைபெறுவதற்கு இவ்வேளையில் ஆக்கமும் ஊக்கமும் பெறவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

முக்கிய குறிப்பு:

இக்கட்டுரையில் நான் குறிப்பிட்ட தகவல்கள் பெயர்கள் யாவும் என் நினைவுக்கும் அறிவுக்கும் எட்டியவையும் என் மூதாதையரிடம் வாய்மொழி மூலமும் செவிவழியும் கேட்டுப் பெற்றவையாகும். குறிப்பிட்ட கட்டுரையில் சில பெயர்கள் தவறவிட்டிருப்பின் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மன்னிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.*

குரும்பசிட்டி தந்த வைத்திய கலாநிதிகள்...

- ஆக்கம்: மகேசன் புலந்திரன்

நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம், எனினும் மானிடராகப் பிறந்த எல்லோரும் ஏதோ ஒரு வகையில் நோயின் தாக்கத்துக்கு உட்படுகின்றோம். கடவுளே நோய்களைக் கொடுத்ததாகக் கூறும் மனிதன் அதன் பரவலுக்குத்தானும் ஒரு காரணம் எனப் பொறப்பேற்றுக்கொள்ள பின்னிற்பதுதான் கவலைக்குரியது மருத்துவர்கள் மனிதர் வாழ்வில் நடமாடும் தெய்வங்கள்.

இவ்வுயிர் காக்கும் பணிக்கு நுண்ணிய மதியும், சிறந்த ஆற்றலும், அயராத முயற்சியும் இன்றியமையாதவையாகும். மானிட வாழ்வில் அழியாத செல்வமாக விளங்கும் கல்வியை கண்ணெனக்காத்த எம்மவர், அதன் வளர்ச்சிக்கு தம்மையே உரமாகக் கொடுத்தார்கள், இறைவனே நேரில் வந்தது போல எம் ஊர்க் கொடை வள்ளல்கள் பலர் இத் துறைக்கு தம் உள்ளக் கதவுகளைத் திறந்து உதவினார்கள்.

இதன் பலனே சின்னஞ்சிறிய ஒரு கிராமத்தில் இன்று பல வைத்தியகலாநிதிகளைக் காண்கின்றோம். இன்னும் பலர் இவ் வணியில் இணைய அணிவகுத்து நிற்கின்றார்கள்.

அம்மனும் கணேசரும் அருகருகே அமர்ந்திருக்க, அவர்களே துணை என்று நாம் இருந்த கிராமமான எங்கள் குரும்பசிட்டி மண்ணில் வைத்தியத்துறையில் முதன் முதல் கால்பதித்தவர் மருத்துவர் சின்னத்துரை கணேசையா அவர்கள். இவர் தன் இளமைக் காலத்தில் பெற்றோருடன் மலேசியா நாட்டில் வாழ்ந்தபின் தாய்நாடு திரும்பி பல்கலைக்கழகம் புகுந்து வைத்தியத் துறையில் சித்தியெய்தி குரும்பசிட்டியின் முதல் வைத்தியகலாநிதி எனப் பெருமை பெற்றவராவார்.

இந்தப் பெருமைக்குரிய மனிதரைத் தெரியாதவர் எங்கள் ஊரில் இல்லை எனலாம். யாழ்நகர் ஆணைப்பந்தியில் சிகிச்சை நிலையம் ஒன்றை ஆரம்பித்து பல காலம் சேவை

புரிந்தவர். இவரின் கையால் மருந்து கொடுத்தால்தான் தங்களின் நோய் தீரும் என எண்ணிய எம்மவர்கள், பல மைல்கள் கடந்து சென்று தம் நோய் தீர்த்தார்கள். எம்மவர் மனங்களில் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகத் திகழ்ந்த இவர் நோயாளிகளாகச் சென்ற அனைவரிடமும் ஒரு உறவினர் போலப் பழகும் சபாவம் கொண்ட பெருமனிதர் ஆவர். தன் சேவையால் குரும்பசிட்டி மக்கள் மனதில் நீங்கா இடம் பிடித்த இந்த வைத்தியகலாநிதி இன்று பிரித்தானியாவில் வாழ்கின்றார்.

அன்னை பராசக்தி அமர்ந்திருந்து அனைவரையும் காத்தருளும் குரும்பசிட்டியில் தன் கனிவான பேச்சினால் நோய் என்று வருவோரின் இடர் அகற்றும் இவ்வுமையாளின் உவமானத்திற்கு உரியவர் வைத்தியகலாநிதி திருமதி பராசக்தி யோகநாதன் அவர்கள். தன் அன்பான உரையாடலால் எங்கள் ஊர் மக்களின் உள்ளங்களில் இடம் பிடித்துக் கொண்டவர். இவர் பல காலமாக வெளி ஊர்களில் கடமைபுரிந்தாலும், தெல்லிப்பளை அரசினர் வைத்திய சாலையில் கடமைபுரிந்த காலங்களில் எம்ஊர் மக்களுக்கு நன்கு பரிச்சயமானவர்.

காலத்தின் கோலத்தால் பல வைத்தியர்கள் தாய் மண்ணைவிட்டு வெளி நாடுகளிற்கு இடம் பெயர்ந்து வாழ்கின்றார்கள், சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் இன்றும் வெளிநாடு செல்ல பல வைத்தியர்கள் காத்து இருக்கின்றார்கள். இதற்கு எதிர்மாறாக திருமணமாகிச் சிறப்போடு சிங்கப்பூரில் குடியிருக்க வழியிருந்தும், தனது சேவையை தன் மக்களிற்கே வழங்க வேண்டும் என்ற இலட்சியப் பற்றுடன் தாய் மண்திரும்பி இடர்கள் பல வந்தும் கொடிய யுத்தம் தலைவிரித்தாடியபோதும் அயராது தன் வைத்திய சேவையை எம் மக்களுக்கு வழங்கிவரும் உன்னத உள்ளம் கொண்ட எங்கள் உறவு வைத்தியகலாநிதி திருமதி. சகிதேவி தயாபரன் அவர்கள். காலத்தால் அழிக்க முடியாத எங்கள் குரும்பசிட்டி என்ற ஊரின் எம் உறவுகள் என்றும் இந்த வைத்தியக் கலாநிதிக்கு தலை வணங்கவேண்டும்.

தன்னலம் கருதாத இந்தத் துறையில் நோய் என வந்தால் கண்களைக் கட்டி நிற்கும் நீதி தேவதை போல இனம், மதம், மொழி, பாராது செவை செய்ய சத்தியம் எடுத்த வைத்தியர்கள் எதிரியின் உயிரைக்கூட காப்பாற்ற உள்ளன்போடு பணிபுரிகிறார்கள். எவரின் விருப்பு வெறுப்புக்கும் ஏற்ப வைத்தியர்கள் பணி செய்வதில்லை. மனித நேயம் கொண்டு எல்லோரையும் உயிர்காக்கவென உருவாகிய வைத்தியர்களின் பெறுமதிக்கு நிகர் எதுவும் இல்லை. யுத்தம் தலைவிரித்தாடிய காலத்தில் எங்கள் உறவு வைத்திய கலாநிதி சின்னத்துரை பிரபாகரன் அவர்களின் உயிரைப் பறிக்க ஒரு கயவன் முனைந்தான் என்பதை மனித நேயம் கொண்டவர்களால் ஜீரணிக்க முடியாது. அப்படி ஒரு அவலம் நடந்தபின்பும் நெஞ்சுரத்துடன் தாய்மண்ணில் நின்று எம் மக்களுக்கு சேவையாற்றிய வைத்திய கலாநிதி திரு. சின்னத்துரை பிரபாகரன் அவர்கள் தன் குடும்பத்திற்குள்ளேயே மூன்று வைத்தியக் கலாநிதிகளை உள்ளடக்கிய பெருமைக்குரியவர். ஊரைவிட்டு கால் நடையாக புலம் பெயர்ந்து கண்ணைக்கட்டி காட்டில் விட்டதொரு நிலையில் வாழ்ந்த காலத்தில் கூட இடம் பெயர்ந்து தான் தங்கியிருந்த பகுதியில் அமைந்திருந்த வைத்தியசாலைக்கு தாம் சிந்தனையுடன் சேவை புரிந்த கருணை உள்ளம் கொண்டவர்.

அயர்லாந்தில் வைத்தியத்துறையின் சிறப்புப் பரீட்சையில் சித்தியெய்திய இவர் சிறிது காலங்கள் மாலைதீவில் பணியாற்றிய பின் தென் ஆபிரிக்காவின் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளில் வேகமாகப் பரவி வரும் (HIV) வைரசு தொற்று நோயை கட்டுப்படுத்தலில் பங்கேற்க சேவை நலம் கொண்ட தன்னார்வத்தொண்டனாகச் சென்று சிலகாலம் கடமை புரிந்தபின் தாய்நாடு திரும்பி தலைநகரில் அப்பலோ வைத்தியசாலையில் கடமையாற்றியபின் இன்று சிங்கைநகரில் வைத்தியராக பணியாற்றிக்கொண்டு குடும்பவைத்தியத்துறையில் மேற்படிப்பைத் தொடர்கின்றார்.

இவர் போன்றே எம் மக்களுக்கு கடமை புரியவேண்டும் என்ற உயர்ந்த உள்ளம் கொண்டு தாய் மண்ணில் பல காலமாக

சேவை புரியும் வைத்தியகலாநிதி கணேசன் பிரதிப் அவர்களும் அல்லல் உறும் மக்களிற்கு தன் பணி புரிய பல காலம் பிற இடங்களில் பணி செய்யும் வைத்திய கலாநிதி திருமதி. கமலா ஜெயக்கொடி அவர்களும் என்றும் மரியாதைக்குரியர்கள்.

இடர் பல வந்தாலும், துயர் நெஞ்சை அடைத்தாலும் தாய் நாட்டில் எங்கு பணி புரிய வேண்டும் என்று எல்லைபோடாது தம் பணியாற்றும் வைத்திய கலாநிதி காராளசிங்கம் சசிகரன் அவர்களும் வைத்தியகலாநிதி சிறீரங்கநாதன் வரதன் அவர்களும் பேராதனை வைத்தியசாலையில் கடமைபுரிகின்றார்கள். இவர் போன்றே வைத்திய கலாநிதி நிருபா (அரியரட்னம்) சங்கர் அவர்களும் தாய் மண்ணில் கடமையே கண் என வாழும் வைத்திய கலாநிதி சோபிதா சிவசோதி அவர்களும், வைத்தியகலாநிதி ரோகினி (பத்மநாதன்) அவர்களும் என்றும் மதிப்புக்குரிய எம் மண்ணின் மைந்தர்கள்.

இரும்புத் திரையாக இருந்த சோவித்யுனியனின் பிரிவுக்குப் பின் தோன்றிய திறந்த ரசியாவில் புலமைப்பரிசில் பெற்று அங்கு சென்று வைத்தியத்துறையில் பட்டம் பெற்று தாய் நாடு திரும்பி தலைநகரில் கடமையாற்றுகின்றார் வைத்திகலாநிதி சத்தியமூர்த்தி தீபன் அவர்கள். தடைகள் எங்கிருந்தாலும் அவற்றைத் தாண்டி சாதனை படைக்கும் திறமையை எம்மவர்கள் எப்போதும் தம்மகத்தே கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இவரும் ஒரு உதாரணமாகத் திகழ்கின்றார்.

மருத்துவராகப் பட்டம் பெற்றபின் பிரித்தானியாவில் தொற்று நோய் ஆராய்ச்சிப் பட்டப் படிப்பை மேற்கொண்டு கலைமாணிப்பட்டம் பெற்றபின் விஞ்ஞான உலகில் பெரும் அச்சுறுத்தலாக உருவெடுத்திருக்கும் தொற்று நோய்(ர்ஐஏ)வைரசு தடுப்புமுறை ஆராய்ச்சியில் பல காலமாகத் தன் திறமையைக்காட்டி வரும் எங்கள் வைத்தியக் கலாநிதி திரு. வீரகத்தி ஹரேந்திரா அவர்கள் தன் அயராத உழைப்பால் உலகம் வியக்கும் உன்னத

நிலையில் இருக்கின்றார். இவரின் சேவை முழு உலகிற்கும் இன்றியமையாத தேவையாக உள்ளது. உலகெல்லாம் புகழ் பரப்பும் எங்கள் கிராமத்தின் மைந்தர்களுக்கு முன்னுதாரணமாகத் திகழும் வைத்தியக் கலாநிதி திரு. வீரகத்தி ஹரேந்திரா அவர்கள் அடுத்த சந்ததிக்கு ஒரு சிறந்த வழிகாட்டி என்று கூறலாம்

விளையும் பயிரை முளையில் தெரியும் என்பது போல, இவ் வுலகில் அவதரித்தவுடனேயே தன் மகனின் எதிர்காலம் என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட தீர்க்கதரிசி எம் கிராமத்தின் மறைந்த ஆசிரியர் கந்தையா அவர்கள். அதனால்தான் பிறந்தவுடனேயே தன் மகனுக்கு வைத்தியநாதன் என்னும் பெயர் இட்டார். மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் நன்றியாக அதை நிறைவேற்றிய பெருமை பெற்றவர் வைத்திய கலாநிதி கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்கள். கனடாவில் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் வாழும் பெரும்பான்மையான தமிழ் மக்கள் அனைவரும் நாடுவது இவரின் மருத்துவமனையேயாகும்.

பல்கலைக்கழகம் சென்று மருத்துவராகி பட்டம் பெற்றும் கிராமத்திற்கு வந்ததும் தான் பழகிய மக்களுக்கு என்றும் நட்புடன் அறிவுரை வழங்கும் வைத்தியரை நாம் எங்கள் ஊரில் கண்டதென்றால்... அவரே எளிமைக்கும் புன் சிரிப்புக்கும் உரித்தான அழகன் ஆறுபடை வீட்டோனின் பெயர் கொண்டு இன்று வேல்ஸ் இல் வதியும் வைத்தியகலாநிதி சுப்பிரமணியம் முருகையா. தீராத நோயோடு வருபவரை தன் புன்சிரிப்பால் குணப்படுத்தும் திறன்கொண்ட பால் முகம் மாறாத பால முருகையன் அவர்.

வயது பல கடந்தாலும் கம்பீரத்தோற்றம் கொண்டு, பிரித்தானியாவில் குடும்ப வைத்தியராக பல காலம் தொண்டாற்றி ஊரோடு உறவாடி இளமையின் மாறாத நினைவோடு வாழுகின்றார் எங்கள் வைத்தியக்கலாநிதி தம்பிநாதர் இரத்தினவேல் அவர்கள்.

தரணியெங்கும் தமிழ் வளர தன் வாழ்நாள் முழுவதும் தொண்டாற்றிய நம் ஊரின் ஒரே பண்டிதர் வ. நடராஜா அவர்களின் சிரேஸ்ட புத்திரி வைத்திய கலாநிதி தனலட்சுமி சண்முகநாதன், அவர்கள் தான் மணந்துகொண்ட வைத்திய மணாளனுடன் பிரித்தானியாவில் பணிபுரிகின்றார். இவர்கள் போன்றே எம்மண்ணின் மைந்தனான வைத்தியகலாநிதி துசியந்தன் அகிலேஸ்வரன் அவர்களும், பூபதி சிறிஸ் கந்தபாலன் அவர்களும் பிரித்தானியாவில் பணிபுரிகிறார்கள்.

தரப்படுத்தலும், வெட்டுப்புள்ளி முறையும் என்று எம்மவர் மேற்படிப்புக்கு தடைகள் போட்டாலும் வற்றாத நதியாக எம்மவர் சாதனைகள் தொடரும். அதை எவராலும் தடுக்க இயலாது என்பதை செயலில் காட்டிய வீரர்கள் எங்கள் கிராமத்தின் மைந்தர்கள். கணிதத்தை தனக்கே உரித்தான பணிவோடு எமக்குத் தந்தவர் ஆசிரியர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள், அவர் இவ் உலகிற்குத் தந்த புத்திரி காயத்திரி பல்கலைக்கழக புகழகப் பரீட்சையில் இலங்கையின் அதி சிறந்த மாணவர்களில் ஒருவராகத் தெரிவாகி தன்பெற்றோருக்கும், எம்மண்ணுக்கும் பெருமை சேர்த்திருக்கின்றார். இன்று அந்த வைத்தியகலாநிதி காயத்திரி சிவவாஃசர் அவர்கள் முதுமாமணிப் பட்டம் பெற்ற தன் துணைவரோடு பிரித்தானியாவில் வாழ்கின்றார்.

பல தலைமுறைகளுக்கு பாடம் தந்த எங்கள் ஊர் தம்பிப்பிள்ளை ஆசிரியரின் பரம்பரையில் தோன்றி இன்று அமரிக்காவில்வாழும் வைத்தியகலாநிதி சுமங்கலி கிரிதரன் அவர்களும் இவ் வைத்தியகலாநிதிகளின் வரிசையில் இணைந்து எம் எல்லொருக்கும் பெருமை சேர்த்திருக்கின்றார்.

விலங்குமருத்துவத்துறையில் பல காலங்களின் முன்பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சாதனை படைத்த குரும்பசிட்டியின் புதல்வன் வன்னித்தம்பி புவனேந்திரரின் மகன் வைத்திய கலாநிதி புவனேந்திரன் அசோக்குமார் அவர்களும் வட அமரிக்காவிலேயே கடமைபுரிகின்றார்.

தன்னார்வத் தொண்டராக சமுதாய நலன்களில் தர்ம சிந்தனை யுடன் பணியாற்றி ஆராய்ச்சித் துறைகளில் கால்பதித்த வைத்தியகலாநிதி சிவலிங்கம் சிறீஹரன் கனடாவில் வாழ்கின்றார்.

உலகின் கண்டங்கள் அனைத்திலும் எம் மண்ணின் மணம் பரப்பிவரும் வரிசையில் அவுஸ்திரேலியாவில் கடமைபுரியும் வைத்தியகலாநிதி சுப்பிரமணியம் தவராஜா அவர்களும் வைத்திய கலாநிதி செல்வரத்தினம் சிவகுமார் அவர்களும் எங்கள் ஊரின் ஊற்றுக்கள்.

நீண்டு செல்லும் இந்த வரிசையில் பல காலத்திற்கு முன்னரே காலமான எங்கள் ஊரின் வைத்தியக் கலாநிதி கந்தையா பஞ்சலிங்கம் அவர்களை இவ்விடத்தில் நினைவு கொள்வது அந்த உயர்ந்த மனிதருக்கு நாம் செய்யும் நன்றியாக என்றும் இருக்கும்.

வைத்தியர்களே பல வேளைகளில் தங்களால் காப்பற்ற முடியாத உயிர்களைக் கடவுள் தான் கைகொடுக்க வேண்டும் என்று கூறிவிடுவதைக் கேட்டிருக்கின்றோம். இதை அறிந்துதான் எம்மவர் தாம் பெற்ற செல்வங்களை தெய்வ அவதாரங்களாக நினைத்து கணேசையா, முருகையா, பஞ்சலிங்கம், பராசக்தி..... எனப் பெயர் இட்டார்களோ எனத் தோன்றும் அளவிற்கும் நீண்டு செல்லும் இந்தப்பட்டியல் இன்னும் தொடர்ந்து பல சாதனைகளைப் படைக்க வேண்டும் என்பதே குரும்பசிட்டியர்களாகிய எங்கள் அனைவரினதும் அவா ஆகும்.

(கையில் கிடைத்த தகவல்களின் அடிப்படையிலேயே இவ்வாக்கம் படைக்கப்பட்டது. தடைகள் பல தாண்டி சாதனைகள் படைத்து வரும் எம் உறவுகளின் வரலாற்றை பட்டியலாக்க சில பக்கங்கள் போதாது. எங்கு சென்றாலும் எம் செயல்வீரர்களின் சாதனைகள் தொடரும், அவற்றைப் பறைசாற்ற இது போன்று பல நூல்கள் பிறக்கும்...)

விவசாயம், கைத்தொழில் முயற்சிகள்

- சட்டத்தரணி சு. சிவபாதம்

மயிலிட்டி தெற்கில் செம்மண்ணும், சிறந்த நீர்வளமும் கொண்ட ஓர் சிறிய பச்சைப் பசேல் என்ற செழிப்பு மிக்க அழகிய கிராமமே குரும்பசிட்டி. எம் ஊரவர்கள் இன்றும் அவ்வூரை விட்டு இடம் பெயர்ந்து இருக்கும் போதும் எமது ஊரின் சிறப்பினை நினைத்து தம் மனதுக்குள் வேதனைப்படுவதைக் காட்டிலும் அயல் ஊரவர்கள், அதாவது எமது கிராமமக்களுடன் ஒட்டி உறவாடியவர்கள், எமது கிராமத்துடன் திருமண உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஊரவர்கள் குரும்பசிட்டியின் சிறப்பினைப் பற்றி கூறும்போது மீண்டும் எம்மை எமது கிராமத்தின் சிறப்பினைப்பற்றி இரைமீட்கச் செய்கின்றது.

எமது கிராமத்தவர்களில் பலர் நூறு வருடங்களுக்கு முன்பே பல அரசாங்க உயர் பதவிகளை அலங்கரித்து உள்ளனர் என்பது உண்மையே. ஆனால் அவர்களின் மூதாதையரும் அதனைத் தொடர்ந்து வாழ்ந்தவர்களிலும் நூற்றுக்கு அறுபது வீதத்தினர் சிறந்த விவசாயிகளாக விவசாயத்தின் மூலம் எமது கிராமத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கினை வகித்ததுடன் எமது கிராமத்தின் அழகினை மெருகூட்டுவதிலும் முக்கியபங்கு வகித்துள்ளனர். குறிப்பாக எமது கிராம மக்கள் பலதொழில்களைப் புரியும் தன்மை கொண்டவர்களாக விடாமுயற்சியாளர்களாக திகழ்ந்தனர் எனக் கூறின் மிகையாகாது. இதுவே எமது கிராமம் செல்வச்செளிப்பு மிக்க கிராமமாக திகழ்ந்தமைக்கு காரணமாகும்

அதிலும் ஓர் சிறப்பு அம்சம் எமது கிராமத்து அரசாங்க ஊழியர்களோ, ஆசிரியர்களோ (குறிப்பாக ஆசிரியர்கள்) விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதைத் தவிர்த்து “ தாம் செய்யும் தொழிலே தெய்வம்” என கடமை உணர்வுடன் தொழிற் பட்டனர். விவசாயிகளில் சிலர் புகையிலை வியாபாரத்தையும்

சுருட்டுத் தொழிலையும், சிறிய வியாபாரத்தையும் நெசவுத் தொழிலையும் வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்பவர்களாகவும், மாட்டுவண்டில் வைத்திருப்பவர்களாகவும் அச்சகம் வைத்திருப்பவர்களாகவும் திகழ்ந்தனர். குரும்பசிட்டி மிகவும் ஒரு சிறிய கிராமமாக இருந்த போதும் அதன் ஒவ்வொரு இடமும் ஒவ்வொரு குறிச்சிப் பெயர் கொண்டு அழைக்கப்பட்டது. உதாரணமாக மாயெழு, வவுணத்தம்பை, வேளான்புலம், மயிலியாகவட்டி, உண்ணிகலவட்டி, கொட்டையடித்தோட்டம், பலட்டன், கொக்கன், இடையாம்புலம் வனப்புலம், சைவக்கிணத்தடி, பரந்தைப்புலம் ஓனக்கடி, கேவசூரி, வள்ளுவன் காடு போன்றனவாகும். இவற்றில் பெரும்பாலானவை ஒவ்வொரு விவசாயம் செய்யும் தோட்டங்களின் நடுவே அமைந்துள்ள கிணற்றடிகளை கொண்டே இடப்பெயர்கள் அமைந்திருந்தன. (ஒரு சில இடங்கள் இடப்பெயர்களைக் கொண்டும் அமைந்திருந்தன) இக் குறிச்சிப்பெயர்களே ஆதியில் எமது கிராமம் எந்தளவு விவசாயம் சார்ந்ததாக என்பதற்கு ஓர் உதாரணமாக அமைகிறது. முதலாவதாக மாயெழு என்னும் குறிச்சியை நாம் எடுப்போமாகில் அங்கு இங்கு எமதுகாலத்துக்கு முன்பு அதனை தொடர்ந்து வந்த காலத்திலும் ஆறுப்பிள்ளை தம்பிப்பிள்ளை (A.T பொன்னுத்துரையின் தகப்பனார், ஆறுப்பிள்ளை - கந்தையா சுருட்டு முதலாளி குடும்பத்தின் தகப்பனார் கதிரேசு - (விஸ்வநாதனின் தகப்பனார்) சரவணையர், பூபதி (தற்போது U.K யில் வசிக்கும் கதிர்காமனாதனின் தகப்பனார்) ஆ. நமசிவாயம் (இவர் வண்டில்மாடு வைத்திருந்ததுடன் பெரிய அளவில் விவசாயம் செய்தது மட்டுமன்றி புளியடி வைரவர் கோவிலில் வருடப்பிறப்பு காலத்தில் கொட்டகைபோட்டு ஊஞ்சல் கட்டிக்கொடுத்து மாயெழு சிறுவர்களின் மனதில் நீங்காத இடத்தைப்பிடித்தவர் பொன்னம்பலம். (முன்னாள் மகாஜனாக் கல்லூரி ஆசிரியர் வாமதேவனின் தகப்பனார் பின்பு U.K சென்று விட்டார்) இவரது சகோதரர் - நன்னிக்குட்டி, அவரது சகோதரர் முருகர் (இவர் சுப்பிரமணியம் மாஸ்ரரின் தகப்பனார் சிற்சபேசன் பொறியிலாளரின் பேரன்) அவரது சகோதரர்

வேலுப்பிள்ளை (அவர் குரும்பசிட்டி கிழக்கில் சுருட்டு முதலாளியாக இருந்து (மணியம்மாவின் தகப்பன்) ஆகியோரையும் அன்னப்பர்- (ஆசியை வரலட்சுமியின் தாயாரின் தகப்பனார்) நாகமுத்தர்- (சண்முகம் மாஸ்ரரின் தகப்பனார்) தம்பிப்பிள்ளை, (கதிரவேலு வாத்தியார், நவசிவாயம்-ஆகியோரின் தகப்பனார்) ஆறுமுகம் (தவமணி, பிரேமம் ஆகியோரின் தகப்பனார்) ஆகியோரையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

அடுத்ததாக வவுணத்தம்பை குறிச்சியை குறித்துப்பார்ப்பின் வைரமுத்தர் (இராசரத்தினம் (போம்) அவர்களின் தகப்பனார்). திரு இராமசாமி (இரா. கனகரத்தினத்தின் தகப்பனார்) திரு பொன்னுத்துரை - (தங்கராசா அவர்களின் தகப்பனார்) திரு இலகர் - தறுமர், ச. சின்னத்துரை (மகாலிங்கம் R.M.P யின் தகப்பனார் திரு. நாகலிங்கம் -(சு.அ. மகாலிங்கத்தின் தகப்பனார்) திரு சின்னத்துரை அவர்கள் - (நடராசா மஸ்ரரின் தகப்பனார்) திரு வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் (இராசையாவின் மாமனார் இவர் விவசாயத்துடன் சுருட்டுத்தொழிலிலையும் புரிந்தார். திரு. நடராசா அவர்கள் (நல்லதம்பியின் சகோதரர்)

அடுத்து அரசடி வீதியைப் பார்ப்போம் ஆனால் அங்கு சின்னப்பர் - சுப்பிரமணியம் அவர்கள் - (திரு சிவதாசன் தற்போது கனடாவில் வசிப்பவர். அவர்களின் தாய்மாமனார் மிகவும் பெரிய அளவில் விவசாயத்தை செய்த ஒருவர். ஒரு கிணற்றுடி முழுவதுமே அவரால் விவசாயம் செய்யப்பட்டது. சிறந்த ஒருவிவசாயி) அவரது மாமனார் திரு சிவசம்பர் அவர்களும் இவரைப்போன்றே பெரிய அளவில் விவசாயம் செய்த ஒருவராவார். அவரது சகோதரர் செல்லத்துரையும் ஒரு விவசாயி. திரு அம்பலவாணர் அவர்கள் விவசாயத்துடன் மாட்டுவண்டியும் வைத்திருந்த ஒருவர் (திரு யோகநாதன் அவர்களினதும்,தற்போது கனடாவில் வசிக்கும் செல்லத்துரை அவர்களினதும் தகப்பனார்)

அடுத்து குரும்பசிட்டி கிழக்கில் அமைந்த கோவிலடியை அண்டிய பகுதியைப் பார்ப்பின் திரு கதிரேசு அவர்கள் (யோ-

கராசா மகேஸ்வரனின் பேரர்) திரு. வீரகத்தி- தம்பிப்பிள்ளை, திரு நமசிவாயம் - மனோரஞ்சிதத்தின் மாமனார் இவர் மிகவும் பெரிய அளவில் இற்றைக்கு 60 வருடங்களுக்கு முன்பு பாரிய டீசல் இயந்திரத்தினை நிரந்தரமாக பொருத்தி பெரிய அளவில் விவசாயம் செய்த ஒருவராவார்) திரு. அப்புத்துரை அவர்கள் (தற்போது கனடாவில் வசிக்கும் தில்லை நடேசனின் தந்தையார்) அவர்களும் நிரந்தரமாக விவசாயம் செய்த ஒருவராவார். திரு. நாகலிங்கம் அவர்களின் புதல்வர்களான காசிப்பிள்ளை, இராசையா இருவரும் பாரிய அளவில் குரும்பசிட்டி கிழக்கில் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்த சகோதரர்கள் ஆவார்கள். திரு. ஆறுமுகம் - இராசையா, திரு. தருமலிங்கம். ஆவார்கள்

குரும்பசிட்டி முத்துமாரி அம்மன் கோவிலை அண்டிய பகுதியை குறித்துப்பார்ப்பின் திரு. மயில்வாகனம் - சபாரத் தினம் ஒரு முக்கியமான விவசாயி ஆவார். இவர் பெரிய அளவில் நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்களை நிரந்தரமாகக் கிணற்றடியில் பொருத்தி விவசாயம் செய்தார். ஐயாக்குட்டி, அப்பாத்துரை சகோதரர்கள் இருவரும் பாரிய அளவில் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு இருந்தனர். கனகர் - இவர் விவசாயத்துடன் சுருட்டுத்தொழிலிலும் ஈடுபட்டு இருந்தார். கதிரவேற்பிள்ளை, சொக்கலிங்கம் ஆகியோரும், பூதப்பிள்ளை இவர் அப்பாத்துரை அவர்களின் மைத்துனரும் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு இருந்தனர். 1950க்கு முற்பட்டகாலத்தில் தம்பாப்பிள்ளை, சங்கரப்பிள்ளை, எல்லுப்போலையர் ஆகிய சகோதரர்களும் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு இருந்தனர். இவர்களில் தம்பாப்பிள்ளையின் மருமகனே சண்முகம் சுப்பையா. இவர் 1940 க்கு முன்பே விவசாயத்துடன் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலையும் செய்து வந்தார். பிற்பட்ட காலத்தில் விவசாயத்துடன் புகையிலை வியாபாரத்தினையும் செய்து வந்தார். சங்கரப்பிள்ளையின் மகனே தம்பியப்பா. இவர் ஆரம்பத்தில் விவசாயத்துடன். கைத்தறி நெசவுத் தொழிலையும் செய்து வந்தார். எல்லுப்போலையர் என்பது காலம்சென்ற இளையதம்பி ஆசிரியரின் தகப்பனார் ஆவர் (இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒருவிடயத்தை குறிப்பிடுவதில்

மகிழ்ச்சியடைகின்றேன் 2ம் உலக யுத்தகாலத்தில் எமது ஊரில் “காந்தீய வாதமும்” ஓர் அளவு முக்கியத்துவம் பெற்று இருந்ததுடன் உள்ளூர் புடவை உற்பத்திக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. அதில் நாட்டம் கொண்ட சிலர் கைத்தறி நெசவினைப் பயின்று சிறப்பாக நடத்தினர். இவர்களுள் முருகர்- பொன்னர் (உல்லாசர்) முக்கியமானவர். இவருடன் ச.தம்பியப்பா, சவாமிநாதன் போன்றோரும் இணைந்து செயல்பட்டனர். இவர்கள் குரும்பசிட்டி முத்துமாரி அம்மன் கோவிலின் வடமேற்கு மூலையில் பெரிய அளவில் ஒரு கட்டிடத்தில் தமது கைத்தறி நெசவுச்சாலையை அமைத்து நடத்திவந்தனர். திரு. சண்முகம் சுப்பையா அவர்கள் தனது வீட்டுக்கு அருகாமையில் பெரிய கொட்டில் ஒன்றை அமைத்து பிற ஊரவர்களையும் வேலைக்கு அமர்த்தி சகல உபகரணங்களுடனும் இத் தொழிலை ஆற்றி வந்தார். இவர்களுடன் கதிரவேலு வாத்தியார் அவர்களும் இத்தொழில் ஈடுபட்டு வந்தனர். இவர் பின்பு 1960 – 1970 காலப்பகுதியில் குரும்பசிட்டி அம்மன் கோவிலுக்கு பக்கத்தில் மின் தறி நிலையம் ஒன்றை நிறுவி நடத்தி வந்தார்

அடுத்து குரும்பசிட்டி கிழக்கில் எமது காலத்தில் தி. கிட்டிணர் - (யோகநாதன் அவர்களின் மாமனார்) சிறந்த ஓர் விவசாயி இவர் விவசாயத்துடன் புகையிலை வியாபாரத்தையும் செய்து வந்தார். கதிரிப்பிள்ளை அவர்கள் - (சையிக்கிள் கடைப் பொன்னுத்துரையின் தகப்பனார். அவர்களும் விவசாயத்தில் மட்டும் தங்கி வாழ்ந்த ஒருவராவார்) திரு. வேலுப்பிள்ளை- சுப்பிரமணியம் இவர்கள் (இவரை மணிய மாமா என அழைப்பார்கள்). விவசாயத்துடன் சுருட்டுத் தொழிலையும் செய்து வந்தார். காலம் சென்ற வைத்திலிங்கம் (உக்கிரசேனன் வைத்தியென) அழைக்கப்பட்டவர். மிகவும் முயற்சியாளனும் சிறந்த ஓர் விவசாயியும் குரும்பசிட்டி கிழக்கில் அம்மன் கோவிலடியில் வசித்த ஆறுமுகம் (பொறியியலாளர் வாமதேவனின் தகப்பனார்) சி. கதிரேசு (சிவதாசன் (முன்னாள் அதிபர்) அவர்களின் தகப்பனாரும் சிறந்த விவசாயிகளாக எம்மூர் மக்களினால் மதிக்கப்பட்டனர்.

இவர்களைத்தவிர இன்னும் பலர் வேறு தொழில்களுடனும் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இவர்களுடன் வசாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தின் மேற்குப்பகுதியில் கூலித்தொழில் புரியும் பல குடும்பங்களும் தமது கூலித் தொழிலுடன் விவசாயத்தை நம்பிவாழ்ந்தார்கள். இதில் பலர் பட்டை இறைப்புக்காலத்தில் எம்மவர்களுடன் சேர்ந்து துலாமிதித்து உதவி புரிந்ததுடன் பட்டை இறைப்புக்கும் உதவி புரிந்தனர். இவர்களில் பண்டாரியின் பிள்ளைகளான மாணிக்கன், தம்பன், கதிரேசன், கந்தையன், ஆகியோருடன் மயிலன், செம்பன், செல்லன், செட்டி, அம்பலன், சித்தன், நாகன், சம்பரி, சூரியன், சந்திரன், கோவிந்தன், துரையன். குறிப்பிடக் கூடிய அளவுக்கு விவசாயத்தில் பங்கு கொண்டு இருந்தனர். இந்த விவசாய காலத்தில் குரும்பசிட்டியின் 1940 – முதல் 1970 வரை லொறி, சிறியரக உழவு இயந்திரங்கள் மிகவும் குறைவாக இருந்தன. அவற்றின் பங்களிப்பு மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது. குரும்பசிட்டி மேற்கில் திரு. சிவசம்பு அவர்களும் (திரு. பாலசுப்பிரமணியம், ஈஸ்வரபாலன் மாமனார்) திரு. விதானை செல்லத்துரை அவரது தம்பியார் (இந்திரனை) ஆகிய சிலரிடம் மட்டும் வீடு கட்டுவதற்குரிய கல்லு, மணல், சீமெந்து போன்றவற்றை ஏற்றி இறக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

இக்காலகட்டத்தில் குரும்பசிட்டியின் விவசாய அபிவிருத்தியிலும் கிராமிய வளர்ச்சியிலும் முக்கிய பங்கினை வகித்தவர்கள். எமது ஊரில் எருத்து மாட்டு வண்டிகளை வைத்திருந்தவர்களையே சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். இவர்களின் பங்களிப்பு அளப்பரியது. 1940 – முன்பும் - 1940 – 1960 வரையும் ஓலை வேலிகளும் கல்லால் கட்டப்பட்ட வீடுகள் பல கிடுகுகளால் மேயப்பட்டும் காட்சித்தன. (படிப்படியாக இவை பின்பு பாரிய கல்வீடுகளாக மாறின) அவற்றை வேய்வதற்குரிய கிடுகுகளையும், பாரிய அளவில் பலர் புகையிலை உலர்த்தினர். இதற்குத் தேவையான தென்னம்மட்டை, கோம்பை (தேங்காய்), பொச்சுக்களையும், ஊமல் போன்றவற்றையும், பளை, கொடிகாமம், சாவகச்சேரி பகுதிகளிலிருந்து கொண்டுவந்து சேர்த்த பெருமைக்குரிய

வர்கள். அதுமட்டுமல்ல தோட்டங்களில் விளைந்த வெங்காயம், புகையிலை, குரக்கன், சாமை போன்றவற்றை தேவையான இடத்துக்கு கொண்டு செல்வதற்கும் உதவிபுரிந்தனர். காலஞ் சென்ற நல்லதம்பி அவர்கள் குரும்பசிட்டியில் இருந்த சகல சுருட்டுத் தொழிற்சாலைகளிலும் இருந்து உற்பத்திசெய்யப்பட்ட சுருட்டுப்பெட்டிகளை தெல்லிப்பளை புகையிரத நிலையத்துக்கு கொண்டு சென்றதுடன் திரும்ப வரும்போது தெல்லிப்பளையிலிருந்து சில்லறை வியாபாரிகளுக்குரிய பொருட்களை கொண்டு வந்து சேர்ப்பதிலும் முக்கிய பங்கு வகித்தார். இவர்களுள் முக்கியமானவர்களாக

திரு. சரவணனையர் (சண்முகராசாவின் மாமனார்)

நன்னிக்குட்டி (லோகன் அவர்களின் பாட்டனார்)

நன்னிக்குட்டி (சுப்பையா அவர்களின் தகப்பனார்)

அம்பலவானர் (கடைக்கார யோகனின் தகப்பனார்)

ஐயாக்குட்டி (சேவையர்- ஈஸ்வரமூர்த்தியின் தகப்பனார்)

நமசிவாயம், சண்முகம் ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

சித்திர சிற்பக் கலைகள்

ஓவியக்கலைவேள் கலாநிதி. மு.க.சு. சிவகுமாரன் B.F.A
(வெற்றிமணி, சிவத்தமிழ் பிரதம ஆசிரியர் - யேர்மனி)

இயற்கை விரித்த செங்கம்பளம் குரும்பசிட்டி. அங்கு தொட்டுத் தொட்டு சித்திரம் வரைய வர்ணத்துக்கும் எண்ணத்துக்கும் பஞ்சமில்லை. எனது கலையார்வம் எனது இல்லத்தில் இருந்து விரிகிறது. ஒரு சொல்லட்டையுடன் ஆரம்பமானது.

எனது தந்தையார் மு.க. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எனக்கு அம்மா அப்பா அணில் ஆடு அம்மி குளவி மயில் ஏணி என்று வாசித்துப் பழக அன்று தான் கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் வரைந்த சொல்லட்டைகளையே பாவித்தார். இந்தியன் மையால் தடிப்பேனாவினால் தொட்டுத் தொட்டு தீட்டிய உருவங்கள், அதன்கீழ் அதற்குரிய பெயர்கள். இதனையே சொல்லட்டை என்பார்கள். இதனை வைத்து பாலர் வகுப்பில் பாடம் புகட்டுவர்.

நான் கண்ட முதல் ஓவியர் எனது தந்தை மு.க.சுப்பிரமணியம் அவர்களே. இந்தியன் கறுப்பு மைகளால் வரையும் அவரது படங்கள் கறுப்பு வெள்ளைப்படங்களாக இருப்பினும் அவை வர்ணப் பாங்கடையனவாகவே தெரிந்தன. ஒரு மயிலை பார்க்கும்போது அது கறுப்பு மையால் வரைந்திருந்தாலும் அந்த மையில் நீலம் அங்கு நிமிர்ந்து நிற்குமானால் அதுவே அந்தனை வரைந்த ஓவியனுக்கு வெற்றி. இந்த வெற்றியைத் தனதாக்கிய வெற்றிமணி ஓவியர் மு.க.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நான் கண்ட முதல் ஓவியர் ஆவார்.

நுட்பமான ஓவியர் த. சின்னத்துரை

அடுத்தது எட்டிப்பார்க்கின்றேன் என் வீட்டின் படலைவரை வந்து. பக்கத்து வீட்டு மதிலோடு பல சைக்கிள்கள் சாத்திவிடப்பட்டு இருந்தன. இன்னும் கொஞ்சம் நடந்து அருகில் சென்று பார்த்தேன் பல இளைஞர்கள் கையில் சித்திரங்களுடன் நின்றனர். அவர்கள் எல்லோரும் ஆசிரிய பயிற்சிக்

கலாசாலையில் பயில்பவர்கள். அவர்கள் தமது படிப்புக்குத் தேவையான சித்திரங்களை வரைவதற்காக அங்கு வந்து நின்றனர்.

ஒரு காலை இழுத்து ஒருபக்கம் சரிந்து நடந்தாலும் முகத்தில் இளம் புன்னகை என்றும் தவழும். அவர் சித்திரத்தில் ஒரு சின்னத்துரை. அவர் பெயரும் அதுதான். திரு.த.சின்னத்துரை. சின்னத்துரை வரைந்த ஓவியங்களுக்குள் நான் கரைந்ததுண்டு. ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலை மாணவர்கள் தம் தேவைகளை அவரிடம் சொல்லிவிட்டுச் செல்ல நான் அவர்கள் சொன்ன படங்கள் யாவற்றையும் அவர் வரையும்போது அந்த நுட்பத்தை நேரில் தரிசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றேன். அவர் வீடு எனக்கும் ஓர் கலாசாலையானது.

அவரது சிறந்த படைப்பாக நான் கருதுவது வீடு குடிபூரல்களுக்கு என கண்ணாடியில் வரையும் அம்மன் படத்தைச் சொல்வேன். ஒரு கண்ணாடியில் அம்மன் படத்தை கறுப்பு மையால் வரைந்து விட்டு பின் மறுபுறத்தை திருப்பி வைத்து பின் புறத்தால் வர்ணம் தீட்ட கண்ணாடியின் முன்பறத்தில் ஓவியம் வரும். அதாவது ஒரு கடதாசியல் கீழுவதற்கு இது எதிர்மறையானது.

இந்தக்காலத்தில் உள்ளதுபோல் அந்தக்காலத்தில் வெள்ளி பவுண் வர்ணங்கள் பெரிதாக இல்லை. எனவே அம்மனின் தலைமுடிக்கு பவுண் நிற மினுங்கல் கடதாசியையும், வெள்ளிக்கு சிகரட் பெட்டிக்குள் வரும் வெள்ளிக்கடதாசியையும் எடுத்து ஒட்டி அந்த வர்ணங்களை பெற்றுக் கொள்வார். ஒரு ஓவியம் முடிய குறைந்தது ஒரு வாரமாகும். இந்தியாவில் இருந்து வரும் அம்மன் படங்கள் இருந்தாலும், சின்னத்துரை அவர்களின் அம்மன் சித்திரத்திற்கு பெரும் வரவேற்பு இருந்தது. காரணம் அவர் கண்ணாடியில் வரைவதால் படங்களை கறையான் அரிக்காது மழைநீர் கரைக்காது துடைத்து துடைத்து படத்தினை அழகுற நீண்டகாலம் வைத்திருக்க முடியும். எனவே அந்த அம்மன் ஓவியம்

பெருமதிப்பக்குரியதாக விளங்கியது. ஒரு படத்தின் விலை இருபது முப்பது ரூபாய்க்குள் மட்டுமே அன்று இருந்தது. ஒரு கையிலே வர்ணமும் ஒரு கையில் தூரிகையும், உதட்டில் பீடியுமாக நிற்கும் அந்த சரிந்த உருவம் என் நெஞ்சில் இன்றும் நிமிர்ந்து நிற்கிறது.

“கலைஞானி”, “மாமனிதர்”

அ. செல்வரத்தினம் (தியாகன்)

நவராத்திரி காலத்தில் மாணம்பூர் நடக்கும். அதற்கு அம்மன் கோவிலில் இருந்து அம்மன் புறப்பட்டு மாயெழு வீதியில் உள்ள புளியடி வைரவர் கோவிலுக்கு வாழை வெட்டுக்கு செல்லுவது வழக்கம். அப்போது தெருக்களில் நிறைகுடம் வைத்து படையல் வைத்து வாழை வெட்டு முடிந்து வரும் அம்மனை வரவேற்க தெருவில் மக்கள் காத்திருப்பார்கள்.

அந்த நாட்களில் ஓர் உயர்ந்த வேகமான மனிதன் அவர் பெயர் அ. செல்வரத்தினம். இப்படிச் சொன்னால் குரும்பசிட்டி மக்களில் பலருக்குத் தெரியாது. அவரை தியாகன் என்றால் யாவரும் அறிவார்கள்.

பேய்க்கிணறு வயிரவர் கோவிலின் உண்டியல் இருக்கும் இடத்திற்கு முன்னால் தெருவில் நான்கு காட்டுத் தடிகளை நட்டு உயரமாக ஒரு பந்தல் போடுவார். அந்தப்பந்தலில் அவர் சீலையில் வரைந்த அம்மன் படம் இருக்கும். அதன் இரு புறங்களிலும் இரு அன்னத்தின் படங்கள் அழகாக இருக்கும். அம்மன் படங்கள் சற்று மிதமான கவர்ச்சியை அன்று காட்டி நிற்பது போல் தோன்றினாலும் இன்று தென்னிந்திய ஆலயங்களில் உள்ள சிற்பங்கள் மற்றும் கோவில் சித்திரங்களை பார்த்தபின் அக்கவர்ச்சி குறைவாகவே தென்படுகின்றது. தியாகனின் அம்மன் ஓவியத்தை விட அவர் வரையும் அன்னத்தின் பாங்கு அற்புதம். அலை அலையாய் அன்னத்தின் சிறகுகளை தூரிகை அற்புதமாக வடித்திருக்கும். இன்றும் எனது ஓவியங்களில் இந்த அன்னத்தின் பாதிப்பு ஏதோ ஓர் மூலையில் தெரிவதைக் காணலாம்.

தியாகன் ஒரு சிறந்த புகைப்படக் கலைஞரும் கூட. யாழ்ப்பாணத்தில் கலைஞானி ஸ்ரூடியோவை நடத்தியவர். இருந்தும் அவருக்கு சிறப்பாக கலை உணர்வு பாரம்பரிய சித்திரத்தின்மீதே அதிகமாக இருந்தது. குரும்பசிட்டி அம்பாள் ஆலயத்தின் உள் வீதியில் வலப்பக்கச் சுவரில் இருந்த நடராஜர் சுந்தரர் திருவுருப்படங்கள் அவரது படைப்புக்களே!.

அவர் கோவில் சிற்பங்களை பெரிதும் ஓவியமாக வரைந்தார். அவரிடம் அடிமனதில் இருந்த இந்த கலையுணர்வு அவரை நிலத்தை ஆழமாகத் தோண்டி ஆராயவும் வைத்து. தேடித்தேடி தோண்டி ஒரு அரசு செய்வேண்டிய புதைபொருள் ஆய்வினைத் தனித்தே செய்து சாதனை படைத்தார். ஆரம்பத்தில் அவரது செயலை பெரிதுபடுத்தாத மக்கள் பின் அவரது அசுர வளர்ச்சிகண்டு அசந்து போனார்கள். அவர் தேடிய சொத்துக்கள் மீண்டும் மண்ணுக்குள் சென்றுவிடுமோ என்ற கவலை இன்று எல்லாக் கலைஞர்களுக்கும் உண்டு. தன் வாழ்நாள் முழுவதும் கலையை வாழ்வாக்கி வாழ்ந்து மறைந்தவர் கலைஞானி மாமனிதர் தியாகன் அவர்கள்.

பாடநூற் சிறப்பு ஓவியர்

கே.கே.வி. செல்லையா.

பாலபோதினி, சைவசமயபோதினி, இலக்கியமஞ்சரி இப்படி இவற்றையெல்லாம் தரிசிக்கும்போது அங்கு பாலர்களுக்கு பாலாய்த், தேனாய்ச் சுவைப்பவர் ஓவியர் திரு.கே.கே.வி செல்லையா அவர்கள்.

பாடத்தை வாத்தியார் படிப்பிக்கும் போது நூறுதடவை பக்கத்தில் இருக்கும் மாணவர்க்கு சொல்லி மகிழ்வோம் இந்த சித்திரத்தை வரைந்தவர் எமது ஊரவர் கே.கே.வி.செல்லையா என்று.

இலங்கையில் எப்பாடசாலைக்குச் சென்று கற்றாலும், நாம் கற்ற அப்பாடக்கல்விக்குரிய நூல்கள் பல எமது குரும்பசிட்டி மண்ணினின்று எழுந்தவை என்கின்றபோது எமக்கு அன்றும் இன்றும் பெருமையாகவே உள்ளது.

திரு.கே.கே.வி. செல்லையா அவர்களது ஓவியங்களில் பல கோட்டுச்சித்திர பாணியினைக் கொண்டது. சிற்பங்களை ஓவியமாகத் தீட்டும் மரபினை பின்பற்றி அவரது பல சித்திரங்கள் வந்தன. மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோவிலின் படத்தினை மிகவும் தத்ருபமாக வரைந்திருந்தார். மற்றும் சன்மார்க்கசபை 30 வது ஆண்டு மலரிலும் முகப்பு அலங்காரத்தை அந்தக் கோட்டுச்சித்திரத்தில் ஒரு பாவை விளக்கை காட்டியிருந்தார். ஒவ்வொரு கலைஞனுக்கும் சந்தர்ப்பம் சூழல் இனிதாக அமைந்தால்தான் அவர்கள் வாழ்வில் கொடிகட்டிப் பறப்பார்கள் அந்தக் கொடிகட்டி பறத்தலுக்கு கோடுபிட்டுக்காட்டும் படியாக அவருக்கு சுன்னாகம் திருமகள் அழுத்தகம் அமைந்தது. அவர்கள் வெளியிட்ட பல பாட நூல்களுக்கு அவரது சித்திரங்களே உயிர் ஊட்டின. எமக்கு எல்லாம் சிவனையும் பார்வதியையும் அந்த இடபவாகனத்தையும் முதல் அறிமுகப்படுத்தியவர் (சைவசமய போதினியில்) இந்த கே.கே.வி செல்லையா அவர்கள்தான்.

இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து என்பார்கள். எனவே நாம் இளமையில் கண்ட அவரது சித்திரங்கள் யாவும் எல்லோர் மனதிலும் நிலைத்து நிற்கும் பேறுபெற்றன.

கலாகேசரி ஆ. தம்பித்துரை

காய்ந்த கட்டைகள் உள்ளிருந்தெப்படிக்க கண்திறந்தன?

கலாகேசரி ஆ. தம்பித்துரை அவர்கள் 05.05.1932 இல் கலைமடந்தையின் தவப்பபுதல்வன் சிற்பாச்சாரி ஆறுமுகம் பொன்னம்மா தம்பதிகளின் புதல்வனாக திருநெல்வேலியில் பிறந்தார். இவர் திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக்கல்லூரியின் பழைய மாணவர்.

சித்திரத்திலும் சமஸ்கிருதத்திலும் பாண்டித்தியம் பெற்ற இவர் 1955 ஆம் ஆண்டு முதல் தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியில் சித்திர ஆசிரியராகக் கடைமை புரிந்தார்.

அன்றுமுதல் (1955) குரும்பசிட்டியில் உள்ள அவரது பெரிய தாயாரது இல்லத்தினை வாழ்விடமாக்கிக் கொண்டார் சிற்பம், சித்திரம், எழுத்து என்று முப்பரிமாண வளர்ச்சி கண்டார். அதற்கு குரும்பசிட்டியின் மண் உரமாய் நல் உறவாய் அமைந்தது. பல ஓவிய சிற்பக் கலைஞர்களுக்கு அவரே குருவானார். அதனால் குரும்பசிட்டி சித்திர சிற்பக்கலையின் குருகுலம் ஆகியது. குரும்பசிட்டியும் அவரைத் தன் மண்ணின் மைந்தனாகவே தழுவி வளர்த்தது. வந்தோரை வாழவைக்கும் தமிழகம் என்பது போல், குரும்பசிட்டி வந்தோரை வளமாக வாழவும், வளரவும் வைத்தது.

கலாகேசரி ஒரு நல்ல இரசிகன். இளஞர்களின் உற்ற நண்பர். யாழ்ப்பாணத்தில் பல தேர்கள் இவர் கைவண்ணத்தில் உருவானவைதான். நந்தாவில் அம்பாள் தேர் அலங்கரவடிவம் கண்டு மக்களோடு மகேசனும் மெய்மறந்தான் என்று அன்று அத்தேரின் அழகுக்கண்டோர் கூறியதைக் கேட்டிருக்கின்றேன். நந்தாவில் அம்பாள் தேர்ச்சபையினரால் 1964இல் கலாகேசரி என்ற பட்டத்தினைப் பெற்றார்.

குரும்பசிட்டி அம்பாள் ஆலயத் தேர் கலாகேசரியும் அவரது தந்தையார் சிற்பி ஆறுமுகம் அவர்களும் இணைந்து படைத்த அற்புதத்தேர். அத்தேரில் ஒவ்வோர் சிற்பத்திலும் கலாகேசரியின் குடும்பத்தின் முழு உளி வீச்சும் பட்டுத் தெறித்திருந்ததை தேரின் நேர்த்தியான சிற்பங்கள் எடுத்தியம்பின. 1968 முதல் அவர் வட மாநிலச் சித்திர வித்யாதரிசியாகப் பதவி ஏற்றார். அன்று முதல் சிறுவர் சித்திரத்திற்கு பெரும் பணியாற்றினார்.

வடமாகணத்தில் ஒவ்வொரு பிரதேசமாக அங்குள்ள பாடசாலைகளை ஒருங்கிணைத்து மாபெரும் சிறுவர் சித்திரக் கண்காட்சியை நடத்தினார். கண்காட்சி மலர்களின் அட்டைப் படத்தில் சிறந்த சித்திரங்களை பிரசுரித்து சிறுவர் சித்திரத்தில் ஊக்கம்பெற வழிசமைத்தார். தாயகத்தில் முதல் முதலாக தமிழ் மாணவர்களது சித்திரங்கள் வண்ணத்தில் பிரசுரமானது அப்போதுதான். அப்படி என்றால் அந்த

மாணவர்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சியைக் கேட்க வேண்டுமா!

தனது கலைபற்றி அவர் இப்படிக் கூறுகின்றார்.

இது வேலையல்ல ஒரு யோகம் ஒவ்வொரு சிற்பமாகக் கற்பனை செய்து உள்ளிகொண்டு வேலை செய்யும்போது என்னையே மறந்துவிடுகின்றேன். இந்தச் சிலைகளை நான் ஆக்கவில்லை. என்னிடம் இருக்கின்ற ஏதோ ஒரு உணர்வு ஆவேசம் ஆக்குகின்றது. நான் என்னை இழக்கின்றேன், இவற்றை இரசிக்கின்றேன், இவற்றுடன் பேசுகின்றேன் என்கிறார் கலாகேசரி.

“காய்ந்த கட்டைகள் உள்ளிருந்தெப்படிக்க கண்திறந்தன?

தம்பி தம்பித்துரையெனும் தேர்ந்த தேவதச்சனே
நின்கரம் செய்த லீலையால் சிற்பமென் றாயின”

என்று கலாகேசரியின் கலைத்திறன் கண்டு கவி
படிக்கின்றார் தாயகக் கவிஞன் புதுவை இரத்தினதுரை

கலாகேசரி அவர்கள் 09.09.1994 இல் இப்பூவுலகை விட்டு தேவலோகம் புகுந்தார். குரும்பசிட்டியின் மூலவர்ணங்களாக இவர்கள் திகழ்ந்தாலும் அந்த மூன்று வர்ணங்களின் கலப்பில் எண்ணற்ற வர்ணங்கள் குரும்பசிட்டியின் எழில் வண்ணங்களாகின. அந்த வண்ணங்களின் பட்டியல் மிக நீண்டது. பட்டென்று மனதில் பதிந்த சிலரது பெயர்களை மட்டும் இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன்.

அ. குகதாசன் (கொழும்பு ஸ்ரூடியோ) நா. சிதம்பரநாதன் (தாசன் ஸ்ரூடியோ. சிவம்) க. சுப்பிரமணியம் ஆசிரியர். (மணியம் வாத்தியார்) அமரர் த.க. சுந்தரமூர்த்தி (த.க. செல்லையா ஆசிரியரின் தம்பி) இவர்கள் பலரது ஓவியங்கள் இன்றும் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபையின் சன்மார்க்க இளைஞர் சங்கம் வெளியீடு செய்த கையெழுத்துப் பத்திரிகையான சன்மார்க்க தீபத்தில் உண்டு 1957,1959. இவர்களுடன் நானும் அக் கலைப் பயணத்தில் சங்கமமாகின்றேன்.

இசையமைப்பாளர், கவிஞர், பாடகர்

சிவகுமாரன் சஞ்ஜீவன்

குரும்பசிட்டிக்கு என்று சில கலையுணர்வுகள் இருக்கின்றன. அதனை அங்கு பிறந்து வளர்ந்த பிள்ளைகள் பெற்று பெருவாழ்வு கண்டு மகிழ்ந்தது உண்மைதான். ஆனால் குரும்பசிட்டியின் வாசமே தெரியாத பிள்ளைகளும் வேரின் வாசம் உணர்ந்து அந்த மண்ணுக்குரிய வனப்புடனே பூப்பது அதிசயமல்லா?

இப்படியான அதிசயப் புதல்வர்களில் திரு. சிவகுமாரன் சஞ்ஜீவன் அவர்களும் ஒருவர். ஆறு வயதில் யேர்மனி வந்து யேர்மன் மொழியில் கல்வி பயின்று பின் ஆங்கில மொழியில் பொறியியலாளராகி சுந்தரத் தமிழ்பேசும் மகனாக இருப்பது அதிசயம். தமிழில் கவிதை புனைவது பேரதிசயம். அக்கவிதைகளுக்கு இசையமைத்து பால்குடி மறந்த கையோடு என்னும் ஒலிப் பேழையை டாக்டர் சீர்காழி சிவசிதம்பரத்தின் பாராட்டுதலுடன் வெளியிட்டது பேரானந்தத்தின் உச்சமல்லவா!

தமிழனாக, தமிழ்பேசும் கலைஞனாக வாழும் ஒரு சிலரில் இசையமைப்பாளர், பாடகர் திரு சஞ்ஜீவன் அவர்களும் ஒருவர். இவரது தமிழ் ராப் பாடல்கள் இளைஞர்களை ஈர்க்க வல்லது.

இவர் மு.க. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் பெயர் சொல்லும் தமிழ்ப்பேரன் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

குரும்பசிட்டியும் அச்சக்கலையும்

ஈழத்தில் அச்சக்கலையின் வளர்ச்சிப்படிகளை ஆராய்கின்ற போது குரும்பசிட்டிக்கும் அச்சக்கலைக்கும் அன்னியப் படுத்தப்பட முடியாத தொடர்புகள் இருப்பதைக் காணலாம்.

அச்சக்கலையை வளர்த்து, அதனை ஊடகமாகக் கொண்டு மக்களிற்குச் சரியான கருத்தைச் சொல்ல வேண்டும் என்று அவாவுற்ற ஈழகேசரி பொன்னையா அவர்கள், ஆசுகவி வேலுப்பிள்ளை அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு அக்காலத்தில் வெளியாகிய 'சுதேசநாட்டியம்' என்ற பத்திரிகையை அச்சேற்றிய ஐய சிறீ சாரதா பீடேந்திரசாலையின் அச்சகப்பகுதியிலும், அமெரிக்கன் இலங்கை மிசன் அச்சுயந்திரசாலையிலும் பணியாற்றிப் பெற்ற அனுபவத்தோடு திருமகள் அழுத்தகத்ததை முதன் முதலாக சுன்னாகத்தில் நிறுவினார். அச்சகம் சுன்னாகத்தில் அமைக்கப்பட்டதாயினும் திரு. பொன்னையா அவர்களே குரும்பசிட்டியில் அச்சக்கலையை அறிமுகம் செய்த பெருமைக்குரியவராகிறார். குரும்பசிட்டியில் அச்சக்கலை வளர்ச்சி என்ற ஒரு நீண்ட போக்கின் ஆரம்பப்புள்ளியாக திரு. பொன்னையா அவர்களே காணப்படுகின்றார்.

அச்சக்கலையில் திரு. பொன்னையா அவர்கள் ஈடுபாடு கொள்ளக் காரணம் அவர் வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் தமிழ்மொழிக் கல்வியில் பாதிப்புக்கள் பாரியளவினதாக இருந்தது. ஆங்கிலக்கல்வியில் தமிழ் மக்கள் அதிக நாட்டம் கொண்டவர்களாகக் காணப்பட்டமையால் தமிழ்ப் பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்பிப்பதிலும், பேச்சு மொழியாக ஆங்கிலமே இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கிலும் செயற்பட்டனர். தமிழ்ப் பெற்றோர்களின் இந்தச் செயல்கள் திரு. பொன்னையா அவர்களை வேதனைக்குள்ளாக்கியது. இதனால் தமிழ்ப் பிள்ளைகள் தாய்மொழியில் கல்விகற்க வேண்டுமென்றும் தாய்மொழிப்போதனை ஒரு பிள்ளையின் ஆரம்பகாலக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உகந்தவையாகவே அமையும் என்ற எண்ணம்

கொண்ட திரு. பொன்னையா அவர்கள் பாடநூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட திருமகள் அழுத்தகம் ஒரு நிலைக்களனாயிற்று. இதே காலப்பகுதியில் தமிழ்ப்பகுதிகளில் இருந்த ஆரம்பப் பாடசாலைகளில்கூட தென்னிந்திய பாடநூல்களே ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருந்தன. இப்பாட நூல்களை அடிநாதமாகக் கொண்ட தமிழ்க் கல்விப்போதனை என்பது எமது சூழலுக்கு முற்றிலும் புறம்பானதாக மட்டுமின்றி எமது ஈழத்துச் சூழலில் வாழும் தமிழ்ச் சிறுவர்களுக்கு புரியாத மொழி நடையைக் கொண்டதாகவும் இருந்தமையால் பல முரண்பாடுகளும் அமையக் காரணமாக இருந்தன. ஆகவே முற்றிலும் பொருந்தாத ஒரு புறநடையான கல்விச்சூழலில், புரியாத மொழிநடையில் அமைந்த பாடநூல்கள் எமது தமிழ்ச்சிறார்களது தனித்துவமான கல்வி வளர்ச்சிக்கான பரிமாணங்களைச் சிதைப்பனவாகவும் காணப்பட்டன. இந்நிலையை அறவே வெறுத்த திரு. பொன்னையா அவர்கள் எமது கலாச்சாரப், பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களின் தொடர்ச்சி முடிவடையாதவளர்ச்சியைக் கருத்திற் கொண்டும், ஈழத்துத் தமிழர்களது தனித்துவமான சிறப்பியல்புகளை வெளிப்படுத்தக் கூடிய வகையிலும் தமிழ்ப்பாட நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிடலானார். கலாசார ரீதியாக அன்னிய ஆதிக்கத்தை இரு வேறுபட்ட முனையில் ஒடுக்க வேண்டிய நிலைமை திரு. பொன்னையா அவர்களை அச்சகம் ஒன்றை நிறுவும் பணியைத் துரிதப்படுத்த உதவியது.

ஆகவே ஈழத்தில் அச்சகக்கலை வளர்ச்சியும் குரும்பசிட்டியும் என்பது வெறுமனே முகத்தோற்ற அளவில் ஒரு பணியாக மட்டுமின்றி எமது பண்பாட்டுக் கருவூலங்களையும், தனித்துவமான விழுமியங்களையும் பேணிப்பாதுகாப்பதற்கான முன்னோடிநிலைக்களனாகவும் குரும்பசிட்டியே அமைந்தது. சன்மார்க்கசபையின் ஊடாக சமூகப்பணியையும், திருமகள் அழுத்தகத்தினூடாக தமிழ்ப் பணியையும் ஆற்றிய திரு. பொன்னையா அவர்கள் 1930இல் ஈழகேசரிப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்து இலக்கியம், சமயம், அரசியலென மூன்று துறைகளின் வளர்ச்சிக்கும் ஆக்கபூர்வமான பணிகளை ஆற்றினார். இதனால் பல எழுத்தாளர்கள் ஈழகேசரிப் பத்திரிகையை

சுற்றி குவிமையப்படுத்தப்பட்டார்கள். ஈழகேசரிப் பத்திரிகையால் உள்வாங்கப்பட்டவர்கள் தகுதியான எழுத்தாளர்களாக செழுமைப்படுத்தப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டார்கள். இதனால் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஈழகேசரி ஒரு அழியாத வார்ப்பாக நின்றுநிலை பெறுகின்றது. தமிழகத்தில் 'மணிக்கொடி' காலம் போன்று ஈழத்தில் 'ஈழகேசரிகாலம்' என ஒரு இலக்கிய உலகின் பொற்காலம் இலக்கிய வரலாற்றில் பதிவு பெறலாயிற்று.

தென்னிந்தியப் பாடநூல்களின் ஆதிக்கத்தினின்றும் ஈழத்தமிழர்களின் பாடவிதானத்திற்கு விடுதலை கொடுக்க விரும்பிய திரு. பொன்னையா அவர்கள் எடுத்த முயற்சியின் விளைவாக பாலபோதினி, இலக்கியமஞ்சரி, தமிழ்மஞ்சரி, உரைநடைச்சிலம்பு போன்ற பாடப்புத்தகங்கள் வெளிவரலாயின. இவரால் மட்டும் அறுபத்துமூன்று பாடநூல்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டன.

திரு. பொன்னையா அவர்கள் பாடநூல்களைப் பதிப்பித்தல் மூலம் இளம் சிறார்களை பிஞ்சு மனதில் சுதேசிய உணர்வை ஊட்டினார். ஈழகேசரிப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்ததன் மூலம் தமிழ் மக்களை சுதேசிய பிரக்ஞை கொண்ட மக்களாக வாழ்ப்பழகிக் கொள்ளும் திருப்பு முனைக்கு வித்திட்டார் திரு. பொன்னையா அவர்கள். இவற்றோடு பழைய இலக்கண, இலக்கிய நூல்களைப் பதிப்பதன் மூலம் தமிழ் இலக்கணத்தை முறையாகப் பயிலும் வாய்ப்பையும், தமிழ் இலக்கிய பரிச்சயத்தையும் தமிழ் மாணவர்கள் மத்தியில் உருவாக்கினார்.

இந்த வகையில் பார்க்கும் போது அகலவிரிக்கப்பட்ட அந்நிய ஆதிக்கக்கரங்களின் பிடியிலிருந்து கல்வி மறுமலர்ச்சிக்கும் சமூக மாற்றத்துக்கும் ஆதார சுருதியாக அமைந்த புரட்சி விதை திரு. பொன்னையா அவர்களால் தான் நாட்டப்பட்டது. இந்த விதையை அவர் தாம் வெளியிட்ட நூல்கள் பத்திரிகைகள் மூலம் தான் வளர்த்தெடுத்தார்.

ஆகவே திரு. பொன்னையா அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட அச்சகக்கலை வளர்ச்சிப்போக்கு ஒரு கால்வாயில் ஓடும் நீரைப்போல் ஒரு திசை நோக்கிய-தாகவன்று வான் மழை போல் பரந்து பட்டு செழுமைக்கு வழியமைத்தது. ஆகவே அச்சகக்கலை வளர்ச்சி என்பது ஏனைய இடங்களைப் பொறுத்த வரை ஒரு தனிமனி-தநலனைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்த காலத்தில் அச்சகக்கலை மேம்பாடு என்பது குரும்பசிட்டியைப் பொறுத்தவரை சமூகநலனைப் பேணுவதாகவும் அதன் மேம்பாட்டினைப் பல்வேறு பரிமாணங்களிற் கூடாக இனங் கண்டு வளர்த்தெடுப்பதுமான ஒரு பரந்துபட்டநெறி முறையை தன்னகத்தே உள்வாங்கியதாகவும் கொண்டிருந்தது.

நகர்ப்புறத்தொழிற்றுறை சார்ந்த அச்சகக்கலையானது முற்றிலும் கிராமப்புறச் சூழலில் அமைக்கப்பட்டமையை வலிகாமம் வடக்குப் பகுதியில் தான் அதிகளவில் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. இது அன்று குரும்பசிட்டியைச் சேர்ந்த ஈழகேசரிப் பொன்னையா அவர்களால் தொடங்கப்பட்ட அச்சகக்கலை வளர்ச்சியின் தாக்கத்தாலே ஏற்பட்டது மட்டுமல்ல, அதனின்றும் அன்னியப்படுத்தப்பட முடியாத உண்மையாகும். ஆகவே இப் பிரதேசத்தில் அச்சகக்கலை வளர்ச்சிக்கு குரும்பசிட்டி ஒரு மையப்புள்ளியாக ஈழகேசரிப் பொன்னையா அவர்களது காலமுதல் இருந்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அத்தோடு குரும்பசிட்டியைச் சேர்ந்த பலர் இத்துறையில் ஈடுபட்டு இன்று தமிழ்ப்பகுதிகளின் பல பகுதிகளிலும் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். அன்று இளைஞர்களாக இருந்த பலர் இத்துறையில் ஈடுபட திரு. பொன்னையா அவர்கள் முன்னோடியாவர்.

ஈழகேசரி பொன்னையா அவர்கள் 1951ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31ஆம் திகதி மறைந்தார்கள். அவரது மறைவைத் தெடர்ந்து அவருடன் பணியாற்றிய திரு. கோ. அப்பாக்குட்டி, திரு. மு. சபாரத்தினம் ஆகியோர் ஈழகேசரியின் பணியை முன்னெடுத்துச் சென்றார்கள். திரு அப்பாக்குட்டி அவர்கள் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில்

தான் ஒரே நேரத்தில் 16 பக்கங்கள் அச்சடிக்கக்கூடிய தானியங்கி அச்சுயந்திரம் யாழ்ப்பாணத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

குரும்பசிட்டியைச் சேர்ந்த திரு. மு.க.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அச்சகக்கலை பற்றிய அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொண்ட வாராகச் சக்தி அச்சகத்தை ஆரம்பித்தார். சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஆர்வங்கொண்டுழைத்த மு. க. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 'வெற்றிமணி' என்ற சிறுவர் மாத இதழின் வெளியீட்டாளராகவும் விளங்கினார். திரு. மு. க. சுப்பிரமணியம் ஆரம்பித்த சக்தி அச்சகத்தில் அச்சுக்கோப்பாளர் பகுதியில் கடமைபுரிந்த திரு. வே. மகேந்திரன் அவர்கள் சக்தி அச்சகத்தில் தாம்பெற்ற தொழில் அநுபவத்தைக்கொண்டு சாவகச்சேரியில் செந்தில் அச்சகம் என்ற பெயரில் ஒரு அச்சகத்தை நிறுவினார்.

மட்டக்களப்பில் அச்சகம் ஒன்றை ஆரம்பித்த திரு. அ. சிவதாசன் கிழக்கிலங்கை எழுத்தாளர்களது தரமான படைப்புக்களை மாதம் ஒரு நூல் வடிவில் வெளிக்கொணரும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தார். கிழக்கிலங்கை எழுத்தாளர்களது படைப்புக்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கோடு தரமான நாவல்கள், சிறுகதைகள் பல இவரால் நூல் வடிவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. செ. குணரத்தினம் எழுதிய தெய்வ தரிசனம் என்ற நாவல் இவரது முதல் முயற்சியாக வெளிவந்துள்ளது.

அச்சகக்கலை வளர்ச்சி என்பது தனியே பிரசுரங்கள் அச்சேற்றல் மட்டுமன்றி ஓவியம், புகைப் படம், நூல்வடிவமைப்பு, அச்சுக்கோப்பு முதலான இத்துறைசார்ந்த தொழில் நுட்பத்தையும் உள்ளடக்கியதாகும்.

இவர்களில் கே. கே. வி. செல்லையா அவர்கள் நூல்கள், பாடநூல்கள் முதலியவற்றிற்கு ஓவியங்கள், முகப்பு அட்டைகள் வரைந்தவர். அம்பிப்பாடல், சைவசமையபோதினி வரிசை, பாலபோதினி வரிசை, இலக்கியமஞ்சரி வரிசை,

பாலபோதினி உபபாட நூல் வரிசை போன்றவற்றிற்கு இவரால் வரையப்பட்ட ஓவியங்கள் மெச்சப்பட்டு பாராட்டப் பட்டன. ஈழகேசரி வெள்ளி விழா மலரில் இடம்பெற்ற நிழற்படங்கள் இவரது கைவண்ணமாகும்.

பல நூல்களின் முகப்பு அட்டைகளை வடிவமைப்பதிலும் புளொக் செய்வதிலும் திரு. அ. குகதாசன் சிறந்து விளங்குகின்றார்.

அச்சகக்கலை என்பதின் இன்னொரு அங்கம் நூல்களை பைன்டிங் செய்வதாகும். மலேசியாவில் பைன்டிங் வேலை பழகி வந்த கரணவாய் வேலுப்பிள்ளை என்பவரிடம் பயிற்சி பெற்று படிபடியாக முன்னேறி புத்தகம் கட்டும் துறையில் திரு. ஆ. முத்தையா அவர்கள் சிறந்து விளங்குகின்றார்.

குரும்பசிட்டியைச் சேர்ந்த இன்னும் பலரும் அச்சகக் கலையில் ஈடுபாடு கொண்டு உழைத்தனர். திருவாளர்கள் வை . ஐயம்பிள்ளை, ஏ. ரி. இராசரத்தினம், பொ. இராசரத்தினம், அ. கண்ணப்பசாமி, வை. பேரம்பலம், து. பொன்னம்பலம், செ. சச்சிதானந்தசிவம், க. வாமதேவன், அ. சிவபாலன் போன்றோர் இக்கலை வளர்ச்சிற்ப்புறப்பணியாற்றியுள்ளனர். இன்றும் இலங்கையில் பல பாகங்களிலும் உள்ள பல அச்சகங்களில் குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தவர் பலர் அச்சகக்கலையில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். பல தலைமுறைகளாக அச்சகக்கலை வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்துவரும் பலரும் குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தவர்களாக இருக்கின்றனர்.

குரும்பசிட்டியைச் சேர்ந்த பலரும் பல இடங்களிலும் அச்சகங்களை நிறுவி அச்சகக்கலை வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளித்து வருகின்றனர். சுன்னாகம் திருமுகள் அழுத்தகம் 1929ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1977ஆம் ஆண்டு வரை குரும்பசிட்டியைச் சார்ந்தவர்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டது. சுன்னாகத்தில் சக்தி அச்சகமும், சாவகச்சேரியில் செந்தில் அச்சகமும், குரும்பசிட்டியில் அம்பிகா அச்சகமும்

குரும்பசிட்டியைச் சார்ந்தவர்களால் நிறுவப்பட்டவையாகும்.

முடிவாக அச்சகக் கலைக்கும் குரும்பசிட்டிக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் அச்சகக்கலையின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும் வெளிக்கொணரும் தனித்துவம் கொண்டவையாக அமைந்துள்ளமையைக்காணலாம்.

அச்சகக்கலையில் ஈடுபட்ட பலர் அத்துறையில் பல்வேறு பிரிவுகளிலும் தமது அனுபவத்திறமைகளை ஆழமாகப் பதித்தே வந்துள்ளார்கள். அழுத்தகம் ஒன்றை நிர்வகிப்பதில் ஈழகேசரி பொன்னையா அவர்கள் ஆற்றிய பணிகளை அவரிடம் இக்கலை பயின்று அவருக்குப்பின் பணியாற்றிய குரும்பசிட்டியைச் சேர்ந்த பெரியார்களும் நிலைநாட்டியே வந்துள்ளார்கள். இதே போல் அச்சகக்கலையின் ஏனைய பகுதிகளான தொழில் நுட்பம், ஓவியம், புகைப்படம், அச்சகக்கோப்பு, ஒப்புநோக்குதல் முதலான பல்வேறு பகுதிகளிலும் பணியாற்றிவரும் குரும்பசிட்டிவாழ் மக்கள் தமது ஆற்றல்களை வெளிக்கொணர்வதிலும் தமது திறமைகளைப் பயன்படுத்துவதிலும் ஒரே நேர்கோட்டிலேயே காணப்படுகின்றனர்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால் அச்சகக்கலையின் பல்வேறு ரூபங்களை மேன்மைப்படுத்தி வளர்த்துவரும் குரும்பசிட்டிக்கும், அச்சகக்கலைக்கும் நீரறுக்கமான தொடர்பு இருப்பதை வெளிப்படையாகவே காணலாம். குரும்பசிட்டியானது அச்சகக்கலையின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு மையப்புள்ளியாகவே கடந்த 70 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இருந்து வருகின்றமை பாரரட்டற்குரியது மட்டுமல்ல பெருமைப்பட வேண்டியதுமாகும்.

நெகிழ் நிலம்

எண்பதுகளில் எம் கிராமம்:

குரும்பசிட்டிக் கிராமம் அதன் மக்களின் கடின உழைப்பினால் ஒரு நகருக்குரிய பரிமாணங்களோடு வளர்ந்து 1980களில் அதி உச்சநிலையை எட்டியிருந்தது. இனவிடுதலைப்போராட்ட எழுச்சியும் இராணுவ அத்துமீறல்களும் 1983இலிருந்து வீறுகொள்ளத் தொடங்கியது.

எமது கிராமத்தின் எல்லையிலிருந்த பலாலி விமான நிலையமும் இராணுவத்தளமும் எமது கிராமத்திற்குப் பெரும் அச்சுறுத்தலாக விளங்கியது. 1986இல் இராணுவத்தின் அடக்குமுறை உச்சக் கட்டத்தை அடைந்தபோது எமது கிராமத்தின் இருப்பு தழம்பல் நிலையை அடைந்தது. 1986களில் தொடங்கிய முதலாவது இடப் பெயர்வோடு எமது கிராமத்தின் அந்திம காலம் ஆரம்பித்தது. இது குறித்து இப்பகுதியில் நோக்கப்படுகிறது.

எதிர் கொண்ட அழிவுகள்

1981இல் எமது கிராமத்தில் அடைவுக் கடையொன்றில் நடந்த கொள்ளையின்போது எமது கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஏறத்தாழ 30 பேர்வரை இதனைத் தடுக்கும் நோக்குடன் செயற்பட்டார்கள். இதன் விளைவாக க. புலேந்திரன், க. ஐயாத்துரை ஆகியோர் கொல்லப்பட்டார்கள். 1987இல் எமது கிராமத்திற்கு ந்த இந்திய இராணுவம் இரு பெண்களைப் பாலியல் வல்லுறவுக்குட்படுத்திய போது, ஏறத்தாழ ஐம்பது பேர் பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளான பெண்களையும் காவிக்கொண்டு இராணுவ முகாமிற்குச் சென்று நீதி கேட்டிருக்கிறார்கள்.

1986.01.17இல் இராணுவம் ஏழாலைப் படையெடுப்பை மேற்கொண்டவேளை, எமது கிராமத்தவர்கள் வே.குமாரவேலு, கு. இரத்தினம், து. சிவகுமார் ஆகியோர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்.

1986.01.23இல் தெல்லிப்பளைப் படையெடுப்பின்போது த. அரியலிங்கம் மரணித்தார்.

1986 ஜனவரியில் விமான நிலையம் தெற்கு நோக்கி விரிவாக்கப் படுவதாகக் கூறிக்கொண்டு, எம் கிராமத்தின் 90

குடும்பத்தினரை இராணுவம் ஒரே நாளில் ஹெலிகொப்டர் தாக்குதல் மூலம் துரத்தியடித்தது.

1986 மார்ச்சில் விமான நிலையத்தின் பாதுகாப்பு வலயம் எனக்கூறி 1000 மீற்றர் சுற்றாடலை கையகப் படுத்துவதற்காக எமது கிராமத்தின் பிரதான வீதி வரையிருந்த மக்களை இராணுவம் மீண்டும் தாக்கித் துரத்தி அந்தப்பகுதியைச் சவீகரித்தது.

1986.05.17இல் இராணுவம் மீண்டும் எம் கிராமத்தினூடாக வயாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாலத்தை நோக்கி முன்னேறி அங்கு இராணுவ முகாமொன்றை நிறுவிக்கொண்டது. இதற்கு மறுதினம் பாடசாலையின் அருகிலிருந்த நூற்றுக் கணக்கான குடிசைகள் நாசமாக்கப்பட்டன. 70 சதவிகிதமான மக்கள் இச்சம்பவத்தையடுத்து எம்கிராமத்தை விட்டு வெளியேறினர்.

1987.03.26இல் குடும்பசிட்டியை முழுமையாக இராணுவம் கைப்பற்றி சுமார் 35 வீடுகளிலும், சித்திவிநாயகர் ஆலயம், பொன். பரமானந்தர் வித்தியாலயம், நூல்நிலையங்கள் என்பவற்றிலும் சிறு முகாம்களை அமைத்துக் கொண்டது. அன்று மாத்திரம் எமது உடன் பிறப்புக்கள் ஆறுபேர் கொல்லப்பட்டனர்.

1987 மார்ச் வரை 22 மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஏனைய சில பகுதிகளுடன் ஒப்பிடுகையில் எமது கிராமத்தில் ஏற்பட்ட உயிர்ச்சேதங்கள் குறைவானவை தான். 1983 இலிருந்து எமது கிராம மக்கள் பகுதி பகுதியாக வெளியேறிக் கொண்டிருந்ததால், பெருமளவு உயிர்ச்சேதங்கள் தவிர்க்கப் பட்டுள்ளன. ஆனாலும் எமது கிராமத்திற்கு ஏற்பட்ட உடைமைச் சேதங்கள் அளவிட முடியாதவை.

1987.08.10இல் எம் மண் கண்ட அனர்த்தங்கள் கீழே தரப் பட்டுள்ளன.

- 1) மண்ணோடு மண்ணாக அழிக்கப்பட்ட குடிசைகள் (276)
- 2) தரைமட்டமாக்கப்பட்ட பெரிய வீடுகள் (77)
- 3) பாரிய சேதத்துக்குட்பட்ட வீடுகள் (240)

- 4) சிறு சேதங்களுடன் காட்சியளித்த வீடுகள் (117)
- 5) பற்றைகளால் சூழப்பட்டிருந்த பயிர்செய் நிலங்கள் (120)
- 6) அழகிய சித்திரத்தேரோடு
தரைமட்ட மாக்கப்பட்ட ஆலயம் (01)
- 7) சேதமாக்கப் பட்டிருந்த ஆலயங்கள் (09)
- 8) கூரைகள் அகற்றப்பட்டு இருந்த பாடசாலை (01)
- 9) சேதமாக்கப்பட்ட பலநோக்குக் கூட்டுறவு சங்கக் கிளை(02)
- 10) மின்தறி நிலையம் (01)
- 11) கல்லுடைக்கும் ஆலைகள் (04)
- 12) அச்சகம் (01)
- 13) வெல்டிங் தொழிலகம் (01)
- 14) பேக்கறி (01)
- 15) தனியார் மருந்தகங்கள் (02)
- 16) அரிசி ஆலை (01)
- 17) அரைக்கும் ஆலை (01)
- 18) சுருட்டுத் தொழிற்சாலைகள் (07)
- 19) நீர் இறைக்கும் பம் வார்க்கும் ஆலை (01)
- 20) கடைச்சல் ஆலை (01)
- 21) சிற்பத் தொழிற்கூடம் (02)
- 22) மரம் அரிவுகடைசல் ஆலை (01)
- 23) இரும்புத் தொழிலகம் (01)
- 24) புத்தகம் கட்டும் நிலையம் (01)
- 25) சிறு கைத்தொழில் நிலையங்கள் (04)
- 26) தனியார் வர்த்தக நிலையங்கள் (10)
- 27) சிகை அலங்கரிப்பு நிலையங்கள் (02)
- 28) விவசாயக் கால்நடை வளர்ப்பு நிலையங்கள் (01)
- 29) சைக்கிள் திருத்தும் நிலையங்கள் (03)
- 30) தனியார் கல்வி நிலையங்கள் (02)
- 31) சலவைத் தொழிற்சாலை (01)
- 32) ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் (01)
- 33) அரும்பொருட்காட்சி களஞ்சியங்கள் (02)
- 34) கைத்தறி நிலையம் (01)
- 35) பொது வைத்திய நிலையம் (01)
- 36) சோதிட நிலையம் (01)

இரண்டாவது தடவை இடம் பெயர்ந்தபின் இன்றுவரை உள்ள

சேதங்களைக் கணக்கெடுக்க முடியாவிட்டாலும் இன்றுவரை:
கொல்லப்பட்ட எமது உடன்பிறப்புக்கள் (30 பேர்)
ஊனமடைந்தவர்கள் (06 பேர்)

எமது மக்களும், கிராமமும் இழந்துள்ள சொத்துக்களின் பெறு
மதியைக் கணிப்பீடு செய்வது சுலபமான காரியமன்று. காலா
காலமாகத் தேடிய அத்தனை செல்வங்களும் இழக்கப்பட்டு
விட்டன. எமது மக்களுக்கு எத்தனை சோதனை? எத்துணைக்
கொடுமை? 18 ஆண்டுகளாய் நடக்கும் போரில் நாசமாகிய
நமது பூமிக்கு விடிவு எப்போது? கொடையிற் சிறந்த ஊரெனப்
பெயர்பெற்றது குரும்பசிட்டி. யுத்தக் கொடுமையால் அகதிக-
ளாக எமது மக்கள் விரட்டியடிக்கப்பட்டு பிறர் கோடியில்
வாழ்ந்து, அரசு வழங்கிய நிவாரண உணவைக் கேயேந்தி
வாங்கி உண்ணும் நிலை ஏற்பட்ட போதுங்கூடத் தமது
வள்ளல் தன்மையை மறக்கவில்லை. வடமராட்சி மக்கள்
ஒப்பரேசன் லிபரேசன் மூலம் கொன்று குவிக்கப்பட்டபோது
தமக்கு வழங்கப்பட்ட நிவாரண உணவையே அர்ப்பணித்துச்
சுமார் 31,250.00 ரூபாவுக்கு உணவுப் பொருட்களை அங்கு
உடனனுப்பி வைத்தவர் எமது கிராம மக்கள். முல்லைத்தீவு
நெடுங்கேணிப் பகுதிகளில் ஆடையின்றி வெய்யிலில் வாடிய
மக்கள் நிலை அறிந்ததும், ஈராயிரம் ஆடைகளை உடனங்கு
அனுப்பியவர் எமது மக்கள். அதே மக்கள் இன்று வீடு
வாசல்கள் சொத்துச் சுகங்கள் அத்தனையையும் இழந்து
நடுத்தெருவில் நிற்கின்றனர். 1990.06.14 இல் இரண்டாவது
தடவையாக எமது மக்கள் எம்மண்ணை விட்டு ஓடினார்கள்.
இன்னமும் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேதனை தாங்காது
ஏங்கும் முகங்கள். எதிர்காலம் என்னவென்று தெரியாது
துடிக்கும் நெஞ்சங்கள்.

எமது கிராமம் மிசச்சிறப்புப் பெற்று விளங்கிய காலம் என
1970 - 1980 காலப் பகுதியைச் சொல்லலாம். 1980களின்
முற்பகுதியில் எடுக்கப்பட்ட கணக்கெடுப்பின்படி 710 குடியி
ருப்புக்களும் 730 குடும்பங்களும் இருந்தன என ஏற்கனவே
குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். 730 குடும்பங்களைக் கொண்ட
இக்கிராமம் தனக்கென 5 வாசிகசாலைகள், 3 சனசமூக

நிலையங்கள், இரு பேராலயங்கள் 21 சிறிய ஆலயங்கள் இருமாடிகளைக் கொண்ட பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம், பாலர் பள்ளி, மகாவித்தியாலயம், உபதபாற்கந்தோர், மத்திய விளையாட்டு மைதானம், தொழிற்பட்டறைகள், சிறுதொழிலகங்கள், சுருட்டுத் தொழிற்சாலைகள், அரிசி ஆலைகள், கல்லுடைக்கும் ஆலைகள், மருத்துவ நிலையம், பிரபலமான தனியார் கல்வி நிலையங்கள் இவற்றோடு ஈழகேசரி பொன்னையா வீதியில் அமைந்த முதற்சந்தி “மணிகடை”, இரண்டாவது சந்தி 770 இலக்க பெருந்து தரித்து நிற்கும் பிரதான சந்தி, முன்றாவது சந்தி சித்தி விநாயகர், முத்துமாரி ஆலயங்கள், பாடசாலை அமைந்துள்ள அரசடிச்சந்திப்பு, அண்ணமார் கோவிலடி இத்தனை வளங்களையும் கொண்டிருந்தது. குட்டிச்சிங்கப்பூர் என்றும் மாதிரிக்கிராமம் என்றும் மனம்நிறைய அயலூரார் சொல்ல விளங்கிய கிராமம் குரங்கின் கைப்பட்ட பூமாலையாகி சிந்திச்சிதறி நொருங்கிப் போயுள்ளது.

எம் கிராமத்து மக்கள் 1990 ஜூன் மாதத்திலிருந்து முற்றாகப் புலம் பெயர்ந்த நிலையிலேயே தம் வாழ்க்கையை நடாத்தி வருகிறார்கள். இலங்கைத் தீவினுள்ளே பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் தீவிற்கு வெளியே பல்வேறு நாடுகளில் வாழும் எம்மவர்கள் தாம் வாழும் பிரதேசங்களிலும் நாடுகளிலும் கூட பல்வேறு தொழில் கலை முயற்சிகளிலும் பொதுப்பணிகளிலும் ஈடுபட்டு உழைத்து வருகிறார்கள். இத்தகையோரின் தகவல்களை நாடு ரீதியாகப் பகுத்து இங்கே தந்திருக்கிறேன்.

இவ்விபரங்கள் பூரணமானவையெனச் சொல்ல முடியாது. இதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் உண்டு. முடிந்தவரை அனைத்து நாடுகளிலும் உள்ளோருக்கு 2008.02.29ந் திகதிக்கு முன்னர் தகவல்களைத் தந்துதவமாறு கேட்ட போதிலும் 2008.05.15ந் திகதிவரை காத்திருந்து தகவல் தந்தோரும் இன்னமும் தரவிரும்பாமலோ முடியாமலோ இருக்கின்ற காரணங்களாலும் ஏற்கெனவே அனுப்பப்பட்ட தகவல்கள்கூட சில நடைமுறைச் சிக்கல்களால் தவறி இருக்கலாம். இங்கு இந்நூலில் இடம் பெறாதவர்கள் தயவு செய்து என்னை மன்னிக்க வேண்டுகிறேன்.

குரும்பசிட்டிப் பிரஜைகள் குழு

போர்ச் சூழலை எதிர்கொள்ளமுதல் இடப்பெயர் வுன்போது உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பு இதுவாகும். இதன் ஆயுட்காலம் சுமார் மூன்றாண்டுகள் மட்டுமே ஆகும். இரண்டாவது முறையாக இடம் பெயர்ந்து இன்று நாம் வாழும் நிலையில் முன்பு இக்குழு ஆற்றிய பணிகளை அறிந்திருப்பது எதிர்காலத்தில் எமது மக்களின் செயற்பாடு களுக்கு உதவும் என்று எதர்பார்க்கலாம்.

1985 - 1986இல் போர் மேகங்கள் கனிந்தபோது ஏற்பட்டு வந்த கொள்ளை, களவு, அடாவடித்தனங்களில் இருந்து மக்களைப் பாதுகாக்க விழிப்புக்குழு என்ற அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஊர்மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து இரவு பகல் காவற் சேவையில் ஈடுபட்டுப் பாதுகாப்பைத் தேடினர். முற்றாகவே இடம் பெயர்ந்தபின் மல்லாகம் மகாவித்தியாலயத்தில் ஒன்றுசூடிப் பிரஜைகள் குழுவே அனைத்துப் பிரச்சினைகளையும் முகங்கொள்ள முன் வந்தது.

முக்கிய செயற்பாடாக அமைந்தது அமைதிப் படையின் கெடுபிடிகளிலிருந்து மக்களைப் பாதுகாப்ப தாகும். மக்கள் பலரை படையினர் கொடுமையில் இருந்து விடுவித்தது. இரு பெண்பிள்ளைகள் பாலியல் வல்லுற வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டபோது அவர்களையும் மேலும் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்கள் பெண்களையும் ஊரடங்கை யும் மீறிக் கால்நடையாகக் கட்டுவன் முகாமுக்கு அழைத்துச் சென்று இக்குழு நீதிகேட்ட சம்பவம் துணிகர மானதாகும். குற்றச்சாட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அதற்குக் காரணமாக இருந்த இராணுவ அணி முற்றாகவே வயாவிளான் ம.ம.வி. லிருந்து அகற்றப்பட்டு அந்த முகாமும் முடுவிக்கப்பட்டது.

கிராமச் சொத்துக்களைப் பாதுகாத்தல், மக்களை மீள் குடியமர்த்தல், உணவுத்தட்டுப்பாட்டை நீக்குதல், பிணக்குகளைத் தீர்த்தல், சமூகவிரோத செயல்களைத்

தடுத்தல், ஏதிலிகளுக்கு உதவுதல் முதலான பணிகளை
ஓய்வு ஒழிச்சலின்றிக் குழு கவனித்தது.

தமது பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி வசதியில்லாமை
யால் மக்கள் ஊர் திரும்பத் தயங்கினர். பொன்.
பரமானந்தவித்தியாலல ஓடுகள் அனைத்தும் முற்றாகவே
அகற்றப்பட்டு அழிவுற்றிருந்தது. திரு.ஆ.சி. நடராஜா,
திரு.ந.யோகராசா, திரு.சி. கனகசுந்தரம், திரு.அ.யோக
நாதன், திரு.சி. இரத்தினம் ஆகியோரிடம் பெற்ற ரூபா
75,000 கொண்டு பாடசாலை புனரமைக்கப்பட்டது.
இதனால் 1987 விஜயதசமியன்று பாடசாலை இங்கு
இயங்கத் தொடங்கியது. திணைக்கள அனுமதியின்றி
இப்பணியைப் பிரஜைகள் குழு செய்தது. ஏழு
மாதங்களின்பின் இச் செயலைப் பாராட்டி ஒப்பந்த
வேலையாகப் பதிவு செய்து பாடசாலை மூலம் மேற்படி
நிதியைக் கல்வித் திணைக்களம் வழங்கியது.

உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டதனால் பலநோக்குக்
கூட்டறவுச் சங்கக் கிளையைத் தனது கட்டுப்பாட்டில்
ஏற்றுக்கொண்ட பிரஜைகள் குழு மறைவுப் பாதைகளாற்
சென்ற பொருள்களைக் கொண்டு வந்து தானே தயாரித்த
பங்கீட்டு அட்டைகள் மூலம் மக்களுக்கு அவற்றைச்
சீராகப் பங்கீடு செய்து வழங்கியது.

இக்குழு அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு
கொண்டு மக்களது புனர்வாழ்வுக்கு உதவியது. அகதிகள்
புனர்வாழ்வுக் கழகத்திடம் பெற்ற ரூபா நாலு லட்சத்து
எண்பதினாயிரம் கொண்டு 160 குடிசைகளை அமைத்துக்
கொடுத்தது. விவசாயிகள் பயிரிடுகையை ஆரம்பிக்க
அதே நிறுவனத்திடமிருந்து நிதி பெற்று சுழற்சி முறையில்
விவசாயக்கடன் வழங்கியது. தச்சத் தொழிலாளர்களுக்கு
உபகரணங்களைப் பெற்றுக்கொடுத்தது. போரினால்
மரணித்தோர் குடும்பங்களுக்கு நிவாரணம், புனர்வாழ்வு,
நட்ட ஈடுகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தது. பாடசாலைப்
பிள்ளைகளுக்குச் சீருடைகள், அப்பியாசக் கொப்பிகளை

இலவசமாக விநியோகித்தது. கசிப்பு உற்பத்தியைத் தடுத்து நிறுத்தியது. அண்ணமார் கோவிலில் மீண்டும் வேள்வியைத் தொடங்கச் செய்யப்பட்ட முஸ்தீபுக்களை முறியடித்தது. மின்சாரம் மீண்டும் கிடைப்பதில் இருந்து வந்த முட்டுக்கட்டைகளை நீக்கியது.

இணக்கசபை ஒன்றினை நிறுவி காணிப் பிரச்சினைகள், வீட்டுப் பிரச்சினைகள், மனஸ்தாபங்களைத் தீர்த்து வைத்தது. கிராமத்தின் கிழக்கெல்லையைச் சார்ந்து வாழ்ந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விமோசனத்துக்காக “உதய நகர்த் திட்டம்” என்ற பெயரில் ஒரு பலநோக்குத் திட்டத்தை உருவாக்கியது. அங்கு 85 நிரந்தர வீடுகளை அமைக்க நோர்வே செஞ்சிலுவைச் சங்க உடன்பாட்டைப் பெற்றது. தெல்லிப்பழை பலநோக்குக் கூட்டறவுச் சங்கமூலம் கிளை 40ஐ நிரந்தரமாக்கக் காணி கொள்வனவு செய்வித்தது. பொதுப்பணி மன்றம் பாலர் பாடசாலைகளை நிறுவ கிராம அபிவிருத்திச் சங்கமூலம் அரைப் பரப்புக் காணியைக் கொள்வனவு செய்வித்திருந்தது. வீதிகள் அமைத்தல், மின்னிணைப்பு, குழாய் நீர் விநியோகம் என்பவற்றை அங்கு செய்விக்க உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

எதிர்காலத்தில் எமது மக்கள் மீண்டும் கிராமத்துக்குப் போகக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுமானால் இக்குழுவின் செயற்பாட்டை முன்னனுபவமாகக் கொள்ளலாம்.*

குரும்பசிட்டி இடம் பெயர்ந்தோர் நலன்காப்பு கழகம்

24.04.1999இல் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியில் இவ்வமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. குரும்பசிட்டி கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத் தலைவர் திரு. ஆ.சி. நடராஜா இவ்நிகழ்வுக்குத் தலைமை வகித்தார். திரு.பொ. சிவசுப்பிரமணியம் தலைமையில் 6பேர் கொண்ட குழு அமைக்கப்பட்டது. வலிவடக்கு மக்கள் எல்லோரினதும் நலன்களைக் கவனிக்கத்தக்க வகையில் ஒரு கழகத்தை உருவாக்கும்படி ஏனையோர் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க இக்கழகம் கொழும்பு தமிழ் சங்க மண்டபத்தில் ஒரு கூட்டத்தை நடாத்தியது. திரு.பொ. சிவசுப்பிரமணியம் தலைமையில் வலிவடக்கு இடம்பெயர்ந்தோர் நலன்காப்பு கழகம் ஒன்று அங்கு உருவாக்கப்பட்டது.

எமது கழகம் இடம் பெயர்ந்து வாழும் வெளி மாவட்டக் குரும்பசிட்டி மக்களது தகவல்களைத் திரட்டி உரிய அமைச்சுகள் திணைக்களங்களுடன் தொடர்புகள் கொண்டு இம்மக்களது பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது.

நலிவுற்றோர் நலனோம்பு நிலையம்

1996ஆம் ஆண்டில் இந்நிலையம் உருவாக்கப் பட்டது. திரு. T.V. கிருஷ்ணசாமி தலைமையில் 11பேர் கொண்ட இயக்குநர் சபை இதனைச் செயற்படுத்துகின்றது. இதன் நோக்கங்கள் நலிவுற்றவர்களென வரையறுக்கப்படும் ஆதரவற்ற முதியவர்கள், அனாதைகள், விதவைகள், ஊனமுற்றவர்கள் உடல் உளத் தாக்குதல்களுக்கு உட்பட்டவர்கள் ஆகியோரின் உடல் உள ரீதியாகச் சமூகத்தில் ஏனைய உறுப்பினர்களுக்குச் சமானமான நிலைக்கு உயர்த்துவதற்குப் பாடுபடுதல், நலிவுற்றோர்பால் மனித நேயத்தை வளர்ப்பதற்கான திட்டங்களை மேற்கொள்ளுதல் போன்றனவாகும்.

இவ்வாறாக உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்கள்

- * முதியோர் பராமரிப்பு நலன்பேணல்
- * கல்வி ஊக்குவிப்புக்கள் * பயனுறு கருத்தரங்குகள்
- * ஆதரவற்றவர்களது அந்நிமககால சேவைகள்
- * சுயதொழில் ஊக்குவிப்பு * மருத்துவ சுகாதார சேவைகள்

* ஆலோசனை வழிகாட்டற் சேவைகள்

* ஏனைய கிராமப் பொதுநல அமைப்புக்களுடன் பரஸ்பர ஒத்துழைப்புக்கள் முதலானவையாகும்.

குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபை - கனடா

07.08.1993இல் கிரீன் கபின் உணவுச் சாலையில் திரு.வி.கந்தவனம் தலைமையில் இச்சபை அங்குராார்ப்பணம் செய்யப்பட்டபொழுது ஏகோபித்த வரவேற்புக் கிடைத்தது. ஈழத்தில் அல்லற்படும் நம்மவருக்காக அவர்களுடன் பல தடவைகள் தொடர்பு கொண்டு நிதி சேகரித்து அங்குள்ள நட்பு மன்றங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது.

1993 - 1995 காலப்பகுதியில் கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்கள் தலைமையிலும் 1995 - 1997இல் திருமதி து. சத்தியபாமா அவர்களின் தலைமையிலும் 1997-1999 காலப்பகுதிகளில் ஐ. ஜெகதீஸ்வரன் அவர்கள் தலைமையிலும் 1999-2000 டாக்டர் கே. வைத்தியநாதன் அவர்கள் தலைமையிலும் 2000-2001 திரு. ஐ. ஜெகதீஸ்வரன் அவர்கள் தலைமையிலும் 2001-2003 காலப்பகுதியில் திரு. செ. அசோக மூர்த்தி அவர்கள் தலைமையிலும் 2003-2004 காலப்பகுதியில் திரு. க. சிவதாசன் அவர்கள் தலைமையிலும் 2004-2005 காலப்பகுதியில் திரு. த. சிவலிங்கம் அவர்கள் தலைமையிலும் 2005-2007 காலப்பகுதியில் திரு. சி. கிருஷ்ணகாந்தன் அவர்கள் தலைமையிலும் 2007இல் இருந்து இன்றுவரை திருமதி நிருபா தங்கவேற்பிள்ளை அவர்கள் தலைமையிலும் இயங்கி வருகிறது.

எமது சங்கம் ஒரு இலாபநோக்கற்ற கலாச்சார நிறுவனமாக யூன் 4, 1999ல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் எம்மவர்கள்

எமது கிராமம் எதிர்கொண்ட அழிவினைத் தொடர்ந்து பல்வேறு நாடுகளுக்கும் புலம் பெயர்ந்த எம்மவர்கள் தாம் வாழும் நாடுகளில் மேற்கொள்ளும் கலைப் பணிகள் குறித்த விபரங்கள் மறுபக்கத்தில் தரப்படுகிறது.

அவுஸ்திரேலியா

‘பரத கலா தாரகை’ ராதிகா மகாதேவா

திருமதி ராதிகா மகாதேவா அவர்கள் தற்போது அவுஸ்திரேலியா மெல்பேண் நகரில் வாழ்ந்து வருகிறார். கணக்கியல் துறையில் மனேஜர் ஆகவும் நடனப் பள்ளி ஆசிரியராகவும் விளங்கும் நாட்டியத் தாரகையான ராதிகா அவர்கள் குரும்பசிட்டி சிவபாதசந்தரம் - உமா தம்பதிகளின் புத்திரியாவார். அன்றைய செல்வி ராதிகா எமதுரின் இன்னொரு நாட்டிய ஆசிரியையும் கலைஞருமான திருமதி ரேலங்கி செல்வராஜா அவர்களிடம் தமது நடனப் பயிற்சியை ஆரம்பித்திருந்தார். தற்போது கொழும்பில் வசித்து வருபவரும் எமது கிராமத்தோடு ஐம்பது ஆண்டுகளாக கலைத் தொடர்புகளைப் பேணித் தனது சேவையை வழங்கிவருபவருமான மதிப்பிற்குரிய யா. தொம்மைக்குட்டி ஆசிரியர் அவர்களிடமும் இன்னொரு விலைமதிப்பற்ற பொக்கிஷமான எமதுர் நாட்டிய ஆசிரியை தயாநிதி மோகனிடமும் நடனம் பயின்று வந்தார்.

ராதிகா அவர்கள் மேலும் பரதக் கலையைத் தெளிவுறப் பயின்று தனது மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியை “நிர்த்தன நாட்டியப் பள்ளி” சிவானந்த ஹரிதர்ஷன் அவர்களின் வழிகாட்டலோடு குரு ருக்மணிதேவி அருண்டேல் அவர்களால் நடாத்தப்படும் கலாஷேத்திர நாட்டியப் பள்ளியில் “டிப்புளோமா” பயிற்சியை நிறைவு செய்தார். பின்னர் சென்னையிலுள்ள பரதகலாஞ்சலியில் இணைந்து பெருமதிப்பிற்குரிய குரு தனஞ்சயன் அவர்களின் வழிகாட்டலில் மேலும் பயிற்சிகள் பெற்று தனது அரங்கேற்றத்தைத் திரு. திருமதி தனஞ்சயன் அவர்கள் தலையிலேயே 1994இல் கொழும்பில் பலரும் பாராட்டும் வண்ணம் நிகழ்த்தினார்.

ராதிகா அவர்கள் நடனக் கலையுடன் நின்றுவிடாது நட்டுவாங்கமும் முறையாகக் கற்றுக்கொண்டார். “அபிநய தர்ப்பணம்” என்ற நட்டுவாங்கப் பயிற்சி நெறியை சென்னையிலுள்ள கலாபீடத்தில் நிறைவு செய்தார். ராதிகா இலங்கை, இந்தியா ஆகிய நாடுகளில் பல்வேறு

தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளை வழங்கியதோடு தமது நடனத்துறையை உலகில் பல்வேறு நாடுகளிலும் நிகழ்த்திப் பலவகைப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளினூடு நிரூபித்தும் உள்ளார். பரிஸிலுள்ள UNESCO மண்டபத்திலும் தனது நடன நிகழ்ச்சியை நடாத்தியுள்ளார்.

மேலும் ஜேர்மனி, ஹொலண்ட், பெல்ஜியம், இங்கிலாந்து, ஆபிரிக்கா, பிஜித்தீவு, அவுஸ்திரேலியா, தாய்லாந்து, சிங்கப்பூர், மொரிஷியஸ் ஆகிய நாடுகளில் தனித்தும் வேறு நடனக் குழுவினருடன் சேர்ந்தும் ராதிகா மகாதேவா அவர்கள் நடன நிகழ்ச்சிகளை நடாத்திப் பல்வேறு இன, மொழி பேசும் மக்களின் பாராட்டைப் பெற்றிருக்கின்றார்.

சென்னை பரத கலாஞ்சலி ரியூனியன் தீவின் 'வாணி' மன்றம் என்பன இணைந்து நடாத்திய விழாவில் குரு சாந்தா தனஞ்சயன் அவர்களால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட மகாபாரத நடன நாடக நிகழ்வில் பாஞ்சாலியாக ராதிகா அவர்கள் நடித்து இரசிகர்கள் மனதில் நீங்கா இடம் பிடித்துள்ளார். கொழும்பு மயூராபதி ஆலயம், Hotel Taj Samuthra, Hotel Oberoi, Ramakrishna Hall, இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டத்தாபன வாணி விழா இவரது நடன நிகழ்ச்சிகளால் மெருகூட்டப்பெற்றன.

திருமதி ராதிகா மகாதேவா அவர்கள் 2005 மார்ச் 05இல் மெல்பேண் நகரில் நிகழ்த்திய பரத நாட்டிய நிகழ்ச்சியின்போது "பரத கலா தாரகை" என்ற பட்டம் அளித்து கௌரவிக்கப்பெற்றார். மேலும் சர்வதேச மகளிர் தினத்தை ஒட்டி நடைபெற்ற விழாவில் Tamil Australian Friendship Society என்ற அமைப்பினால் அளப்பரிய சாதனைகள் நிகழ்த்திய ஏழு பெண்கள் 2005இல் கௌரவிக்கப்பட்டனர். இவர்களுள் திருமதி ராதிகா மகாதேவா அவர்களும் ஒருவராவர். தற்போது நடன ஆசிரியராக விளங்கும் ராதிகா மகாதேவா அவர்கள் நான்கு மாணவிகளை நடன அரங்கேற்றம் காண வைத்துள்ளார். இவரது பணி தொடர்ந்து நிலைக்க வாழ்த்துகிறோம்.

நடனக் கலைஞர் சேரன் ஸ்ரீபாலன்

செல்வன் சேரன் ஸ்ரீபாலன் அவர்கள் அவுஸ்திரேலிய நாட்டின் சிட்னி நகரத்தில் “Rasana School of Aesthetic Art” என்ற பரதநாட்டியப் பள்ளியை நடாத்தி வரும் இளம் பரதநாட்டியக் கலைஞராவார் இவர்குரும்பசிட்டி நடராசா செல்லம்மா தம்பதிகளின் மகளான சுலோஜனா - ஸ்ரீபாலன் பாலசுந்தரம் இணையர்களின் புதல்வராவார்.

இங்கிலாந்தில் பிறந்தவரான சேரன் 1991இல் அவுஸ்திரேலியாவிற்குப் புலம் பெயர்ந்தார். இவருக்கு நுண்கலைகள் மீதிருந்த விடுதலறியாக் காதலால் தனது 12வது வயதில் பரதநாட்டியம் கற்க ஆரம்பித்து தாள பாவ நுணுக்கங்களை வெகுவிரைவிலேயே கற்றுத்தேறி 1998இல் தனது அரங்கேற்றத்தினை நிகழ்த்தினார். தொடர்ந்து சேரன் அவர்கள் இந்தியா தமிழகத்திற்குச் சென்று புகழ்பூத்த ஆசானான தனஞ்சயன் அவர்களிடம் மேலும் பரத நாட்டிய நுணுக்கங்களை கற்றுத் தேர்ந்தார். பரத நாட்டியக் கலையில் “டிப்புளோமா” பட்டம் பெற்றுத் தகைசார்ந்த நாட்டியக் கலைஞராக மிளிர்கின்றார்.

இவரது தனி நடனங்களும் குழு நிகழ்வுகளும் அவுஸ்திரேலியாவிலுள்ள முக்கிய நகரங்களிலும் இந்தியா விலும் பெருவரவேற்பைப் பெற்றிருந்தன. சிதம்பரத்தில் சிவராத்திரி தினத்திலே இவரால் நடாத்தப்பட்ட நடன நிகழ்வு இவரது நடனக்கலைத் திறனின் உச்சக் கட்டத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் அமைந்திருந்ததை அனேக கலைப்பிரியர் உளந்திறந்து பாராட்டியதன் மூலம் அறியக்கூடியதாயுள்ளது. இவர் பல்வேறு நடன நிகழ்வுகளை நிகழ்த்தி அதன்மூலம் சேகரிக்கப்பட்ட நிதியை தமிழ் ஈழத்தில் உடல் ஊனமுற்ற மாணவர்களின் கல்விக்காக வழங்கியுள்ளார்.

இளம் நடனக் கலைஞரான சேரன் ஸ்ரீபாலன் அவர்களது கலைப்பணி தொடர அவரை அனைவரும் வாழ்த்துவோம்.

ரெனிஸ் வீரர் கிறிஸ் பாலகிருஷ்ணன்

குரும்பசிட்டி நடராசா செல்லம்மா தம்பதியரின் புதல்வியான ராணி என அனைவராலும் அழைக்கப்பெறும் யோகனா - பாலகிருஷ்ணன் இணையர்களின் செல்வப் புதல்வனான ஆனந்த் என்றழைக்கப்படுபவரான கிறிஸ் எம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த எவரும் தொடாத துறையொன்றினைத் தேர்ந்தெடுத்துப் படிப்படியாக முன்னேறி இன்று அவுஸ்திரேலியாவின் மூலை முடுக்கெங்கும் தன் பெயர் சொல்லக் கூடியளவிற்கு நிமிர்ந்து நிற்பது உண்மையிலே மனதிற்குப் பெரு மகிழ்ச்சி தரும் விடயமாக இருக்கிறது.

செல்வன் கிறிஸ் நான்கு வயதாக இருக்கும்போதே மரத்தினாலான கரண்டி ஒன்றைத் தனது ரெனிஸ் ரக்கெற்றாக (Tennis Racquet) பாவித்து தனது ரெனிஸ் விளையாட்டை ஆரம்பித்திருந்தார். அதிலிருந்து பல்வேறு கீழ்ப்பிரிவு போட்டிகளில் (Junior Tournaments) அவுஸ்திரேலியா முழுமையிலும் பங்குபற்றிப் பல வெற்றிகளை ஈட்டியுள்ளார். கடந்த மூன்றாண்டுகளாக அவுஸ்திரேலியாவிற்கு வெளியேயும் பல சர்வதேசப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டுள்ளார். 2006ம் ஆண்டில் 16 வயதிற்குட்பட்டவர்களுக்கான சர்வதேச போட்டியில் IBM நிறுவனத்தின் அனுசரணையில் அவுஸ்திரேலியனாகப் பங்குபற்றினார்.

செல்வன் கிறிஸ் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் தனது மிகப்பெரும் சாதனையாகக் கருதுவது 2007இலும் தொடர்ந்து 2008 இலும் அவுஸ்திரேலியாவில் நிகழ்ந்த “Junior Grand Slam” Australian Open போட்டிகளில் கலந்து கொண்டதே. இவர் Davis Cup போட்டிகளில் அவுஸ்திரேலியா சார்பில் பங்குபற்றி தான்முதலாவது இடத்தைப் பிடிக்க வேண்டுமென்று உறுதியோடும் உத்வேகத்தோடும் பயிற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார். இதுவரையில் எந்தத் தமிழ் விளையாட்டு வீரரும் ரெனிஸ் விளையாட்டுத்துறையில் இவரது நிலைக்கு வரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவுஸ்திரேலியாவின் மிகப் பிரபலமான ரெனிஸ் விளையாட்டு வீரராக இவர் வளர்வதற்கு இவரது பெற்றோர் அளித்துவரும் இடைவிடா ஒத்துழைப்பும் சகோதரர்களின் ஊக்குவிக்கும் பண்புமே காரணம் என்பதும் இவரது மனதை நெகிழ வைக்கும் விடயமாக இருக்கிறது. செல்வன் கிறிஸ்ஸின் எதிர்பார்ப்புகள் யாவும் இனிதே நிறைவேற நாமும் இதயத்தால் வாழ்த்துவோம்.

நியூசிலாந்து

திரு. தம்பித்துரை பிரபாகரன்

குரும்பசிட்டி மண்ணின் வேர்கள் இன்று பல்வேறு நாடுகளிலும் காலூன்றி பல்வேறு துறைகளிலும் தம் திறமைகளை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. அவ்வேர்களின் பெயர்களை தொகுக்கின்ற இம் மலரில் நியூசிலாந்து நாட்டில் தொழில் சார்ந்தும், கலைசார்ந்தும், சமூகப்பணிகள் சார்ந்தும் சிறந்த முறையில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற திரு தம்பித்துரை பிரபாகரன் அவர்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

நாட்டுச்சூழல் காரணமாக 1982ம் ஆண்டில் சுவீஸ் நாட்டிற்கு சென்ற திரு பிரபாகரன் அவர்கள் கல்வியில் மிகவும் நாட்டம் மிக்கவர். பொருளாதார ரீதியில் நிறைவைத் தருகின்ற நாடு சுவீஸ். ஆனாலும் அவரின் கற்கவேண்டும் என்ற அவாவிற்கு அங்கு நிறைவு கிடைக்கவில்லை. எனவே அது குறையாக இருக்கவே 1990ம் ஆண்டளவில் சுவீசை விட்டு தாயகம் திரும்பினார். மீண்டும் கல்வியை நோக்கமாக கொண்டு 1992 பங்குனி மாதமளவில் நியூசிலாந்து நாட்டுக்கு பயணமானார். அங்கு அவரின் விடா முயற்சியால் கல்வியை திறம்பட பயின்று Diploma business, management என்ற துறையில் பட்டதாரியானார். கல்வியில் சிறந்து விளங்கி தன் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொண்டதுடன் 1993 தை மாதத்தில் இருந்து கடந்த 10 வருடங்களாக நியூசிலாந்து தமிழ்ச் சங்கவானொலி இணைப்பாளராகப் பணியாற்றி வந்தார். வானொலி நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து வழங்குதல், தமிழ் சங்கப் பாடசாலை பிள்ளைகளின் ஆற்றல்களை ஊக்குவிக்கும் முகமாக பிள்ளைகளின் வானொலி நிகழ்வுகளை தொகுத்து வழங்குதல் என்று பல்வேறுபட்ட பரிமாணங்களில் தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி வந்திருக்கின்றார். இதனைப் பாராட்டி நியூசிலாந்து தமிழ் சங்கம் சான்றிதழ் வழங்கி அவரைக் கௌரவித்தது .

அது மட்டுமல்லாது கடந்த 15 வருடங்களாக நியூசிலாந்து தமிழ் சங்க விழாக்களை நடத்துவதிலும் நிகழ்ச்சிகளை தொகுப்பதிலும் தானும் பங்கு பற்றி நாடகங்களை நடிப்பதிலும், மேடை ஒழுங்குகள், ஒலி, ஒளி அமைப்புகளை மேற்கொள்வதிலும் சிறப்பாக செயற்பட்டு வருகின்றார்.

மேலும் நியூசிலாந்து திருமுருகன் ஆலயத் திருப்பணிச் சபையின் இளைஞர் அணி பொறுப்பாளராக இருந்து கடந்த 8 ஆண்டுகளாக சேவையாற்றுகின்றார். சைவந்தி என்ற வானொலி நிகழ்ச்சியினை தாயாரித்து வழங்கி ஆன்மீகப் பணியினை மிகச் சிறப்பாக எல்லோர் மனங்களிற்கும் கொண்டு செல்கின்றார். பல கோயில் விழாக்களின் அறிவிப்பாளராக இருந்து சிறப்பாக தொகுத்து வழங்கி வருகின்றார். அத்தோடு அவ்வாலய சிறுவர்களின் ஆன்மீக அறிவை ஊக்குவிக்கும் முகமாக பல நிகழ்ச்சிகளை தயாரித்து வானொலி மூலம் வழங்கி வருகின்றார். இவ்வாறாக குறிப்பாக சிறுவர்களால் வானொலி மாமா என்று அடையாளம் காணுமளவிற்கு திரு தம்பித்துரை பிரபாகரன் அவர்கள் பிரபல்யம் பெற்றவராக இருப்பது எமது ஊருக்கு பெருமை தருகின்றது.

இவர் தம் சகோதரர் திரு தம்பித்துரை உமாபரன் அவர்களும் நாடக நடிகராகவும், பேச்சாளராகவும், விவாத அரங்குகளில் கவரக்கூடிய நகைச்சுவை பேச்சாளராகவும் இங்கு தாயக மண்ணில் இருக்கும் போதும் தற்போது நியூசிலாந்து மண்ணிலும் சரி தன் கலைத்திறமையை வெளிப்படுத்தி வருகின்றார். அவ்வாறே திரு தம்பித்துரை ஐங்கரன் தன் கவித்திறமையால் அனைவரது பாராட்டையும் பெற்ற ஒரு சிறந்த கவிஞராக அங்கீகாரம் பெற்று தாயக மண்ணிலே சிறப்பாக இலக்கியப் பணி ஆற்றி வருகின்றார். ஆக அவர்களுடைய குடும்பமே கலை இலக்கியம் சார்ந்த வர்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியதே! இவர்களின் பணி தொடர எல்லாம் வல்ல ஆண்டவனை வேண்டுகின்றேன்.

இலங்கை

செல்வி. கிருத்திகா ஜெகநாதன்

செல்வி. கிருத்திகா ஜெகநாதன் அவர்களது நடன அரங்கேற்றம் சமீபத்தில் கொழும்பு மாநகரில் இடம்பெற்றது. திருமதி. நளாயினி ராஜதுரை அவர்களது மாணவியான இவரது அரங்கேற்றம், 29.12.2007 இல் கொழும்பு-இராமகிருஷ்ணமிஷன் மண்டபத்தில் வெகு சிறப்பாக நடந்தேறியது. இவ்விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கியவர், எமது ஊரவரான ஓய்வு பெற்ற நீதவான் மனோ ஸ்ரீதரன் அவர்களாவர். செல்வி. கிருத்திகாவின் தந்தையார் திரு. துரைரத்தினம் அவர்களின் இரண்டாவது மகனான ஜெகநாதன் ஆவார். தாயார் திரு. இளையதம்பியின் மகனான ஜெயகலா ஆவார்.

இங்கிலாந்து

தாரணி சுகுமார் (கணேசையா)

இப்போது இங்கிலாந்து நாட்டில் வாழ்ந்துவரும் (அன்றைய) செல்வி தாரணி கணேசையா அவர்களது நடன அரங்கேற்றமானது, 04.10.1977 இல் யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் இடம்பெற்றிருந்தது. இவர் திருமதி சாந்தா பொன்னுத்துரை அவர்களது மாணவியாவார். திரு. சின்னத்துரை அவர்களின் புதல்வரான Dr. கணேசையாவும் திரு. ஸ்ரீஸ்கந்தபாலனின் சகோதரியான புஷ்பராணி அவர்களுமே தாரணியின் பெற்றோர்களாவார்.

செல்வி நிரஞ்சனா முத்துலிங்கம்

செல்வி. நிரஞ்சனா முத்துலிங்கம் அவர்களது நடன அரங்கேற்றம், சென்னை 'பரதகலாஞ்சலி' நிர்வாகியும் முதல்வருமான திரு. வி. பி. தனஞ்செயன் அவர்களது முன்னிலையில் 07.04.1999 அன்று இலண்டனில் கோலாகலமாக இடம் பெற்றிருந்தது. இவரின் ஆரம்பப் பயிற்சி, நடன வித்தகர் யா. தொம்மைக்குட்டி அவர்களாலேயே

வழங்கப்பட்டது. தொடர்ந்து நடன ஆசிரியர்களான திருமதி. தயாநிதி மோகன், ஸ்ரீமதி. நளாயினி ராஜதுரை ஆகியோரிடமும், இறுதியாக திரு. தனஞ்செயன்- திருமதி சாந்தா தனஞ்செயன், சோபணா பாலச்சந்திரன் ஆகிய விற்பன்னர்களிடமும் பயிற்சி பெற்றவராவர். செல்வி. நிரஞ்சனாவின் தாயார் இணுவில் பரிகாரியார் என அழைக்கப்படும் ஆயுர்வேத வைத்தியரின் மகளான தேவி அக்கா (சந்திரமணிதேவி) ஆவார்.

செல்வர்கள் லலிஷ், கஜீஷ் சந்திரமூர்த்தி

2005. 09. 18 அன்று சந்திரமூர்த்தி- ஆனந்தி தம்பதிகளின் செல்வப் புதல்வர்களான செல்வர்கள் சுஜீன்- லலீஷ் இருவரினதும் வயலின் அரங்கேற்றம், லண்டன் மாநகர 'பெக்' தியேட்டரில் வெகு சிறப்பாக நடந்தேறியது. இப்புதல்வர்களுக்குக் குருவாகி நிற்பவர், ஸ்ரீமதி. ஞானாம்பிகை பத்மசிகாமணி அவர்களாவர். சங்கீதத்தை முறையாகப் பயின்ற குரும்பசிட்டி அமரர் நடராசா செல்லம்மா இணையர்களின் பேரர்களான இவர்களது இசைஞானம் தந்தைவழி வந்தது என்று பெருமை சேர்த்திருக்கிறார்கள் இப்பிள்ளைகள்.

அயர்லாந்து

திரு. புலந்திரன் மகேசன்

பொன் விளையும் பூமியாக இருந்த எம் கிராமத்தில் புகழ் பூத்த பெரியவர்கள் எடுக்கும் அனைத்து செயற்திட்டங்களிற்கும் தோள் கொடுத்த பெருமை எம் ஊர் இளைஞர்களையே சாரும்.

இந்த வகையில் எம் கிராமத்தின் கண்களாக விளங்கும் இரு பெரும் ஆலயங்களில் ஒன்றான சித்தி விநாயகர் ஆலயத்தின் பணியாளர்களாகத் தெரிந்தவர்களில் ஒருவர் திரு புலந்திரன் மகேசன் அவர்கள். எங்கள் ஊரில் எல்லோரிடமும் நன்கு பரிச்சயமான இவர் தன் சிறுவயது முதல் ஆலயத் தொண்டுடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டவர்.

பல் தொழில் வல்லுனர்களின் பழக்கத்தையும், ஊர் பெரியவர்களின் ஊக்கத்தையும், கற்றவரை மதிக்கும் பண்பையும் சித்தி விநாயகர் ஆலயத்தின் தர்மகர்த்தாவான இவரின் பாட்டனார் வழியில் நின்று பெற்றுக்கொண்டவர் ஆவார்.

கிரியை வழிபாட்டு முறைகளை நன்கு அறிந்து கொண்டு ஆலய வளர்ச்சிக்காக தன் வயது ஒத்தவர்களுடன் அயராது கண்விழித்து பணியாற்றியது மானிட வாழ்வில் கிடைத்தற்கரிய பேறு என்று கூறும் இவர். சிறுவயதில் பொதுப்பணியில் இணைந்தவர்கள் எங்கு சென்றாலும் தங்கள் சிந்தையில் மாற்றங்கொள்ளமாட்டார்கள் என்பதற்கு உதாரணமாக வாழ்கின்றார்.

இழந்து விட்ட ஒன்றைத்தேடும் எம்மவர் முகங்களில் தெரியும் ஏக்கமே தனது வாழ்விலும் இரண்டறக் கலந்து விட்டது என்று கூறுவதோடு, கல்லும் மண்ணும் வெள்ளமும் அளைந்த எங்கள் மண்ணில் மீண்டும் கால் பதிப்பதென்பது கானல் நீராகிவருகிறது என்பது எங்கள் எல்லோர் மனங்களிலும் மாறாத வடுவைத் தோற்றுவிப்பதைக் கண்டு மனம் வாடும் எம்மவர்களில் ஒருவராகவே தெரிகிறார்.

தாய் நாட்டில் ஏற்பட்ட குழப்பமே இன்று எங்களில் பலரை கண்டங்கள் என்றும் நாடுகள் என்றும் சிதறி வாழ

வைத்திருக்கின்றது. இதன் காரணமாகவே புதிதான நாடு ஒன்றில், தெரியாத மொழி பேசும் மக்களுடன் வழவேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்ட இவரும். தன் அயராத முயற்சியால் வாழ்க்கையின் பல தடைகளைத் தாண்டி உள்ளார்.

தான் உரையாட வேண்டிய மொழியை ஆரம்பக் கல்வியில் இருந்து தொடங்குவதென்பது ஒரு இளைஞனைப் பொறுத்த வரையில் கசப்பான ஒன்றாகும். அதையே ஒரு சவாலாக எடுத்து, பல இடர்களை எல்லாம் உயர்கல்வி கற்கும் போது சந்தித்து வெளியேறிய போது அதற்கு கிடைத்த பெறுபேறாகவே பதவியும் இவரைத் தேடிவந்தது.

தான் வாழ்ந்த வட ஐரோப்பிய நாட்டின் சுற்றாடல் அமைச்சகத்தின் மண் அகழ்வாராய்ச்சிப் பணி மனையில் கணனி பொறி வல்லுனர் ஆலோசகராகப் பணியாற்றிய போது, கணனித் துறையின் குருவாக விளங்கும் பில் கேட்ஸ் அவர்களை சந்தித்தது தன் வாழ்வின் மறக்க முடியாத நாள் எனக் கூறுகின்றார்.

பணியைச் செய் பலன் தானாகத் தேடிவரும் என்கின்றார். கணனித் தொழில் நுட்பத்துறையில் ஆலமர விருட்சமாகப் பிரகாசிக்கும் IBM சர்வதேச வர்த்தக தொழில் நுட்ப நிறுவனத்தில் மேற்கு ஐரோப்பிய நிறுவனங்களின் கணனிப்பிரிவு ஆலோசகராக அயர்லாந்து நாட்டில் பணியாற்றும் இவர், குரும்பசிட்டி வெப். கோம் இணையத்தளத்தில் கிராமத்துப் பெரியார்களைப் பற்றிய கட்டுரைகளையும் சில தகவற் கட்டுரைகளையும் வரைந்துள்ளார்.

இவர் தாம் தொழில் புரியும் நிறுவனத்தின் 2007ம் ஆண்டுக் கான சிறந்த சேவையாளர் விருதினை அண்மையில் பெற்றுக் கொண்டது தன் பெயருக்கு கிடைத்ததை விட குரும்பசிட்டி என்னும் மங்காதபுகழ் கொண்ட எங்கள் கிராமத்தின் ஒருவனுக்கு கிடைத்ததாகவே எண்ணுகின்றார். பொன்விளையும் எங்கள் மண்ணில் பூத்த பூக்கள் வாழும் மேல் நாட்டில் கதிரவனின் ஒளி கதிர்விடும் காலம் குறையலாம், ஆனால் எம் கண்மணிகள் படைக்கும் சாதனைகள் குறையாது.

பிரான்ஸ்

செல்வன் புருஷோத் சிவானந்தன்

அடுத்து, பிரான்ஸ் நாட்டிலே, கர்நாடக சங்கீதத்தின் பிரிவான வாத்திய இசையிற் சிறந்த வயலின் வாத்தியத்தைக் கையாளும் செல்வன் புருஷோத் சிவானந்தன் பற்றியதாகும். தன் பெற்றோரின் கலையார்வத்தாலும், தன் அசுர சாதகத் திறமையினாலும் புரட்டாதி 2003 இல் தனது வயலின் அரங்கேற்றத்தை பாரிஸ் நகரத்தில் சிறப்புற நிகழ்த்திக் காட்டியிருந்தார். திருமதி கோமளா கந்தையா அவர்களைக் குருவாகக் கொண்டவர் இவர்.

திருமதி. சுலக்ஷணா இராஜேஸ்வரன்

'பரத சூடாமணி' திருமதி. கௌசலா ஆனந்தராஜா அவர்களின் மாணவியான திருமதி. சுலக்ஷணா இராஜேஸ்வரன் அவர்கள், 09.11.2003 அன்று தனது பரதநாட்டிய அரங்கேற்றத்தை பாரிஸ் நகரில் நிகழ்த்தினார். கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்களது தலைமையில் இந்நிகழ்ச்சி இடம்பெற்று, எம்மவர் மத்தியில் ஆளுமையுள்ள பல திறமைசாலிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நிரூபித்தது. திருமதி சுலக்ஷணா இராஜேஸ்வரன் அவர்கள், எங்களுர் சச்சிதானந்தம் - லீலாவதி தம்பதியரின் புதல்வியாவர்.

நோர்வே 'நாட்டியக் கலாஜோதி' கவிதா இரவிக்குமார்

குரும்பசிட்டிக் கிராமத்திலே பிறந்து 6 வயதினிலே ஏதிடுலாய் தமிழ்நாட்டிற்குச் சென்று அங்கிருந்து நோர்வே நாட்டிற்குக் குடி பெயர்ந்து ஒஸ்லோவில் தகவல் தொழில் நுட்பத்துறையில் பட்டம்பெற்று நிறுவன ஆலோசகராக உயர்பதவி வகிக்கும் கவிதா இரவிக்குமார் அவர்கள் கவிதை, எழுத்து, பரதம் என பன்முகத் திறமை வாய்ந்த ஒரு சாதனைப் பெண்ணாகத் திகழ்கிறார்.

எம் கிராமத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்து வெவ்வேறு நாடுகளில் குடியேறியுள்ளோரில் கலை, இலக்கியத்துறைகளில் தலை சிறந்தவர்களில் மிக முன்னணியில் விளங்குபவர் கவிதா அவர்கள்.

“ ஒரு நீண்ட நடுநிசியில்

பனியாய் உறைந்த என் கனவுகள்

விடியலில் நீராய்க் கரைதேடும்

இலைகள் உதிர்ந்தே கிடக்கும்

பனிப்போர்வைக்குள் மலை தேசம்

விதவையாய்க் காத்திருக்கும் எம் தேசம்போல்”

இது கவிதா அவர்களின் முதற் கவிதை. தனது 14வது வயதில் 'வளர்நிலா' என்ற குழந்தைகளின் பத்திரிகை ஆசிரியராக எழுத ஆரம்பித்தார்.

தான், தன் குடும்பம், தன் தொழில் என்று அடைந்து கிடக்கும் சாதாரண பெண்களைப் போலல்லாது தான் வாழும் சமூகத்தில் உறங்கிக் கிடக்கும் பெண்களை தட்டியெழுப்புவதிலும் பெண்ணியத்தை பேணுவதிலும் வலு தீவிரமாகச் செயற்படுகிறார். 'பனிப்படலத் தாமரை' என்ற கவிதைத் தொகுப்பை தமிழ், நோர்வேஜிய மொழிகளில் எழுதி வெளியிட்டு அதிசயிக்க வைத்த அற்புத எழுத்தாளர். இவரது இந்நூல் இவர் படித்த கல்லூரியிலே பாட நூலாகச் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது எமது கிராமத்துக்கு

மட்டுமல்ல அனைத்துத் தமிழர்க்குமே பெருமையைத் தரக்கூடிய விடயமாகும்.

2004ஆம் ஆண்டு நோர்வே அரசாங்கத்தின் Forut அமைப்பின் மூலம் யாழ்ப்பாணத்துக்குச் சென்று யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை, மட்டக்களப்பு போன்ற இடங்களில் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுடனும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடனும் தங்கியிருந்து சேவை புரிந்துள்ளார்.

நோர்வே, ஒஸ்லோவில் உள்ள அரசாங்க நூலகத்தில் எமது பாரம்பரியக் கலையான பரத நாட்டியத்தை ஈரான், பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான், சுவீடன், நோர்வே போன்ற வெளிநாடுகளைச் சேர்ந்த மாணவ மாணவிகளுக்கு கற்பித்துவரும் கவிதா, கார்மேகம் நந்தா என்பவரிடமும் 17ஆவது வயதில் தனது குருவான மைதிலி ரவீந்திராவிடமும் நாட்டியம் பயின்று 2000ஆம் ஆண்டில் தனது நடன அரங்கேற்றத்தை பலரது பாராட்டுகளுக்கு மத்தியில் செவ்வனே நிகழ்த்திக் காட்டினார்.

தற்போது இவர் நடாத்திவரும் 'கலாசாதனாலயா' என்ற பரதநாட்டியப் பள்ளியில் 40 மாணவிகளும் 'முத்தமிழ் அறிவாலயம்' என்ற தமிழ்ப் பள்ளியில் 20 மாணவிகளும் நாட்டியம் கற்று வருகின்றனர். சிறுவயதில் இருந்தே புத்தகங்களை வாசிக்கும் ஆர்வம் மிகுந்தவரான கவிதா அவர்கள் தனது அம்மா, மாமா ஆகியோர் ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான நூல்களை இந்தியாவிலிருந்து தருவித்துத் தந்ததனையும் அதுவும் தனது சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு வலுவூட்டிய தெனவும் நன்றியுடன் நினைவு கூருகின்றார்.

“பரத நாட்டியத்தைப் பொறுத்தவரையில் நமக்குப் புரிகிற மொழியில் பாடி ஆடினால்தான் அது பிரயோசனமாக இருக்கும். அதனால் தான் பெரும்பாலும்

தமிழ்ப் பாடல்களுக்கே நாட்டியம் ஆடுகிறேன். கௌத்துவம், தோடிய மங்களம் போன்ற உருப்படிகள் தமிழில் பெரும்பாலும் கிடையாது. அதனால் கௌத்துவத்தில் 'கருவறை கௌத்துவம்' என்ற உருப்படியைத் தமிழில் எழுதி நடனம் அமைத்துள்ளேன். சிலருக்கு இது பிடிக் காமல்கூட இருக்கலாம். ஆனால் எம்மை ஈன்றெடுத்த தாய்மீது எழுதியபோது அளவில்லா ஆனந்தம் அடைந்தேன். தில்லான கூட நானே தமிழில் எழுதி நடனம் அளித்திருக்கிறேன்” என்கிறார் தேடலே தன்தொழிலான கவிதா இரவிக்குமார்.

ஏழைச்சிறார்களுக்கும் பரதநாட்டியப் பயிற்சி பெறும் சந்தர்ப்பம் வாய்க்க வேண்டுமென இலங்கையில் அவிசாவலைப்பகுதியில் ஒரு நாட்டியப் பள்ளியை நிறுவி நடாத்திவந்த கவிதா அவர்களின் முயற்சி போர்க்காலச் சீரழிவுகளால் இடையில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு இவ்வாய்ப்பினை இலவசமாகக் கிடைக்க வழி செய்த கவிதா அவர்கள் London Fine Arts Academy யில் Diploma பயிற்சி நெறியை நிறைவு செய்தவேளை “நாட்டியக் கலாஜோதி” பட்டம் வழங்கி கௌரவிக்கப் பெற்றார். “Oriental Examination Board இல் Post Diploma பயிற்சி பெற்று “வித்தியா பூஷன்” பட்டத்தையும் சூடிக் கொண்டார். “பரத நர்த்தனாலயா” இவருக்கு “பரத நர்த்தகி” பட்டத்தையும் முத்தமிழ் அறிவாலயம் “நர்த்தன கலா மயூரம்” என்ற பட்டத்தையும் வழங்கி மனநிறைவு பெற்றன.

உஷா கனகரட்ணம்

16 வயதில் நோர்வேக்கு வந்து அங்கு கடந்த 22 வருடகாலமாக நோர்வேயில் வசித்து வரும் இவர் நோர்வேயில் க.பொ.த உயர்தரத்திற்கு ஈடான 3 வருடப் படிப்பினை முடித்து, MSc. Environmental Physiology படித்து விட்டு ஸ்தவங்கர் பல்கலைக்கழகத்தில் வேலைசெய்கிறார்.

இவர் பல்வேறு சிறுகதைகளை பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் ஆனந்தவிகடன் வாராந்த சஞ்சிகையில் எழுதிய ஊனங்கள் சிறுகதையும் நல்லதேர் வீணை செய்தே என்ற தொடர்கதையும் பரவலாகப் பாராட்டுப் பெற்ற ஆக்கங்களாகும். “வல்லமை தாராயோ” உட்பட சில ஆக்கங்கள் கனேடிய பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்தன. பேர்கன் “தேன்தமிழ் ஓசை” வானொலியில் அறிவிப்பாளராக 2 வருடங்கள் பணியாற்றி உள்ளார். அதில் இவரது ஆக்கங்களும் இடம் பெற்றிருக்கிறது. புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்தாலும் தம் சுய அடையாளம் தெரியாமல் வாழும் நம் தமிழ்ப்பெண்கள் பற்றி எழுதுவது இவருக்குப் பிடித்தமான விடயம்.

செல்வி சுகந்தினி சிவசுப்பிரமணியம்

கொழும்பு நகரில் பம்பலப்பிட்டி புதிய கதிரேசன் மண்டபத்தில் 1976.05.08ல் திரு. திருமதி. சிவசுப்பிரமணியம் தம்பதிகளின் புதல்வியாரான (அன்றைய) செல்வி. சுகந்தினி அவர்கள் தமது நடன அரங்கேற்றத்தை வெகுசிறப்பாக நிகழ்த்தினார். கமலாலயம் ஆர்ட் சேர்க்கிள் அனுசரணையுடனும் இவரது குருவான நடன ஆசிரியை திருமதி சுசிலா சூசைப்பிள்ளையின் ஆசியுடனும் பலரும் பாராட்டும் வண்ணம் நிகழ்ந்தேறிய இவ்விழாவிற்கு முன்னாள் செனற்றர் மு. திருச்செல்வம் அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பித்தார். அன்று அனைவராலும் பாராட்டப்பெற்ற இவரது நடன அரங்கேற்றம் எமது கிராமத்தின் பெருமையை

மேலும் மெருகூட்டியது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் தற்போது நோர்வேயில் வசித்து வருகிறார். செல்வி. சுகந்தினியின் தாயார் சின்னப்பு ஆசிரியரின் கடைசி மகளான திருமதி. இராஜேஸ்வரியாவார்.

நாட்டியமயில் செல்வி திவ்யா சிவநேசன்

யாழ்ப்பாணம் குரும்பசிட்டியை சேர்ந்த செல்வி. திவ்யா சிவநேசன் 6 வயதில் நடனம் பயில ஆரம்பித்து ஆடற்கலையில் கொண்ட ஆர்வத்தால் தன் 12வது வயதில் நடன அரங்கேற்றத்தை கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் நிறைவேற்றினார். கொழும்பு இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் (கணிதப்பிரிவு) உயர்தரம் சித்தியெய்தியிருந்தும் நடனத்தில் கொண்ட காதலால் இந்தியா சென்று பேராசிரியர் சி.வி சந்திரசேகர் அவர்களிடம் நடனத்தைப்பயின்று அபிநய அரசி கலாநிதி நாராயணனின் மாணவர்களிடமும் கலாபிதம் சீதாராம சர்மா கலாசேத்ரா விரிவுரையாளர் ஸ்ரீ. கரிபத்மன் அவர்களிடமும் நட்டுவாங்க பயிற்சிகளையும் முறைப்படி கற்றவர். இலங்கை சங்கீத சபை நடத்தும் பரதநாட்டிய ஆசிரியர் தரப்பரீட்சையில் 1ஆம் பிரிவில் சித்தியெய்தியுள்ளார். அத்துடன் மிருதங்கம் வயலின் வாய்ப்பாட்டு ஆகியவற்றையும் கலாச்சேத்திர பட்டதாரிகளிடம் பயின்று இலங்கையில் பிரபல இசைக்கலைஞர்களிடம் தொடர்ந்து கற்றுவந்து இலங்கை சங்கீத சபை பரீட்சையில் முதற்பிரிவில் சித்தியடைந்தார்.

ஒளிபரப்பு ஒளிபரப்பு கூட்டுத்தாபன நிகழ்வுகளில் பங்குபற்றியதுடன் நாட்டியமயில் 2004 என்ற அகில இலங்கை ரீதியான நடனப்போட்டியிலும் வெற்றியீட்டியுள்ளார். கண்டிய நடனக் கலைஞர்களுடன் பல நிகழ்வுகளில் பங்கேற்று நடனக் கலையினுடாக சமாதானத்தை வளர்ப்பதில் மன நிறைவு அடைவதாக திவ்யா சிவநேசன் தன் தேசப்பற்றை வெளிப்படுத்தினார்.

நோர்வே கலாச்சார அமைச்சினால் நடத்தப்பட்ட ஒஸ்லோ மெகா06 என்ற நிகழ்வில் இலங்கை நாட்டின் சார்பாக 2006ம்

ஆண்டு கலந்துகொண்டார். Chartered Institute Managment Accountants கற்கை நெறியினை மேற்கொள்வதுடன் அபிநய சேத்ரா என்ற நடனப்பள்ளியை நடத்திவருகின்றார். தனது 125 வது நடனநிகழ்வை நிருத்தக் கிரியா என்ற பெயரில் ஒழுங்கு செய்து பலரின் பாராட்டு பெற்றார்.

என் வளர்ச்சிக்கு முதற் காரணம் இறைபக்தியும் குருபக்தியுமே என்று தான் முற்றாக நம்புவதாக கூறிய இளம் பரதநாட்டியக் தாரகை திவ்யா சிவநேசன் கலை உலகில் மேலும் பல புதுமைகள் படைக்கவேண்டும் என்று வாழ்த்துகின்றோம்.

சுவீடன்

திரு. றூபன் சிவநேசன்

இவர் தனது இளம் வயதினிலேயே குரும்பசிட்டி உதய-தாரகை மன்றச் செயற்பாடுகளில் இணைந்ததினால் 1980களின் ஆரம்பதில் மன்றத்தின் நடவடிக்கைகளிலும் சிரமதானம் உதைபந்தாட்டப்போட்டிகளை ஒழுங்கமைப்பதிலும் பங்கேற்றவர்.

பாடசாலைப்பருவத்தில் நாடகங்களில் நடித்துப் பலரது பாராட்டையும் பெற்ற இவர் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பாற்கொண்ட அக்கறையினால் தான் புலம்பெயர்ந்த நாட்டிலும் தன்னாலான சேவைகளை தன்னை சுற்றியுள்ள எம் மக்களுக்கு தமிழ் அமைப்புக்கள் மூலம் செய்து வருகின்றார். 1990ல் ஆரம்பிக்கப்பெற்ற சுவீடன் தமிழ் சங்கத்தின் உருவாக்கத்திற்கு றூபன் சிவநேசனின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. சுவீடனில் நடைபெற்ற தமிழ் நிகழ்வுகளில் சில நாடகங்களை தயாரித்து இயக்கியதுடன் இளையவர்களுக்கு எம் தேசம் பற்றிய விழிப்பையும் ஏற்படுத்தியவர். தன் ஊரை விட்டு வெளியேறியதிலுள்ள வேதனையை புலம்பெயர் நாட்டு வாழ்வால் எற்பட்ட தவிப்பை கவியரங்குகளில் கருவாக்கியுள்ளார்.

எப்பொழுது குரும்பசிட்டியில் மீண்டும் கால் பதிப்போம் என்று ஏங்கித் தவித்தபடி உலகெங்கும் சிதறி வாழும் எம் சின்னக் கிராமத்து மக்களைத் தன் முழு முயற்சியால் "ஊர்காற்று" என்ற உணர்வின் வெளிப்பாடாய் பூட்டிக்கிடந்த குரும்பசிட்டியை 2007ல் ஜேர்மனியில் திறப்பதற்கு ஆளுமையுடன் செயற்பட்டவர்களில் இவர் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

தாயகத்தில் Draughtsmanship கற்கை நெறியை படித்து முடித்த இவர் இரு கலாச்சார சூழலின் மத்தியில் சுவீடனில் பெருமை இன்றி வாழ்ந்து வருகின்றார்.

திரு. பொன். சிவராசா

இயந்திரமாக ஓடி ஓடி உழைத்து வாழ்க்கையை நடத்தி தான் உண்டு, தன் குடும்பம் உண்டு என்று இருக்கும் மனிதர்கள் மத்தியில் நான் மட்டும் வாழ்ந்தால் போதாது மற்றவர்களின் வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்திலும் ஏதாவது ஈடுபாடு காட்ட வேண்டும் என்று செயற்பட்டு இலைமறை காய்களாக இருக்கும் மனிதர்களில் குரும்பசிட்டி பொன்னுத்துரை சிவராசாவும் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

இவர் ஆரம்பக் கல்வியை மகாதேவ வித்தியாலயத்திலும் இடைநிலைக் கல்வியை யூனியன் கல்லூரி, மகாஜனாக் கல்லூரி, நடேஸ்வராக் கல்லூரி ஆகியவற்றிலும் கற்றவர். பின்பு மருந்தாளர் கல்வித் தகைமைக்காக கொழும்பு மருத்துவக் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்றுத் தேர்ந்தார். அரசாங்க வைத்திய சாலையில் பல வருடங்கள் சேவை செய்தபின் மாலைதீவு, ஓமான் போன்ற நாடுகளிலும் தமது தொழிலைச் செய்து வந்தார். தற்போது சுவீடன் நாட்டில் வசித்து வரும் இவர் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சமூக சேவையாளராவர்.

சிறுவயதில் இருந்தே துடிப்புள்ள இளைஞனாக இருந்து எதற்கெடுத்தாலும் தனக்கு சரி என்று தெரிந்தால் அதற்காக வாதாடி வெற்றிபெறும் சாதனையாளர். நான் பல வருடங்களாக அவருடன் பழகிய காலங்களில் அவருடன் வாதாடி வெற்றி பெற்றவர். பணம், பதவி, அந்தஸ்து, உயர்ஜாதி என்ற அடிப்படையில் வாழ்ந்து கெண்டிருக்கும் மனிதர்களின் வார்த்தைகளுக்கு சரியோ பிழையோ ஆம் போட்டு நடக்கும் மனிதர்களுக்கு மத்தியில் சரி என்றால் சரி, பிழை என்றால் பிழை என்று வாதிட்டு தன்பக்கம் இருக்கும் நியாயங்களை எடுத்துச் சொல்லி விவாதிக்கும் சாதனையாளர்.

தன் இளைமைப் பருவத்தில் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க இளைஞர் சங்கத்தில் இருந்து செயற்பட்டவர். புத்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிடப் பெரிதும் செலவாகும் அந்தக்

காலத்தில் “சன்மார்க்க தீபம்” என்னும் கையெழுத்துப் பத்திரிகையை வெளியிட்டு எழுத்தாற்றலை வெளிப்படுத்தினார். மகாஜனாக் கல்லூரியில் நடந்த விழாவில் மு. திருநாவுக்கரசு எழுதிய “பாத காணிக்கை” என்னும் நாடகத்தில் பங்கேற்று மாணவர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர். அதுபோல் நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் நடந்த விழாக்களிலும் நாடகங்களிலும் விவாத மேடைகளிலும் பங்கேற்றவர்.

இன்று சுவீடனில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இவர் எமது மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து நடத்தும் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்து மக்களுக்கு சேவை செய்து வருகின்றார். ஒளி என்னும் சஞ்சிகையை கடந்த 3 வருடங்களாக வெளியிட்டு அந்த சஞ்சிகையில் மற்றவர்களின் ஆக்கங்களுக்கும் மதிப்புக் கொடுத்து எல்லோரினதும் முன்னேற்றத்துக்காகவும் உழைத்துவருபவர். மொழிப்பிரச்சனை உள்ள எமது மக்களுக்கு உதவி செய்து அவர்களின் தேவைகளைப் பெற்றுக் கொடுத்து அனைவரினதும் நன்மதிப்பைப் பெற்று வருகின்றார்.

அ. தில்லைநடேசன்

ஜேர்மனி

‘ஓவியக் கலைவேள்’ மு.க.சு. சிவகுமாரன்

கல்லாலும் மண்ணாலும் கதை சொல்லும் கலைஞன் உல்லாசம் நிறங்களால் உருவாக்கும் வினைஞன் சொல்லோடும் பொருளோடும் உறவாடும் சுவைஞன் வல்லாளர் போற்று கலை மகன் சிவகுமாரன்

- கலாநிதி வி. கந்தவனம்

“நானறிந்தவரையில் இவ்வளவு கவர்ச்சிகரமான, சுவாரசியமான, காத்திரமான பத்திரிகை ஒன்றினை வேறு எந்த ஈழத்தமிழரும் நடத்தவில்லை என ஆணித்தரமாகக் கூறுவேன். இதனையிட்டு நான் பெருமிதம் அடைகிறேன்” - திரு. பொ. கனகசபாபதி, முன்னாள் அதிபர் மகாஜனாக் கல்லூரி

“ஒரு பத்திரிகையை அதுவும் மாதா மாதம் கலையம்சங்களுடன் பலவண்ண நிறங்களில் ஏராளமான புகைப்படங்களுடன் வளவளப்பான கடதாசியில் கண்களைக் கவரும் கவர்ச்சியுடன் வெளியிடுவதென்பது சாதாரண விடயம் அல்ல. நண்பர் சிவகுமாரன் எழுத்தாளராக மட்டுமன்றிச் சிறந்த ஓவியக்கலைஞராக இருப்பதுவும் இதற்குக் காரணம்”

- திரு.எஸ். திருச்செல்வம், பிரதம ஆசிரியர், தமிழர் தகவல் கனடியத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் முக்கிய பிரமுகர்களாக விளங்கும் மூன்று பெரியவர்கள் நண்பர் மு.க.சு. சிவகுமாரன் அவர்களைப் பற்றி தெரிவித்திருக்கும் கருத்துக்களே மேற்கூறியவை ஆகும். இத்துணைத் திறமையும் பெருமையும் படைத்த திரு. சிவகுமாரன் அவர்களைப்பற்றி சாமானியனான நான் எழுதுவதிலும் அவரது சிவத்தமிழ் பத்திரிகையின் இணை ஆசிரியராக விளங்கும் ‘ஆன்மீகத் தென்றல்’ த.புவனேந்திரன் அவர்கள் எழுதுவதே சாலவும் பொருத்தமாக அமையுமென நம்புகிறேன். இதோ திரு.த. புவனேந்திரன் அவர்கள் கலாநிதி மு.க.சு. சிவகுமாரனைப்பற்றிய தகவலோடு...

உலக அரங்கில் இன்று தமிழனுக்கு ஒரு கௌரவம் திடீர் எனத் தோன்றியுள்ளது. ஈழத் தமிழனுக்கு ஏதோ அதிட்டக்காற்று வீசுகின்றது என்பது போன்ற பல கருத்துக்கள் காற்றோடு செய்தியாகித் தினம் கரைகின்றன. கனி ஒன்று பூக்காமல் காய்க்காமல் பழுப்பதுண்டா?

வயலில் உழவனின் மணியான வியர்வை சிந்தப்பட்ட பின்னல்லவா நெல்மணிகள் அசைந்தாடுகின்றன. இது இயற்கை காட்டும் கட்டியங்கள். எனவே ஒவ்வொரு வெற்றிக்குப் பின்னரும் ஒவ்வொரு உழைப்புண்டு. இந்த உழைப்பின் அறுவடையே இன்றைய ஈழத்தமிழர்களின் வெற்றியும் கௌரவமும்.

யேர்மனியில் தமிழரது சொத்தான ஓவியத்தையும் சிற்பத்தையும் கண்காட்சிகள் மூலம் 1981இல் இருந்து எடுத்துக்காட்டி இன்று பத்திரிகை, ஓவியம், சிற்பம், சிறுகதை, கவிதை, பேச்சு என பல்கலைகளுக்குள்ளும் உலாவரும் திரு.மு.க.சு. சிவகுமாரன் அவர்களுக்கு உலகப் பல்கலைக் கழகம் அவரது கவின்கலைச் சேவையைப் பாராட்டி Cultural Doctor in Fine Arts என்னும் உயர் கௌரவமான 'கலாநிதி' என்னும் விருதினைக் கொடுத்து மகிழ்ந்துள்ளது.

கவின் கலையில் கலாநிதி என்னும் முதல் கௌரவம் பெற்ற மு.க.சு. சிவகுமாரன் அவர்கள் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முதல் முதலாக வெளிவந்த ஓவிய சிற்பப் பட்டதாரிகளில் ஒருவர் என்பதும் கலாசேகரி ஆ. தம்பித்துரை அவர்களின் மாணவன் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. 1981இல் இருந்து தமிழ் மக்களின் விடுதலை உணர்வையும் தாயகத்தின் அவலங்களையும் ஓவியமாகவும் சிற்பமாகவும் யேர்மன் மக்கள்முன் நடமிடவைத்தவர். இவரது ஓவியங்கள் நீண்டகாலமாக எரி

மலை சஞ்சிகையில் தமிழனின் உணர்வை பிரசவித்தன. யேர்மனியில் பிலபெட் தமிழாலயத்தில் ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாக ஓவியத்தைக் கற்பித்து நமது சிறுவர்களை நமது மண்ணோடு ஒட்டிய கலையை மேற்கத்திய உத்திகளோடு அரங்கேற வைத்தவர். நம்மவர்களுக்கு மட்டுமன்றி 1985ஆம் ஆண்டுகளில் யேர்மன் சிறுவர்களுக்கும் அவர்களது பாடசாலைகளில் ஓவியத்தைப் புகட்டும் பேறுபெற்றவர். 1992இல் யேர்மன் பத்திரிகை ஒன்று நடத்திய சுவர் சித்திரப் போட்டியில் பெரும்பான்மை வாக்குகளால் முதலிடத்தைப் பெற்றவர்.

இவர் தனது தந்தை அமரர் குரும்பசிட்டி மு.க.சுப்பிரமணியம் அவர்களால் 1950இல் தாயகத்தில் ஆரம்பிக்கப் பட்ட 'வெற்றிமணி' என்னும் பத்திரிகையை 1994 முதல் யேர்மனியில் வண்ணத்தமிழ் இலவசப் பத்திரிகையாக வெளியிட்டு வருகின்றார். அத்துடன் வெற்றிமணி வெளியீடுகளாக கலாநிதி வி.கந்தவனம் அவர்களின் 'எழுத்தாளன்' என்னும் நூலையும் மகாஜனக் கல்லூரி முன்னாள் அதிபர் திரு.பொ. கனகபாபதி அவர்களின் "மாறன் மணிக்கதைகள்" என்னும் சிறுவர் சிறுகதைத் தொகுதியையும் தனது (மாதவி) 'இடைவெளி' என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியையும் "யேர்மனியில் கலாநிதி வி.கந்தவனம்" என்னும் தொகுப்பு நூலையும் வெளியிட்டவர். தற்போது, "தமிழே காதல்" என்னும் சித்திரக் கவிதைத் தொகுதியும், "அது என்பது இதுவா" என்னும் அனுபவ அலசல்களும், "கோடுகளும் கோலங்களும்" என்னும் தனது 21 வருட கலைப் பதிவுகளை உள்ளடக்கிய நூலும் வெளிவந்துள்ளன.

இவரது திறமைகளை 1999இல் எடைபோட்டு அவருக்கு சிறந்த தமிழ்ப்பணி விருதினை கனடாவில் இருந்து வெளிவரும் "தமிழர் தகவல்" சஞ்சிகை வழங்கிக்

கௌரவித்தது. அத்துடன் கனடா எழுத்தாளர் இணையம் 'ஓவியக் கலைவேள்' என்னும் பட்டத்தினையும் யேர்மனியில் நடைபெற்ற வெற்றிமணி பொன்விழாவில் கனடா 'உதயன்' பத்திரிகை நிறுவனம் 'பல்கலைச் செல்வர்' என்னும் பட்டத்தினையும் இலங்கை சர்வதேச இந்து சமய குருபீடம் 'கலைஞானமணி' என்கின்ற கௌரவத்தையும் கொடுத்தனர். உலகப் பல்கலைக்கழகம் 'கலாநிதி' என்னும் கௌரவம் கொடுத்தமை இதுவரை திரு.மு.க.ச. சிவகுமாரன் அவர்களை கௌரவித்தவர்களைக் கௌரவிப்பதாகவும் அமைகின்றது.

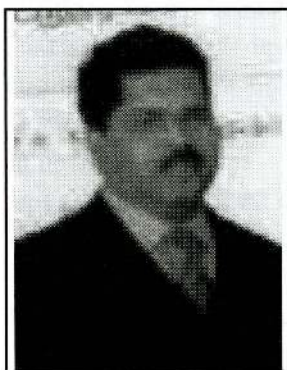
கலாநிதி மு.க.ச. சிவகுமாரன் தான் கல்விகற்ற, கற்பித்த மகாஜனாக் கல்லூரியை மறவாது இந்த இனிய செய்தியை மகாஜனாக் கல்லூரிக்கு நேரே சென்று அங்கு மகாஜன மாதாவின் பாதங்களில் முதல் முதலாகச் சொல்லி அர்ச்சித்தவர். அன்றைய தினம் மகாஜனாக் கல்லூரி உலகப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஒரு கவின் கலையில் ஒரு கலாநிதியைக் கொடுத்த பெருமையுடன் நிமிர்ந்து நின்றது. இந்த நிமிர்வானது ஒரு கல்லூரிக்கு மட்டுமன்றி அனைத்துக் கலைஞர்களுக்குமே உரித்தான ஒன்றாகும்.

தான் பிறந்த ஊரான குரும்பசிட்டி பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் "குரும்பசிட்டி என்னும் கலைப்பரப்பின் ஒரு பிடி மண்தான் இந்தக் கலாநிதி மு.க.ச. சிவகுமாரன்" என்கின்றார் அவர்.

'ஆன்மீகத்தென்றல்', த. புவனேந்திரன்

திரு. சே. கதிர்ச்செல்வன்

- நாடகவித்தகர் க. சிவதாசன்

தமிழும் சைவமும் கலையும் வளர்த்த குரும்பசிட்டிக் கிராமத்துக் கலைஞர்களில் திரு. சேனாதிராஜா கதிர்ச்செல்வன் அவர்கள் ஒரு சிறந்த நாடக எழுத்தாளராகவும் தயாரிப்பாளராகவும் நடிகராகவும் கவிஞராகவும் திகழ்ந்து வருகின்றார். தனது இளம் வயதி லேயே குரும்பசிட்டி உதயதாரகை மன்றம், கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் ஆகிய வற்றில் நிர்வாகியாக இருந்து சமூகப் பணியாற்றியதுடன் விளையாட்டுத் துறையில் திறமைசாலியாகவும் வில்லுப் பாட்டு நிகழ்ச்சிகள் நடாத்தியும் நாடகங்களில் நடித்தும் பலரினதும் பாராட்டைப் பெற்றார். 1981ம் ஆண்டு முதன் முதலாக 'மந்திரி தந்திரம்' என்ற நாடகத்தில் நடித்து எமது கிராமத்தில் மேடையேற்றினார். பின்பு 'ஏமாற்றம்' என்ற நகைச்சுவை நாடகத்தைத் தாமே எழுதி நடித்து 1982ம் ஆண்டு மேடையேற்றினார்.

எமது நாட்டின் போர்ச்சூழல் காரணமாக ஜேர்மன் நாட்டில் புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்த காலத்தில் தான் வசித்து வந்த நகரத்தில் 1990ம் ஆண்டு ஒரு கலை விழாவை நடாத்தினார். அவ்விழாவில் இவரும் குரும்பசிட்டி திரு. ரவி அவர்களும் இணைந்து ஒரு நாடகத்தை மேடையேற்றினார்கள். அந்த நாடகத்தில் இவர்கள் உணர்வு பூர்வமாக வசனங்களைப் பேசி நடித்தமையைப் பார்த்த நான் அமைச்சூர் நாடக வட்டமும் சித்தாரா இசைக் குழுவும் சேர்ந்து நாடாத்திய முத்தமிழ் விழாக்களில் மேடையேற்றிய நாடகங்களில் நடிக்க வைத்தேன். மிகவும் அழகான கம்பீரமான தோற்றமுடைய இவரை முதன் முதலில் 'மேலும் கீழும்' என்ற தாளைய நாடகத்தில் வெள்ளைக்காரப் பெண்ணாக நடிக்க வைத்தேன். நான்

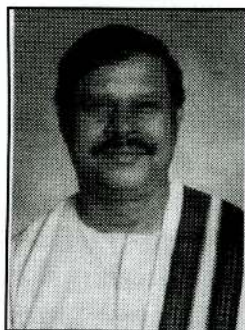
தயாரித்து மேடையேற்றிய 'காதலும் மோதலும்' என்ற நகைச்சுவை நாடகத்தில் கதாநாயகனாகவும் 'இலட்சிய வேட்கை' என்ற சரித்திர நாடகத்தில் காதல், வீரம், சோகம் கலந்த பாத்திரத்தில் கதாநாயகனாகவும் 'அழாத உலகம்' என்ற நாடகத்தில் குணசித்திர பாத்திரத்திலும் 'சமுதாயம் மாறட்டும்' என்ற நாடகத்தில் பணக்காரனின் கைக்கலிக் குடிகாரனாகவும் 'யார் துரோகி' என்ற வரலாற்று நாடகத்தில் அர்ச்சுனனாகவும் மிகவும் அற்புதமாக நடித்து பலரின் பாராட்டைப் பெற்றார். இப்படியாக எந்தப் பாத்திரத்தையும் திறமையாகச் செய்யக்கூடிய இவரை ஜேர்மன் தமிழர் கலை பண்பாட்டுக் கழகம் தமது அமைப்பில் உறுப்பினராக்கியது. அந்த அமைப்பின் கட்டுப்பாடு காரணமாக இவர் எனது நாடகங்களில் தொடர்ந்து நடிக்க முடியாமற் போயிற்று.

1993ம் ஆண்டு பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மக்கள் கலந்து கொண்ட மாவீரர் தின விழாவில் திரு. ரவி அவர்கள் எழுதிய 'எங்கள் பங்கை ஆற்றிடுவோம்' என்ற தாளைய நாடகத்தில் இவர் திறமையாக நடித்து எல்லோரினதும் பாராட்டைப் பெற்றார். ஜேர்மன் தமிழர் கலை பண்பாட்டுக் கழகம் தயாரித்து மேடையேற்றிய 'உடையார் உலகநாதன்', 'நடு வீட்டில் பிசாசு', 'கொடியேற்றம்', 'வெற்றித் திருமகன்', 'வருகிறான் வன்னியன்' ஆகிய நாட்டுக் கூத்துகளில் முக்கிய வேட மேற்று சிறப்பாக நடித்தமையால் 1995ம் ஆண்டு நடைபெற்ற நாடகப் போட்டியில் சிறந்த நடிகராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு தங்கப்பதக்கம் பரிசாகப் பெற்றுக்கொண்டார். 1996ம் ஆண்டு செஞ்சோலை நிகழ்ச்சியில் 'விகடத்துளிகள்' என்ற தனிநடிப்பு நிகழ்ச்சியைச் செய்ய இருந்த நபர் வராததினால் இவர் அப்பொறுப்பை எடுத்து சிறப்பாகச் செய்து முடித்தார்.

'ஓயாத அலைகள்' நாடக மன்றம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கி 2000ம் ஆண்டு தான் நடாத்திய கலை விழாவிலே 'விடிவை நோக்கி' என்ற நாடகத்தை

எழுதி நடித்து மேடையேற்றினார். 'பிடிச்சுப்பார்', 'சிதறிய சிந்தனைகள்', 'ஓட்டம்', 'இறுதிப்போர்' ஆகிய நாடகங்களையும் இவர் எழுதி நடித்து மேடையேற்றினார். இன்று வரை நாடகம், நாட்டுக்கூத்து, வில்லுப்பாட்டு, எழுச்சி நடனம், அபிநய நடனம் என 80இற்கு மேற்பட்ட மேடைகள் ஏறியுள்ளார். 2004ம் ஆண்டு 'கேள்விக்குறி' என்ற கவிதை நூல் ஒன்றை லண்டன் மாநகரத்தில் வெளியிட்டு தான் ஒரு கவிஞன் என்பதையும் நிரூபித்துவிட்டார். இவர் சர்வதேச புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின் இணைச் செயலாளராகவும் 2008 தைப்பொங்கல் நாள் முதல் வெளிவந்த தமிழ் ஐரோப்பிய தொலைக்காட்சிச் சேவையின் நிர்வாகக் குழுத் தலைவராகவும் செயற்பட்டு வருகிறார்.

‘ஆன்மீகத் தென்றல்’ த. புவனேந்திரன்

சொந்தமில்லாத சொந்தங்களின் வாழ்த்தும் அன்பும் யாருக்கு பரிபூரணமாகக் கிடைக்கிறதோ அவர்கள் வாழ்வில் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் ஆகுவர்.

தாய், தந்தை, சகோதரம் எனப் பிறப்பால் வந்த பந்தங்கள், “தானாடா விட்டாலும் சதையாடும்” என்பார்கள். எனவே அவர்களுக்கு ஒரு குறை என்றால் முன்னின்று உதவுவது மனித இயல்பு. ஆனால் அதற்கும் அப்பால் உலக மக்களையே தன்சொந்தமாக எண்ணுவது தெய்வ குணம். தெய்வ குணம் நிரம்பியவர்கள் தனியாகவே நின்றாலும் தரணி போற்ற சேவையாற்றுவர்.

“எங்கிருந்தாலும் நல்லாய் இரு தம்பி. நீ செய்த உதவியால் எனது பிள்ளைகள் பெற்றவர் குரலைக் கேட்ட மகிழ்வில் துள்ளுகிறார்கள். செவிப்புலன் கருவியின் உதவியால் இப்புவிவில் பிறந்த பலனை அனுபவிக்கின்றார்கள்.”

“அனுப்பிய பணம் கிடைத்தது; பொருட்களும் கிடைத்தன. தம்பி உங்கள் உதவியை மறக்க மாட்டோம்.” கையொப்பம் போடத் தெரியாத படிப்பறிவற்றவர்கள் கூடத் தமது பெருவிரல் அடையாளத்தை இட்டுப் பெரும் தன்மையைப் பாராட்டி நன்றிகூறி மகிழ்ந்துள்ளனர்.

இக்கடிதங்கள் யாருக்கு எந்த உறவுகள் எழுதினார்கள்? என்று பார்த்தால் அது சொந்த உறவுகள் அல்ல. சொந்தமில்லாத சொந்தங்களின் அன்பு மடல்கள் அவை. இந்த அன்புக்குப் பாத்திரமானவர்தான் ‘ஆன்மீகத் தென்றல்’ தம்பி புவனேந்திரன் அவர்கள்.

தனது மாணவப் பருவத்திலே சன்மார்க்க சபையின் உப அமைப்பான சன்மார்க்க இளைஞர் சங்கத்தில் இணைந்து அப்போதிருந்தே சமூக மற்றும் சமயப் பணிகளில் ஈடுபட்டவர் எமது தம்பி புவனேந்திரன் அவர்கள். அதைத் தொடர்ந்து சன்மார்க்க நாடக மன்றத்தில் பல நாடகங்களில் மாணவப் பருவத்தில் ஆரம்பித்து இலங்கையைவிட்டுப் புலம் பெயரும்வரை நடித்துப் புகழ் பெற்றவர். 1960 களில் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் 25 தடவைகளுக்கு மேல் மேடையேறிய 'நிறைகுடம்' நாடகத்தில் நகைச்சுவைப் பாத்திரமேற்று பலரது பாராட்டையும் பெற்றவர். நாடகத்தின் பாத்திரப் பெயரான 'வீரப்புலி' என்றே மக்கள் அவரை அழைக்கும் அளவுக்கு இரசிகர்களின் மனத்தில் முத்திரை பதித்தவர்.

இவர் புலம் பெயர்ந்து ஜேர்மனியில் குடியேறிய பின்னர் சன்மார்க்க சபையின் ஜேர்மன் நாட்டு பிரதிநிதி யாகத் தொழிற்பட்டார். 1987 மற்றும் 1990ம் ஆண்டுகளில் குரும்பசிட்டி முழுக் கிராமமுமே இடம் பெயர்ந்து அல்லல் பட்டபோது சமூகஜோதி அவர்கள் சன்மார்க்கசபையின் சர்வதேச இணைப்பாளராகத் தொழில்பட்டு ஊரவர்களின் புனர்வாழ்வு, புனர்நிர்மாண, புனர்மைப்பு செயற்பாடு களுக்குப் பல்வேறு நிதியுதவிகளைத்தானே வழங்கியும் வேறு அமைப்புகளிடமும் மற்றும் குரும்பசிட்டி மக்களிட மும் பெற்று எமக்கு கிடைக்கச் செய்து உதவினார்.

குரும்பசிட்டி மண்ணிற்கும் வடக்கு கிழக்கில் பாதிக்கப்பட்டோருக்கும் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழர் களுக்கும் தம்பி புவனேந்திரன் அவர்கள் ஆற்றிய சமய சமூகப் பணிகளுக்காக 1997ஆம் ஆண்டு குரும்பசிட்டி சன்மார்க்கசபை 'சமூக ஜோதி' என்ற கௌரவப் பட்டம்

வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டது சாலவும் பொருத்தமானதே.

அவர் 2002ஆம் ஆண்டு இங்கு வருகைதந்த போது யாழ்ப்பாணத்திலும் வவுனியாவிலும் சன்மார்க்க சபையினரால் கௌரவிக்கப்பட்டார். அவர் இங்கு செவிப்புலன், விழிப்புலன் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குத் தேவையான காது கேட்கும் கருவி, மூக்குக் கண்ணாடி என்பன பெருமளவு கொண்டு வந்து கையளித்தார். கஸ்ட நிலையில் இருந்த தனது பழைய நண்பர்களுக்கு தேடிச்சென்று உதவினார்.

2004ஆம் ஆண்டு சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்குப் பால் மா, பால் போத்தல் மற்றும் தேவைகளுக்குத் தாராளமாக உதவினார். தம்பி புவனேந்திரன் மேலும் பலகாலம் வாழ்ந்து எமக்கெல்லாம் தமது சமய சமூகப் பணிகள் மூலம் உதவ வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கிறோம். நன்றி: “சிவத்தமிழ்”

திருமதி சக்திதேவி சத்தியநாதன்

சுமார் 20 வருடங்களுக்கு மேலாக ஜேர்மனியில் வாழ்ந்துவரும் குரும்பசிட்டியைப் பிறந்த ஊராகக் கொண்ட சக்திதேவி சத்தியநாதன் 'பாரதி' என்னும் புனைபெயரில் எழுதிவருகிறார். 350க்கு மேற்பட்ட கவிதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், நாடகங்கள் என இவரது படைப்புக்கள் பிரான்சிலிருந்து ஒலியாகும் தமிழ் அலை வானொலி, ஐ.பி.சி வானொலி, லண்டன் தமிழ் வானொலி, ஜேர்மனியிலிருந்து வெளியாகும் புவரசு இலக்கிய இதழ், ஜேர்மனியிலிருந்து வெளியாகும் மண் இதழ், பதிவுகள்.கொம், அவுஸ்திரேலிய இன்பத்தமிழ் வானொலி, குரும்பசிட்டிவெப் எனப் பல்வேறு ஊடகங்கள் சஞ்சிகைகளில் வெளிவருகின்றன.

2007 சித்திரை மாதம் தனது முதல் கவிதை நூலான "கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்" என்ற கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டு அதன்மூலம் கிடைத்த பணத்தை குரும்ப சிட்டியில் பிறந்து சொந்த மண்ணிலேயே அகதிகளாக வாழும் பேச்சை இழந்த மழலைகளுக்காய் உதவியிருக்கும் இவர் ஜேர்மன் தமிழர் கல்வி மேம்பாட்டுப் பேரவையின் தமிழ்ப் பாடசாலையான தமிழ் ஆலயத்தின் ஆசிரியையாகவும் பணிபுரிகிறார். இப்பேரவையால் வருடா வருடம் நடத்தப்படும் தமிழ்த்திறன் போட்டியில் கடந்த 5 வருடங்களாக இவரால் எழுதப்படும் கவிதை, பேச்சு என்பனவே ஜேர்மனி தழுவிய ரீதியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. போட்டிகளில் கலந்து பல தடவைகள் முதலிடத்தைப் பெற்ற இவரது கவிதைகளில் ஒன்று தமிழீழத்தில் செஞ்சோலை மாணவர்களால் பாடி மேடையேற்றப் பட்டு அனைவராலும் பாராட்டப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது கவிதைகளை இணையத் தளத்தில் பார்த்துப் பாராட்டிய தமிழ்நாட்டுப் பேராசிரியர் திரு. முத்துநிலவன் இவரது இரு கவிதைகளைத் தனது பல்கலைக் கழக பாடநூலில் சேர்த்திருப்பதைத் தனது கவிதைக்குக் கிடைத்த அங்கீகாரம் எனக் குறிப்பிடுகிறார். விரைவில் இவரது சிறுகதைத் தொகுப்பும் பாடல்கள் இறுவட்டும் வெளிவரப் போவது குறிப்பிடத்தக்கது.

திரு. வ. ஸ்ரீதர்

போரின் கொடுமையால் மனிதவாடையற்று மண்மேடாகியுள்ள கிராமங்களிலொன்று குரும்பசிட்டி. பொது மக்கள் ஊரை இழந்து, உறவுகளைப் பிரிந்து, உடமைகளைக் கைவிட்டு, உலகமெலாம் சிதறியோடத் தொடங்கி இரு சகாப்தங்களாகிவிட்டன. எத்தனை ஆண்டுகள் சென்றாலும் பெற்றெடுத்த மண்ணை மறக்க எவரும் தயாராகவில்லை. அதுதான் அந்த மண்ணுக்குரிய மகிமை. பெற்ற தாயையும் பிறந்த மண்ணையும் ஒன்றாக மதிப்பவர்கள் எமது மக்கள். எனவே பொது மக்கள் எங்கிருந்தாலும் தற்பெருமை பேசாது மண்ணின் பெருமையை விதந்து பேசுவர்.

“போரின் கொடுமை நீங்கி எப்பொழுது எமது மண்ணுக்கு மீள்வோம்” என்று எண்ணியிருப்பவர்கள் ஏராளம். அவ்வாறு ஏங்கி ஏங்கி உயிர் நீத்த உத்தமன் எங்கள் ஸ்ரீதர். “எமது கிராமம் மீண்டும் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும்” என்ற கனவோடு வாழ்ந்த ஒளிவிளக்கொன்று அணைந்து விட்டமை எமக்குப் பேரிழப்பாகும்.

குரும்பசிட்டி மக்களின் நற்பண்புக்கு ஆதார சக்தியாக இருந்து அருள் சுரப்பவள் அன்னை பராசக்தி. அறிவு சுரந்தது பரமானந்தம் அறிவாலயம். ஆற்றலை வளர்த்தவை பொதுப்பணி மன்றங்கள். இந்த உண்மையை உயிருள்ளவரை உரத்துப் பேசிவந்த ஸ்ரீதர் இவற்றையெல்லாம் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்படவேண்டுமென்று அங்கலாய்ப்புக் கொள்ளும் போதெல்லாம் அவரது பேச்சு இவை பற்றியதாகவே இருக்கும்.

குரும்பசிட்டி உதயதாரகை மன்றம், உதயதாரகை சனசமூக நிலையம், வளர்மதி சனசமூக நிலையம், கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் முதலான பொதுப்பணி மன்றங்களில் இளமையிலிருந்தே முக்கிய பதவிகளை வகுத்துப் பல பணிகளைச் செய்து மகிழ்ந்தவர் ஸ்ரீதர் அவர்கள். அச்சேவைகளின் மகுடமாக மயிலிட்டிக் கிராமோதய

சபையின் தலைவராக அவர் செயற்பட்டிருந்தார். ஆழமான தமிழ்ப்பற்றும் அரசியற் சிந்தனைகளும் உடைய ஸ்ரீதரின் தந்தை செல்வமீதும் அறிஞர் அண்ணாமீதும் அதீத பற்றுடையவராக வாழ்ந்தார். அழகு தமிழிற் பேசும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார்.

என் இளமைக் காலத்திலிருந்தே ஸ்ரீதர் குடும்பத்துடன் எனக்கு நெருங்கிய நட்பு இருந்தது. வன்னியசிங்கம் அவர்கள் தமது பிள்ளைகளது வளர்ச்சிப்படியின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் எனது ஆலோசனைகளைப் பெறத் தவறுவதில்லை. ஸ்ரீதர் எந்த விடயத்தில் ஈடுபட முயன்றாலும் எனது சொற்கேட்டு நடக்கும்படி தந்தையார் கூறிவைத்தார். அவர் மரணப் படுக்கையில் இருந்த வேளையில் ஸ்ரீதரை அழைத்து “மாஸ்ரர் ஸ்ரீதர் உங்கள் பொறுப்பு என்றும் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறியதை நான் என்றும் மறந்ததில்லை. அதேபோல் ஸ்ரீதர் ஒல்லாந்து சென்றாலும் தனது தந்தையார் கூறிய அந்த இறுதி வார்த்தைகளை எனக்கு என்றும் ஞாபகமுட்டிச் சுகதுக்கங்களைப் பகிர்ந்து அவரது இறுதி பேச்சுவரை என் பரிவுக்குரிய பிரியமுள்ள பிரியாப் பிள்ளையாய் இருந்து வந்தார். அவரது எதிர்பாராத பிரிவு பேரிடியாக அமைந்து விட்டது.

நல்லதொரு குடும்பத் தலைவனாக, நாடியோர்க்கு உதவும் கரமாக, ஊருக்கு உழைக்கும் உத்தமனாக, உறுதிமிக்க சமய சீலனாக வாழ்ந்து காட்டிய பெருந்தகையாளன் ஸ்ரீதரது பிரிவு குரும்பசிபடி அன்னைக்குப் பேரிழப்பாகிவிட்டது.

அன்னாரது இழப்பினால் ஆற்றாது தவிக்கும் குடும்பத்தினருக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதோடு அவரது ஆன்மா சாந்தியடைய அம்பிகையின் பொற்பாதங்களை இறைஞ்சி நிற்கின்றோம்.

ஆ.சி. நடராஜா

செல்விகள் தமிழரசி, கலையரசி, ரஷ்மி கருணாமூர்த்தி
 18.09.1993ம் ஆண்டு சனிக்கிழமை மாலை 'வாணி நர்த்தனாலய அதிபர், 'நாட்டிய தாரகை' திருமதி வானதி தேசிங்குராஜா அவர்களின் மாணவிகளான செல்வி தமிழரசி கருணாமூர்த்தி செல்வி கலையரசி கருணாமூர்த்தி செல்வி. ரஷ்மி கருணாமூர்த்தி ஆகிய மூன்று சகோதரிகளின் பரத நாட்டிய அரங்கேற்றம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. கலைத்திறமைக்குச் சவாலாக அமைந்த இப் பிள்ளைகளின் இந்நிகழ்வானது, சபையோரிடம் பலத்த பாராட்டைப் பெற்றிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

செல்வி பபிதா பாலகுமாரன்

செல்வி. பபிதா பாலகுமாரன், திருமதி அற்புதராணி கிருபராஜ் அவர்களின் மாணவியாவார். இவரது பரத நாட்டிய அரங்கேற்றமானது, எசன் மாநகரில் 23.10.2002 ம் ஆண்டு திருமதி பவானி ராஜசிங்கம் அவர்களது தலைமையில் மிகவும் சிறப்பாக நடந்தேறியது. இந்நிகழ்ச்சிக்குப் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டவர் தமிழ்நாடு சென்னையைச் சேர்ந்த பிரபல நடனக் கலைஞர் ஸாஹிர் ஹுசேன் அவர்களாவார்.

திரு. கந்தப்பு சிவபாலன்

குரும்பசிட்டி மண்வாசனையை அடித்தளமாகக்கொண்ட இன்னொரு நாடகக் கலைஞர், திரு. கந்தப்பு சிவபாலன் அவர்களாவார். சிறுவனாக இருந்தபோதே ஊரில் நடிக்கத் தொடங்கியிருந்த இவர், புலம்பெயர்ந்த மண்ணிலே நடித்த நாடகங்கள் பற்பலவாகும். உதாரணங்களுக்குச் சில: 'இலட்சிய வேட்கை', 'அசட்டு மாப்பிள்ளை', 'சொந்தங்கள் எங்கே?', 'தங்கப்பதக்கம்', 'மேலும் கீழும்', 'வாடகை வீடு',

‘காதலும் மோதலும்’, ‘சமுதாயம் மாறட்டும்!’, ‘யார் துரோகி?’, ‘விடிவை நோக்கி!’ ஆகியவையாகும். இவரது அண்ணன் திரு. க. சிவதாசன் அவர்களும் நாடகக்கலை கைவந்த எங்களுநர்க் கலைஞரே. ஜேர்மனியில் ‘அமைச்சுர் நாடகவட்டம்” ஊடாகப் பல நாடக மேடைகளில் தோன்றி சிறந்ததொரு நடிகராகப் பரிணமித்துள்ளார்.

திருமதி கௌசிகா சுகுமார்

குரும்பசிட்டி கிழக்கைச் சேர்ந்த திரு திருமதி சுப்பையா தம்பதிகளின் புதல்வியான மல்லிகாதேவி முருகரத்தினம் இணையர்களின் மகளான கௌசிகா தனது குருவான சாவித்திரி இம்மனுவெல் அவர்களிடம் நடனக் கலையை ஐயமறக் கற்றுத் தனது அரங்கேற்றத்தை 1998.06.26ந் திகதி யன்று ஜேர்மனி நாட்டின் ஒபகௌசன் நகரில் செவ்வனே நிறைவேற்றினார். இவர் சன்மார்க்கசபையின் தற்போதய தலைவர் திரு சிவபாதம் அவர்களின் மருமகளாவார்.

திருமதி காயத்திரி பாரத்

திரு திருமதி சுப்பையா தம்பதிகளின் இன்னொரு மகளான கமலாதேவி சற்குணசிங்கம் இணையர்களின் புதல்வியான காயத்திரி நடன ஆசிரியை திருமதி. வானதி தேசிங்குராஜா அவர்களிடம் முறையாகக்கற்று 2001.05.26ல் தனது நடன அரங்கேற்றத்தை பிராங்போட்டில் நிகழ்த்தினார். அனைவரது ஏகோபித்த பாராட்டுதலையும் பெற்ற இந்த நிகழ்விற்கு கவிநாயகர் வி. கந்தவனம் பிரபல பத்திரிகையாளர் இராஜகோபால் ஆகியோர் பிரதம அதிதிகளாய் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

கலைஞர் வே. ரவீந்திரன்

ஜேர்மன் நாட்டில் ஒரு கலை விழாவிலே நாடகக் கலைஞர் ரவி அவர்கள் தானே கதை, வசனம் எழுதி நடித்து ஒரு நாடகத்தை மேடையேற்றினார். அந்த நாடகத்தில் உணர்வு பூர்வமாக வசனங்களைப்பேசி நடித்தமையை அவதானித்த திரு.க. சிவதாசன் அவர்கள் டோட்முண்ட் அமெச்சூர் நாடக வட்டம் தயாரித்த இலட்சிய வேட்கை, காதலும் மோதலும், அழாத உலகம் ஆகிய நாடகங்களில் அவரை நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றினார். இவரது சிறந்த நடிப்பினால் அந்நாடகங்கள் மக்களின் அமோக வரவேற்பைப் பெற்றன. 1993ஆம் ஆண்டு பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மக்கள் கலந்து கொண்ட மாவீர்தின விழாவில் இவர் கதை, பாடல்கள் எழுதி மேடையேற்றிய எங்கள் பங்கை ஆற்றிடுவோம் என்ற தாளைய நாடகத்திலும் திறமையாக நடித்து எல்லோரினதும் பாராட்டைப் பெற்றார். ஓயாத அலைகள் நாடக மன்றம் 2000ம் ஆண்டு நடாத்திய கலை விழாவிலே 'விடிவை நோக்கி' என்ற நாடகத்திலும் தனித்துவமான இவர் நடிப்பினால் மக்கள் மனங்களைக் கொள்ளை கொண்ட எமது கிராமத்துக்குப் பெருமை சேர்த்த நாடகக் கலைஞர்.

சுவிற்சலாந்து

செல்விகள் சுகன்யா, சுபாஜனா இராஜேஸ்வரன்
மேலும் குரும்பசிட்டி சிவசாமி ஐயர் (ஐயா வாத்தியார்) அவர்களின் சகோதரரான திரு. சுப்பிரமணிய ஐயரின் மகன் இராஜேஸ்வரன் கிருஷ்ணகுமாரி தம்பதிகளின் புதல்விகளான சுகன்யா சுபாஜனா ஆகியோர் தமது நடன ஆசானான ஸ்ரீமதி. சந்திரவதனி விஜயசுந்தரம் அவர்களிடம் தெளிவறக் கற்று 2003.09.06ல் சுவிற்சலாந்து பேண் நகரில் பிரபல நடனமேதை வி.பி. தனஞ்செயன் தலைமையில் நடன அரங்கேற்றத்தை நிறைவு செய்தனர்.

செல்வர்கள் சிவசுதன், சிவரூபன் சிவராஜா
திரு. சுப்பிரமணிய ஐயரின் இன்னொரு மகளான விக்னேஸ்வரி சிவராஜா ஐயர் இணையர்களின் மகவுகளான சிவசுதன் சிவரூபன் ஆகியோர் முறையே நெய்வேலி. பி. வெங்கடேஷ் அவர்களிடம் மிருதங்கமும் ஸ்ரீ. எம். தேவராஜா அவர்களிடம் வயலினும் கற்றுத்தேறி சுவிற்சலாந்து நியன்ஸ் லுட்கேன் நகரில் 2006.08.27ல் சபையோரின் பலத்த வரவேற்புடன் அரங்கேறினர். பெரும்புகழ்மிகு லால்குடி ஜேஆர்.கிருஷ்ணன் அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பித்தார்கள்.

அமெரிக்கா

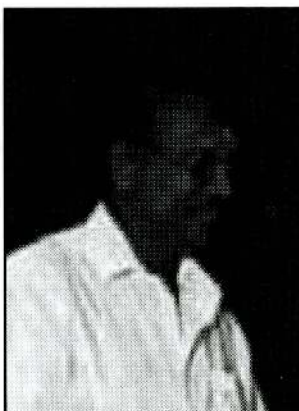
செல்வன். சஹீலன் சிவகுமார் சின்னராஜா
அமெரிக்க மண்ணில் மியாமியிலுள்ள ஆர்ட்ஸ் தியேட்டரில், 2007 ஆனி மாதம் 16 ம் நாளன்று மிகப் பிரமாதமான மிருதங்க அரங்கேற்றமொன்று இடம்பெற்றது. ஏங்களுரின் 'பப்பா' காலஞ்சென்ற மாப்பாணர் இளையதம்பி அவர்களின் பேரனாகிய செல்வன். சஹீலன் சிவகுமார் சின்னராஜா அவர்களின் நிகழ்ச்சியே அதுவாகும். 'லயமதுராவின்' கலைமாமணி, திருவாரூர் பக்தவத்சலம் அவர்களைக் குருவாகக்கொண்ட இவரின் இந்நிகழ்வு, ஸ்ரீ வி. வி. சுந்தரம் அவர்கள் தலைமையில் இடம்பெற்றிருந்தது.

கலைஞர் க. கோபிநாத்

எம் கிராமம் பெற்றெடுத்த மற்றொரு முதிர்ந்த கலைஞரான கோபிநாத் அவர்கள் 1958லிருந்தே நாடகத்துறையில் ஈடுபட்டு வருபவர். 1960இல் தானே வசனம் எழுதி நெறிப்படுத்தி “பழிக்குப்பழி” என்ற நாடகத்தை மேடையேற்றி அனைவரதும் ஏகோபித்த பாராட்டைப் பெற்றவர். அதே தினம் “சங்கிலி யன்” என்ற மற்றொரு நாடகத்திலும் மிகச் சிறப்பாக நடித்தார். இந்நாடகங்களைப் பார்வையிட்ட “கலைப்பேரரசு” ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை அவர்கள் சன்மார்க்க நாடக மன்றம் தயாரித்த “பகையும் பாசமும்” என்ற நாடகத்தில் கதாநாயகன் பாத்திரத்தில் நடிக்கவைத்து மேடையேற்றி நெறிப்படுத்தினார். “ஆயிரத்தில் ஒருவர்” என்ற இவர் நடித்த நாடகம் நாடகப் போட்டிகளில் முதலிடம் பெற்றதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர் கதாபாத்திரமேற்று நடித்த 25 தடவைகளுக்குமேல் மேடையேற்றப்பட்ட “நிறைகுடம்” நாடகத்தில் நடிக்கமணி வி.வி வைரமுத்து அவர்களுடன் நடித்து பலரது பாராட்டுகளையும் பெற்றவர். சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றத்தின் “அன்பின் எல்லை”, “மெழுகுவர்த்தி” ஆகிய நாடகங்களில் கதாநாயகனாக நடித்து தனக்கென ஒரு ரசிகர் கூட்டத்தையே ஏற்படுத்திக் கொண்டவர். இவர் முத்திரை பதித்த மற்றொரு தலைசிறந்த நாடகம் “இலட்சிய வேட்கை”

இவர் ஆசிரியர் பணி புரிந்த காலத்தில் மலையகத்திலும் பல நாடகங்களை மேடையேற்றி பெரும் புகழ் பெற்றிருந்ததோடு எண்பதுகளில் பல கவியரங்கங்களிலும் கால் பதித்து இருந்தார். பின்னர் 1992இல் கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்ததைத் தொடர்ந்து மொன்றியல் நகரில் “ஆத்ம ஜோதி” முத்தையா இணையத்தின் ஊடாக பல வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கமைத்து நடத்தியதோடு இவ் இணைய மாணவர்களுக்கு வில்லுப்பாட்டு, பேச்சுப்போட்டி நாடகம் ஆகியவற்றில் பயிற்சிகள் வழங்கி அவர்களையும் மேடையேற்றி உள்ளார். பஸ்துறை வல்லாளரான இவரின் பணியால் எம் கிராமம் பெருமை கொள்கிறது.

திரு. இ. இராசரத்தினம்

எமது கிராமத்து நாடகக் கலைஞர்களில் குரும்பசிட்டி இராசையா இராசரத்தினம் அவர்கள் ஒரு சிறந்த நடிகராவார். இவர் 1949ம் ஆண்டு தலைமை ஆசிரியர் திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் எழுதி நெறிப்படுத்தப்பட்ட 'அப்பூதியடிகள் நாயனார்' என்ற நாடகத்திலும் 1958ம் ஆண்டு வேல் அமுதன் அவர்களால் எழுதி இயக்கப்பட்ட 'புதுமைப் பெண்' என்ற நாடகத்திலும் நடிப்பதற்கு ஒத்திகைப் பயிற்சி பெற்றிருந்தும் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் அவை மேடையேற்றப்படவில்லை.

திரு. அ. சிவதாசன் அவர்கள் 1963ம் ஆண்டு வானொலி நாடகத் தயாரிப்பாளர் திரு. சண்முகநாதன் (சானா) அவர்களை அறிமுகப்படுத்தியதால் வானொலி நடிகனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு 1953ம் ஆண்டு முதல் 1984ம் ஆண்டு வரை பல வானொலி நாடகங்களில் நடித்துப் பலரினதும் பாராட்டுக்களைப் பெற்றுக்கொண்டார். இதனால் பிரபல நடிகர் வி.பி. கணேசபிள்ளை (வரணி யூரான்), யேசுரட்ணம், கே.எஸ். பாலச்சந்திரன், அ. சிவதாசன், ஆனந்தி, மணிமேகலை போன்றவர்களுடன் நடிக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.

இவரது முதல் மேடை நாடகம் 'வாடகை வீடு' கொழும்பு குரும்பசிட்டி நலன்புரிச் சபையினால் தயாரிக்கப்பட்டு அ. சிவதாசன் அவர்களால் நெறிப்படுத்தப்பட்டு 1968ம் ஆண்டு குரும்பசிட்டி மகாதேவ வித்தியாலயத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது. இந்த நாடகத்தில் பண்டிதராக நடித்துப் பலரின் பாராட்டைப் பெற்றார். 1969ம் ஆண்டு திரு. அ.சிவதாசன் நெறிப்படுத்திய கமலாலயத்தின்

தயாரிப்பான 'ஞான ஒளி' என்ற நாடகத்தில் இருவேறு குணாம்சங்களைக் கொண்ட அந்தோனியின் பாத்திரத்தில் நடித்து சிறந்த மேடை நடிகராகப் பாராட்டப் பட்டவர். இந்த இரு நாடகங்களும் மட்டக்களப்பு, நீர்கொழும்பு, காரைநகர், பேராதனைப் பல்லைக்கழகம் போன்ற இடங்களில் மேடையேற்றப்பட்டன. 'ஞான ஒளி' நாடகம் முதன் முதலாக பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்ட பொழுது ஒளி அமைப்புச் செய்தவர் திரைப்படத் தயாரிப்பாளர் பாலு மகேந்திரா அவர்கள். வரணியூரானின் 'சண்டியன் சின்னத்தம்பி', யேசுரட்ணத்தின் 'முகத்தார் வீடு' போன்ற நாடகங்களிலும் நடித்துள்ளார். இவை கிளிநொச்சி, சாவகச்சேரி, பருத்தித்துறை, நெல்லியடி போன்ற இடங்களிலும் மேடையேற்றப்பட்டன.

1973இல் இருந்து 1977 வரை யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தபோது குரும்பசிட்டி அமெச்சூர் நாடக வட்டம் தயாரித்து மேடையேற்றிய 'அசட்டு மாப்பிள்ளை', 'போராட்டம்', 'கௌரவம்', 'சத்திய சோதனை' போன்ற நாடகங்களில் முக்கிய பாத்திரம் ஏற்று நடித்துள்ளார். தெல்லிப்பழை பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் நடத்திய நாடகப் போட்டியில் வசாவிளான் கலைவாணர் நாடக மன்றம் தயாரித்த மு. திருநாவுக்கரசின் 'சமுதாயம் மாறட்டும்' என்ற நாடகத்திலும் முக்கிய பாத்திரம் ஏற்று நடித்தார். இந்த நாடகம் முதற் பரிசு பெற்றது. இலங்கை அரசின் கலாச்சாரப் பேரவையால் நடாத்தப்பட்ட நாடகப் போட்டியில் வீ.எம். குகராஜாவின் 'மனிதனும் மிருகமும்' என்ற நாடகத்திலும் நடித்தார். இந்த நாடகம் சிறந்த கதை, வசனத்திற்குரிய பரிசைப் பெற்றது.

கனடாவில் கடந்த 10 வருடங்களாகப் பல கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். பல கவிதைகள் முழக்கம் பத்திரிகையில் வெளிவந்துள்ளன. சில பாடல்கள் அலையோசை, CTBC தமிழ் வானொலிகளில் இவரால் இசையோடு பாடப்பட்டுள்ளன. Y2K Y2K இன் பின்னர் ஆகிய நகைச்சுவை நாடகங்கள் இவரால் எழுதப்பட்டு

CTBC வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்டன. இவர் எழுதித் தயாரித்த 'பெயர்மாற்றம்', 'உறவுகள் முறிவதில்லை' ஆகிய நாடகங்களிலும் P. விக்னேஸ்வரன் தயாரித்த 'இனி ஒரு எதிர்காலம்', 'நாற்காலிகள்', 'துளிரும் சருகுகள்', 'அரி ஓம் நம்', 'கனடாவில் சீனியஸ்', 'இலட்சிய வேட்கை', 'சொந்தங்கள்' ஆகிய நாடகங்களிலும் குரும்பசிட்டி நலன் புரிச்சபை - கனடா தயாரித்த 'தாலாட்டுப் பாடமாட்டேன்' நாடகத்திலும் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்துத் தமிழ் இரசிகர்களின் பாராட்டுக்களைப் பெற்றுள்ளார்.

இப்புக்ஷ வாய்ந்த நடிகர் தற்போது கனடாவில் வாழ்ந்துகொண்டு குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபையின் நிர்வாகக் குழுவிலும் இணைந்து செயலாற்றி வருகிறார்.

- நன்றி: 'பொன்வயல்'

நாடகக் கலைஞர் திரு. க. கந்தசாமி

குரும்பசிட்டி கணபதிப்பிள்ளை கந்தசாமி அவர்கள் தலைசிறந்த ஒரு நாடகக் கலைஞர். இவர் குரும்பசிட்டி ஆ. சின்னத்துரை அவர்களின் இயக்கத்தில் 'கற்பரசி நளாயினி' என்னும் நாட்டுக்கூத்தில் நளாயினியாக வேடமிட்டு முதன்முதலாக நடித்தார்.

பின்பு நாட்டியக் கலைஞர் வேல் ஆனந்தனின் இயக்கத்தில் பிரதான வேடமேற்று நடித்த 'புலித்தேவன்' நாடகம் மன்னார் நாடக விழாவில் முதற்பரிசு பெற்றது. அவர் கதாநாயகனாக நடித்த குரும்பசிட்டி உதயதாரகை மன்றத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட 'இதய ஒளி' என்னும் நாடகம் யாழ். மாவட்டத்தில் பல பாகங்களிலும் மேடையேற்றப் பட்டது. குரும்பசிட்டி வளர்மதி சனசமூக நிலையம், சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றம் ஆகியவற்றால் தயாரிக்கப் பட்ட 'இலட்சிய வேட்கை', 'குடும்பம் ஒரு கோயில்', 'நெஞ்சு பொறுக்குதில்லை' போன்ற நாடகங்களிலும் முக்கிய வேடமேற்று நடித்தார். 'இலட்சிய வேட்கை' நாடகம் மேடையேற்றப்பட்ட விழாவுக்குப் பிரதம விருந்தினராக வருகைதந்த சொக்கன் அவர்களால் இவர் சிறந்த நடிக்கர் என்று பாராட்டப்பட்டார்.

இலங்கை கலாச்சாரப் பேரவையால் நடாத்தப்பட்ட அகில இலங்கை நாடகப் போட்டிகளில் தெல்லிப்பழை மகாஜனாக் கல்லூரியால் தயாரிக்கப்பட்ட நாடகங்கள் தொடர்ந்து ஐந்து ஆண்டுகள் முதற் பரிசு பெற்றன. அதில் நான்கு நாடகங்களில் இவர் பிரதான வேடமேற்றுச் சிறப்பாக நடித்துச் சாதனை படைத்தவர். இந்த நாடகங்கள் அனைத்தையும் மகாபாரதத்தில் இருந்து எடுத்து எழுதி இயக்கியவர் கவிஞர் செ. கதிரேசம்பிள்ளை அவர்கள். இவை காங்கேயன் சபதம் (1965), ஜீவமணி (1966), சாதனை சோதனை (1967), கோமகனும் குலமகனும் (1968), குருதட்சணை (1969) என்பன.

1972 - 74களில் யாழ் மாவட்டங்களில் நடைபெற்ற அநேக நாடகப் போட்டிகளுக்கு நடுவராகக் கடமையாற்றி உள்ளார்.

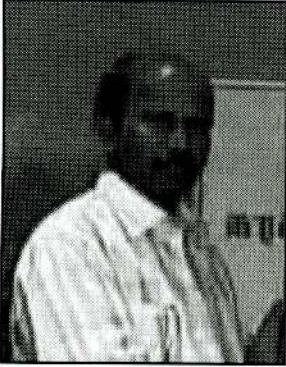
1964ம் ஆண்டு வடமாகாண பாடசாலைகளுக்கான பேச்சுப் போட்டியில் மகாஜனாக் கல்லூரியின் சார்பில் கலந்துகொண்டு முதற்பரிசு பெற்றுள்ளார்.

குரும்பசிட்டி உதயதாரகை மன்றம், கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் என்பவற்றில் செயலாளராகவும் இருந்து கிராமத்திற்குச் சமூக சேவையாற்றினார்.

வலி வடக்கு பிரதேச சபையால் நடத்தப்பட்ட கலை விழாக்களுக்கு அமைப்பாளராக இருந்து விழாக்களைச் சிறப்பாக நடத்திய பெருமையும் இவருக்கு உண்டு.

நாடக் கலைஞர் திரு. கந்தசாமி கலைத்துறையில் இருந்து தற்காலிகமாக விலகியிருந்தாலும் இலைமறை காயாக இருகவ சிறந்த நடிகர். இவரது கலைச் சேவையும் எமது மண்ணிற்கு அவர் ஆற்றிய சமூக சேவையும் பாராட்டுதற்குரியது. - நன்றி: 'பொன்வயல்'

“நாடக வித்தகர்” க. சிவதாசன்

குரும்பசிட்டி என்ற கிராமத்து நாடகக் கலைஞர்களில் திரு. கந்தப்பு சிவதாசன் அவர்கள் ஒரு சிறந்த நடிகராகவும் தயாரிப்பாளராகவும் நெறிப்படுத்துபவராகவும் நாடகக் கலைக்குத் தொண்டாற்றியவர். இவர் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க இளைஞர் சங்கத்தில் நிர்வாக உறுப்பினராக இருந்த பொழுது சிறந்த நடிகர் திரு. க. கோபிநாத் அவர்கள் எழுதித் தயாரித்து 1960ம் ஆண்டு பொங்கல் விழாவிலே சன்மார்க்க சபை மண்டபத்தில் மேடையேற்றிய ‘பழிக்குப் பழி’ என்ற நாடகத்தில் முதல் முதலாக கதாநாயகனாக அவரது நெறிப்படுத்தலில் நடத்து நாடகக் கலையில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். இந்நாடகத்தில் உணர்வு பூர்வமான அவரது நடப்புத் திறனைக் கண்ணூற்ற சன்மார்க்க நாடகமன்றத் தலைவர் காலஞ்சென்ற கலைப்பேரரசு திரு.ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை அவர்கள் தான் கதை, வசனம் எழுதி நெறிப்படுத்திய ‘பகையும் பாசமும்’ என்ற நாடகத்தில் 16 வயதிலேயே 70 வயதுக் கிழவனாக நடக்க வைத்தார். பின்பு அவரது தயாரிப்பான ஆயிரத்தில் ஒருவர், தாகம், பாசக்குரல், ஒளி பிறந்தது ஆகிய நாடகங்களில் நடத்து தனக்கென்று சில ரசிகர்களை உருவாக்கிய தோடல்லாமல் நாடகங்களை தாமே தயாரித்து நெறிப்படுத்தும் ஆற்றலையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

‘கலைப்பேரரசு’ திரு.ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை அவர்களைத் தனது குருவாகக் கொண்டு முதன்முதலாக தான் எழுதிய கதைக்கு காலஞ்சென்ற சிறந்த எழுத்தாளர் திரு.மு. திருநாவுக்கரசு அவர்களைக்கொண்டு வசனம் எழுதுவித்து ‘அன்பின் எல்லை’ என்ற நாடகத்தைத் தயாரித்து சன்மார்க்க சபை மண்டபத்தில் மேடையேற்றிய

பொழுது காலஞ்சென்ற சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளரும் விமர்சகருமான இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் அவர்கள் மிகவும் சிறந்த நாடகம் என்று அவரைப் பாராட்டினார். பின்பு குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றம், வளர்மதி சனசமூக நிலையம், உதயதாரகை மன்றம் போன்ற அமைப்புக்களின் ஊடாக இலட்சிய வேட்கை, மெழுகு வர்த்தி, குடும்பம் ஒரு கோயில், நெஞ்சு பொறுக்குதில்லை, காதலும் மோதலும், சத்திய சோதனை, கௌரவம், போராட்டம், அசட்டு மாப்பிள்ளை, அடிபட்ட புலிகள் ஆகிய நாடகங்களைத் தயாரித்து மேடையேற்றி பலரினதும் பாராட்டைப் பெற்றார். காலஞ்சென்ற திரு.மு. திருநாவுக்கரசு அவர்களால் சகோதர பாசம், சுதந்திர தாகம், சீதனக்கொடுமை, சாதிப் பிரச்சனை, வர்க்க முரண்பாடுகள் ஆகியவற்றைக் கருவாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட தலைசிறந்த நாடகங்கள் இவரால் மேடையேற்றப்பட்டு மக்களின் வரவேற்பைப் பெற்றன.

சட்டத்தரணி திரு.கே.வி. மகாதேவன் எழுதித் தயாரித்த 'கோட்டுக்குப் போகாதே' என்ற நாடகத்திலும் காலஞ்சென்ற சிறந்த நாடகக் கலைஞர் திரு.அ. சிவதாசன் அவர்கள் நெறிப்படுத்திய கமலாலயத்தின் தயாரிப்பான 'வாடகை வீடு', 'ஞான ஒளி' என்ற நாடகங்களிலும் காலஞ்சென்ற சிறந்த நாடகக் கலைஞர் திரு.வி.எம். குகராஜா அவர்கள் தயாரித்து நெறிப்படுத்திய 'புதிய பிறவிகள்' என்ற நாடகத்திலும் மேடை வானொலி நாடகத் தயாரிப்பாளர் காலஞ்சென்ற வரணியூரான் திரு.எஸ்.எஸ். கணேசபிள்ளையின் நெறிப்படுத்தலில் 'பித்தலாட்டம்' என்ற நாடகத்திலும் பலதரப்பட்ட குணபாத்திரங்களை ஏற்று நடித்து பலரினதும் பாராட்டைப் பெற்றார். 16 வயதுக்குட்பட்ட மாணவர்களுக்கு 'இலட்சிய வேட்கை' என்ற நாடகத்தைப் பழக்கி யாழ்ப்பாணத்தில் பல பாகங்களிலும் நாடகப் போட்டிகளில் மேடையேற்றி முதற் பரிசான தங்கப் பதக்கத்தைப் பெற்று எமது கிராமத்திற்குப் பெருமை சேர்த்தார். குரும்பசிட்டி வளர்மதி சனசமூக நிலையம் தொடர்ந்து 7 வருடங்களாக நடாத்திய நாடகப்

போட்டிகளில் போட்டி அமைப்பாளராகக் கடமையாற்றி ஒரு சிறந்த நிர்வாகத் திறன் கொண்ட அமைப்பாளர் என்ற பெருமைக்குரியவரானார்.

பின்பு 1985ம் ஆண்டு முதல் 1999ம் ஆண்டு வரை ஜேர்மனியில் வாழ்ந்த காலத்தில் 'அமைச்சூர் நாடக வட்டம்' என்ற அமைப்பினை உருவாக்கி தனது கிராமத்தில் மேடையேற்றிய பல நாடகங்களையும் விடிவு, யார் கூலி, யார் தெய்வம், யார் துரோகி, அழாத உலகம், தாலாட்டுப் பாடமாட்டேன் ஆகிய நாடகங்களையும் தயாரித்து மேடையேற்றி மேற்கத்திய நாட்டிலும் பல புதிய நாடகக் கலைஞர்களை உருவாக்கி நாடகக்கலை வளரப் பாடுபட்டார். தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்திற்கு நிதி சேர்ப்பதற்காக நடாத்தப்பட்ட கலை விழாக்களில் 'விடிவு' என்ற நாடகத்தினை மேடையேற்றிய பெருமையும் இவருக்குண்டு.

1999ம் ஆண்டு முதல் கனடாவில் வசித்து வருகின்ற காலகட்டத்தில் குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபை கனடா நடாத்துகின்ற 'பொன்வயல்' கலை விழாக்களில் 'தாலாட்டுப் பாடமாட்டேன்', 'அழாத உலகம்' ஆகிய நாடகங்களை மேடையேற்றினார். உதயன் பத்திரிகையின் 2004ம் ஆண்டு கலை விழாவில் 'இலட்சிய வேட்கை' என்ற நாடகத்தினை இரு நாட்களும் மேடையேற்றிய பொழுது சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து கொண்ட சினிமா நடிகை மனோரமாவின் பாராட்டினைப் பெற்றார்.

நாற்பத்தேழு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இவர் நாடகத் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டு உழைத்ததைக் கருத்திற் கொண்டு ஜேர்மனி டோட்முண்ட் நகரில் வாழும் தமிழ் மக்கள் 2007 ஜூன் 10ம் திகதி இவருக்கு விழா வெடுத்து 'நாடக வித்தகர்' எனப் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளனர். இப்படியாகப் பல நாடகங்களைத் தயாரித்து நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றிய தோடல்லாமல் பல சிறந்த நடிகர்களையும் உருவாக்கி இன்றும் நாடகமே தன் உயிர் மூச்சாக வாழ்ந்து வருகிறார். - நன்றி: 'பொன்வயல்'

திருமதி அன்பரசி ஐங்கரன்

- 'நிருத்திய கலைமணி' கிருபாநிதி இரத்தினேஸ்வரன்

திருமதி அன்பரசி பல்கலைக் கலைகளையும் பாங்குற வளர்த்த குரும்பசிட்டியைச் சேர்ந்த திரு. க. சிவதாசன் - விக்கினேஸ்வரி தம்பதிகளின் தலைமகள். 1985ம் ஆண்டு நடனம் பயிலவென அன்பரசியை அவரது தந்தையார் என்னிடம் அழைத்து வந்தார். அழகும் ஆர்வமும் மிகுந்த இச்சிறுமிக்கு இரண்டு வருடங்கள் வரை நடனம் பயிற்று வித்தேன்.

பின்னர் 1987முதல் வாணி நர்த்தனாலய அதிபர் திருமதி வானதி தேசிங்குராஜா அவர்களிடம் பரதக் கலையைப் பயின்றார். நான்கு வருடங்கள் அவரிடம் பயின்று 11.05.1901ல் அரங்கேற்றமும் செய்தார். ஜேர்மனி டோற்முண்ட் நகரத்தில் வெகு சிறப்பாக நடந்த இவ்வரங்கேற்றத்துக்குப் பிரபல தமிழீழ விடுதலைக் கவிஞர் திரு. முகில்வாணன் அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு அன்பரசியின் நடனச் சிறப்பையும் குருவின் ஆற்றலையும் வெகுவாகப் பாராட்டிப் பேசினார். அன்பரசியின் அரங்கேற்றமே வாணி நர்த்தனாலயத்தின் முதலாவது அரங்கேற்றம் என்பதுவும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

அரங்கேற்றத்தின் பின்னரும் திருமதி வானதி தேசிங்குராஜாவிடம் அன்பரசி தொடர்ந்து பயின்று நடனக் கலையின் நுணுக்கங்களையெல்லாம் நன்கு அறிந்து கொண்டார். வாணி விழாக்கள், மாவீரர்தின விழாக்கள் ஆகியவற்றில் மேடையேற்றப்பட்ட பல நாட்டிய நாடகங்களில் முக்கிய பாத்திரமேற்று நடித்திருக்கிறார்.

1995ல் 'நாட்டியக் கலாலயம்' என்ற நடனப் பள்ளியை நிறுவி இரண்டு வருடங்கள் நடன ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். நாட்டிய கலாலயத்தின் முதலாவது

ஆண்டு விழாவில் மாணவிகளின் நடனங்களுக்கு இவரே நட்டுவாங்கமும் செய்து தனது நாட்டியத் திறமையை வெளிப்படுத்தினார்.

கனடாவிலே குரும்பசிட்டி நலன்புரிச்சபை நடாத்திய 'பொன்வயல்' கலை விழாக்களிலும் ஓட்டாவா பல்கலைக் கழகத் தமிழ் அமைப்பு நடாத்திய கலை விழாக்களிலும் நடனம், நாட்டிய நாடகம் ஆகியவற்றைப் பழக்கி மேடையேற்றியதோடு தானும் அவற்றில் பங்கு பற்றினார். சிறந்த நாடகக் கலைஞரான இவரது தந்தை நெறிப்படுத்தி நடாத்திய நாடகங்களிலும் நடனதாரகையாகப் பாத்திரமேற்று தன் கலைத்திறமையை நன்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். பிரபல வாரப் பத்திரிகையான 'உதயன்' கலை விழாவில் இடம்பெற்ற 'இலட்சிய வேட்கை' எனும் நாடகத்தில் நடனப் பெண்ணாக நடித்து நடிகை மனோரமா அவர்களினால் மிகவும் பாராட்டப் பட்டவர் இவர்.

அன்பரசியின் கலைப்பணி மேன்மேலும் தொடர மனதார வாழ்த்துகிறேன். நன்றி: பொன்வயல்

கலாநிதி புஷ்பா கனகரத்தினம்

குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தில் சர்வதேச அளவில் புகழ் பெற்ற மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. கனகரத்தினம் பவளராணி தம்பதிகளின் புதல்வியான திருமதி புஷ்பா அவர்கள் எமது கிராமத்தின் பரிமாணத்தை இன்னும் பெருப்பித்தவர்களில் ஒருவராக விளங்குகிறார்.

“1985இல் கொழும்பு விமான நிலையத்தில் இருந்து நோர்வே நாட்டுக்குத் தனியே புறப்பட்டபோது என் மண்ணுக்கு மீண்டும் வருவேனா? என்ற எண்ணத்துடனேயே நான் விமானமேறினேன்” என்று குறிப்பிடும் இவர்தற்போது (CIDA) Canadian International Development Agency யின் நிதி உதவியோடு Centre for Addiction and Mental Health (CAMH) நிறுவனம் மன்னார், மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் நடாத்திவரும் “உளநலன் விருத்தி” திட்டத்தினூடாகத் தாய் நாட்டில் வேலை செய்யும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததை மிகப்பெரும் பாக்கியமாகக் கருதுகிறேன் எனத் தெரிவிக்கிறார்.

தன்னந்தனியாக நோர்வே நாட்டுக்குச் சென்ற இவர் பொதுவாக ஆசிய நாட்டவர்கள் நாடும் மருத்துவம், பொறியியல் போன்ற துறைகளிலேயே ஈடுபட எண்ணியதாகவும் பேர்கன் பல்கலைக் கழகத்தில் கணிதம், பௌதிகம் எனப் படிக்க ஆரம்பித்த வேளையில் உளவியல்துறை தன் கவனத்தை ஈர்ந்ததாகவும் தெரிவிக்கிறார். 1996ஆம் ஆண்டில் மனோதத்துவ நிபுணராக (Psychologist) பேர்கன் பல்கலைக் கழகத்தைவிட்டு வெளியேறிய வேளையில் கல்வித் திணைக்களத்திலும் மனநல மருத்துவ மனைகளில் வகித்த பதவிகள் மூலமும் புலம் பெயர்ந்தோர் மத்தியில் ஏற்படும் போரின் உளவியல் தாக்கங்கள் பற்றி அறியும் எனது அவா ஓரளவு நிறைவேறியது. இப்பதவிகள் மூலம் புலம் பெயர்ந்த பல்லின மக்களுக்கும் உளநல சிகிச்சை வழங்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்ததென மனநிறைவோடு கூறுகிறார்.

1999இல் அரசியல் வன்முறைகளால் ஏற்படும் மனவடுவை மையமாகக் கொண்ட பேர்கள் பல்கலைக் கழகத்தின் கலாநிதிப் பட்டத்திற்குரிய கற்கை நெறியைத் தொடர்ந்த இவர் 2003இல் International Reserch Fellowship கிடைக்கப்பெற்று University of Toronto வில் ரொறொன்ரோவாழ் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஏற்படும் போரின் பாதிப்புக்கள் பற்றி ஆய்வு மேற்கொண்டு சமர்ப்பித்ததை அடுத்து 2005இல் பேர்கள் பல்கலைக் கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

இவர் கனடாவிற்குப் புலம் பெயர்ந்ததைத் தொடர்ந்து தமிழ் மக்கள் மத்தியில் அரசியல், குடும்ப வன்முறைகள் ஆகியவற்றால் ஏற்படும் உளநல பாதிப்புக்கள் குறித்து தொடர்ந்தும் ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டு வருவதோடு உளவியல் மாநாடுகளிலும் கலந்து காத்திரமான தனது பங்களிப்புகளை வழங்கி வருகிறார். இவரது ஆய்வுக்கட்டுரைகள் பல சில உளவியல் ஏடுகளில் வெளிவந்திருப்பதாகக் குறிப்பிடும் இவரது அமைதியான உறுதியான வார்த்தைகள் நொந்து போயிருக்கும் எம் தமிழ்த் தேசியத்தின் செவிகளில் தேனாகச் சுரக்கிறது. கலாநிதி புஷ்பா கனகரத்தினம் அவர்கள் எம் கிராமத்திற்குப் புகழ் சேர்க்கும் ஓர் புஷ்பராகம்.

திருமதி வாணி உருத்திரா

தற்போது கனடாவில் வாழ்ந்து வரும் திருமதி. வாணி உருத்திரா அவர்கள் கவிஞர் கந்தவனம் தவமணி தம்பதியரின் புதல்வியார். இவர் 13.10.1978 அன்று யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றத்தை நிறைவு செய்திருந்தார். அவ்விழாவுக்குத் தலைமை வகித்தவர் கலாநிதி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களாவர். அப்போதைய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்திருக்கிறார்.

செல்விகள் சுரேக்கா, சுசிக்கா குகநேசன்

செல்வி. சுரேக்கா குகநேசன் செல்வி. சுசிக்கா குகநேசன் சகோதரிகள், தாய்நாட்டில் தங்கள் குருவான 'நாட்டியக் கலைமணி' ஸ்ரீமதி. சிவாஜினி ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா அவர்களிடம் நடனம் பயில ஆரம்பித்துப் பின் புலம்பெயர்ந்த மண்ணிலும் அவரிடமே கற்றுத் தேர்ந்து, 23.07.2004ம் ஆண்டு ரொறன்ரோவில் அரங்கேற்றம் செய்தனர். இவ்வரங்கேற்றத்துக்கு திரு. திருமதி கந்தவனம் தம்பதிகள் முன்னிலை வகித்தனர். இச் சகோதரிகள் கனடா- குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபையின் "பொன்வயல்" ஆண்டு விழாக்களிலும் தமது நிகழ்ச்சிகளை வழங்கி எம்மை மகிழ்வித்துள்ளனர்.

செல்வி ஹர்சிதா தவராஜா

2006 ஆடி மாதம் 30 ம் நாளன்று ரொறன்ரோ- மார்க்கம் தியேட்டரில் வெகு விமரிசையாக இடம்பெற்ற பரத நாட்டிய அரங்கேற்றத்தை நிகழ்த்திக் காட்டியவர், செல்வி. ஹர்சிதா தவராஜா அவர்கள். தவராஜா-ராகினி தம்பதியரின் புதல்வியான செல்வி. ஹர்சிதா, சிறுவயது முதலே பல்கலைகளையும் கற்றுத் தேறவேண்டுமென்ற ஆர்வமும் திறமையும் உடையவராகத் திகழ்ந்ததன் பயனாக, பரத நாட்டியத்துடன் மட்டும் நின்றவிடாமல் 'சங்கீத அக்கடமி' ஸ்ரீமதி பராசக்தி விநாயகதேவராஜா அவர்களிடம் முறைப்படி கர்நாடக சங்கீதத்தைக் கற்று வருவதுடன், ஸ்ரீமதி தனதேவி மித்திர

தேவா அவர்களிடம் வயலின் இசைக் கருவியைக் கையா-
ளவும் கற்றுவருவது பாராட்டுக்குரியது. இவர் எமதுார்
வர்த்தகப் பெருமகனான பீ.எஸ். நடராசா நாகேஸ்வரி
இணையர்களின் பேர்த்தியாவார்.

செல்வன் கிருஷ்ணா உருத்திரா

உருத்திரா-வாணி தம்பதிகளின் புதல்வரான கிருஷ்ணாவின்
மிருதங்க அரங்கேற்றமானது, 2007 பங்குனி 11 ம் திகதியன்று
ஒன்றாறியோ ஸ்காபரோவில் மிகவும் போற்றத்தக்க வகையில்
இடம்பெற்றது. முன்னாள் மகாஜனக் கல்லூரி அதிபர் திரு.
பொ. கனகசபாபதி அவர்கள் தலைமை தாங்கி நடாத்தி
வைத்தார். செல்வன் கிருஷ்ணா உருத்திரா, கனடா- மிருதங்க
ஷேஸ்திர அதிபர், 'மிருதங்கஞானவாருதி' திரு. வாசுதேவன்
ராஜலிங்கம் அவர்களின் மாணவராவார்.

செல்வன் பிரணவன் குகமுர்த்தி

மேற்படி குருவின் மற்றுமொரு மாணவரான செல்வன்.
பிரணவன் குகமுர்த்தி அவர்களின் மிருதங்க அரங்கேற்றம்
07.12.2007 அன்று ஸ்காபரோவில் கோலாகலமாக நடந்தேறி
யது. திரு. திருமதி குகமுர்த்தி தம்பதியரின் புதல்வரான
செல்வன். பிரணவனின் இவ்வரங்கேற்றத்துக்குத் தலைமை
வகித்தவர் கவிநாயகர் வி. கந்தவனம் அவர்களாவார்.

நடன ஆசிரியர்கள் கீதா, சசி சகோதரிகள்

கனடிய மண்ணில் இடம்பெற்ற எம்மவரின் முதலாவது பரத
நாட்டிய அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சியை வெகு சிறப்பாக
அளித்தவர்கள் திருமதி கீதா, சசி சகோதரிகளே. 05.06.1992ல்
அரங்கேற்றம் செய்த இவர்கள், முறையே யோர்க் பல்கலைக்
கழகத்திலும் நென்ற பல்கலைக் கழகத்திலும் பயின்ற
பட்டதாரிகள் ஆவார்கள். 1999இல் இவர்கள் முதன்
முதலாக தயாரித்து வெளியிட்ட தரிசனம் என்ற நாட்டிய ஒளி
நாடா இலங்கை, இந்தியா உட்பட அனைவராலும் மிகுந்த
பாராட்டைப் பெற்றது. பல்வேறு அறநிலையங்களுக்கு தமது
நடன நிகழ்ச்சிகள் மூலம் நிதி சேகரித்து வழங்கியுள்ள
இவர்கள் கவியரசு வைரமுத்து, இயக்குனர் பாராதிராஜா

போன்றவர்களால் மிகவும் சிலாகித்து பாராட்டப் பெற்றவர்கள். 1990களில் 'அருணாதயா நாட்டியாலயத்தை' நிறுவி வெவ்வேறுடிடங்களில் நடனப் பள்ளிகளை நடாத்தி வந்தார்கள். நடன வித்தகர் யா. தொம்மைக்குட்டி ஆசிரியர் அவர்களே மேற்படி சகோதரிகளின் ஆரம்ப குருவாகத் திகழ்ந்திருக்கிறார். மேலும் குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபையின் பொன்வயல் முத்தமிழ் நிகழ்வில் தவறாது தங்களது பங்களிப்பையும் செய்து வருபவர்கள்.

பிரசன்னா இரஞ்சன்

இவர் தனது ஐந்தாவது வயதிலே கனடாவிற்குப் புலம் பெயர்ந்தார். 1994ம் ஆண்டு தனது ஒன்பதாவது வயதில் Drum இசை வாத்தியக் கல்வியை New conservatory of music, Toronto வில் Mike McClelland என்ற ஆசிரியரிடம் பயிலத் தொடங்கினார். தொடர்ந்து தனது பதினாறு வயதுவரை தன் இசைக் கல்வியை முறையாகப் பயின்றார். அந்த இசைக் கல்லூரியில் வருடந்தோறும் நடாத்தப்படும் உள்ளகப் போட்டியில் இரு தடவைகள் முதலாவது பரிசை வென்றெடுத்துள்ளார்.

தனது கல்லூரி Jazz bandல் தனது வாத்தியத்தை இசைப் பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். இதுவரை 100ற்கு மேற்பட்ட மேடை நிகழ்ச்சிகளை கனடாவிலும் அமெரிக்காவிலும் நடாத்தியுள்ளார். பல தடவைகள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வருகை தந்த சவுந்தரராஜன், பி. சுசீலா, ஏ.எல். ராகவன், சிறீனிவாஸ், மனோரமா மற்றும் சங்கர் மகாதேவன் போன்ற பிரபல பாடகர்களின் நிகழ்ச்சிகளிற்குப் பின்னணி வாசித்துள்ளார். இவர் குரும்பசிட்டி இரத்தினம் இரஞ்சன் வேணி தம்பதிகளின் மகனாவார். ஆரம்ப காலங்களில் குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபை ஆண்டு விழாக்களிலும் இவர் தனது பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளார். 2003ம் ஆண்டில் பிள்ளைகளுக்கு Drum மேள வாத்திய இசையை கற்பிக்கத் தொடங்கிய இவர் இன்றுவரை அந்தப் பணியைச் சிறப்பாகச் செய்து வருகிறார்.

கலைஞர் சி. கிருஷ்ணகாந்தன்

- கி. மஞ்சளா

திரு. கிருஷ்ணகாந்தன் அவர்கள் குரும்பசிட்டி காலஞ்சென்ற திரு. திருமதி சிவசம்பு தம்பதிகளின் புதல்வராவார். பல்கலைக் கலைஞரான இவருக்கு கதை, கட்டுரை, நாடகம், விமர்சனம் எழுதுதல், கவிதை - பாமாலை புனைதல், சாஸ்திரிய சங்கீதம் உட்படப் பல்வகைப் பாடல்களையும் பாடுதல், நாடக நடிப்பு, மேடைப் பேச்சு, சித்திரம் வரைதல் போன்றன யாவும் கைவந்த கலைகளாகும். இவற்றுடன், பத்திரிகைத் துறை, சினிமாத்துறை ஈடுபாடும் வானலை அறிவிப்புத் திறனும் மிகக் கொண்டவர்.

மாவிட்டபுரம் மணி ஐயர் அவர்களிடம் அடிப்படைக் கர்னாடக சங்கீதத்தை முறைப்படி பயின்றவர். காந்தன், ஏகாந்தன், குரும்பசிட்டி காந்தன், குரும்பசிட்டிக் குட்டிக்கவி, கிருதன், சுவாதி போன்ற பெயர்களில் கவிஞராக வலம் வந்திருக்கிறார்

குரும்பசிட்டி உதயதாரகை மன்றம், யூனியன் கல்லூரி பாலா நாடக மன்றம், தெல்லிப்பளை நாடக மன்றம், கனடா நலன்புரிச் சபை ஆகியவற்றின், 'இதய ஒளி', 'சுடரொளி', 'அவனுக்கென்ன தூங்கிவிட்டான்', 'சேரன் செங்குட்டுவன்', 'அழாத உலகம்', 'இறுதிப்போர்' போன்ற நாடகங்களில் நடிக்கராக வலம் வந்திருக்கிறார்.

இசைக்கலைஞர் எம். பீ. கோணேஷ் அவர்களின் 'சங்கீதச் சுரத்தட்டு' அறிமுக ஏற்பாட்டாளர், புயலிசை நிகழ்ச்சிப் பங்களிப்பாளர். ஐரோப்பிய மண்ணில், "நம்நாடு காண்போம்! நமது மொழி காப்போம்!!" என்ற அறைகூவலுடன் 'நம்நாடு' பத்திரிகையை, பன்னிரண்டு இதழ்கள் வெளியிட்டுப் புத்தகப் புரட்சி செய்ததை நேரே பார்த்து வியந்திருக்கிறோம். முன்னணி வானலை அறிவிப்பாளர் எஸ். கே. ராஜனின் 'பாரிஸ் முரசு' வாரப்பத்திரிகையின் நிர்வாகத்திலும் பங்குகொண்டிருக்கிறார்.

இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் பல இலக்கிய ஆசான்களை, நண்பர்களைச் சம்பாதித்து வைத்திருக்கும் திரு. காந்தன் அவர்கள், தனது சகல திறமைகளுக்கும் அடிப்படைக்காரண கர்த்தாக்கள் தன் பெற்றோரே என நன்றி உணர்வோடு நினைவு கூருகிறார்.

இளம் தாரகை பிருந்தன் முரளிதரன்

சுவிற்சலாந்தில் பிறந்து கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்த 11வயது மாணவனான பிருந்தன் முரளிதரன் மிகவும் துடிப்பான விளையாட்டு வீரன். இவர்தனது 15 வயது நண்பருடன் விளையாட்டு மைதானம் நோக்கி சென்றபோது தற்செயலாக அவரது நண்பர் நீர்ச்சுனை ஒன்றினுள் வீழ்ந்து மூழ்கியவேளையில் ஸ்காபரோ பின்ச் மோனிங்சைட் சந்திப்பில் இருந்த அந்த நீர்ச்சுனையினுள் அவரைக் காப்பாற்றுவதற்காக அந்தக் கணப்பொழுதில் தீர்மானம் எடுத்த இளைஞன் பிருந்தன் முரளிதரன் உறைந்து கொண்டிருந்த நீர்ச்சுனையினுள் பாய்ந்து கொண்டார்.

ஆயினும் செல்வன் பிருந்தனின் முயற்சிகள் கைகூடாமலேயே எந்த நண்பரைக் காப்பாற்ற விளைந்தாரோ அவரை விட முன்னதாகவே மரணத்தைத் தழுவ வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இந்த வயதில் இவரது துணிகரமான இச் செயல், அவரது தியாக மனப்பான்மை, மற்றவர்களது உதவிக்கு விழைதல் என்ற உயரிய பண்புகள் கனடாவின் தேசிய மாகாண மட்டங்களில் பலரதும் கவனத்தை ஈர்க்கும் ஒரு உயரிய செயலாகக் கருதப்பட்டது.

செல்வன் பிருந்தன் முரளிதரன் ரொறன்ரோ மாநகரம், ஒன்ராறியோ மாகாணம், தேசிய அரசு மட்டங்களால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டுள்ளார். இவரது இல்லத்திற்கு அருகாமையில் உள்ள பூங்காவிற்கு “Wharney Park” இவரது பெயரைச் சூடுவதற்கு ரொறன்ரோ மாநகர சபை தீர்மானம் எடுத்துள்ளதானது துயர் கலந்த வேளையிலும் ஈழத் தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் பெருமைதரும் விடயமாகவே கருதப்படுகிறது.

அன்றைய நாட்களின் இன்றைய பதிவுகள்

- ஆசிரியர் க. கோபிநாத்

மாட்டு வண்டிகள்

ஒற்றை மாட்டு வண்டி அல்லது திருக்கல் வண்டி

அன்றைய நாட்களில் மக்களின் போக்குவரத்துக்காக இவ் ஒற்றை மாட்டு வண்டிகள் பாவிக்கப்பட்டன. 1-4பேர்வரை பிரயாணம் செய்யக்கூடிய இவ்வண்டிகள் ஊருக்கு ஊர் செல்வதற்கும் தல யாத்திரை செய்வதற்கும் உதவியது. இவ்வண்டிகள் கரடு முரடான பாதையில் செல்லும்போது குலுக்குவதைக் கண்டு சௌகரியமாகச் செல்வதற்கு வில்லு வண்டிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. உலோகக் கம்பிகளை வளைத்து வண்டியின் அச்சின்மேல் பொருத்தி அதன் மேல் பீடம் அமைக்கப்படுவதால் குலுக்கும் தன்மை குறைவடைந்தது. இது அனேகமாக வீட்டுக்கு ஒன்று என்ற விகிதத்தில் இருந்தது.

இரட்டை மாட்டு வண்டி

பெரும்பாலும் பொருட்களை எடுத்துச் செல்வதற்கு இவ்வண்டிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. விவசாயிகளுக்குப் பெரிதும் உதவியாக இருந்த இத்தகைய வண்டிகள் ஏனையோரின் பாவனைக்கும் (கூலிக்கு) விடுவார்கள். ஏறத்தாழ பத்து வண்டிகள் எம் ஊரில் இருந்ததை எனது சிறு பராயத்தில் கண்டிருக்கிறேன்.

உயர்ந்த பெரிய வெண்ணிறமுடைய மாடுகள் வியாபாரத்திற்காக எம்மவர்களால் இந்தியாவில் இருந்து வள்ளங்கள் மூலமாக வட இலங்கைக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. இக்கால்நடைகள் மூலம் நோய்கள் இந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்குப் பரவிவிடும் என்ற பயத்தினால் ஊரின் எல்லையில் மக்கள் இல்லாத பகுதிகளில் பட்டி அடைத்து சிறிது நாட்களின் பின்னரே விற்பனை செய்வர். ஏக காலத்தில் மல்லாகத்து அப்பா, திருவாளர்கள் சரவணை, அம்பலம், ஐயாத்துரை, நமசிவாயம், நல்லதம்பி என்பவர்கள் இரட்டை மாட்டு வண்டிகள் வைத்து வாடகைக்குக் கொடுத்து சேவை செய்தனர். கிளிநொச்சி, பூநகரி, பருத்தித்துறை வரை இவர்களின் சேவை நீண்டிருந்தது.

நீர்த்தொட்டிகள்

கால்நடைகள் நீர் குடிப்பதற்கு வசதியாக கல்லாலான தொட்டிகளும் கேணிகளும் கட்டப்பட்டு இருந்தன. கால்நடைகள் உடலைத் தேய்த்துக் கொள்வதற்கு வசதியாக ஆவரோஞ்சக் கற்களும் நீர்த்தொட்டிகளுக்கு அண்மையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

இசைக்கருவி

கிராமபோன் இசைத்தட்டுகளைப் பயன்படுத்த விரும்புவோருக்கு அவற்றை நாட்கணக்கில் வாடகைக்குக் கொடுத்து உதவி புரிந்தவர் பூதப்பிள்ளை சோமசுந்தரம் என்பவர்.

மோட்டார் வண்டிகள்

சவளந், போட், சோமசெந் கார்கள் என்று அன்றைய நாட்களில் தூர இடங்களுக்குப் பிரயாணம் செய்வதற்கு கட்டணம் செலுத்தி எம்மவர்களால் பாவிக்கப்பட்டு வந்தது. இவ்வாறு முதன் முதலில் தம்பிராசா அவர்கள் கார் வைத்திருந்ததை அறிவேன். தொடர்ந்து திருவாளர்கள் மு. சதாசிவம், பூ. சோமசுந்தரம், அருணாசலம், ந. அப்பையா, வ. செல்வநாயகம், மு. சுவாமிநாதன், க. தங்கன் ஆகியோர்கள் மோட்டார் கார்கள் வாடகைக்குச் செலுத்தி சேவை புரிந்தார்கள்.

இன்றைய இளைய தலைமுறையினருக்காக....

விஷக்கடி வைத்தியர்: திரு. தம்பிப்பிள்ளை (வீரகத்தி)
திரு. கணபதிப்பிள்ளை (பத்தைமேனி)
கால் நடை வளர்ப்பு: திரு. உடையார் வேலர்
(உடைச்சி வேலர்)
பிரசவம் பார்த்தல்: திருமதி நல்லி (நல்லாள்)
பில்லி, பேய், சூனியம்: திரு. குலோத்துங்கர் அப்பா
புதிய வீதி அமைப்பு: திரு. முருகர் பொன்னையா(உல்லாசர்)
பலாலி வீதியில் இருந்து பொன்னையா வீதியை
சுயமுயற்சியால் இணைத்து ஆரம்பித்து வைத்தவர்.

கூத்து கலைஞர்கள்:

திருவாளர்கள் வை. வல்லிபுரம், ஆ. சின்னத்துரை,
வ. தம்பிமுத்து, வீ. தம்பிப்பிள்ளை, முருகையா, வீரசிங்கம்,
தாமர், உக்கிரசேனன் வைத்திலிங்கம், கோமாளி கந்தையா,
குலத்துங்கர் அப்பா, உடையார்

வாழ்த்துச்செய்தி

யேர்மனியில் இருந்து வெற்றிமணி, சிவத்தமிழ்
மனமார வாழ்த்துகின்றது.

குரும்பசிட்டி ஐ.ஜெகதீஸ்வரன் குரும்பசிட்யில் வாழ்ந்த வாழ்கின்ற மக்களின் சிறப்பியல்புகள் பற்றி எடுத்தியம்பும் ஒரு நூலாக இந்த நூல் அமைகிறது. இதுவே முழுமையான ஓர் நூலாக அமைந்துவிட முடியாது. காரணம் குரும்பசிட்டி ஓர் கடல் போன்றது. இருந்தாலும் ஒரு கையில் நீர்கோந்து சுவைத்து அதன் தன்மையை உணர்வதுபோல் இந்நூல்மூலம் குரும்பசிட்டியின் தன்மையை உணரமுடியும் என்பது நிச்சயம்.

சில வரலாறுகளை முழுமையாகத் தொகுப்போம் என்று காத்திருந்து காத்திருந்து காணமற்போனவர்கள்தான் பூமியில் அதிகம். இந்தப் பிழையினை குரும்பசிட்டியின் இந்தப்பிள்ளை விடவில்லை என்று எதிர்காலம் சொல்லும் அளவிற்கு இவர் பணி அமைகின்றது.

அன்று குரும்பசிட்டி பொன் பரமானந்தம் என்கின்ற 75 ஆவது ஆண்டு மலரை அன்றைய அதிபர் அமரர் மு.க.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வெளியிட முயற்சி செய்யாது விட்டிருந்தால் இன்றைய சூழ்நிலையில் 75 வருட வரலாறு தெளிவற்று இருந்திருக்கும். இன்று வெளிவந்த பொன்பரமானந்தம் நூற்றாண்டு விழாவின் மலரில் முகப்புத் தோற்றம் கூட அன்றைய பொன்பரமானந்தர் மலரையே எடுத்து வரையும் வண்ணம் ஊர் கரைந்துவிட்டது.

எனவே வாழும்போதே தெரிந்தவற்றை சேர்த்தவற்றை தொகுப்பது நல்லது. நாளை மற்றவர்கள் செய்வார்கள் என்று தன்பணியை மற்றவர்மீது சுமத்திவிட்டு இருப்பது நல்லதல்ல. எனவே இந்த நல்ல பணியினை செய்கின்ற திரு.ஐ. ஜெகதீஸ்வரனை வாழ்த்துவோம். சும்மாவல்ல! மனமார வாழ்த்துவோம்.

அன்புடன் சமகால ஊர் நண்பன்

மு.க.ச.சிவகுமாரன் (கண்ணன்)

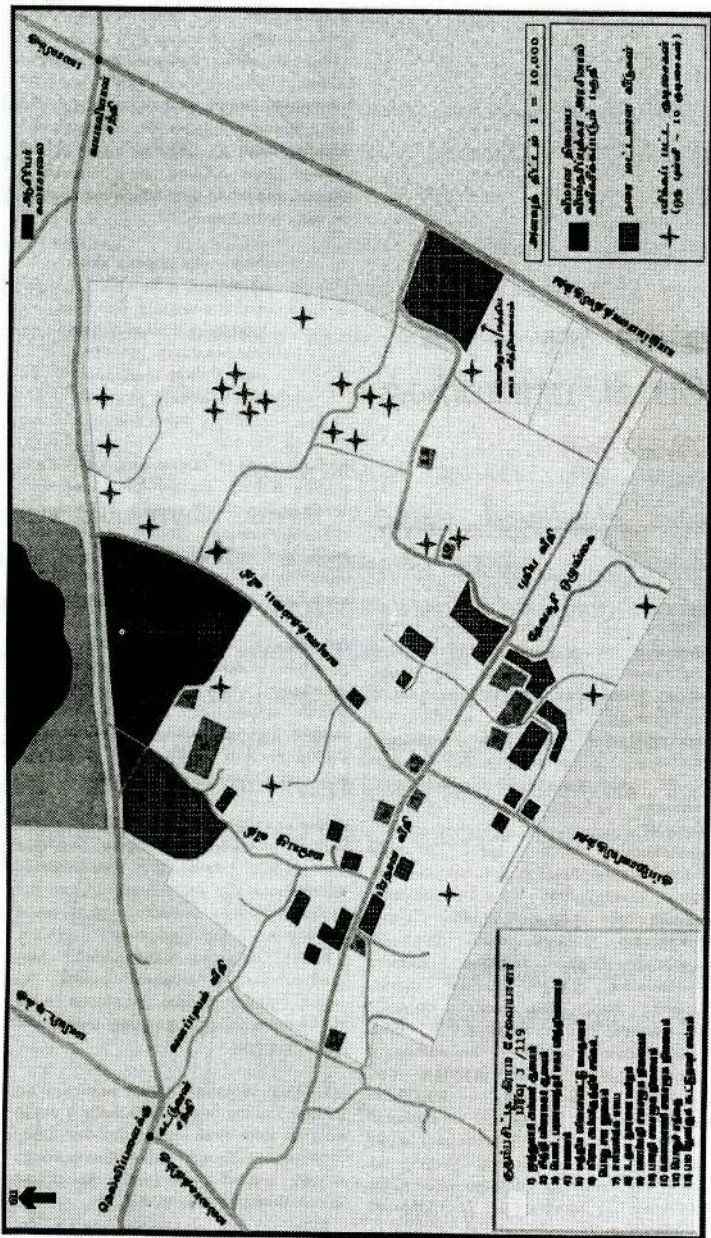
(பிரதம ஆசிரியர்: வெற்றிமணி, சிவத்தமிழ்)

வாழ்த்துச் செய்தி

சொந்த மண்ணைவிட்டுப் பலவந்தமாக அகற்றப்பட்டுத் திசை மாறி நிற்கும் குரும்பசிட்டி உறவுகளை இந்த வாழ்த்துச் செய்தி மூலம் சந்திக்க வாய்ப்பு வழங்கிய திரு. ஜெகதீஸ்வரன் அவர்கட்கு எனது நன்றிகள். எமது ஊர் மக்கள் அள்ளித் தெளித்த நீர்போல் சிதறுண்டு இருந்தாலும் மனதாலும் நினைவுகளாலும் எமது மண்ணை அரவணைத்த படிதான் வாழ்கின்றார்கள்.

எமக்கும் ஒரு வரலாறு இருக்கின்றது. அதனை எமது அடுத்த சந்ததிக்கும் எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய கடமை எமக்குண்டு. அந்தக் கடமையை திரு. ஜெகதீஸ்வரன் அவர்கள் முன்னெடுத்திருப்பதையிட்டு மன மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். அவர் இந்த வரலாற்றை மூன்று பகுதியாகப் பிரித்து ஆழமான ஒரு தேடலை வெளிக்கொணர்வது பாராட்டுக்குரியது. அந்த வகையில் அவரது பணிகள் தொடரவும் எதிர்கால முன்னெடுப்புகள் நிறைவேறவும் எனது நல்லாசிகளையும் வாழ்த்துக்களையும் கூறி நிற்கின்றேன்.

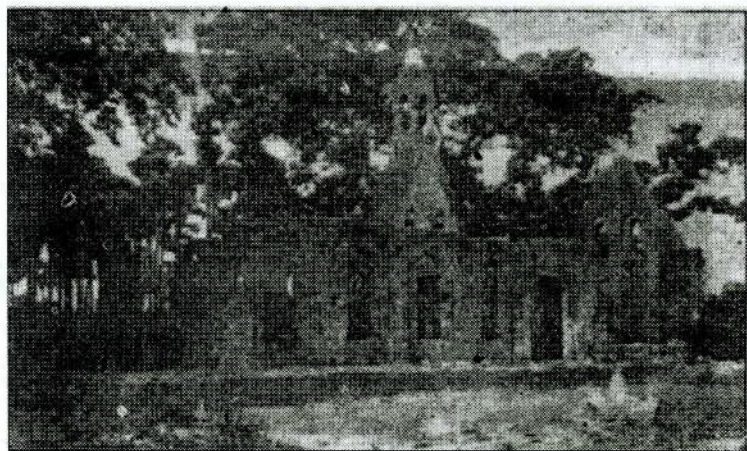
திருமதி. S. பாக்கியம்
இளைப்பாறிய ஆசிரியை,
பொன் பரமானந்தர் வித்தியாலயம்

விபரம் பக்கம் 62

விபரம் பக்கம் 51

விபரம் பக்கம் 51

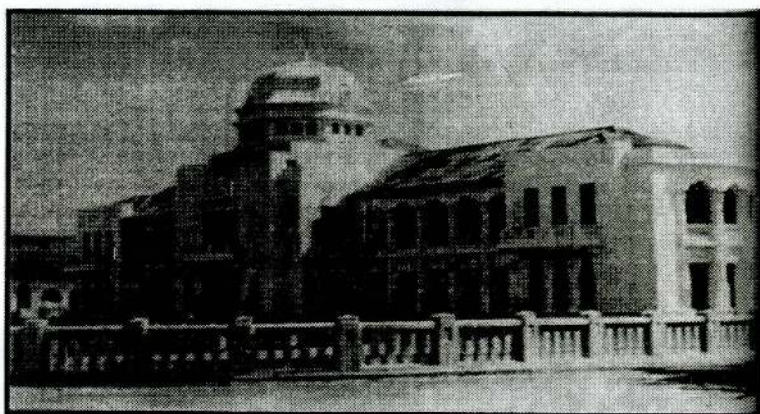
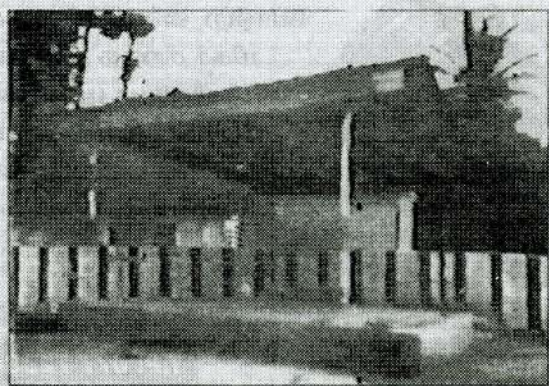

சன்மார்க்க சபை விபரம் பக்கம் 86

கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் விபரம் பக்கம் 89

உதய
தாரகை
மன்றம்
விபரம்
பக்கம் 92

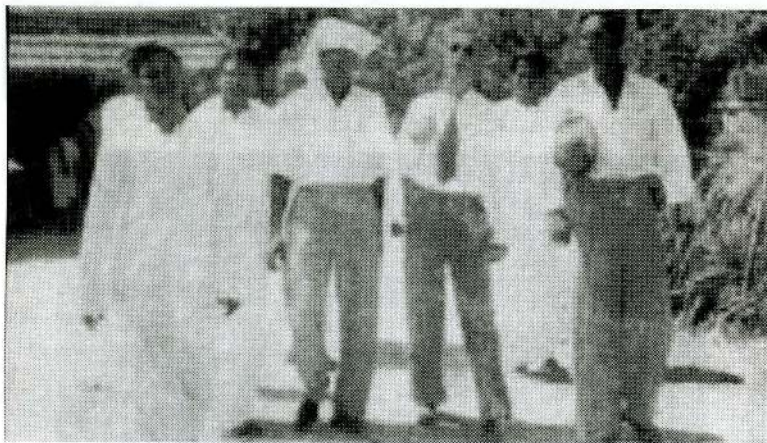
யாழ் மாநகர மண்டபம் விபரம் பக்கம் 38

-399-

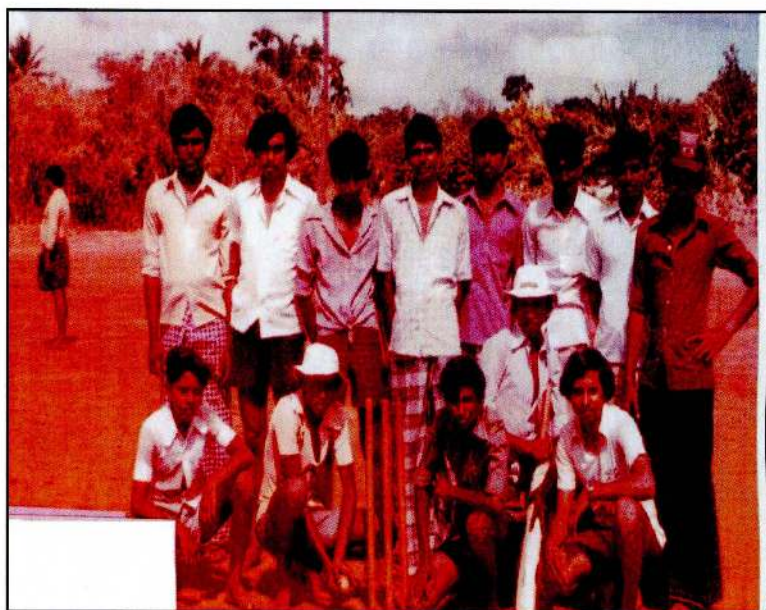
கிராம அபிவிருத்திச் சங்க நிகழ்வு ஒன்றில்

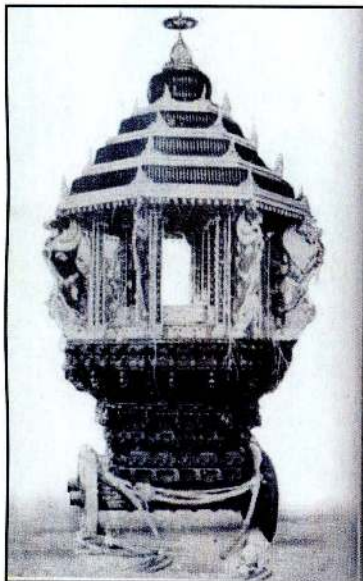
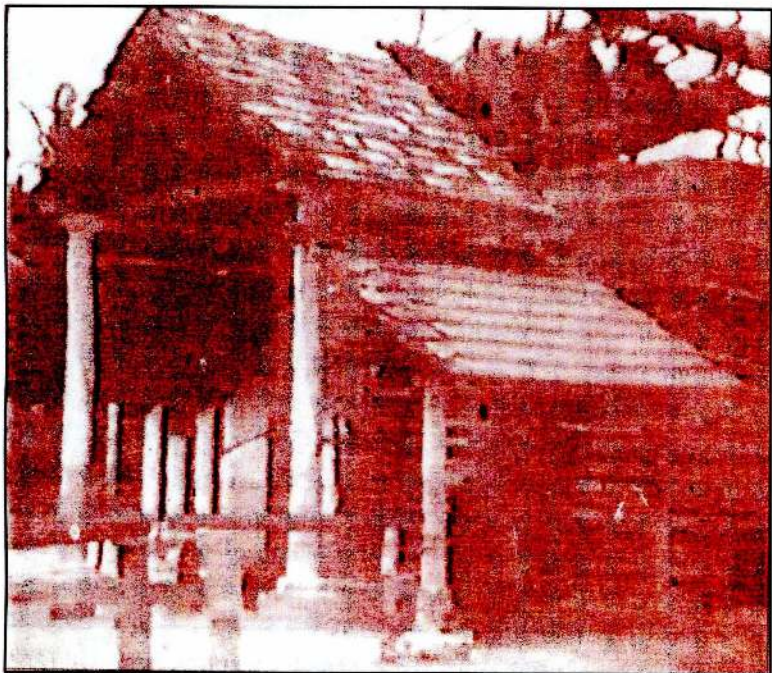
வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளை சன்மார்க்க சபையினர்
கிராமத்தைப் பார்வையிட அழைத்துச் செல்லல்

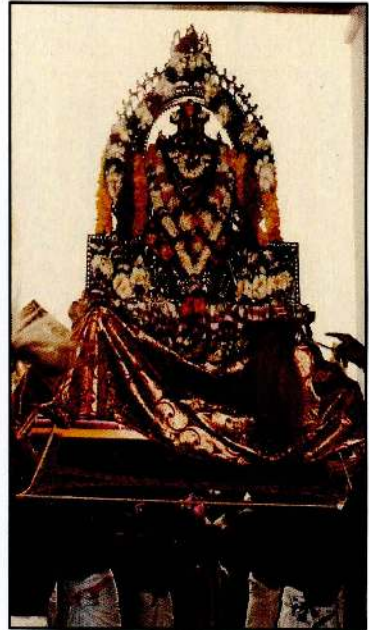
Rural Development Society (p. 89)

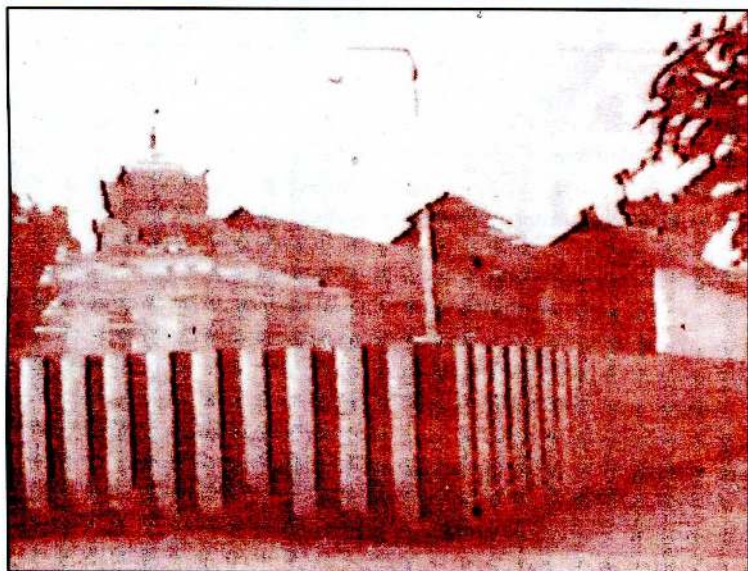
Uthayatharaki Manram (p. 92)

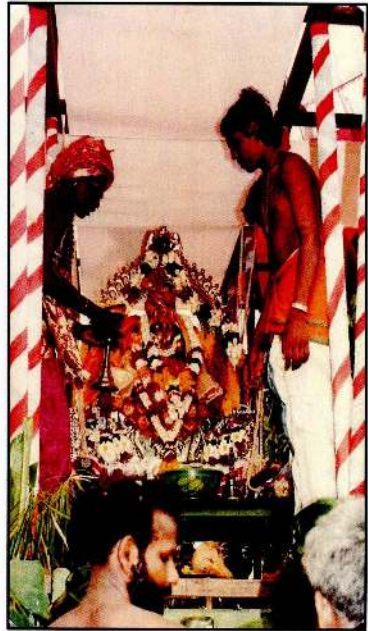
Kurumbasiddy Temple (p. 102-103)

Kurumbasiddy Temple (p. 102-103)

Kurumbasiddy Temple (p. 102-103)

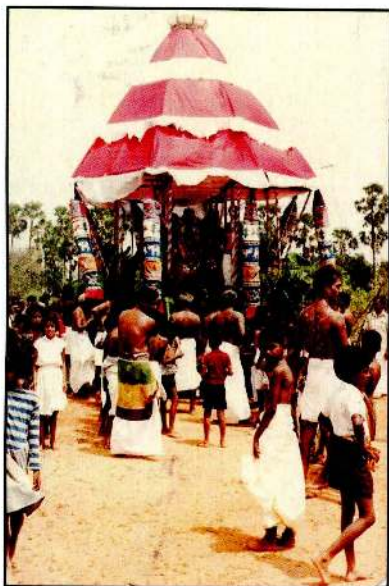
Kurumbasiddy Temple (p. 102-103)

Kurumbasiddy Temple (p. 102-103)

Kurumbasiddy Temple (p. 102-103)

Kurumbasiddy Temple (p. 102-103)

Kurumbasiddy Temple (p. 102-103)
After Destruction

K. Thirunavukarasu (p. 165)

M. Ilayathamby (p. 168)

Aavanagnani- R. Kanagaratnam
(p. 171)

Samogajyothi- P.
Sivasubramaniam (p. 180)

Sirukathaichittar- M. Thirunarukarasu
(p. 186)

Arulampalam Sivathasan
(p. 195)

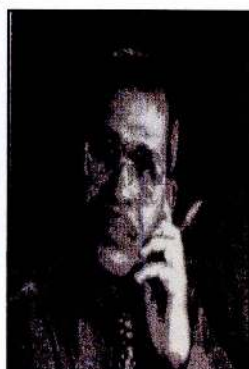
Music Teachers- Saratha Baratha Sisters (p. 198)

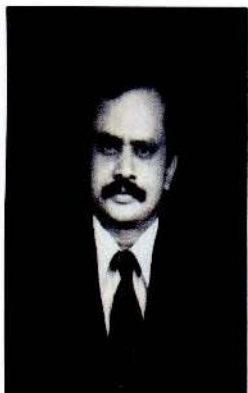
Mrs. Relangi Selvarajah
(p. 200)

Aandi K. Sivasubramaniam (p. 202)

Vel. Amutham
(p. 206)

Pon. Balakumar (p. 208)

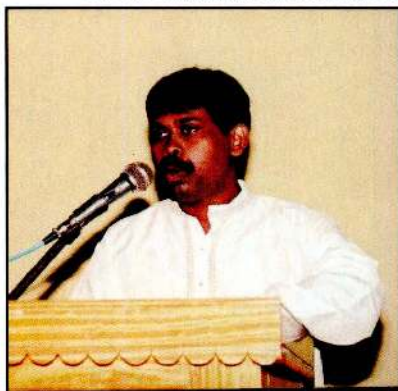
Suppiah Sivapatham
(p. 220)

Thayanithi Mohan
(p. 228)

A. C. Nadarajah and Troupe Performing a Drama (p. 212)

Thambithurai Iankaran (p. 226)

Prof. Ambalavaanar Sivarajah
(p. 230)

Kathiresu Sivathanan (p. 251)

Oorkatru 2007

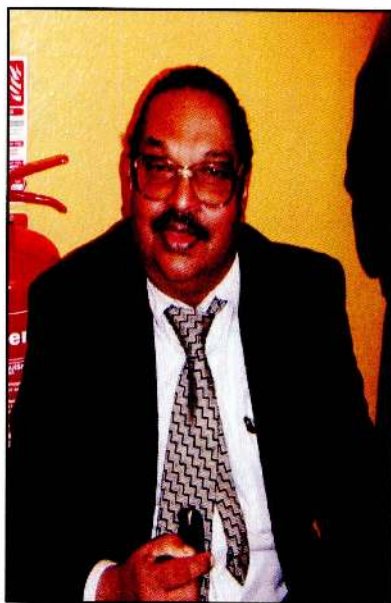
Oorkatru 2008

Mrs. Rasamani Muththukumar

Dr. S. Ganesiah

Dr. Ratnavel

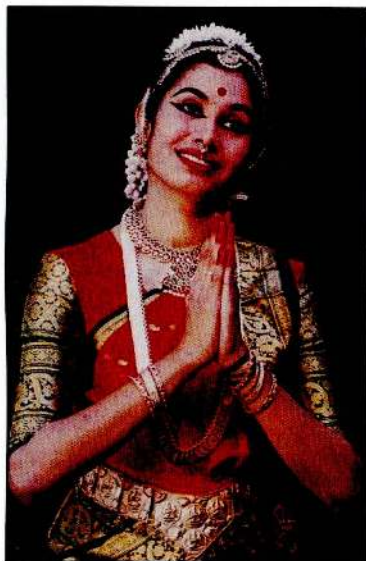

Dr. Murugaia

Australia

Radhika Mahadeva (p. 337)

Radhika Mahadeva (p. 337) Kris ('Ananth') Balakrishnan (p. 340)

Seran Sripalan (p. 339)

New Zealand

Thambithurai Pirabakaran (p. 341)

Sri Lanka

Kirthuiga Jeganathan (p. 343)

England

Laleesh & Sujeen
Chandramoorthy (p. 344)

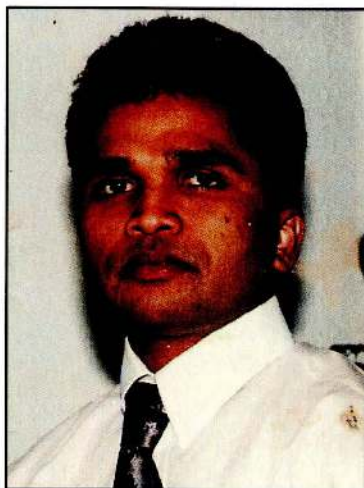

Tharani Sugumar (p. 343)

Niranjana Muththulingam (p. 343)

Ireland

Pulanthiran Mahesan (p. 345)

Sweden

"Ilakkiyan" Y. Suresh

France

Prushoth Sivananthan (p. 347)

Suluckshana Rajeswaran (p. 347)

Norway

Kavitha Ravikumar (p. 348)

Suhandhini Sivasubramaniam (p. 351)

Usha Kanagratnam (p. 351)

Pon Sivarajah (p. 355)

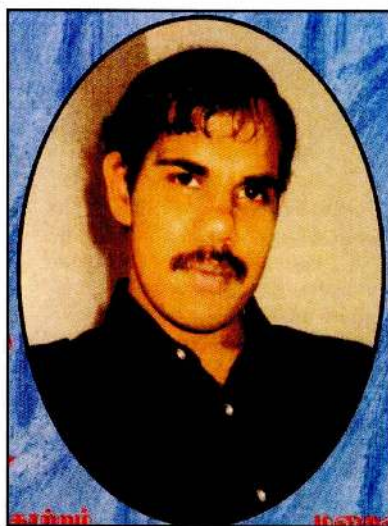
Germany

M.K.S. Sivakumaran (p. 360)

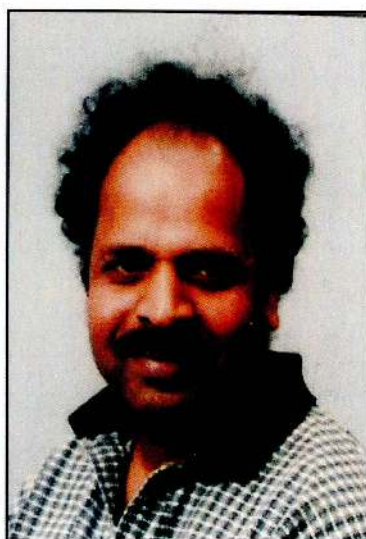
Saththidevi Sathyanathan (p. 367)

V. Srithar (p. 368)

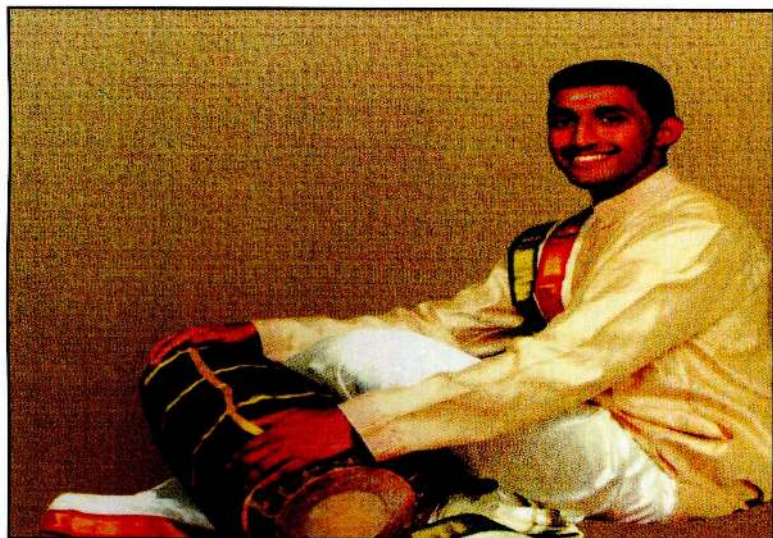
Thamilarasi, Kalaiarasi, Rashmi
Karunamoorthy (p. 370)

Babbitha Balakumaran (p. 370)

Kanthappu Sivapalam (p. 370)

USA

Saheelan Sinnarajah (p. 373)

Canada

K. Gopinath- Group (p. 374)

K. Gopinath (p. 374)

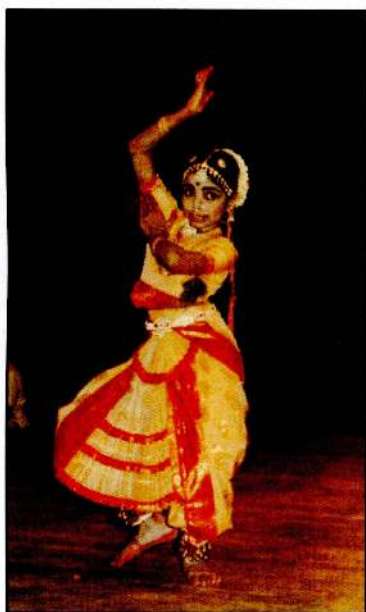
K. Kandasamy (p. 378)

Anparasi Iankaran (p. 383)

Dr. Puspha Kanagaratnam
(p. 385)

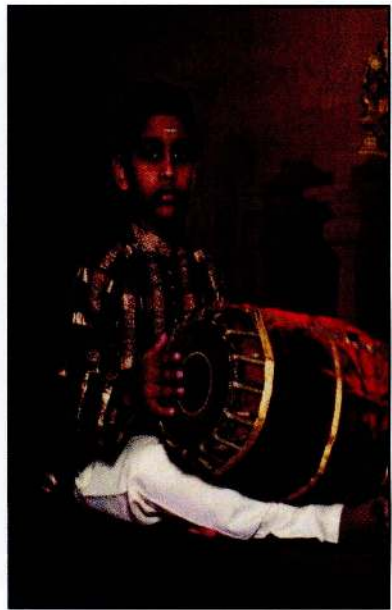
Vaneer Uruthira (p. 387)

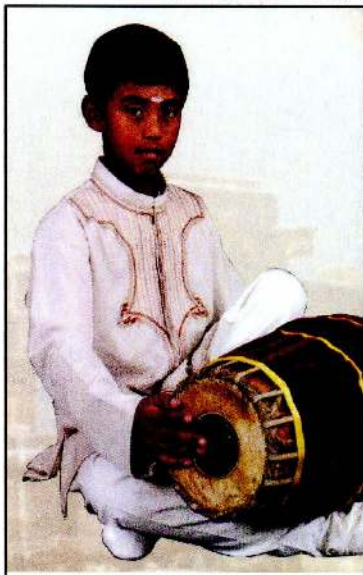
Sureka & Sasika Kuganesan (p. 387)

Harshitha Thavarajah (p. 387)

Krishna Uruthira (p. 388)

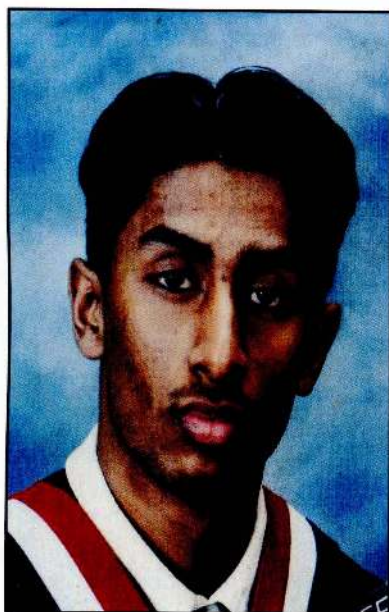
Brenavan Kugamoorthy (p. 388)

S. Krishnakanthan (p. 390)

Keetha & Sashi Sisters

Prasanna Ranjan (p. 389)

கொலுவீற்றிருந்த குரும்பை நகர் பற்றி...

தமிழ்ப்பற்றும், தாய்நிலப்பற்றும்
நிறையவே கொண்டுவிளங்கும் திரு
ஐகதீஸ் வரன் அவர்கள்
இதயசுத்தியுள்ளவொரு சமய- சமூக
சீர்திருத்தச் சிந்தனையாளர். இதுவரை
அவர் எழுதி வெளியிட்டுள்ள அவரது
சிறுகதைகள், கட்டுரைகளில் இந்த
எண்ணக் கரு என்றுமே
இழையோடுவதனை அவதானிக்கலாம்.

கொலுவீற்றிருக்கும் குரும்பை நகர் எனும் இந்நூல் வழியாக
தான் பிறந்து தவழ்ந்து எழுந்து வளர்ந்த மண்ணின் கல்விவளம்,
கலைவளம், பொருள்வளம், அரசியல் அறவளம் போன்றவை
பற்றியும் தன் தாய்நிலத்தின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு
ஆதாரசுருதியாகவமைந்த இம்மண்பெற்றெடுத்த பேராசான்கள்,
சான்றோர்கள் பற்றியும் ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்துடன் ஓர்
ஆவணப்பதிக்கையினை யாத்திருக்கின்றார்.

ஏமது உயிரையும் உடலையும் உறவுகளையும் ஆற்றுப்படுத்தித்
தாங்கி வளர்த்து உருவாக்கிய எமது ஊர்களின் முகங்களும்,
முகவரிகளும் தடயம் ஏதுமின்றி முழுமையாகவே மூண்டெரியும்
இக்கால கட்டத்தில் இவ்வாறான வரலாற்றுப் பதிக்கைகள் மிகவும்
அவசியமானவையாகும். கிடைப்பதற்கரிய பல தரவுகளையும்
தகவல் களையும் தனது முன்னோரின்
வாய்வழிப்பாரம்பரியமாகவும், நூல்கள், கட்டுரைகள்
வாயிலாகவும் தேடிப் பெற்றுத் தொகுத்து
ஆக்கப்பட்டுள்ள இந்நூல் எம்மவர்
பலருக்கும் ஓர் முன்னோடியாகவும்,
முன்னுதாரணமாகவும் விளங்க
வேண்டுமென ஆசிக்கின்றேன்.

பேராசிரியர் அமுது யோசப் சந்திரகாந்தன்
ரொரன்ரோ பல்கலைக் கழகம்